

174-1016

942-2003

fundatio fira ff.

Fita-Girona
PK2-2003

Fundació Fita ff.

FUNDACIÓ FITA

PRESIDENT

Domènec Fita i Molat

VICEPRESIDENT

Àngela Rodeja i López

VICEPRESIDENT SEGON

Carles Pàramo i Ponsetí

SECRETARI

Josep Radresa i Fonts

VOCALS INSTITUCIONALS

Josep Quintanas
representant de la Generalitat de Catalunya
Joan Manuel del Pozo,
representant de l’Ajuntament de Girona
Enric Vilar
representant de la Diputació de Girona

VOCALS

Jaume Casademont i Perafita
Francesc Compte i Alburnà
Francesc Compte i Cervera
Pere Franch i Frigolé
Joaquim Jubert i Gruart
Arcadi Pla i Masmiquel
Joaquim M. Puigvert i Solà
Joan Pujol i Sureda
Joaquim Rabaseda i Matas
Esteve Vilanova i Vilà

Fundació Fita
Hortes, 22 17001 Girona
Telèfon: 972 216 465
correu@fundaciofita.com
www.fundaciofita.com

CATÀLEG

EDICIÓ

Fundació Fita

AUTOR

Domènec Fita

CORRECCIONS

Dani Vivern

TRADUCCIÓ

Liza Brown

FOTOS

Francesc Compte i Cervera
Ramon Vilà
Julián López-Arenas

IMPRESSIÓ

Palahí Arts Gràfiques

© de l’edició, Fundació Fita
© dels textos, els seus autors
Primera edició: Novembre de 2004

Dipòsit Legal: Gi-1443-2003

GIRONA-FITA

La meva infantesa, entre d'altres coses, vincula dos aspectes: l'art i la ciutat de Girona. Durant el temps de la meva educació en el sistema Montessori, en els temps que jo vaig conèixer de la Generalitat republicana, dels anys 1932 al 1939 (que respondrien als meus 5 a 12 anys) i també en el temps de la guerra, se'm donava bé la pràctica artística, i això ha continuat fins avui, als meus 75 anys. També Girona m'ha omplert tot aquest temps, sobretot la seva part monumental, tan sensacional, que s'enfila per carretons, absis, cilindres, forats, pendants, escales i campanars, tot ple d'història i ric en arquitectura i art integrat, amb les seves llums i misteris. Tot això encara existeix, i no s'ha trencat el fil de quan era petit, perquè no he viscut unes separacions prou llargues com perquè es produís el desencís de trobar les coses canviades, petites i pansides. Per a mi, Girona encara manté el record profund de la meva infantesa, encara em mou a l'admiració i roman l'estreta vinculació d'un lloc que em pertany. Així doncs, sento un goig especial en mostrar aquest llibre "Fita i Girona", amb una part important de l'obra que li dedico. Fins i tot sento vergonya de la pretensió d'aquest títol, però és veritat que es tracta de la meva Girona.

El pas de la infantesa a l'adolescència i la joventut vingué marcat pel fet de sentir-me valorat i estimat per companys, professors i institucions per tal de desenvolupar la meva afecció artística, passant, com és normal, per les diferents etapes evolutives fins a arribar al moment més crític, en què s'escau d'entendre i voler representar la realitat objectiva. Però aquest pas no resulta fàcil. Dels anys 1940 al 1943, vaig tenir l'ajuda del meu primer mestre, el Sr. Joan Carrera i Dellunder, de Torroella de Montgrí, que marcà la pauta del meu aprenentatge acadèmic en el mateix Hospici de Girona, on ell era professor. Fou en aquells moments que la ciutat, la seva part vella, despertà el meu interès per a representar-la plàsticament, ja fos dibuixant o pintant un claustre, un campanar o qualsevol detall concret. Així, trobava el que volia i em plaïa trobar: el tema de Girona em semblava impressionant, i especialment reproduït pels grans artistes que la mostraven en les seves obres: Rossinyol, Mela Mutermilch, Aguilera, Pastor, i amics com Portes, Vicens i els seus coetanis. Després d'ells venia la nostra, formada per uns que ens coneixíem i ens trobàvem sovint per carrerons i altres parts de Girona dibuixant i pintant, com també al museu de Sant

Pere de Galligants, del qual encara em sembla recordar on es trobaven les obres: les escultures d'en Blai, Clarà i moltes altres, en espais atapeïts de pintures que m'eren molt familiars.

Els cursos que van del 1943 al 1945, la meva formació acadèmica s'amplià en l'Escola d'Arts i Oficis d'Olot. Només el fet de trobar-se entre companys que tenen una mateixa afinitat ja representa un ambient propici: tenia el caldo de cultiu necessari per a fiançar una inclinació. Al marge de la formació escolar, Olot té un entorn especial, un paisatge bucòlic posseïdor d'una mena de panteisme amb el qual els noms i els llocs es filtren en el coneixement i en el cos. Així, també el museu d'Olot es convertí en lloc de goig i admiració, dels seus mestres i de les seves obres.

Girona, però, és sempre la meva referència. Els seus campanars eren i són els meus fars, i sempre que podia em situava a dibuixar a dins o a fora de qualsevol punt emblemàtic.

A l'Escola de Sant Jordi de Barcelona, durant els anys 1946 al 1951, segueix la meva formació acadèmica rigorosa, amb la qual la percepció visual s'anava afinant, fins al punt que en viatjar per diferents llocs d'Espanya o d'altres països sentia profundament el contrast de les diferències, que es marcaven d'una manera molt accentuada: els verds del País Basc, els seus costums, les persones i els pobles; Galícia i el seu mar, on el sol es pon a l'inrevés que a casa nostra: aquí el veiem néixer, i allà, amb la seva melangia i atavisme; Castella, amb la seva planúria terrosa i edificis ocrosos; Andalusia i l'atracció i la gràcia de les joves amb el seu caminar; el metro de Madrid, amb la seva fressa diferent de Barcelona; i comparar-ho amb París per a veure que, com més al nord, més ordre. Educant el sentit de la vista s'afinen els altres, això és el que vaig notar: no en va a molts escriptors la facultat d'aprendre a mirar els serveix també per a descriure ambients i situacions viscudes. Així, a alguns altres els ha fet aptes per a representar-ho plàsticament.

En aquest temps escolar a Barcelona sorgiren inquietuds noves, com el fet de ser útil artísticament, pensar a fer art integrat per a una funció i un lloc determinats, com ho hem vist en arquitectura privada o pública en moltes de les obres històricament existents arreu del món. Així, vaig conrear la pràctica escultòrica i la pintura mural en diferents tipus d'obres d'encàrrec, sempre molt en contacte amb oficis, que són un gran mitjà per a ampliar la meva expressió artística.

D'aquesta decisió partí el motiu pel qual em vaig apartar de l'obra sobre el tema de Girona.

Però fou durant els anys 1973 al 1975 que vaig conèixer la tècnica de la pintura acrílica, al mateix temps que una colla d'amics amb els seus fills venien a casa a pintar els caps de setmana, amb la qual cosa posava en pràctica la meva estima per la pedagogia: sortíem cap a Sant Daniel i ens acostàvem per Girona. Així vaig fer una sèrie de pintures sobre aquests llocs, a les quals després s'afegia un concepte transgressor, de manera que es feien conviure dues expressions contradictòries. Així, una pintura sobre paper feta a Sant Daniel o a Girona era arrugada, arrencada, tallada, tacada, etc. Després, vingueren moltes més representacions sobre el tema de Girona, i se'n pot veure el resultat en aquesta publicació.

No va amb mi crear un estil o llenguatge, un concepte concret, a l'hora de fer la meua obra. Al meu entendre, la llibertat és molt important, i el fet de plantejar-se el procés de realització per tal de no quedar-se lligat a uns hàbits i maneres d'expressar-se és vital. És més important la pròpia persona i la seva independència creativa. Espero que tot això es vegi reflectit en les obres que aquí es mostren.

Pensar en Girona és entendre una orografia costeruda que condiciona el seus edificis, la seva urbanització, els passos d'un lloc a l'altre. És veure els imponents edificis romànics i els

seus claustres, des de Sant Daniel a Sant Pere de Galligants o la Catedral. I ja no parlem del gòtic, que és l'estil de quan neixen les ciutats, car el romànic és més adequat al camp, amb els campanars i tants altres elements. Tot plegat forma un teixit tan ric i estimat que estic segur que aquest llibre us farà entendre la passió, la meua captació i valoració.

Un aspecte que cal remarcar és que tots aquests monuments singulars de Girona, tot i haver estat tan representats, són els que he escollit sabent que l'obra pot veure's disminuïda per la seva vulgarització en un tema tan repetit. Però he insistit moltes vegades a retornar a la realitat, a plantar-me sobre el lloc per tal de fer estudis globals i parcials amb fidelitat objectiva, i solament en aquest llibre n'hi he posat un tast per a donar a entendre que, al meu parer, la realitat és important per a enriquir la creativitat i cercar noves interpretacions, captar i portar a millors recursos plàstics.

La vida ha canviat molt. Les nostres comoditats res no tenen a veure amb les del moment en què es bastiren aquests importants edificis, però la veritat és que podríem tenir ara mateix manifestacions arquitectòniques que ens fessin sentir orgullosos d'una millor capacitat d'aportació. No solament són importants les infraestructures i les ordenances del benestar: cal empènyer aquest esperit per a dotar-nos de més il·lusió en edificis de singularitat en la Girona nova.

GIRONA-FITA

My childhood, among other things, connects two things: art and the city of Girona. During my formative years in the Montessori education system, which was the time we knew the Independent Republican Catalan Government (Generalitat), between the years 1932 and 1936 (which correspond to my age 5 to 9 years) and also in the time of war, the practical arts were easy for me, and this has continued to be true until now at my 75 years of age. Girona has also fulfilled me all this time, especially the part with monuments, so full of impact, which winds up through the little streets, apse, cylinders, holes, slopes, steps and bell-towers, all saturated in history and rich in integrated architecture and art, with its light and mystery. All this still exists and there has been no break in the continuity since I was a child, because I haven't lived through separations long enough to produce the disenchantment of finding things changed, small and withered. For me, Girona still holds profound memories of my childhood, it still moves me to admiration and I still have a strong connection with this place where I belong. Therefore, I have particular pride in presenting this book "Fita and Girona", with an important part dedicated to the city. I even feel a little ashamed of the pretension of the title, but it is true that it is about my Girona.

The passing from childhood to adolescence and young manhood came marked by the fact that I felt valued and loved enough by my companions, teachers and institutions, to develop my artistic interest, passing as is usual through different evolutionary stages until arriving at a more critical stage which coincided with understanding and wanting to represent, objective reality. But this step was not easy. From 1940 to 1943, I had the help of my first art master, Mr Joan Carrera i Dellunder, from Torroella de Mongrí, who marked out my academic apprenticeship in the same Hospice of Girona, where he was a teacher. It was in those times that the city, the old part, awoke my interest in representing it whether by drawing or painting a cloister, a bell-tower or whatever other individual detail. In this way, I found what I wanted and it pleased me to find it: the theme of Girona seemed to me fantastic and especially reproduced by the great artists that represented it in their works: Rossinyol, Mela Mutermilch, Aguilera, Pastor, and friends like Portes, Vicens and his peers. After them came our peer group formed by people who all knew each other and

we often met in the little streets and other parts of Girona drawing and painting, as also in the Museum of Sant Pere de Galligants, where I still seem to remember finding the sculptures of Blai, Clarà and many others, in spaces covered in pictures which were very familiar to me.

During the school years 1943 to 1945, my academic education was broadened in the School of Arts and Trades of Olot. Just the fact of finding oneself among company which had the same affinity meant that there was a constructive atmosphere: it had the right cultural brew necessary to cement an inclination. Apart from the academic side, Olot has a special environment, a bucolic countryside possessed by a kind of pantheism with which the names and places filter down into the mind and body. In this way, the Museum of Olot also became a much admired and joyful place, due to its teachers and their works.

Girona, though, is always my personal point of reference. Its bell-towers were and still are my 'lighthouses' or guides, and whenever I could I would settle down to draw, inside or outside any emblematic point. At the Sant Jordi School in Barcelona, during the years 1946 to 1951, I continued my rigorous academic education, with which my visual perception became more refined to the point that when travelling around different places in Spain or other countries, I felt profoundly the impact of the contrasts which were so strongly evident: the greens of the Basque Country, its traditions, people and towns; Galicia and its sea, where the sun sets the opposite way to where we are: here we see it rise and there with its nostalgia and atavism; Castella with its dusty plains and ochre buildings; Andalusia and the attraction and grace of the young girls with their sinuous walks; the metro of Madrid, with its noise so different from Barcelona; and compare it with Paris to see that the further north you are, the more ordered it is. Educating the sense of sight refines the other senses, this is what I noticed: the ability to observe for many writers serves to describe atmospheres and situations experienced. In just such a way, for others, it has helped them to represent what they see in Plastics.

In those school days in Barcelona, new anxieties were emerging, like the fact that being useful artistically, thinking to make art integrated with a function and in determinate places, as we have seen in architecture private or public in many of the works which have existed histori-

cally around the world. So I developed the practice of sculpture and wall painting in different types of commissioned works, always very much to do with trades, which is a great medium for expanding my artistic expression. From this decision was born the reason why I distanced myself from works on the subject of Girona.

But it was during the years 1973 to 1975, that I discovered the technique of acrylic painting, at the same time that a group of friends and their children came to my home to paint at the weekends, with which I put into practice my love of teaching: we would go out in the direction of Sant Daniel and we would then approach Girona. In this way I did a series of paintings of these places, to which afterwards was added a transgressive concept, a way in which 2 contradictory ideas co-habited. So a picture on paper of Sant Daniel or Girona was crumpled, torn, cut and marked etc. Afterwards, many more representations on the theme of Girona would come, and one can see the results in this publication.

It is not me to create a style or language, a specific concept, at the time of creating a piece of work. To my way of thinking, freedom is very important, and also the fact of planning a process is vital, so as not to stay stuck with habits and ways of expression. The person himself is more important and his creative independence. I hope that all of this is reflected in the works which are shown here.

Thinking of Girona is to understand a difficult orography which conditions its buildings, its housing, the ways from one place to the other.

It's to see the imposing Romanic buildings and their cloisters from Sant Daniel to Sant Pere de Galligants or the Cathedral. And not to mention Gothic which is everywhere, the style of the cities when they are born, despite the Romanic being more suited to the countryside, with the bell towers and so many other features. Altogether it forms a tapestry so rich and well-loved that I am sure that this book will make you understand the passion, my captivation and my evaluation.

One aspect which it is necessary to comment on is that all these unique monuments in Girona, even though so well represented, are the ones I have chosen, knowing that the work could be seen as less for its vulgarization of a subject so often repeated. But I have insisted many times in returning to reality, to stand in the place in order to make global and detailed studies with objective fidelity and I have only put a taste in this book in order to make understood that, to my mind, reality is important for enriching creativity and reaching new interpretations, capturing and leading to better Plastic Art resources. Life has changed a lot. Our situation bears no relation to the time when these important buildings were constructed, but the truth is that we can have now architectural appearances which could make us feel proud of our better creative ability. Not only are the infrastructures important, and the ordinances of welfare; it is also very necessary to animate this spirit of enthusiasm in order to have more such buildings of singularity in the new Girona.

1942 *Porta dels Apòstols, Catedral.*
21,5 x 15,5 cm.
Llapis plom sobre paper.

El fet de plasmar el treball d'un picapedrer que forma part d'una solució arquitectònica gòtica castigada pels segles era per a mi un motiu de complaença i d'anàlisi plàstica, al mateix temps que una aplicació tècnica en la representació del banc, amb les seves nerviacions i relleus. Aquestes estones en què em lliurava a la captació d'algunes parts de Girona m'han portat a identificar-me amb moltes coses de la meva ciutat, tant en l'aspecte detallístic com de vistes i ambientacions.

The fact of reproducing the work of a stone mason, which forms part of a Gothic architectural solution punished by centuries, was for me a reason for pleasure and Plastics analysis, at the same time as a technical application in the representation of the bench, with its delineation and shading. These periods in which I opened myself up to the captivation of some parts of Girona have led me to identify myself with many things in my city, as much in the detailed aspects as in views and atmospheres.

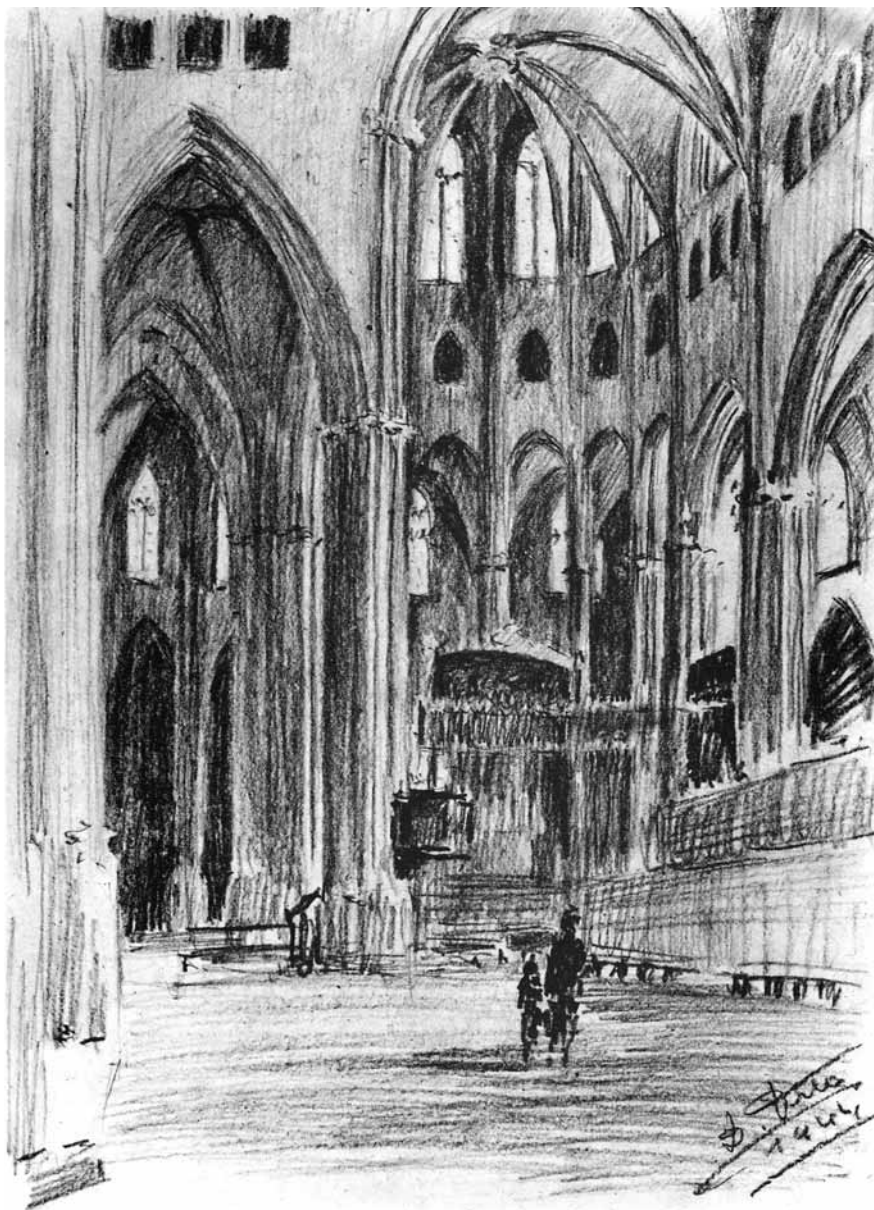

1943 *Capella de la Casa de la Misericòrdia.*
18 x 24 cm.
Llapis plom sobre paper.

1944 *Claveguera, banys àrabs.*
29 x 20 cm.
Llapis plom.

Aquest dibuix de la Capella de la Casa de la Misericòrdia, ara Casa de Cultura, fou fet per recomanació de Joaquim Masramon. Ell era arquitecte de la Diputació de Girona, i em va demanar que li fes aquest dibuix perquè anava a fer unes obres en l'edifici, i així tindríem un record de com era abans. Ara bé, coneixent com era en Masramon, demanar-me de fer aquest dibuix era més una manera d'ajudar-me que no pas que el necessités veritablement. Em fa molta il·lusió mostrar aquest dibuix, perquè assenyala que en aquest temps ja ens coneixíem: en Joaquim Masramon fou una persona que em va ajudar molt. Vaig intervenir en aquesta capella fent un Esperit Sant a l'arc del presbiteri, i més tard la pintura del baptisteri. A partir d'aquí va néixer una amistat molt profunda entre nosaltres. Pel que fa al dibuix, es tracta d'un document que explica un fet històric (fa referència a l'arquitecte Ventura Rodríguez), en una fase anterior a les diferents reformes que s'hi van fer. Vaig intentar ser fidel al model, així que el dibuix té l'interès d'un fet gironí que per a mi va representar molt.

1944 Interior de la Catedral de Girona.
23 x 17 cm.
Llapis plom.

This drawing of the Capella de la Casa de la Misericòrdia, now the Casa de Cultura (a public cultural space), was done on the recommendation of Joaquim Masramon. He was the architect of the Diputacio de Girona and he asked me to do this drawing for him because he was going to do some building work on the building and thus we would have a record of how it used to be. Now, knowing what Masramon was like, asking me to do this drawing was more of an excuse to help than a real necessity. It gives me a lot of pleasure to include this drawing because it shows that in those times we already knew each other. Joaquim Masramon was a person who helped me a lot. I collaborated in this little church by making a Sainted Spirit for the arch of the presbytery and later with the painting in the baptistry. From then on a very deep friendship was born between us. As far as the drawing is concerned, it is about a document which explains an historical fact (which makes reference to the architect Ventura Rodríguez), in a previous phase of the different reforms which were carried out. I tried to stay loyal to the model, so that the drawing has the interest of a Gironese fact, which for me meant a lot.

En aquell moment, en la Catedral t'hi podies moure més fàcilment, pel claustre, pel campanar i per molts altres llocs, a l'hora de dibuixar o estudiar-ne aspectes de interès. Aquest dibuix mostra la gran complexitat de la perspectiva, però està fet de manera espontània i amb la màxima rapidesa, de manera que el traç del llapis obeeix a una captació objectiva.

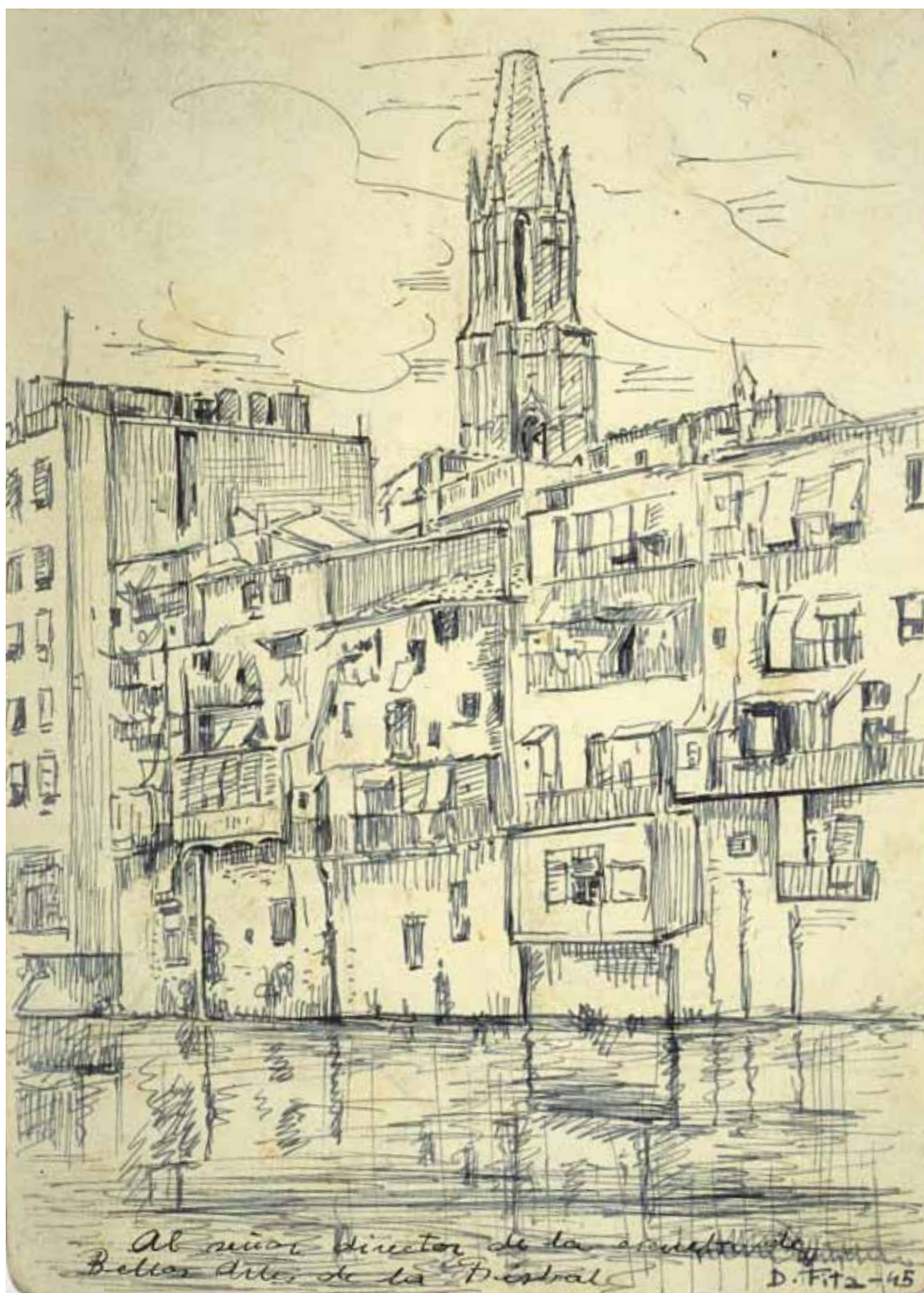
In those days, you could move around the cathedral much more easily, through the cloister, the bell tower and many other places when you were drawing or studying aspects of interest. This drawing shows the great complexity of the perspective, but it is done in a spontaneous manner and with maximum speed, in the way that the trace of the pencil obeys the form of the subject.

1945 Claustre de Sant Pere de Galligants.
23,6 x 17 cm.
Ploma estilogràfica.

La fidelitat objectiva i la seva representació requereix un aprenentatge, i en aquest dibuix, a part de la tècnica, hi queden les formes i les qualitats i ombres dels capitells en la retícula del traç de la ploma estilogràfica, cercant la gamma de tons del més fosc al més clar. Era un intent acadèmic, com corresponia a aquells anys d'aprenentatge. En aquell moment el turisme no existia, i per tant aquests llocs estaven sempre solitaris, així que les pedres devien agrair que una persona tingués la voluntat de fer companyia a un claustre o qualsevol altre element, que algú els concedís l'atenció que per a mi mereixen. Aquí recordo, concretament, un vellet venerable, l'Estevenet, que n'era el guardià.

Objective fidelity and its representation require training and in this drawing apart from technique there are the forms and qualities and shadows of the capitals in the graticule of the trace of the fountain pen, touching the whole range of tones from the darkest to the lightest. It was an academic exercise, typical of those apprentice years. In those days, tourism didn't exist, and so these places were always solitary, so much so that the stones must have been grateful that a person wished to keep a cloister or other feature company, that someone gave them the attention that, for me, they deserve. Here I specifically remember a venerable old man, Estevenet, who was the guard.

1945 Cases del riu.
23,5 x 17 cm.
Estilogràfica paper.

Aquest dibuix el vaig regalar al Sr. Sala Deulofeu, director de l'Escola de Ceràmica de la Bisbal en temps de la Generalitat republicana, que va potenciar molt les escoles d'arts i oficis. Ens vam estimar molt, amb ell i la seva filla. Un bon dia, l'amic Lluís Güell, un dels artistes més creatius que tenim aquí, em va obsequiar amb aquest dibuix, que ell va recuperar, i n'estic molt content i agraït, perquè homenatja aquestes persones que s'ho mereixen. Tanmateix, contràriament a aquest dibuix, d'altres estan perduts o deambulen desconeguts. El dibuix assenyala la bondat de la captació objectiva, l'espontaneïtat de la ploma estilogràfica.

This drawing I gave as a present to Sr. Sala Deulofeu, Director of the School of Ceramics of La Bisbal, in the times of the Republican Generalitat Catalan government, which gave a lot of support to the art schools and trades. We loved each other a lot, me, him and his daughter. One day, Lluís Güell, a friend, one of the most creative artists that we have here, gave me this drawing as a present, which he had recuperated from the school and I am very glad and grateful because it pays homage to these people who deserve it. However, in contrast to this drawing, many others are lost or unrecognised. The drawing shows the goodness of the subject encaptured, the spontaneity of the fountain or ball pen.

1946 *Pati de l'Hospici*.
81 x 100 cm (40 F).
Oli sobre tela.

Aquesta obra representa un dels aspectes de la meua vida. Les cases de la dreta, a la part alta, són del carrer Nou tocant a la Gran Via, i les cases amb cúpula de l'esquerra corresponen la Gran Via. S'hi pot veure el pati amb nois, i al fons els tallers de la lampisteria i la sastreria, la sabateria i la fusteria no hi surten. Aquests tons tènues a mi m'atreïen molt, per la subtileza de les diferents tonalitats i la quietud que oferia el pati a les hores de ple sol. En la meua actitud artística, la realitat ambiental viscuda ha tingut sempre un interès important. I aquest tipus de testimoni encara em motiva.

This work represents one of the themes in my life. The houses on the right, high up, are in the Carrer Nou, where it meets the Gran Via, and the houses with cupula on the left are on the Gran Via. One can see the playground with children, and in the background the workshops of the plumbers and tailors, the shoemakers and carpenters. These tenuous colours attract me very much, for the subtlety of different tones and the peace of the playground during the hours of high sun. Integral to my artistic attitude experienced atmospheric reality has always played an important part. And this type of testimony still interests me.

1946 *Quiosc Girona*.
92 x 73 cm (30 F).
Oli sobre tela.

D'aquesta obra ens en separa la distància de 57 anys, i el moment en què es va pintar respon al fet que les joves promocions del moment ens veiem alguna que altra vegada, dibuixant i pintant pels carrers de Girona. Sens dubte que aquest conjunt d'habitatges abocats al riu palesen un grup social diferent respecte del de les edificacions del darrera, d'estructures més emblemàtiques i més potents. Aquest trinxament de formes i forats, del qual el reflex de l'aigua augmenta el teixit, és una expressió singular: tant els colors com les textures respiraven una pobresa especial, els colors amb aquests tons aperlats tan rics en tonalitats.

I am separated from this work by a distance of 57 years, and the moment in which it was painted is a response to the then new output of painters seen over and over again, drawing and painting around the streets of Girona. Without doubt this group of dwellings opening on to the river represents a socially different group with respect to the buildings behind, of more emblematic, more powerful structures. This mincing of forms and hollows, of which the reflection in the water augments the tapestry is a unique expression: the colours as much as the textures breathe a special poverty, the colours with these pearly shades so rich in variety.

L'estima que vaig agafar pel paisatge d'Olot em feia molt sensible als d'arreu, i pel fet de ser una temàtica que vivia resultava tot més fàcil. Artísticament és còmode de seguir pautes que es van produint, i que poden ser seguides, admirades i compreses per més gent. Aquesta petita vall de Sant Daniel és un pulmó que ens va servir molt, i per poc que puc hi retorno.

The love that I hold for the Olot countryside made me very sensitive to other surroundings, and the fact of it being a live subject made this even easier. Artistically, it is easy to follow patterns which keep repeating themselves, and which can be followed, admired, and bought by many people. This 'little valley of Sant Daniel' is a lung which served us well, and whenever I can, I return.

1946 *Sant Daniel, paisatge rural.*
54 x 65 cm (15 F).
Oli tela.

El 1969, quan vam venir a viure a Montjuïc, gaudíem d'unes vistes que invitant a contemplar el paisatge. Fórem els primers d'aquesta urbanització, i la muntanya era pelada, gairebé sense arbres, i vèiem el riu Ter i l'Onyar. Ara, les cases i els arbres ens han tapat aquestes vistes. Tot és més civilitzat. Al capdarr, el riu es tornava plata, i les muntanyes eren com uns plans successius emboirats d'uns tons calents. Un llenguatge contradictori s'afegeix a aquesta poesia.

In 1969, when we came to live in Monjuïc, we had the pleasure of views which invited the contemplation of the countryside. We were the first in that area and the mountains were bare, almost without trees and we could see the rivers Ter and Onyar. Now, the houses and the trees have covered these vistas. It is all more civilized. Towards evening, the river became silver and the mountains were like a succession of foggy plains of warm tonalities. A contradictory language is added to this poem.

*1974 Riu platejat. El Ter.
35 x 50 cm.
Mixta paper.*

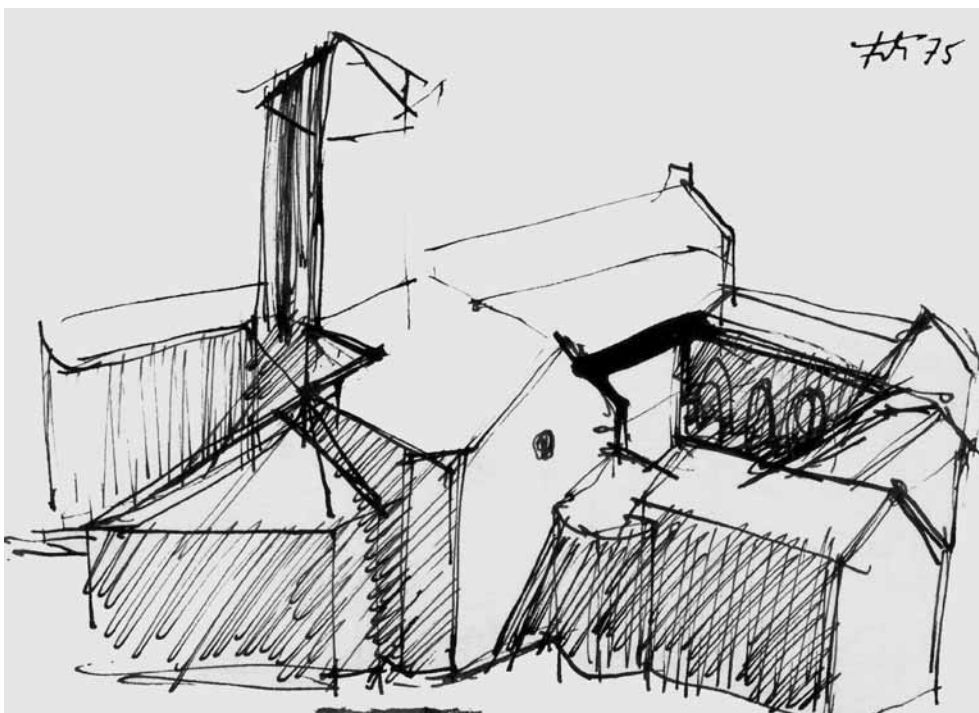
Gaudir d'aquestes vistes sobre Girona és una temptació, i encara que el meu concepte d'obra se n'apartava, vaig fer aquestes pintures sobre paper, que després foren arrugades i maltractades per tal d'afegir-hi un nou aspecte que m'atreia molt. És curiós com en aquest maltractament s'hi poden veure diferents lectures: al meu entendre, això és més important.

Enjoying these views over Girona is a temptation and even though my concepts of art work have continued along different lines I did these paintings on paper which afterwards was crinkled up and maltreated in order to add a new perspective and which I found very attractive. It is strange that in this maltreatment one can read different things; to my understanding, this is very important.

1975 Des de Montjuïc.
35 x 50 cm.
Acrílic paper.

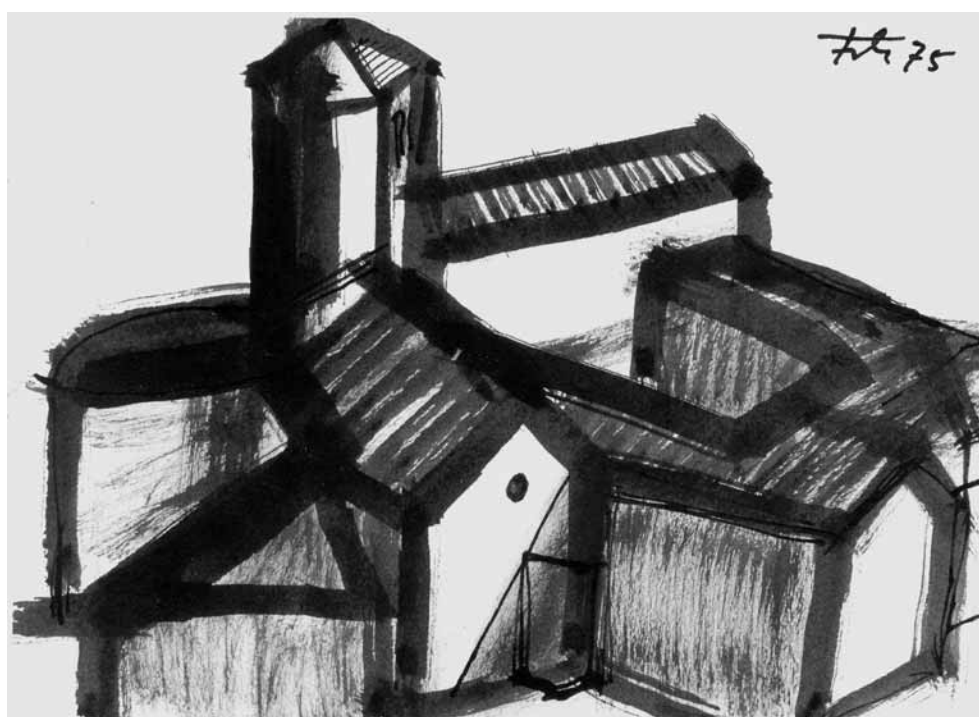

1975 *Girona.*
35 x 50 cm.
Mixta paper.

1975 Bloc 297. Sant Daniel.
12 x 16,5 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

1975 Bloc 297.
12 x 16,5 cm.
Pinzell tinta xinesa paper.

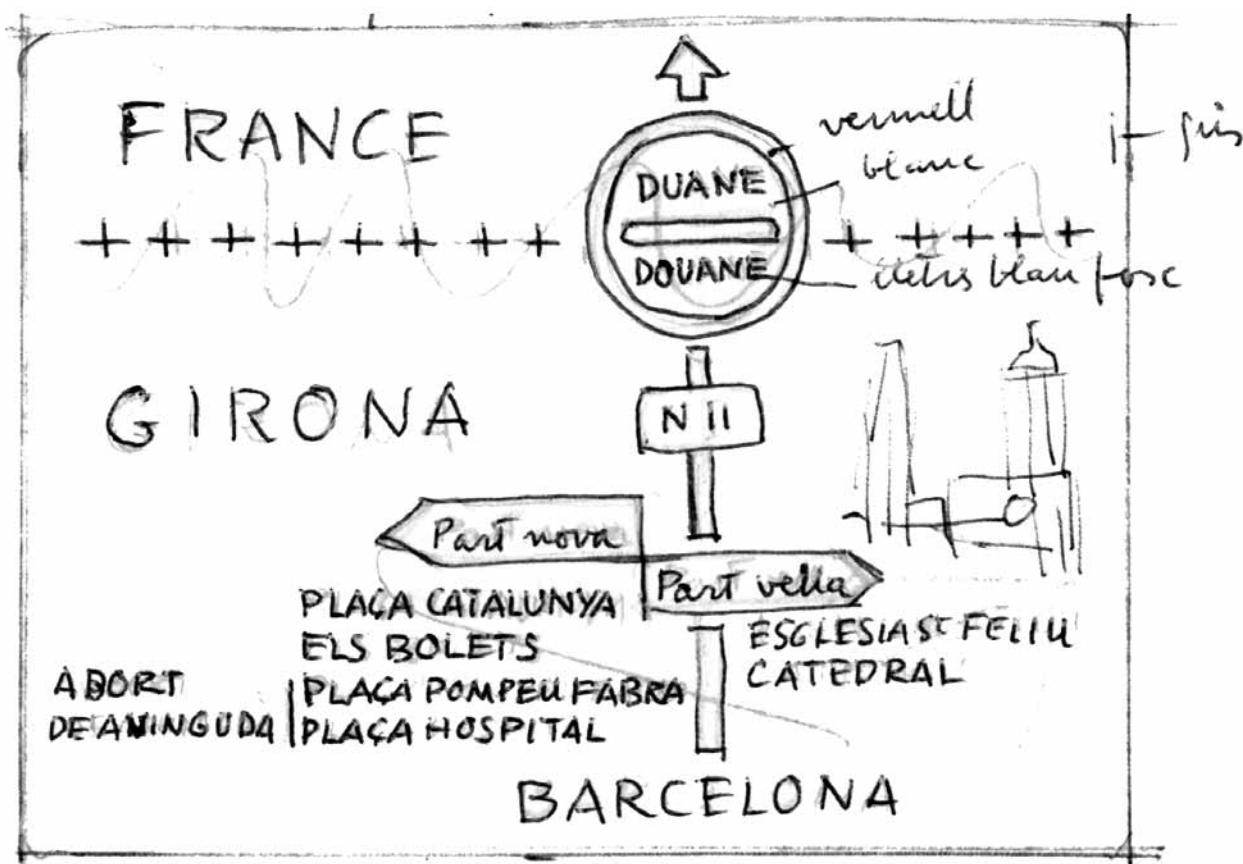

Aquests cossos arquitectònics travats del monestir de Sant Daniel tendeixen a tancar un nucli que es presenta important i atractiu. Per aquest motiu en vaig fer diferents estudis, i aquí se'n mostren algunes representacions. De l'estudi inicial se'n fan vuit versions, interpretacions lliures que comencen amb ploma i acaben amb pinzell, en el sentit de simplificar i esquematitzar els trets essencials.

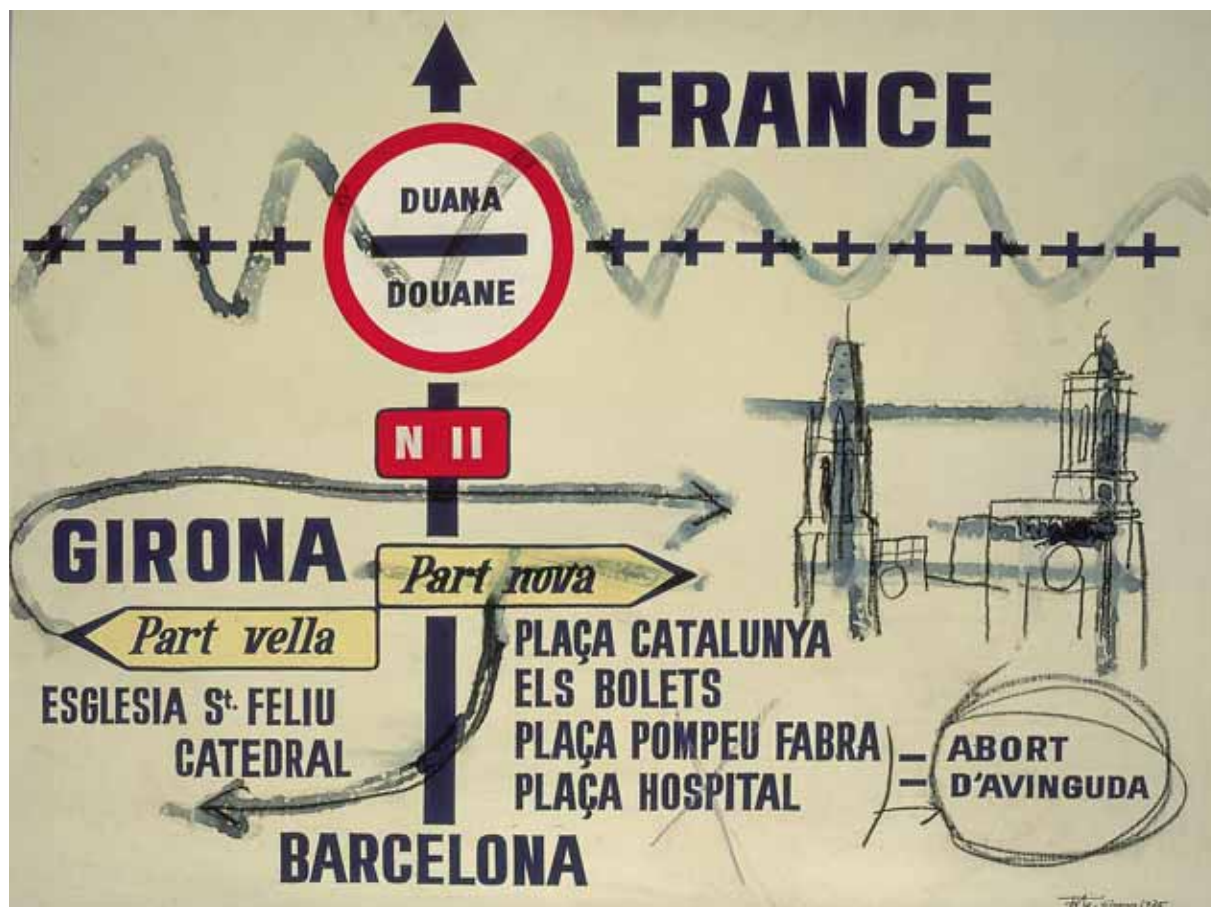
These architectonic supports rooting the Sant Daniel Monastery seem to enclose a nucleus which is important and attractive. For this reason I made separate studies and here some of the representations are shown. From the initial study, there are 8 versions, free interpretations which begin with pen and finish in paintbrush, with a view to simplifying and leaving traces of the essential sketch.

1975 Monestir.
50 x 45,5 cm.
Mixta paper.

El 1975, amb els amics artistes gironins organitzàvem exposicions, i fou "Per una altra Girona", el tema de l'exposició col·lectiva a la Sala de la Rambla, el que em portà a fer aquesta obra. Ho vaig fer per mitjà dels rètols indicadors, amb un sentit irònic. El meu concepte artístic, en aquell moment, era que la destrucció tenia un aspecte positiu, i que això podia donar fruit pel fet d'actuar sobre un element diferenciat com ara una representació més vulgar i objectiva. La veritat és que fins havia pensat en obres antigues d'altres èpoques per afegir-hi la meua actuació al damunt. I per a fer això calia tenir obres, o bé agafar les que tenien aquest sentit convencional i poder-hi actuar a la primera ocasió. Aquí se'ns mostren algunes de les obres que es realitzaren en aquell moment.

1975 Bloc 297. *L'altra Girona*.
12 x 17 cm.
Retolador paper.

In 1975, with artist friends from Girona we organised some exhibitions and it was 'For Another Girona' the theme of the collective exhibition in the Sala de la Rambla, which was what made me do this piece. I did it by means of road signs, in an ironic sense. My artistic concept, at that time, was that destruction had a positive side and that this could be fruitful, for the fact of working on a different aspect, like for example, a more vulgar and objective representation. The truth is that until then I had thought of the possibility of using old masters from other times before adding my own interpretation on top. And in order to do that I needed to have works or at least have those that had this conventional sense and get to work as soon as possible. Here are shown some of the works that were produced during that time.

1975 *L'altra Girona.*
70 x 100 cm.
Mixta fusta.

1975 *El cementiri de Sant Daniel.*
50 x 35 cm.
Mixta paper.

1975 *Saint Daniel 1.*
35 x 50 cm.
Acrilic paper.

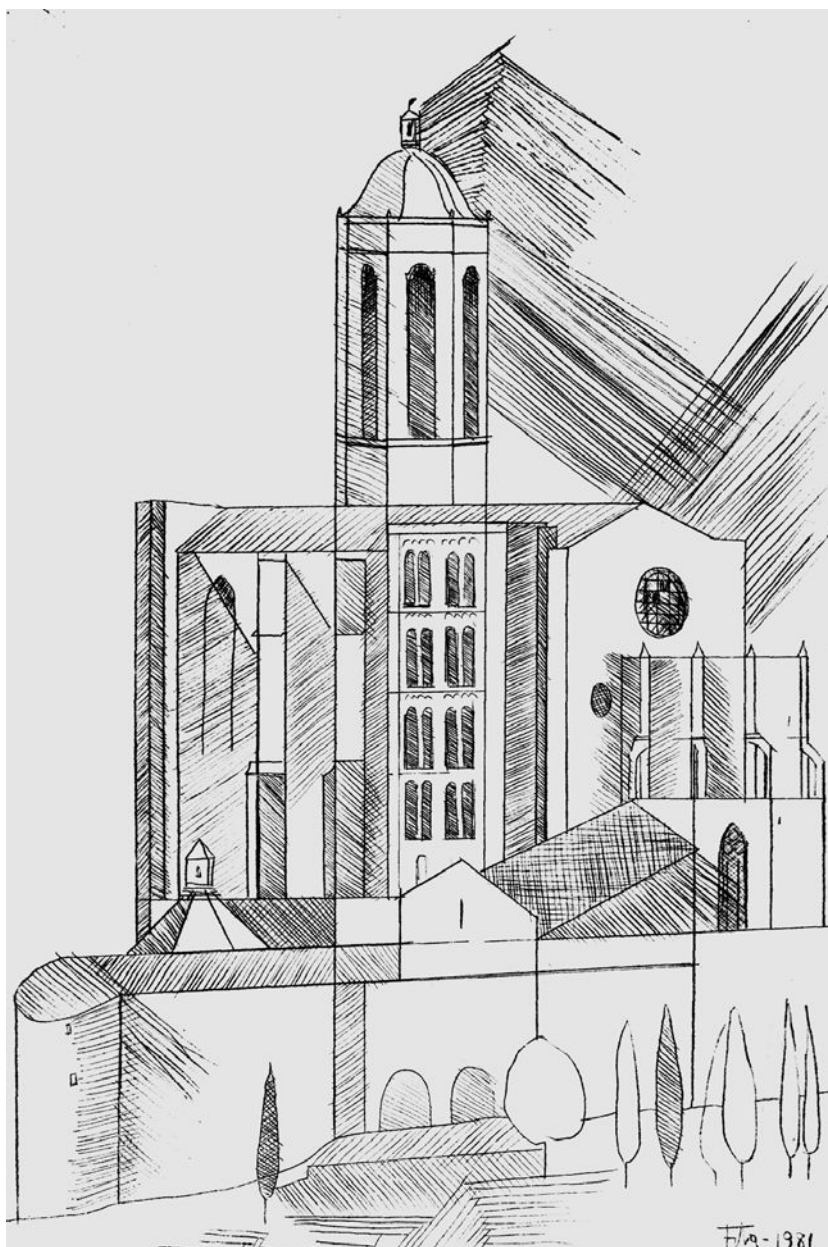
1975 *Monestir St. Daniel quartejat.*
50 x 70 cm.
Acrylic paper.

Això em sembla com una premonició del que seria la vall de Sant Daniel. En partir la pintura en dos, el tauler contraxapat deixa entreveure les làmines, i les diferents direccions i tonalitats són un valor afegit en el qual roman també l'expressió inicial.

This seems to me like a premonition of what would be the Sant Daniel valley. In splitting the picture in two, the enmeshed canvass lets you see between the layers and the different directions and tones are an added value in which is also present the initial expression.

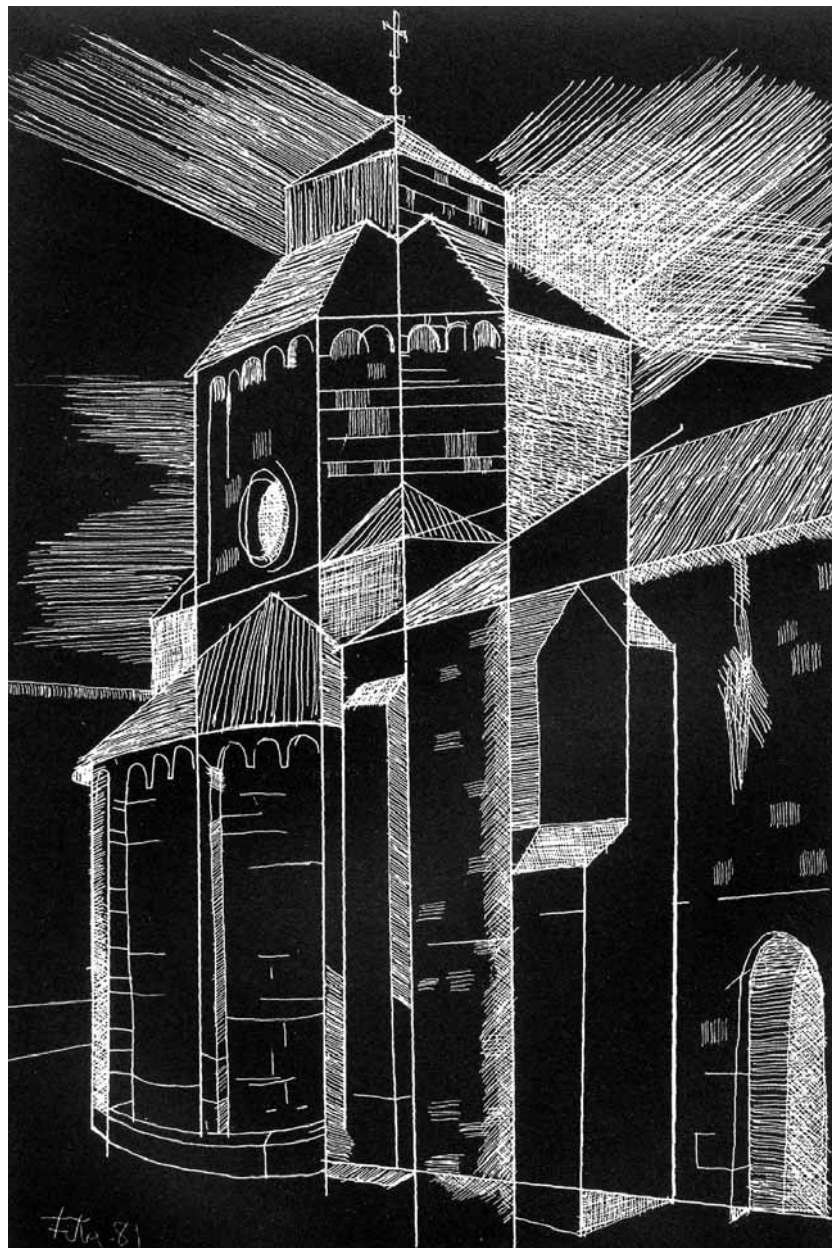
1980 *St. Daniel trencat.*
44 x 65 cm.
Oli fusta.

El gravat és tot un món. Aquí mostro aquests, perquè fan referència a la Girona-símbol. El traç de la línia cristal·litza aquests edificis tan rics d'estils antics.

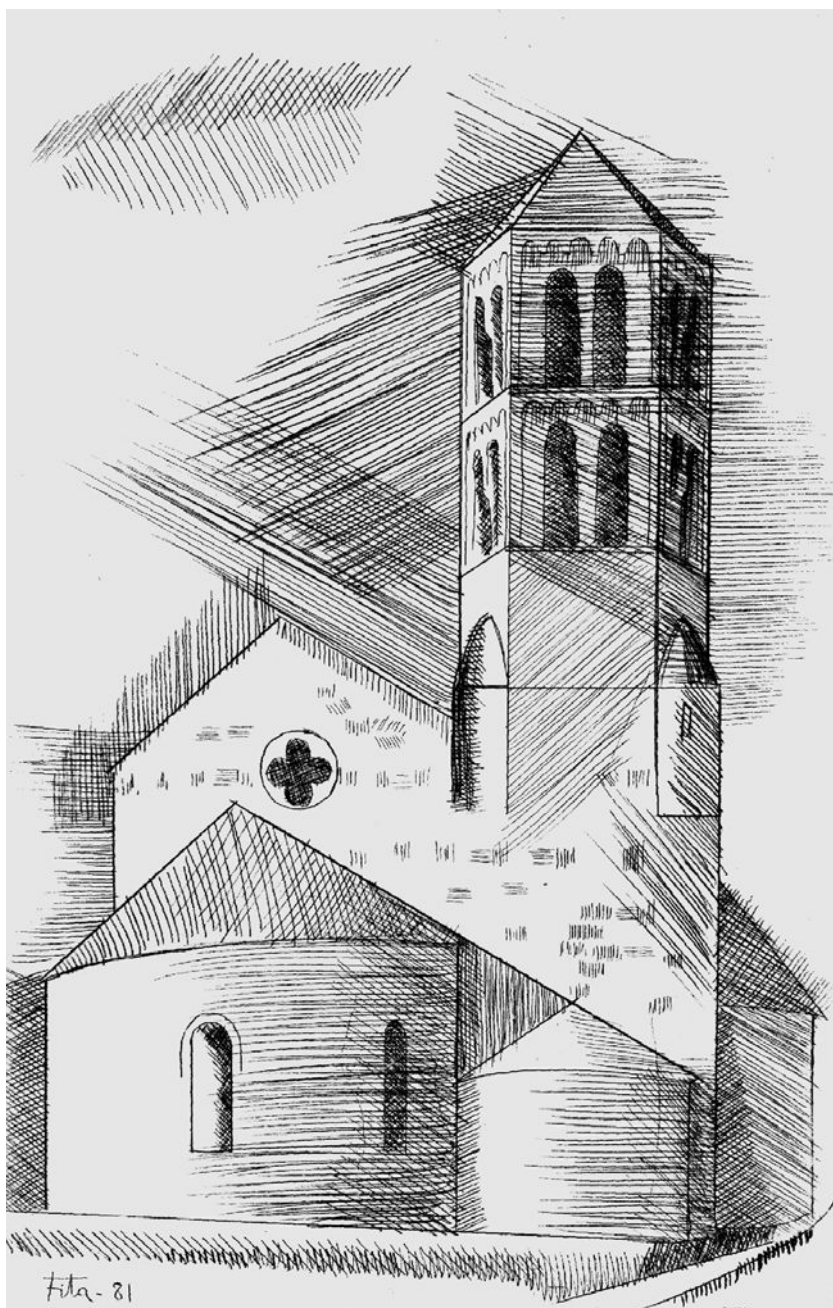
He de dir que em resulta molt difícil parlar de la pròpia obra, i més quan la meua manera d'expressar-me és la plàstica, no pas la paraula i la lletra. Amb tot, crec que el propi testimoni és important, encara que no sigui tan encertat i ampli com voldria.

1981 *Catedral.*
25 x 16,5 cm.
Aiguafort.

Stencilling and engraving is a world unto itself. Here I show these because they refer to the symbol of Girona. The trace of the line crystallises these buildings so rich in the old style. I have to say, that it is very difficult for me to talk about my art, and even more when my way of expressing myself is in plastics and not words or other art forms. Overall, I think that ones own testimony is important even if it is not as precise or as broad as one could wish.

1981 St. Nicolau.
24,5 x 16,5 cm.
Aiguafort.

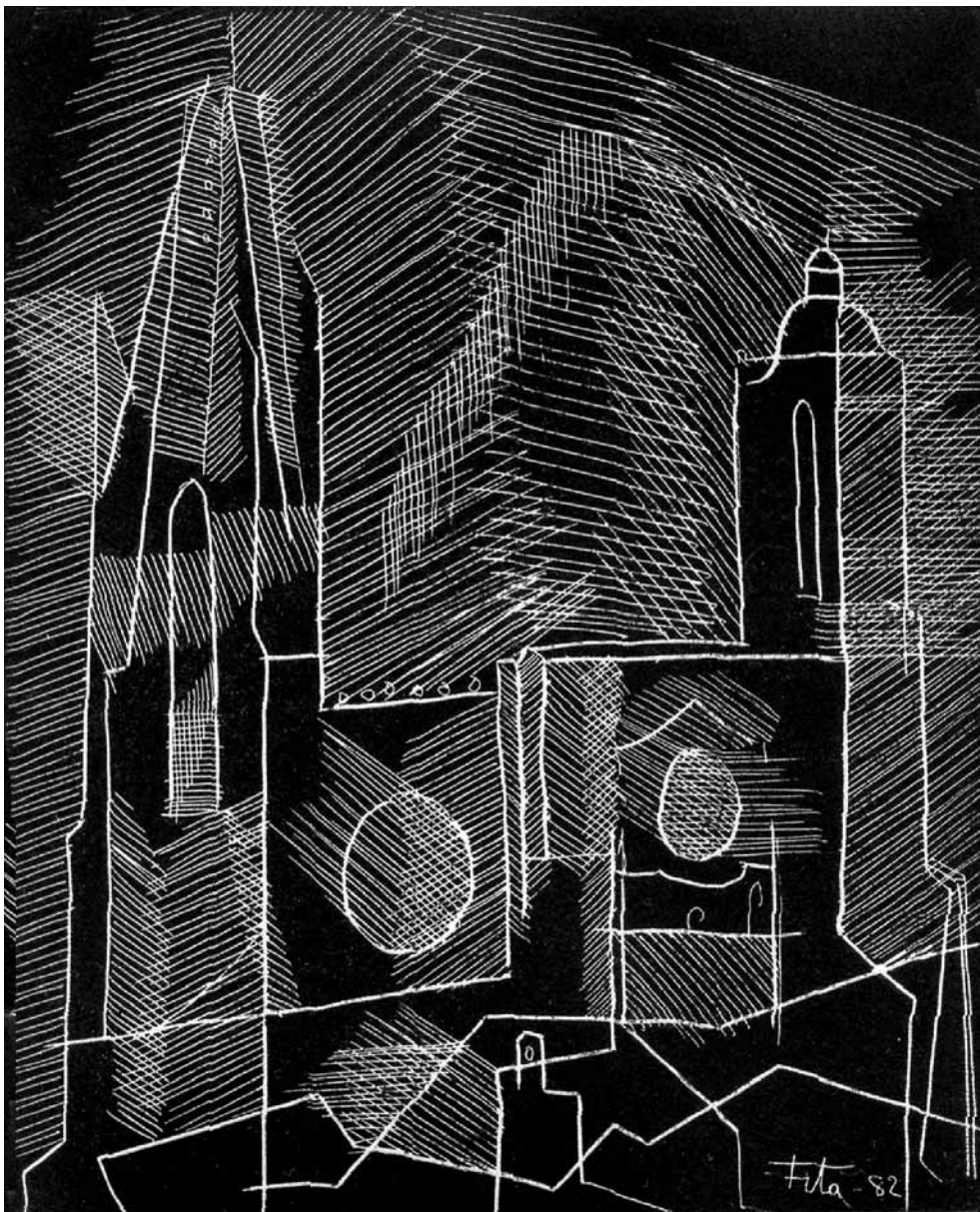
1981 St. Pere de Galligants.
25 x 16 cm.
Aiguafort.

1981 *Sotaportes.*
25 x 17 cm.
Aiguafort.

1982 *Catedral.*
12 x 9,5 cm.
Punta seca. Negativu.

1981 *Campanars.*
11,5 x 9,5 cm.
Punta seca. Negatiu.

El fet d'alimentar-me de la realitat, en la majoria dels casos, és per a potenciar la creativitat. Per aquest motiu aquests dibuixos serveixen com a referències, com a acotacions que serviran després per a algunes obres pictòriques. El que és important és creure en la realitat objectiva com a aliment per a altres valors subjectius i més lliures. Tot el procés de realització de l'obra presenta, si s'hi està prou atent, aquestes possibilitats d'anar subjectivant el tema. Per a mi, aquests dibuixos són pistes importants per a obres, i ja són obres en ells mateixos. Encara que, de fet, en fer-los entren ganes d'entrar més a fons a cercar noves possibilitats per tal d'augmentar-ne l'expressió.

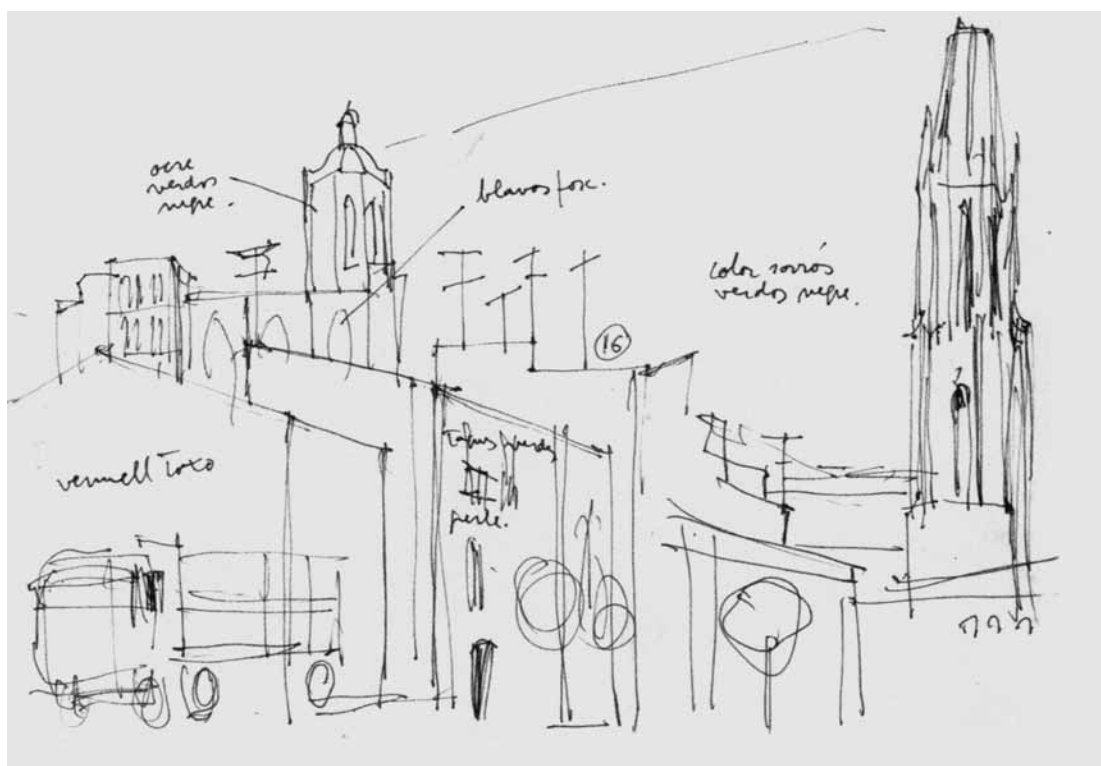
The process of nourishing myself with reality, in most cases, is to aid creativity. For this reason these drawings serve as a reference, like notations which will be used afterwards for some of the pictorial works. What is important is to believe in objective reality as food for other subjective and freer values. The whole process of producing a piece of art, presents if one is sufficiently aware, these possibilities of progressively subjectivising the object. For me these drawings are important clues for other works and also are already pieces in themselves. Even though, in fact, doing them makes one want to go more profoundly nearer to new possibilities in order to increase the expression.

1983 Bloc 303.
16 x 22 cm.
Llapis carbó paper.

1983 Bloc 303.
16 x 22 cm.
Llapis carbó paper.

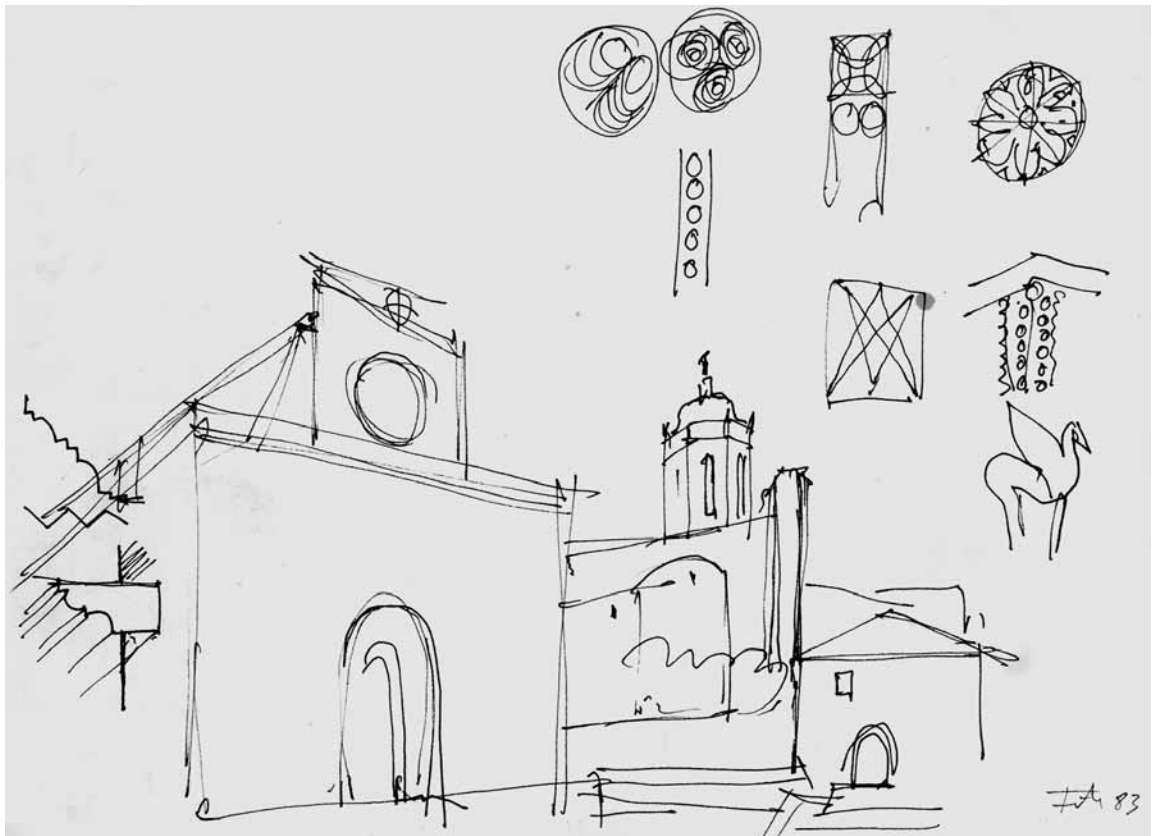
1983 Bloc 304.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

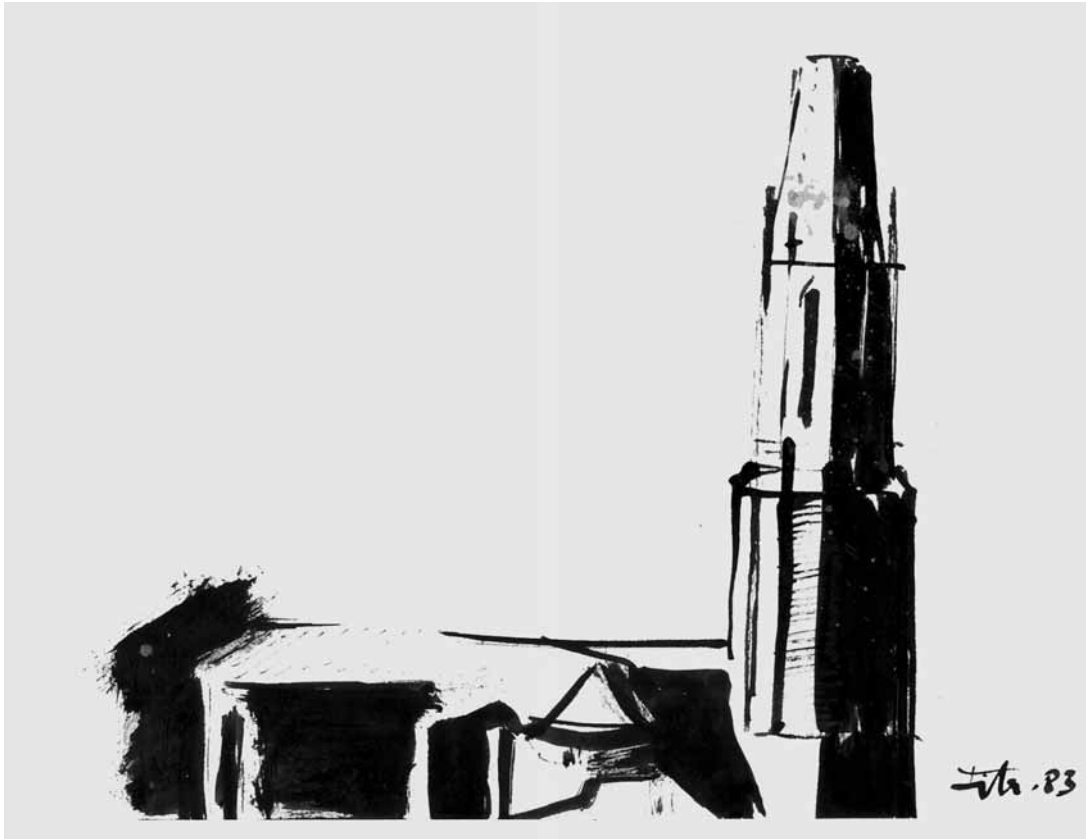

1983 Bloc 304.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1983 Bloc 304.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

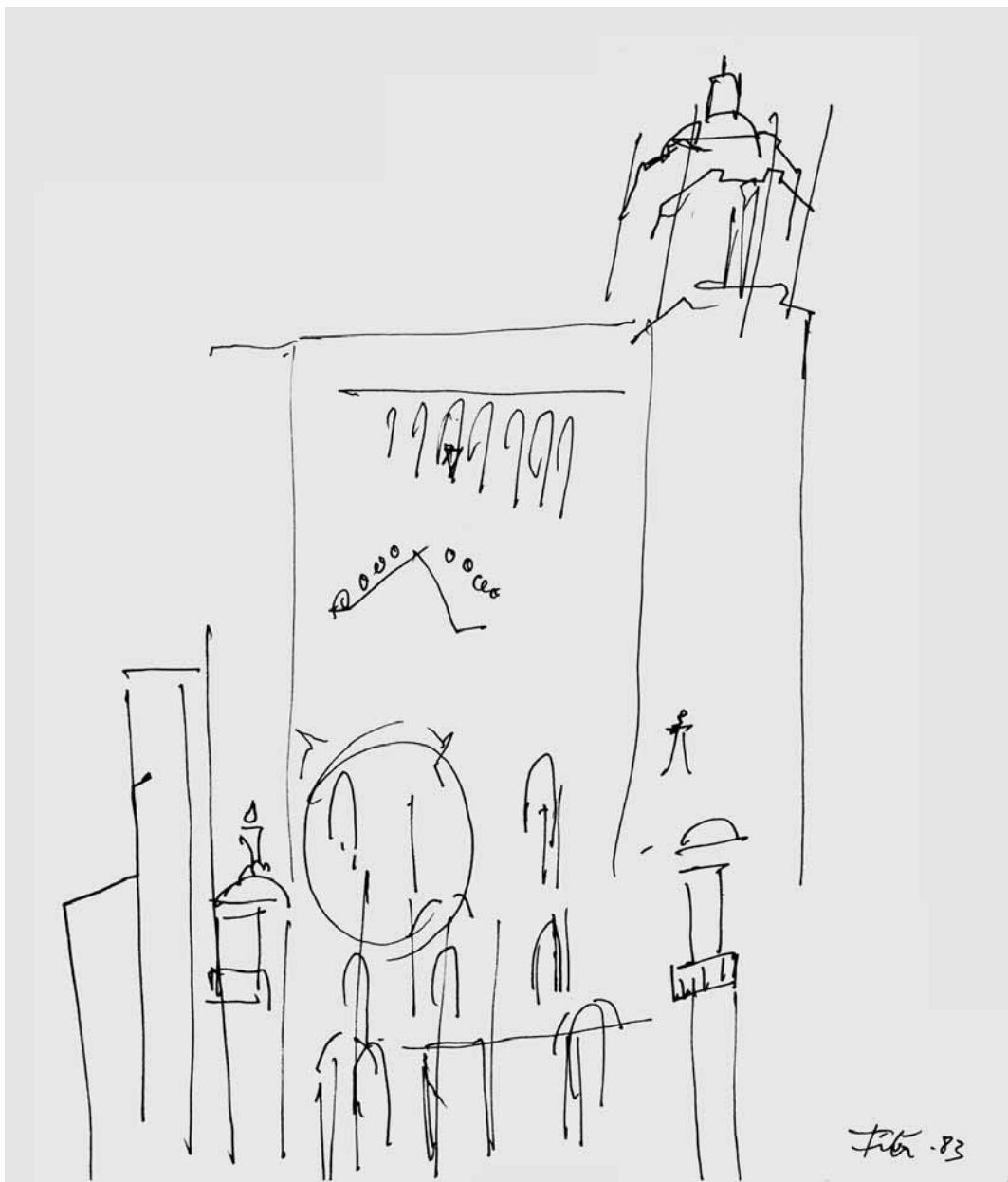

1983 Bloc 301.
16 x 22 cm.
Pinzell-tinta xinesa paper.

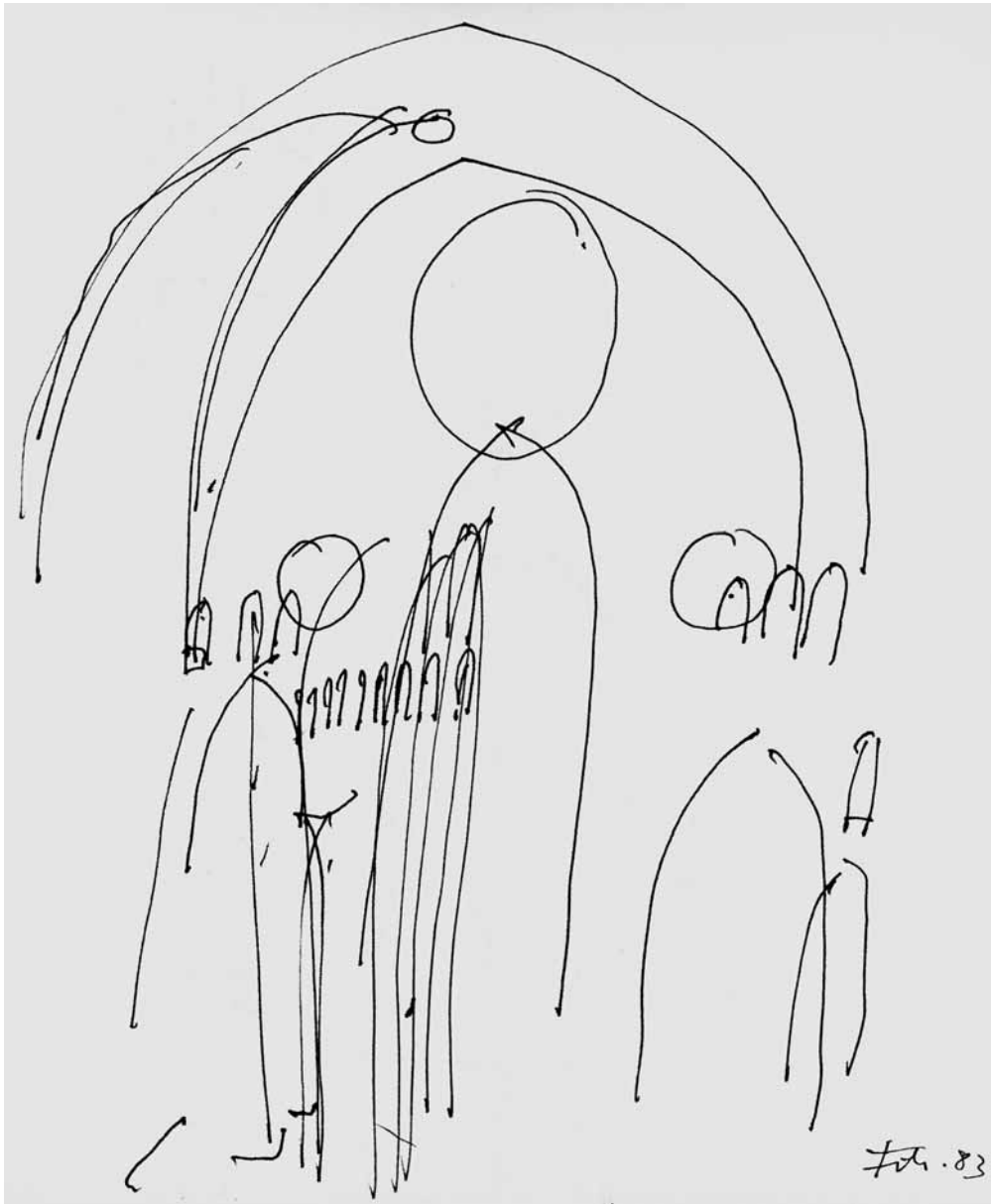
1983 Bloc 303.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

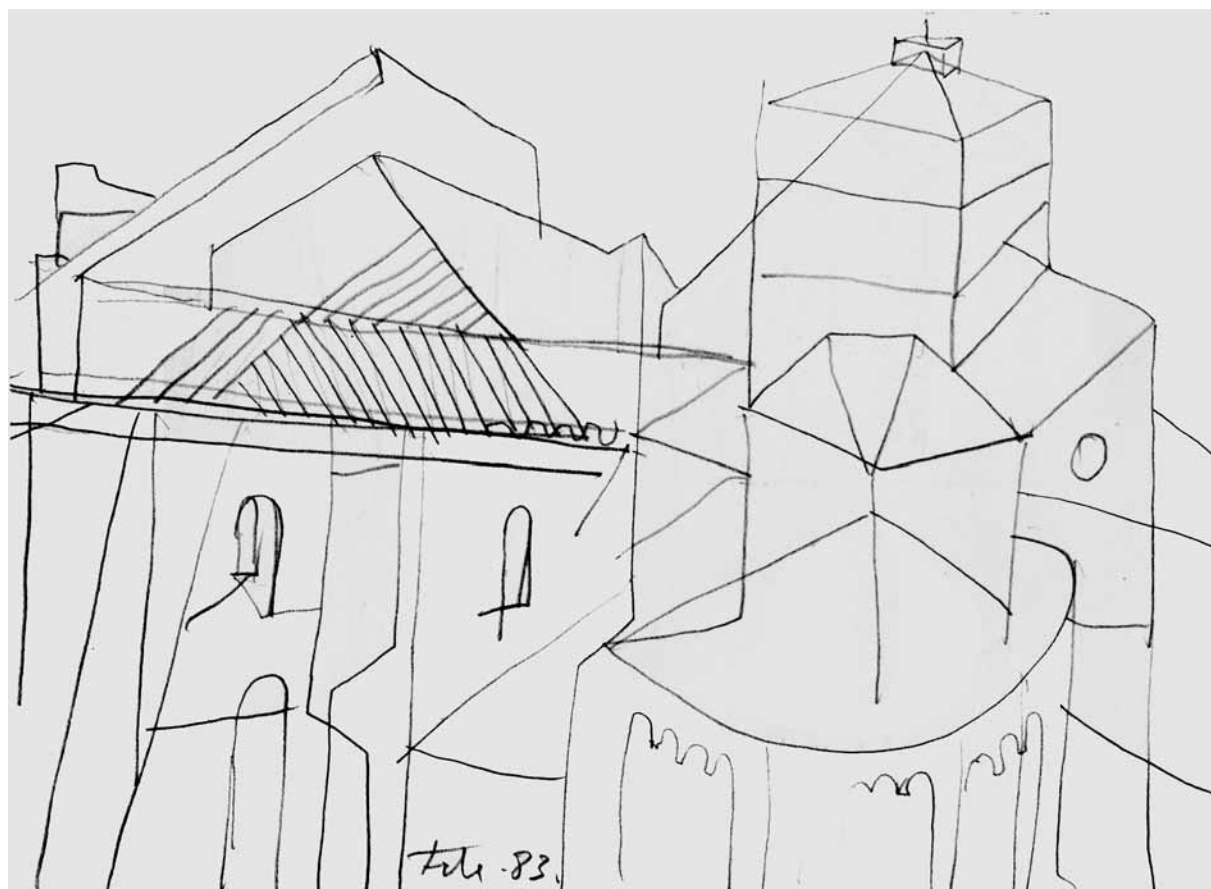
Croquis impulsius a retolador. Aquests traços indecisos que surten quan se cerca i es divaga sobre un tema són pistes que poden prendre cos amb la insistència de voler fer sortir les forces de què disposem. Cal no desconfiar i fer emergir la llarga experiència que portem, la suma de motivacions, i ajuntar-ho tot amb un impuls per renovar.

1983 Bloc 305.
22 x 20 cm.
Retolador.

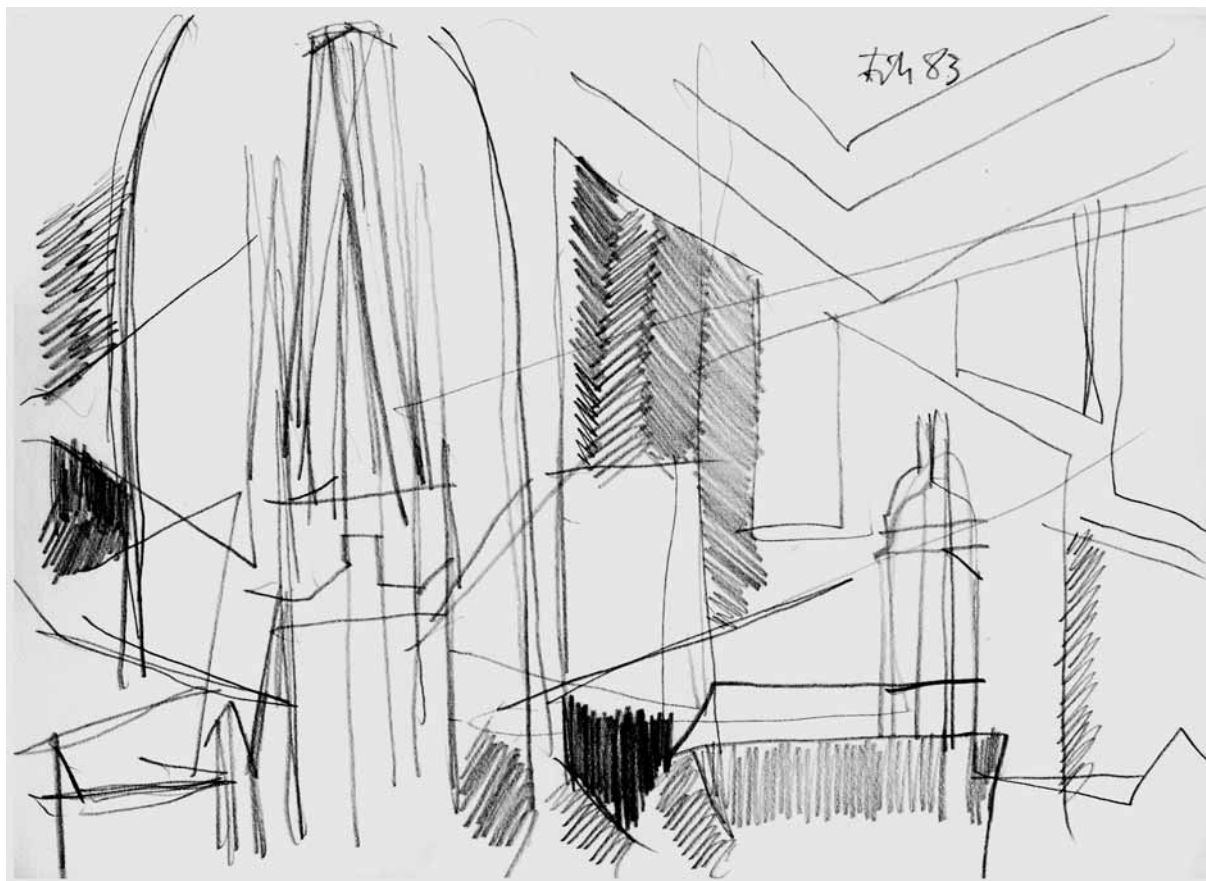

Impulsive sketches with a ball pen. These indecisive tracings that come out when one gets closer and plays around a subject, are clues that take form with the insistence of wanting to make appear the forces which we have available. It is necessary not to lose confidence and make emerge the long experience we have, the sum of motivations and join it all with an impulse for innovation.

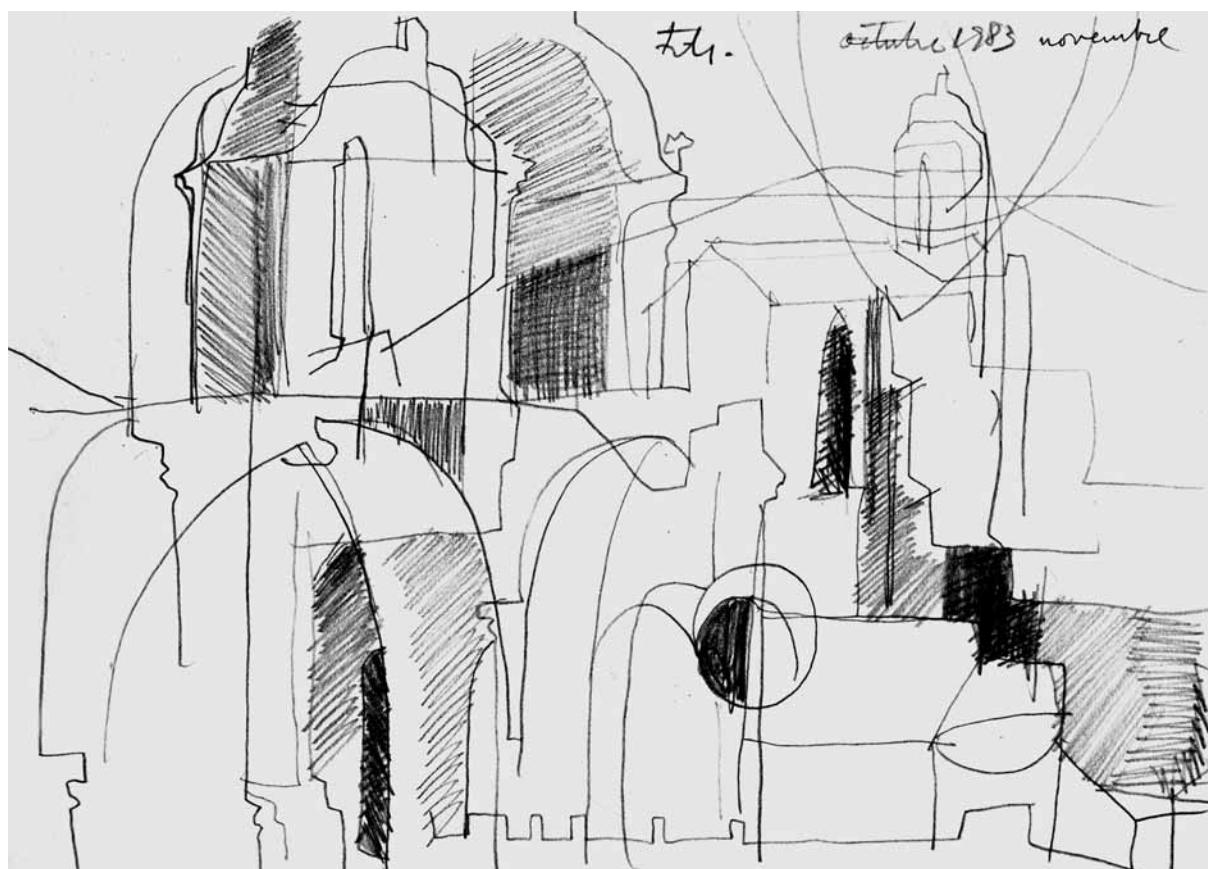
1983 Bloc 305.
22 x 20 cm.
Rotulador paper.

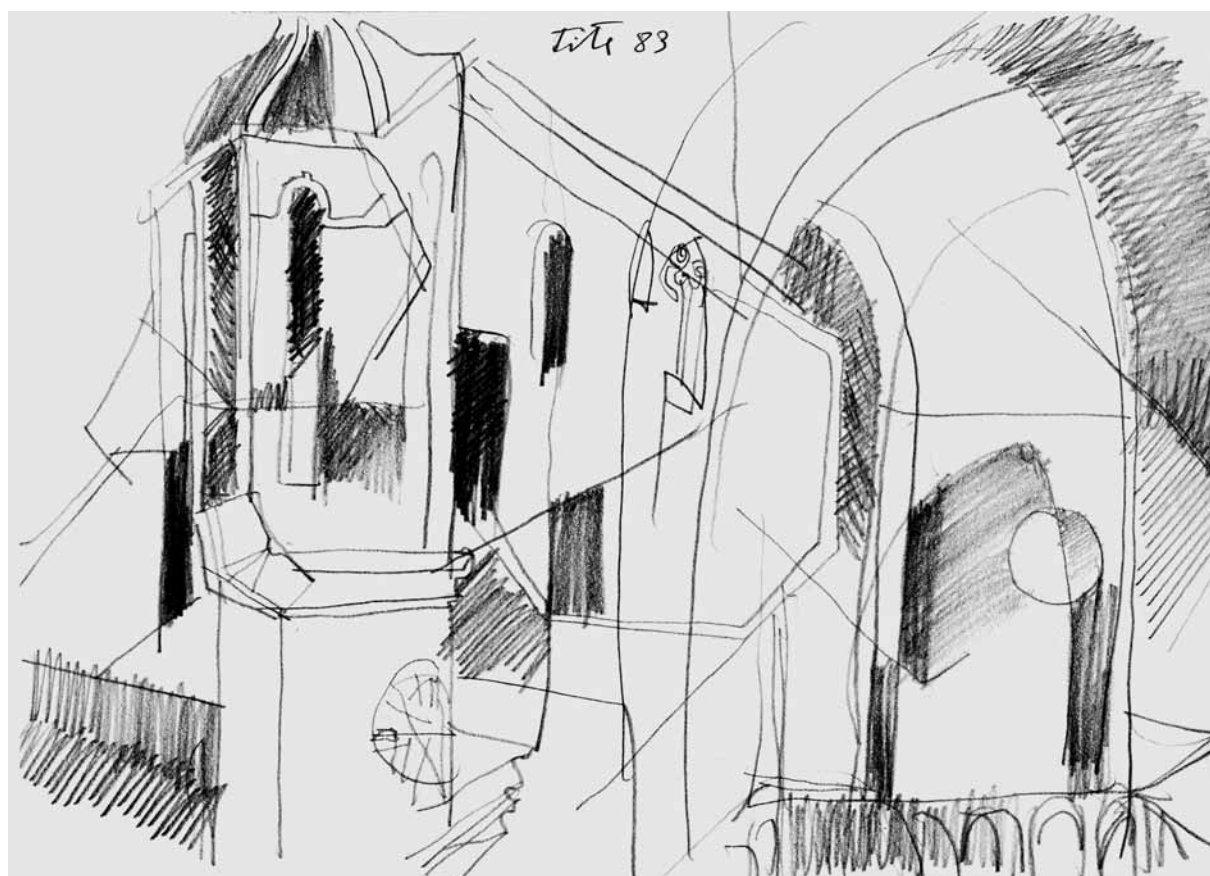
1983 Bloc 300.
16 x 22,5 cm.
Llapis plom-paper.

1983 Bloc 300.
16 x 22,5 cm.
Llapis plom-paper.

1983 *Bloc 300.*
16 x 22,5 cm.
Llapis plom-paper.

1983 *Bloc 300.*
16 x 22,5 cm.
Llapis plom-paper.

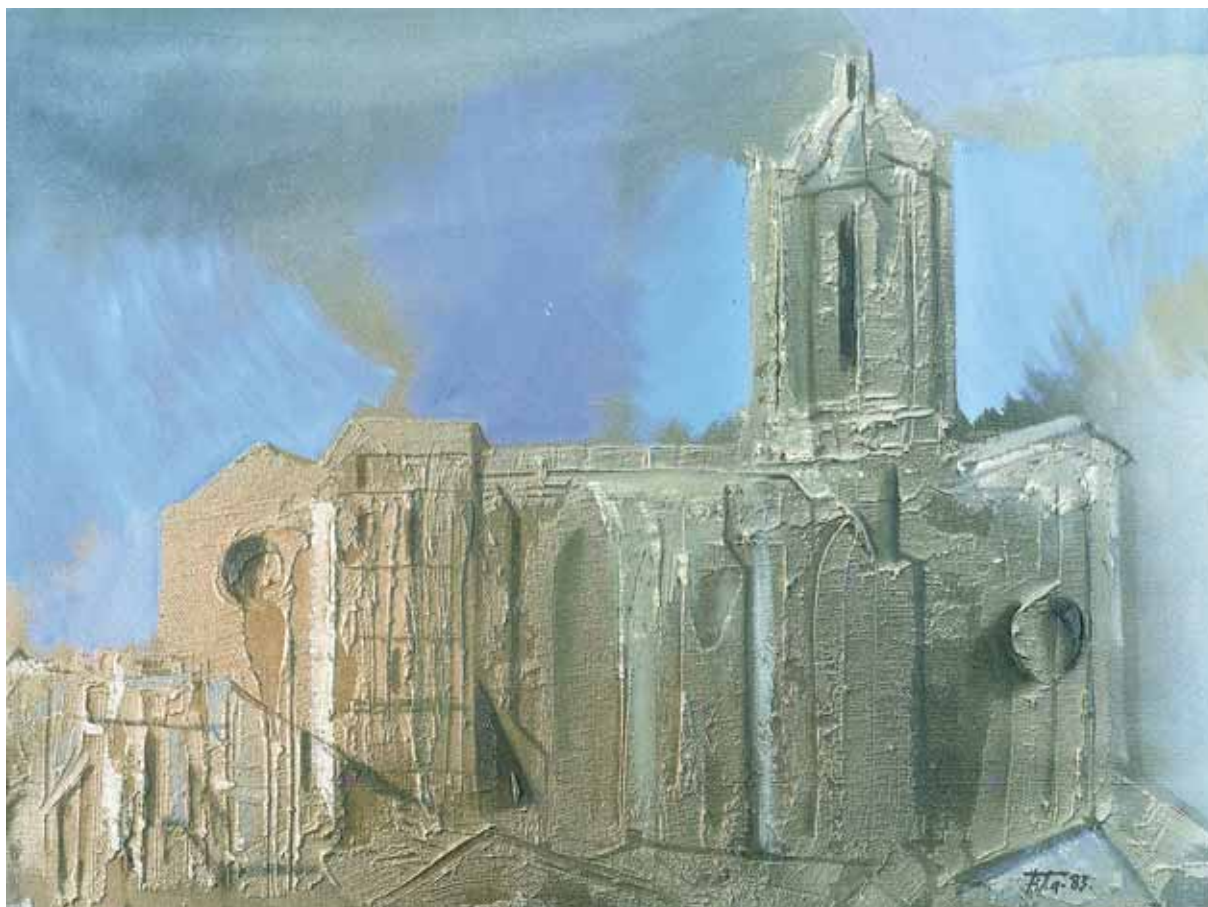
1983 *Campanars matèria.*
73 x 54 (20 P).
Oli tela.

Aquestes 44 pintures sobre Girona són fruit d'uns dibuixos preparatius sobre la realitat i, alhora, de la voluntat de fer-los derivar cap a noves expressions. El dibuix és una manera d'escalfar motors, però, tot i això, ja el propi dibuix dóna pistes d'interès per ell mateix.

En el moment d'entrar a pintar, estimo sentir la incertesa de no saber cap on dirigir-me. Així és com van anar sortint obres de diferents modalitats. Les dues primeres foren executades en pasta per tal de valorar-ne el relleu. Després en vingueren d'altres amb suc i regalims, algunes de molt poètiques, d'altres centrant-se a representar l'interior i l'exterior, d'altres accentuant geometries, d'altres afegint-hi cordills, mocadors o papers de diari plegats, etc. Intentava construccions més sòlides, més lliures, amb reverberacions, colatges, trencant la figuració, tallant la tela... En fi, amb tot això es pot entendre que en aquest deixar-se emportar per una passió calia, a més a més de representar Girona.

These 44 paintings of Girona are the fruit of some preparatory drawings on reality and at the same time of the will to make them deviate towards new expressions. The drawing is only a way of warming up the engine but even so it in itself gives interesting clues.

In the moment of starting a painting, I love feeling the uncertainty of not knowing where it is going to take me. This is how works of different styles kept appearing. The first two were executed in plaster in order to evaluate their contours. Afterwards, came the others with liquids and paint dribblets, some very poetic, others centred on representing the interior and the exterior, others accentuating geometries, others adding chords, handkerchiefs or folded diary pages etc. I was trying more solid constructions, freer, with reverberations, collages, breaking up the form, cutting the canvass.....anyway, with all of that, one can understand that in letting oneself be carried away by a warm passion, in addition to representing Girona.

1983 *Catedral relleu*.
54 x 73 cm (20 P).
Oli tela.

Utilitzar una plàstica lliure i variada, amb tot el que pogués fluir de la creativitat. I quan es veuen les obres és quan es pot entendre. De fet, però, no hi són totes, perquè del que es tracta en aquest llibre és de poder seguir l'evolució dels diferents moments. Descriure cadascuna d'aquestes pintures seria important, però reconec la dificultat que representa. Aquesta feina l'hauria de fer el crític o l'historiador de l'art.

En general, castigo les meves obres, un cop fetes, de cara a la paret, i quan les torno a mirar al cap d'un temps les trobo diferents, i en molts casos penso que si n'hagués de dir alguna cosa resulta que, jo que les he pintat, em trobo eixut i sense saber què dir. Per altra banda, però, reconec convé que el propi artífex en pugui donar testimoni. Crec que seria bo que, algun dia, algú que en sàpiga més, ho faci, si és que ho creuen d'interès.

Les obres tenen lectures molt vives per a un mateix en anar passant els anys. Coses que semblaven de poc interès pugen d'atracció, i d'altres perden valor. Fins i tot, algunes que són lluny es fan condescendents i d'altres de properes et molesten. En les formes d'executar-les també hi ha un interès especial. És diferent si es fan amb pinzell o sense, si amb pasta o amb suc. Si es contradueixen les tècniques amb matèries oposades, tot va ajudant a ampliar el ventall d'expressions que l'experiència va sumant.

It meant using a free and varied plastic, with all that can flow from creativity. And when one sees the works, it is when one can understand. In fact though, not all of them are here because this book is about being able to follow the evolution of different phases. Describing each and every one of this picture series would be important but I recognise the difficulty it poses. This job should be done by a critic or art historian.

In general, I punish my works, once completed, by facing them to the wall and when I turn them round to look at them after a while, I find them changed, and in many cases I think that if I had to say something about them it would find me, he who painted them, cold and at a loss for words. On the other hand though, I realise the importance of the artist himself giving some commentary. I think it would be a good thing, one day, someone who knows more, to do this, if they think it is of interest. But for me, works of art have very life-like lessons for oneself as the years pass. Things that seemed of little interest can be more attractive, and others lose worth. To the extent that things far away, condescend and others nearby, irritate you. In the way of executing them, also there is special interest. It is different if it is done with a paintbrush or without, with plaster or with liquids. If the techniques and opposing materials contradict everything goes to help to widen the window of expression which experience keeps adding up.

1983 *Llambregada*.
60 x 81 cm (25 P).
Mixta tela.

El paper retallat i encolat crea l'estructura de la composició, i el rodell com a mitjà per a pintar la superfície deixa unes separacions que marquen la forma. El pinzell i el color a l'oli conformen un traç ràpid i nerviós. Tal com el títol indica, el cel es converteix en una llambregada.

Paper, cut up and stuck on, creates the structure of the composition and the roller as a medium for painting the surface leaves gaps which delineate the form. The paintbrush and the colour in oil produce a quick nervous outline. Just as the title indicates, the sky becomes a lick of the brush.

1983 *Llum a St. Nicolau.*
60 x 81 cm (25 P).
Mixta tela.

L'estructura d'aquesta esglésiola té un fort atractiu per a mi. En aquest espai tan reduït hi ha unes vistes riquíssimes i imponents, només observant l'arquitectura i els seus detalls. I ja no parlem de quan hi afegim la llum i el color. Quantes estones he passat contemplant-la i prenent notes i dibuixos, palpant tot això i comunicant-me amb el seu silenci, com si ambdós sentíssim un goig inexplicable però real: el pes dels segles, la reverència a una veritat existent. Tot i la gran quantitat de dibuixos, gravats i pintures que n'he fet, encara tinc ganes de tornar-hi, d'estar-hi i poder-ne donar altres aspectes.

The structure of this little church has a strength which I find very attractive. In this very reduced space there are some incredible and imposing views, only observing the architecture and its details. And not to mention when we add light and colour to it. So many times I have contemplated it and taking notes and drawings, feeling all of it communicating to me with its silence, as if we both felt an inexplicable but real joy: the weight of centuries, the reverence for an existing truth. Despite all this and the large quantity of drawings, stencils and pictures which I have done, I still want to go back, to be there and be able to bring out other forms.

1983 *Sant Feliu des del riu.*
89 x 146 cm (80 M).
Mixta tela.

1983 *St. Feliu St. Pere St. Nicolau.*
65 x 81 cm (25 F).
Mixta tela.

1983 *Girona Monumental*.
97 x 195 (120 M).
Mixta tela.

1983 *Panoràmica Girona vella.*
97 x 195 (120 M).
Mixta tela.

1983 St. Feliu St. Nicolau. Rogenc.
65 x 81 cm (25 F).
Mixta tela.

Aquestes pintures foren exposades en inaugurar Expoart el maig/juny de 1984. Després d'un bon bagatge d'esbossos sobre el tema, ara calia entrar en la realització de l'obra, en la seva execució. El millor era prescindir d'una guia per a tenir la tensió de trobar, de no perdre la força d'una obra que porta l'emoció en el seu procés de realització.

Aquest grup d'obres que formen una sèrie estan plantejades de maneres diferents. Les primeres foren fetes amb matèria per tal de donar el màxim valor a la textura. En "Catedral relleu" i "Campanars matèria" el color queda reduït i supeditat al relleu.

De fet, anar comentant cadascuna de les pintures pot ser interessant, però el que a mi més em plau és que aquest conjunt motiva per a fer diversos plantejaments, que van des de l'observació i l'estudi fins a l'atzar, la ironia, el joc de trencament, el tall, les matèries, les contradiccions, l'ordre i el desordre, la llibertat i la fidelitat. Es tracta de poder donar Girona més a la meua mesura i segons les meves vivències.

These pictures were exhibited at the inauguration of Expoart in may/June of 1984. After a good number of first drafts on the subject, now it was necessary to start the production process of the work. The best way was to do without a guide in order to have the tension of finding, not to lose the force of the work which brought the emotion in the process of realization. This group of works which form a series are planned in different ways. The first were done with material so as to highlight the texture. In 'Cathedral Relief' and 'Bell-tower Material', the colour is reduced and submissive to the contrast. In fact, commenting on each and every one of the pictures may be interesting but what pleases me most is that this collection motivates developing a variety of ideas, which go from the observation and studying, to the random, ironic, the game of breaking it up, the cut, the materials, the contradictions, the order and disorder, liberty and fidelity. It is about being able to show a subjective Girona according to my precepts and according to my experiences.

1983 Barri St. Pere Campanars.
65 x 81 cm (25 F).
Mixta tela.

Viure plenament el fet de realitzar una obra et porta a estats imprevistos. De sobte sents la necessitat d'estar en el lloc concret, d'anar-hi per tal de contemplar-lo o dibuixar-lo. El cas és que no tinc una metodologia de procedir. Si bé és cert que el bloc i el llapis sol ser la manera de començar, no sempre és així. Ni tampoc està previst que mentre faig una obra senti, alguna vegada, la necessitat de tornar al lloc i respirar-lo in situ, com si tingués el desig de captar i donar el que n'he captat en aquell moment, i de transmetre-ho. Tot plegat és prou complex per a poder saber com s'ha de fer! Però per posar-hi les ganes i els mitjans que calgui, no quedem!

Living fully the process of realizing a work puts you in unexpected states. Suddenly you feel the need to be in the physical place, to go there in order to contemplate it and draw it. The fact is that I do not have a method of procedure. Though it is true that the pad and the pencil are normally the way to start, it is not always so. Nor is it predicted that while I am doing a work I feel, sometimes, the necessity to go back to the place and breathe it in situ, as if I had the desire to capture it and take what I have captured in that moment and to transmit it. All in all it is complicated enough without having to know how it has to be done! But we will not stint on enthusiasm and the necessary media to get there!

1983 *Entrada Catedral-cordills.*
89 x 146 cm (80 M).
Mixta tela.

Aquest lloc és dels més impressionants. Les verticals fugen cap al cel, i la gran massa de la Catedral s'imposa: no es disposa de prou distància i et sents aclaparat. El gòtic i el barroc formen un ancoratge perfecte. La representació de doble imatge dels campanars de la Catedral i St. Feliu també s'ha de valorar. Així es veu com en una obra poden existir diferents expressions, en aquest cas la reverberació dels campanars i la ironia que representen els fils que tallen l'espai en un monument que mereix molt de respecte. I ja no parlem de les càrregues de les instal·lacions en les venerables parets de la història.

Totes aquestes pintures sobre Girona tenen l'interès de no voler estar en cap corrent pictòric passat o present. Surten de l'estima a un lloc, de les vivències, de voler la llibertat per a expressar-me i extreure'n aspectes personals, tant pel que fa al plantejament que sorgeix en cada obra com a tècniques i conceptes que s'hi afegeixen, propis d'aquesta actitud d'estar per sobre d'un estil que pugui representar limitació més que no pas generositat d'aportació.

This place is one of the most impressive. The verticals flee up to the sky and the great mass of the cathedral imposes: there is not enough distance and you feel hemmed in. The Gothic and the Baroque form a perfect anchorage. The double image representation of the belltower of the Cathedral and St Feliu also have to be evaluated. Here you can see how in a work, there can exist different expressions, in this case the reverberation of the bell-tower and the irony which the electricity cables represent, which cut the space of a monument which deserves a lot of respect. And not to mention the overloading of electrical installations inside the venerable walls of history. All these pictures of Girona have the interest of not wanting to be in any usual artistic style past or present. They came from the love of a place, of the dwellings, wanting the freedom to express myself and extract personal aspects, as much in the planning which comes out in each work as for the techniques and concepts which are added; part of this attitude to be over and above a style which might represent limitation, more than bringing more to it.

1983 *Girona geometria.*
89 x 146 (80 M).
Mixta tela.

El que s'infereix del conjunt de les obres és que es parteix de la natura objectiva per a anar-la transformant mitjançant elements més subjectius, que donin una dimensió diferent de la convencional. Aquí és interessant de remarcar que la realitat pot ser el principi més generós a l'hora d'originar les obres, per la gran riquesa que comporta la seva captació de manera suggestiva i lliure d'influències dels corrents ja acceptats.

What is inferred from the conjunction of works is that it portrays objective nature in order to gradually transform it by means of more subjective elements which give it a different, less conventional dimension. Here it is interesting to emphasise that reality can be the most generous of principles in the moment of origin of the works, for its great richness which its captivation brings in a suggestive way and free of the influences of the accepted currents.

Quan ja ens hem alimentat prou per a realitzar un tema i n'hem fet les obres que teníem pensades, generalment ens queda coratge per a moltes altres tal vegada per treballar d'esma i rutinàriament, i tanmateix ens podria durar per molt de temps. És més, fins i tot ens aplaudirien aquesta decisió, perquè la majoria de les persones tenim tendència a la mandra, a la manca d'esforç del tipus que sigui, però és ben cert que aquesta tendència no és pas èticament millor que donar tot allò que tenim per a donar.

1983 *Darrera St. Pere de Galligants.*
73 x 92 cm (30 F).
Mixta tela.

When we have had enough input to realize a subject and we have done the works we had planned, generally we are left with courage to do many more, and this courage can also last for a long time. Even further, we will be congratulated for this, because most people have the tendency towards laziness and lack of effort in whatever form, though it is obvious this tendency is not ethically better than giving all that we have to give.

*1983 Des de St. Domènec.
81 x 100 (40 F).
Mixta tela.*

1983 *Riu.*
65 x 81 cm (25 F).
Mixta tela.

1983 *Nau i campanar de la Catedral.*
73 x 92 (30 F).
Mixta tela.

Girona, des del lloc on a mi m'és més usual, és tot baixant de Montjuïc, des d'on es gaudeix d'una magnífica vista panoràmica del gran conjunt. Pel que fa a l'element matèric, porta implícita una expressió ja de per si prou atractiva. Però no cal quedar-se lligat en el possible al model. Aquest serveix senzillament de pretext per a l'obra, i l'obra vol donar Girona. Per tant, el joc és més interessant que la fidelitat objectiva. Però, per altra banda, s'està donant també una nova sensació de realitat.

1983 *Girona verda.*
81 x 100 cm (40 F).
Mixta tela.

Girona, from the place where for me is the most usual, is coming down from Montjuïc, from where one can enjoy a magnificent panoramic view of the great whole. As far as the material element is concerned, it implicitly carries an expression which is sufficiently attractive, it goes without saying. But it is not necessary to be tied to the possibilities of the model. This simply serves as a pretext for the work, and the work wants to show Girona. So, the game is more interesting than objective fidelity. But on the other hand it is also giving a new sensation of reality.

1983 *Tallada.*
73 x 92 (30 F).
Mixta tela.

1983 *Escala Catedral*.
73 x 54 cm (20 P).
Mixta tela.

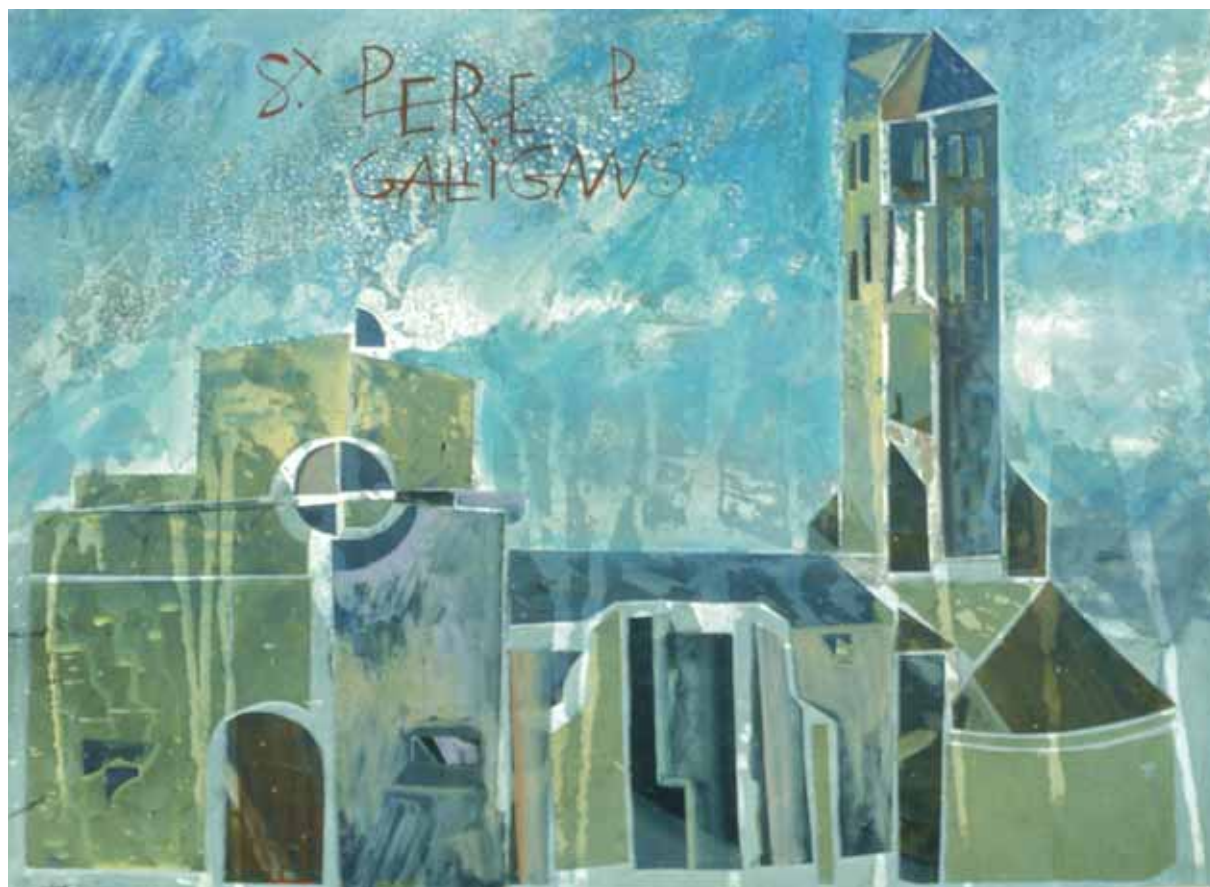
Aquí es valora el fons amb aigua i pintura moguda a l'atzar. Tant els traços arquitectònics del campanar com el massís de la nau tendeixen a la llibertat d'interpretació, i el color és molt subtil i delicat.

Here the background earns its space with water and splashed paint at random. The architectural traces of the bell tower, as much as the main body of the nave tend towards a freedom of interpretation and the colour is very subtle and delicate.

1983 *Poesia a Sant Feliu.*
54 x 73 (20 P).
Mixta tela.

1983 *St. Feliu papers.*
65 x 54 cm (15 F).
Mixta tela.

1983 *St. Pere de Galligants.*
60 x 81 (25 P).
Mixta tela.

1983 *Conjunt romànic.*
89 x 146 cm (80 M).
Mixta tela.

En el conjunt de la Catedral s'intenta valorar l'interior i l'exterior. També el fons està teixint tot el quadre amb regalims verticals i horitzontals. La pintura hi és posada amb transparències, i així s'interfereixen els tres aspectes del fons i les formes.

In the group of cathedral buildings one tries to evaluate the interior and the exterior. Also the background is texturing the whole painting with vertical and horizontal dribbles of paint. The paint is put on with transparencies and thus the three aspects of the background and the forms interact with each other.

1983 *Catedral In-Out.*
89 x 146 (80 M).
Mixta tela.

1983 *Absis Cathedral*.
54 x 81 cm (25 M).
Oli tela.

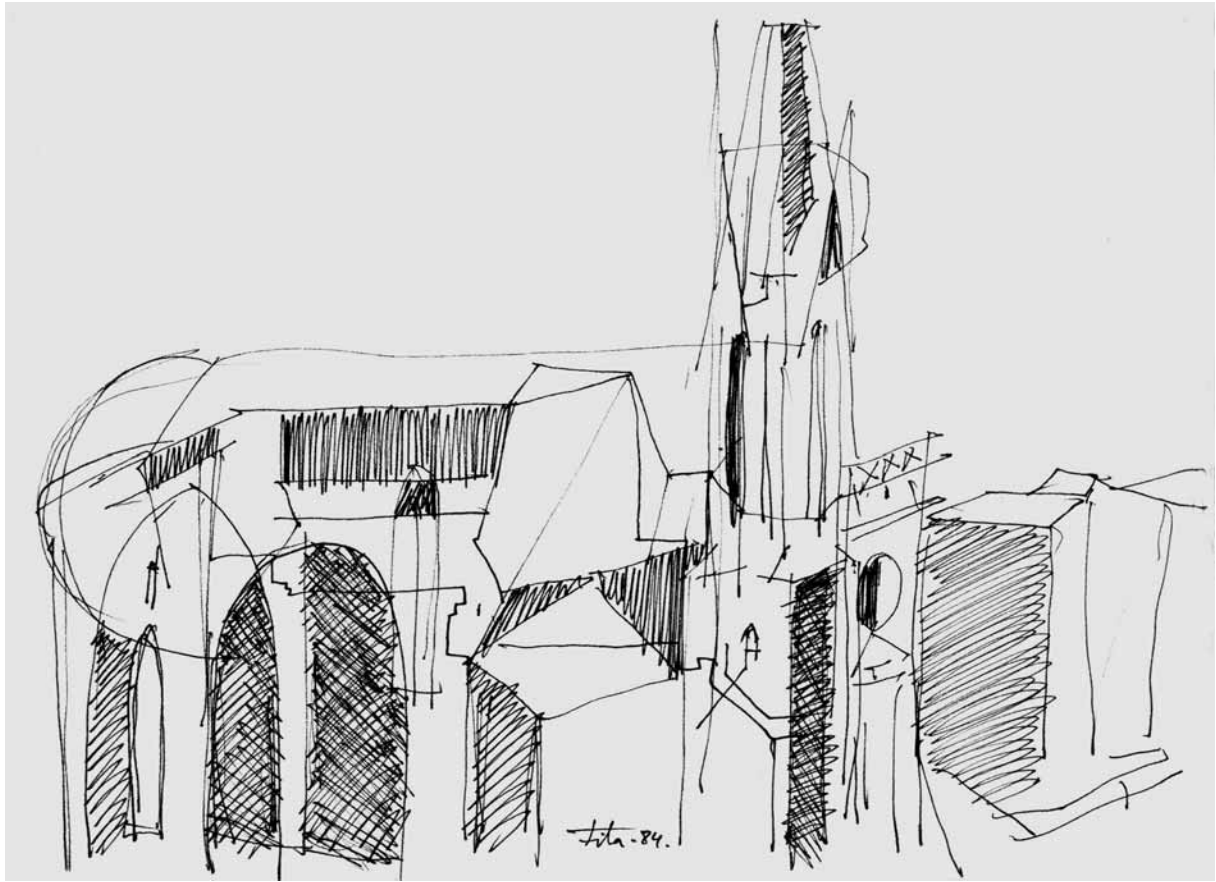
1983 *Galligants blau*.
65 x 54 (15 F).
Mixta tela.

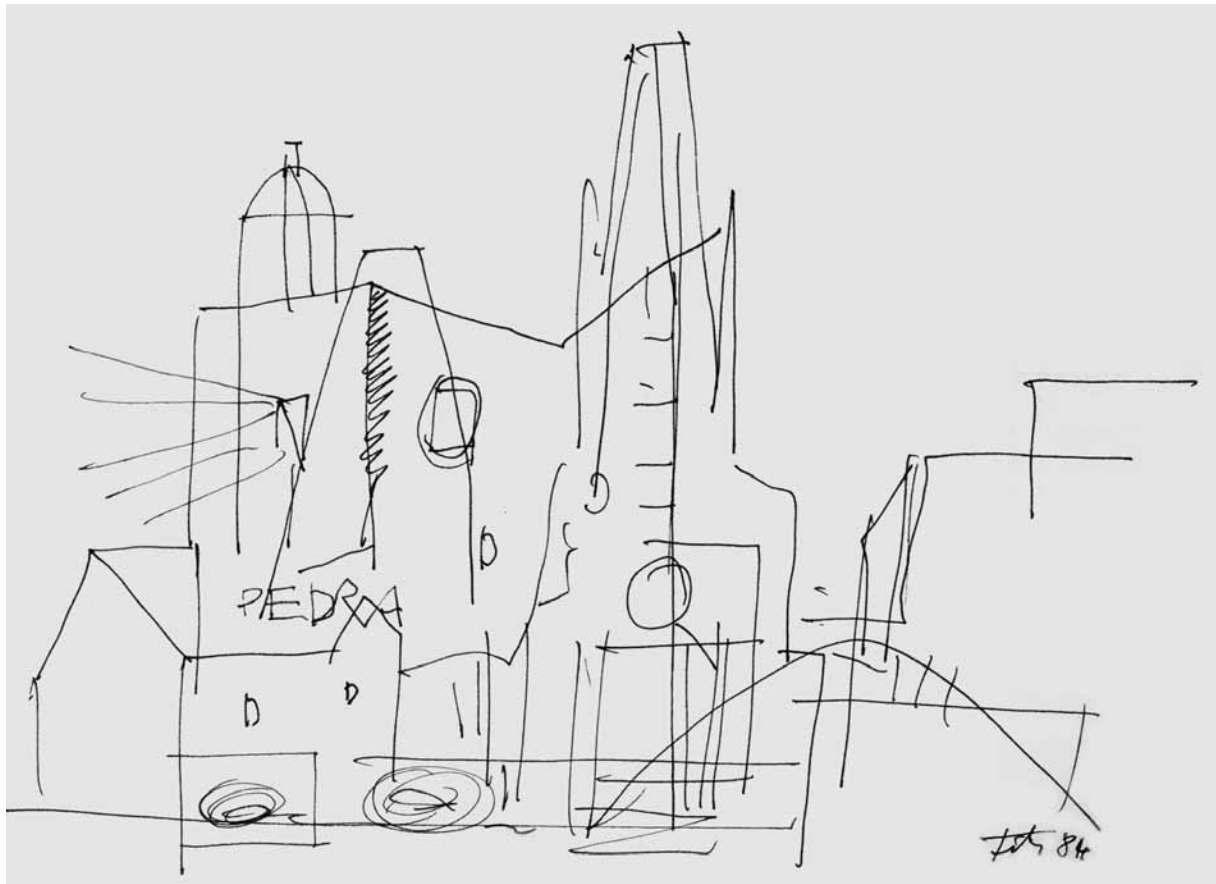
1983 *Mocador St. Feliu.*
89 x 146 cm (80 M).
Mixta tela.

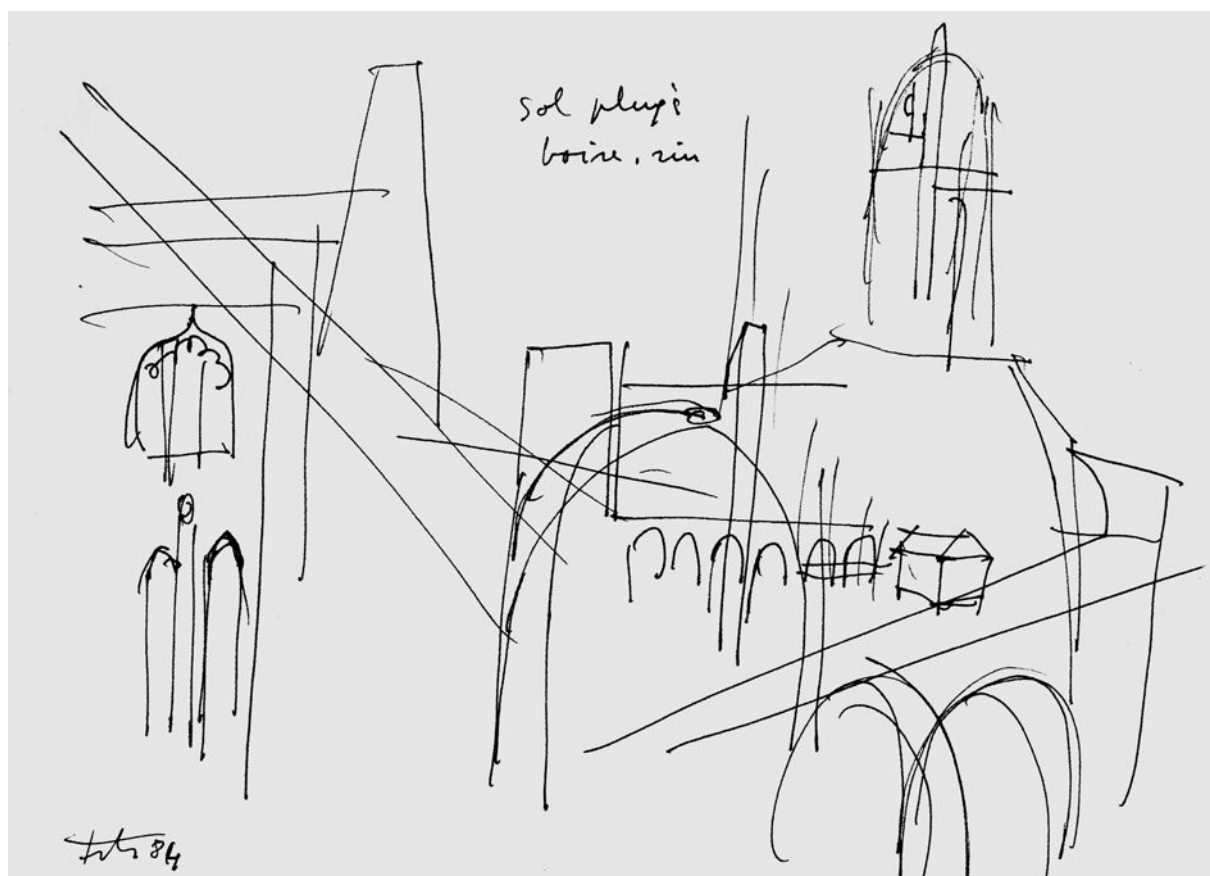
1983 *Girona paper.*
54 x 81 (25 M).
Mixta tela.

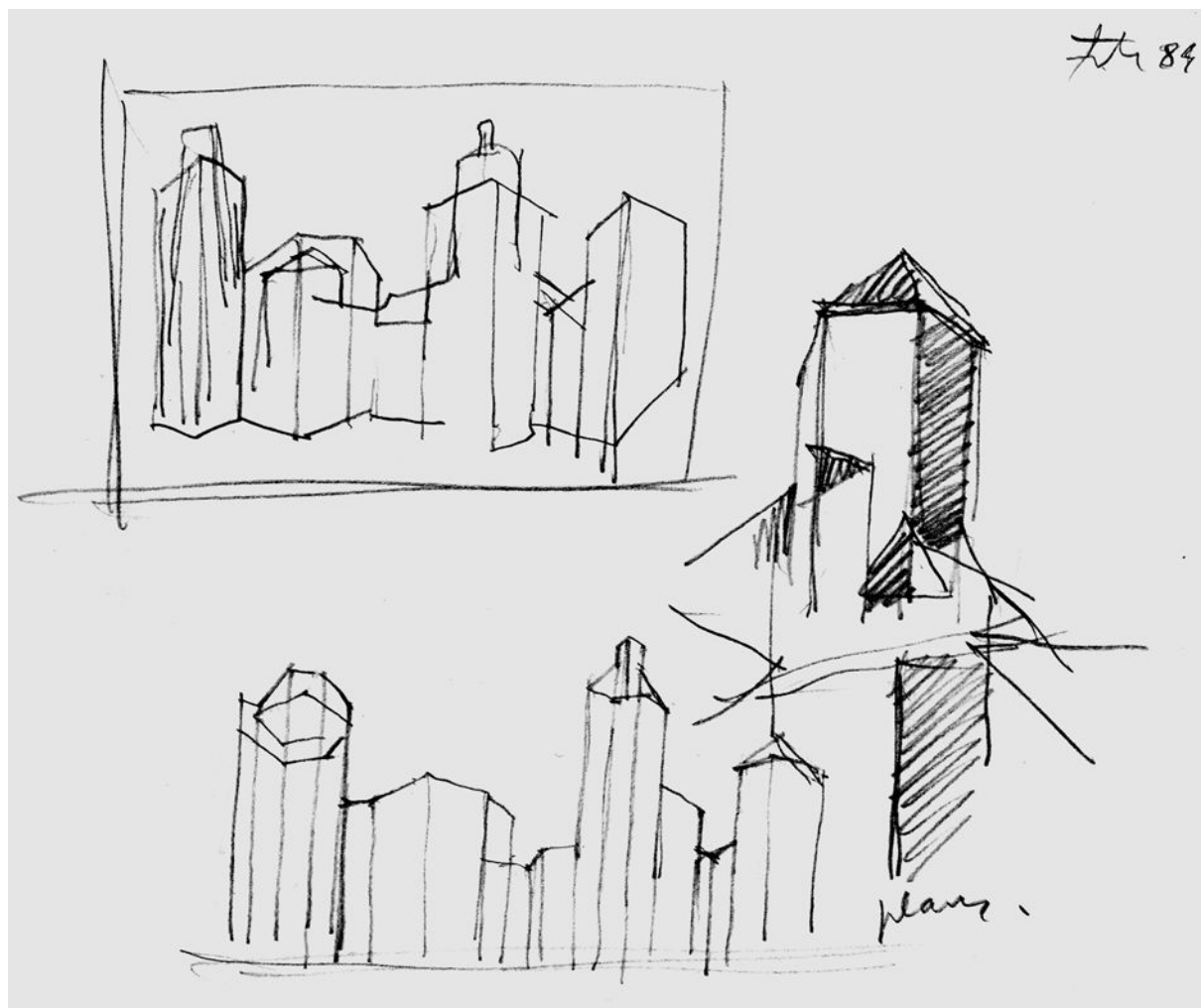
1984 Bloc 306.
15,5 x 21 cm.
Retolador.

1984 Bloc 302.
15,5 x 21 cm.
Retolador.

1984 Bloc 302.
15,5 x 21 cm.
Retolador-paper.

1984 Bloc 302.
15,5 x 21 cm.
Lapis plom.

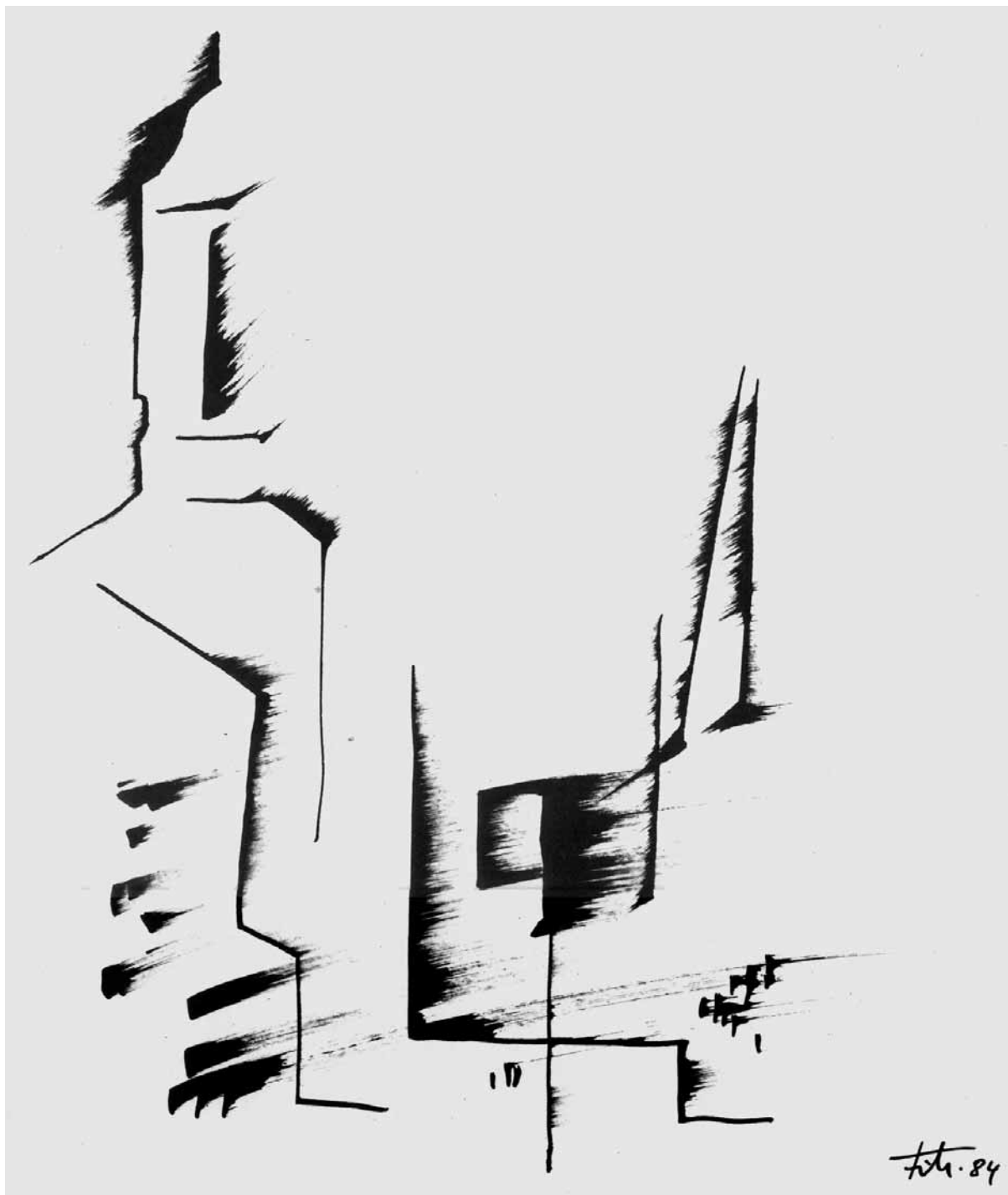

1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

Aquests gravats foren fets per a acompanyar el llibre de bibliòfil “Pedra sobre Pedra”, amb textos de Narcís-Jordi Aragó plens d’aspectes imaginatius, cosa que m’influí a l’hora de plantejar-me novament el tema de Girona amb nous enfocaments i expressions. Tot ell anava també il·lustrat amb dibuixos de ploma i tinta xinesa, fets amb una gran espontaneïtat però que requereixen una suma d’elements per tal que prenguin aquestes traces de naturalitat i espontaneïtat. Es tracta de fer que sembli senzill i directe. Però pel fet que anaven impresos, aquests dibuixos podien perdre quelcom de la tècnica que el refregar del traç de la ploma i la tinta xinesa ens oferia. El treball de la impremta mai no és prou fidedigne en matisos com els que ens dóna l’original.

Amb tot en Domènec Molí en féu un llibre molt atractiu en la qualitat del seu treball, impressió i muntatge.

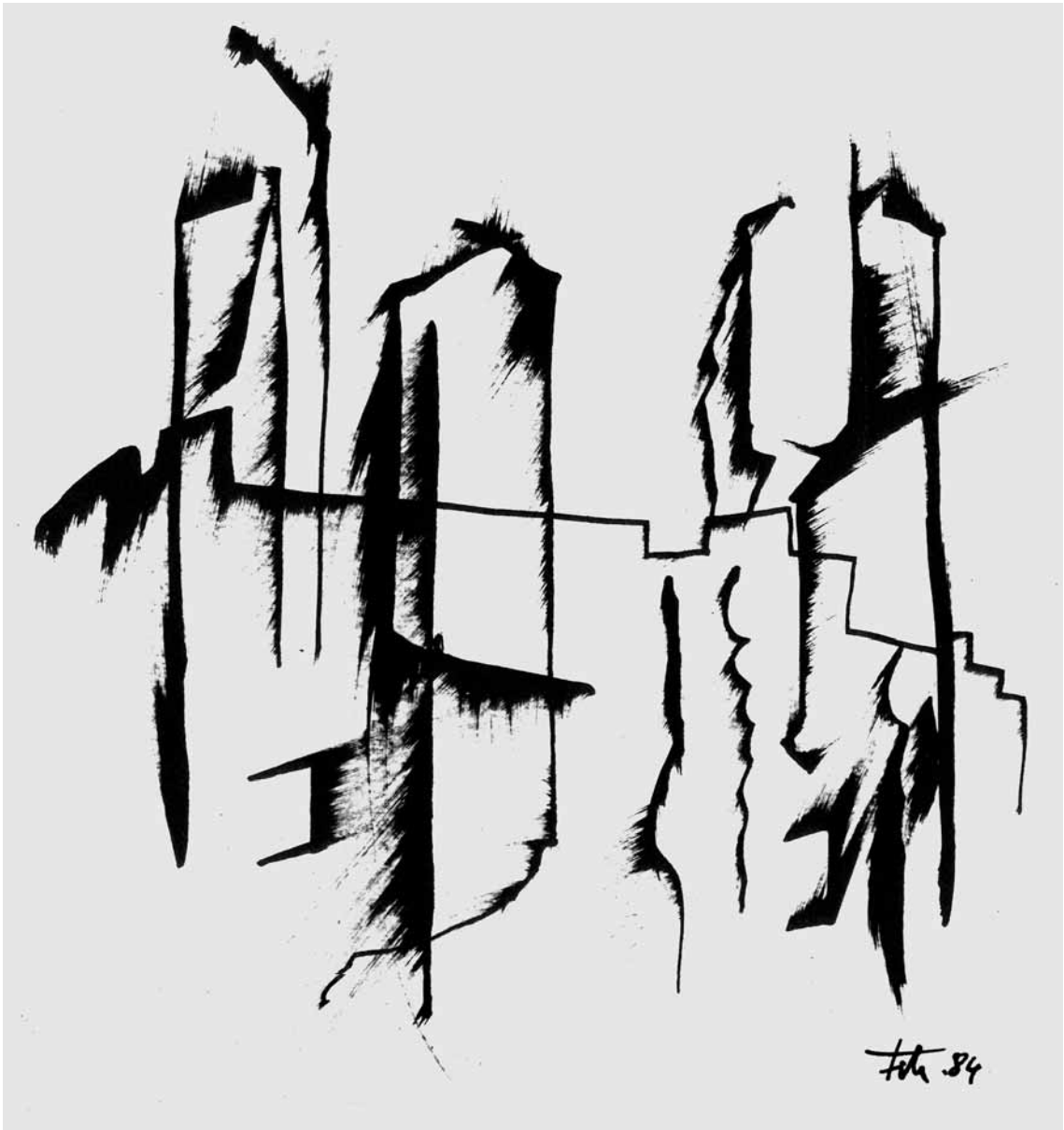
These stencils were done to accompany the book of the bibliophile ‘Stone on Stone’ (Pedra sobre Pedra) with texts full of imaginative features by Narcis-Jordi Aragó, something which influenced me when it came to planning the Girona theme with a new focus and expression. It all went also illustrated with pen drawings and chinese ink, done with great spontaneity but which required a sum of elements in order to take the traces of nature and spontaneity. It was about making it seem simple and direct. But for the fact that they were imprints these drawings could have lost some of the technique that the rubbing of the trace of the pen and the chinese ink would offer. The work of the printer is never exact enough in nuance as in the original. All in all Domènec Molí made a very attractive book in the quality of work, printing and mounting.

1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

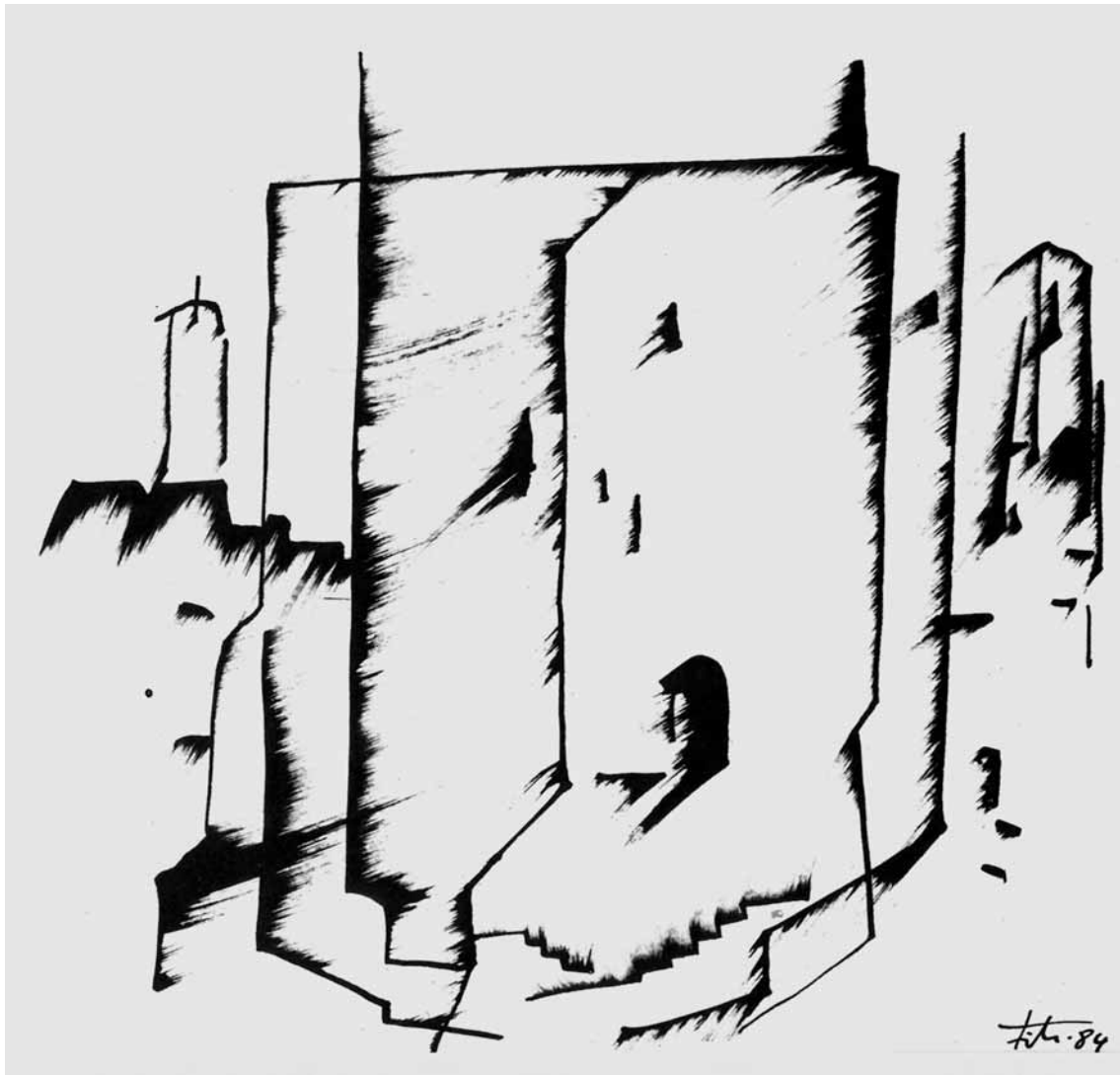
Cal assenyalar també que es van deixant de banda alguns recursos expressius pensant que serviran per a més endavant, però cada cop en surten de nous i així alguns romanen en el seu repòs. Entendre la magnitud de la capacitat de la qual estem dotats és un factor que costa de capir si no s'està ficat en el mitjà. El medi en el que ens movem ens ensenya la gran quantitat de variacions que ens invita a formular al llarg de la nostra vida, tantes que no les podem abastar.

It is necessary to point out also that they leave to one side some expressive resources thinking that they will be used further on, but each time they come out new and in this way some stay in their place. Understanding the magnitude of the capacity of which we are gifted is a factor which is difficult to appreciate if one is not in the middle of it. The medium in which we move, teaches us the great quantity of variations which invite us to form along the length of our lives, so many that we cannot reach them all.

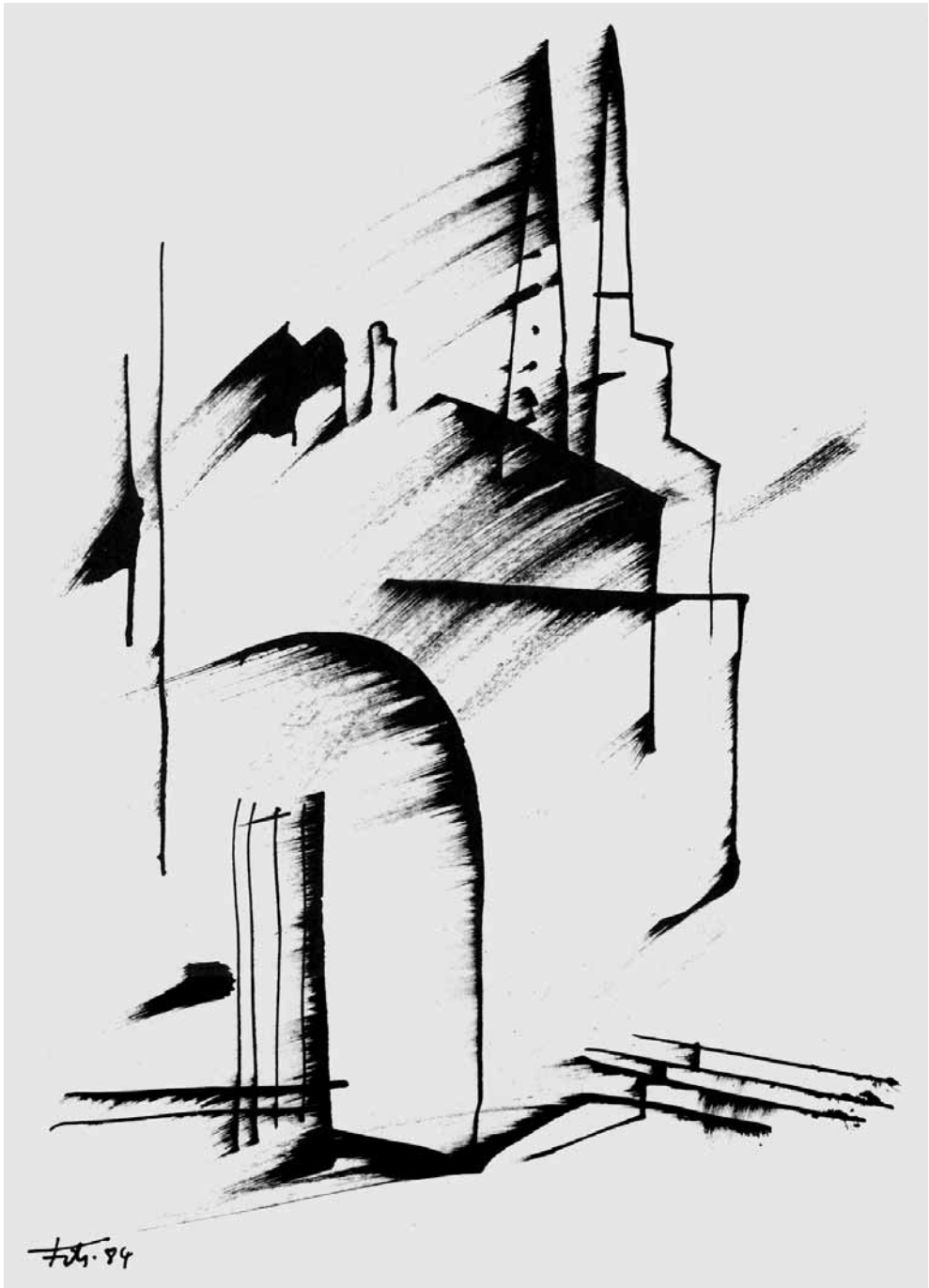
Partir d'uns escrits és com partir d'una cosa tangible, d'una realitat. En aquest cas, l'obra escrita de Narcís-Jordi Aragó invitava a la subjectivitat de la seva realitat literària viscuda. Tant el seu coneixement històric com, encara més, les vivències amb què ha omplert aquesta Girona entranyable, han actuat com a vasos comunicants amb una altra professió per tal de fer d'aquesta ciutat un tema viscut amb intensitat per tots dos. Aquesta ciutat vella plena d'aspectes infinitament diversos és viva encara en el nostre present, en la nostra sensibilitat, i els escrits i dibuixos en donen constància.

1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

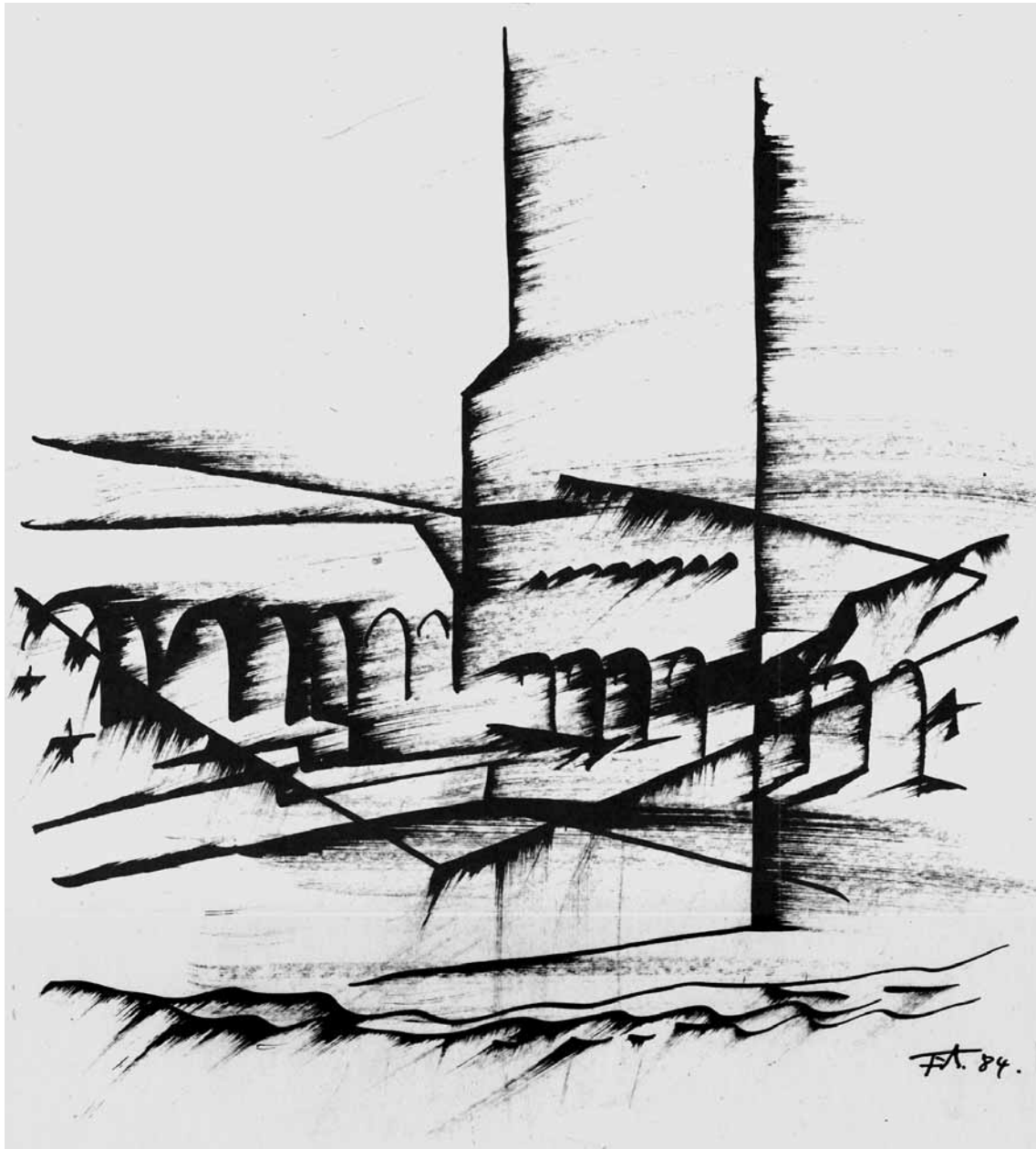

Giving birth to writings is like giving birth to something tangible, to a reality. In this case, the written work of Narcis-Jordi Aragó invites subjectivity of his own lived literary reality. His historic knowledge, as much and even more than, the experiences with which he has filled this intimate Girona, have acted as communicating vessels with another profession, which has made of this city a subject lived intensely by both. This old city full of an infinity of diverse aspects is still alive in our present time, in our sensitivity, and these writings and drawings are its record.

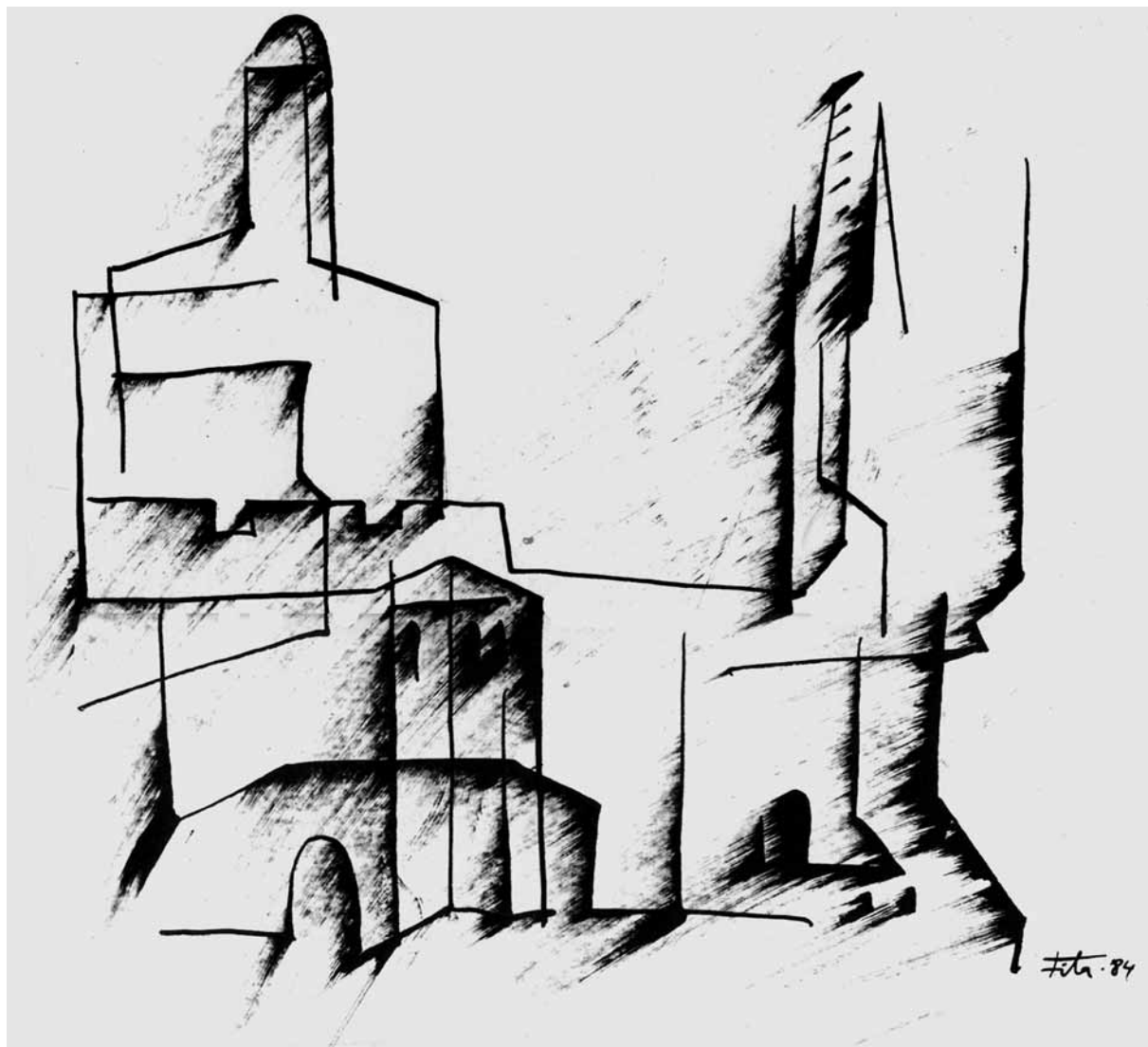
1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

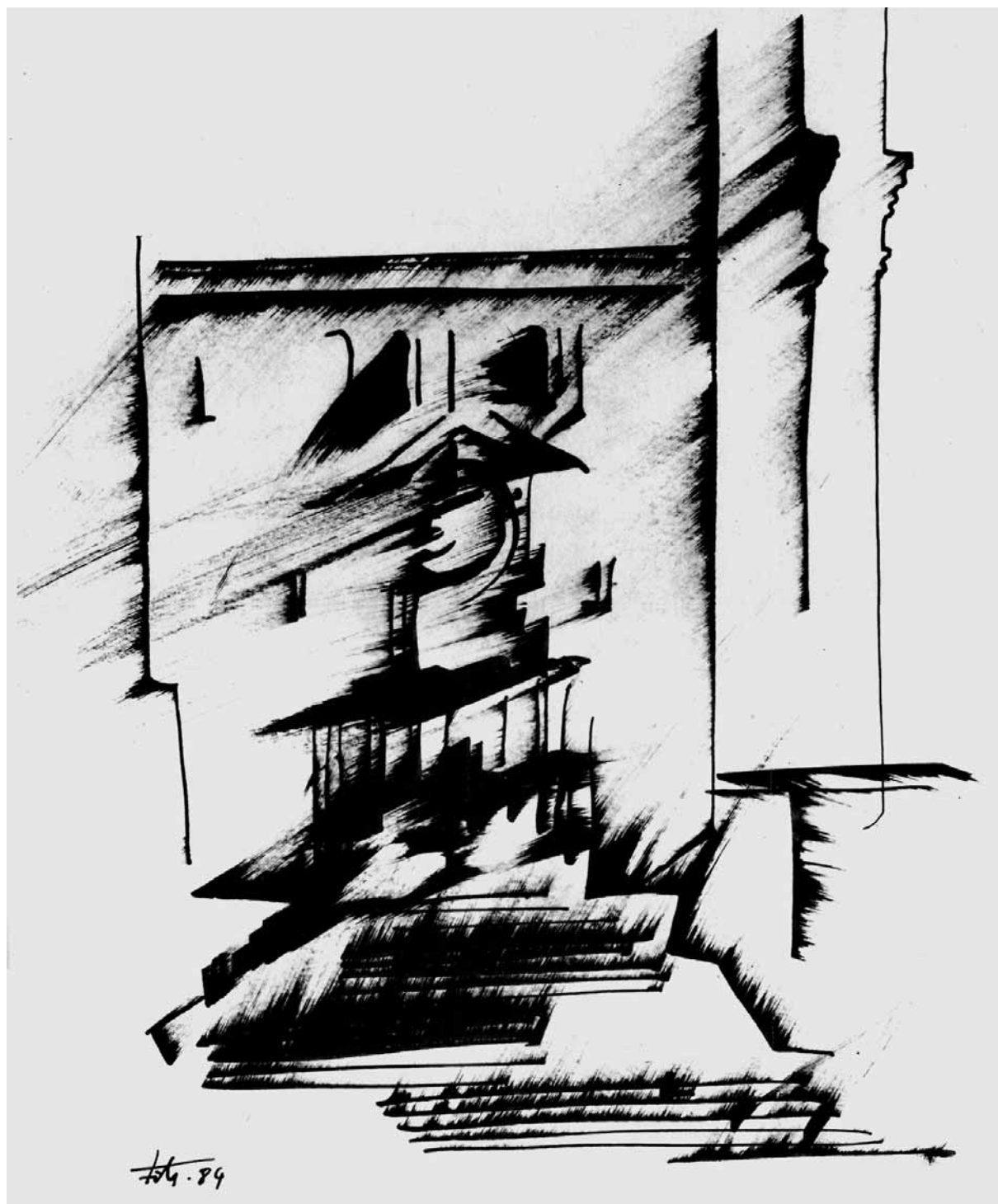
1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

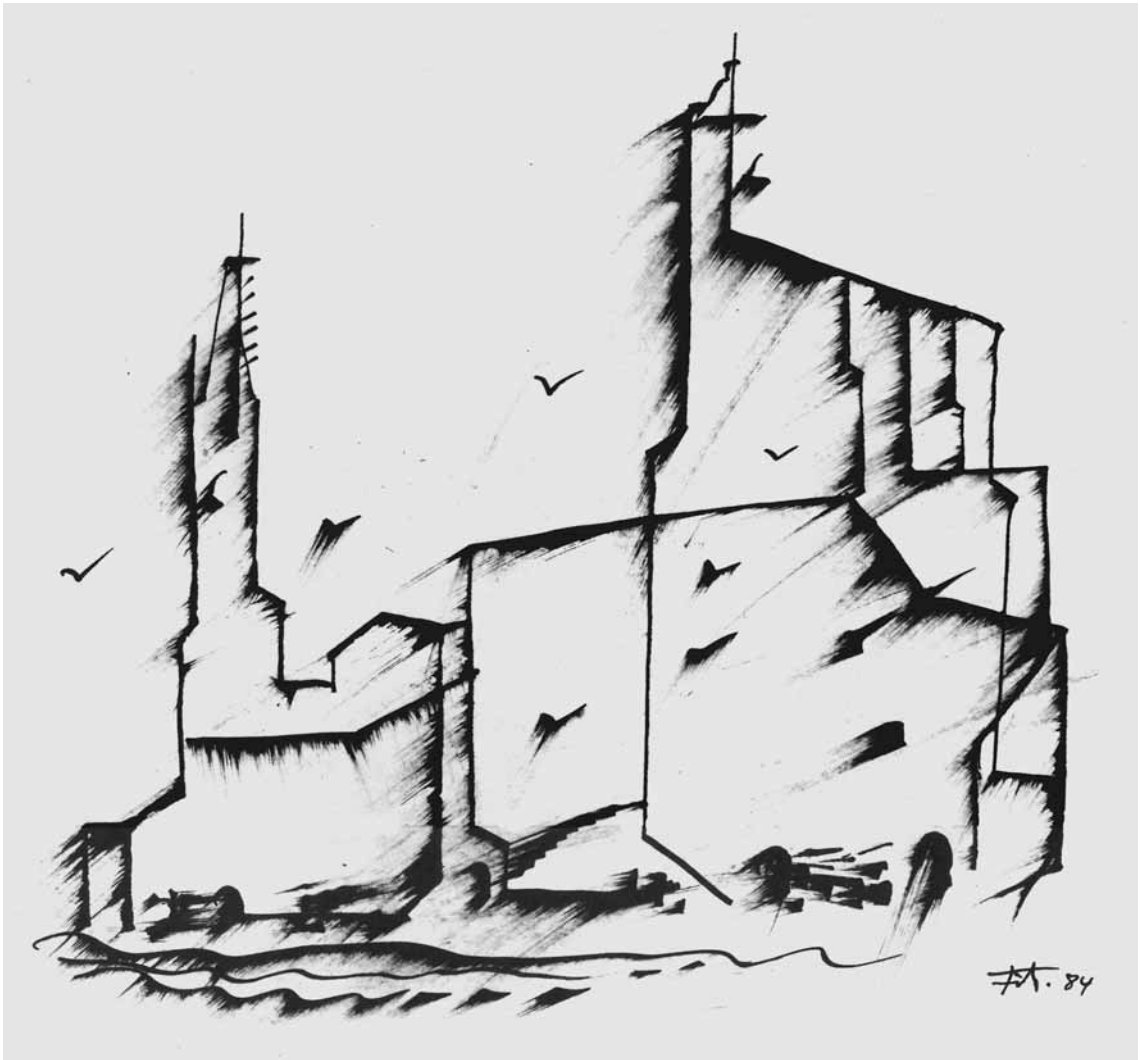
1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

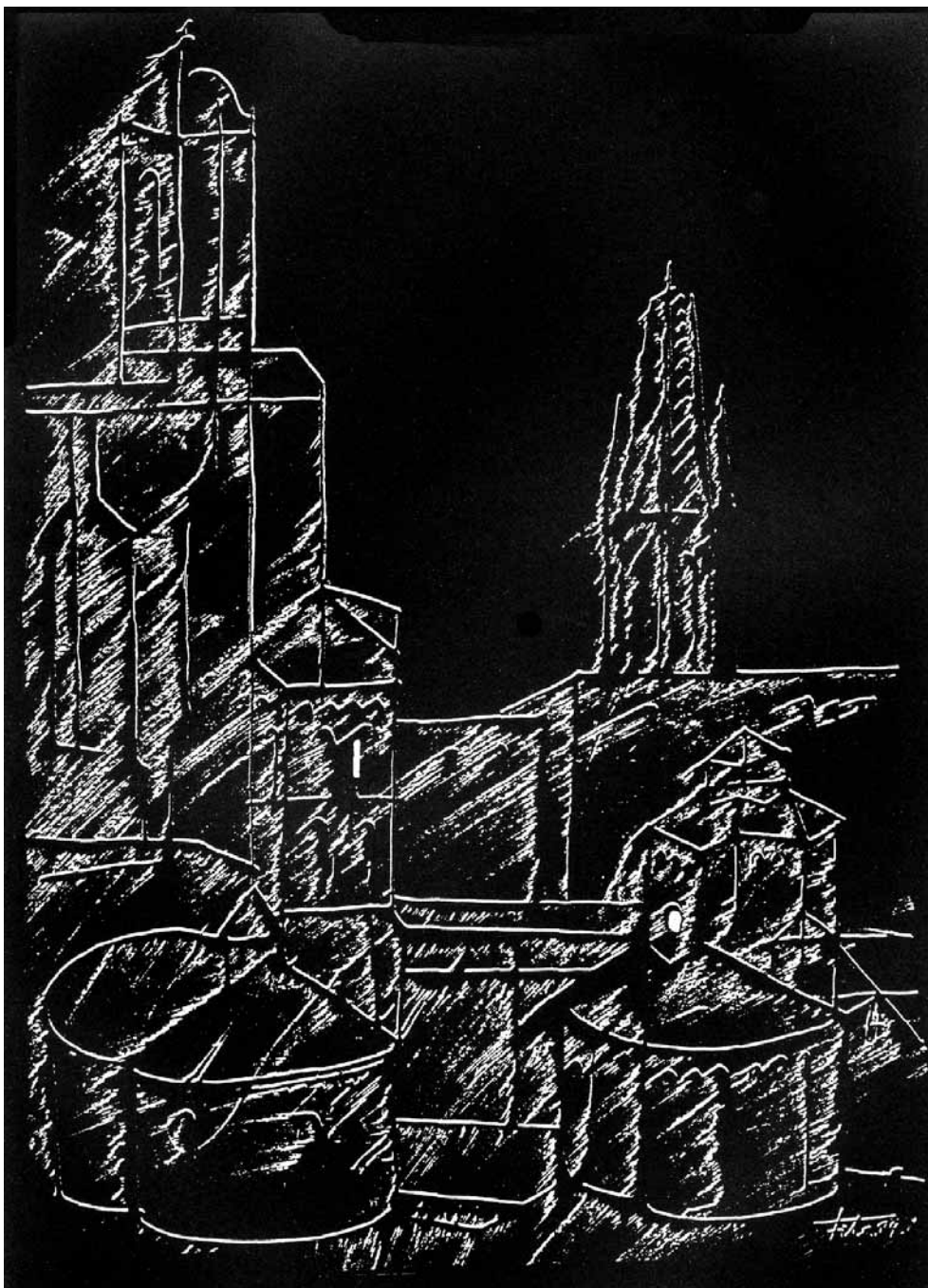
1984 *Pedra sobre pedra.*
35 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

Girona

banys
arabís

Sant
Nicola

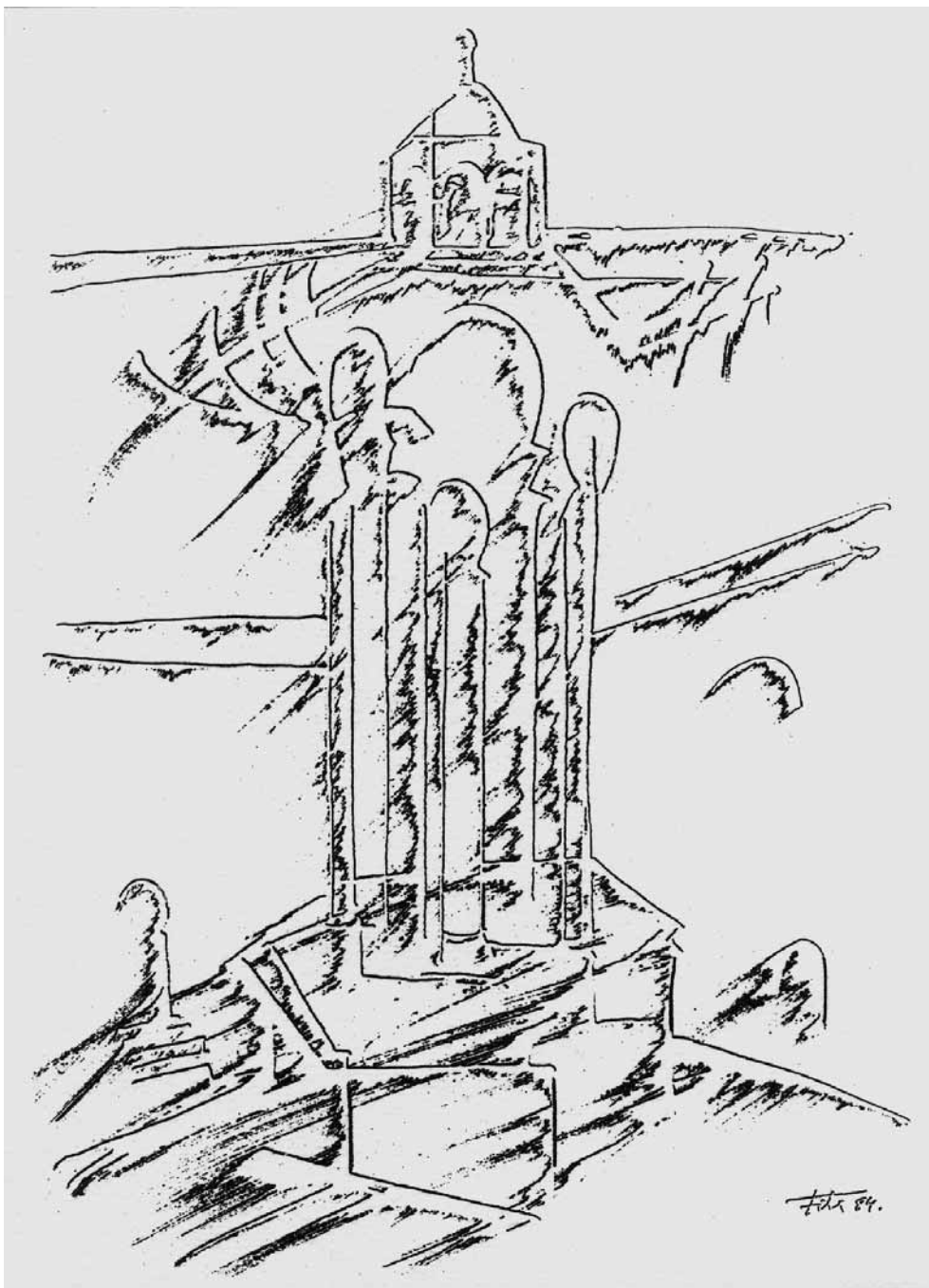
Lletres pedra sobre pedra.

1984 *Conjunt monumental.*
21 x 15 cm.
Aiguafort.

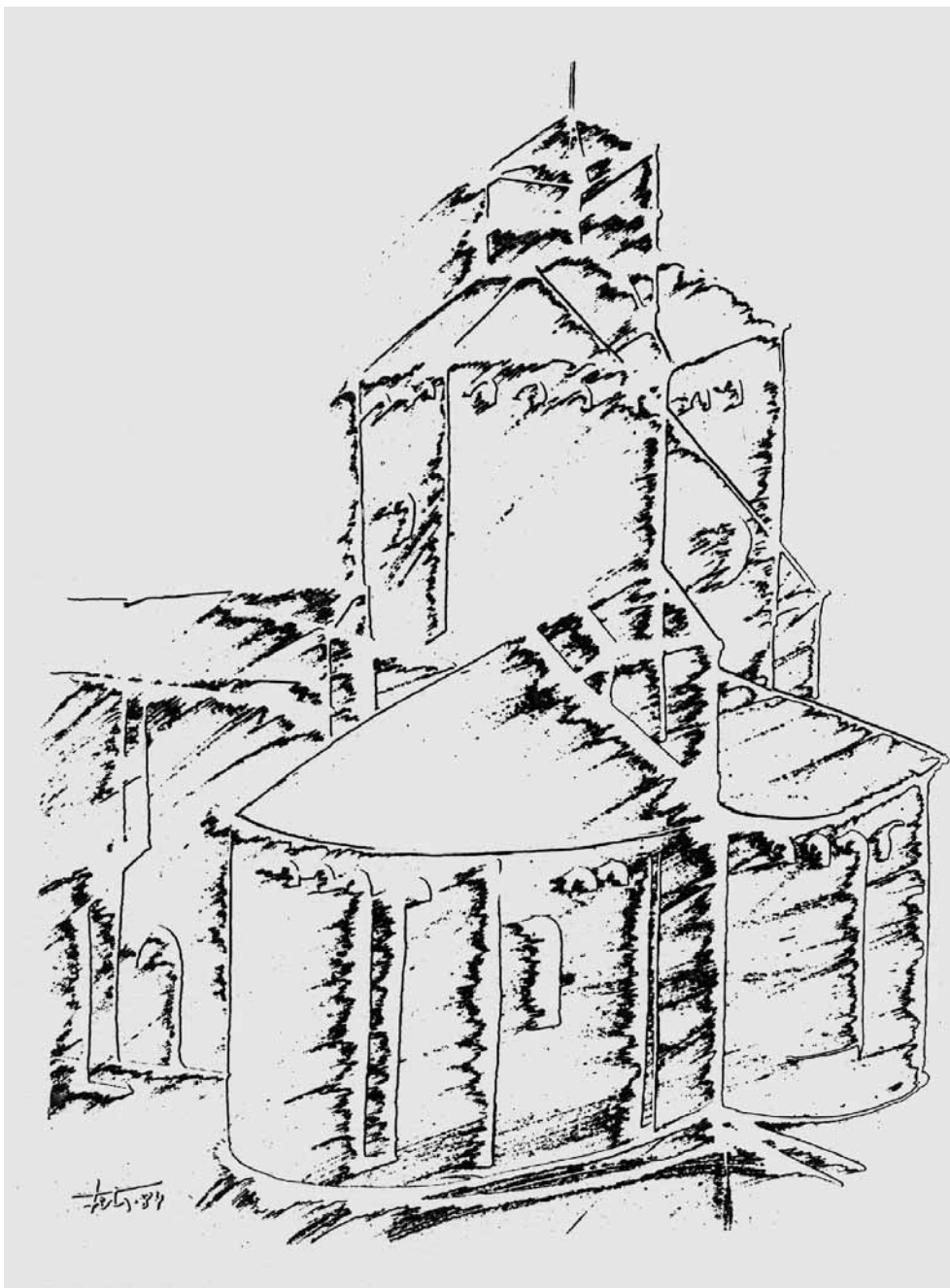
En el moment de voler realitzar uns gravats, per molt que tot allò que ja portes acumulat té un pes específic, el fet d'enfrontar-te amb una altra tècnica et fa plantejar la qüestió de nou. Cal tornar als llocs, pensar en altres enfocaments. En art, qualsevol manera i disposició poden ser bons, i el resultat pot ser molt millor si aquestes aventures viscudes estan imbuïdes de l'interès d'aprofundir-hi.

At the time of wanting to make some stencils, it does not matter how much you have already done, it has a specific weight, the fact of facing another technique and considering the questions again. It is necessary to return to the places, thinking of other focuses. In art, whatever way and disposition may be good ones, and the result can be much better if these lived adventures are imbued with the interest to go deeper.

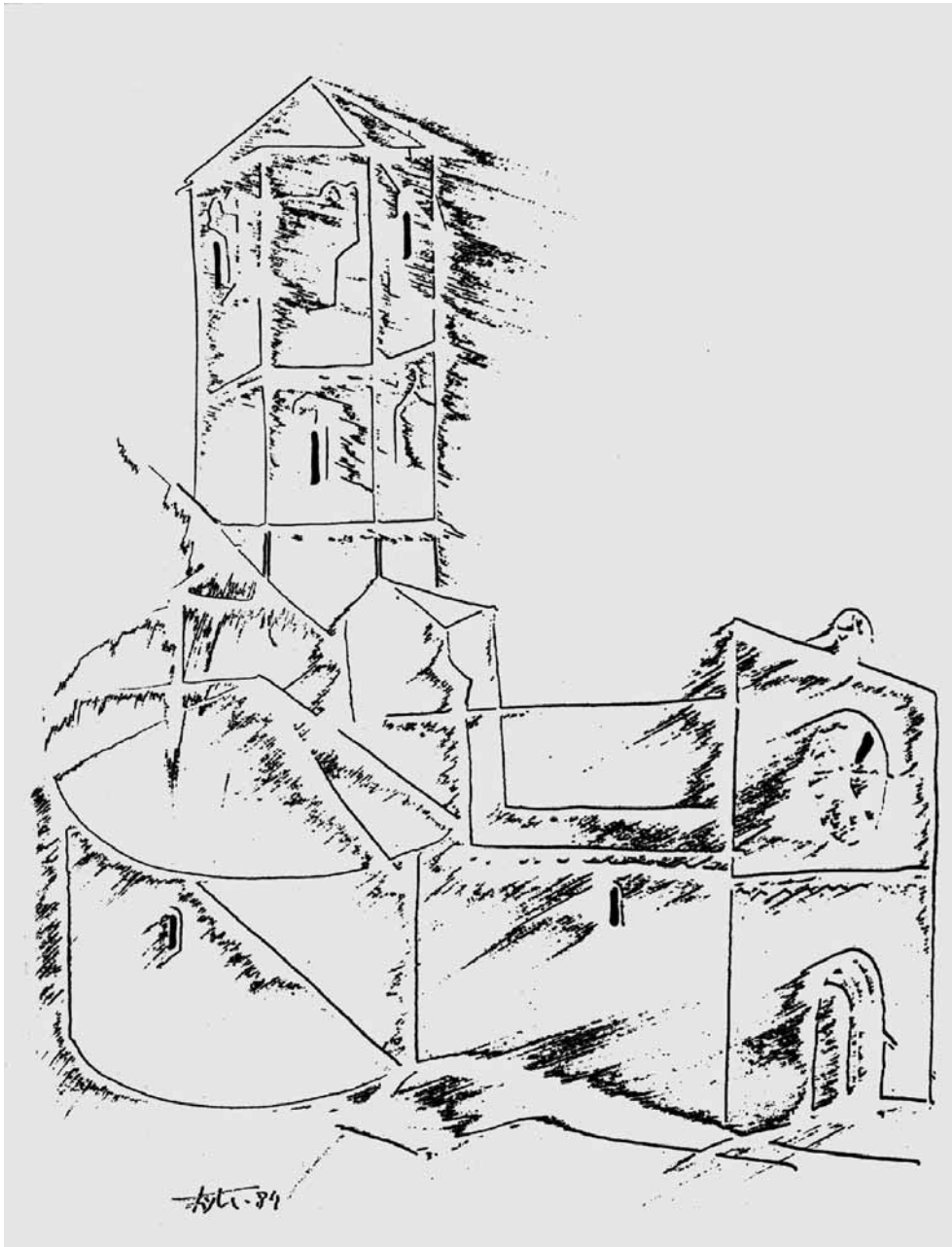
Els temes d'aquests sis gravats a l'àcid foren: Girona monumental, la Catedral, Sant Feliu, Sant Pere de Galligants, Sant Nicolau i els Banys Àrabs. Tècnicament s'havia d'observar el que un esguerro estava oferint. Precisament això és el que proporciona el seguiment del que els oficis ens ofereixen si tenim els ulls atents a allò que està succeint durant el procés d'execució. Els aspectes negatius porten també altres aspectes que cal entendre i aplicar en sentit positiu. La veritat és que si ara hagués de repetir aquests gravats no podria, perquè no sé ben bé com ho vaig fer. Caldria entrar en el tema de nou, i segurament en sortirien altres expressions noves.

1984 *Banys àrabs.*
21 x 15 cm.
Aiguafort.

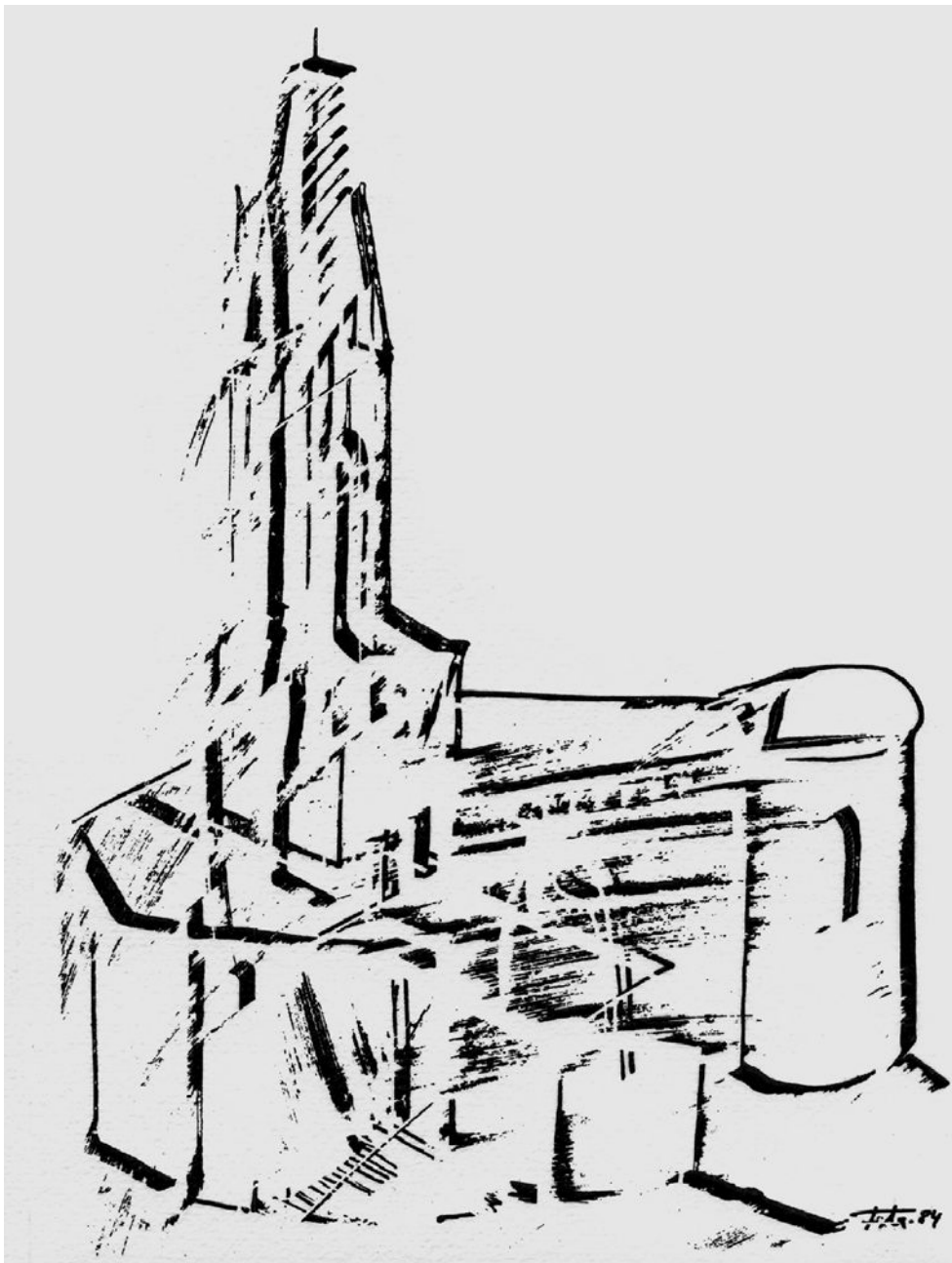

The subjects of these 6 stencils in acid were: the Girona of monuments, the Cathedral, Sant Feliu, Sant Pere de Galligants, Sant Nicolau and the Arab Baths. Technically, one had to observe what slips of the hand were offering. This is precisely what the observation of artisan and manual labours gives us, if we have sharp enough eyes to see what is happening during the process of execution. The negative elements also bring forth aspects which are necessary to understand and apply in a positive sense. The truth is that, if now these stencils were to be repeated, I could not, because I am not very sure how I did them. It would be necessary to enter into the subject again from the beginning, and certainly other new expressions would emerge.

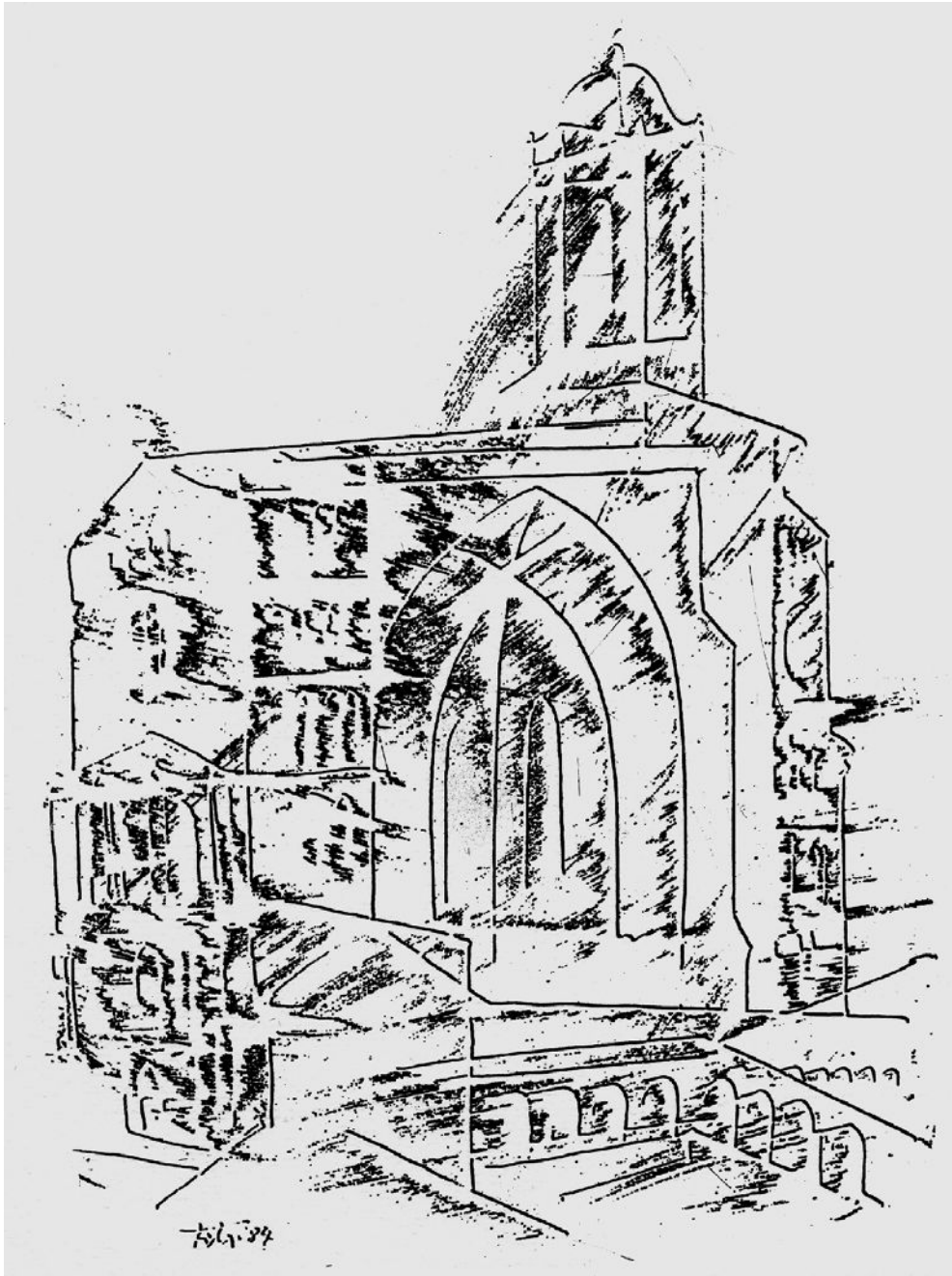
1984 St. Nicolau.
21 x 15 cm.
Aiguafort.

1984 St. Pere de Galligants.
21 x 15 cm.
Aiguafort.

1984 St. Feliu.
21 x 15 cm.
Aiguafort.

1984 *Catedral.*
21 x 15 cm.
Aguafort.

St Pere
de Galligants

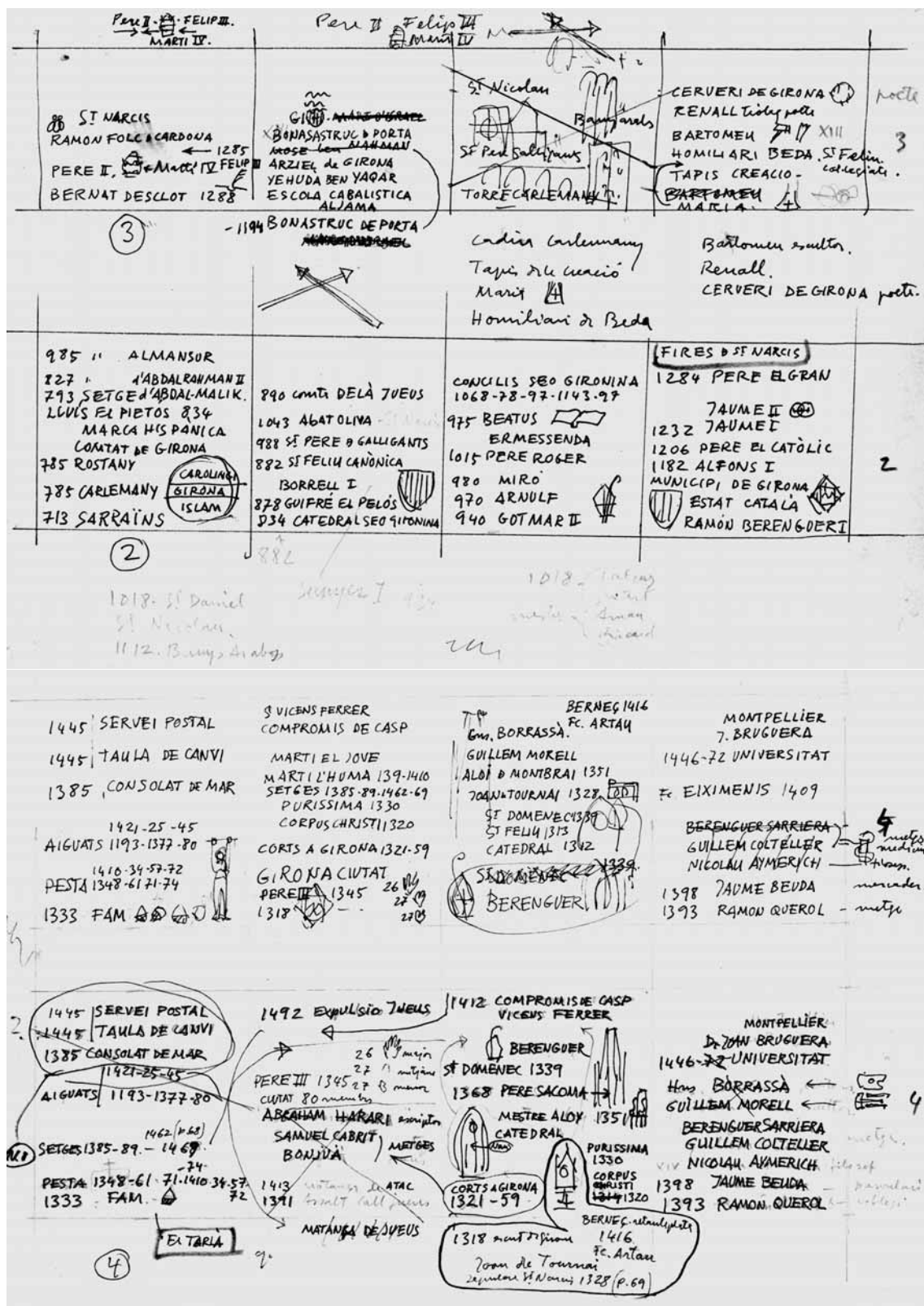
San
Felip

Catedral

Quan l'Ajuntament proposà que els artistes gironins participessin a la ciutat amb unes obres puntuals, vaig demanar aquest espai de Pedret. És el lloc que m'és proper, on els rius s'uneixen, i això em donava motiu per a tornar a agafar el tema de Girona i entrar dins la seva història. Em vaig llegir llibres i vaig fer un estudi ordenant els aspectes que m'interessaven per tal de donar-ne constància en l'obra. De fet, la història del paleolític de la nostra ciutat neix aquí, se n'han trobat restes que ho palesen. Quan entres en l'assumpte amb escrits i dibuixos, et vas entusiasmant, i l'obra va prenent cos. El fet de poder mostrar uns estudis inicials més unes fotografies del conjunt d'aquesta columna ens donarà una idea del seu contingut i de les expressions del ciment encofrat en aquesta realització.

1984 Columna.
24 x 17,2 cm.
Retolador paper.

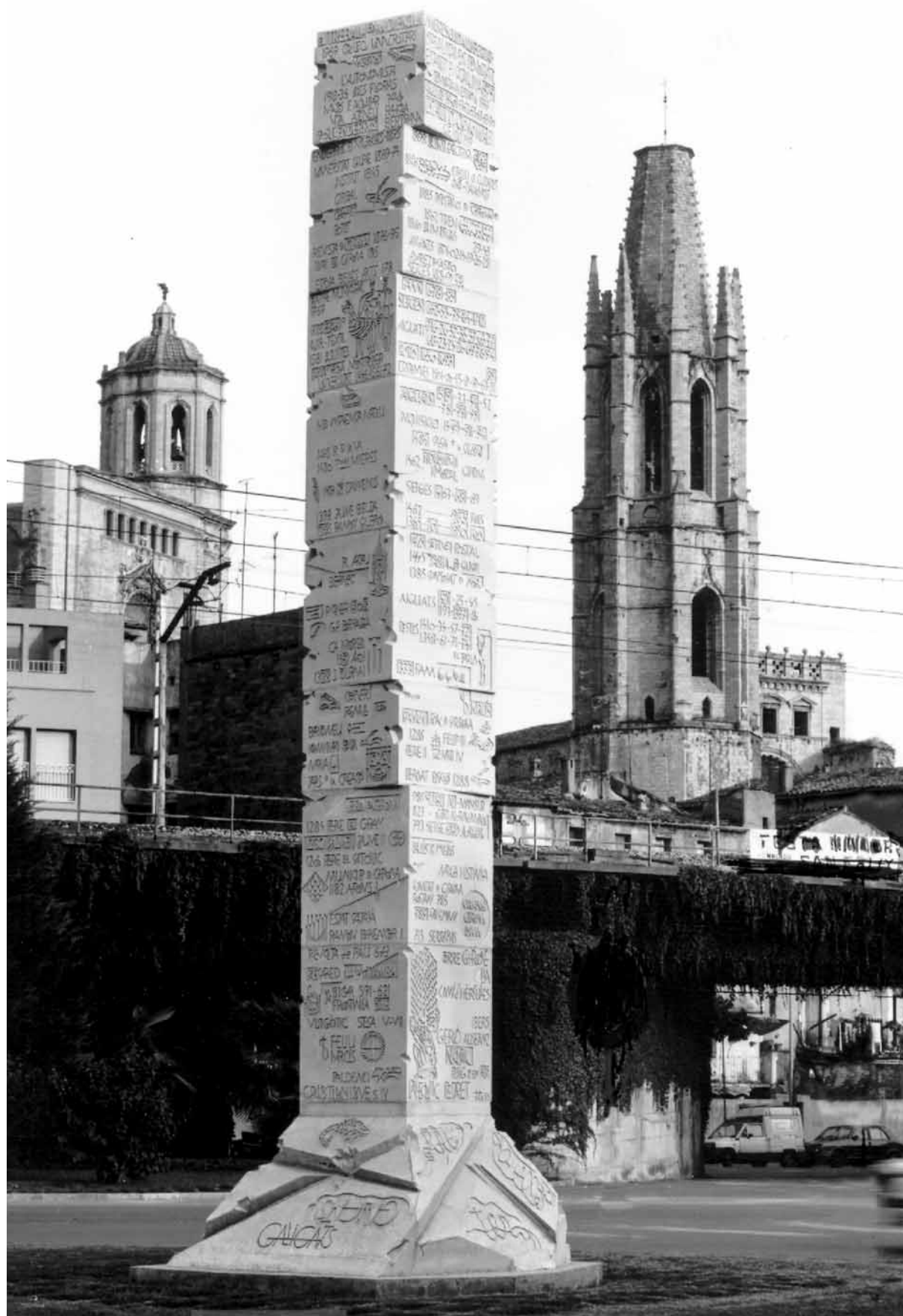

When the town council proposed that Gironese artists participated in the city with some specific pieces, I asked for this space in Pedret. It is a place which I feel belongs to me, where the rivers meet, and which motivated me to go back and take hold of the Girona theme and enter into its history. I read books and I did a study organising the aspects which interested me in order to give the work consistency. In fact, the Palaeolithic history of our city is born here, they have found remains which show the evidence. When you look into the matter with writings and drawings, you get enthusiastic and the work starts taking shape. The fact of being able to show some initial studies along with some photographs along with this column, will give us the idea of its contents and of the expressions of the ferro-concrete in this realization.

1984 Bloc 189.
17 x 24 cm.
Retolador paper.

VISIÓ ETERNAMENT EN L'ORDRE	I EN PAU, EN EL TREBALL,	EN LA DIFÍCIL I MERESCUDA	II LLIBERTAT 21.F.1976
1979 AJUNTAMENT DEMOCRÀTIC ESTATUT DE CATALUNYA 1979 1977 DEMOCRÀCIA ESPANYOLA AIGUATS 1940-43-62-63-65-69-70 ESTATUT D'AUTONOMIA 1931 1919 G.E.I.E.G. 1898 LLUM ELÈCTRIC 1886 OLOT 1885 ST FELIU PALAMÓS 1885 DIPUTACIÓ GIRONA 1868 TREN 1862 1860 LLUM GAS AIGUATS 1801-02-14-19-26-28-29-33 ALVAREZ D CASTRO SETGES 1808-09-43	1975 JOAN CARLES I 1939-75 DICTADURA FRANQUISTA 1936-39 GUERRA CIVIL 1931-36 II REPÚBLICA ISABEL II ALFONS XII-XIII 1871 AMADEU I 1814 FERRAN VII 1808 GUERRA DELS FRANCÈS 1793-95 GUERRA GRAN 1711 SETEMBRE 1714 FELIP V 1701-14 GUERRA D'INDEPENDÈNCIA 1710 CARLES III-ARXIDUC D'ÀUSTRIA	PUNTDIARI 1978 1965 PRESENCIA LOS SITIOS 1922 ASSOCIACIÓ MÚSICA LA NORMAL 1919 GRUP ESCOLAR 1911 1890 GROBER ENSESA-1898 1857 PLANES BARRAU 1844 7. PLANES 1823 LA AURORA LA GERUNDENSE 1843 1855 EXPULSIÓ RELIGIOSOS SEMINARI - HOSPICI 1776 1764 FLORENZANA 1775-76 1666 HOSPITAL 1607 PERE COSTA 1730 F. BALCELLS 1580 BENET 1532-81	1969 COL-UNIVERSITARI VICTORS L'AUTONOMISTA MASO F. AGUILAR ATEVEH VIDA 1902 L'ENDERROC BERTRANA 1895 ENDERROC DE MURILLES 1869-74 UNIVERSITAT LLIBRE 1845 INSTITUT GIRBAL GRANIT BOTET REVISTA D GIRONA 1872 1795 DIARI DE GIRONA 1790 ESCOLA D BELLES ARTS 1769 TEATRE MUNICIPAL 1728 ESCOLA D 1651 CURA 1534 TÈXIL 1581-1767 JESUÏTES ANTIC ROCA-MONTPELLIER UNIVERSITAT 1446 1561
FAM 1678-85 SETGES 1712 1652-53-75-84 AIGUATS 1716-26-32-35-37-63-77 1617-23-25-26-69-78-94 PESTES 1650-1693 EPIDÈMIES 1501-06-15-20-30-63	1694-98 DOMINACIÓ FRANCESA 1659 JOAN D'ÀUSTRIA FELIP IV 1653 1641-52 DOMINACIÓ FRANCESA 1640 REVOLTA SEGADORS FELIP II 1598 CARLES V 1538	1764 FLORENZANA 1775-76 1666 HOSPITAL 1607 PERE COSTA 1730 F. BALCELLS 1580 BENET 1532-81	1769 TEATRE MUNICIPAL 1728 ESCOLA D 1651 CURA 1534 TÈXIL 1581-1767 JESUÏTES ANTIC ROCA-MONTPELLIER UNIVERSITAT 1446 1561
AIGUATS 1519-33-34-52-75-79-99 INQUISICIÓ 1490-91-94 1484 CASA D LA CIUTAT 1462 FIDELÍSSIMA IMMORTAL GIRONA SETGES 1463-68-69	FERRAN-ISABEL LA CATÒLICA REIS CATÒLICS REMENSES JOANA → GENERALITAT 1462 JOAN II → PRÍNCIP D VIANA MARIA 1416 ALFONS IX PRÍNCIP D GIRONA 1412-16 ERRANT I EL JUST 1412 COMPROMIS D CASP 3 VICENÇ FERRER MARTÍ EL TOVE MARTÍ L'HUMÀ 1390 1410 CORTS A GIRONA 1321-59 1345 PERE III 1318 GIRONA	1470 ESCOLA D MÚSICA MARGARIT 1462-84 1368 ST FRANCESC 1326 MERCEDARIS 1319 OTCLARISSES SAPLANA ST FELIU VALTERRA S XIV-XV EX ST DOMÈNEC 1339 BERENGUER FIDELÍSSIMA 1330 CORPUS 1320 EX ST FELIU 1313 CANET-BOFILL E NARBONA CATEDRAL 1312	1483 IMPRENTA MATEU 1398 JAUME BEUDA 1395 RAMON GUEROL 1430 TOMÀS MIERES 1445 FC DELA VIA 1409 FS EIXIMENIS FC ARTAU 1430 BERNEG POLLER 1408 FC BORRASSA GL MORELL 1351 ALOI 1328 7. Tournai
1442 1365-170 1445 SERVEI POSTAL 1445 TAULA DE CANVI 1385 CONSOLAT D MAR AIGUATS 1421-25-45 11993 13977-80 PESTES 1410-34-57-72 1348-61-71-74 ELTARLA 1333 FAM	1492 EXPULSIÓ JUEUS BONASTRUCC D PORTA ARZIEL YEHUDA BEN YAGAR ESCOLA CABALÍSTICA ALJAMA	GIRONA S XI-XIII CONCLIS SEM GIRONINA 1068-78-97 1143-97 975 BEATUS ERMESENDA 1015 PERE RÓGER 984 MIRÓ 970 ARNULF 940 GOTMAR II	CERVERÍ RENALL BARTOMEU HOMILIARI BEDA MARIA TAPIS D CREACIÓ 1284 PERE EL GRAN JAUME II 1232 JAUME I 1206 PERE EL CATÒLIC 1182 ALFONS I MUNICIPI DE GIRONA ESTAT CATALÀ RAMON BERENGUER
RAMON FOLC D CARDONA FELIP III PERE III MARTÍ IV BERNAT DESCLOT 1288 985 SETGE ALMANSUR 927 D'ABDALRAHAMAN 793 SETGE D'ABDAL-MALIK MARCA HISPÀNICA LEUÍS EL PIETOS 834 COMTAT DE GIRONA 785 ROSTANY 785 CARLEMAN 713 SARRAÏNS	890 COMTE DELA-JUEUS 1043 ABAT OLIVA 988 3 PERE D GALLIGANTS 882 S FELIU CANÒNICA BORRELL I 878 GUIFRE EL PELO 834 CATEDRAL SEM GIRONINA	975 BEATUS ERMESENDA 1015 PERE RÓGER 984 MIRÓ 970 ARNULF 940 GOTMAR II	1284 PERE EL GRAN JAUME II 1232 JAUME I 1206 PERE EL CATÒLIC 1182 ALFONS I MUNICIPI DE GIRONA ESTAT CATALÀ RAMON BERENGUER
ST NARCÍS RAMON FOLC D CARDONA FELIP III PERE III MARTÍ IV BERNAT DESCLOT 1288 985 SETGE ALMANSUR 927 D'ABDALRAHAMAN 793 SETGE D'ABDAL-MALIK MARCA HISPÀNICA LEUÍS EL PIETOS 834 COMTAT DE GIRONA 785 ROSTANY 785 CARLEMAN 713 SARRAÏNS	890 COMTE DELA-JUEUS 1043 ABAT OLIVA 988 3 PERE D GALLIGANTS 882 S FELIU CANÒNICA BORRELL I 878 GUIFRE EL PELO 834 CATEDRAL SEM GIRONINA	975 BEATUS ERMESENDA 1015 PERE RÓGER 984 MIRÓ 970 ARNULF 940 GOTMAR II	CERVERÍ RENALL BARTOMEU HOMILIARI BEDA MARIA TAPIS D CREACIÓ 1284 PERE EL GRAN JAUME II 1232 JAUME I 1206 PERE EL CATÒLIC 1182 ALFONS I MUNICIPI DE GIRONA ESTAT CATALÀ RAMON BERENGUER
TORRE GIRONELLA GERIÓ AUSETANS-IV-VAC PÚIG D'EN ROCA PALEOLÍTIC PEDRET	SPQR "PARVA GERUNDA" PRUDENCI SERTORI 87-72 AC. VIA HERCÚLEA MÀXIMA AUGUSTA AURELIA GERUNDA ROMANS 218 AC	CAN PAU BIROL PLINI TORRE GIRONELLA ROMA GIRONA HISPÀNIA SOBRE-PORTES CARDO FORCA LUCI PLOTI 19 AC	REVOLTA DE PAU RECA REDY JOAN BICLAR 591-6 ERONTINIA 516 SECA GIRONINA 7-V DOMINACIÓ VISIGÒTICA: ST FELIU " NARCÍS MARC AURELI PRUDENCI CRISTIANISME S.IV

Columna Girona.
42,5 x 25 cm.
Ploma tinta xinesa.

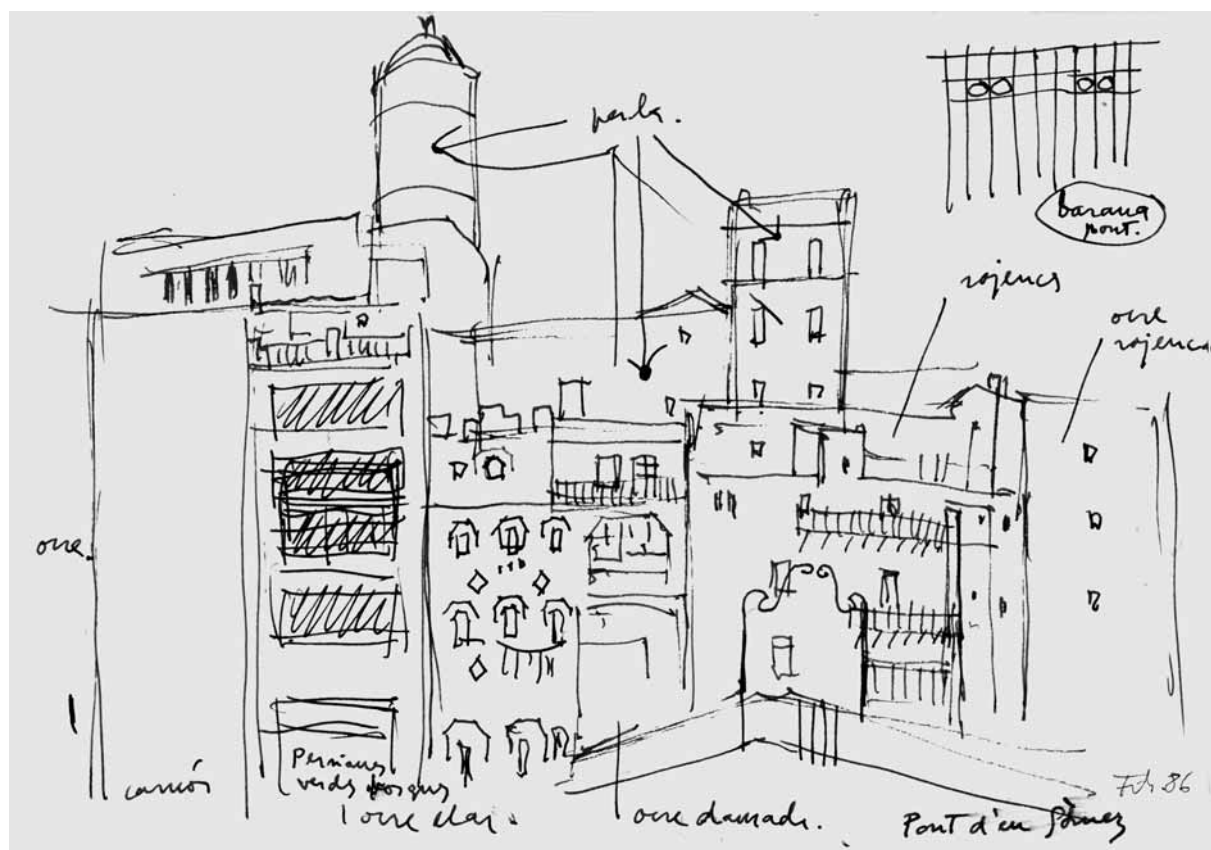
*Història de Girona.
10 m d'alt.
Ciment encofrat.*

Columna.
Història Girona.

Columna.
Història Girona.

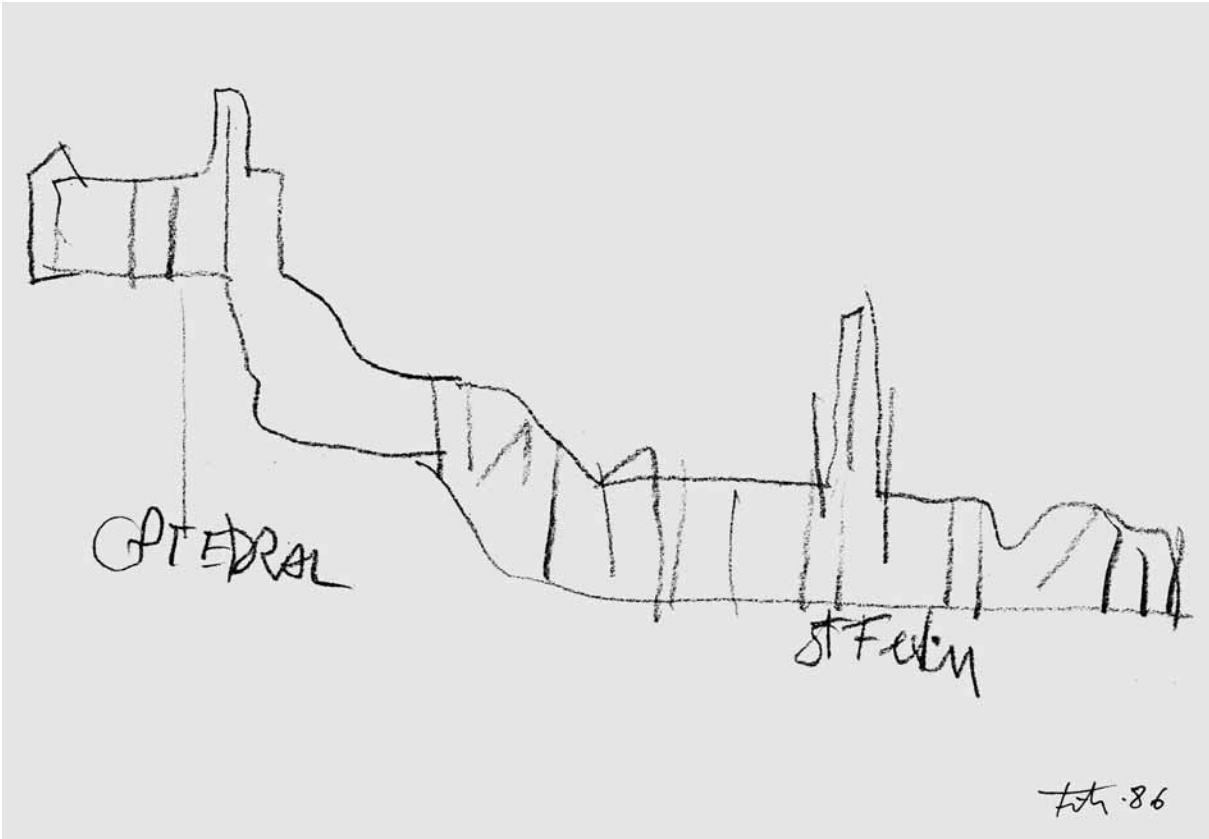
1986 Bloc 308.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1986 Bloc 308.
22 x 16 cm.
Retolador aquarel·la paper.

1986 Bloc 308.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

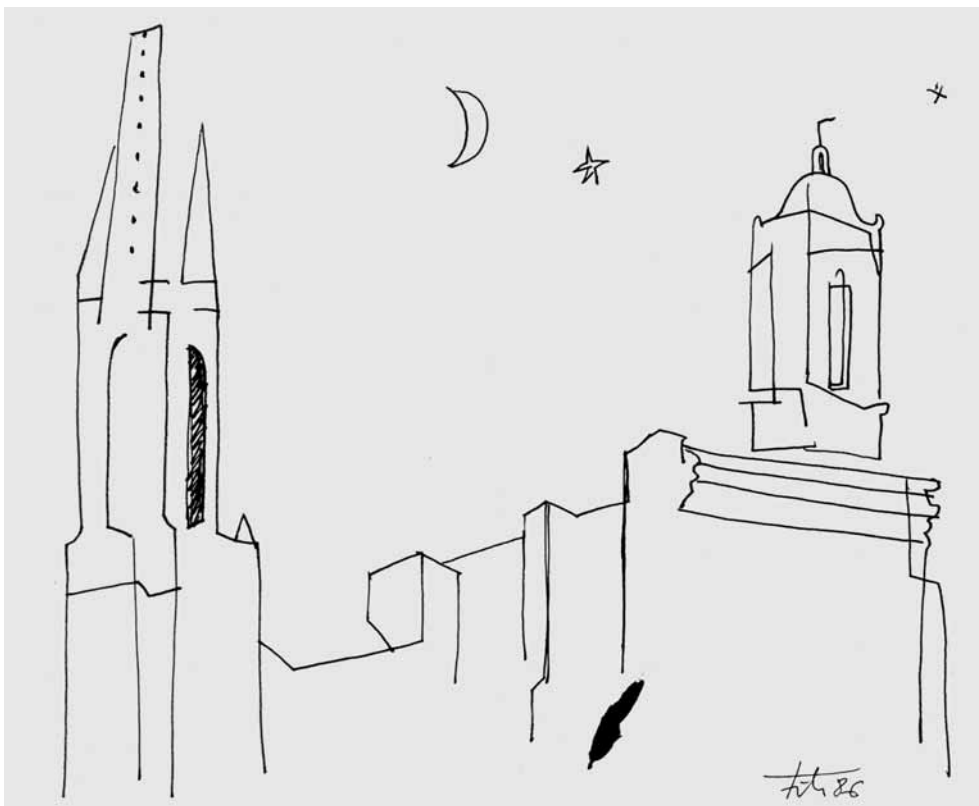
1986 Bloc 308.
16 x 22 cm.
Llapis plom paper.

1986 *Bloc 310.*
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1986 Bloc 309.
16 x 22 cm.
Canya tinta xinesa.

1986 Bloc 310.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

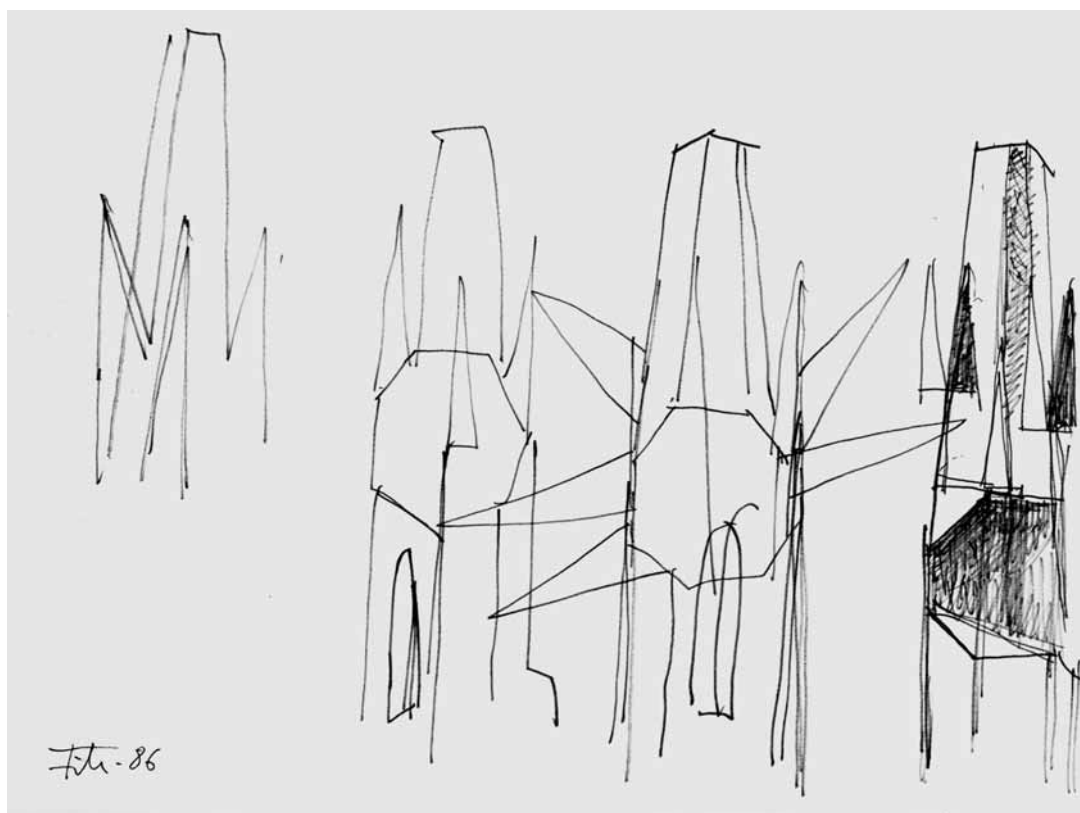
1986 Bloc 310.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

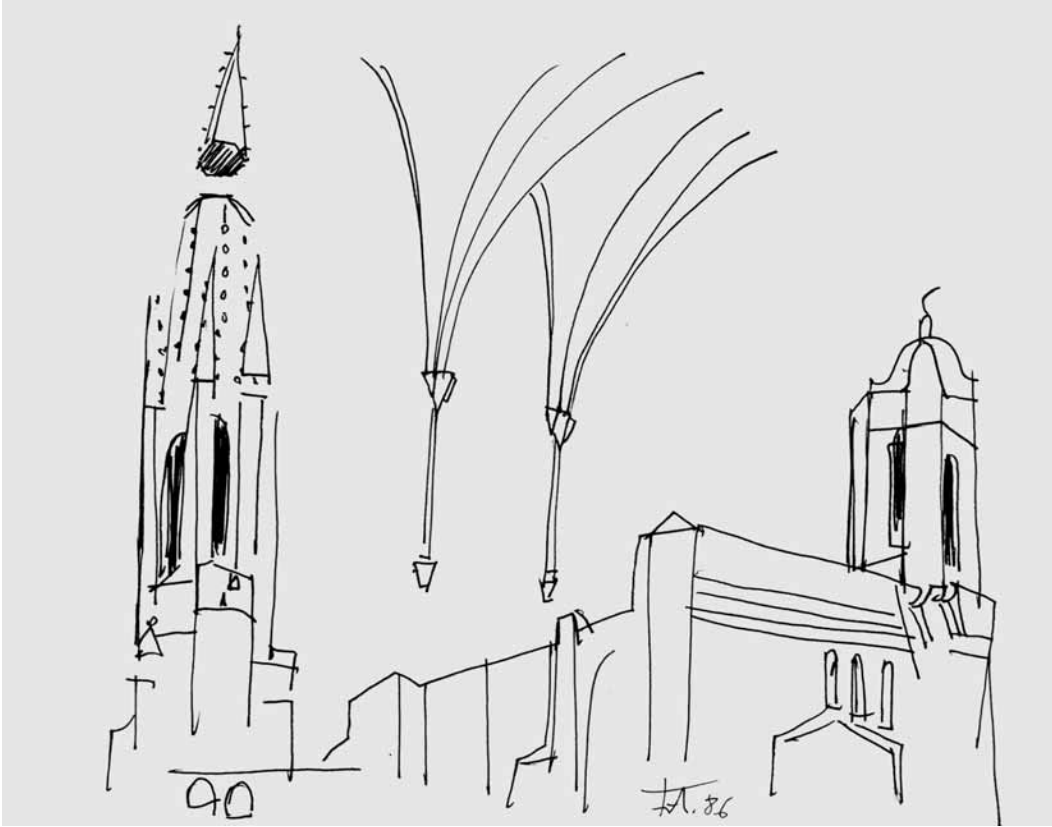

1986 Bloc 309.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

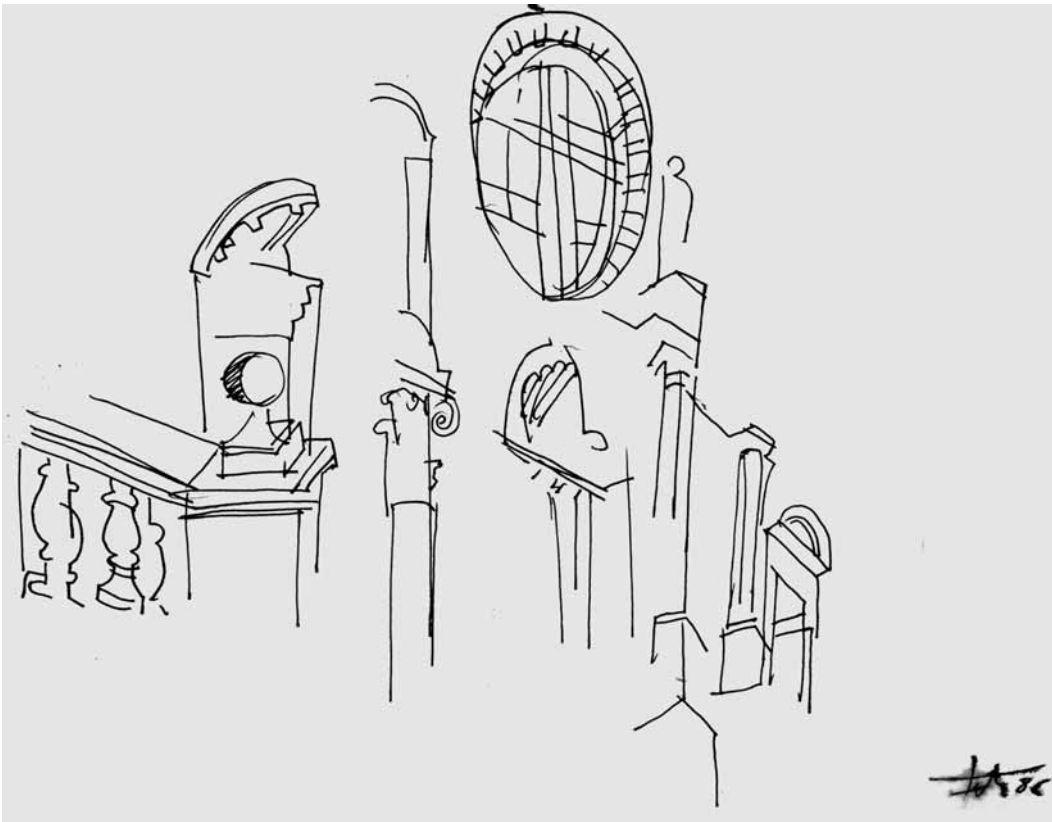
1986 Bloc 309.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1986 Bloc 310.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1986 Bloc 310.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

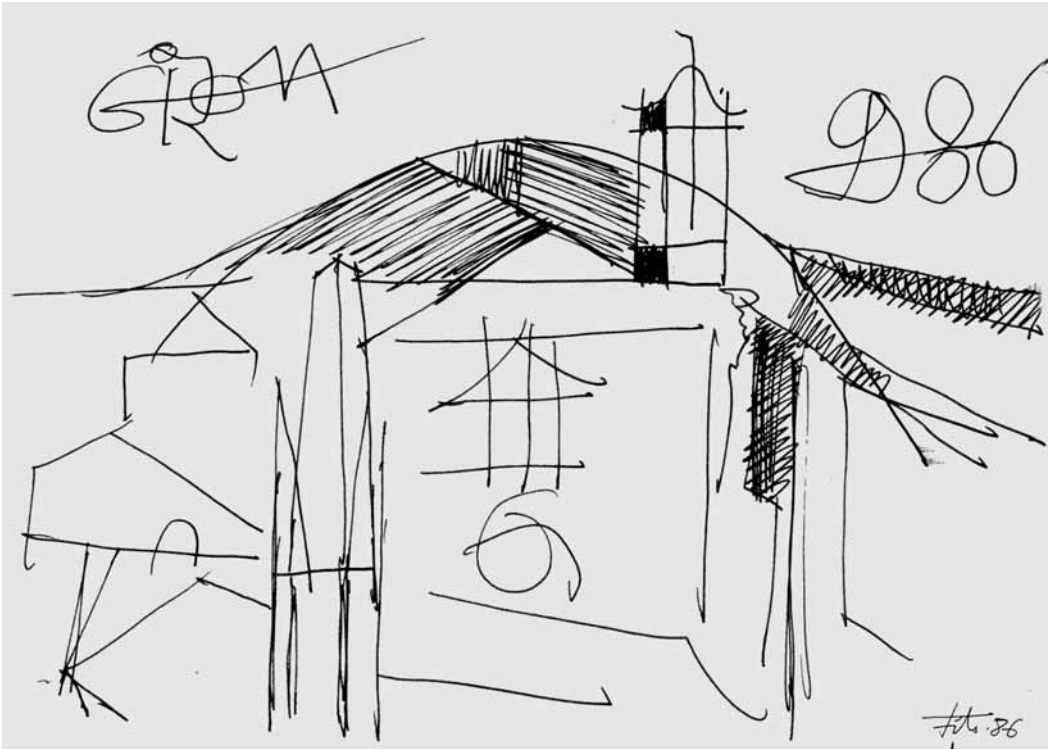

1986 Bloc 310.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1986 Bloc 310.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

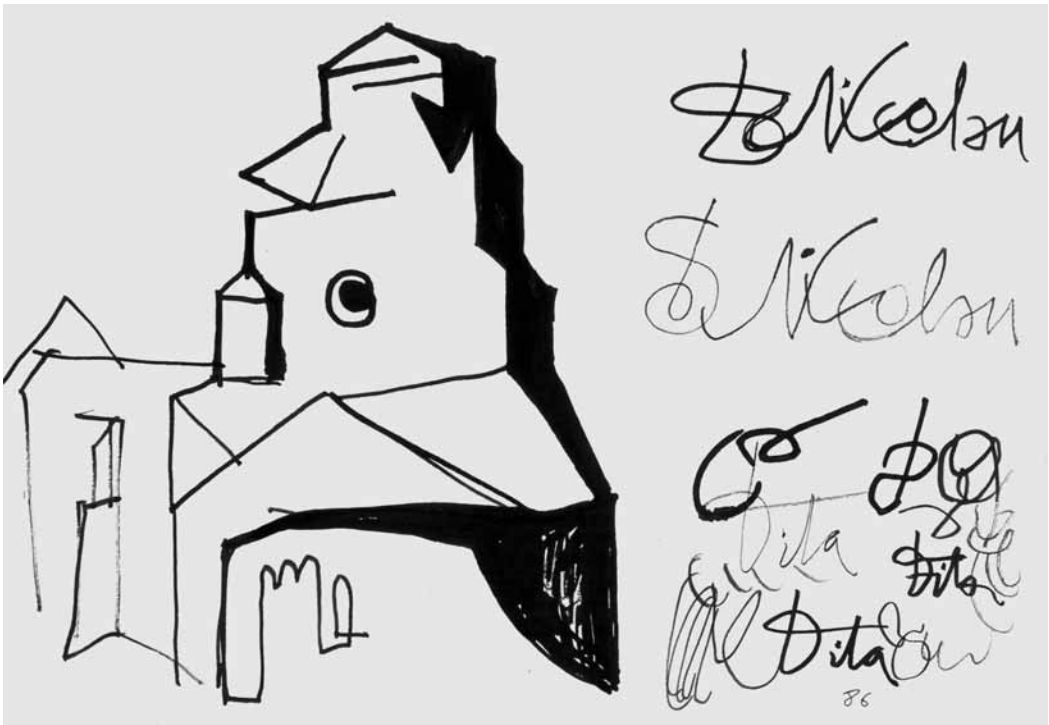

une autre forme d'interpréter

1986 Bloc 312.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1986 Bloc 312.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

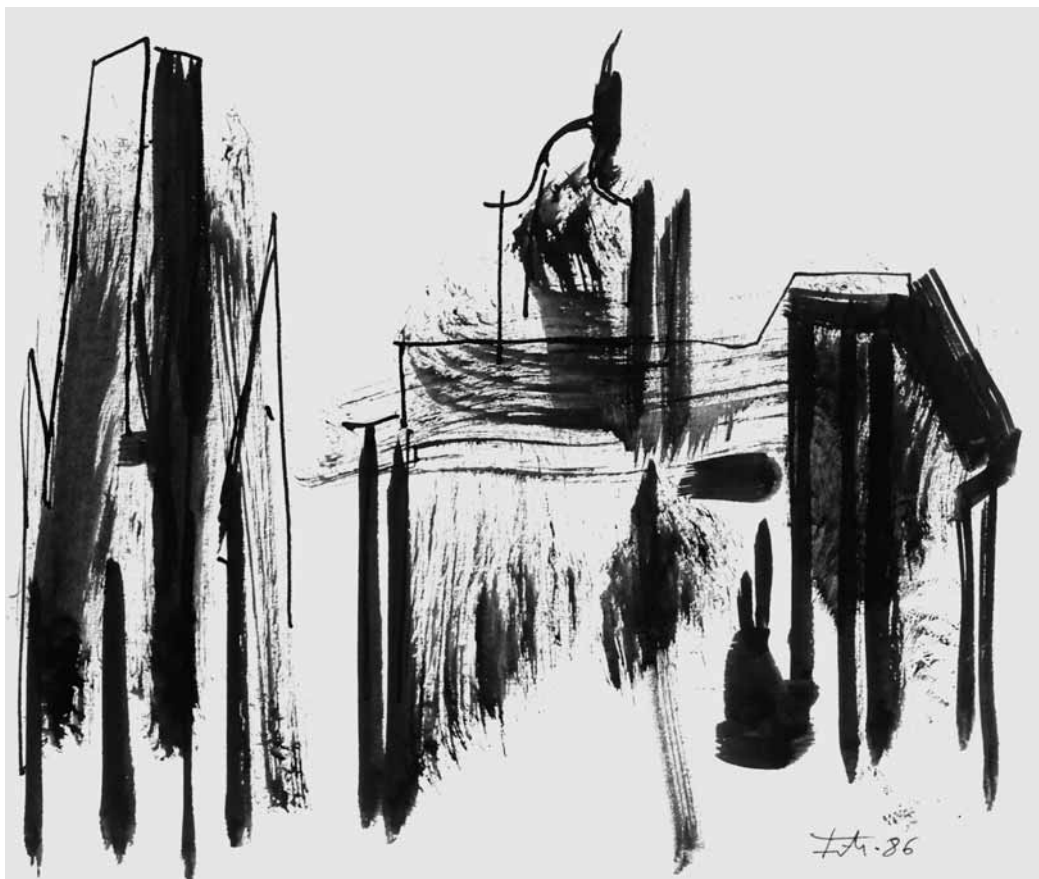

1986 *Bloc 312.*
16 x 22 cm.
Retulador.

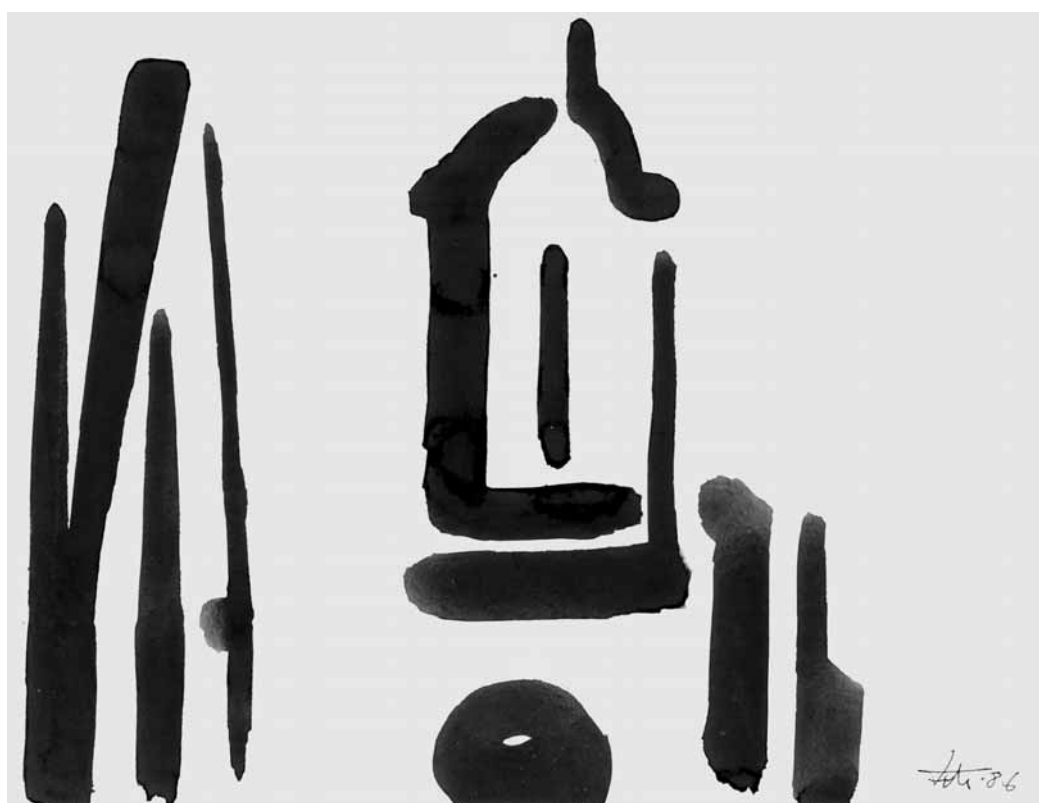
1986 *Bloc 308.*
16 x 22 cm.
Pinzell pintura.

1986 *Bloc 308.*
16 x 22 cm.
Pinzell pintura paper.

1986 *Bloc 312.*
16 x 22 cm.
Pinzell-pintura.

1986 *Gironarruga*.
120 x 220 cm.
Tela espai.

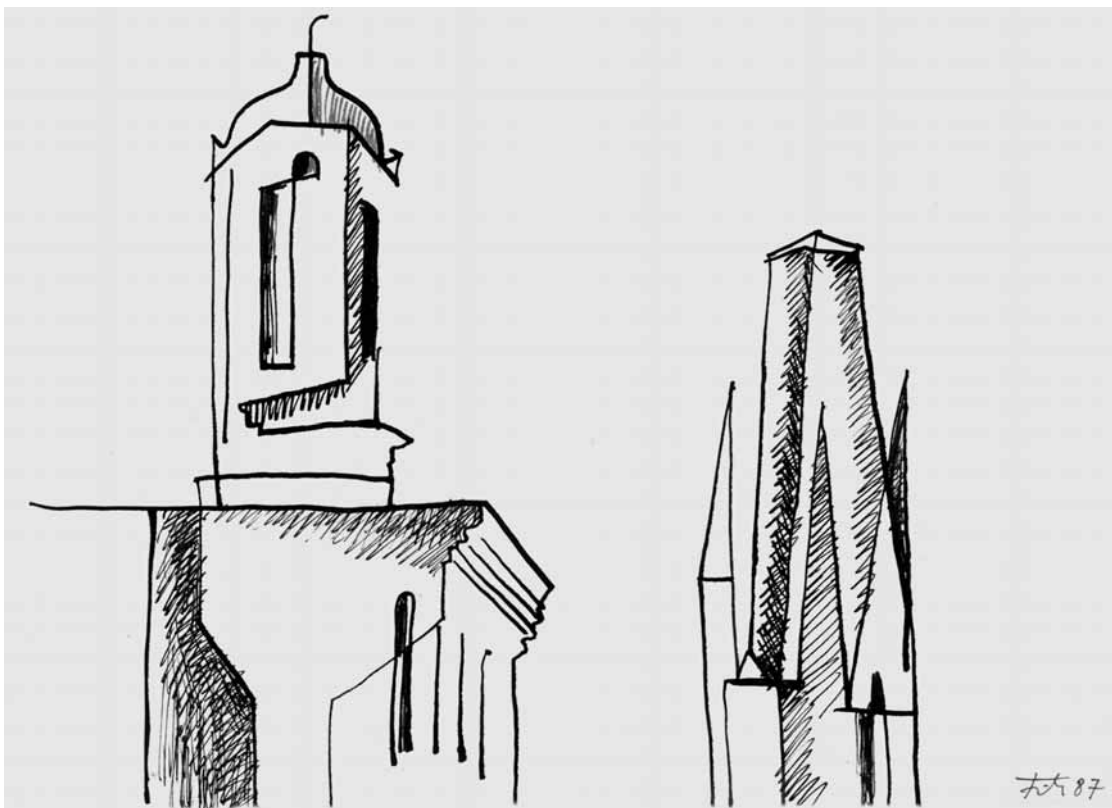
Quan et trobes immers en un tema i et sorgeix l'encàrrec d'una obra integrada, com en aquest cas pel despatx dels amics Ribas-Àlvarez, és fàcil donar allò del que vas carregat, i el tema de Girona tenia una bona acceptació. Agafar una tela i manipular-la podia ser un bon principi de base per a afegir-hi després els elements més definitoris amb un pinzell. Tant aquesta obra com la de la casa de l'amic Arnau són dos exemples fets en aquell moment.

When you find yourself immersed in a theme and you are offered the commission of an integrated work, as in this case by the office of the friends Ribas-Àlvarez, it is easy to give of that which you have plenty of, and the subject of Girona was a very acceptable one. Getting a canvass and manipulating it could be a good base start for adding afterwards the more defining elements with a paintbrush. This work, as much as that of the house of the friend Arnau, are two examples done at that time.

1987 Bloc 313.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1987 Bloc 313.
16 x 22 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

1987 Bloc 311.
16 x 22 cm.
Ploma tinta xinesa.

1987 Bloc 313.
16 x 22 cm.
Ploma tinta xinesa.

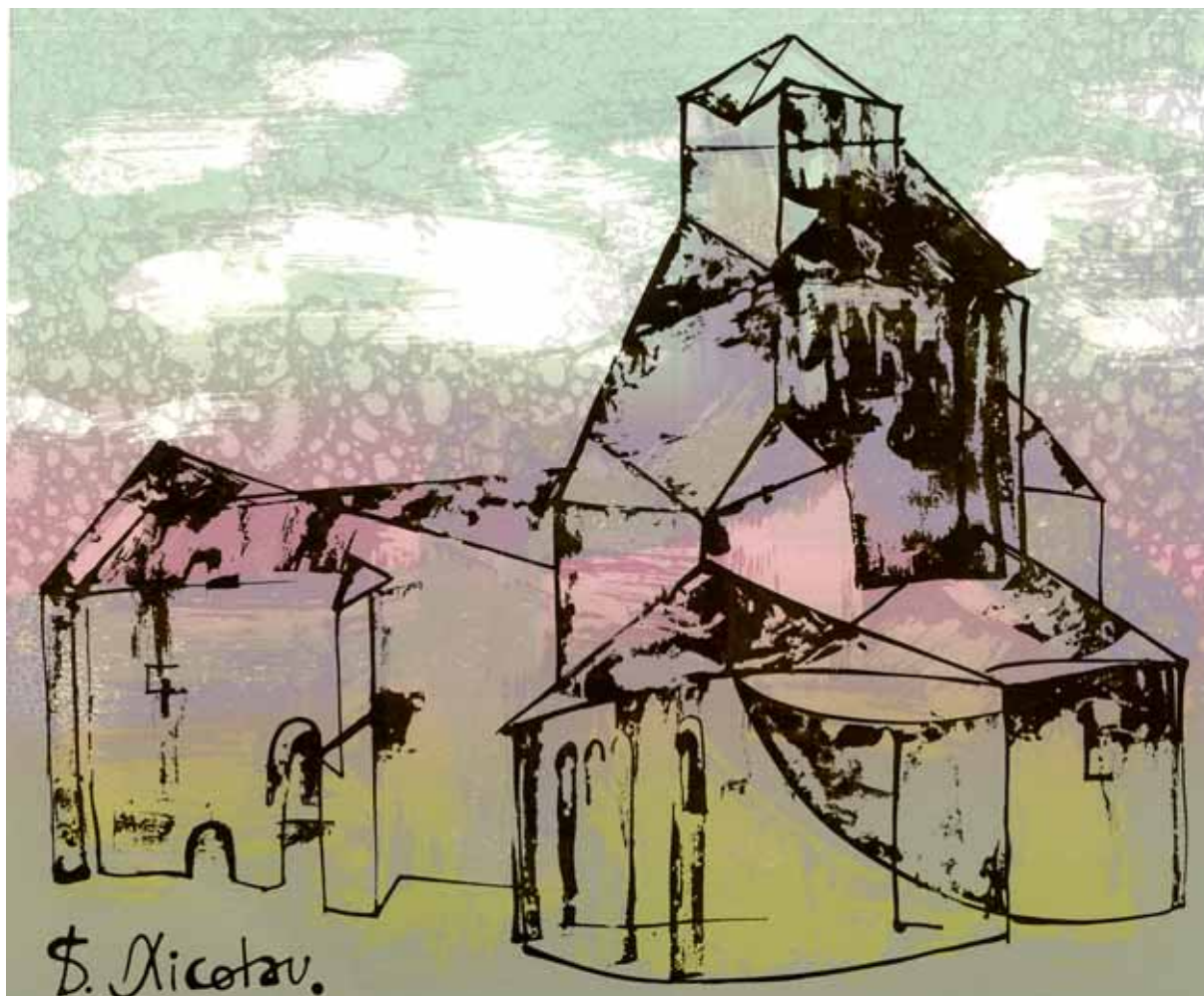
1987 Bloc 313.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1988 *Girona monumental.*
2 x 4 m.
Mixta tela.

En pensar en una pintura sobre Girona és molt comprensible que no ens sigui suficient una part per a representar-la, per molt que cada monument sigui una joia. És convenient, doncs, pensar en el conjunt monumental, en aquest massís històric tan ben teixit entre carrerons, escales, volums, etc. Es tracta d'evocar d'una manera personal aquesta part com un políedre important i ric.

In thinking of a painting of Girona it is very understandable that it is not enough for us to be a part to represent it, even though each monument is a jewel. It is necessary therefore, thinking in the monumental collection, in this historic mass so well interwoven between little streets, steps, masses etc. It is about evoking in a personal way this part as an important and rich polyhedron.

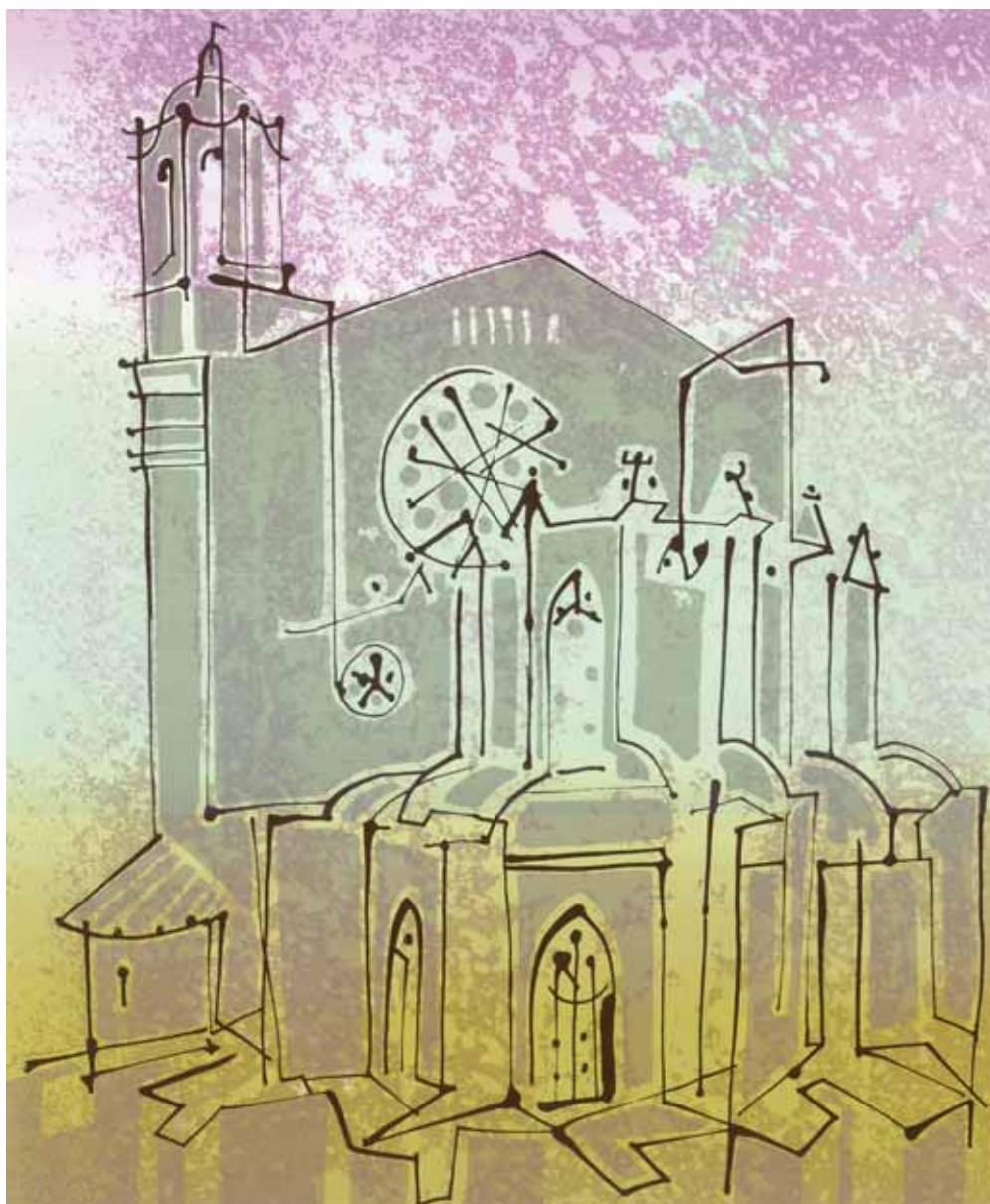

Quan tornes altra vegada al mateix tema de Girona, inicies un periple que comença amb tornar als llocs i escollir-ne els que prefereixes (sis motius en aquest cas) i com els vols expressar, com si allò que ja has realitzat no existís, com si no haguessis après res, partint de zero. Havia passat temps des de la darrera vegada que havia tocat el tema, i aquesta separació m'era suficient per a sentir la il·lusió de fer una nova explicitació de Girona. Després, el seguit de material que es va sumant és molt: blocs, estades de contemplació, idees, etc. Tot això va formant un pòsit que després donarà fruit. Contemplar els dibuixos dels cinc blocs ens mostra com es van orientant aquestes serigrafies, com s'endevinen les direccions que s'inicien i no progressen, i com es van elaborant i transformant d'altres. El que és ben clar és que generalment la preparació requereix més temps que l'execució de l'obra.

1987.- Un escrit de Narcís-Jordi Aragó encapçala aquesta tirada, i fa referència a una Girona descrita per Carner, Palol i Pla, amb forta càrrega de negror, grisor i reuma, però que ara es torna transparent i plena de colors, amb una certa ironia. Sens dubte que en això hi ajuda la tècnica.

D'aquestes sis serigrafies se'n va fer una tirada de 30 exemplars al taller d'en Joan Masergas, i aquí se'n pot veure el resultat.

1987 St. Nicolau.
25 x 30 cm.
Serigrafia.

When you return time and again to the same subject of Girona, you start a whole operation which begins with going back to the places and choosing those you want (six motifs in this case) and how you want to express them, as if that which you have produced did not exist, as if you had not learnt anything, starting from scratch. Time had passed since the last time I have touched the subject, and this separation was enough for me to feel the excitement of doing a new exploitation of Girona. Afterwards, the quantity of material which has kept being added is considerable: pads, states of contemplation, ideas, etc. All this goes to form a sediment which afterwards bears fruit. Looking at the drawings of the five pads shows us how these serigraphs started taking shape. How to guess the directions which they start and do not complete, and as they develop and become transformed into others. What is very clear is that, generally, the preparation required more time than the execution of the work. 1987 – a writing by Narcís-Jordi Aragó encapsulates this run of prints, and it makes reference to a Girona described by Carner, Palol and Pla, with a strongly black, grey, and melancholy slant, but that now becomes clear and full of colours, with a certain irony. Without doubt this is helped by the technique. Of these six serigraphs a run of 30 examples were made in the workshop of Joan Masergas, and here one can see the result.

1987 *Catedral absis.*
30 x 25 cm.
Serigrafia.

1987 *Catedral St. Feliu.*
25 x 30 cm.
Serigrafia.

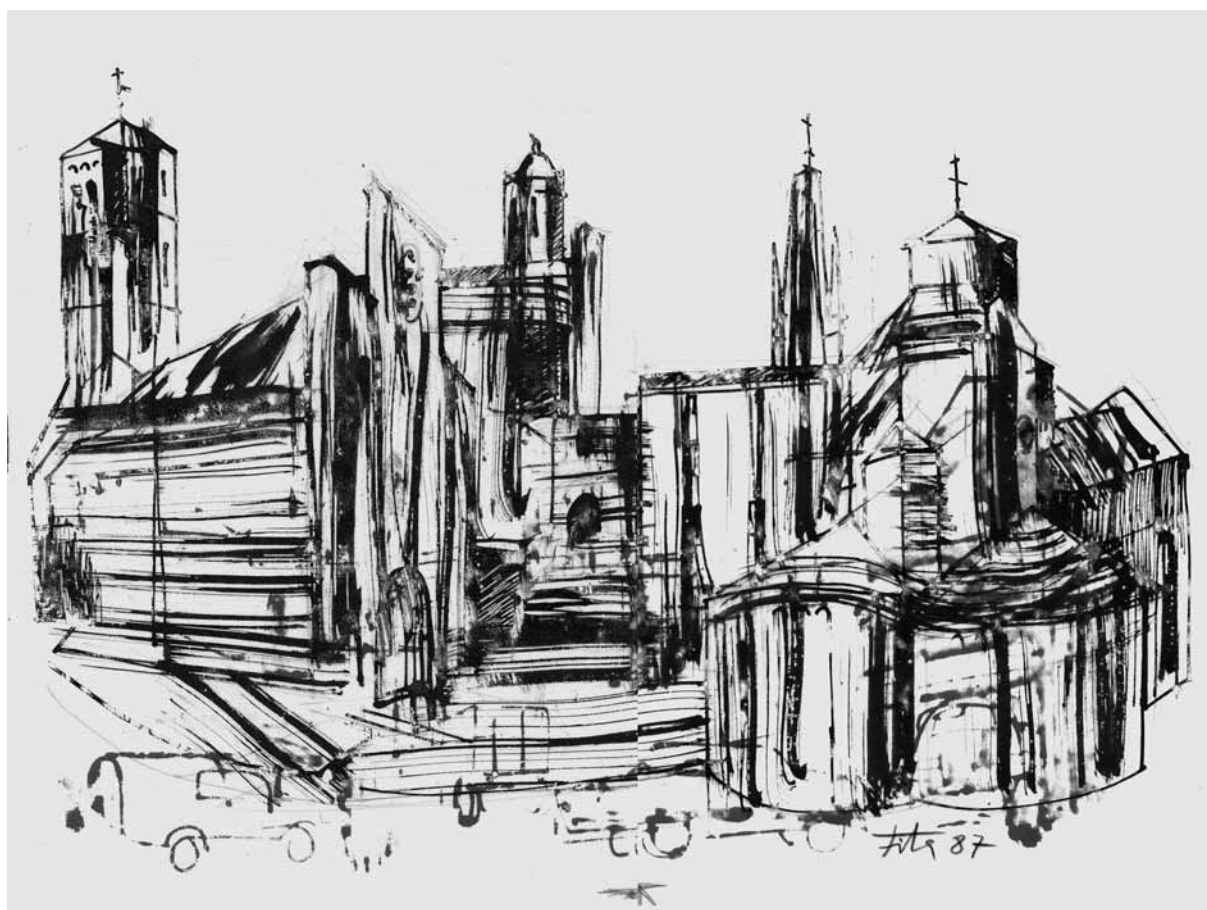
1987 *Sant Feliu.*
25 x 30 cm.
Serigrafia.

1987 *St. Feliu antenes.*
30 x 25 cm.
Serigrafia.

1987 *Façana catedral.*
30 x 25 cm.
Serigrafia.

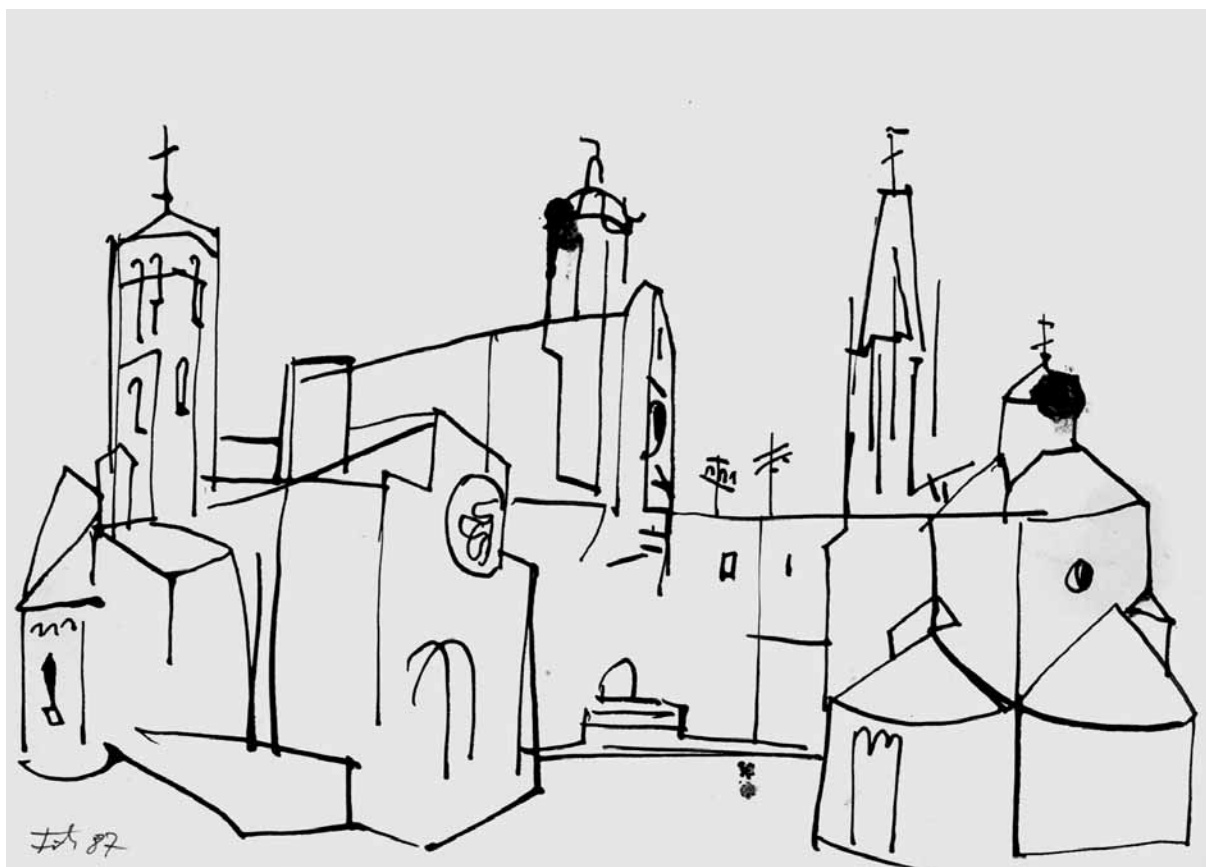
També, en tornar al tema de les serigrafies, calia entrar en la preparació de papers vegetals per a transportar el dibuix de cada color a les pantalles. Els tempteigs en aquesta tècnica ofereixen noves pistes, com es pot veure. Aquí se'n mostren alguns dels exemplars més característics.

1987 *Girona conjunt.*
23 x 31 cm.
Pintura vegetal.

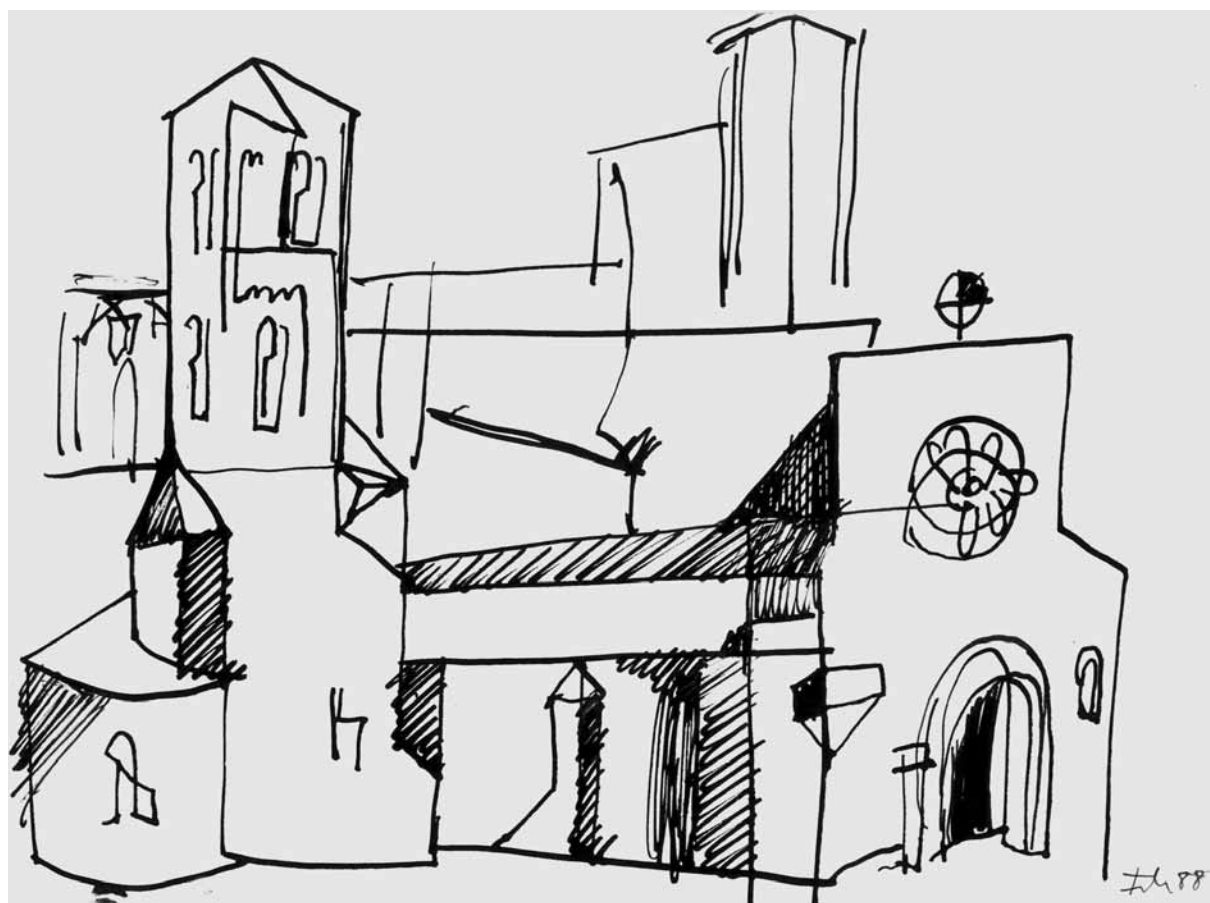

Also in coming back to the subject of the serigraphs, it was necessary to enter into the preparation of a film of paper in order to transport the drawing of each colour to the screen. The templates in this technique offered new clues, as one can see. Here are shown some of the more characteristic examples.

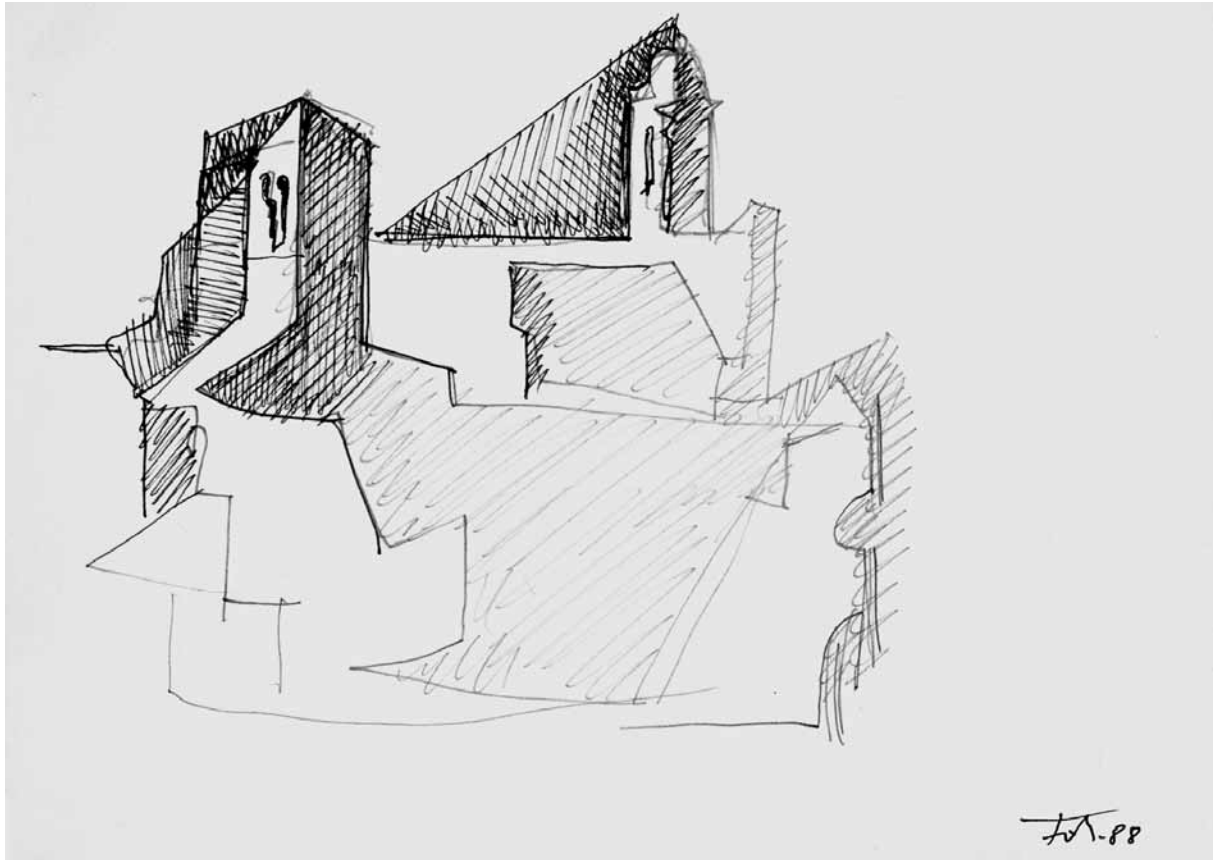
*1987 Sant Nicolau.
26 x 30 cm.
Pintura vegetal.*

1988 *Bloc 315.*
16 x 22 cm.
Ploma tinta xinesa.

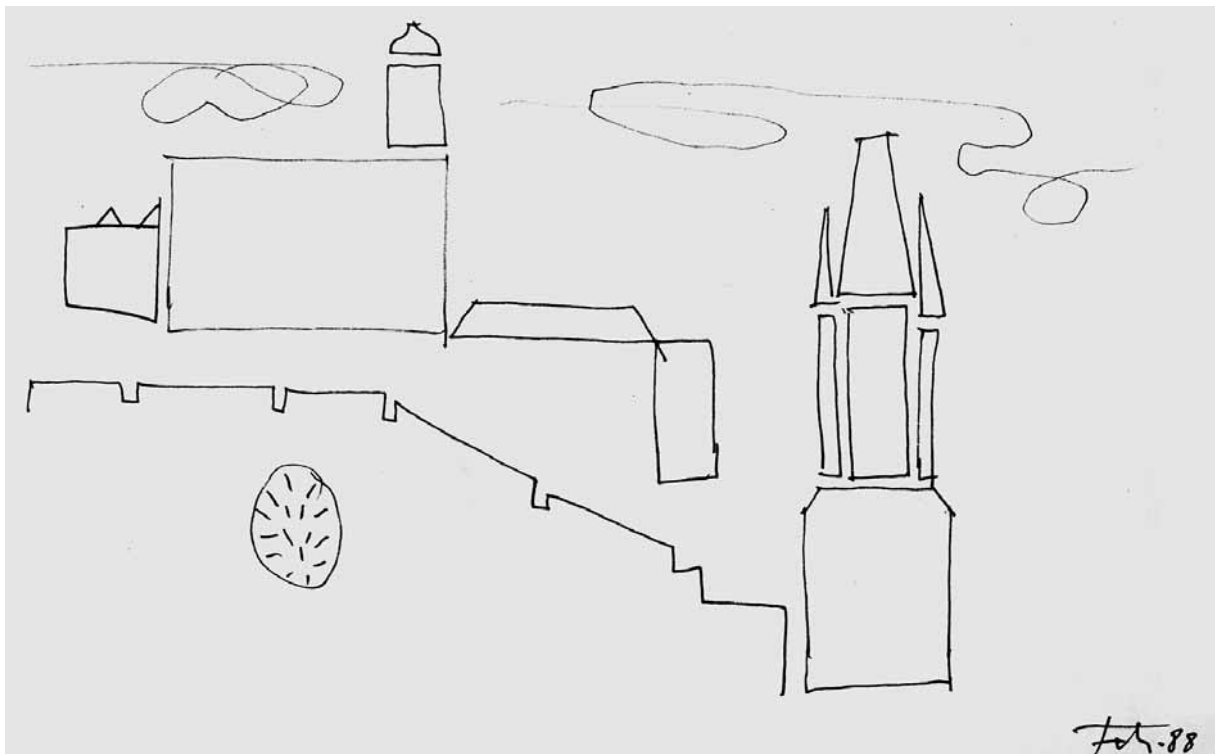

1988 Bloc 314.
16 x 22 cm.
Ploma tinta xinesa.

1988 Bloc 314.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1988 Bloc 314.
16 x 22 cm.
Retolador paper.

1988 *Girona borles.*
89 x 116 cm.
Mixta tela.

1987.- Dos blocs tornen a mostrar dibuixos que preparen una producció de vuit pintures sobre Girona, que foren exposades a l'Artística.

Aquest que es mostra aquí és només un exemple de la sèrie d'aquest moment, car dels altres no en tinc ni una fotografia, però de ben segur que cada obra pren unes variants diferents, i el conjunt correspon a un altre moment: és tot un altre plantejament.

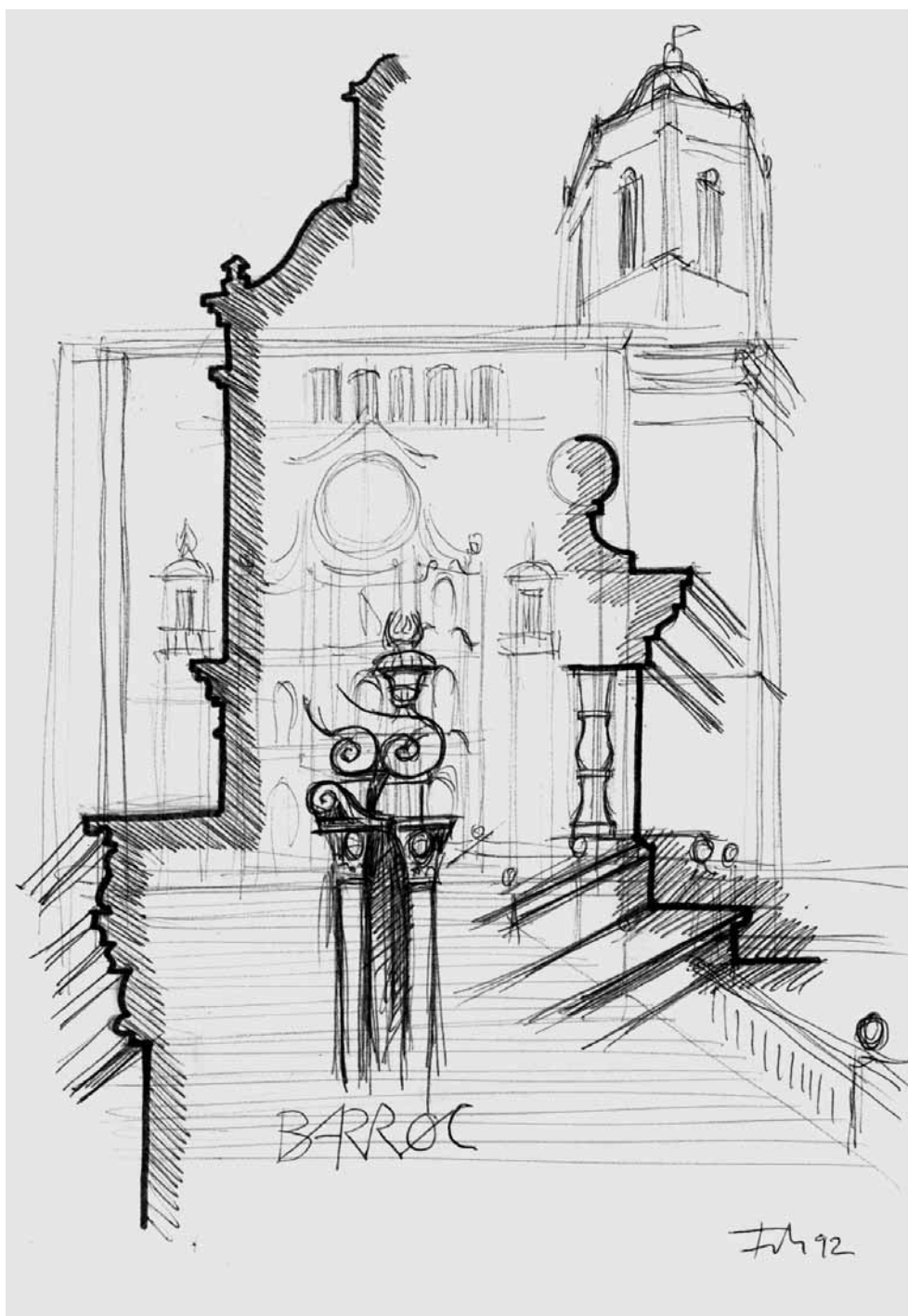
1987 – Two pads again show drawings which are in preparation for a production of eight paintings of Girona, which were exhibited at the Artística.

What is shown here is only a sample of a series of this time, because, of the others I have not got even a photograph, but to be sure each work took on different variations, and the conjunction corresponds to another time: it is quite another consideration.

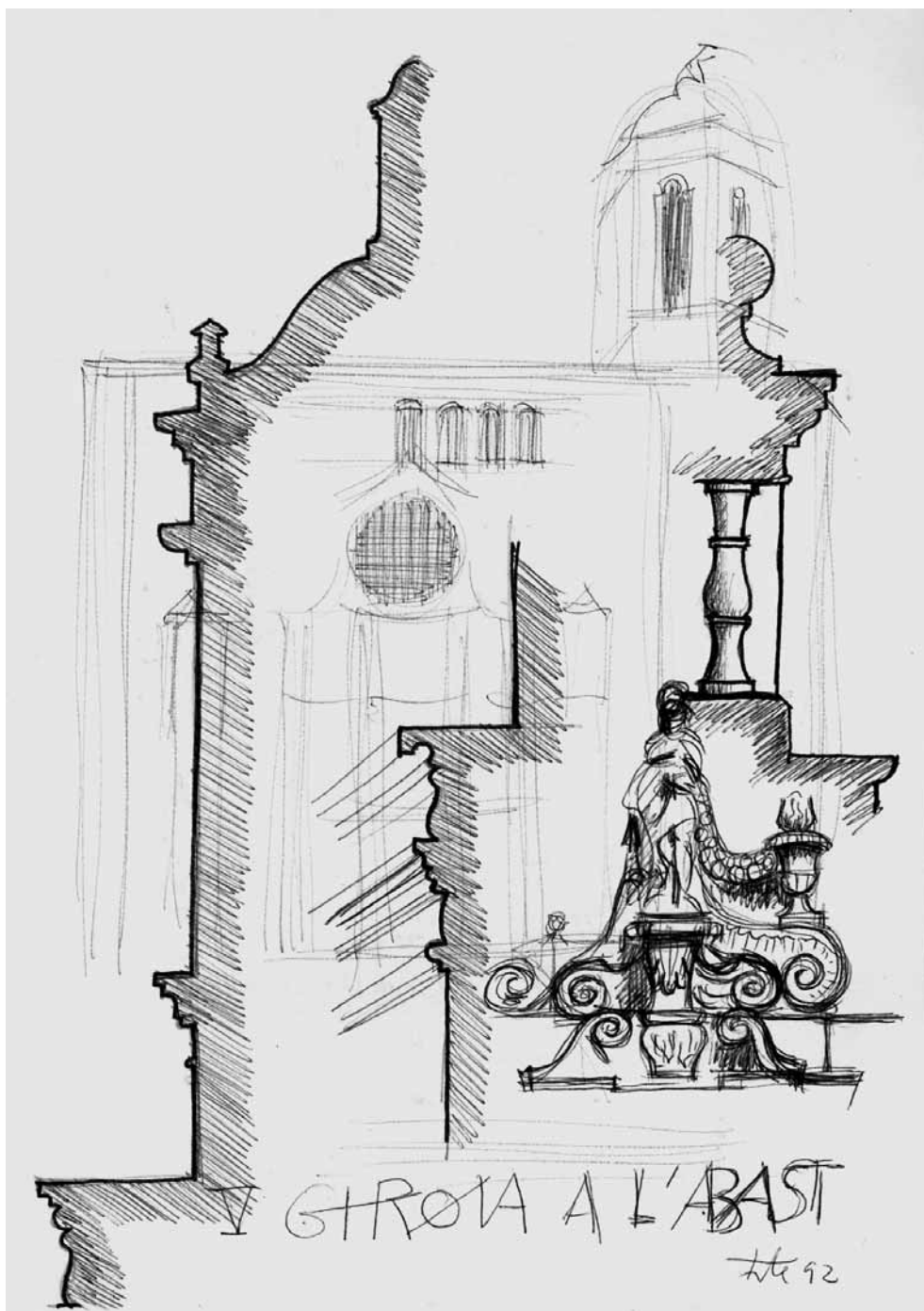
Ara han passat quatre anys, i el que aquí mostro són un cartell i un gravat per a les jornades de "Girona a l'abast: el barroc". Es tracta novament d'entrar en una representació del barroc, en aquest cas la façana de la nostra Catedral. Així, torno al lloc, a captar l'ambient de la majestat d'aquesta gran façana i escalinata, d'una solució arquitectònicament meravellosa. Una gran obra respon a uns bons artistes i a un bon substrat dirigent i social que la catalitzi. Aquest és un homenatge a un temps històric amb tot el seu esplendor.

1992 Bloc 316.
24 x 17 cm.
Retolador paper.

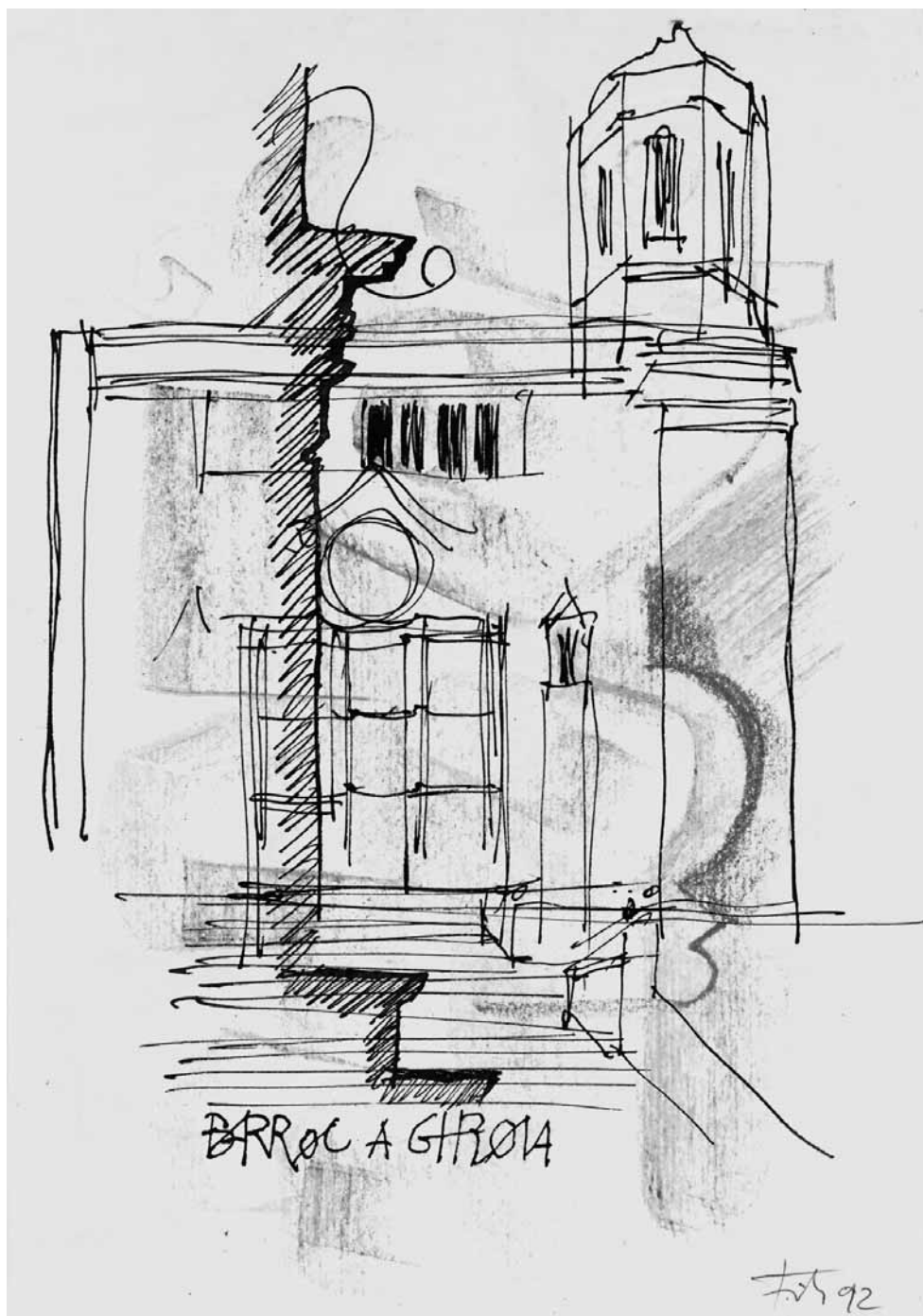

Now four years have passed and what I show here are a poster and a stencil for the days of "Girona within reach: the Baroque". It is about newly entering in to a Baroque representation, in this case the façade of our Cathedral. So, I go back to the place again, to capture the atmosphere of the majesty of this great front and stairway, of a marvellous solution architecturally speaking. A great work responds to good artists and a fertile soil of leaders and members of society, which is the catalyst. This is a homage to a historic time in all its splendour.

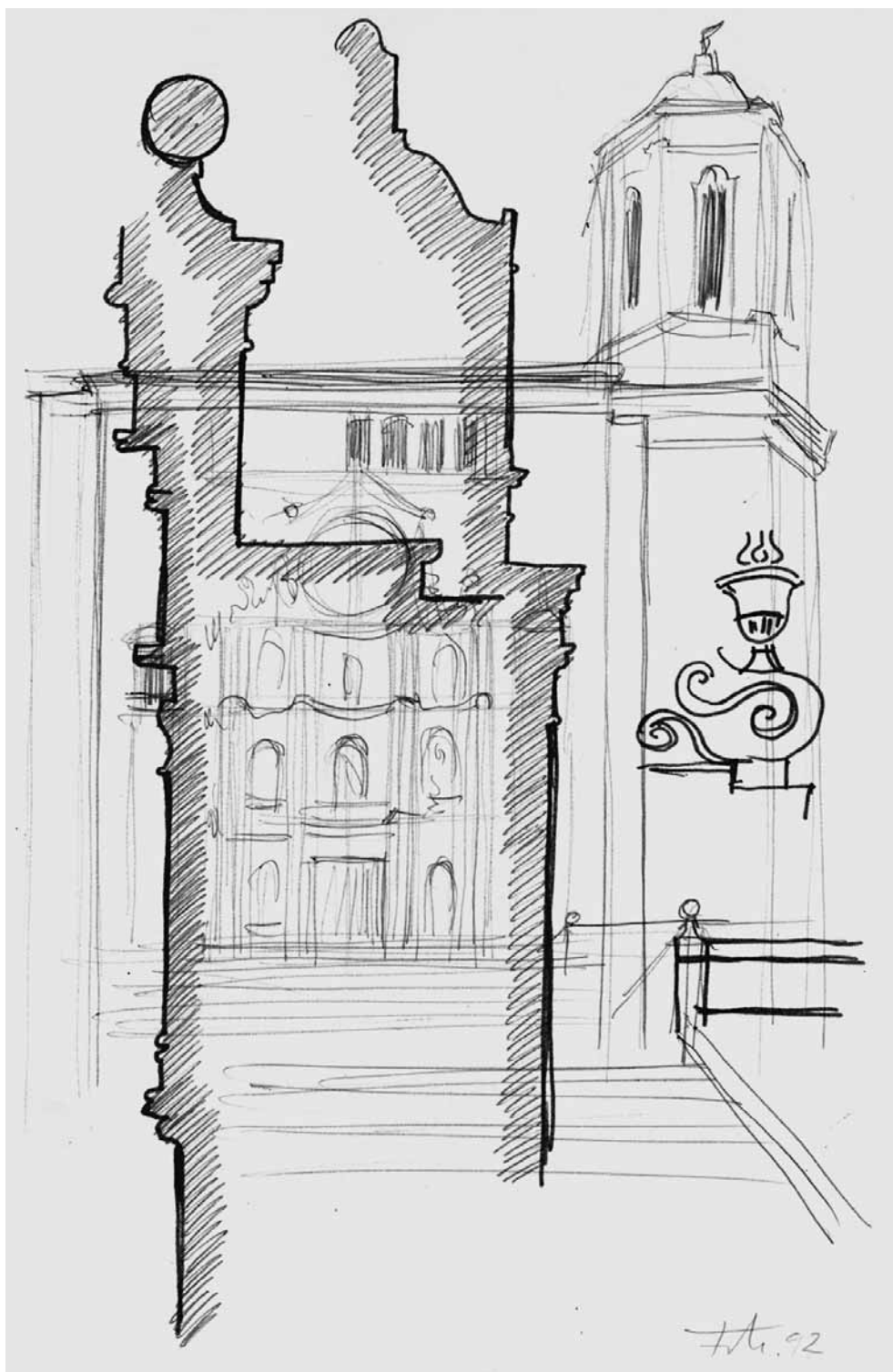
1992 Bloc 316.
24 x 17 cm.
Retolador paper.

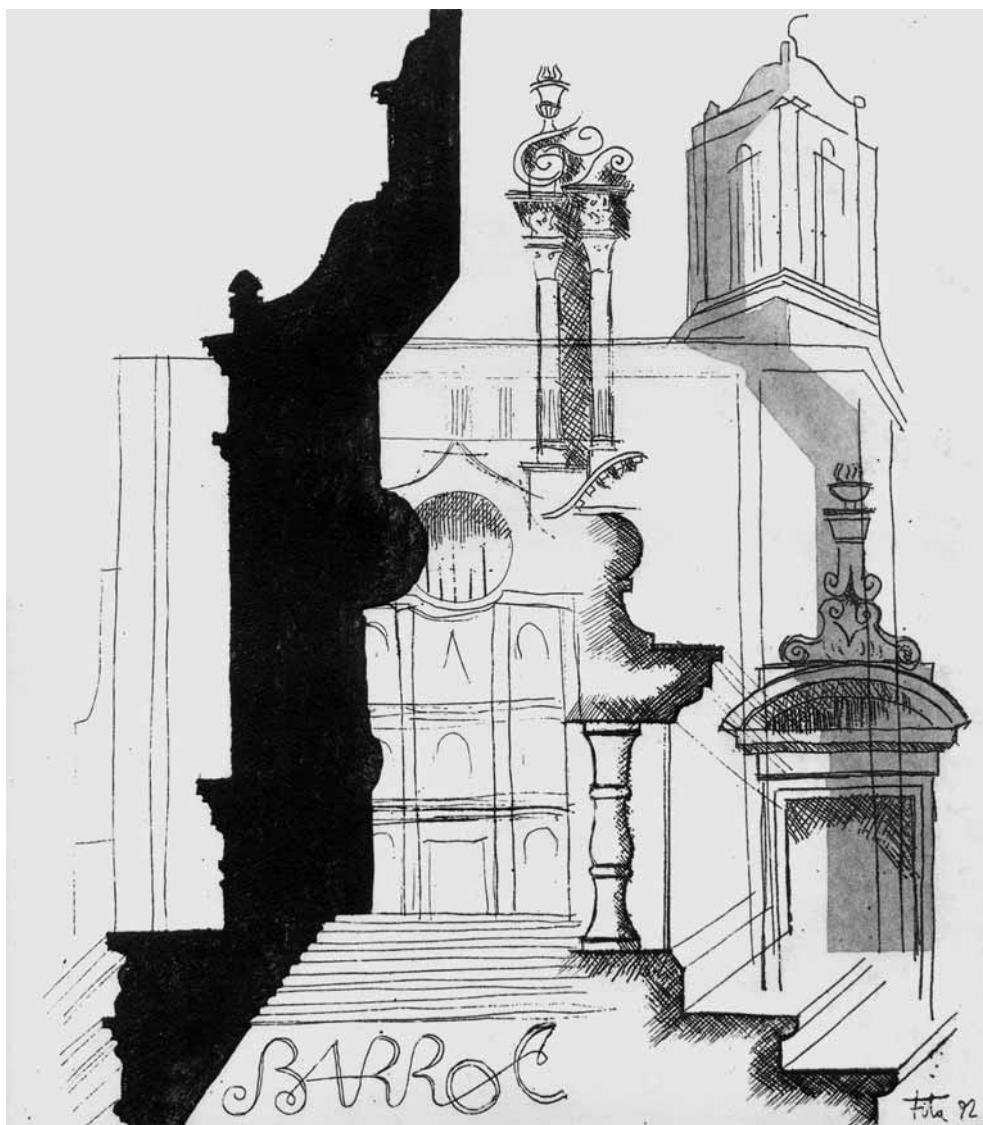
1992 Bloc 316.
24 x 17 cm.
Retolador paper.

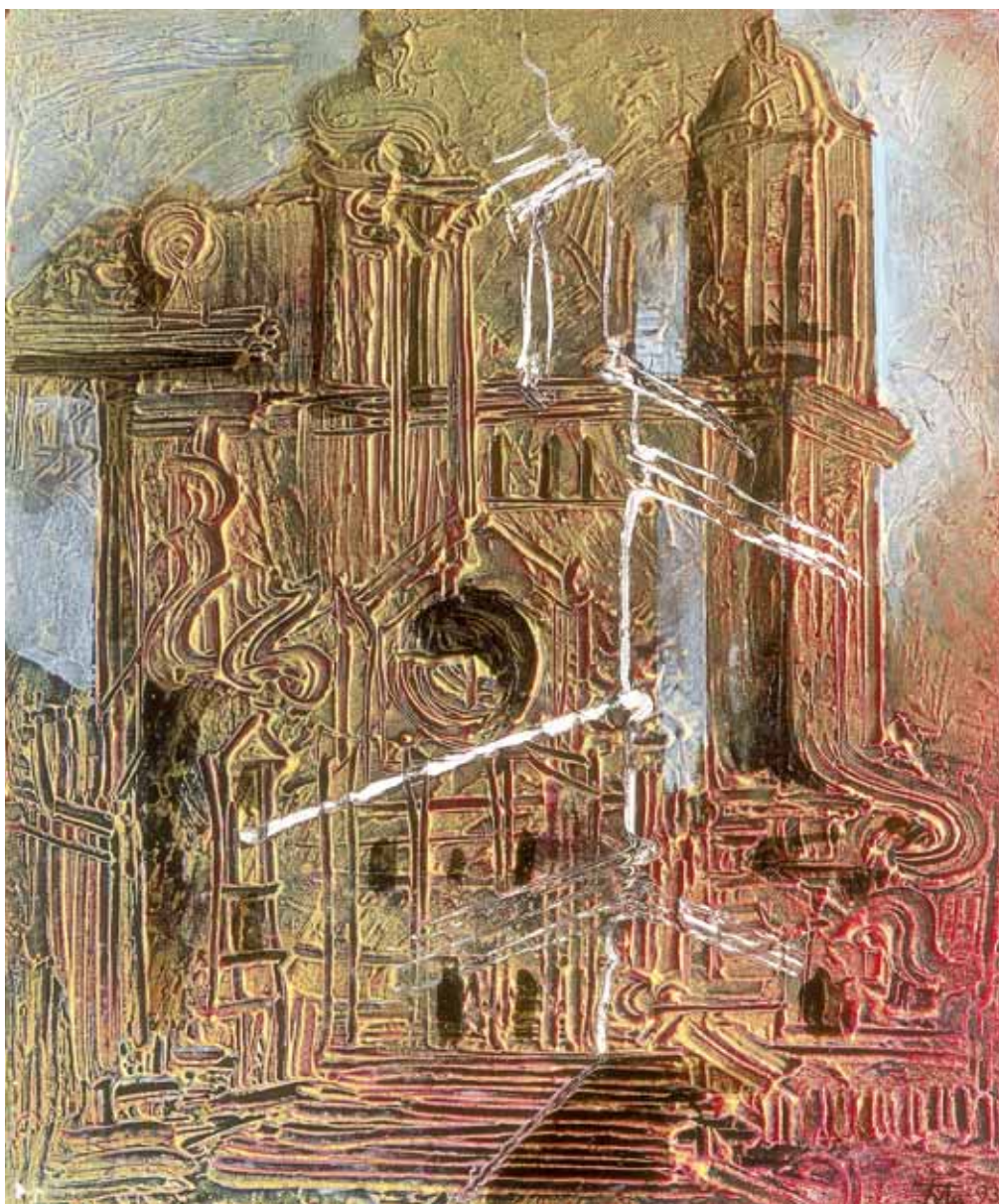
1992 Bloc 316.
24 x 17 cm.
Retolador cera paper.

1992 *Bloc 316.*
24 x 17 cm.
Retolador paper.

1992 Gravat barroc.
22,5 x 20 cm.
Aiguafort-tintes.

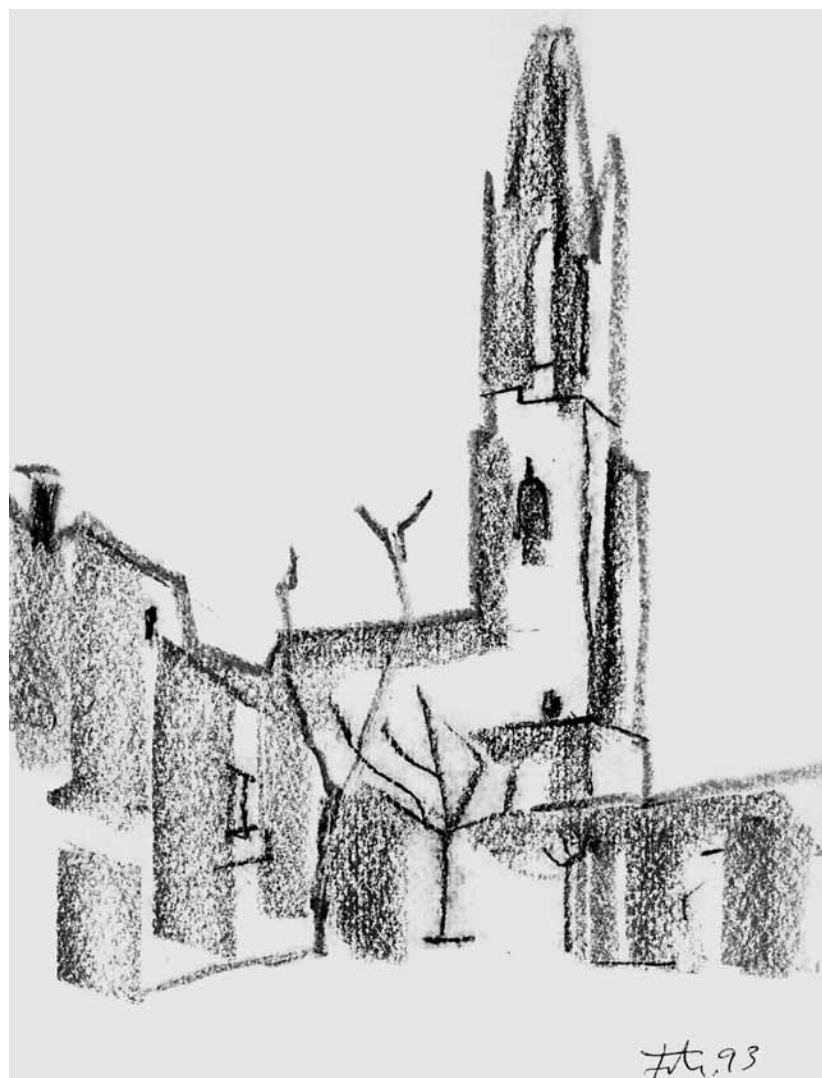

1993 *El Barroc.*
45 x 40 cm.
Mixta fusta.

Continuant igual, aquí la intenció és explicar, amb una sola obra, el que representa el barroc. La façana, l'escalinata, els fragments i el conjunt, la secció, la geometria... tot m'interessava. Ajuntar conceptes per a exposar-los al mateix temps, això és el que guiava el meu intent. Tant els dibuixos, com els gravats, com el cartell, són una mostra de la pretensió i el seu resultat.

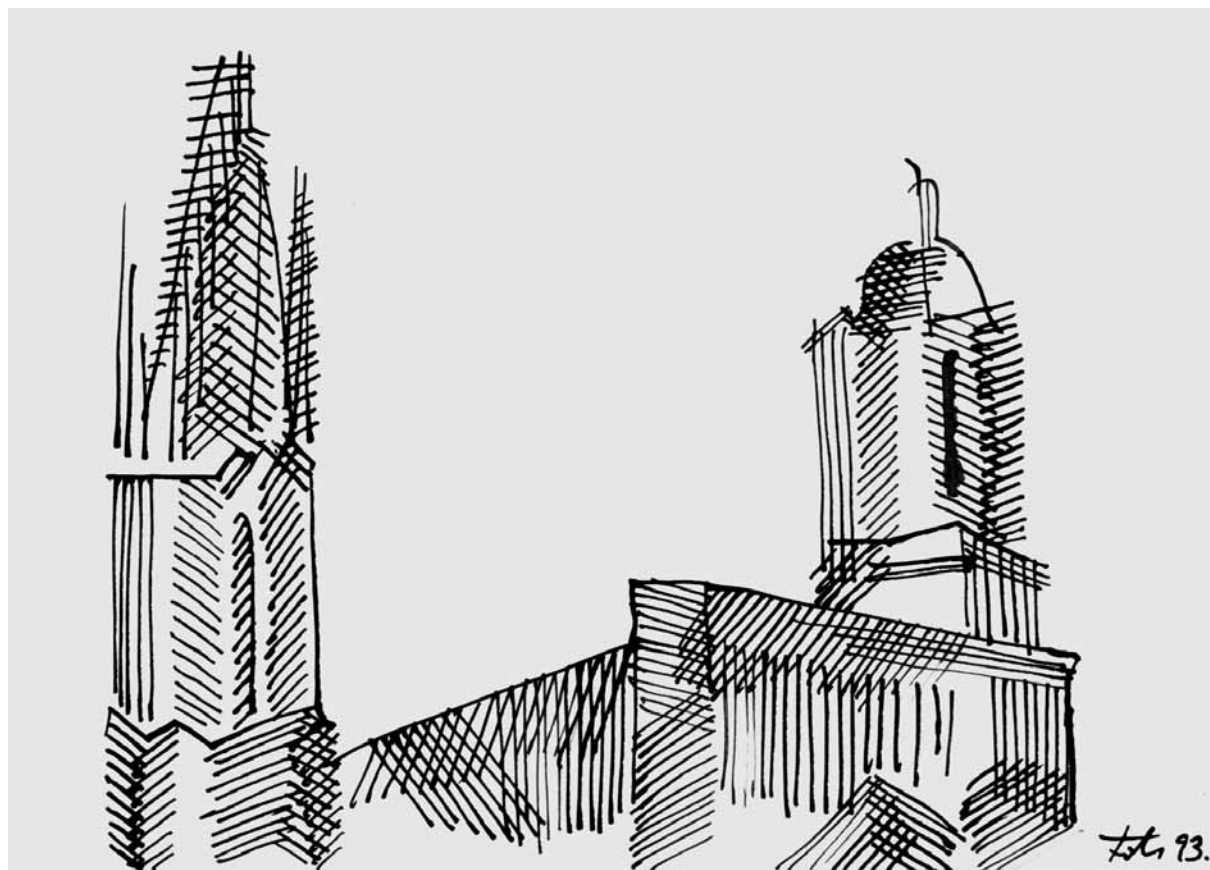
Continuing the same, here the intention is explaining, with only one work, what the Baroque represents. The façade, the stairway, the fragments and conjunction, the section, the geometry....all interests me. Putting together concepts in order to expose them at the same time, this is what guided my intention. The drawings as much as the stencils, like the poster, are an example of the intension and its result.

1993 *Bloc 319.*
24 x 17 cm.
Colors cera paper.

1993 *Bloc 319.*
17 x 24 cm.
Colors cera paper.

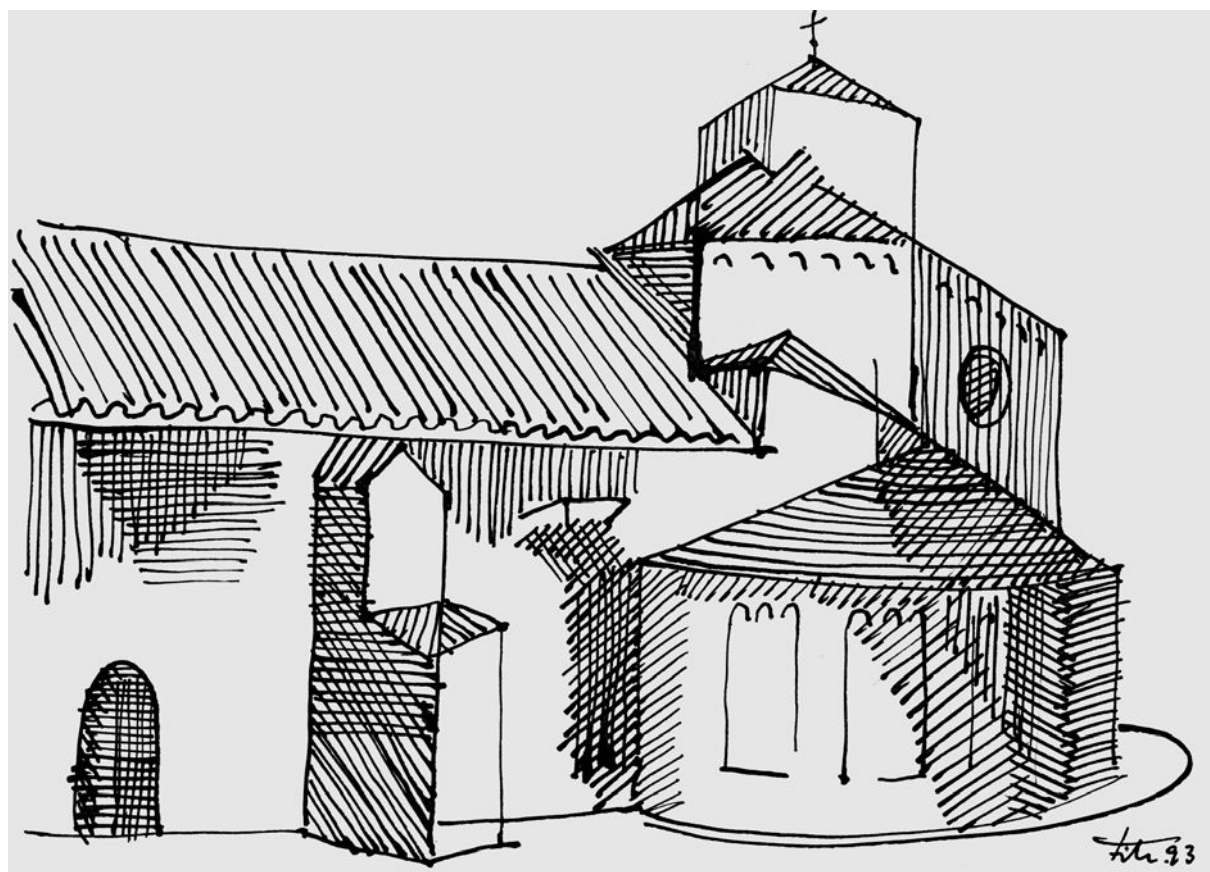

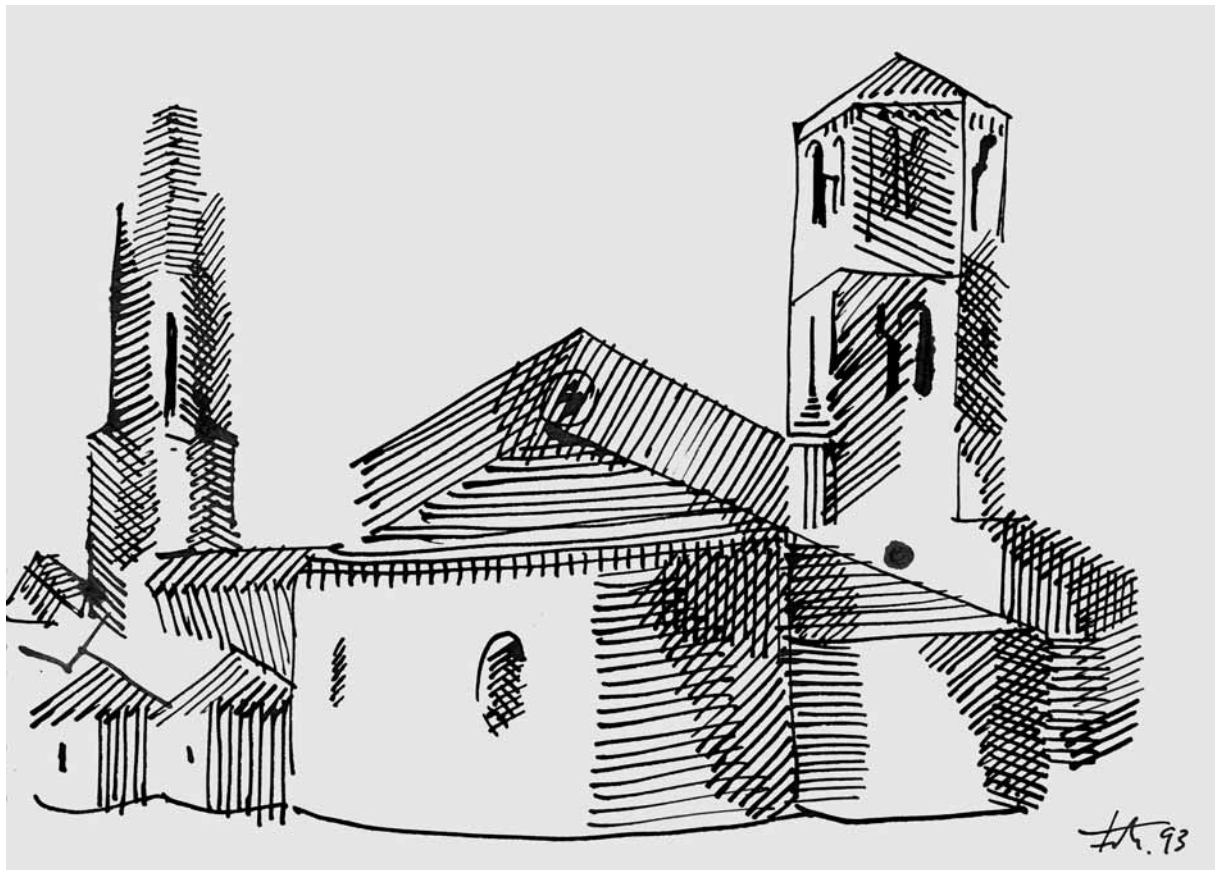
Girona 93.

Companys
S. Feliu
S. Nicolau
Absis

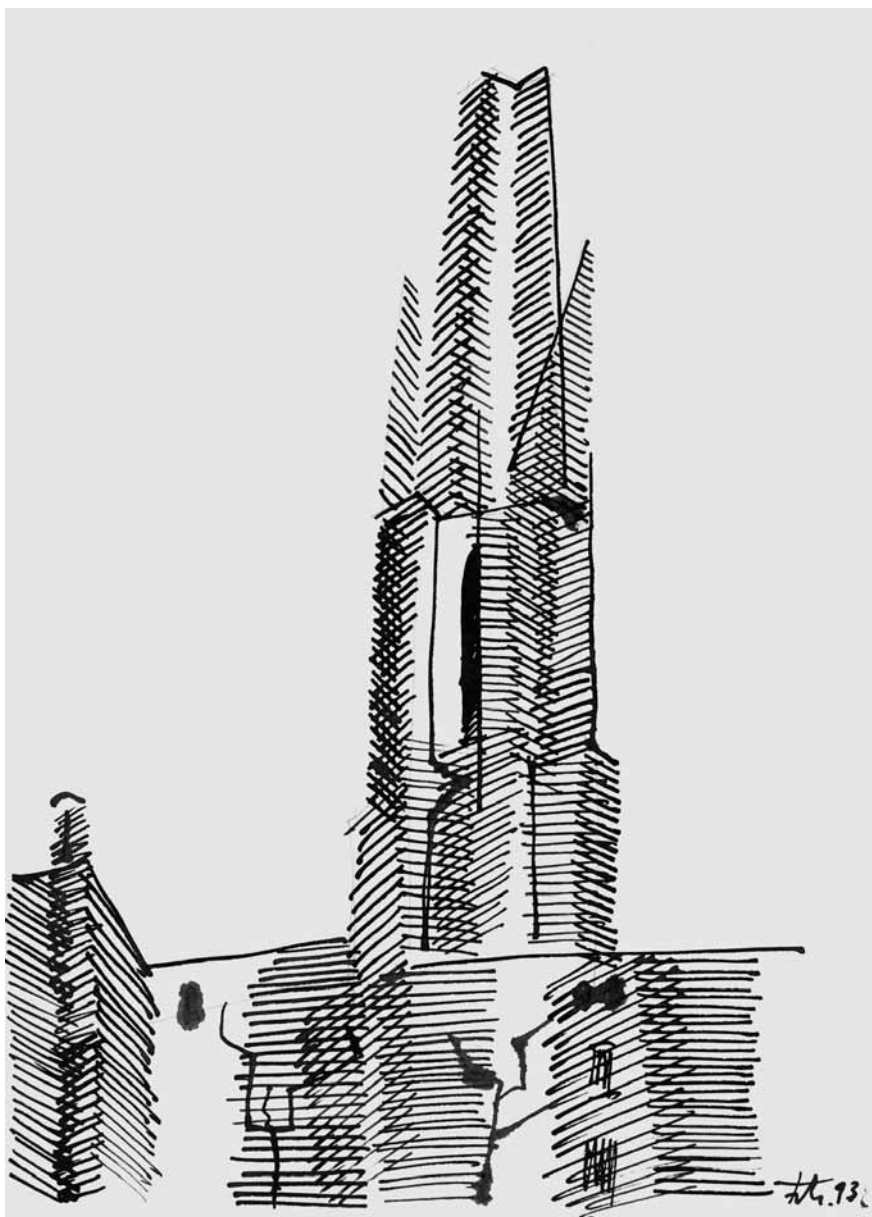
1993 Bloc 318.
17 x 24 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

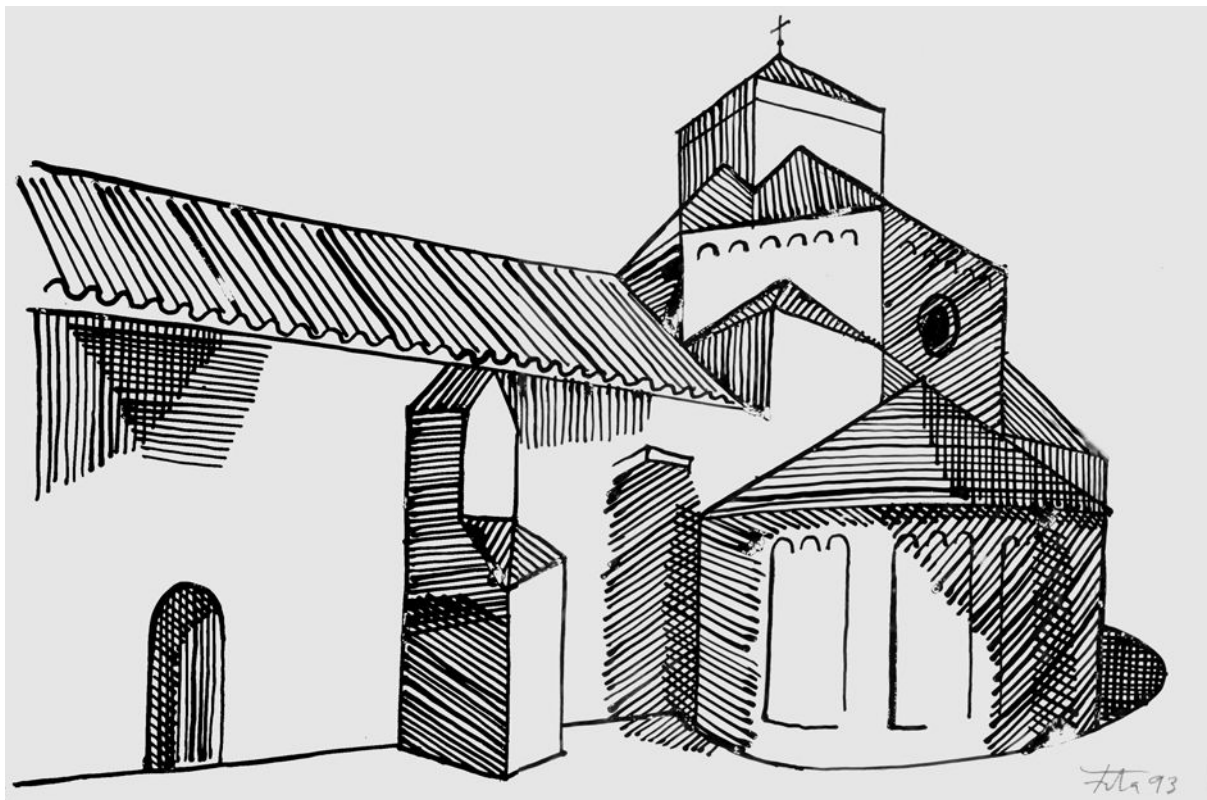
1993 Bloc 318.
17 x 24 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

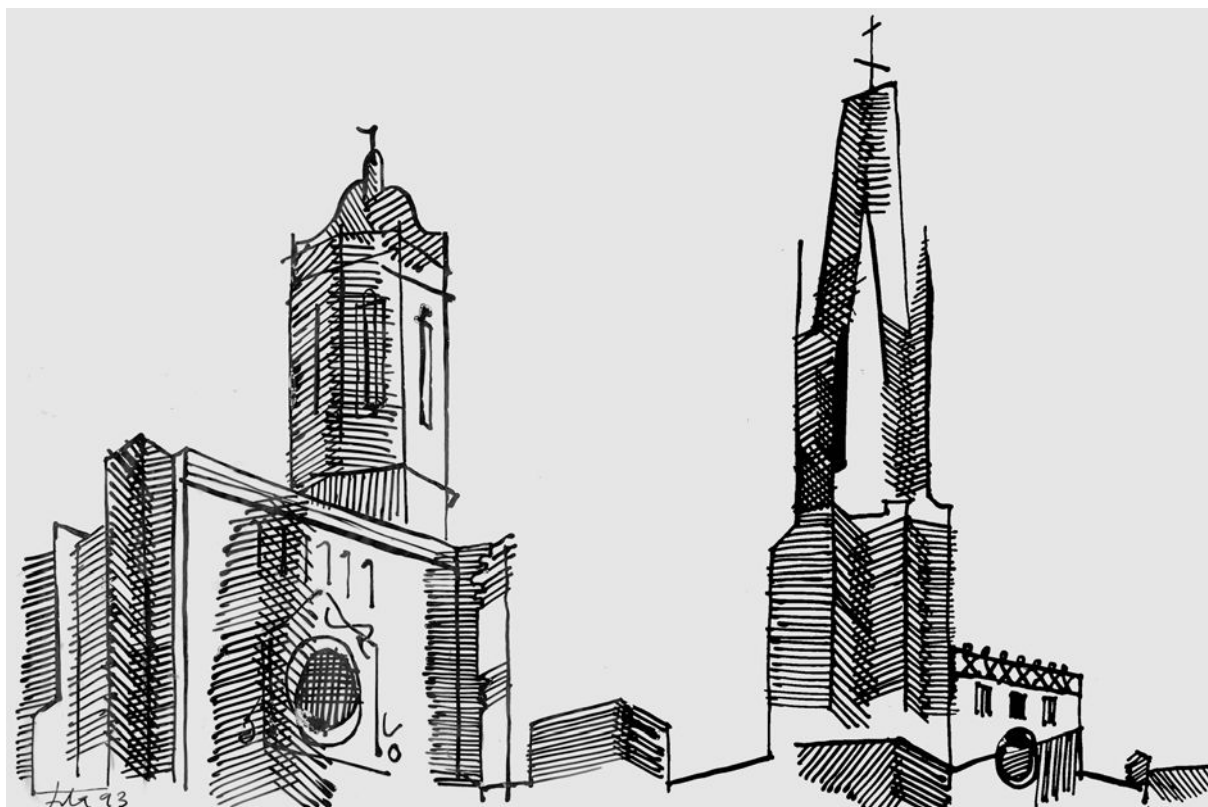
1993 Bloc 318.
17 x 24 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

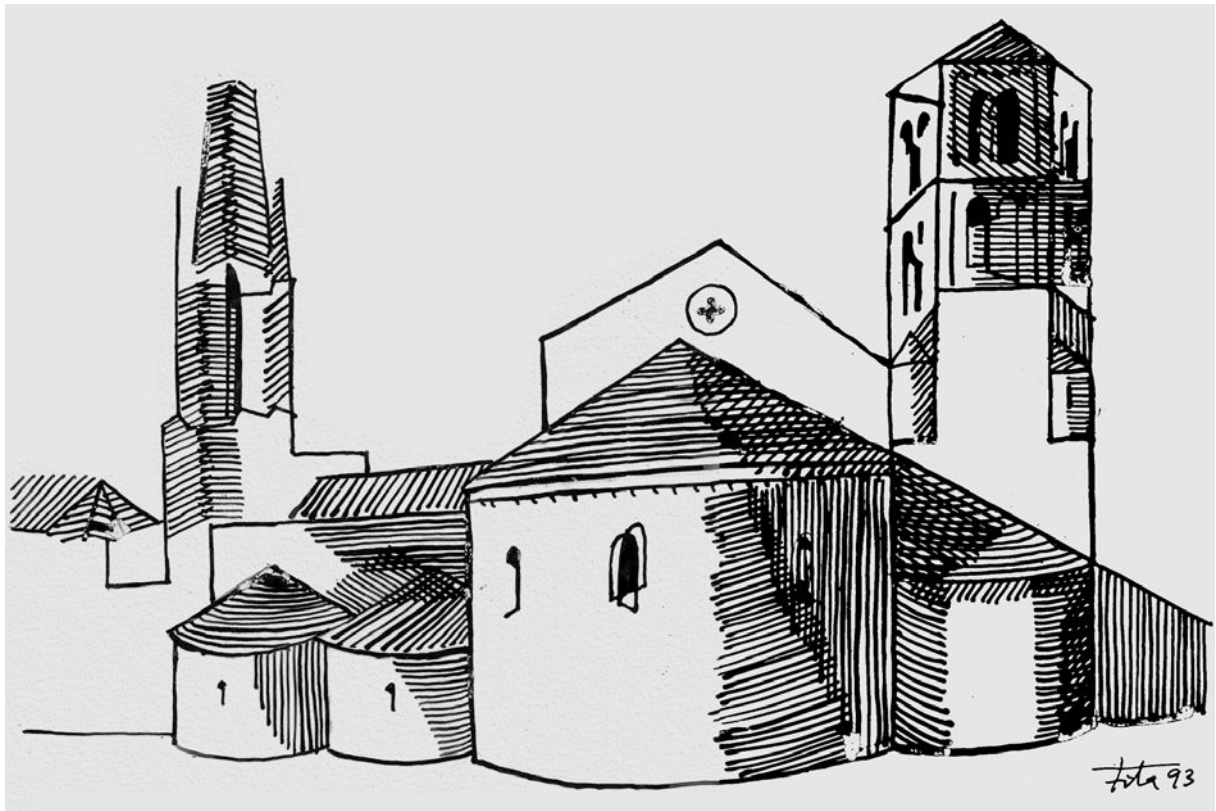
1993 *Bloc 318.*
24 x 17 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

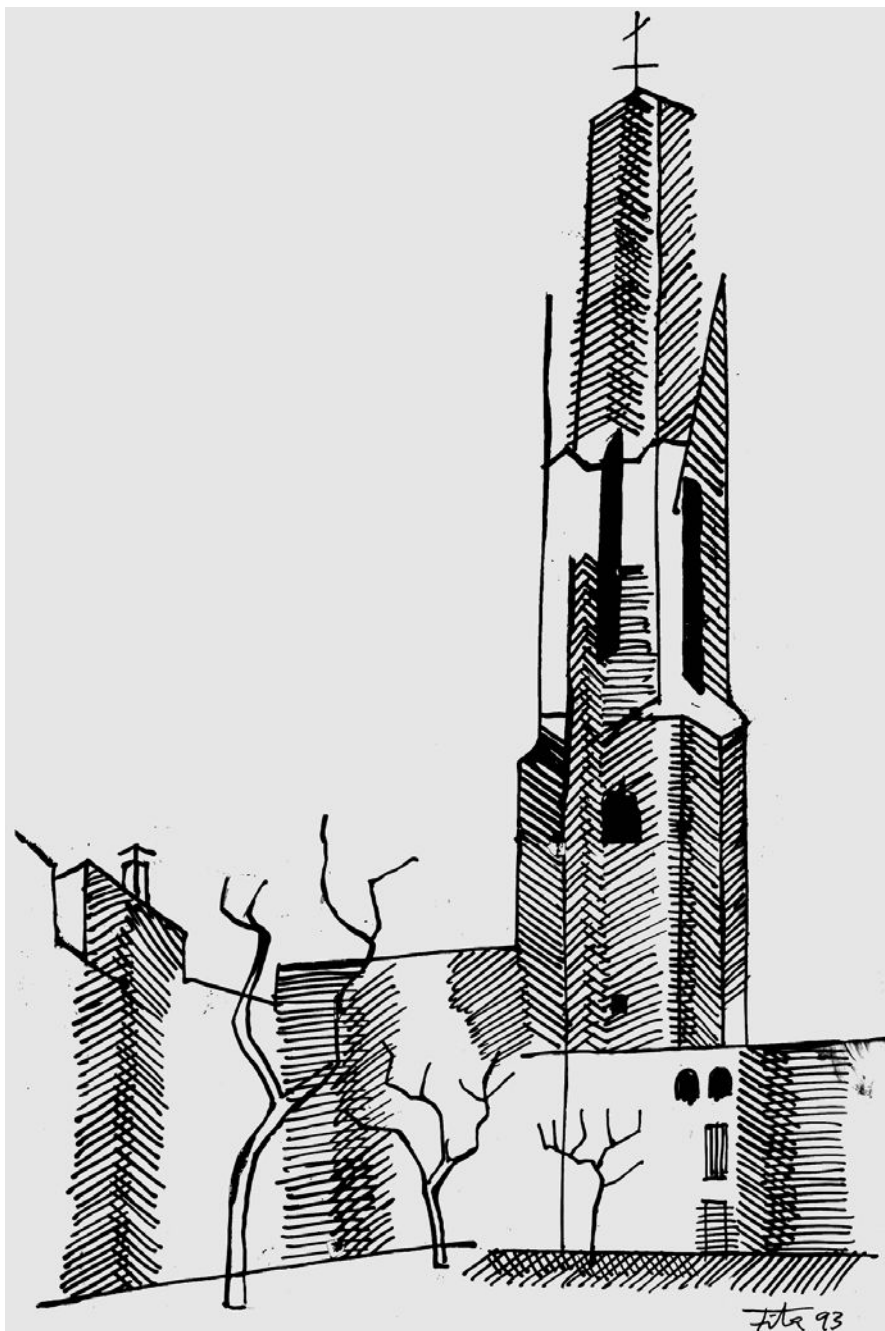
1993 *St. Nicolau.*
20 x 30 cm.
Ploma tinta xinesa paper vegetal.

1993 *Catedral St. Feliu campanars.*
20 x 30 cm.
Ploma tinta xinesa paper vegetal.

1993 St. Feliu i St. Pere de Galligants.
20 x 30 cm.
Paper vegetal ploma tinta xinesa.

1993 *Sant Feliu campanar.*
30 x 20 cm.
Ploma tinta xinesa paper vegetal.

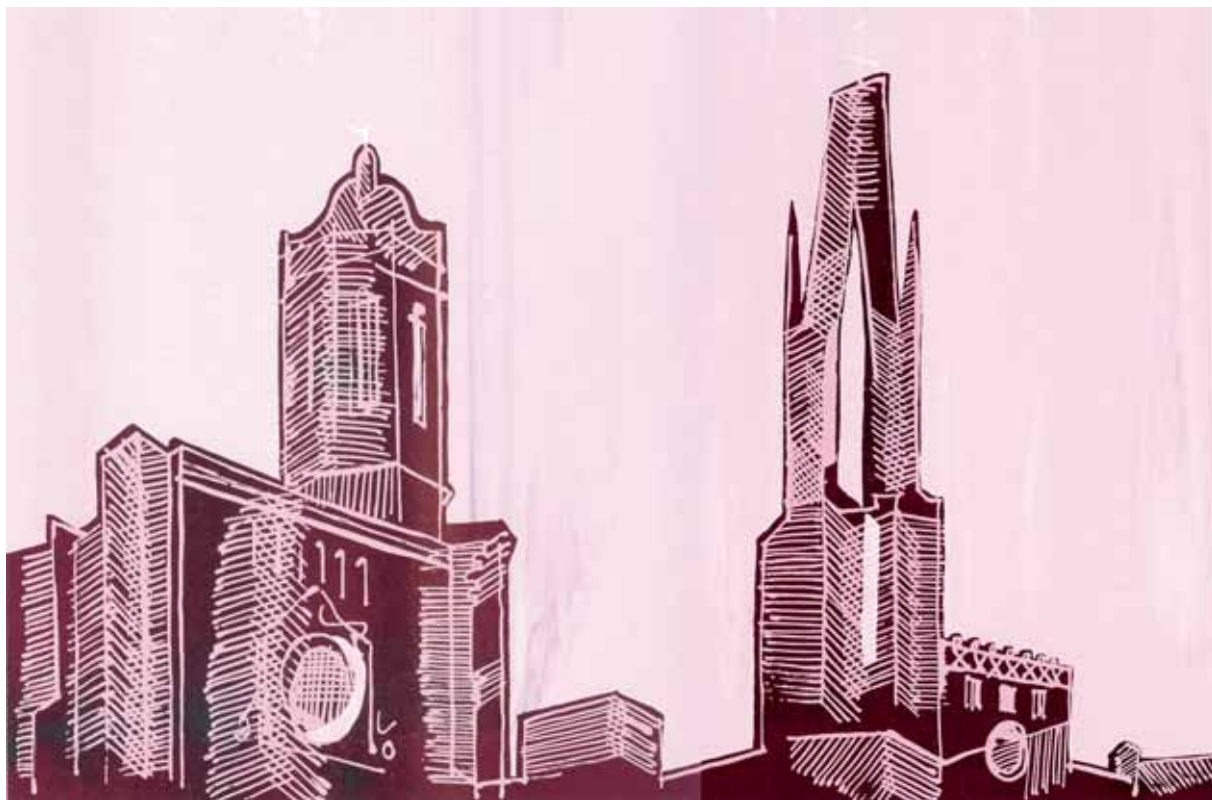
El fet de tornar a pensar en quatre serigrafies sobre Girona invita que el bloc sigui el catalitzador del cavil·lar i del temptejar, i com a conseqüència en sorgeixen noves obres. La ratlla és l'expressió de la forma, el color és el vestit. Tant els dibuixos com les serigrafies ens mostren aquest entramat com a element destacat de l'obra.

1993 *Sant Nicolau.*
20 x 30 cm.
Serigrafia.

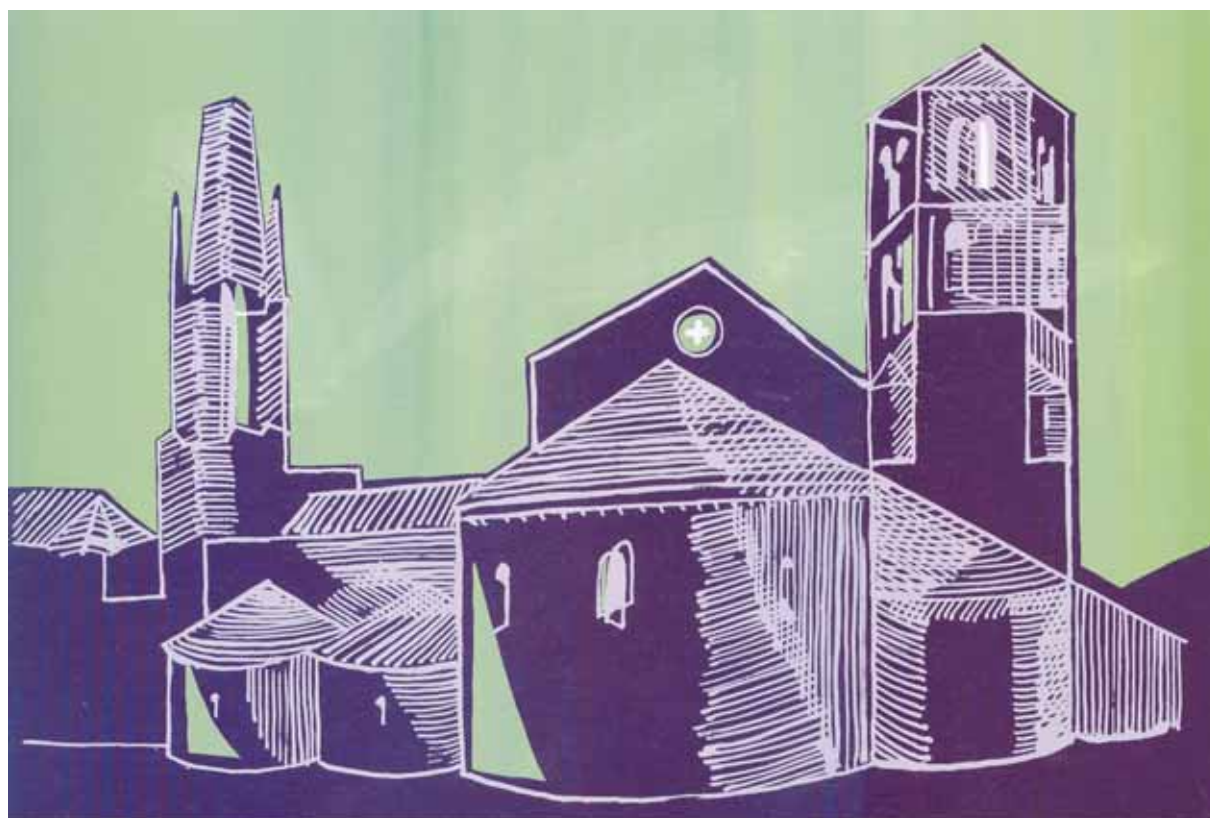

The fact of returning to think about four serigraphs of Girona invites the drawing pad to be the catalyst for flights of imagination and experimenting, and as a result new works come out. The line is an expression of the form, the colour is the dressing. The drawings as much as the serigraphs show us this enmeshing as an outstanding element of the work.

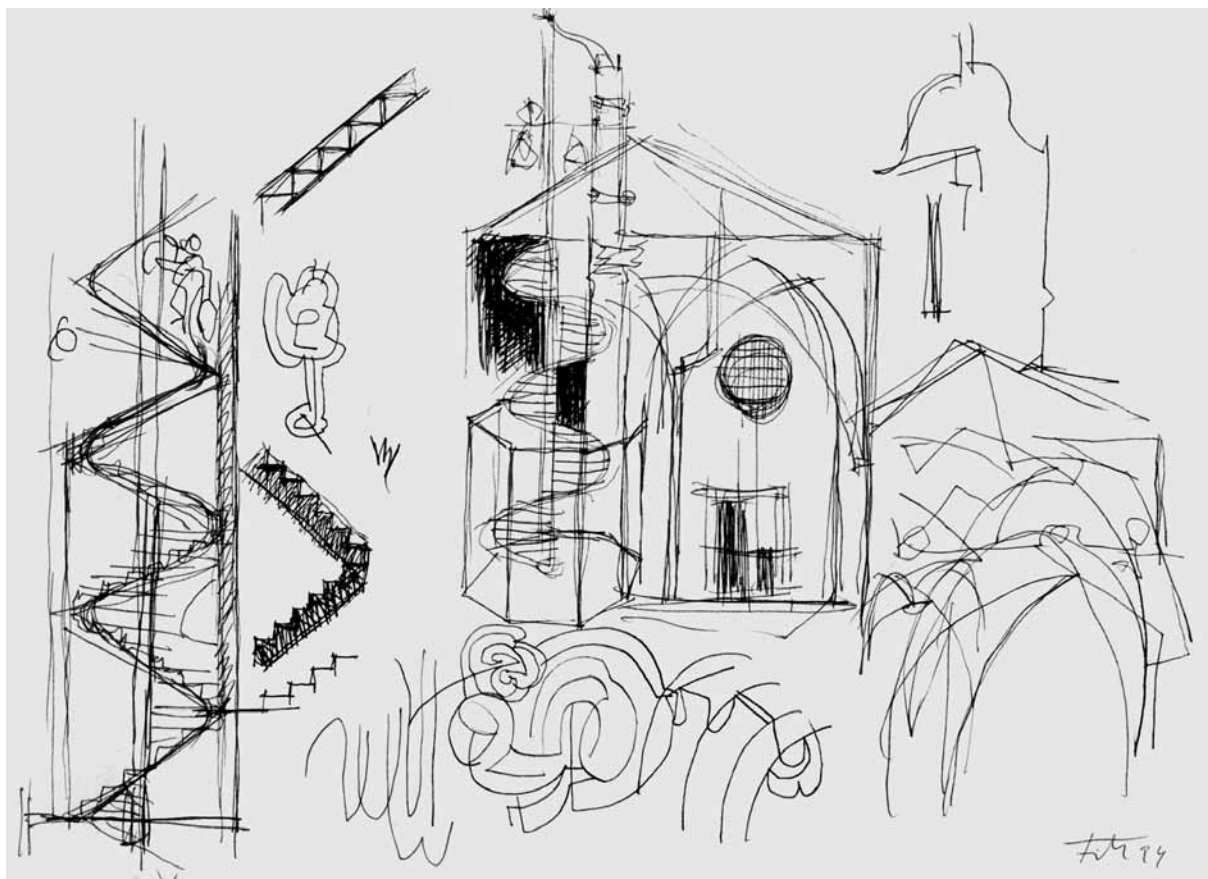
1993 *Sant Feliu.*
30 x 20 cm.
Serigrafia.

1993 *Catedral Sant Feliu.*
20 x 30 cm.
Serigrafia.

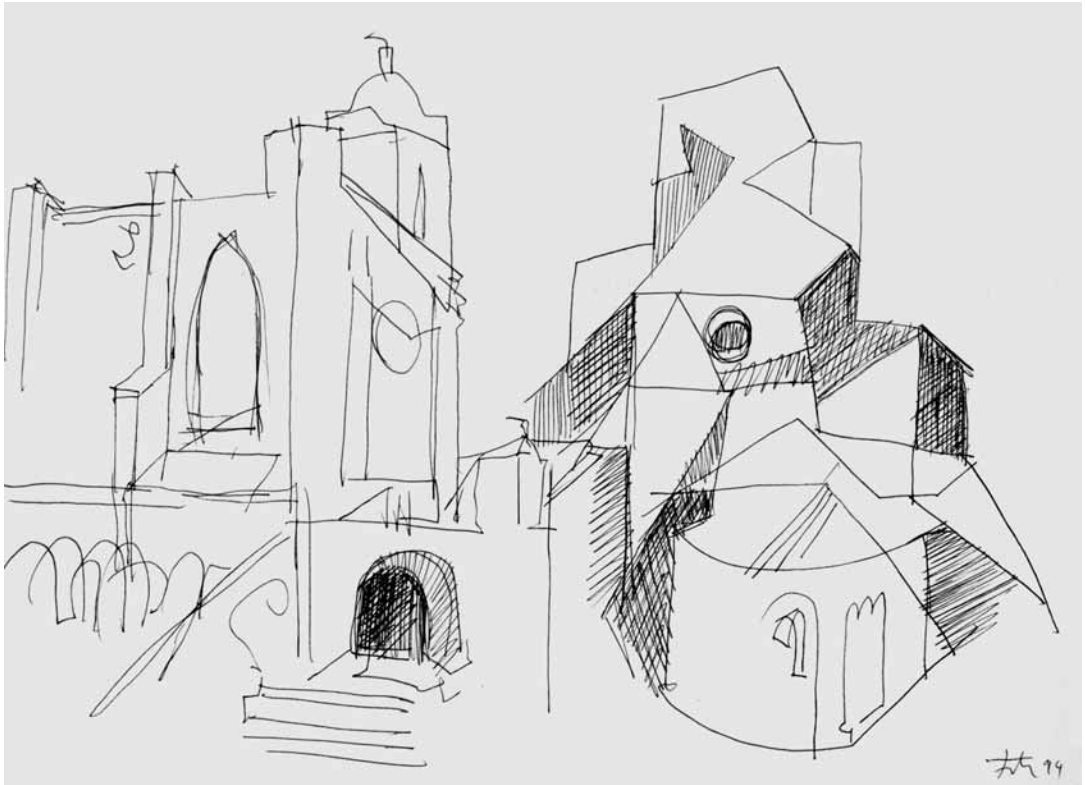
1993 *Sant Feliu. Sant Pere.*
20 x 30 cm.
Serigrafia.

Primera preparació de les obres per a “Tres visions: Girona 94”, a la galeria Expoart. Els dibuixos són presos de la mateixa realitat: sensacions de conjunts, de monuments. Cinc blocs són testimoni d’aquest moment amb els seus detalls, observacions i imaginacions. Generalment l’inici d’una obra té moments d’incertesa i de confusió, de pressentir el que hi ha darrera cada plantejament, i cal aquest incentiu de buscar, de treballar el desenvolupament de l’embrió que s’intueix, i que la disposició i l’entrega pot fer real. Cal confiar a tornar-se petit, inepte si és necessari, car la destresa pot destruir aquest germen. Hem de procurar que el saber no impedeixi el naixement d’allò minúscul que s’inicia i es mostra amb dificultat i que rebaixa la situació anterior. Cal una confiança especial per a tirar endavant. És així com es pot créixer, tornant-nos infants plens de curiositat i esperança. El plantejament que ens mostren aquests cinc blocs (400 croquis) podria ser per ell sol una publicació prou eloqüent del que estem dient.

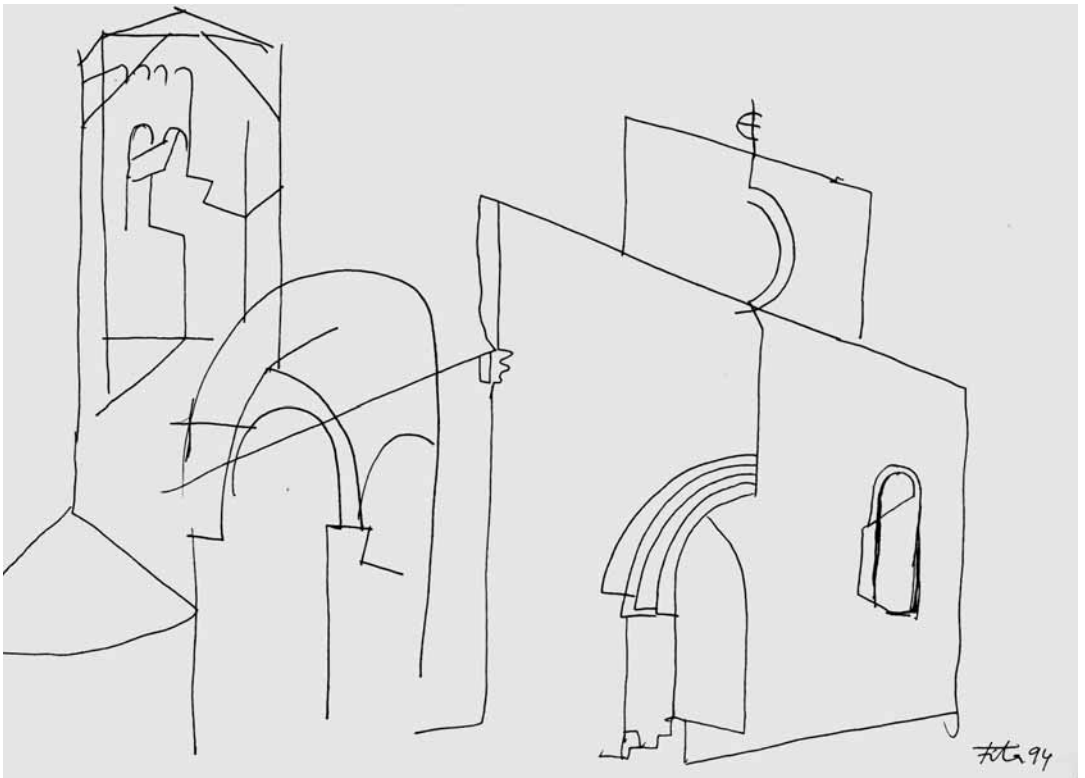
Mentre s’estan treballant aspectes subjectius del que es pot donar en una obra, el desig de retornar a l’espai real ens empara, el desig d’amarar-nos de les seves sensacions, de tot el que ens informen els nostres sentits, o bé de prendre notes de representació objectiva de detalls, estimant aquesta incertesa del conjunt de coses que es troben entre el sentit de la vista i la interioritat del pensament i les sensacions viscudes al llarg dels anys. Qualsevol aspecte pot orientar un nou enfocament, i per això és necessari el dubte com a font de la creativitat. També alguns llibres sobre Girona són analitzats detingudament, encara que prefereixo l’embolcall, la carícia, el medi del propi conjunt monumental.

1994 Bloc 320.
17 x 24 cm.
Retolador paper.

1994 Bloc 320.
17 x 24 cm.
Retolador paper.

1994 Bloc 320.
17 x 24 cm.
Retolador.

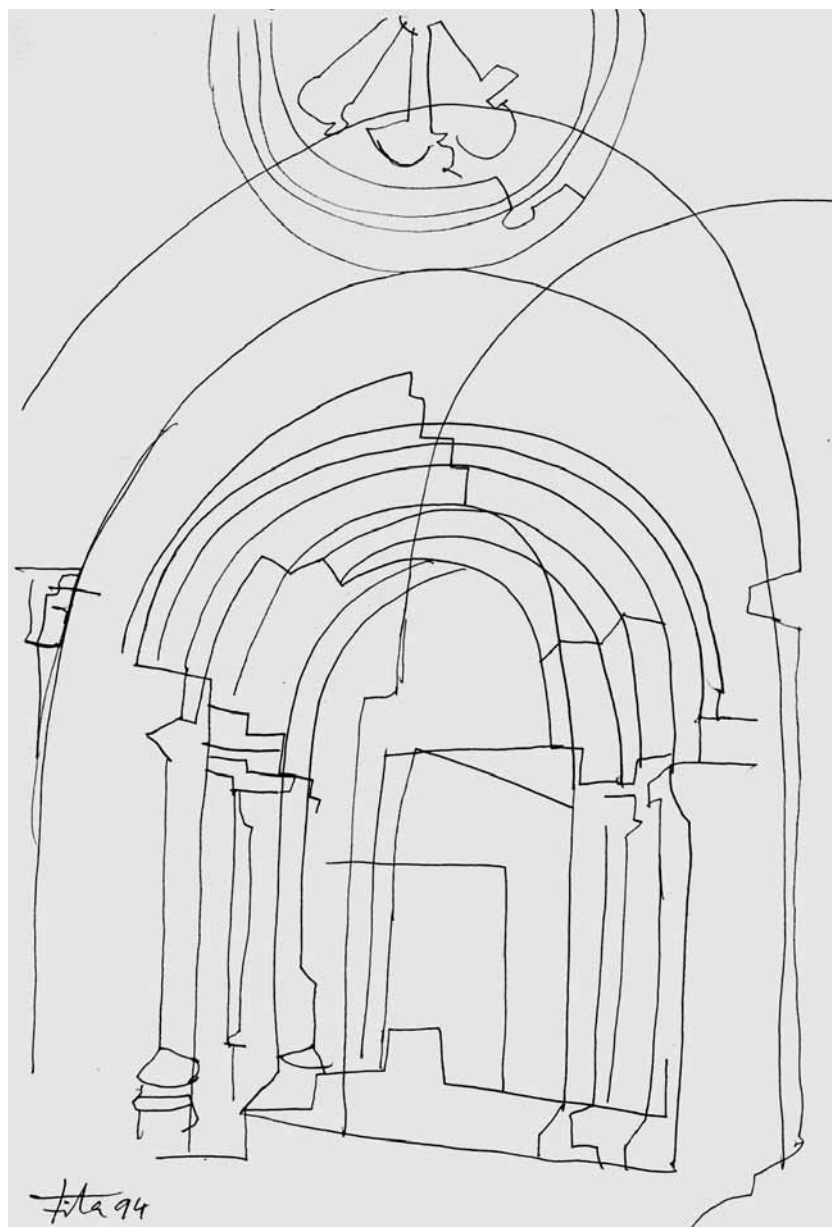

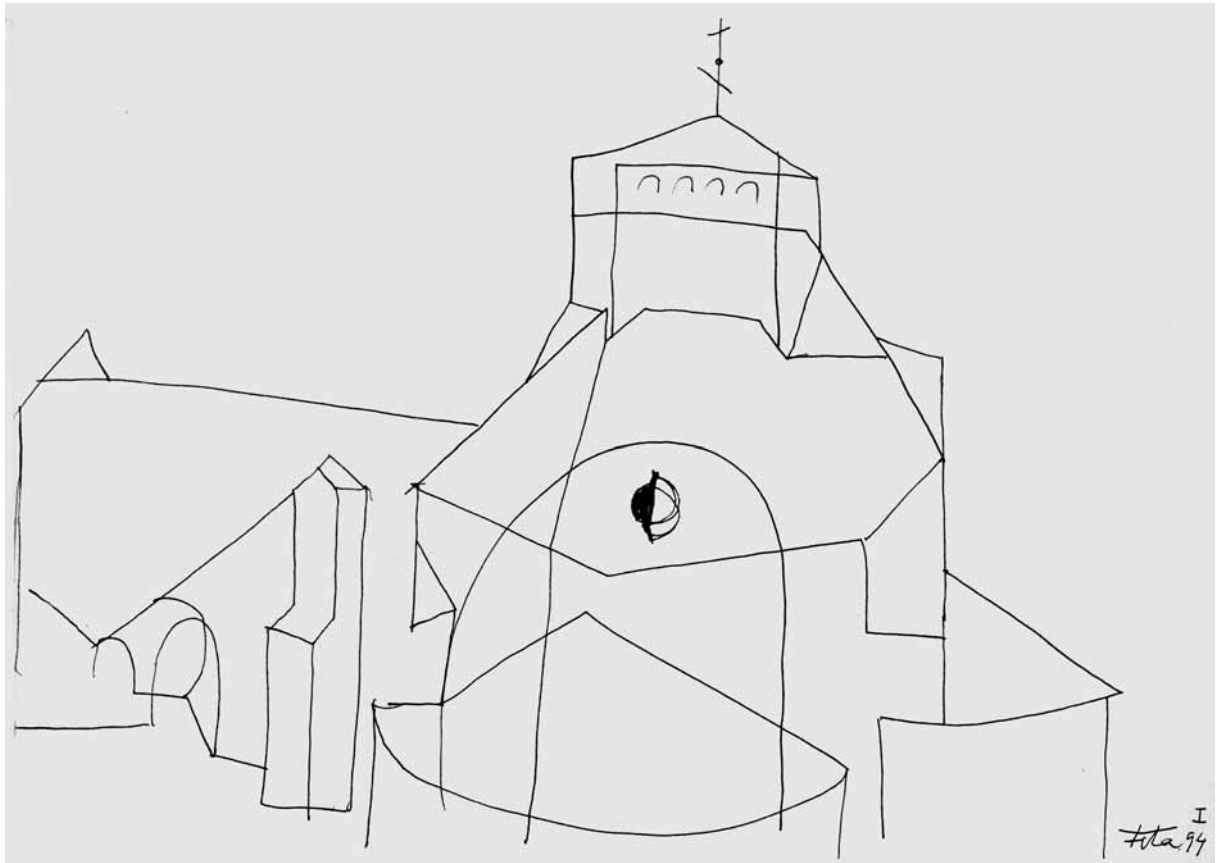
The first preparation of the works for “Three visions: Girona 94”, in the Expoart gallery. The drawings are of the same reality: sensations of collections, monuments. Five drawing pads are the witness to this moment with its details, observations and imaginations. Generally, the start of a work has moments of uncertainty and confusion, of premonition of what lies behind each planning, and it is necessary this incentive of looking for, of working to develop the embryo which you intuit, and that the disposition and the end product can be made real. It is necessary to have confidence enough to go back to being a child, inept if necessary, but the skill can destroy this seed. We have to procure that the knowledge does not impede the birth of that miniscule thing which begins and is shown with difficulty and which reduces the previous situation. A special kind of confidence is necessary in order to keep going. This is how one can grow, returning to being children full of curiosity and hope. The consideration that these five pads (400 sketches) show us could be by themselves a sufficiently eloquent publication of what we are saying.

While one is working on subjective aspects of what can be given in a work, the desire to return to the real space takes hold us, the desire to saturate our sensations, of all that our senses tell us, or at least to take notes of objective representation of the details, loving this uncertainty of the amalgamation of things that are to be found among the sense of sight and the intimacy of thought and the living sensations through the years. Any aspect can orientate a new focus, and for this reason doubt is necessary as a spring of creativity. In addition, some books on Girona are analysed minutely, even though I prefer the embrace, the medium, of the monumental group itself.

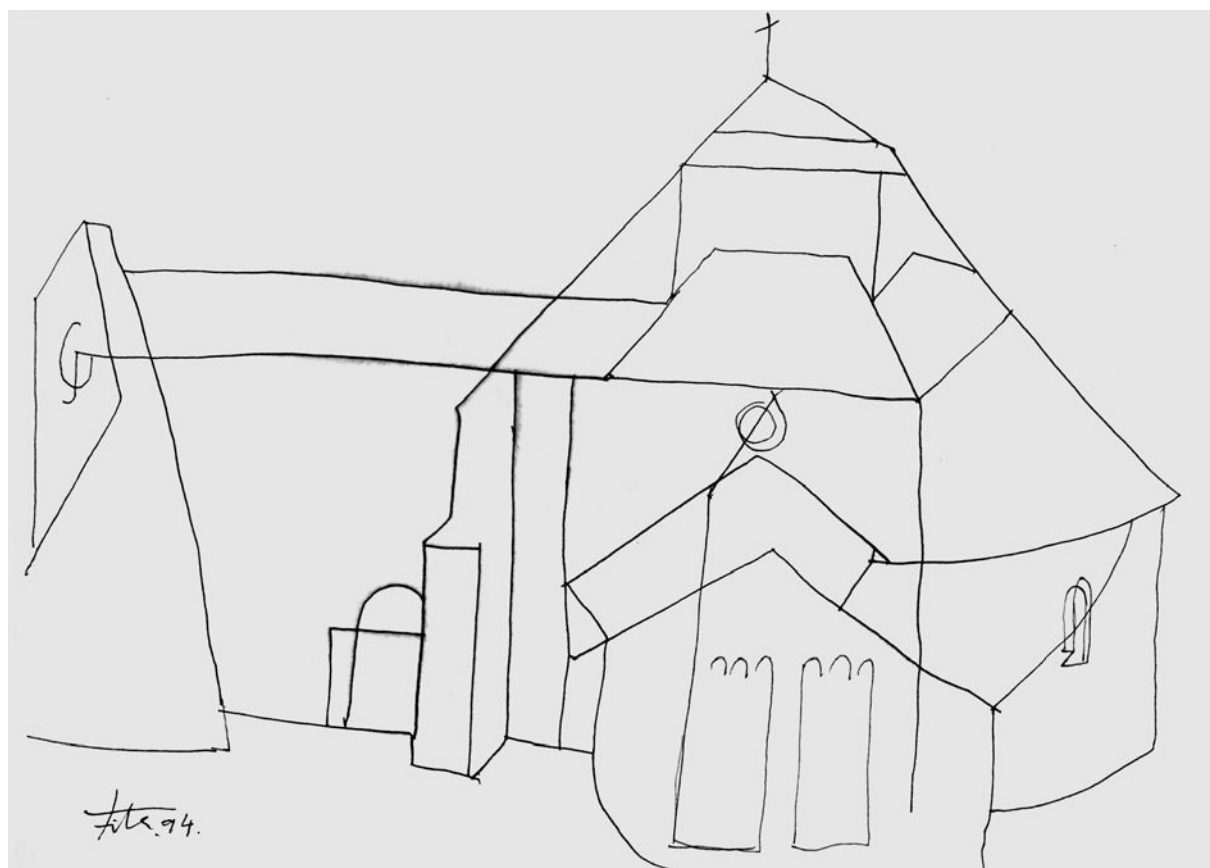
1994 Bloc 320.
17 x 24 cm.
Retolador paper.

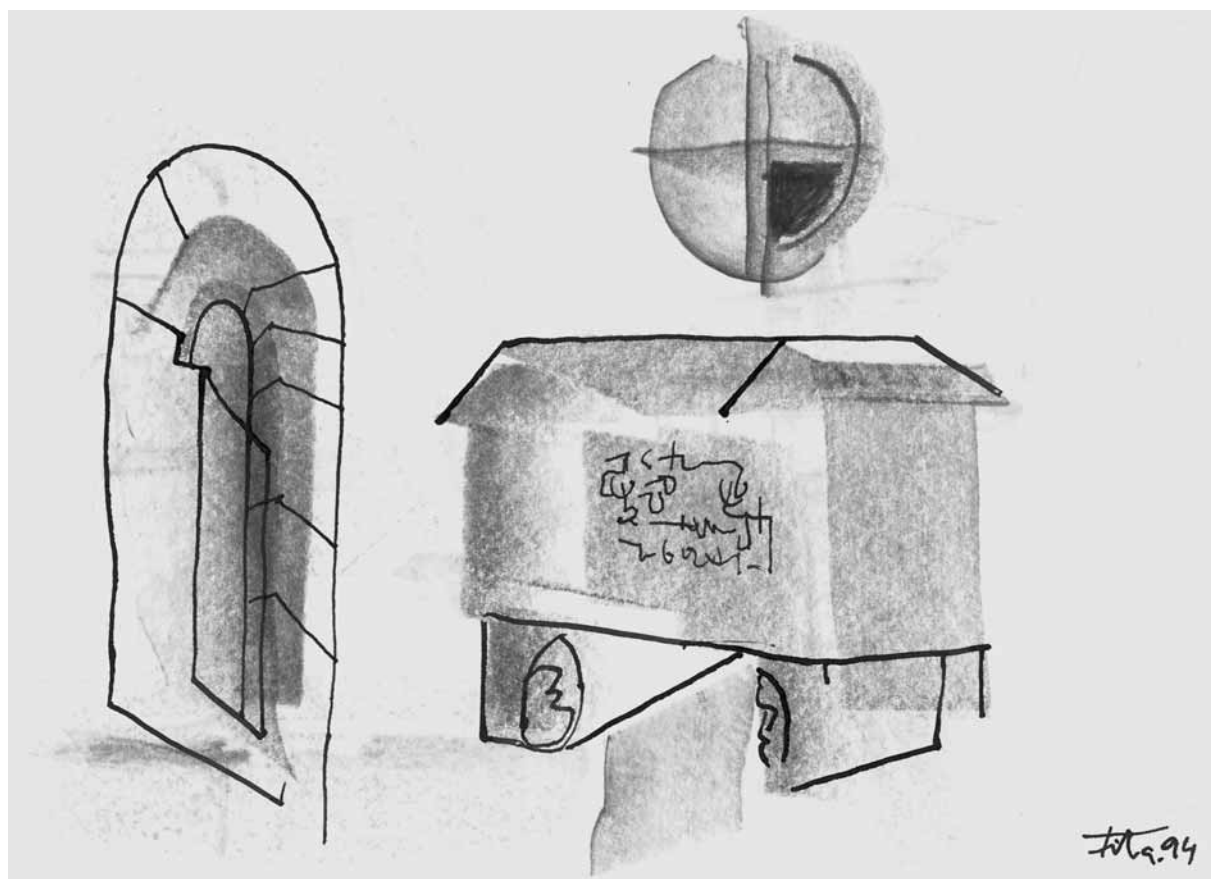
1994 *Bloc 320.*
24 x 17 cm.
Retolador paper.

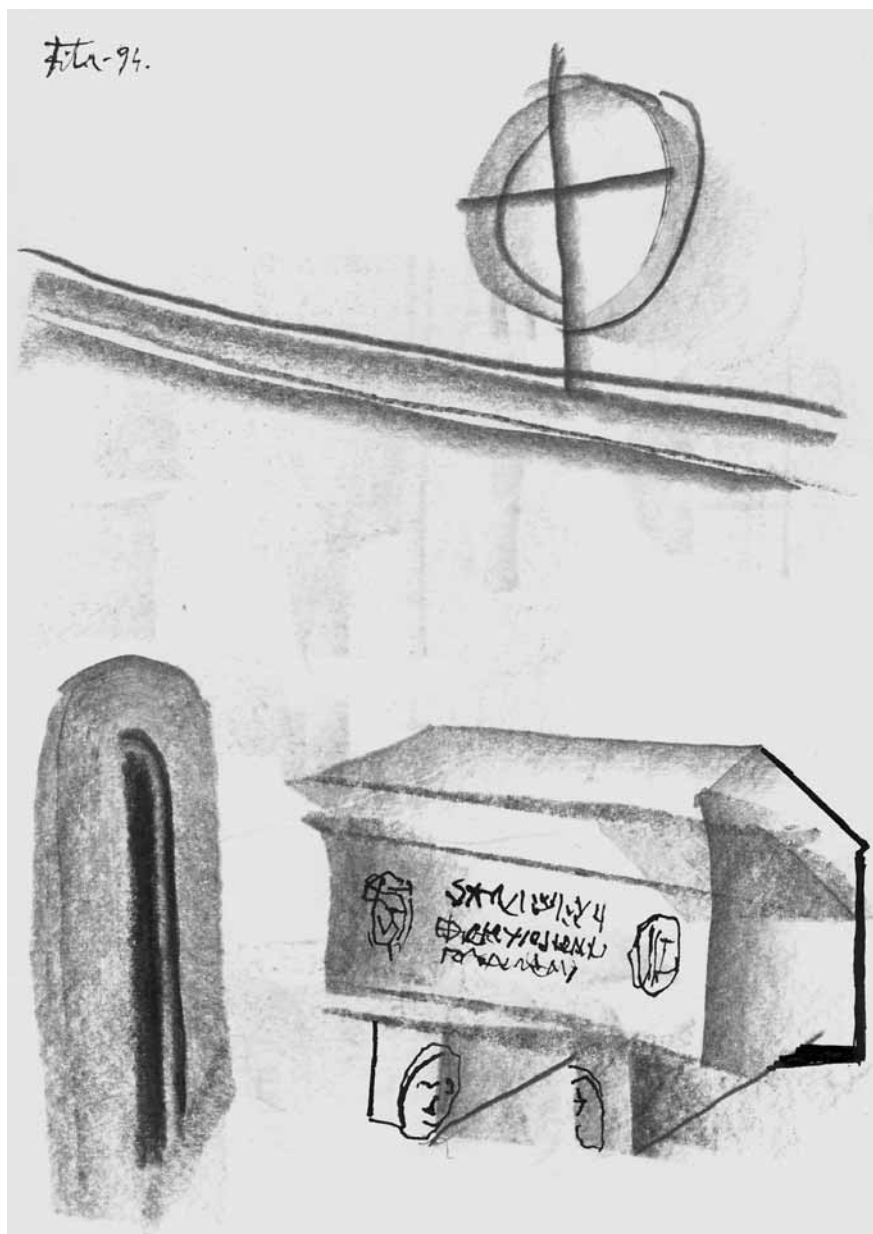
1994 Bloc 320.
17 x 24 cm.
Retolador paper.

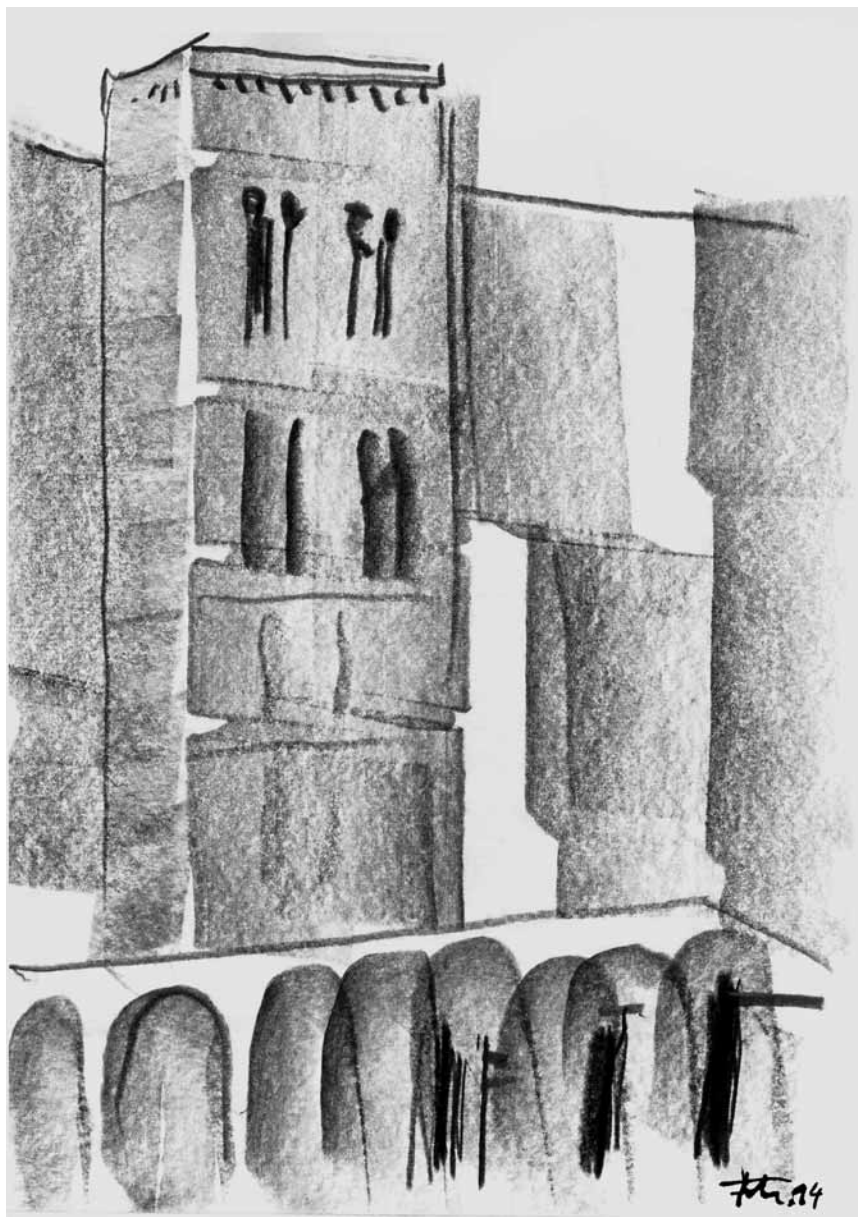
1994 Bloc 320.
17 x 24 cm.
Retolador.

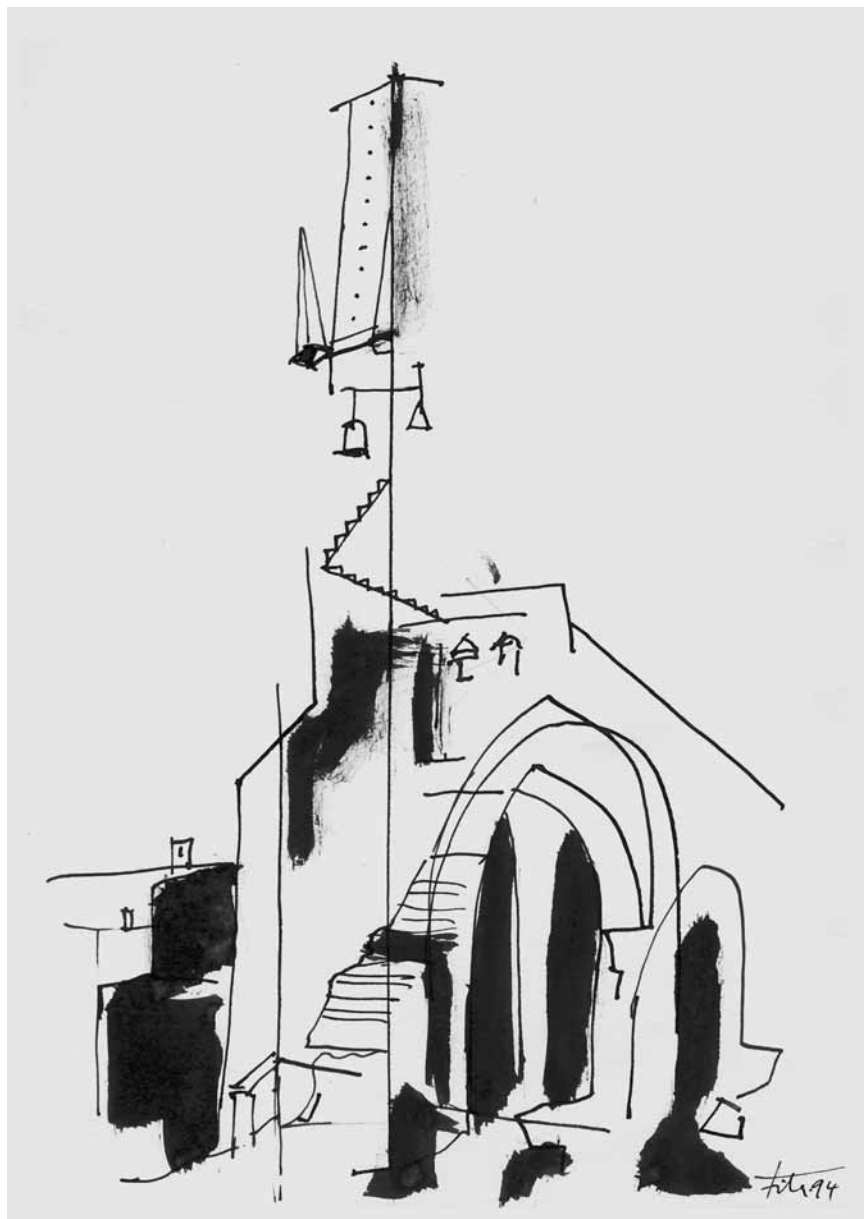
1994 Bloc 320.
17 x 24 cm.
Grafit ploma tinta xinesa.

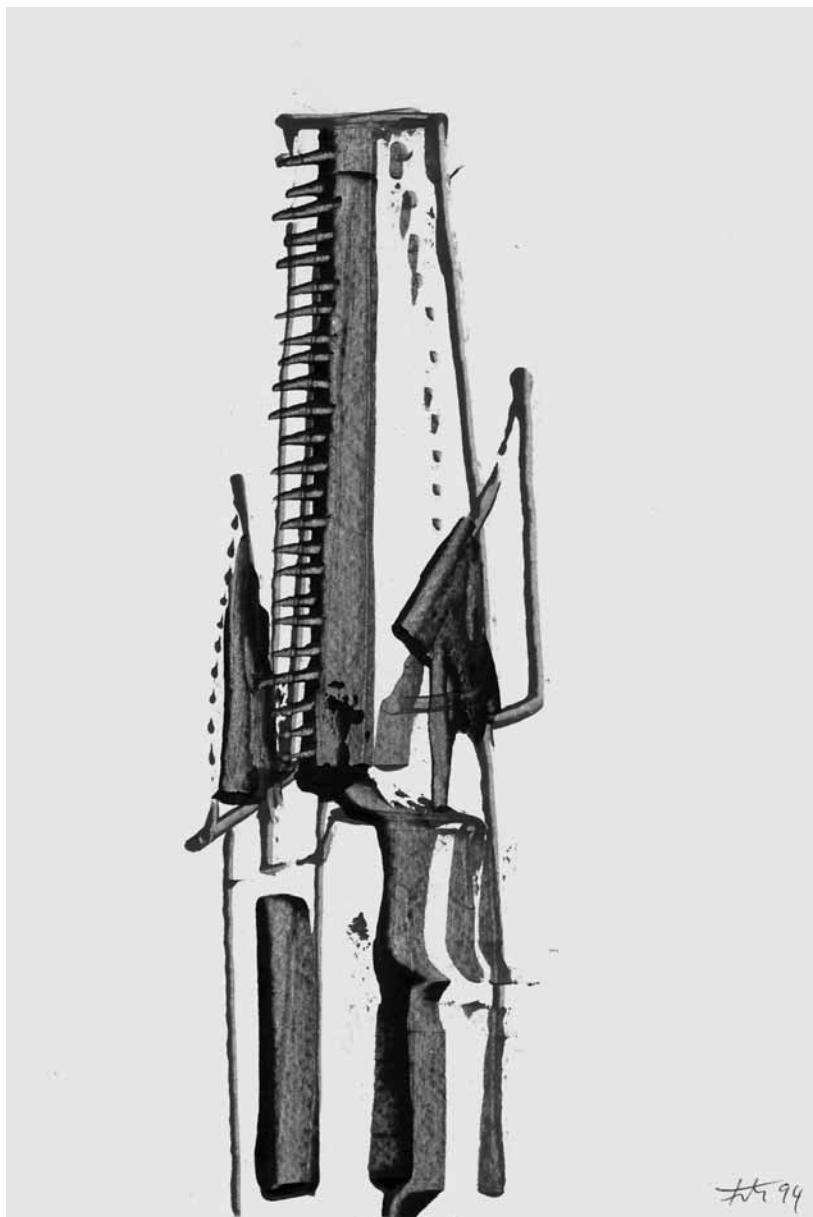
1994 Bloc 320.
24 x 17 cm.
Grafit ploma tinta xinesa.

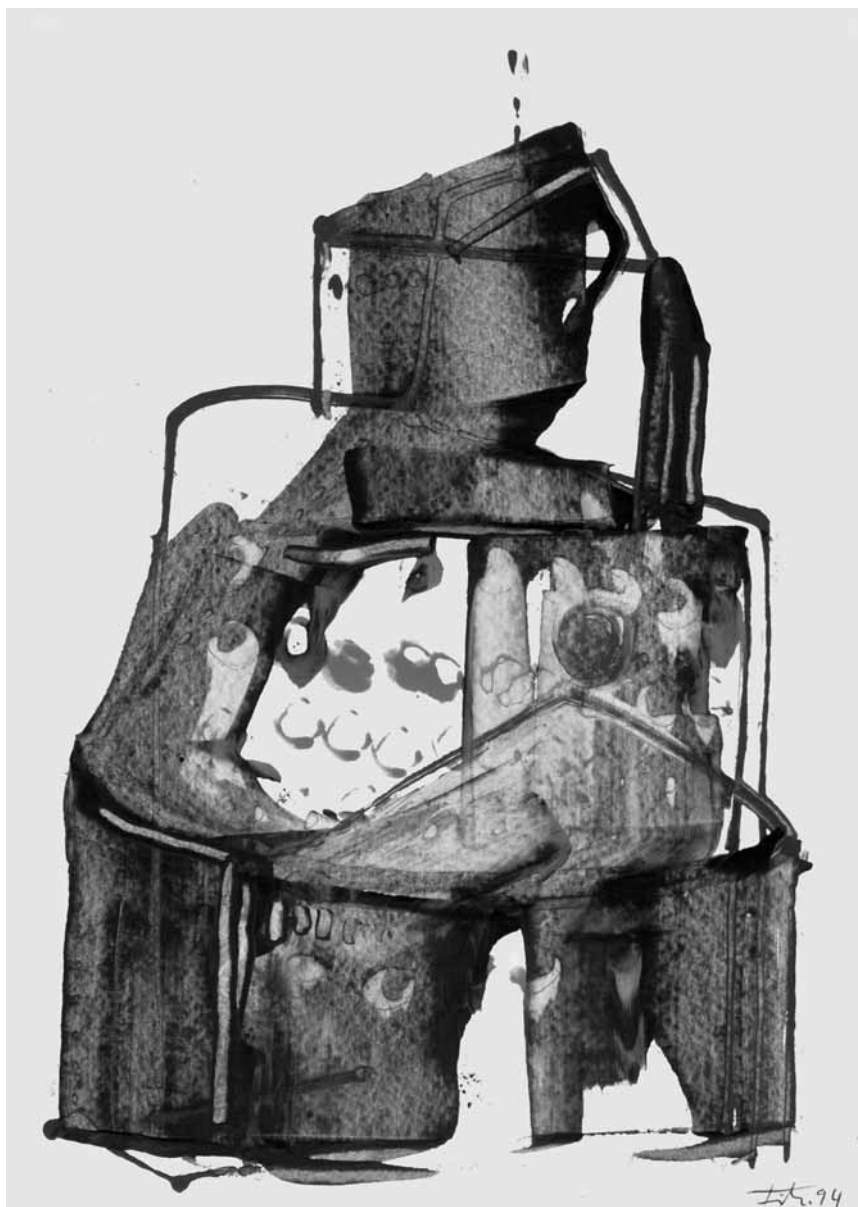
1994 *Bloc 320.*
24 x 17 cm.
Grafite paper.

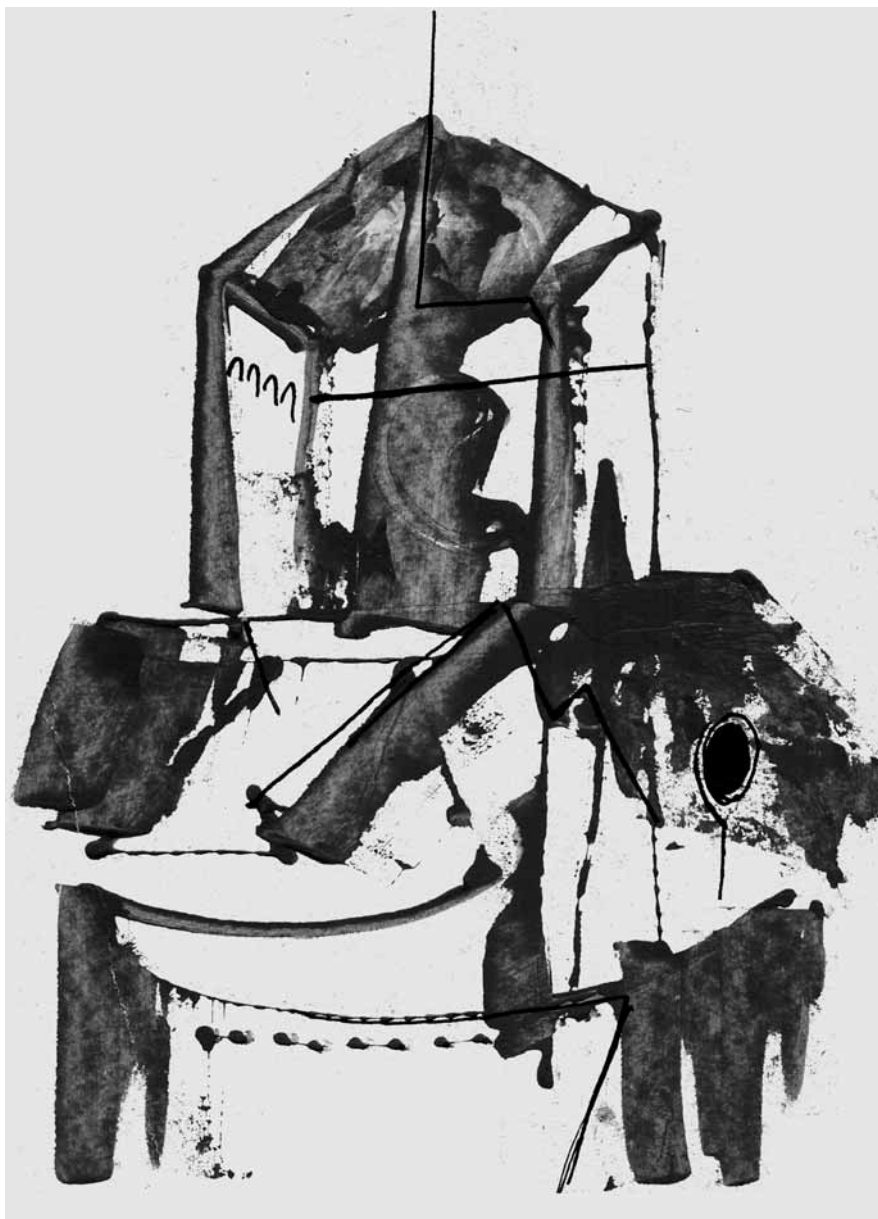
1994 Bloc 320.
24 x 17 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

1994 *Bloc 322.*
24 x 17 cm.
Pintura acrílica paper.

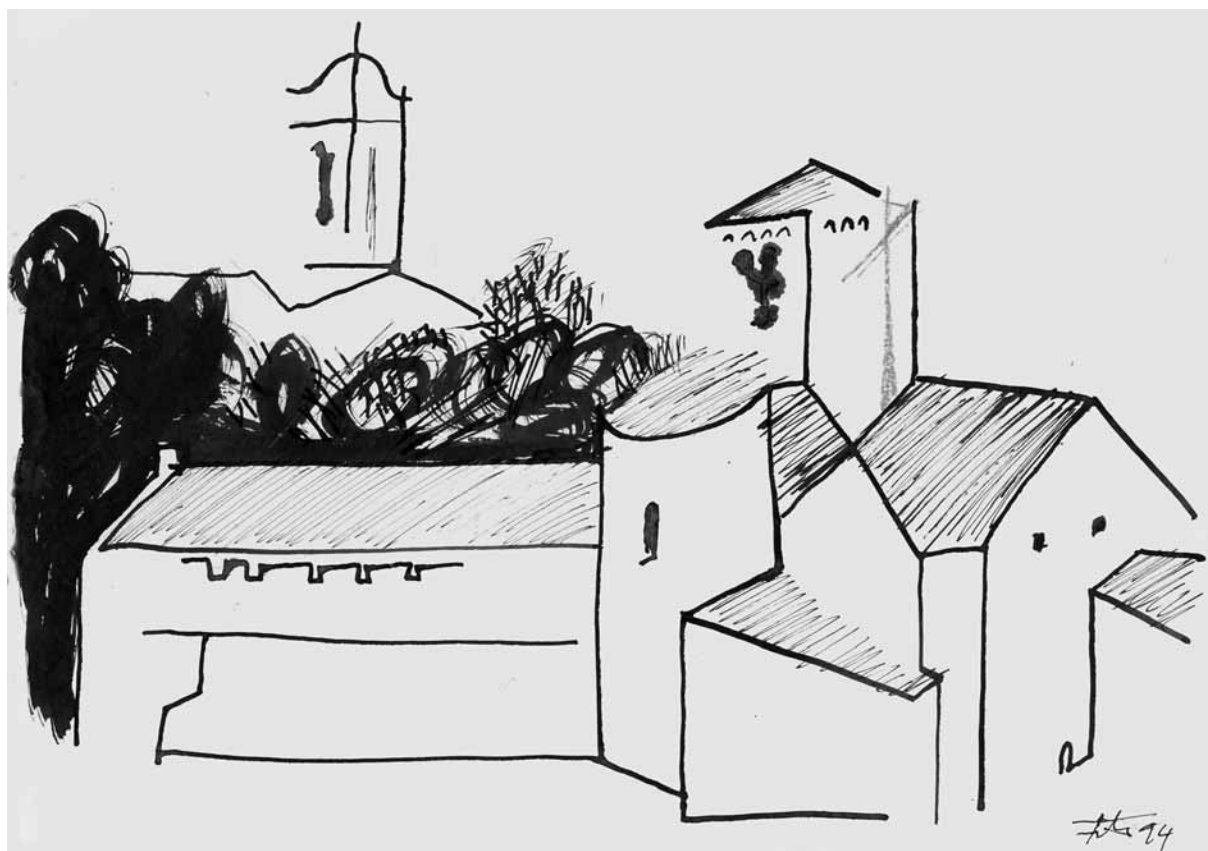
1994 *Bloc 322.*
24 x 17 cm.
Pintura acrílica paper.

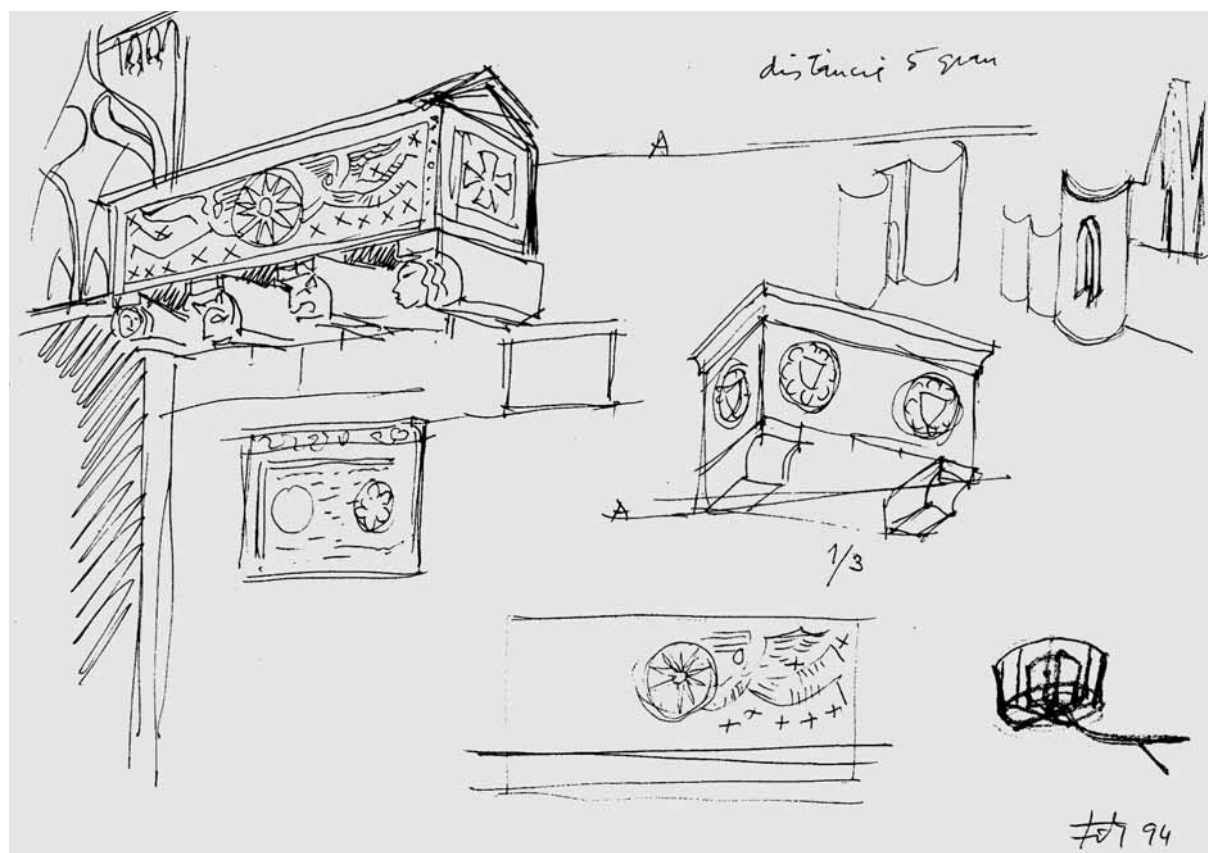
1994 *Bloc 323.*
24 x 17 cm.
Pintura ploma tinta xinesa paper.

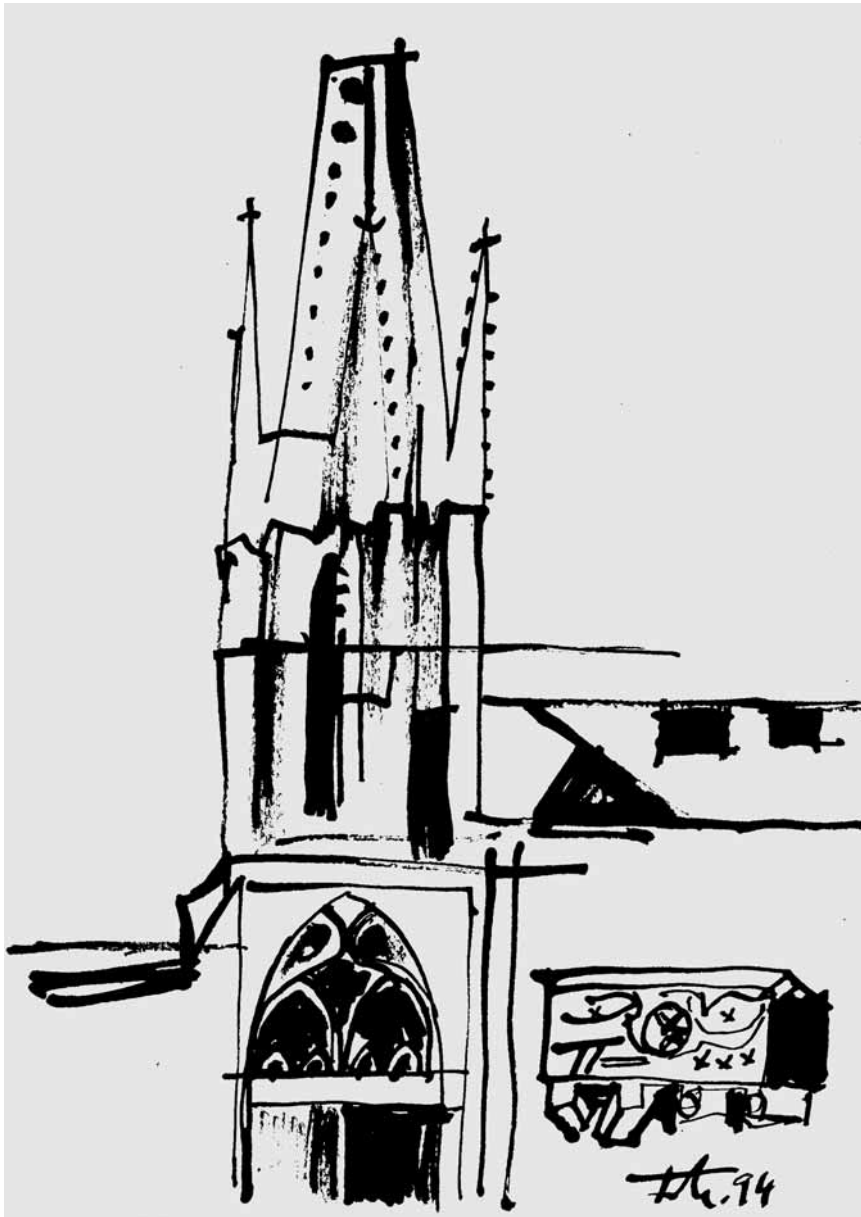
1994 *Bloc 323.*
24 x 17 cm.
Pintura negra paper.

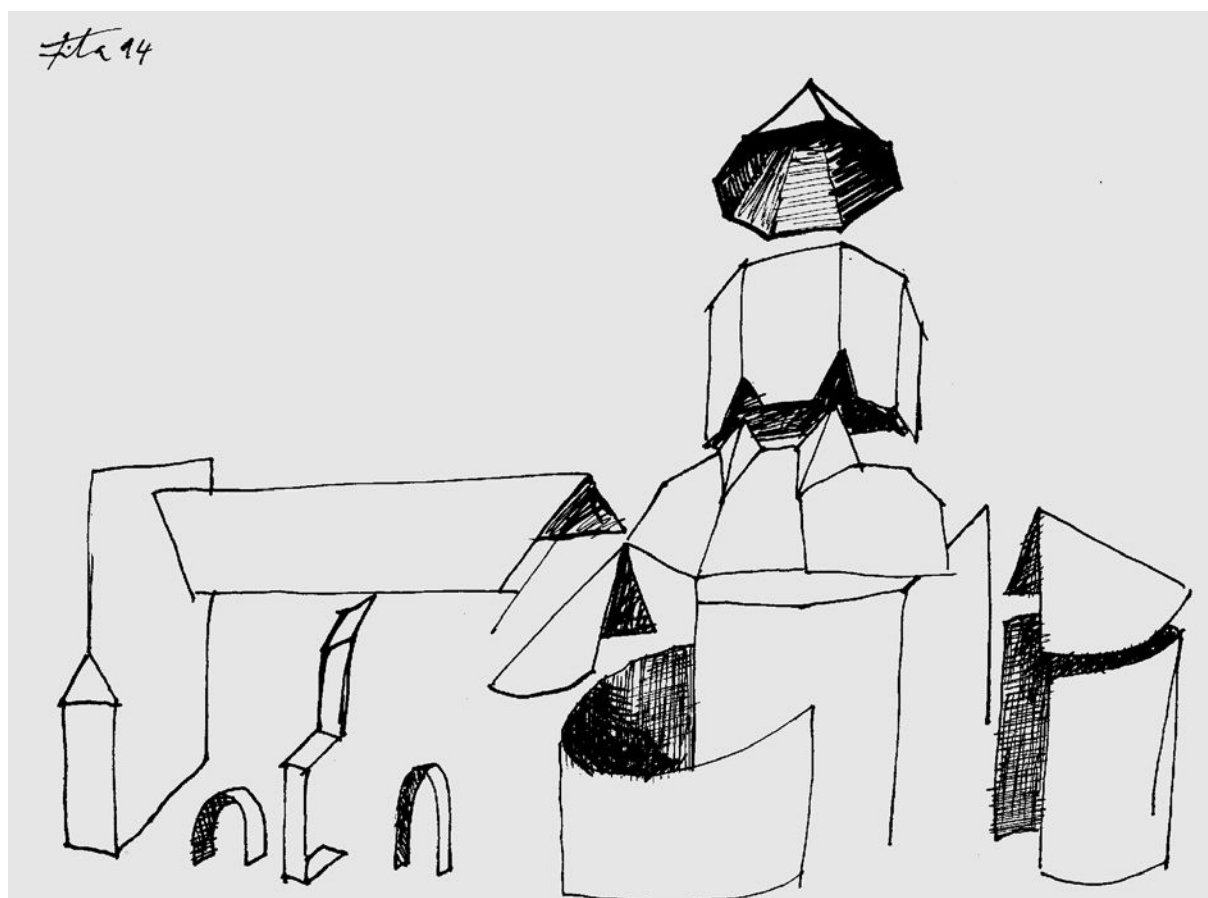
1994 Bloc 322.
17 x 24 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

1994 Bloc 322.
17 x 24 cm.
Ploma tinta xinesa.

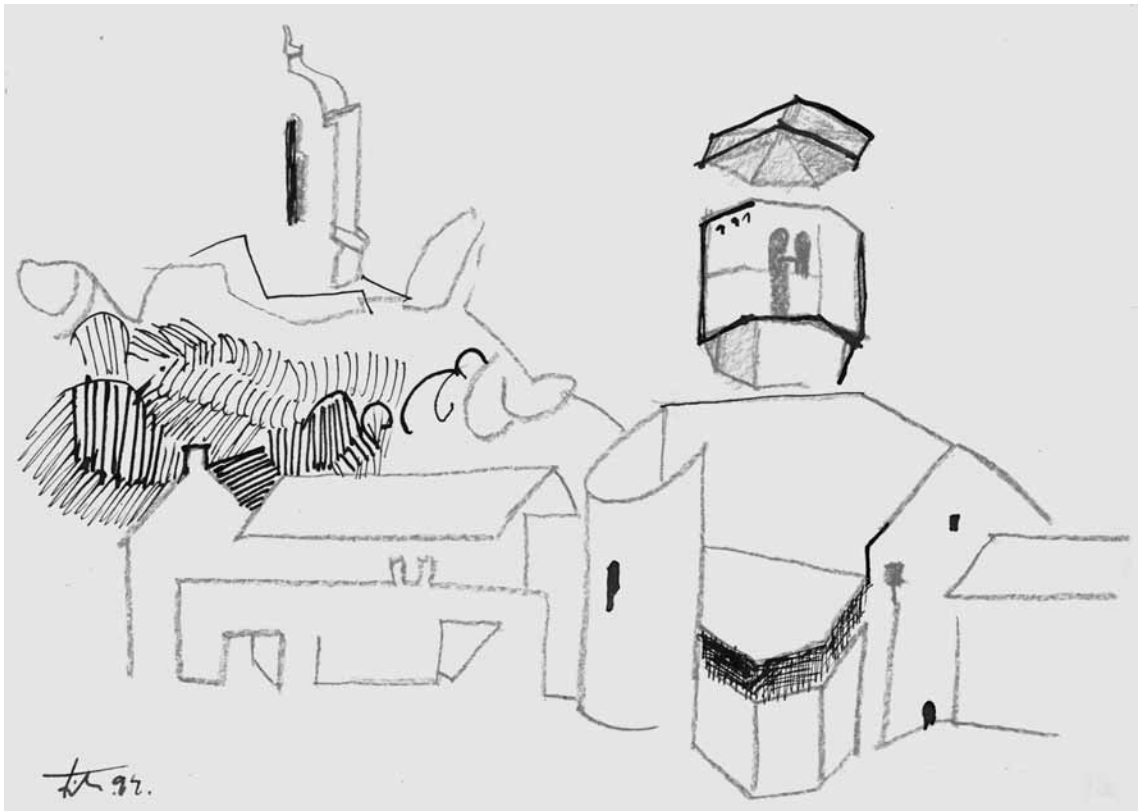
1994 Bloc 322.
17 x 24 cm.
Canya tinta xinesa paper.

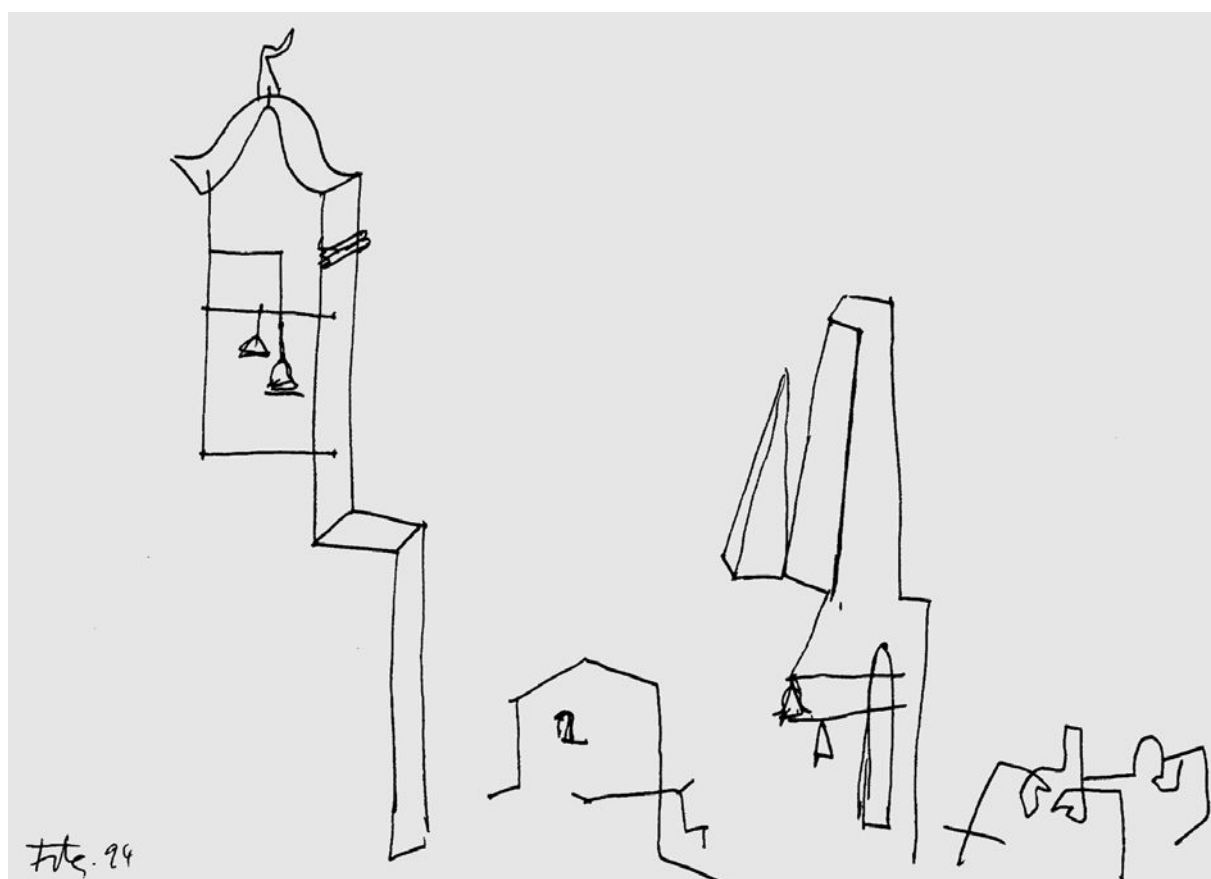
1994 Bloc 322.
17 x 24 cm.
Ploma tinta xinesa.

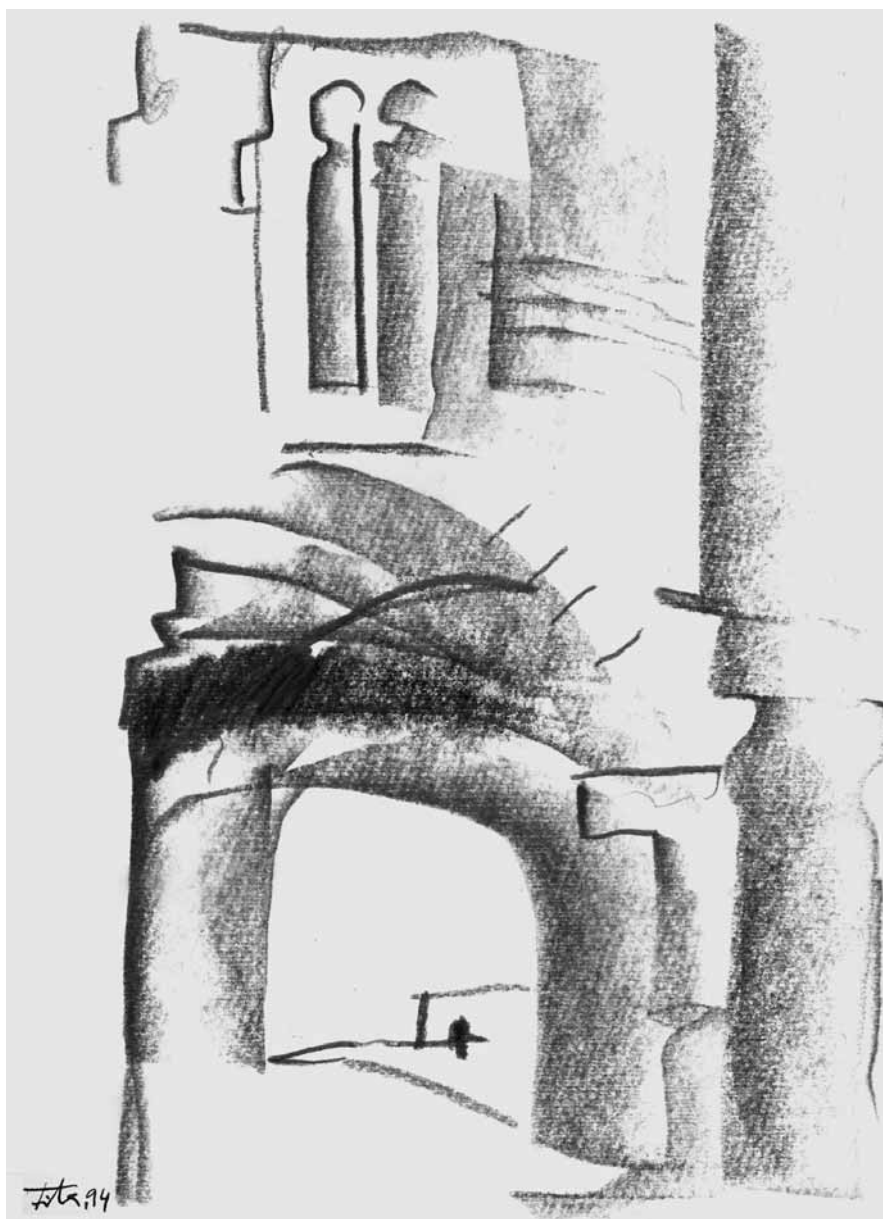
1994 *Bloc 323.*
17 x 24 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

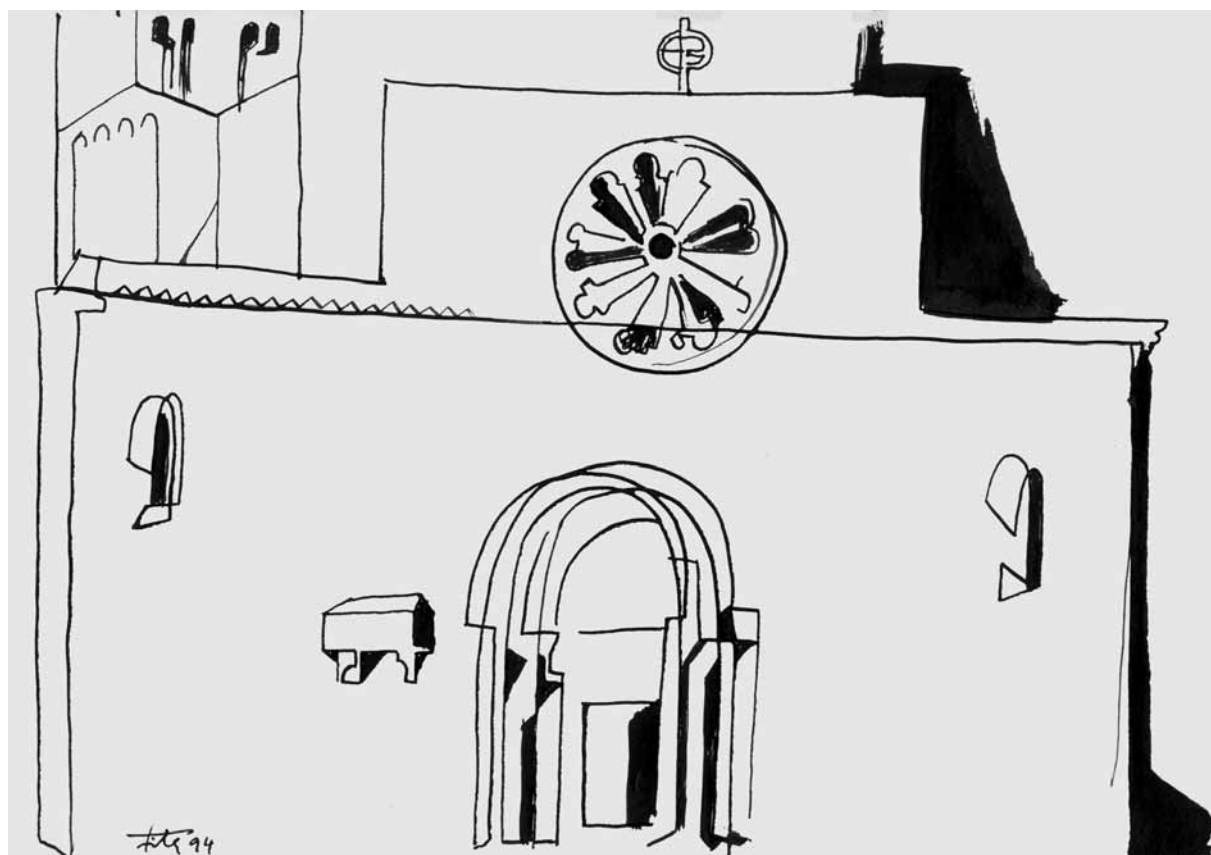
1994 Bloc 322.
17 x 24 cm.
Retoladors paper.

1994 Bloc 322.
17 x 24 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

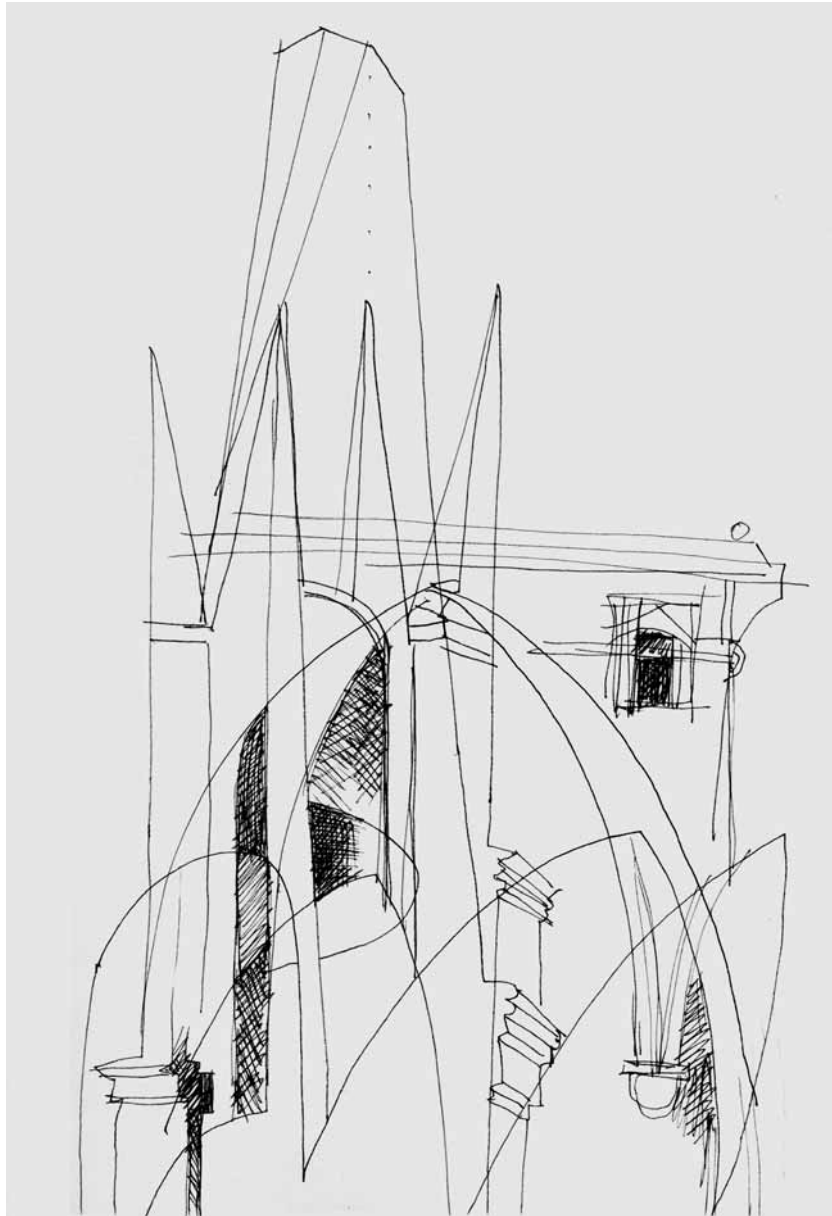
1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Grafite paper.

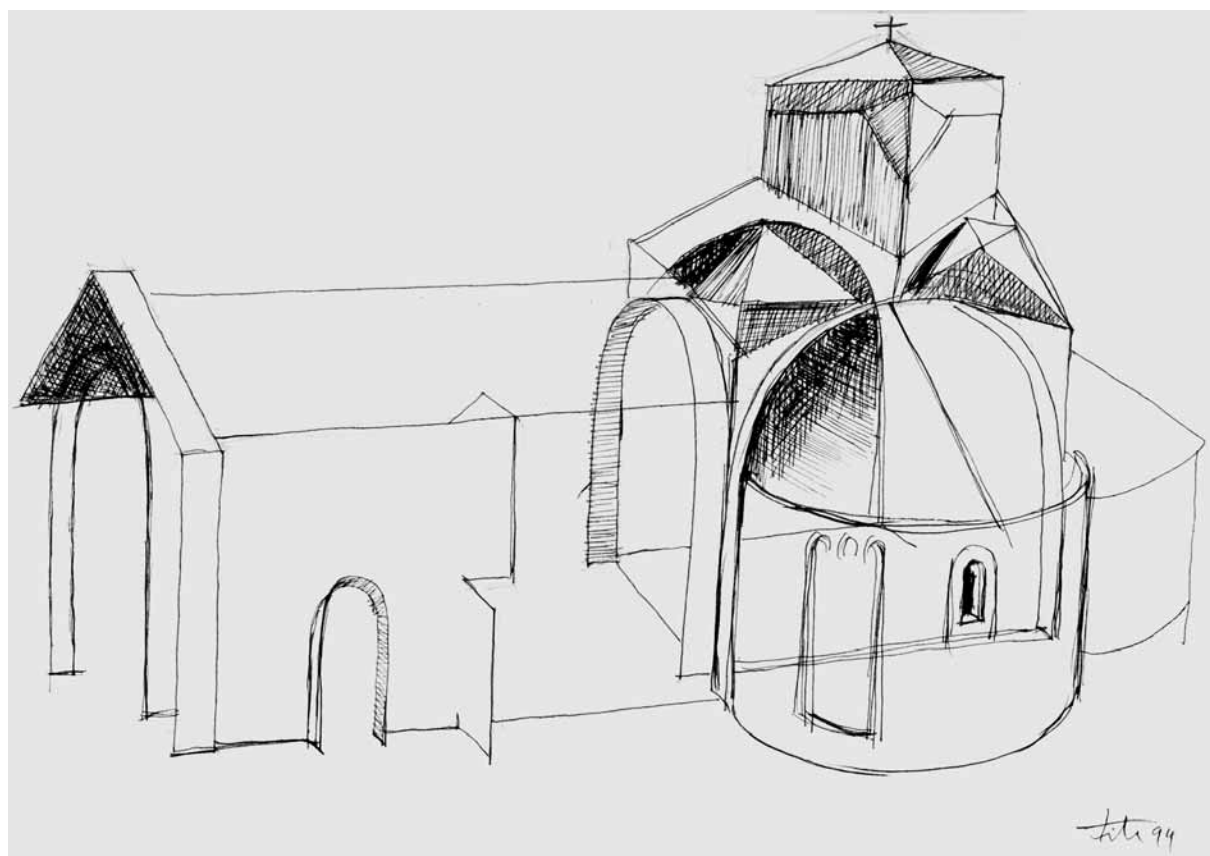
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

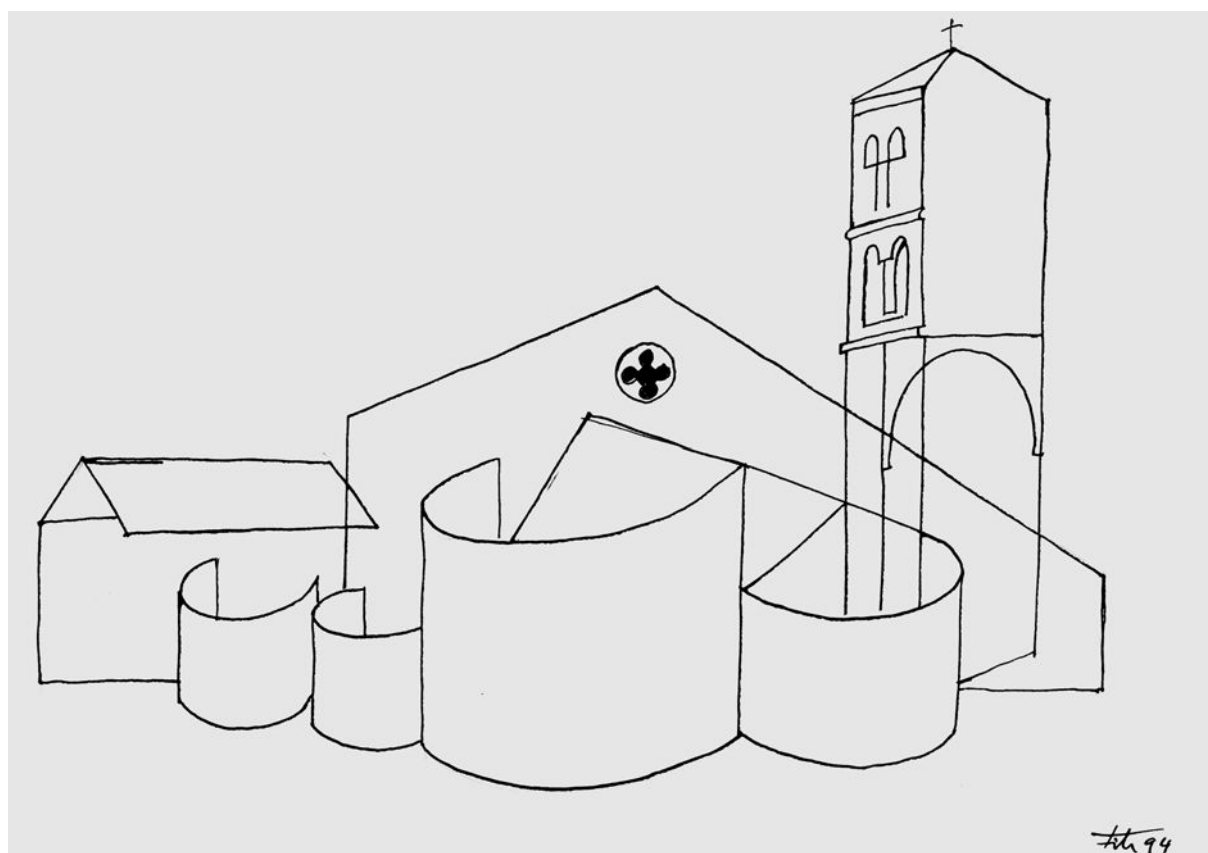
1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Ploma tinta xinesa.

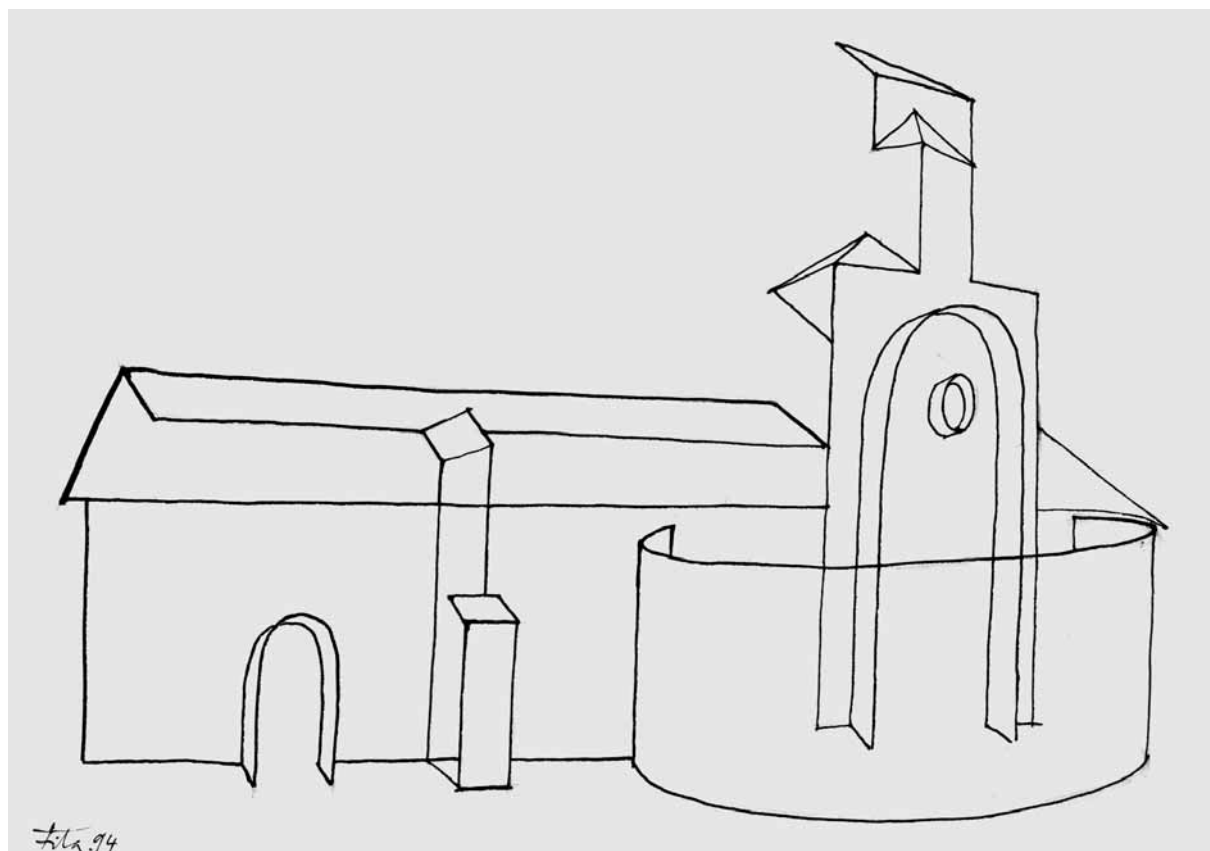
1994 *Bloc 324.*
29 x 20,5 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

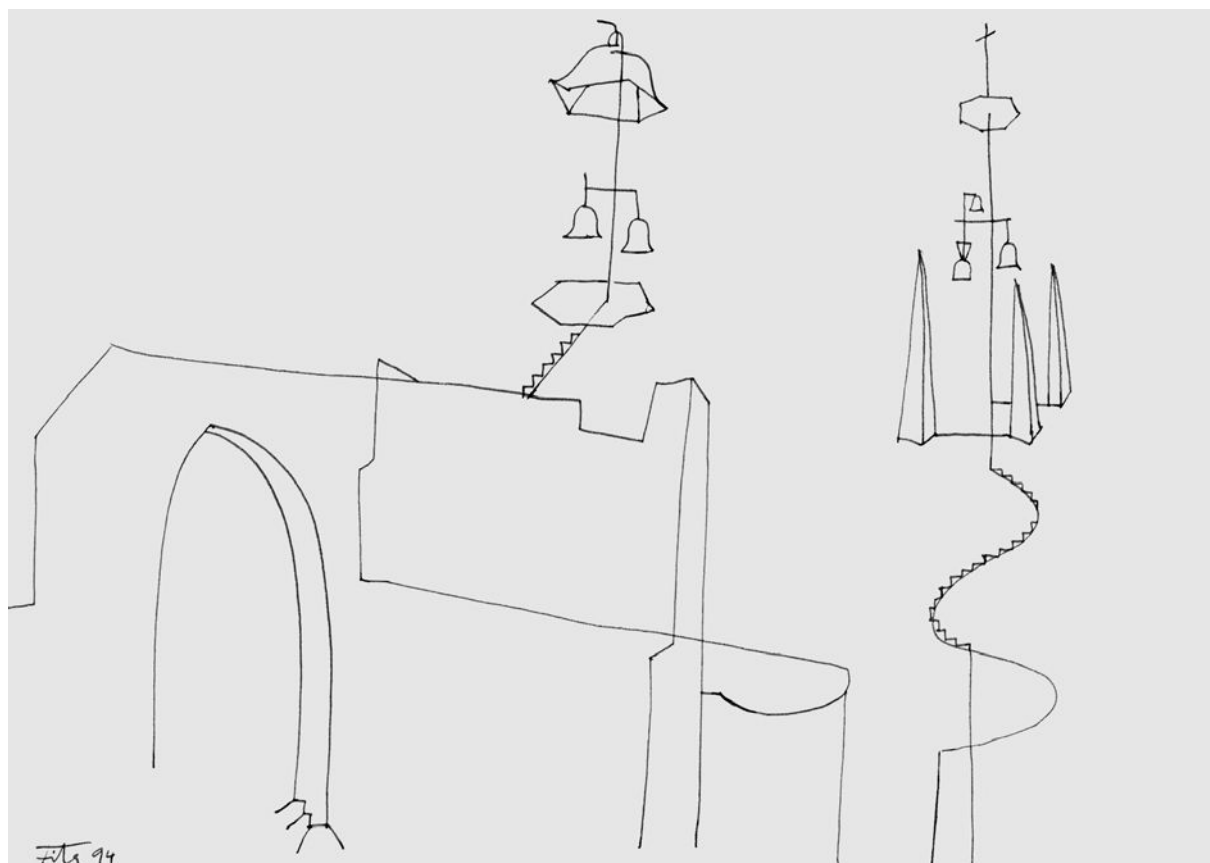
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

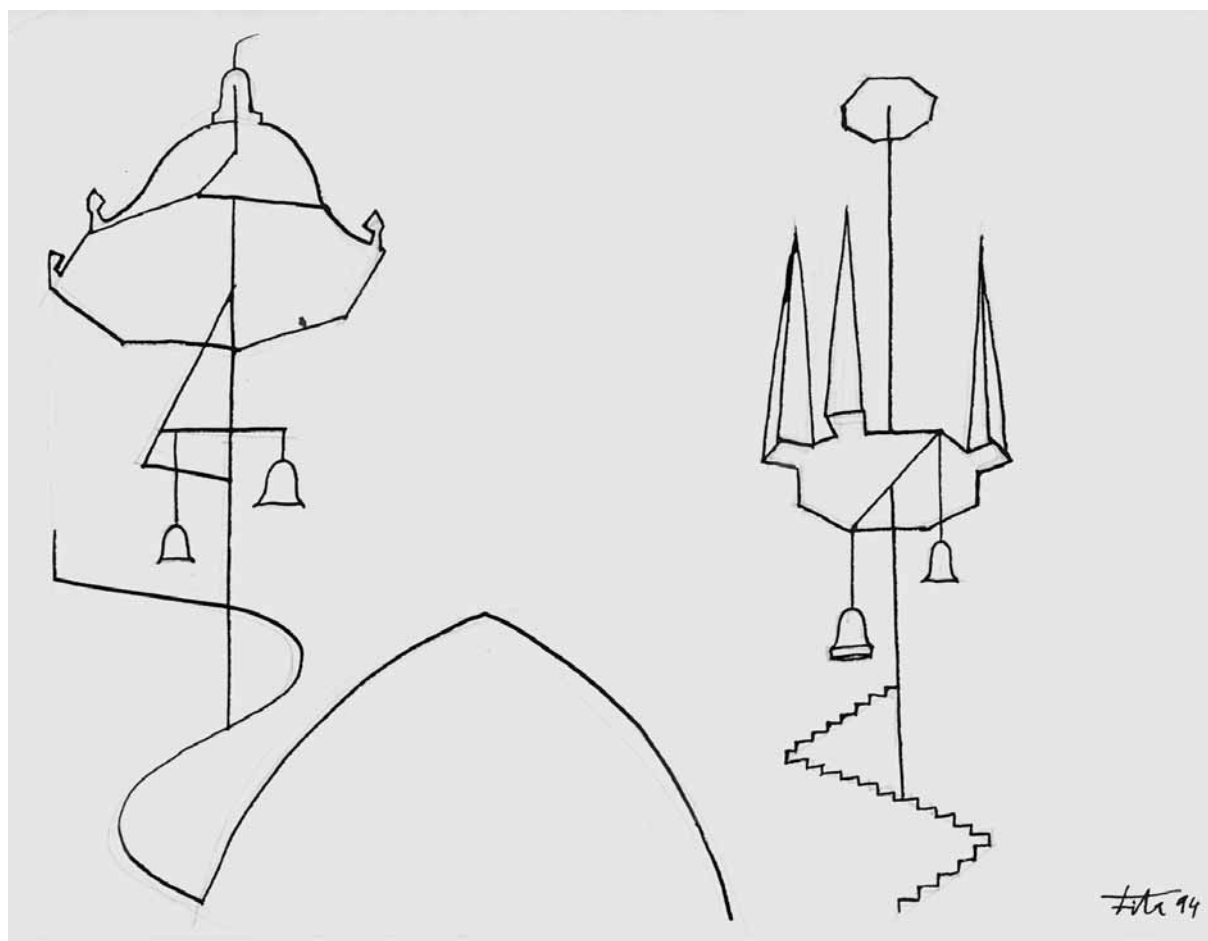
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa.

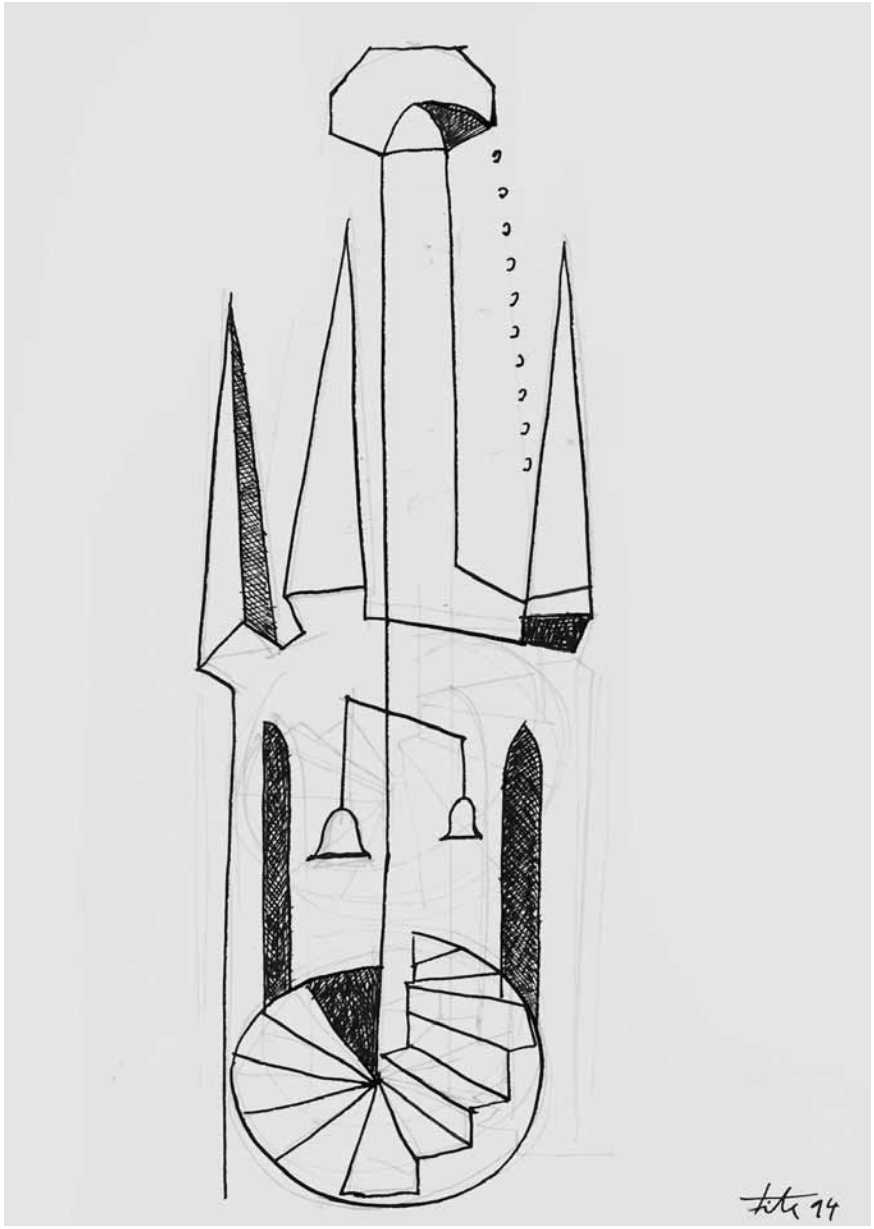
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

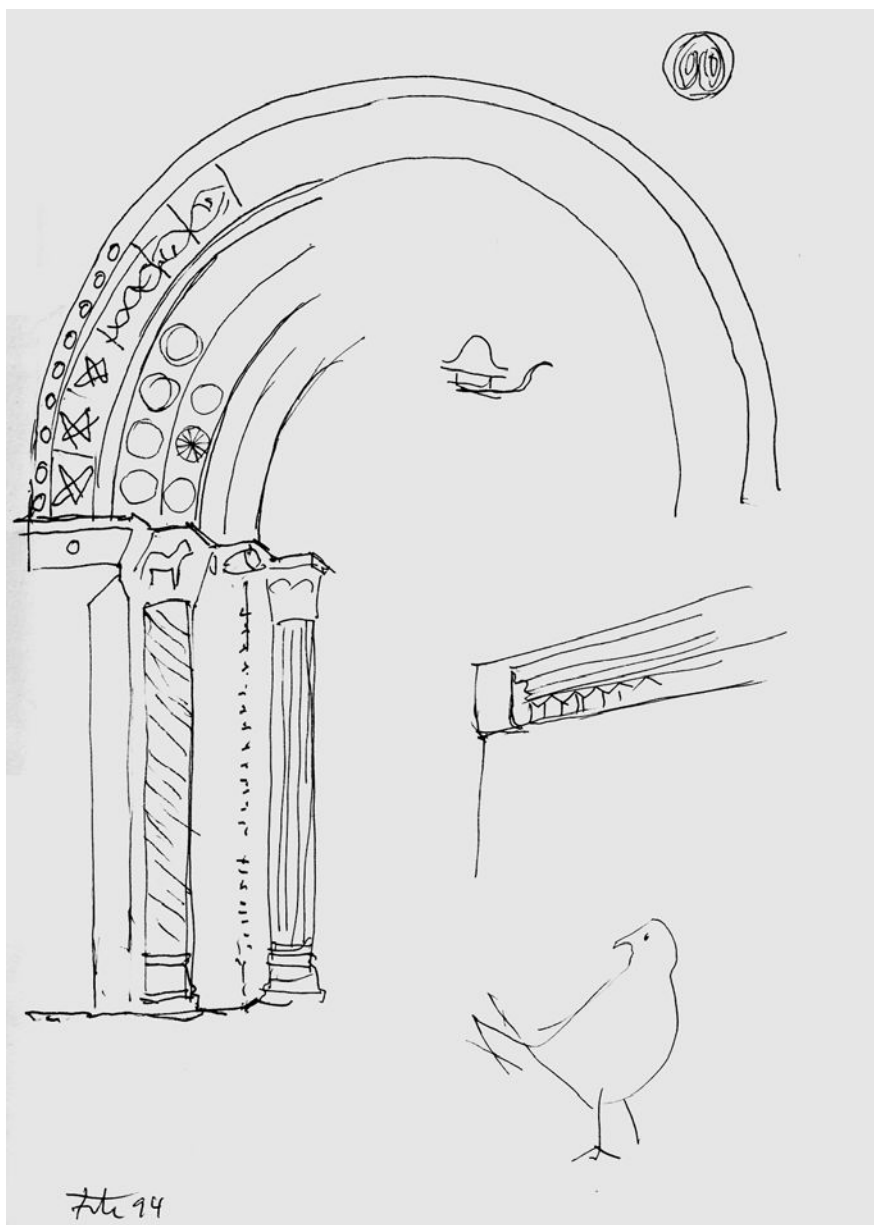
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

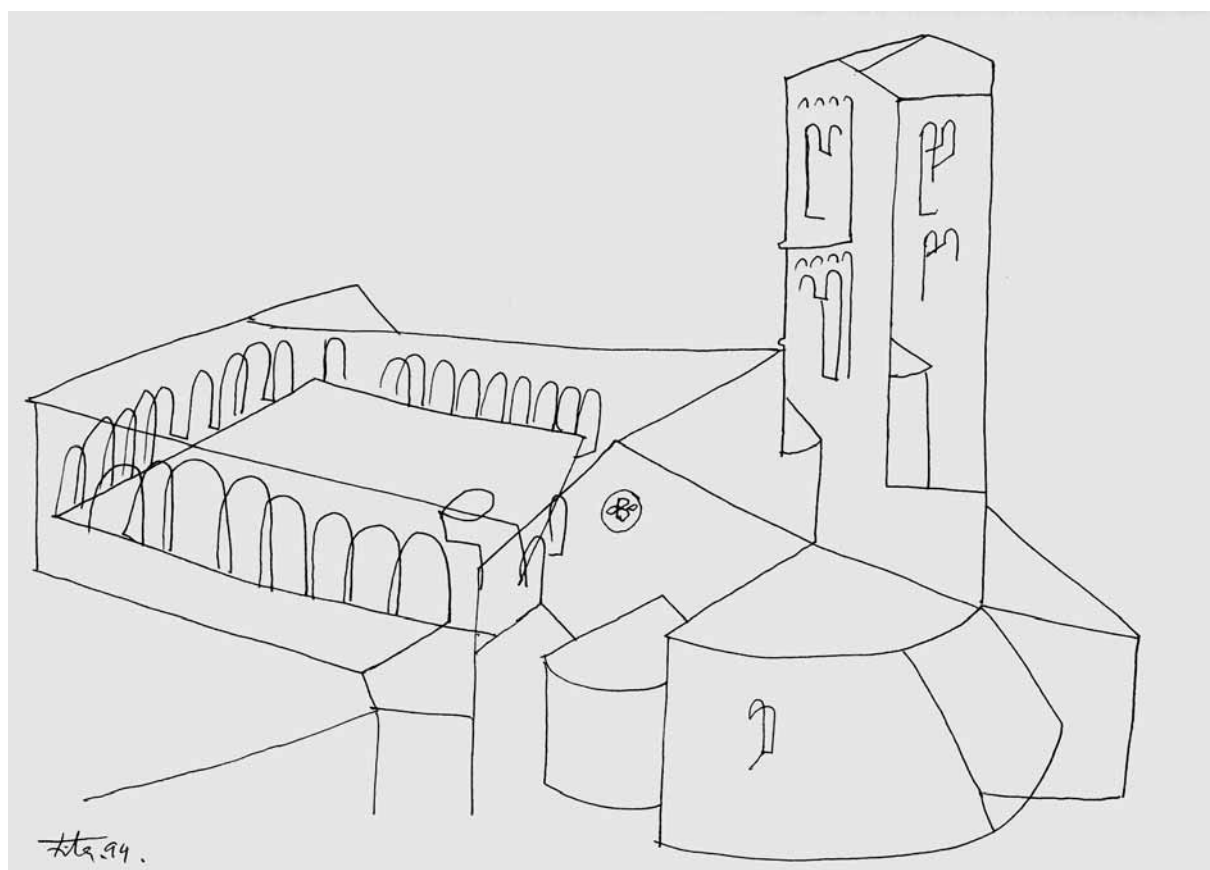
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

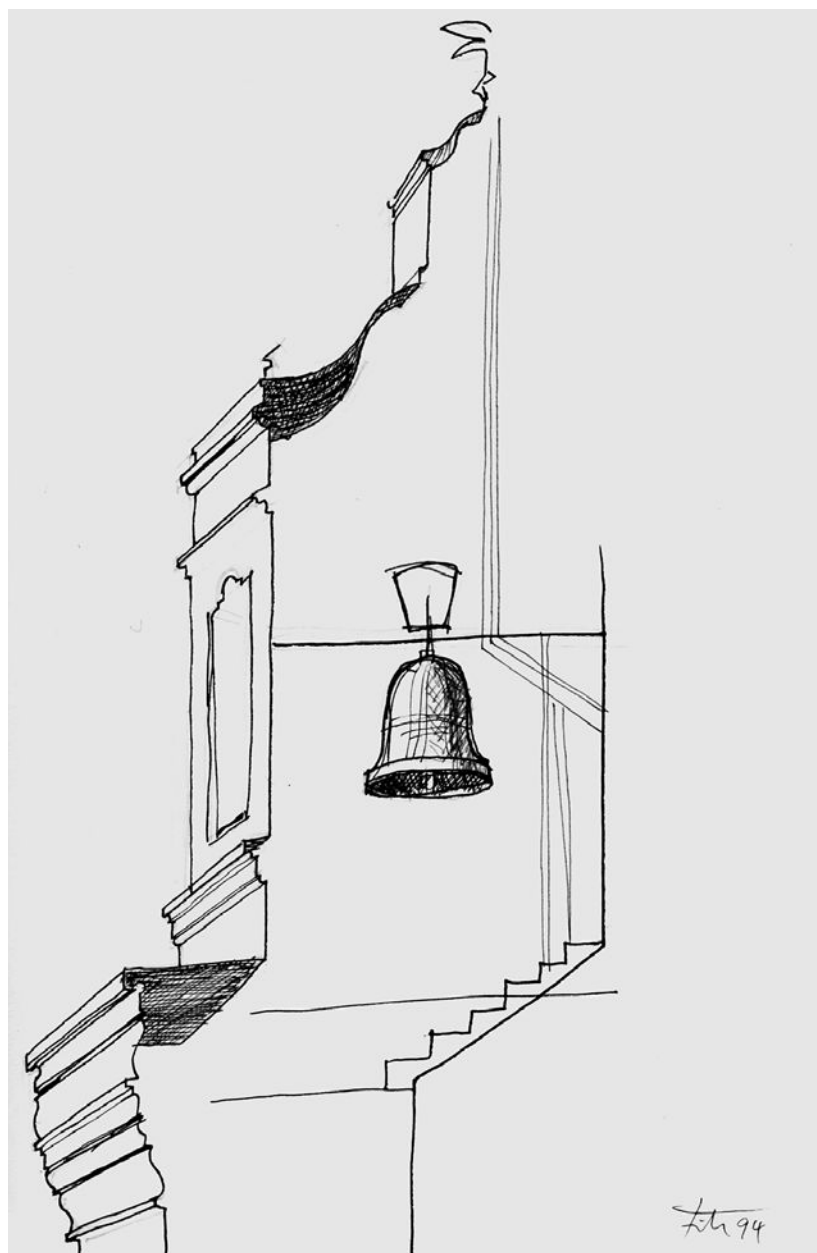
1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

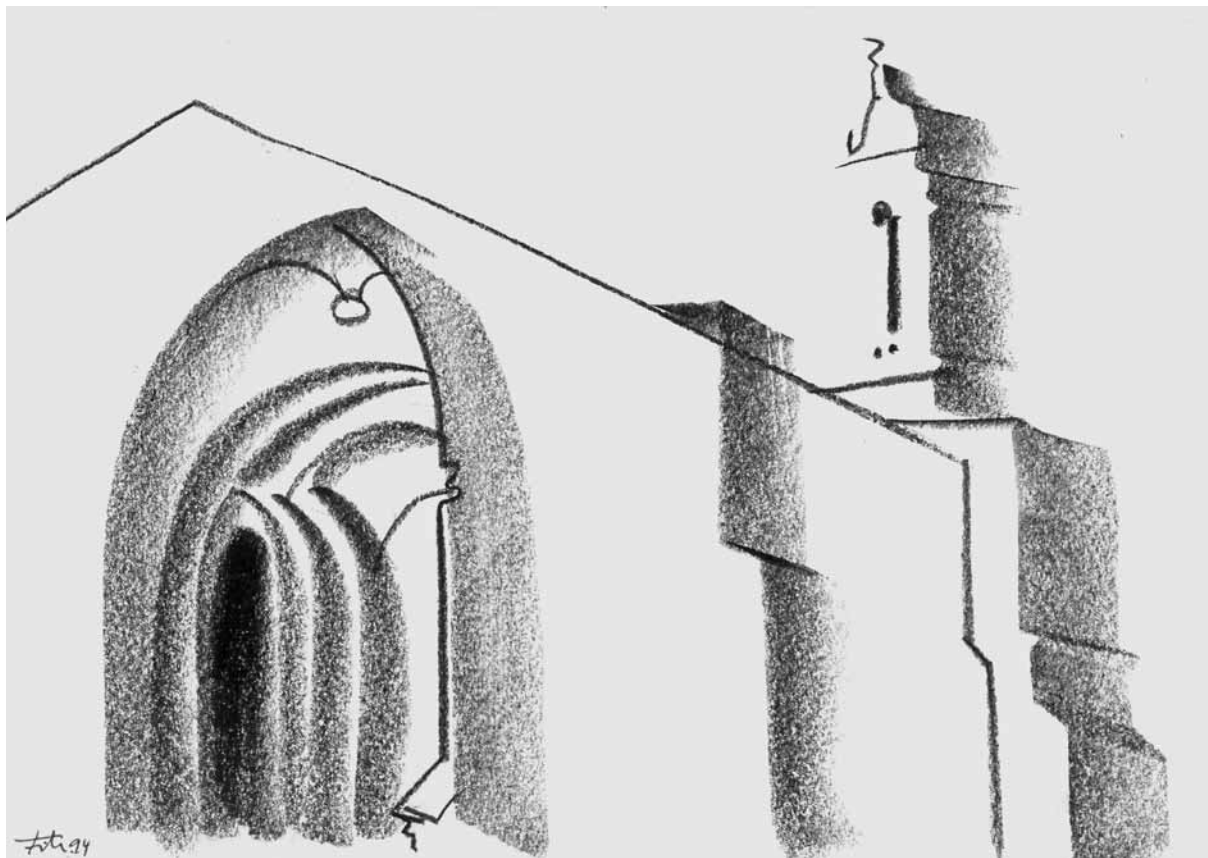
1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

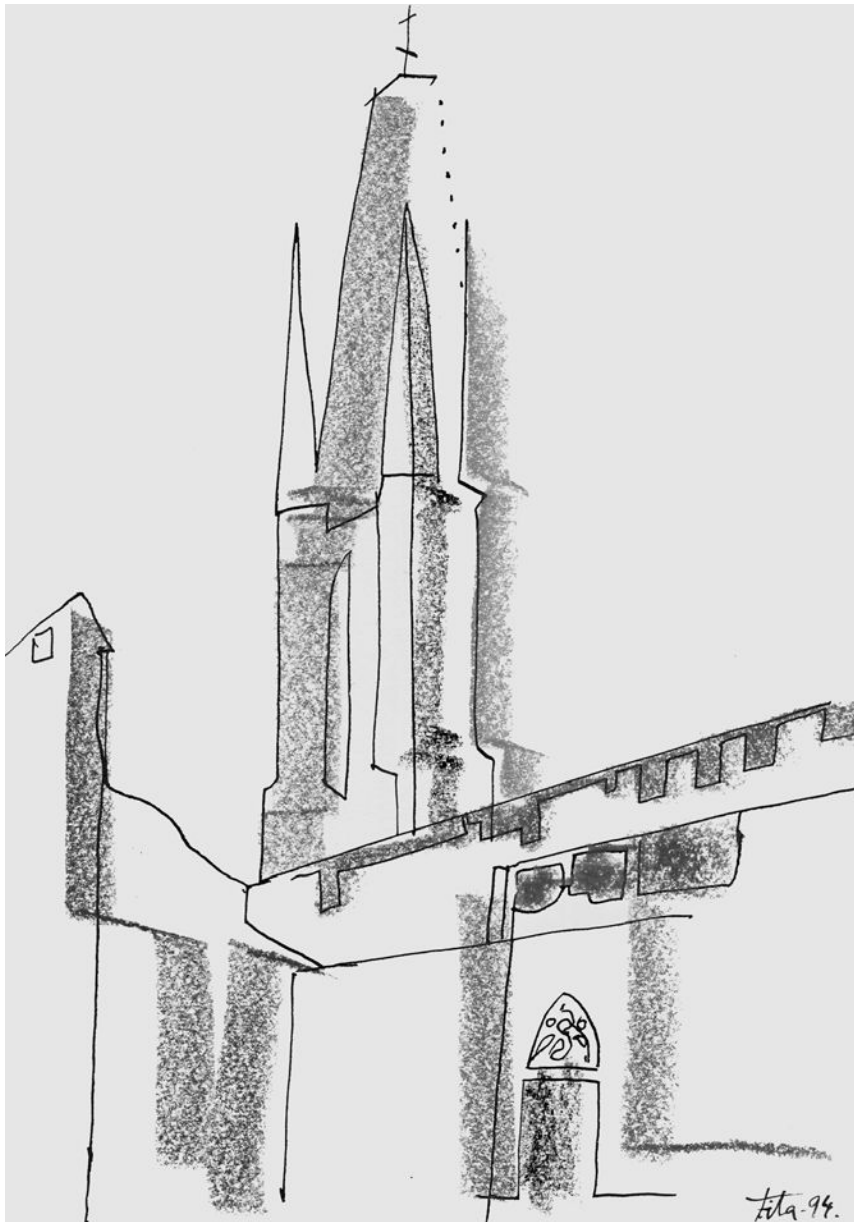
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

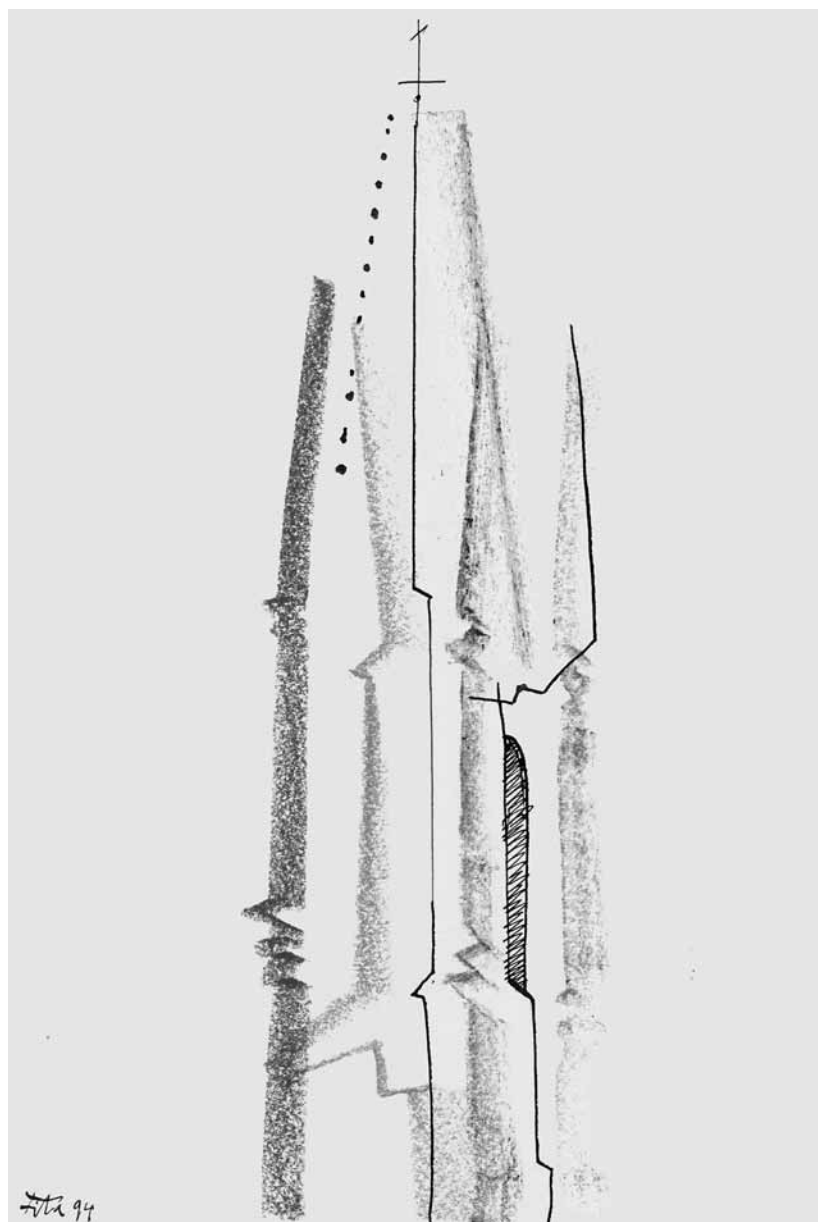
1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Ploma tinta xinesa.

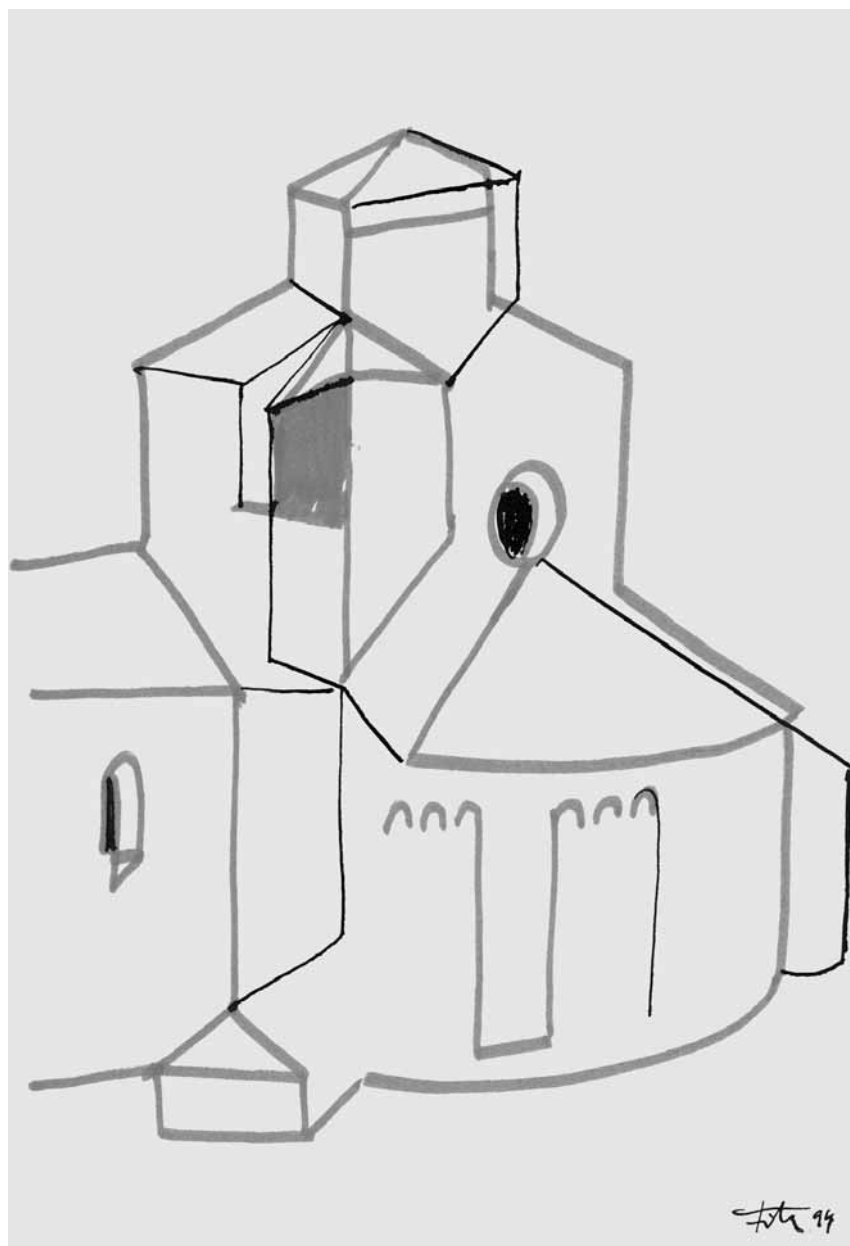
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Barra negra paper.

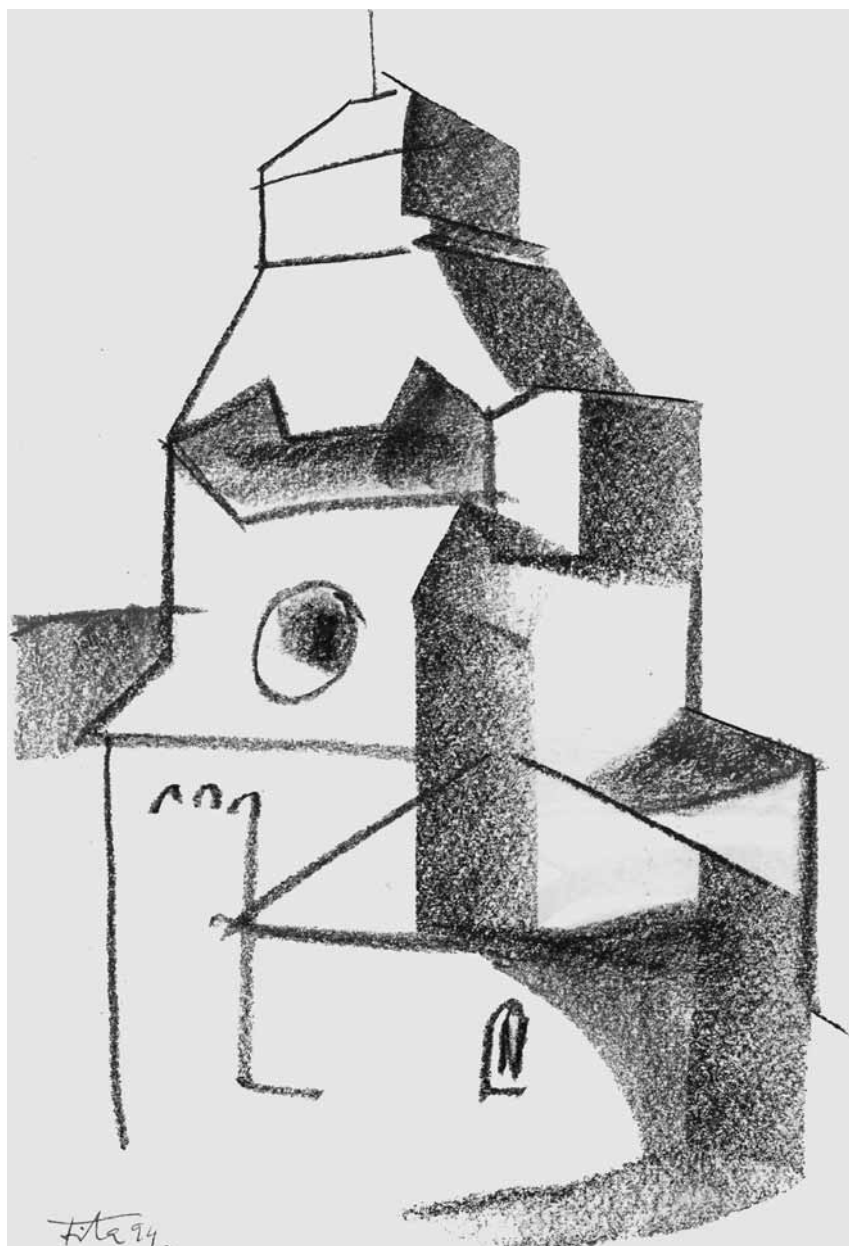
1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Ploma-ceres-paper.

1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Ploma-ceres-paper.

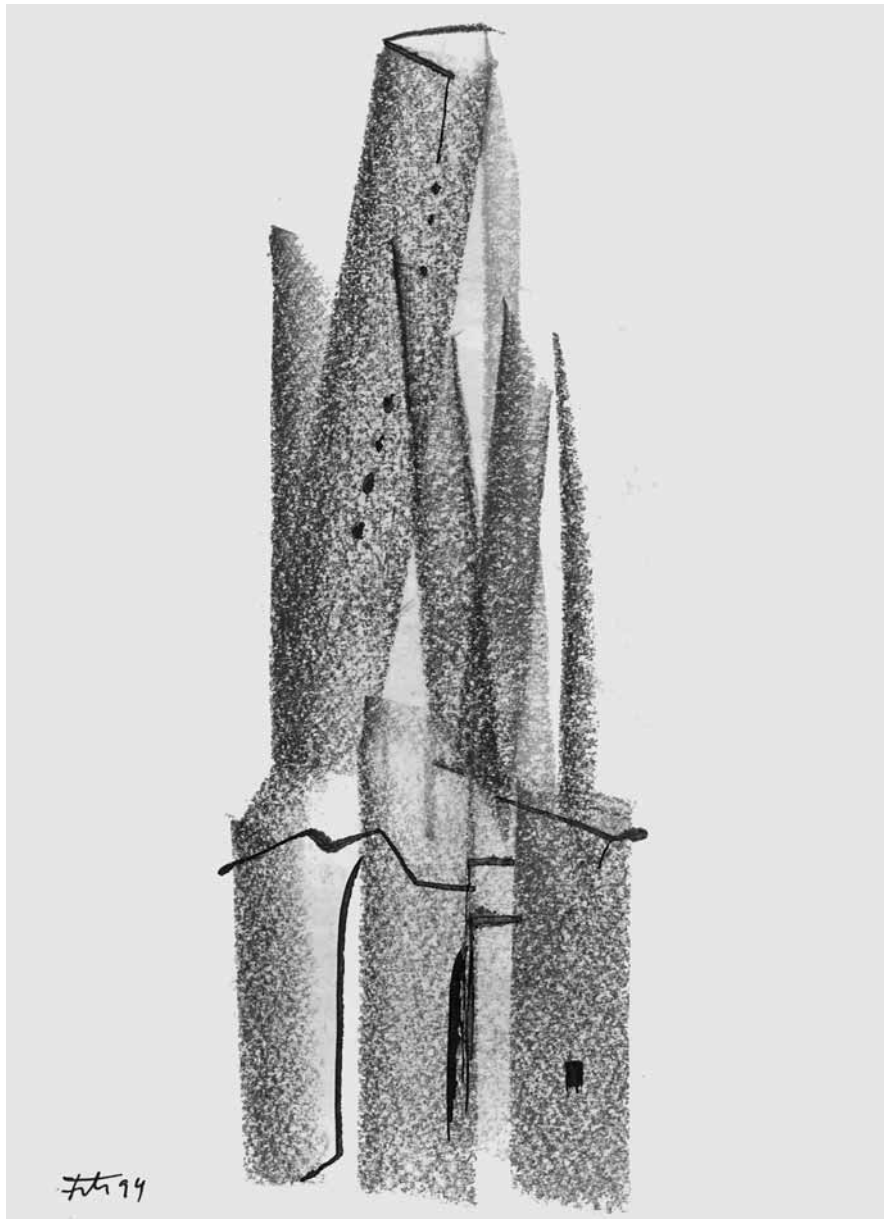
1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Ploma retolador.

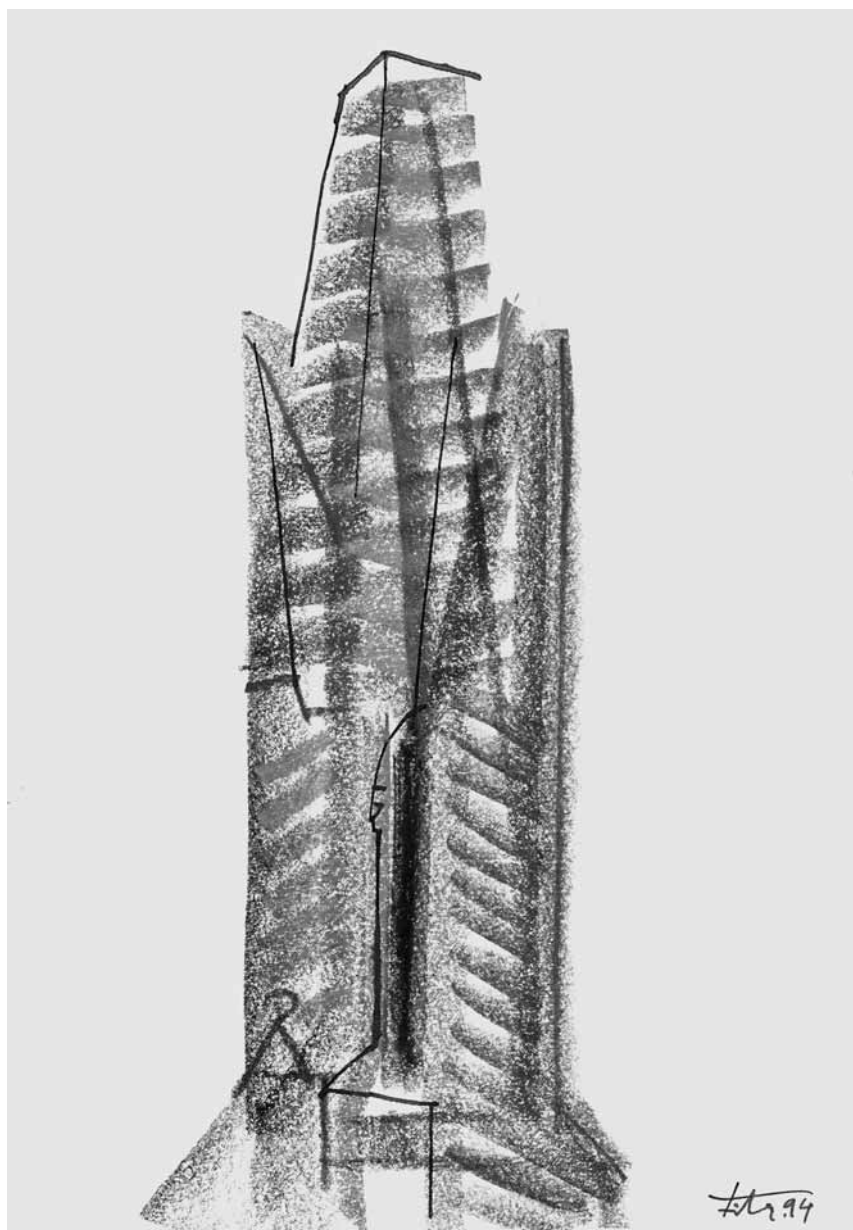
1994 *Bloc 324.*
29 x 20,5 cm.
Barra negra-cera-paper.

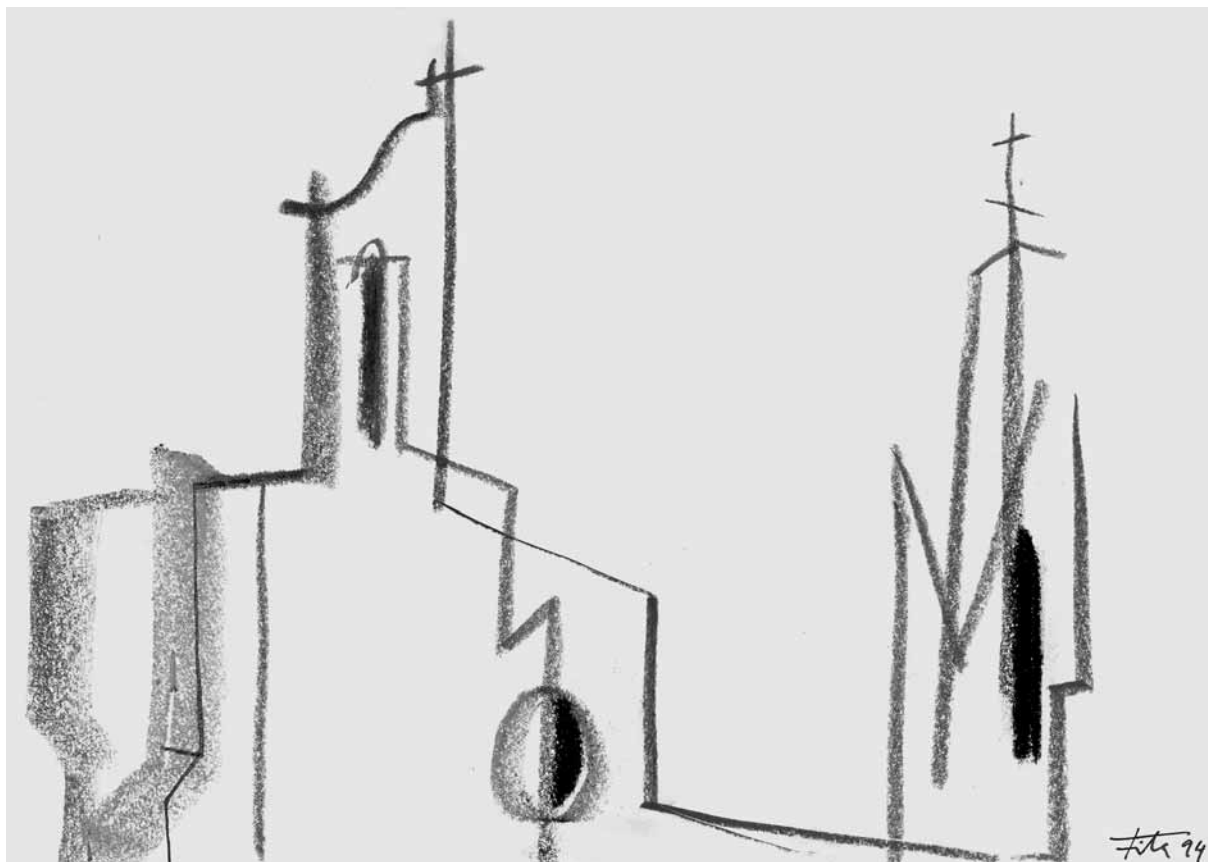
1994 *Bloc 324.*
29 x 20,5 cm.
Ceres-barra negra paper.

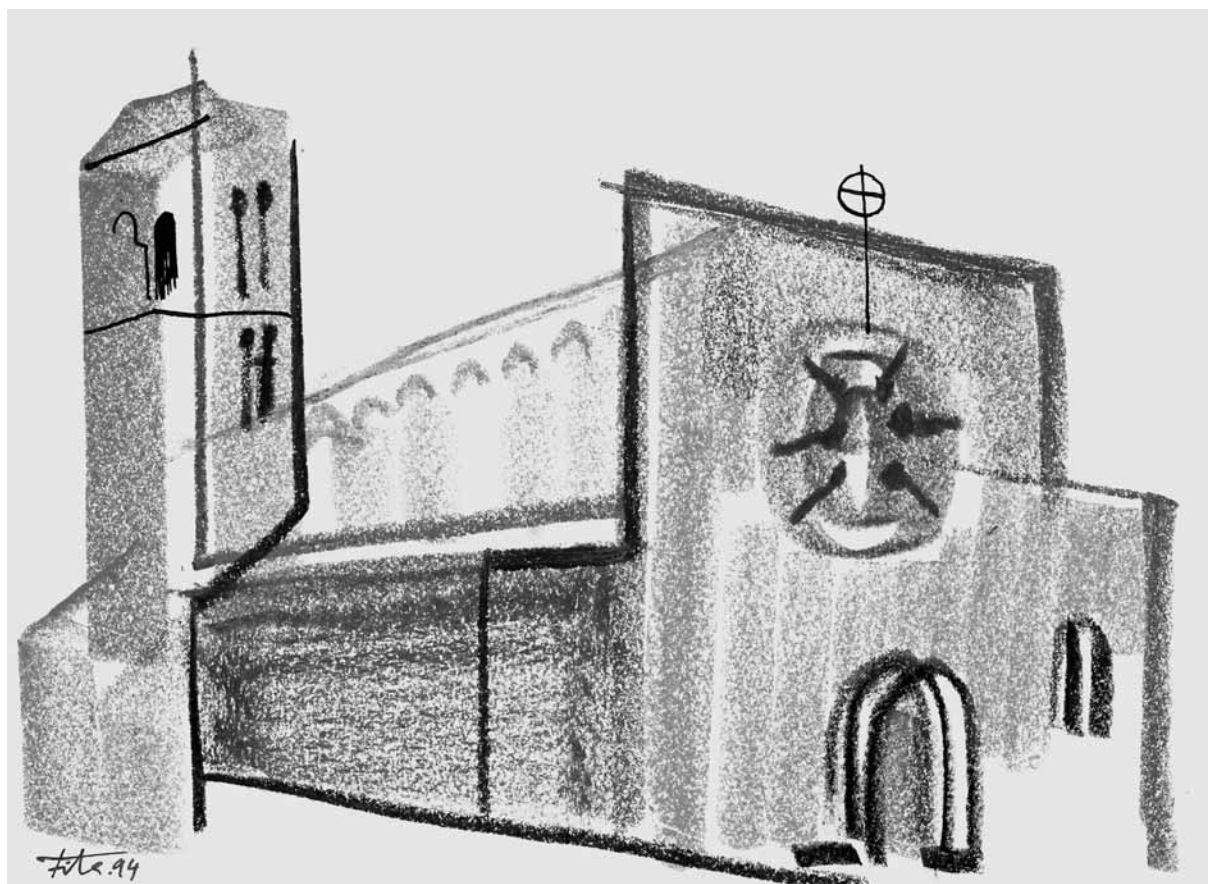
1994 *Bloc 324.*
29 x 20,5 cm.
Barra negra, cera paper.

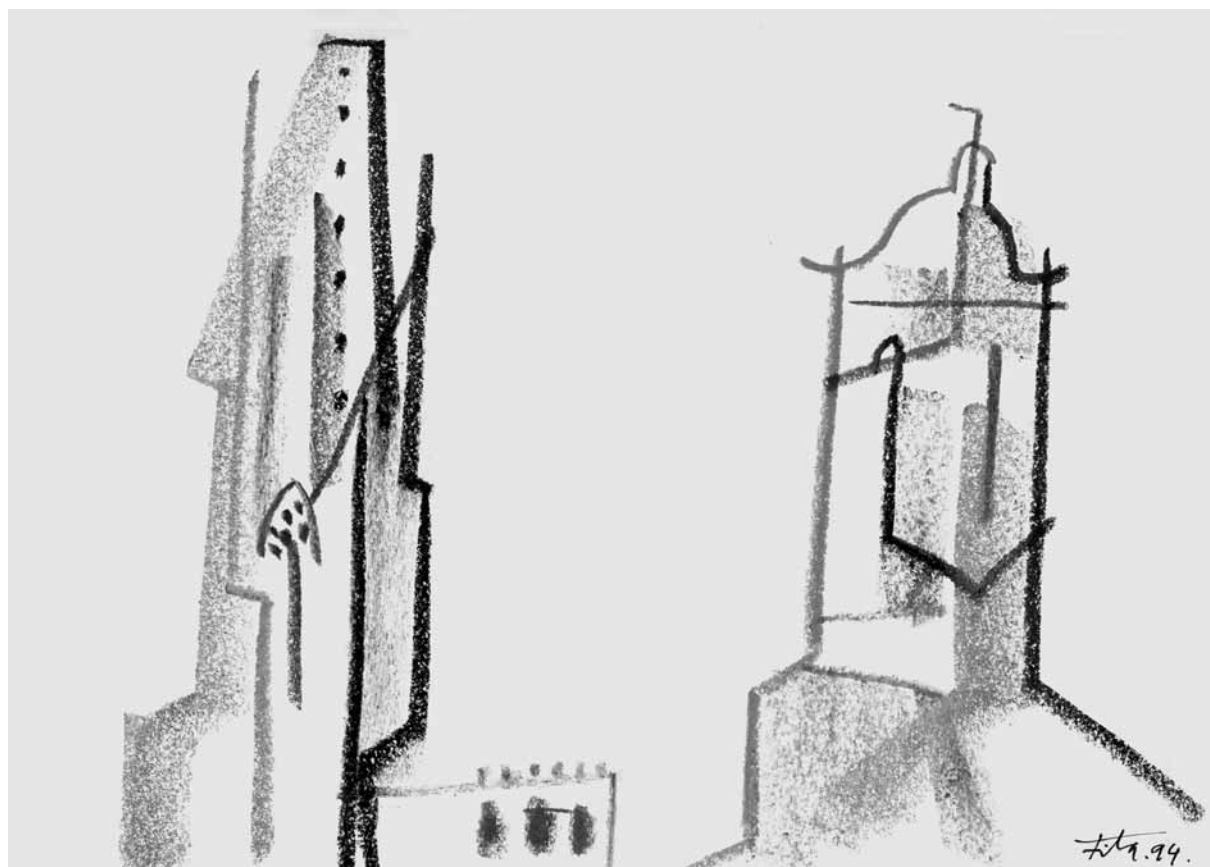
1994 *Bloc 324.*
29 x 20 cm.
Ceres ploma paper.

1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ceres paper.

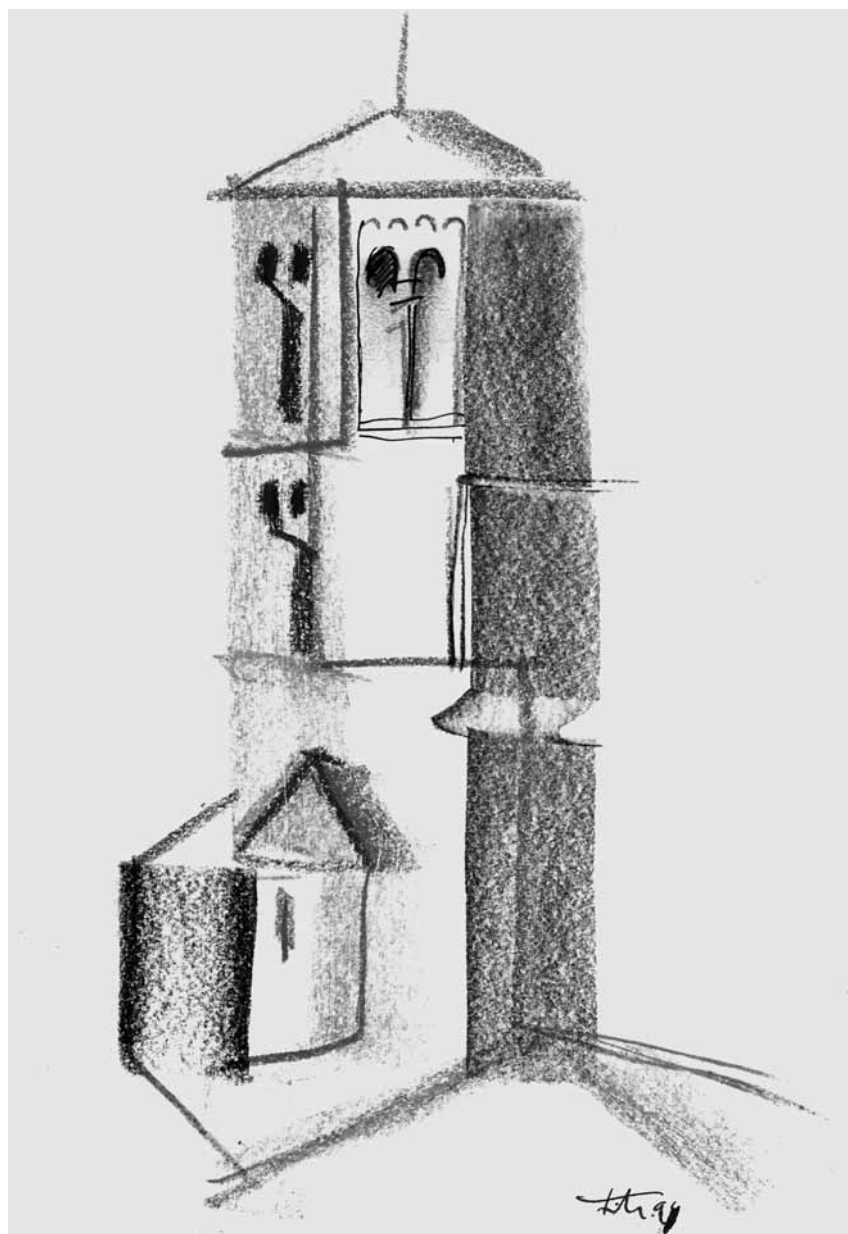
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ceres paper.

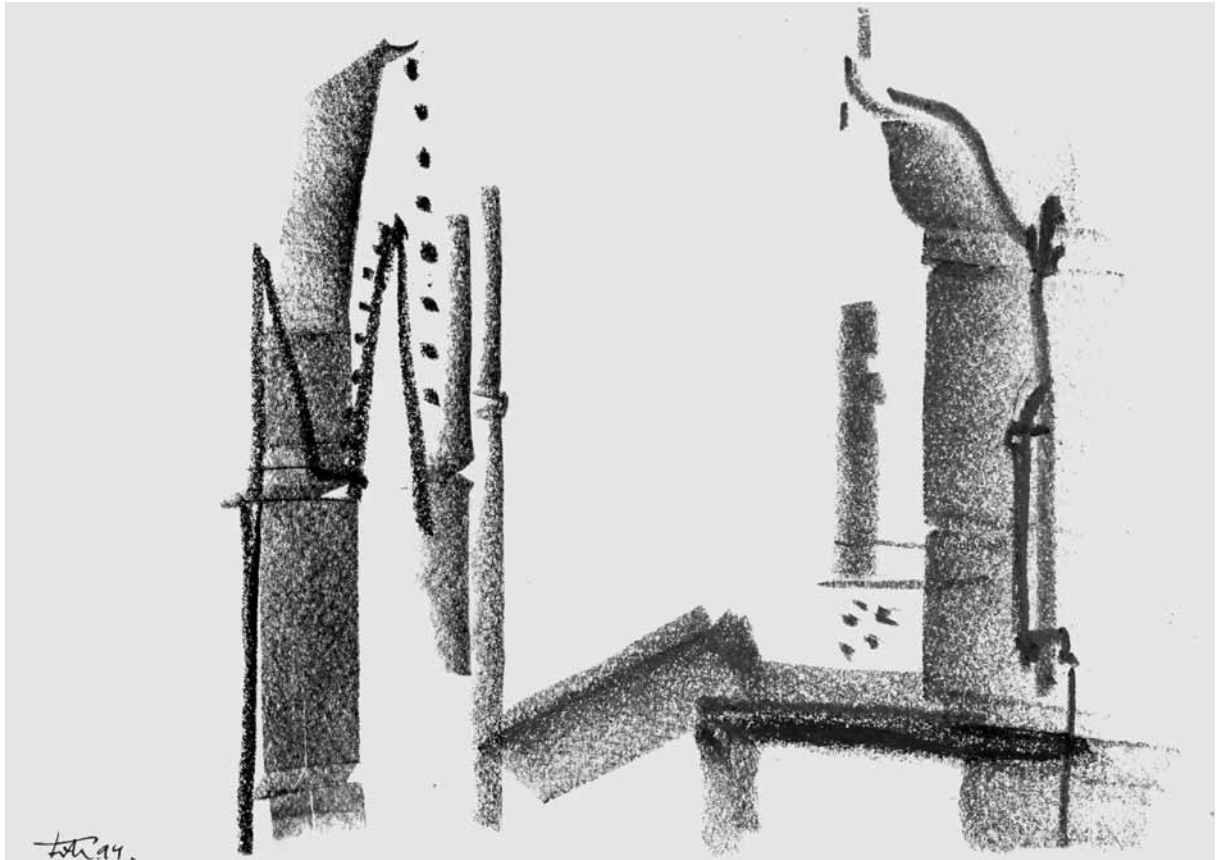
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ceres paper.

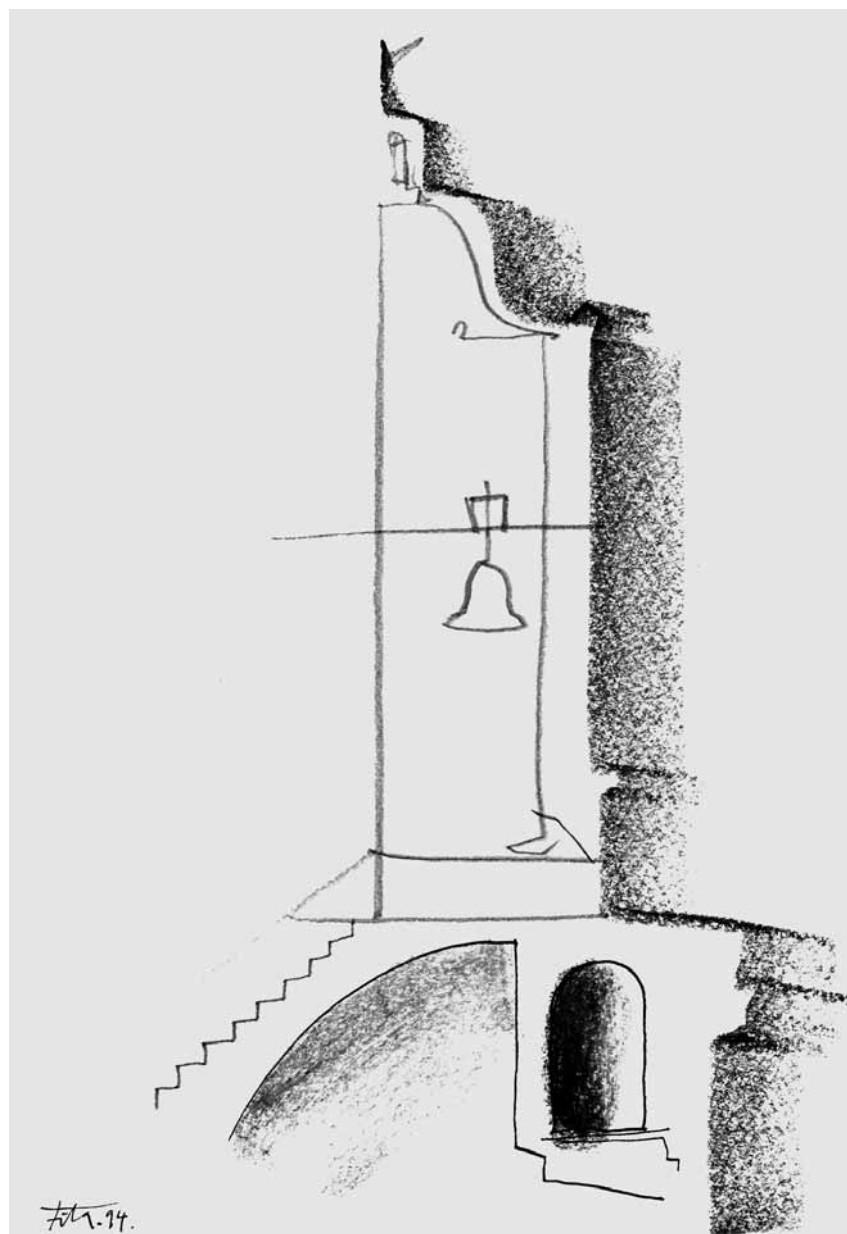
1994 *Bloc 324.*
20,5 x 29 cm.
Ceres paper.

1994 *Bloc 324.*
29 x 20,5 cm.
Barra negra ceres paper.

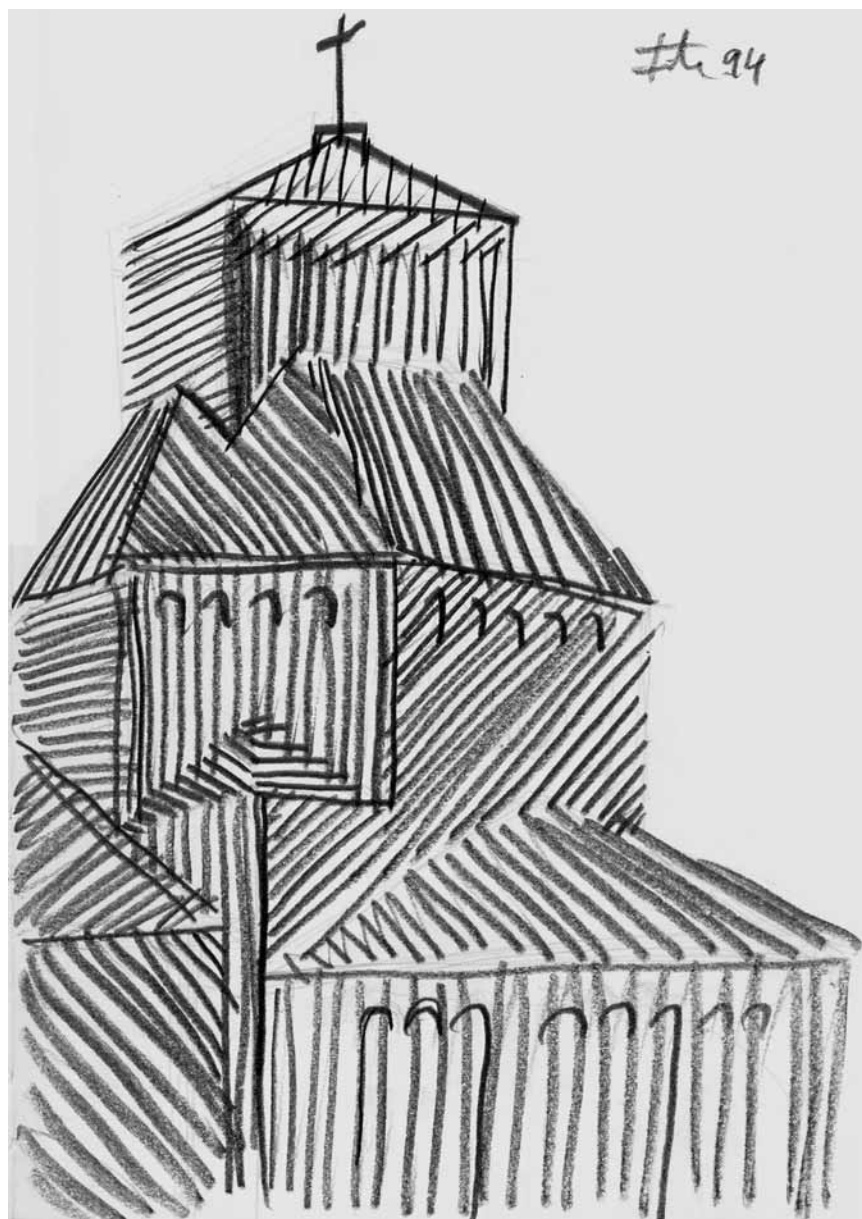
1994 *Bloc 324.*
20,5 x 29 cm.
Barra negra ceres paper.

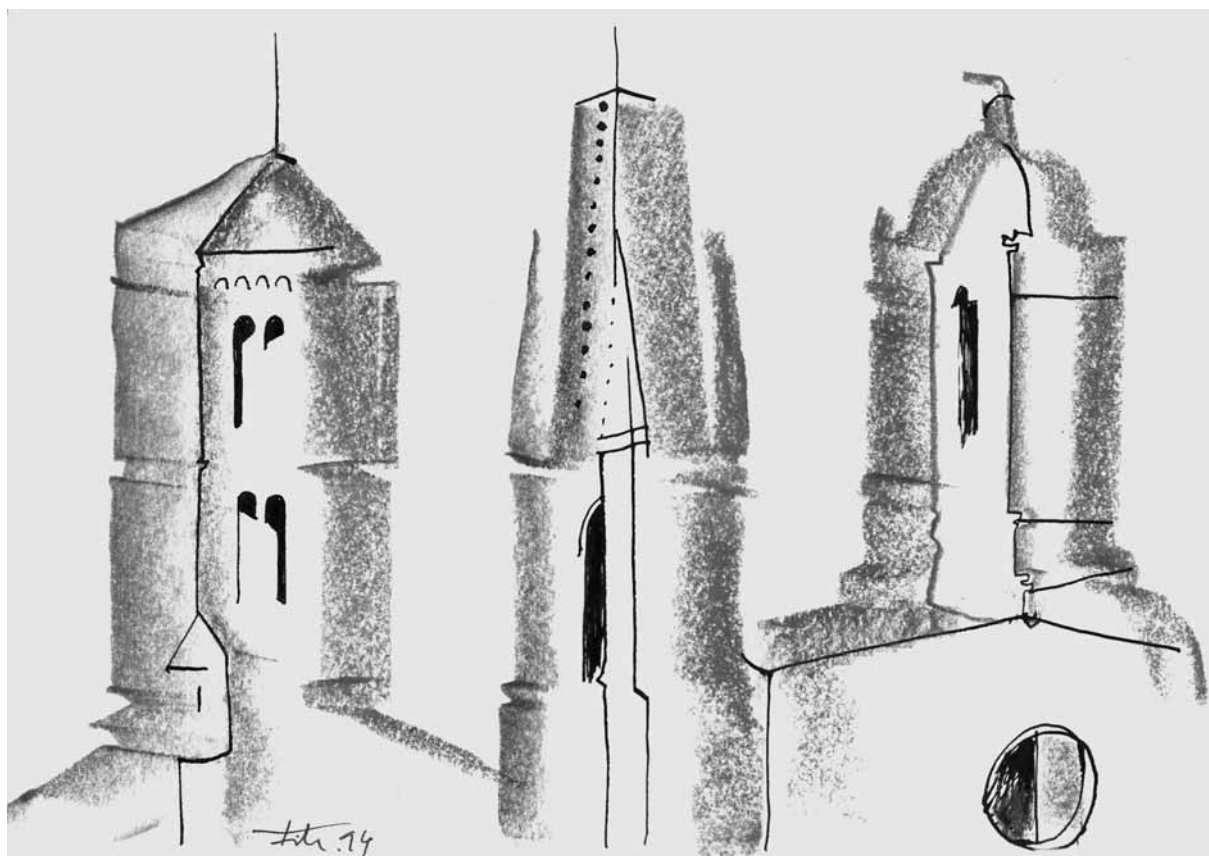
1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Barra negra ceres paper.

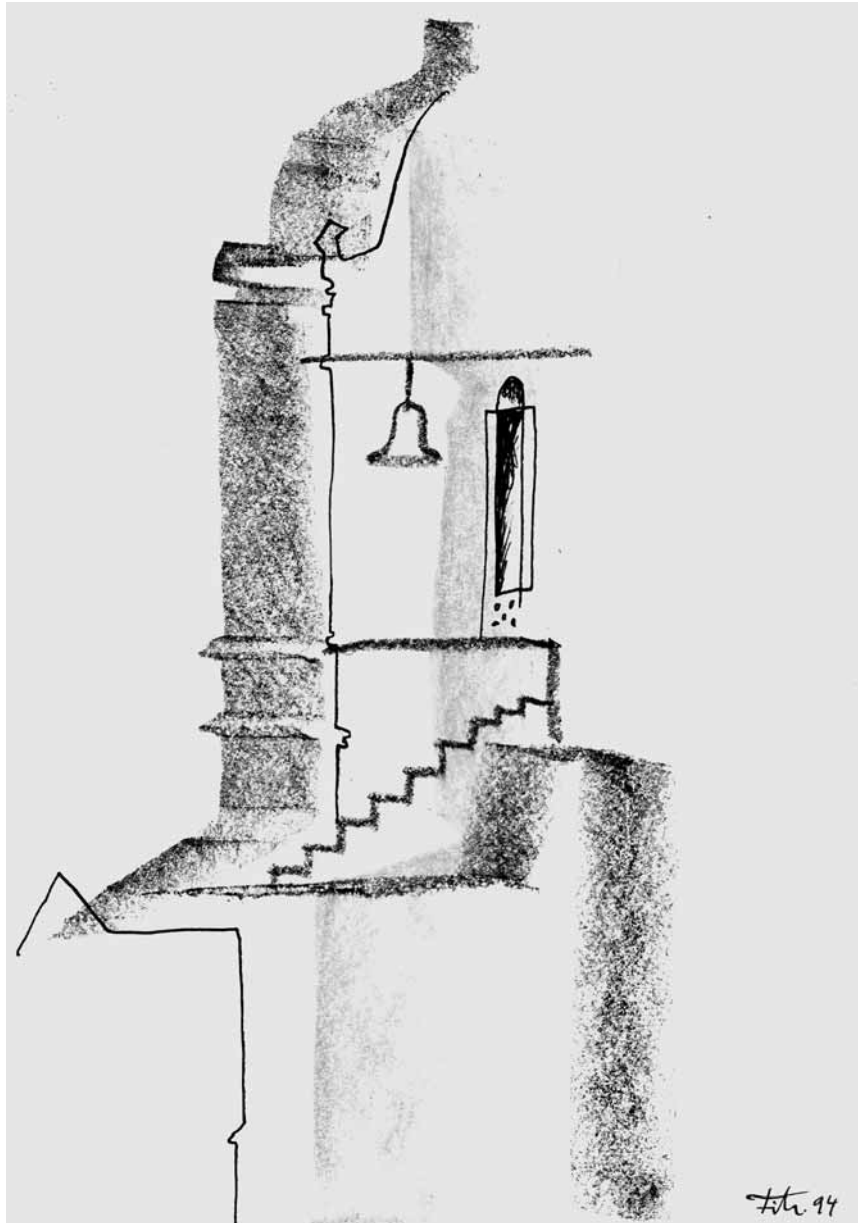
1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma tinta xinesa ceres paper.

1994 *Bloc 324.*
29 x 20,5 cm.
Barra negra paper.

1994 Bloc 324.
20,5 x 29 cm.
Ploma ceres paper.

1994 Bloc 324.
29 x 20,5 cm.
Ploma barra negra ceres paper.

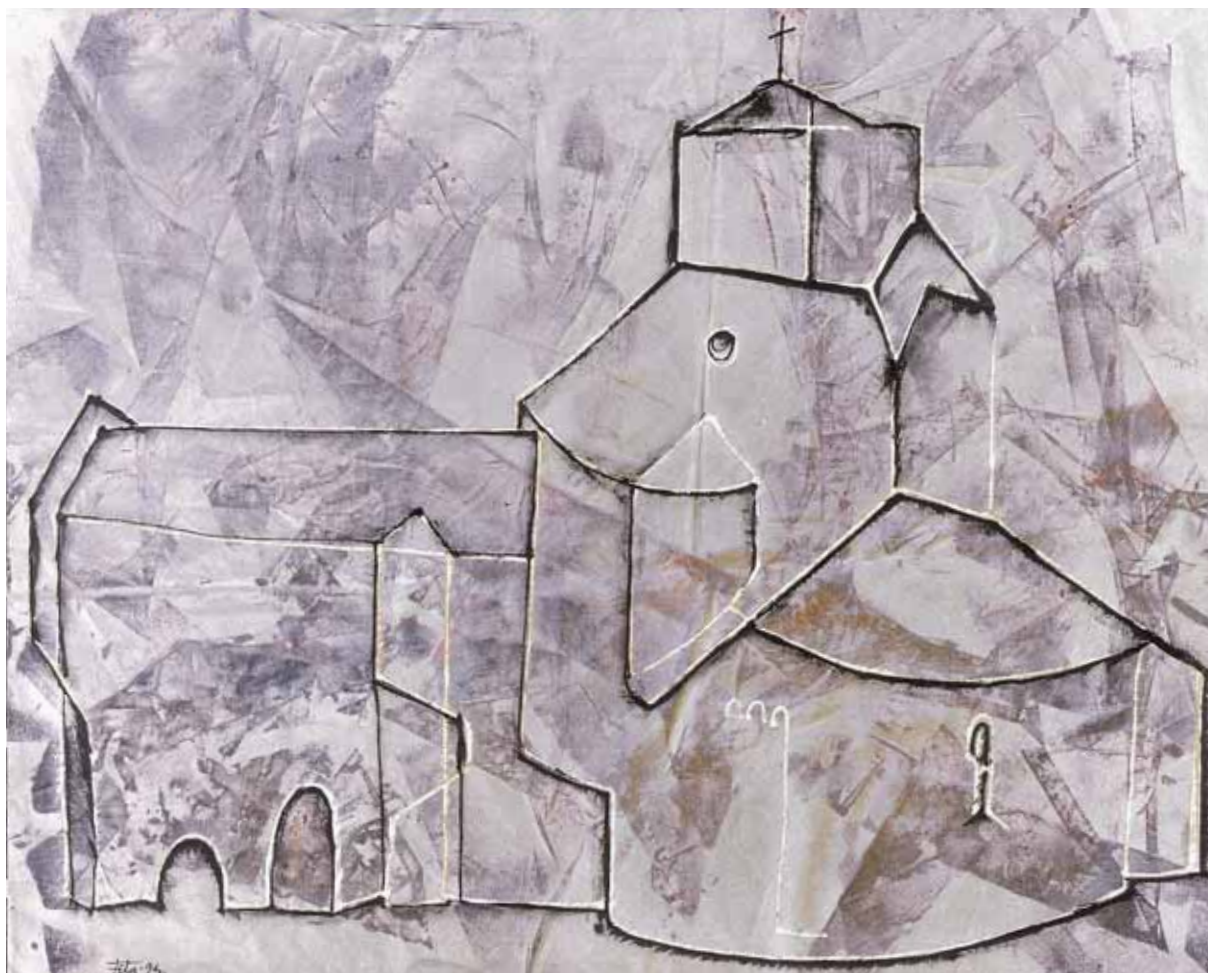

Dels dibuixos de 1994 sobre Girona en varen sortir 67 pintures. Les textures de les teles formen el fons en què a vegades els arrugats, els plecs, se sincronitzen o bé són dos llenguatges diferents complementaris.

D'aquí també en vàrem neixen 4 serigrafies.

Cal explicar que aquestes obres tenen lloc en un moment de restriccions econòmiques, en què no em podia comprar teles, i per aquest motiu vaig demanar a l'Àngela, la meva esposa, llençols o cobrellits, o el que fos, com a material inicial. També vaig fer les mides més petites per tal que fos més fàcil posar les obres a la venda.

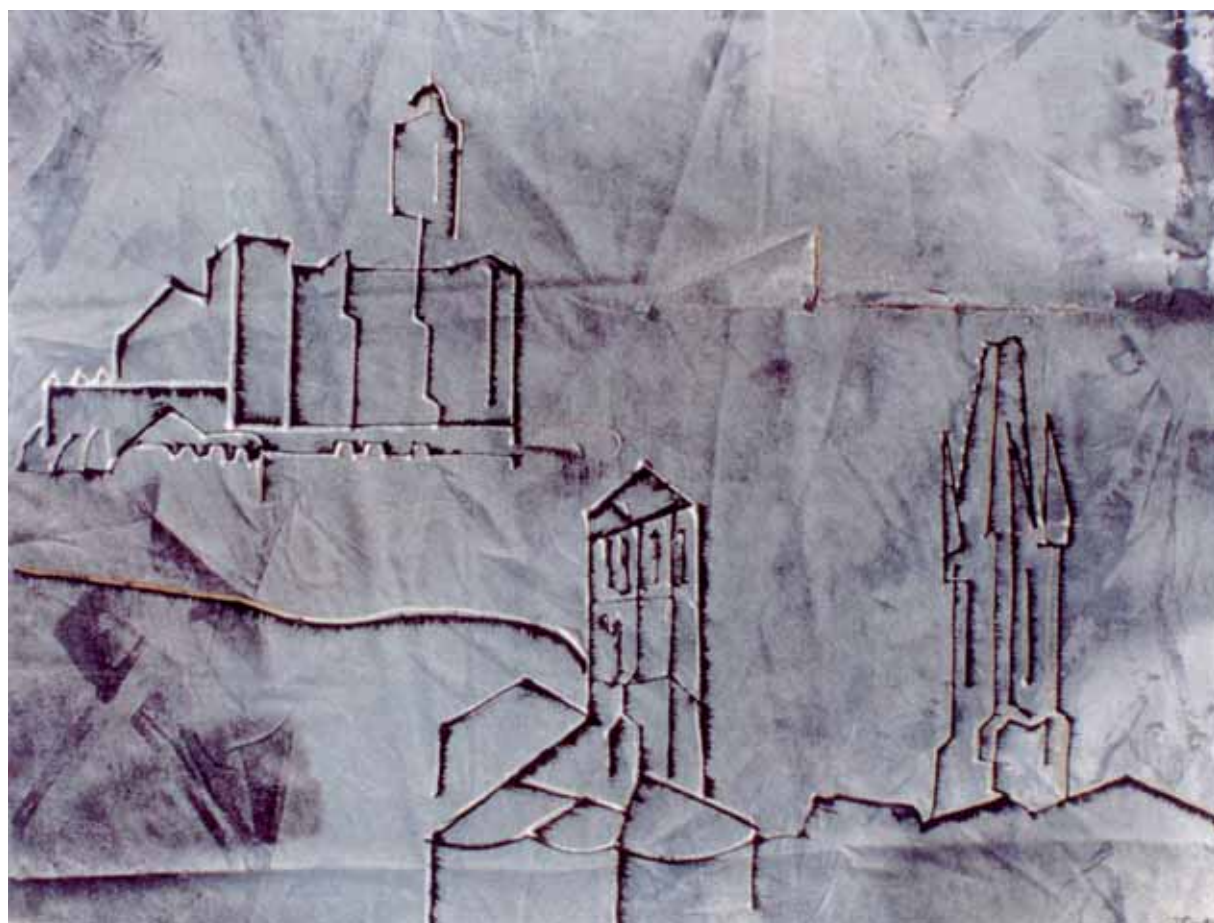
1994 *Girona 65.*
50 x 70 cm.
Mixta tela.

From the drawings of 1994 of Girona, these paintings were produced. The textures of the canvasses form the background in which sometimes the creases, the folds, are synchronised or are two different complementary languages.

From this were born 4 serigraphs and 67 paintings. Also the writing of the exhibition "Three visions: photography – Joaquim Puigvert, poetry – Enric Homet and pictures - Fita. It is necessary to explain that these works were born in a moment of economic restrictions, when I could not buy canvasses, and for this reason I asked Àngela, my wife, for sheets or bed covers or whatever as initial material. I also made the sizes smaller so it was easier to put the works up for sale.

*1994 Girona 59.
65 x 81 cm.
Mixta tela.*

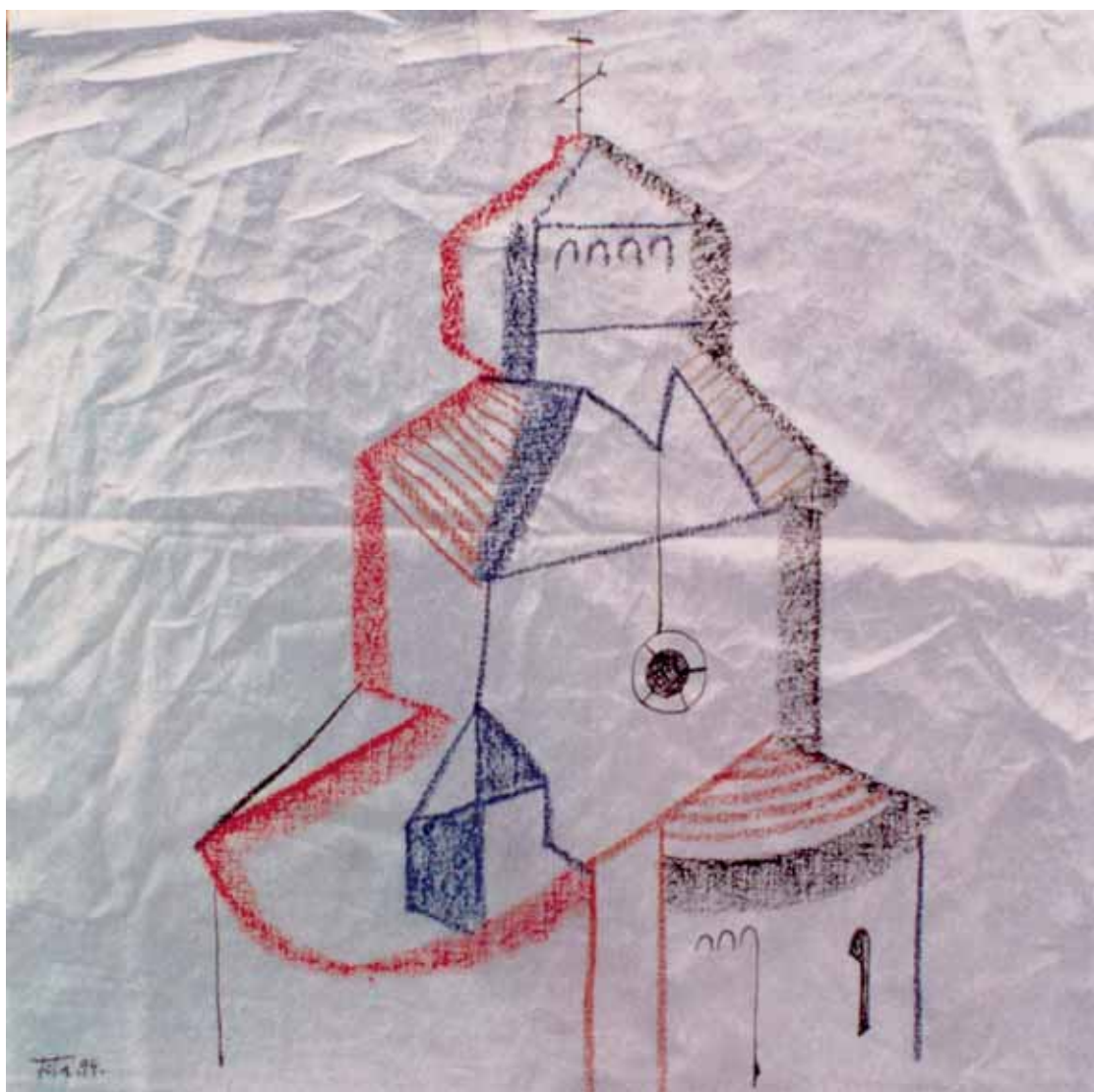
1994 *Girona 56.*
61 x 78 cm.
Mixta tela.

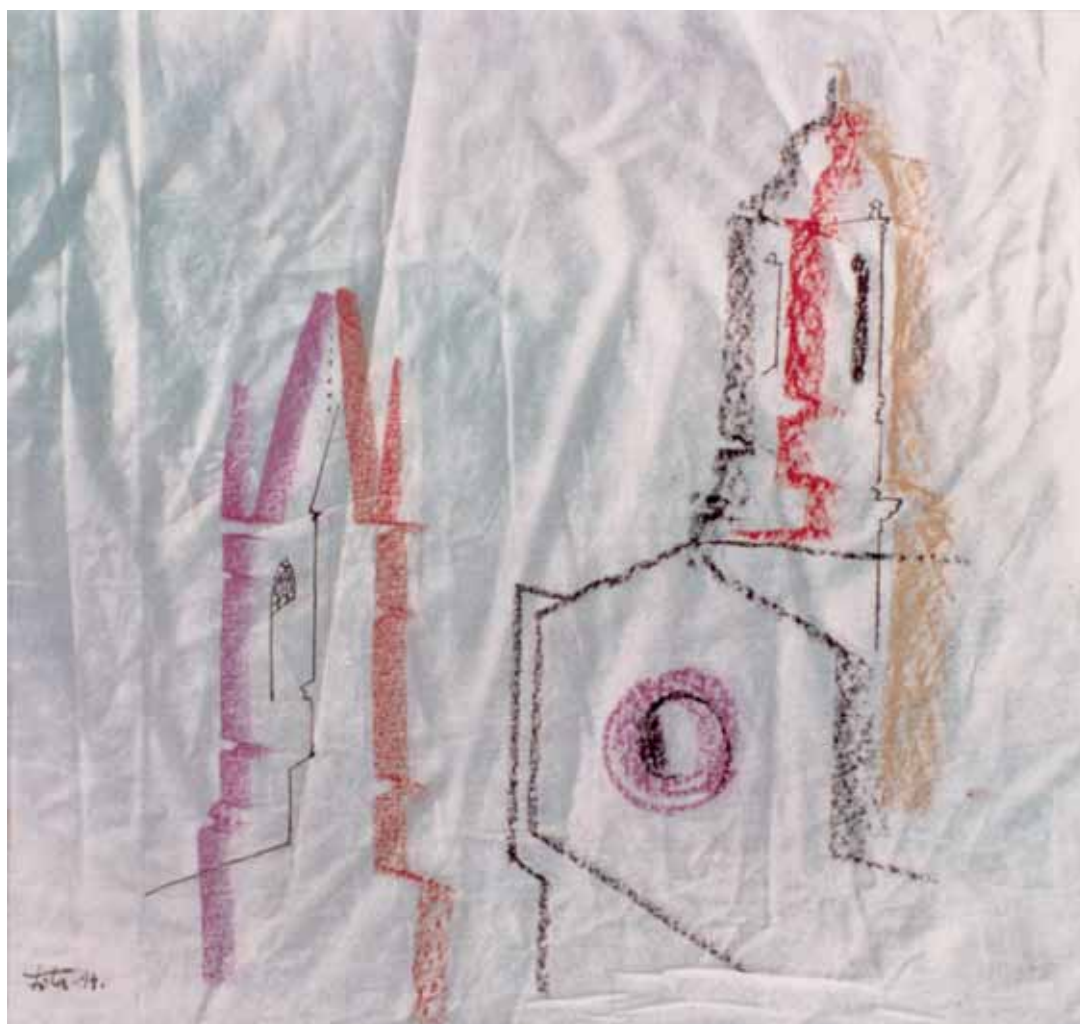
1994 Girona 57.
61 x 78 cm.
Mixta tela.

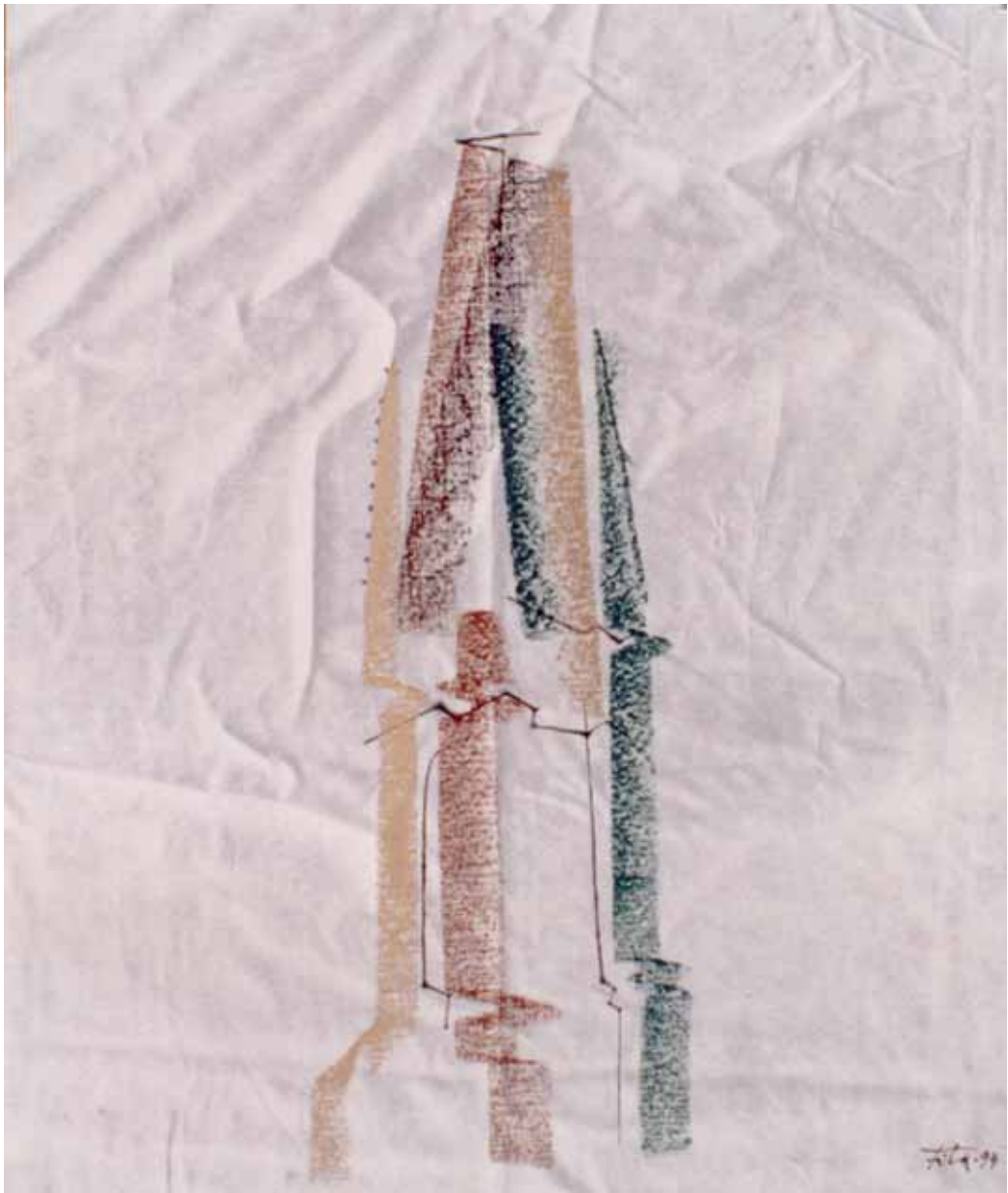
1994 Girona 35.
61 x 50 cm.
Mixta tela.

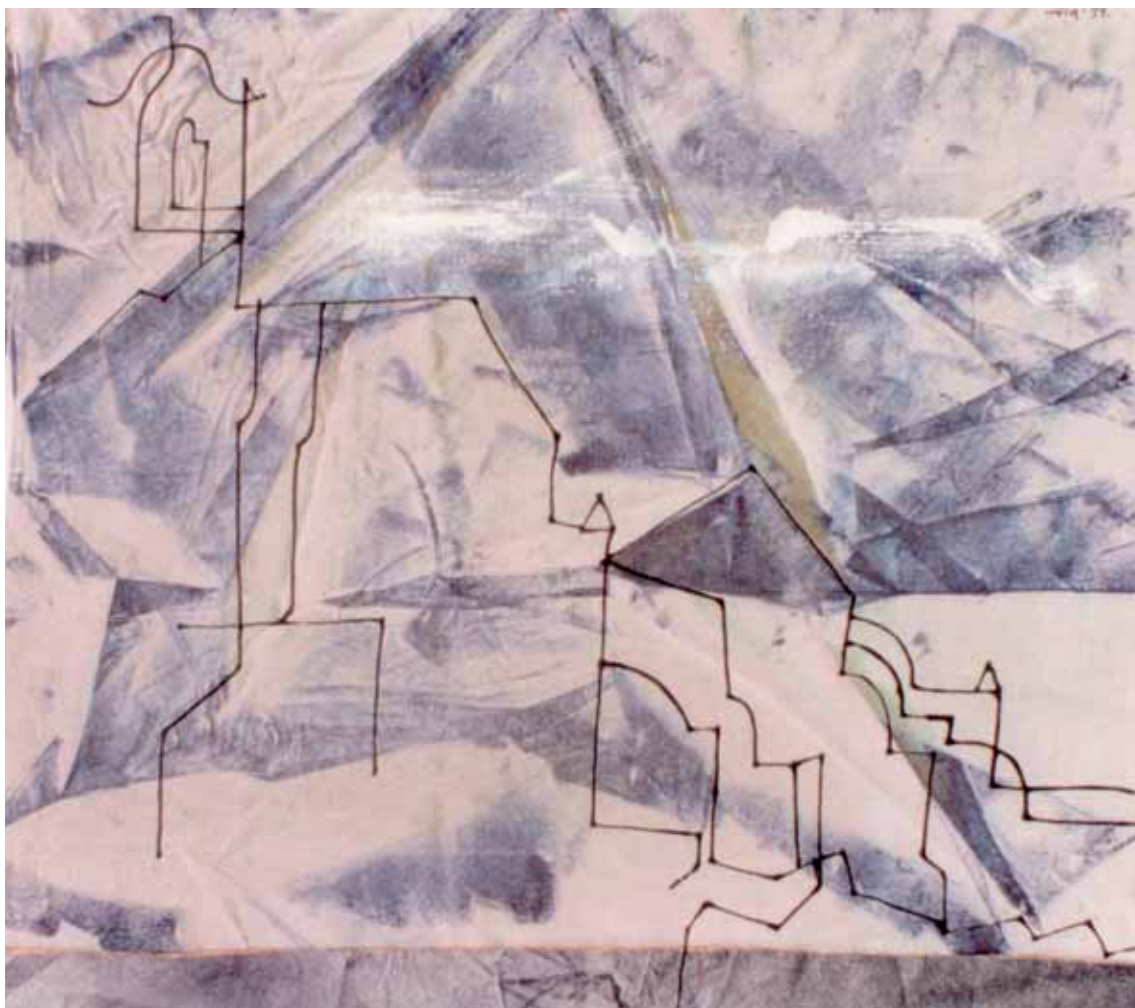
1994 *Girona 33.*
52 x 53 cm.
Mixta tela.

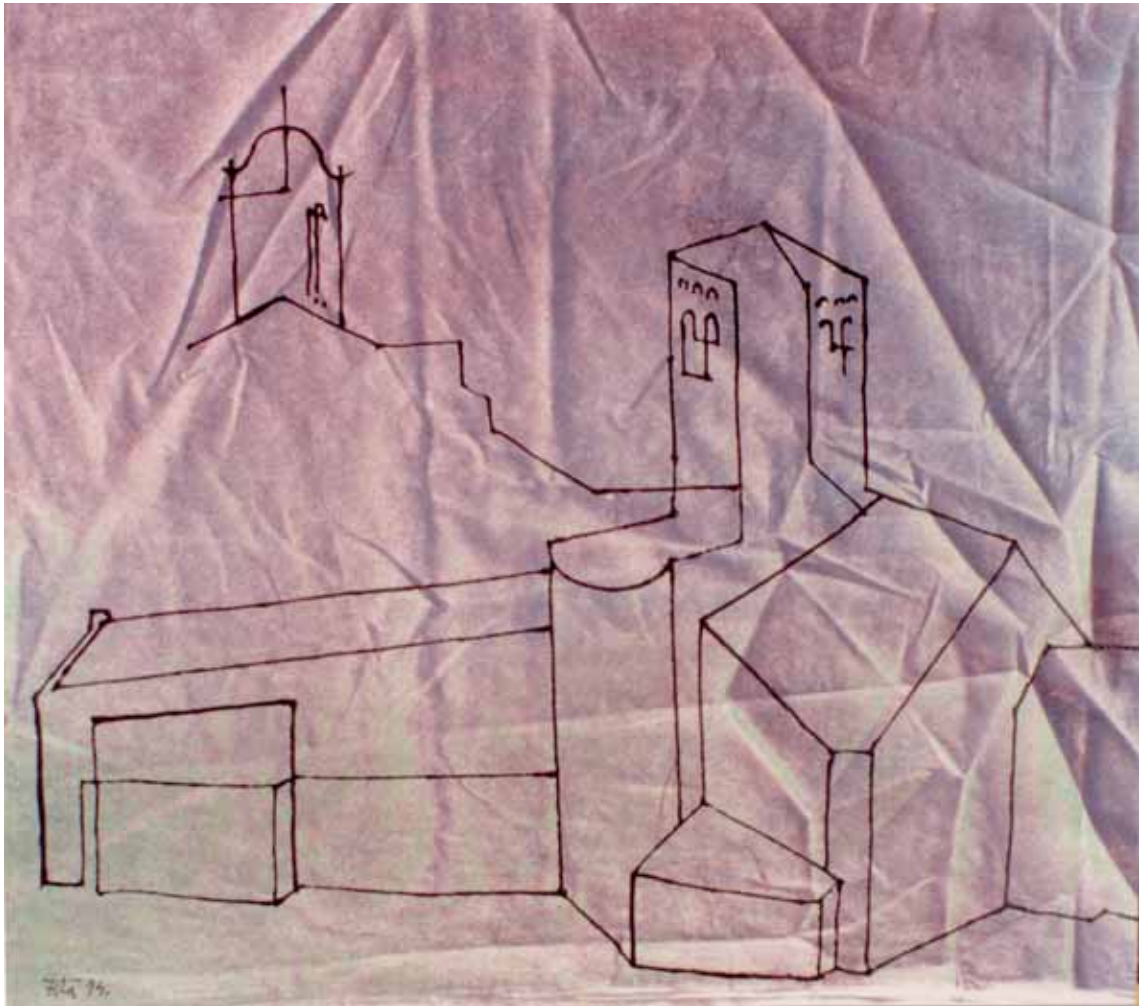
1994 *Girona 32.*
50 x 53 cm.
Mixta tela.

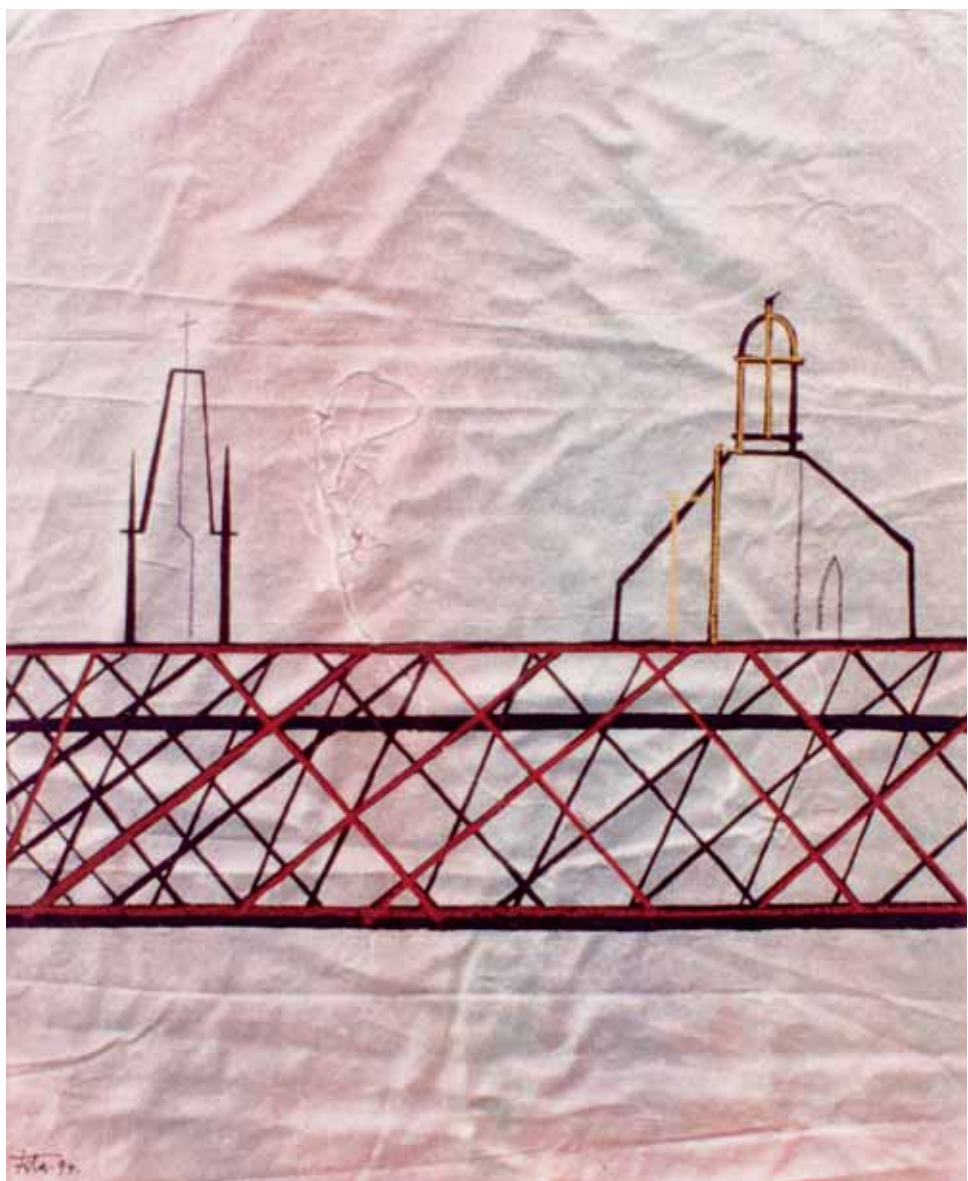
1994 *Girona 51.*
61 x 50 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 42.*
51 x 57 cm.
Mixta tela.

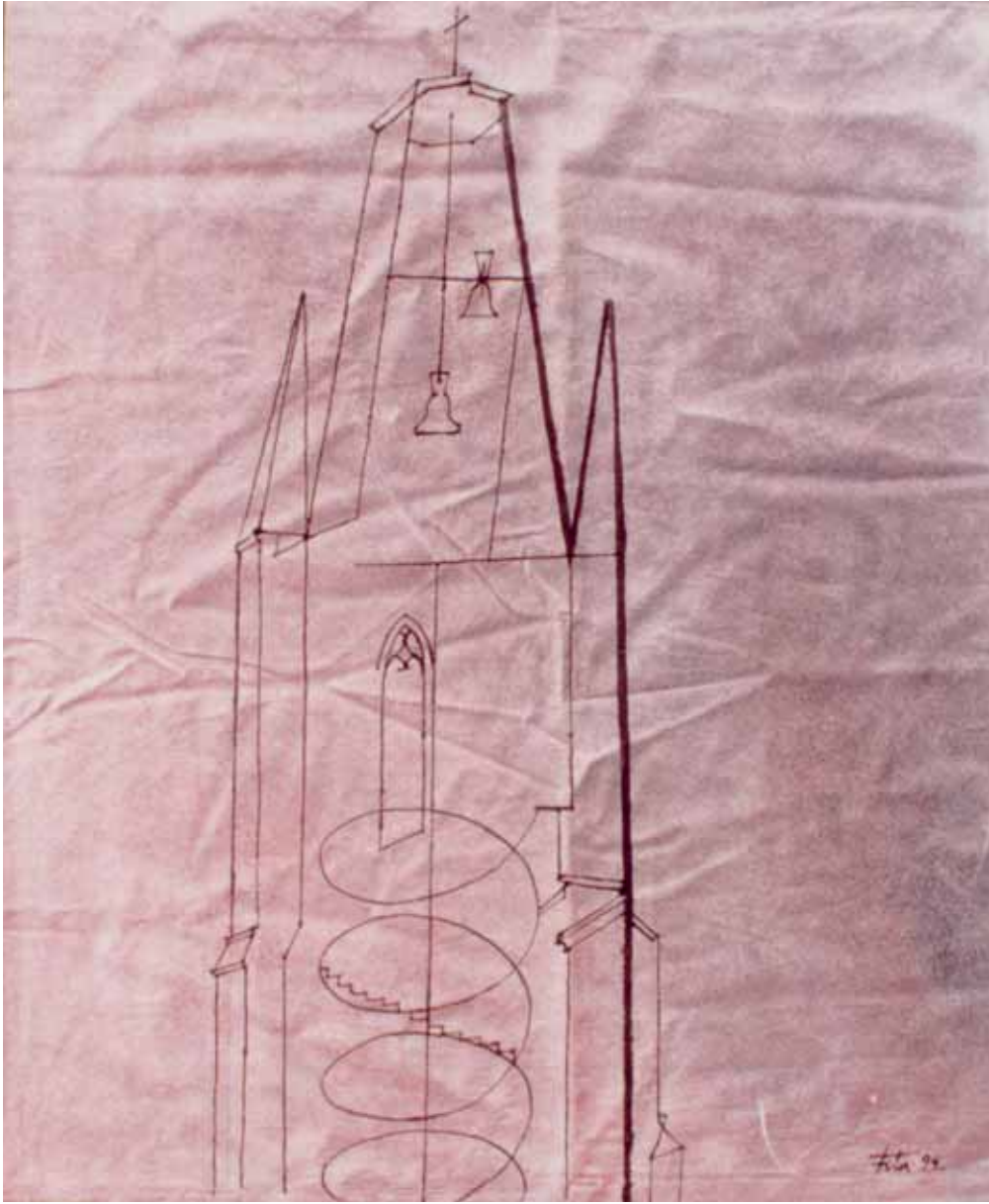
1994 Girona 53.
55 x 61 cm.
Mixta tela.

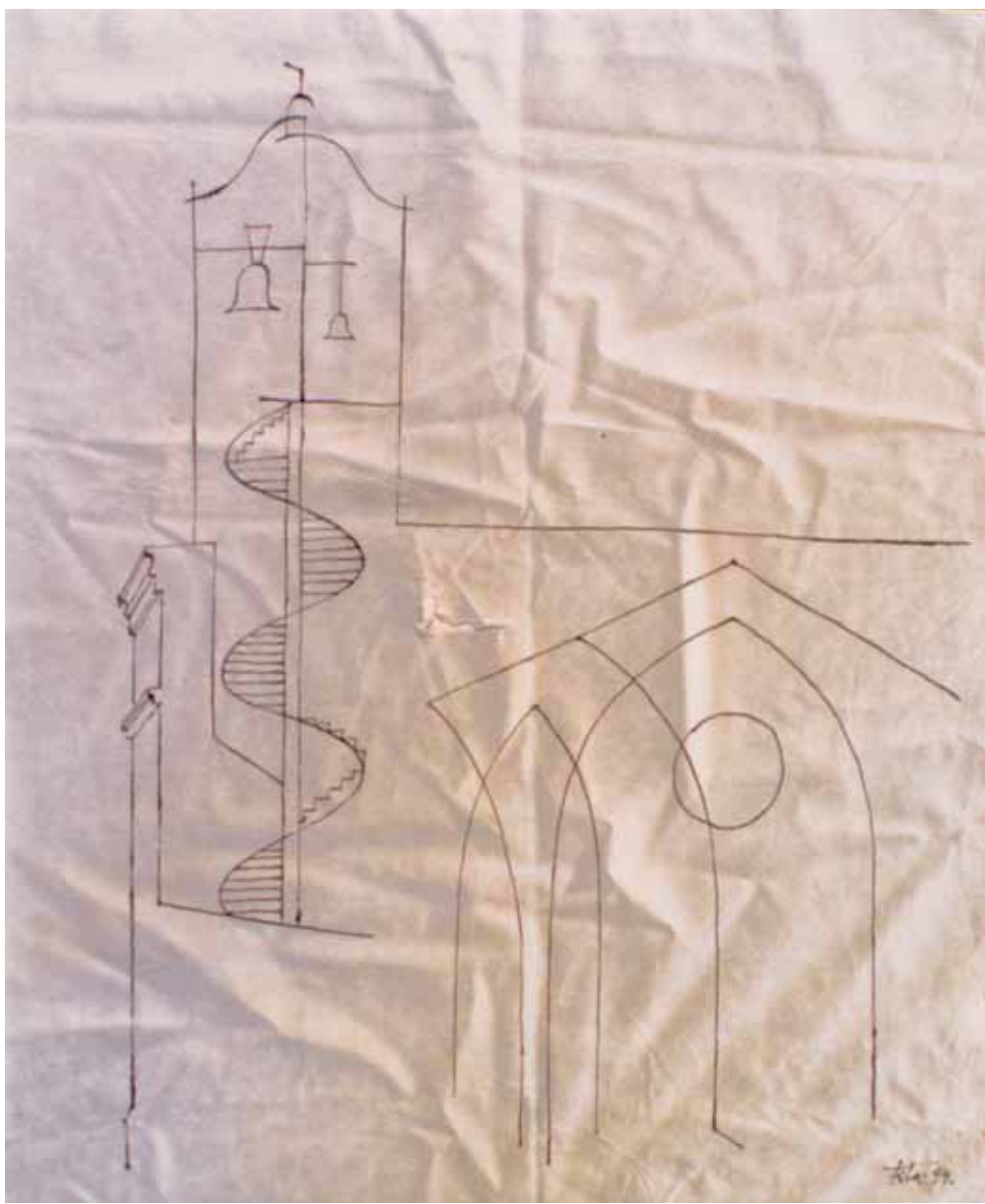
1994 *Girona 10.*
65 x 53 cm.
Mixta tela.

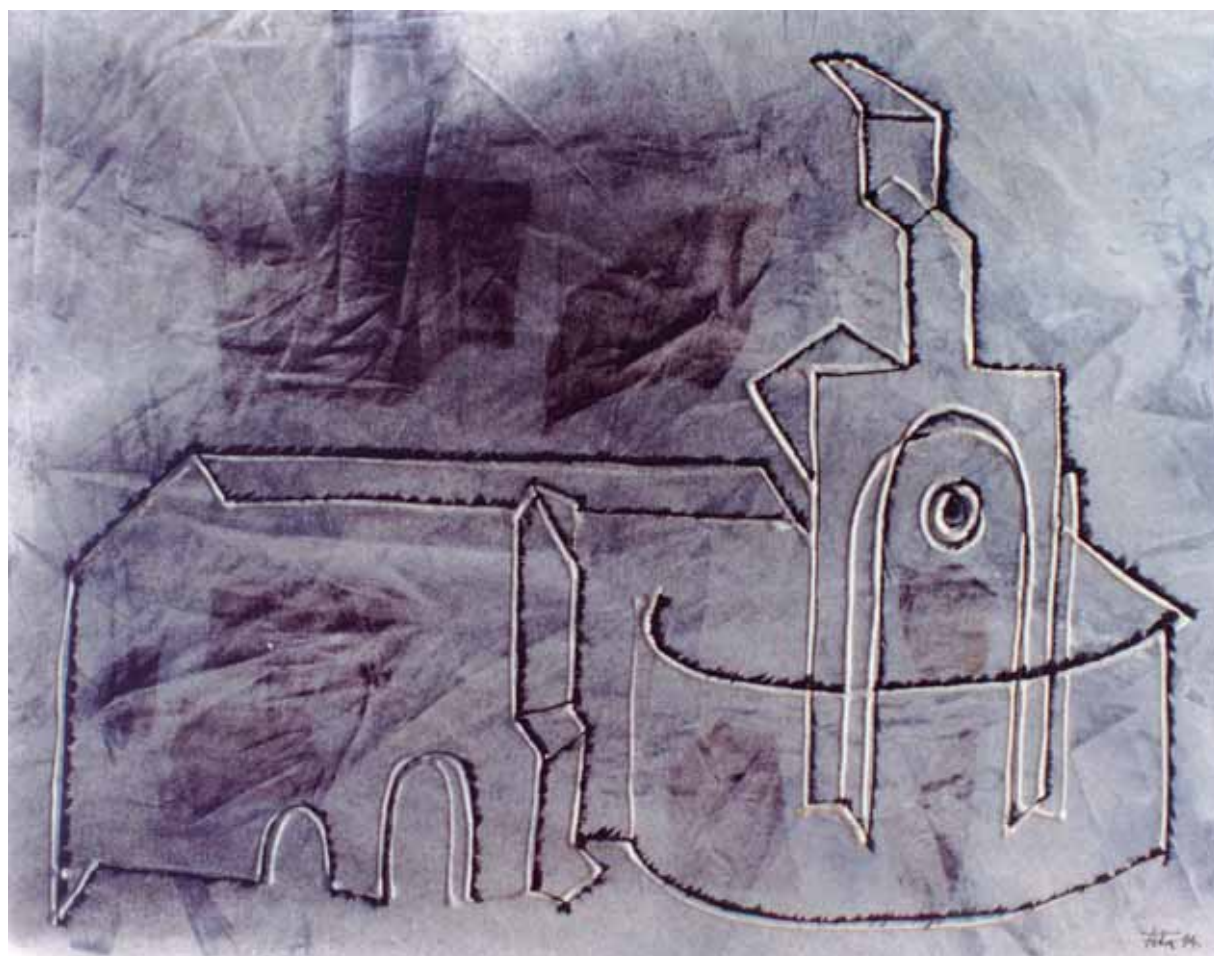
1994 *Girona 54.*
61 x 55 cm.
Mixta tela.

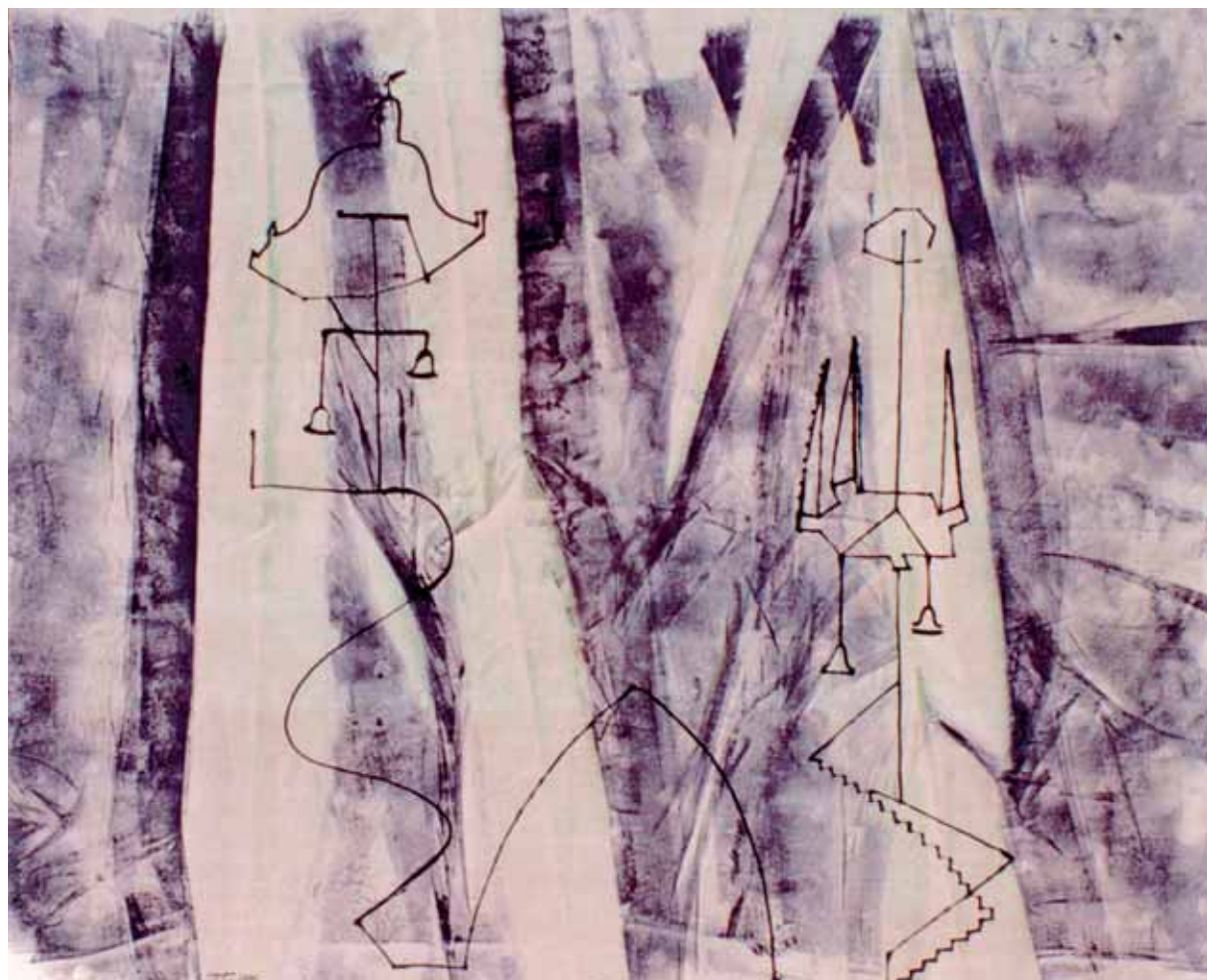
1994 Girona 7.
61 x 50 cm.
Mixta tela.

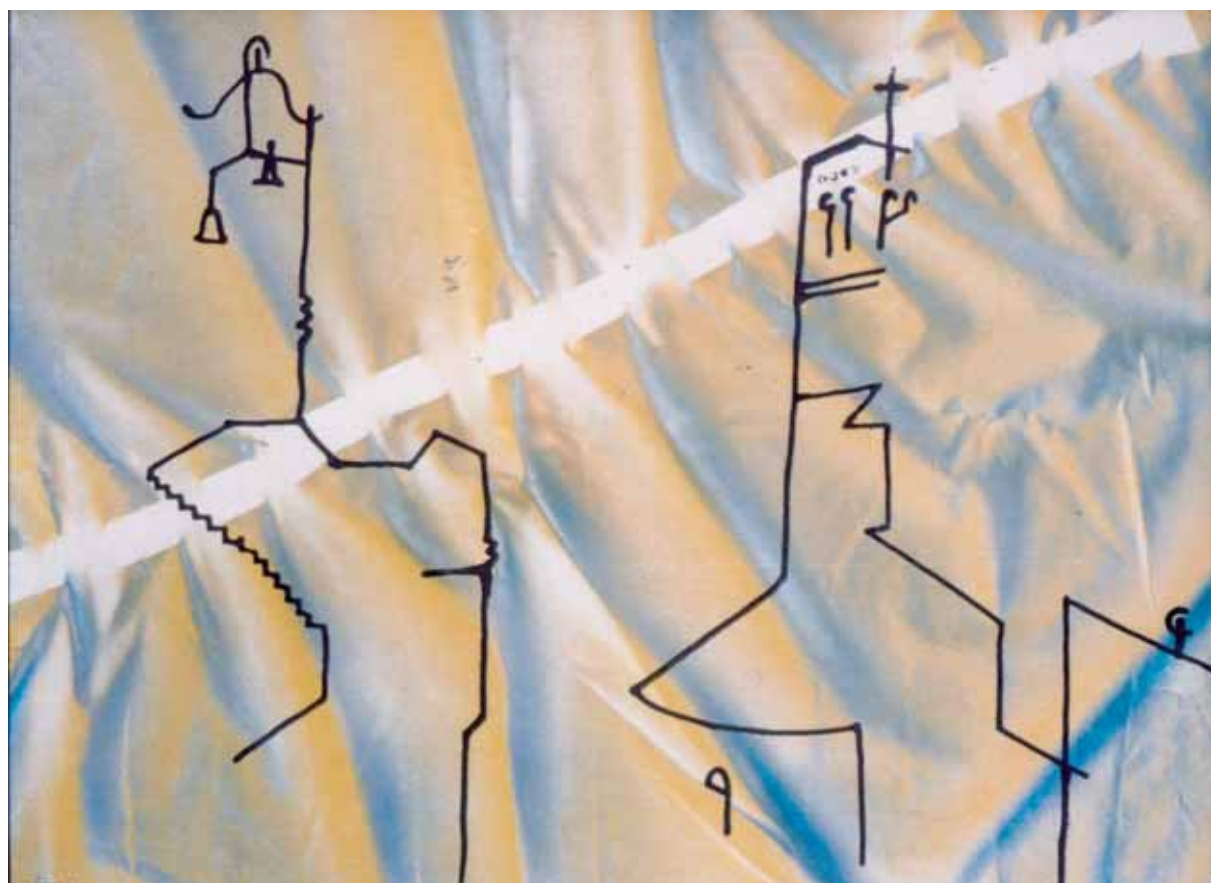
1994 Girona 4.
61 x 50 cm.
Mixta tela.

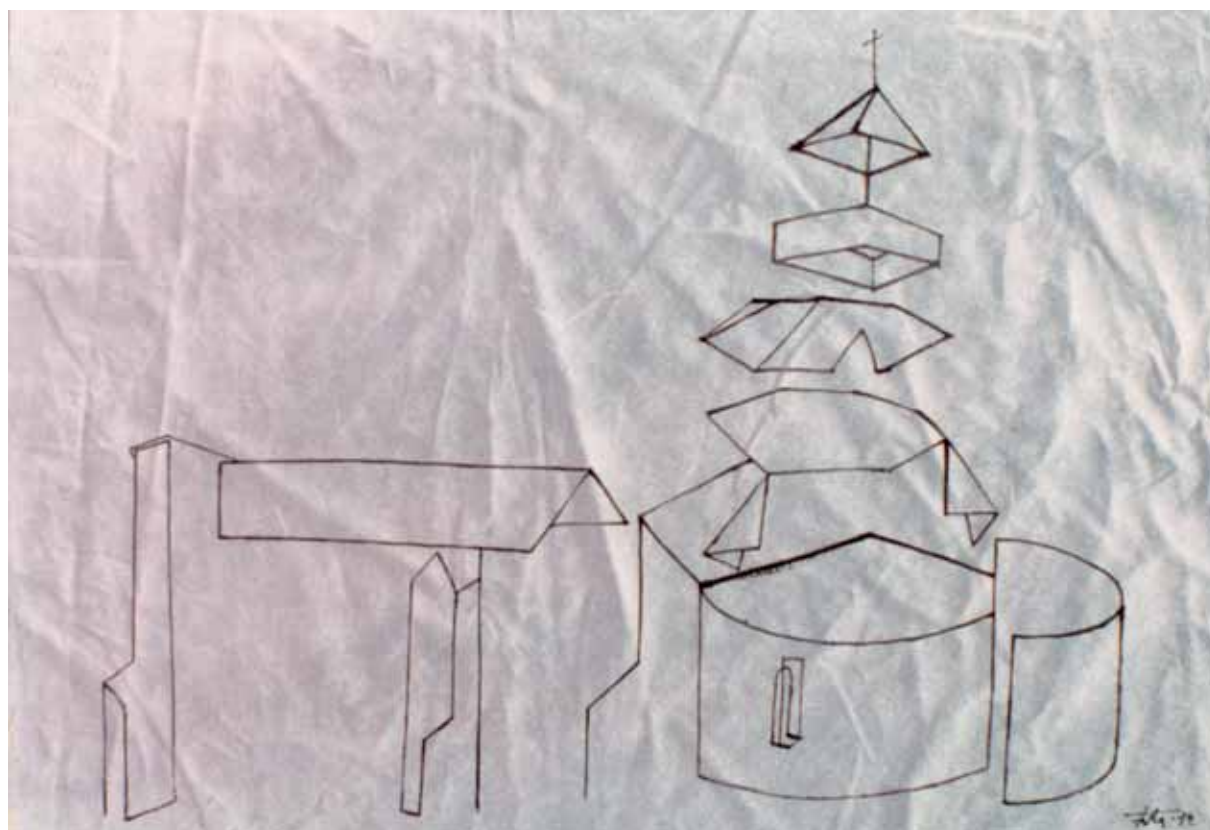
1994 *Girona 55.*
65 x 81 cm.
Mixta tela.

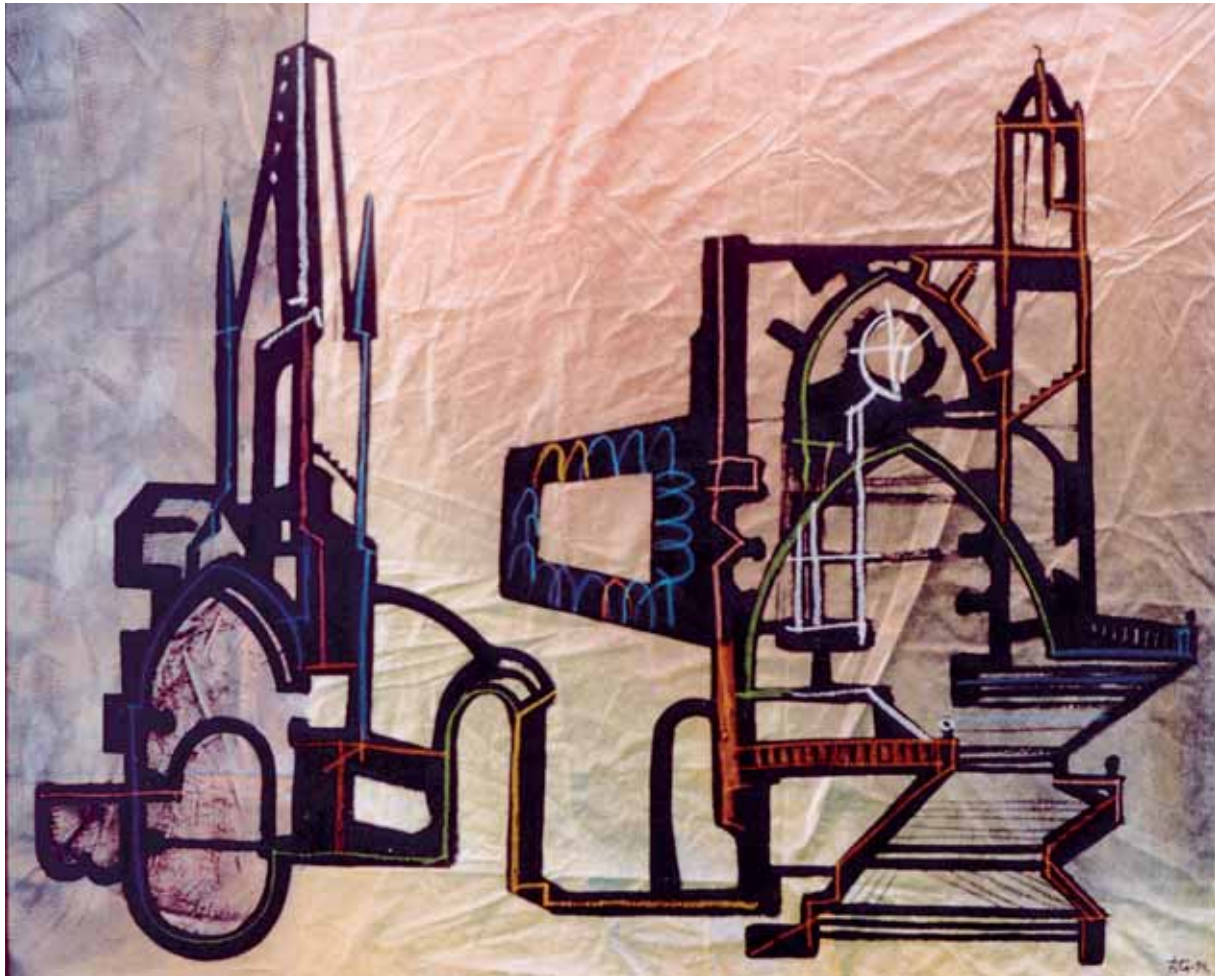
1994 *Girona 58.*
65 x 81 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 49.*
50 x 68 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 38.*
42,5 x 61 cm.
Mixta tela.

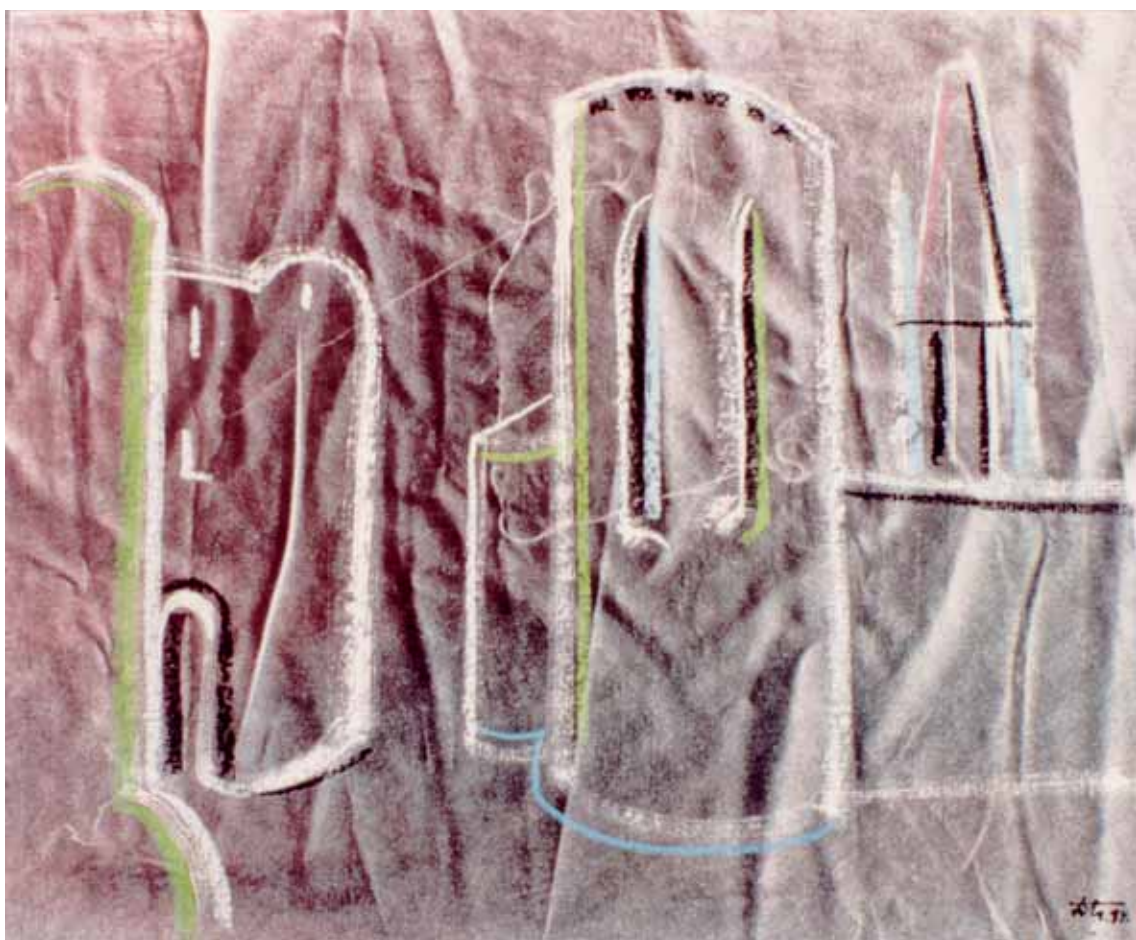
1994 *Girona monumental.*
98 x 118 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 46.*
61 x 55 cm.
Mixta tela.

1994 Girona 34.
52 x 53 cm.
Mixta tela.

1994 Girona 21.
50 x 61 cm.
Mixta tela.

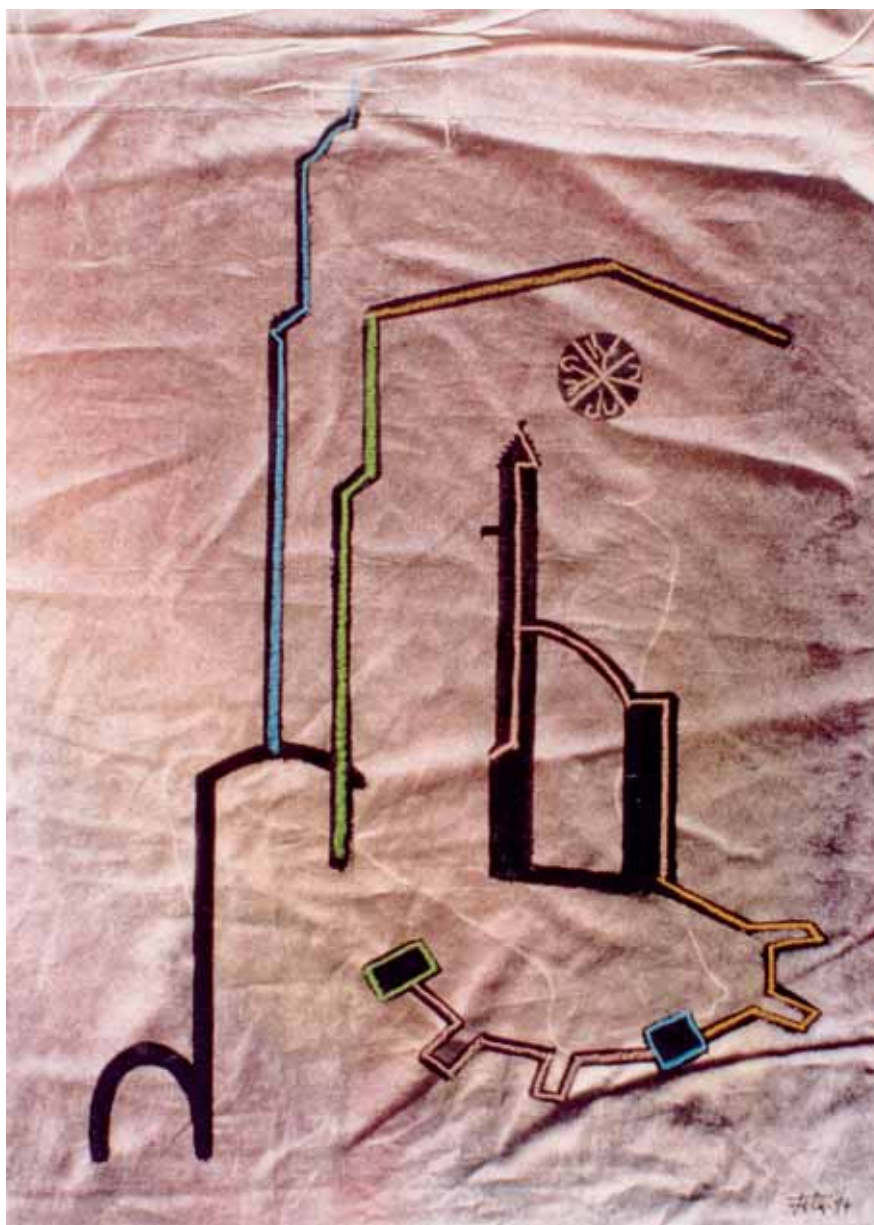
1994 *Girona 63.*
55 x 61 cm.
Mixta tela.

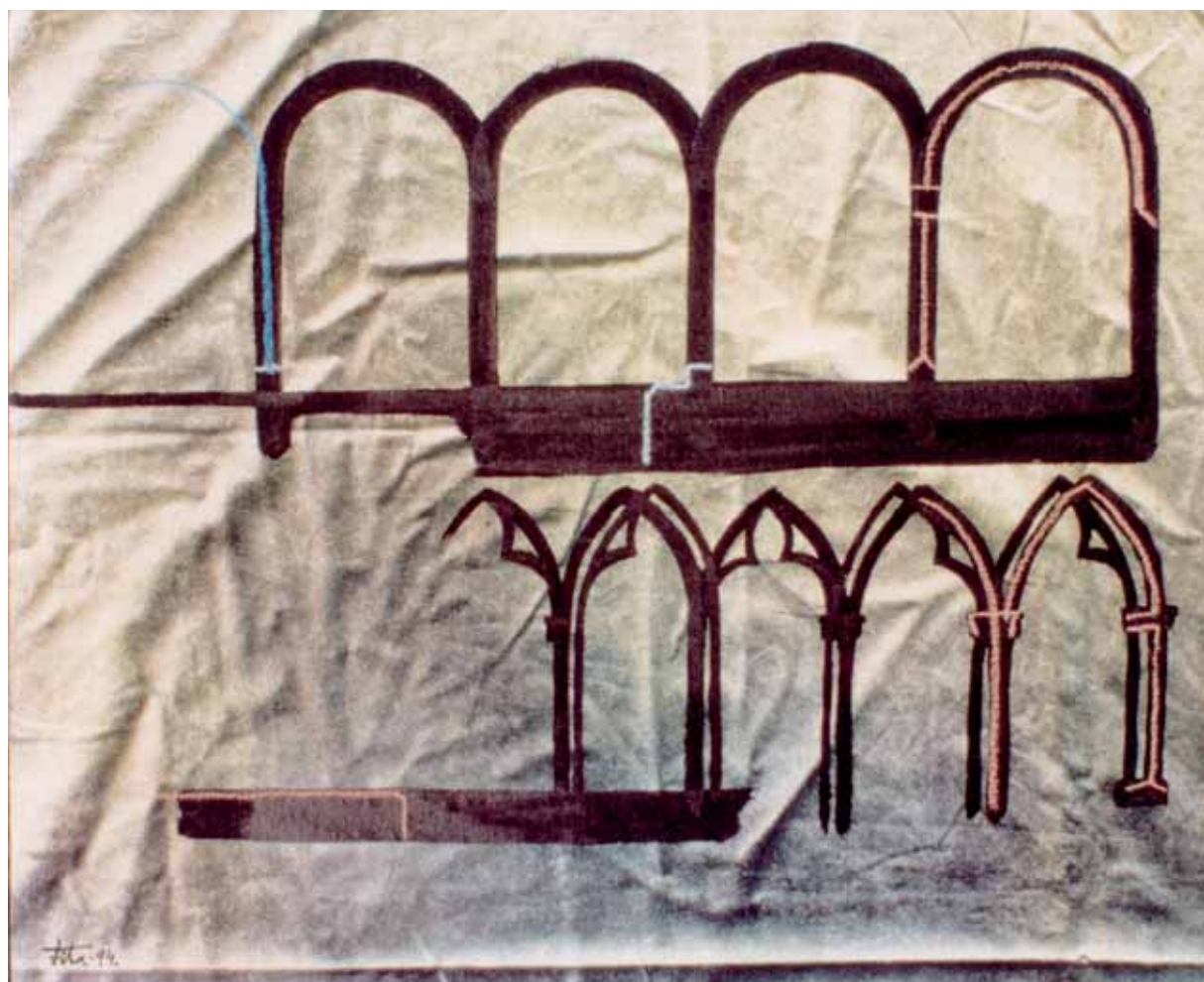
1994 *Girona 47.*
57 x 64 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 30.*
53 x 42,5 cm.
Mixta tela.

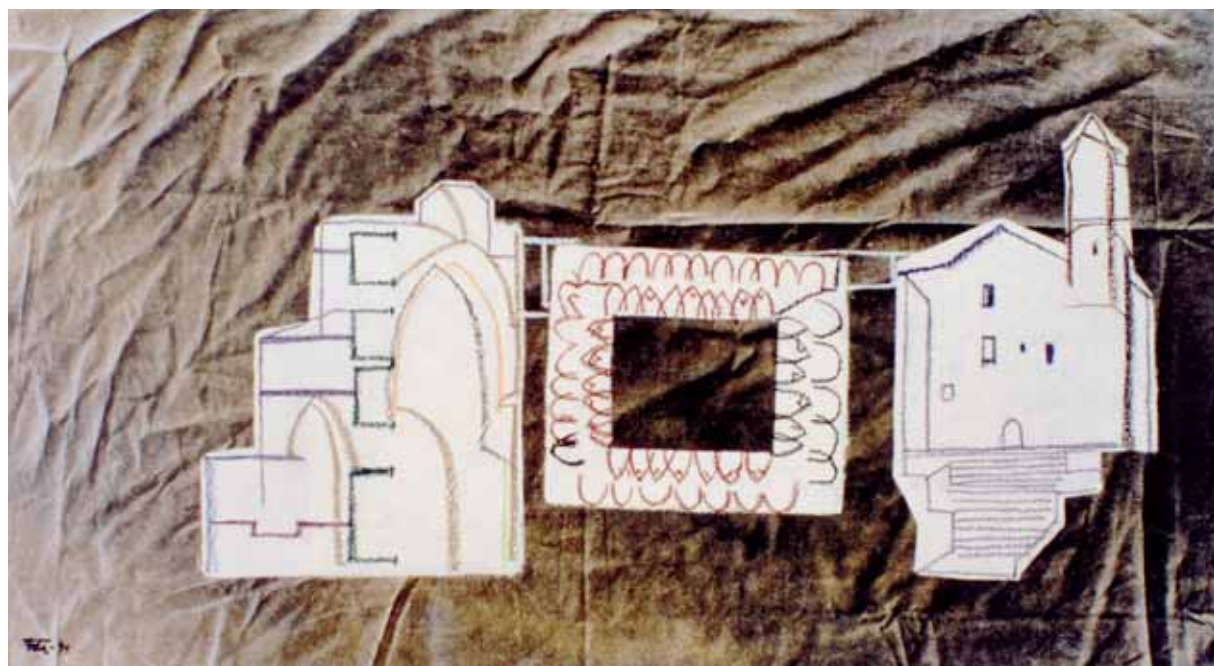
1994 *Girona 5.*
69,5 x 50 cm.
Mixta tela.

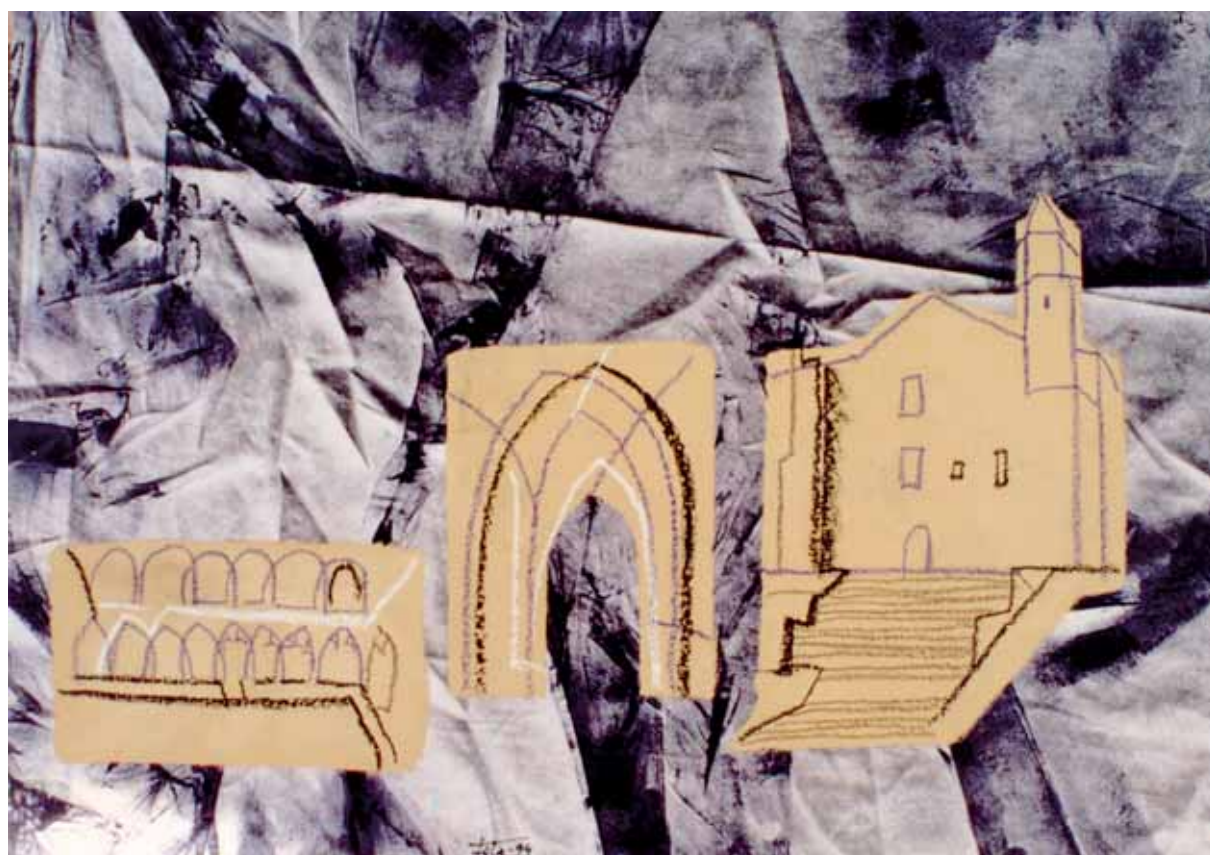
1994 *Girona 6.*
50 x 61 cm.
Mixta tela.

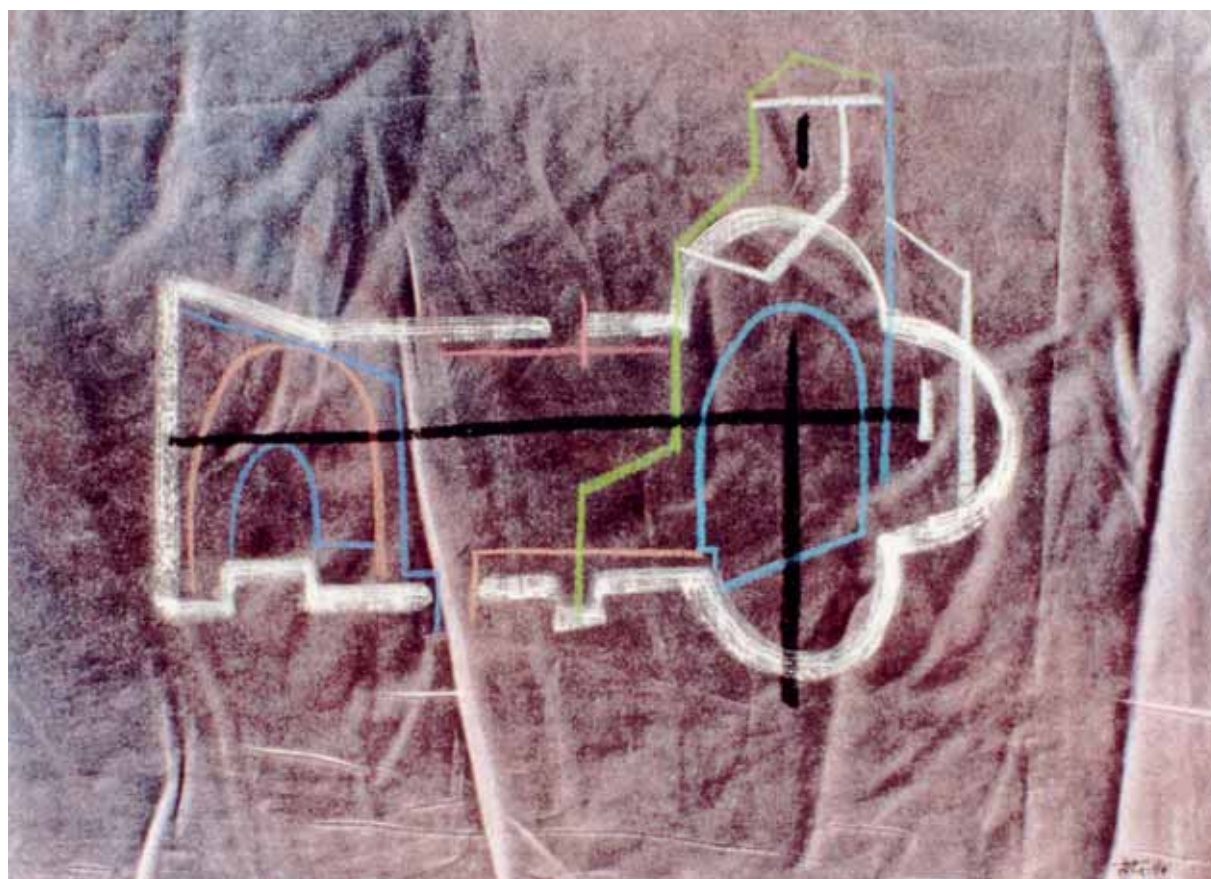
1994 *Girona 9.*
69,5 x 50 cm.
Mixta tela.

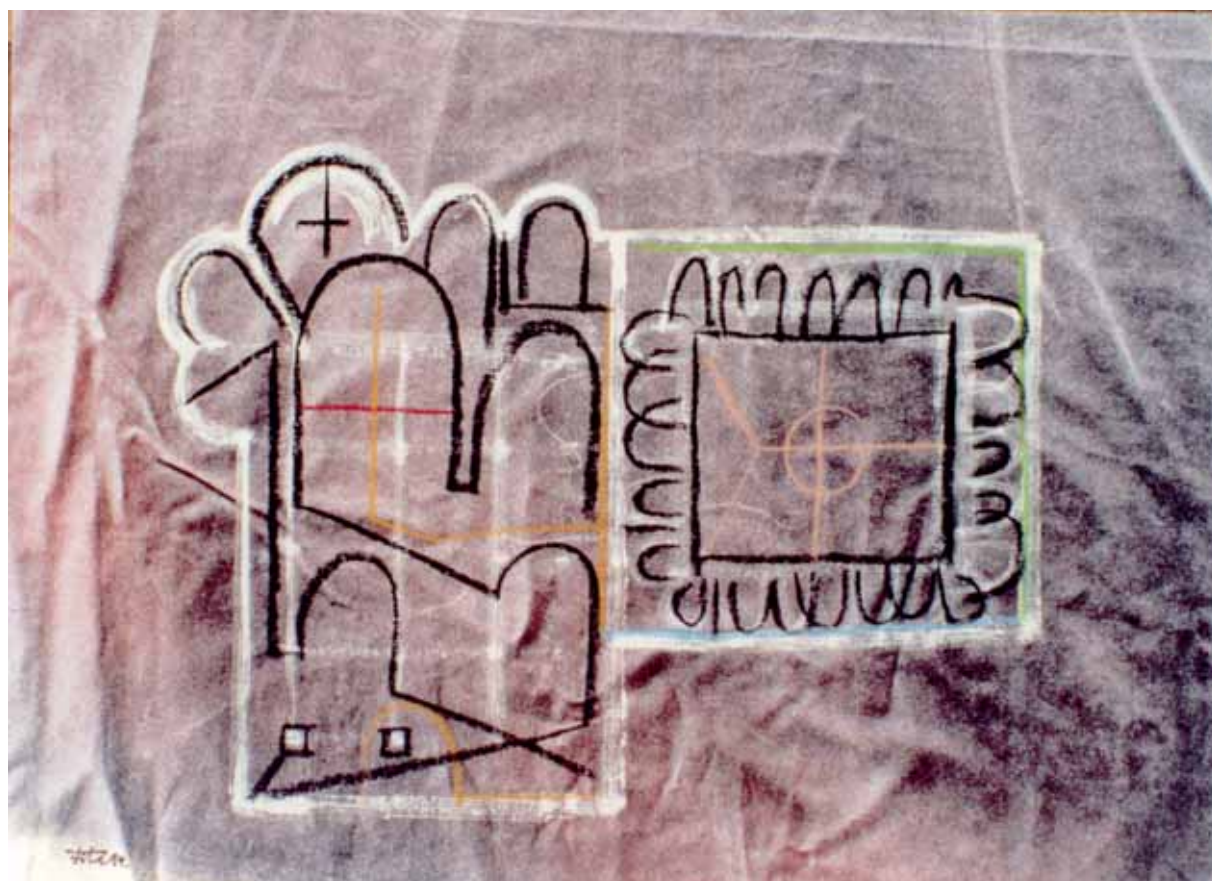
1994 *Girona 41.*
52 x 95 cm.
Mixta tela.

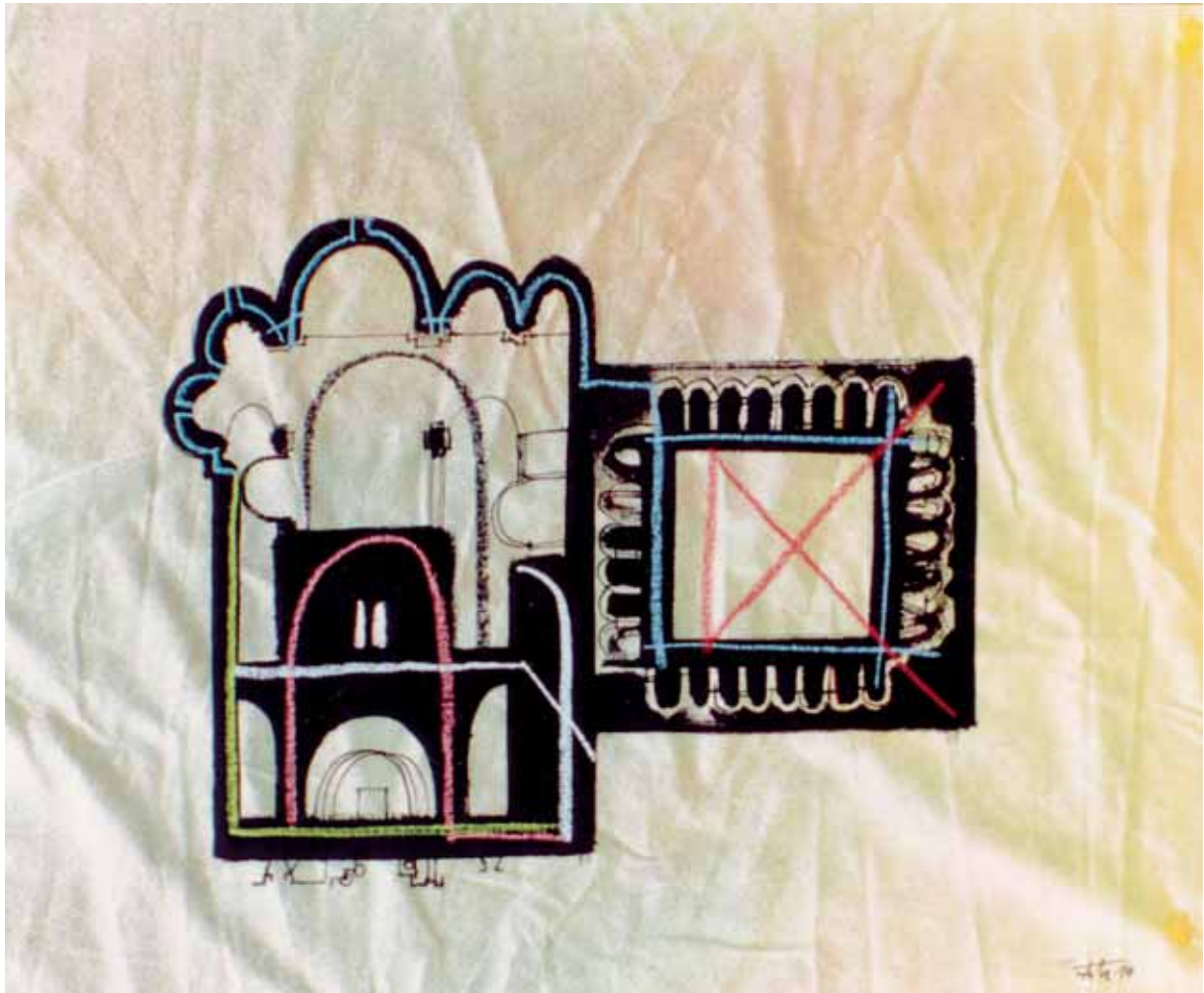
1994 *Girona 13.*
50 x 70 cm.
Mixta tela.

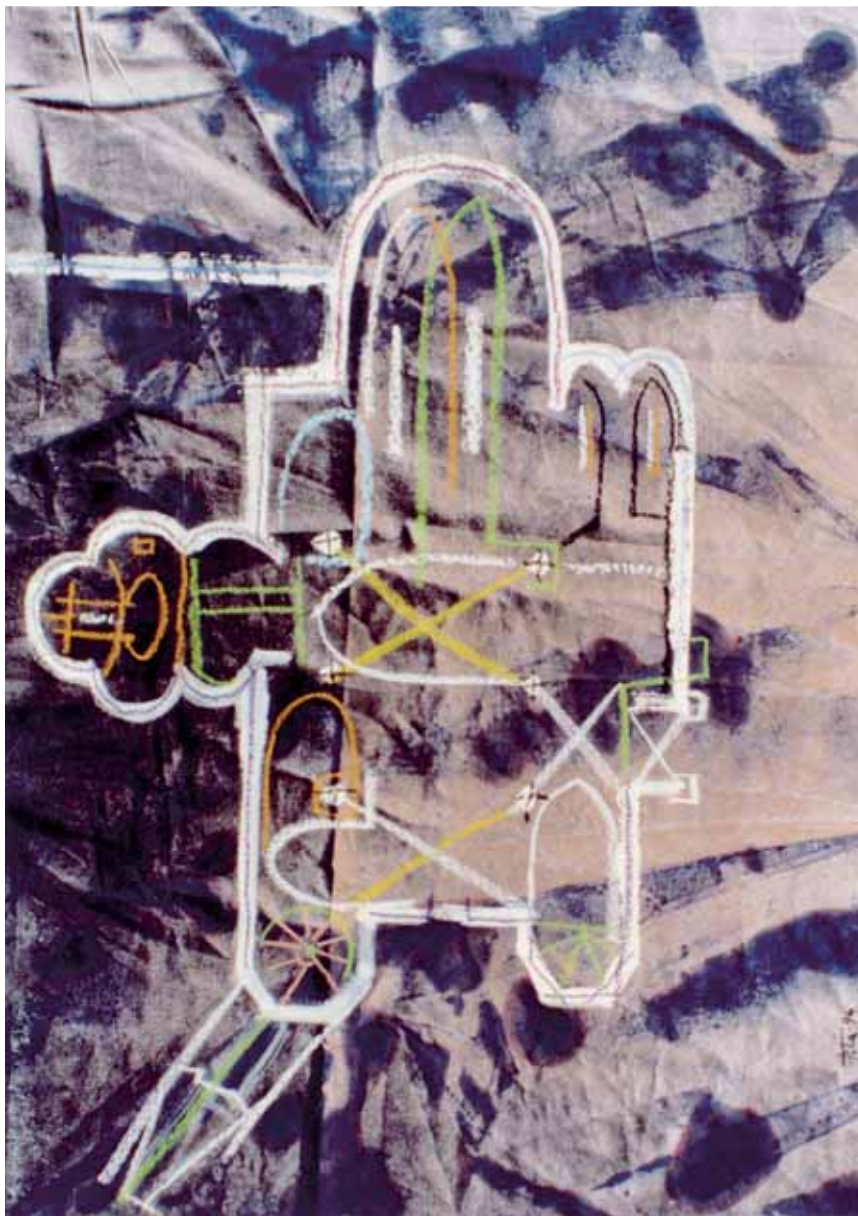
1994 *Girona 20.*
50 x 69 cm.
Mixta tela.

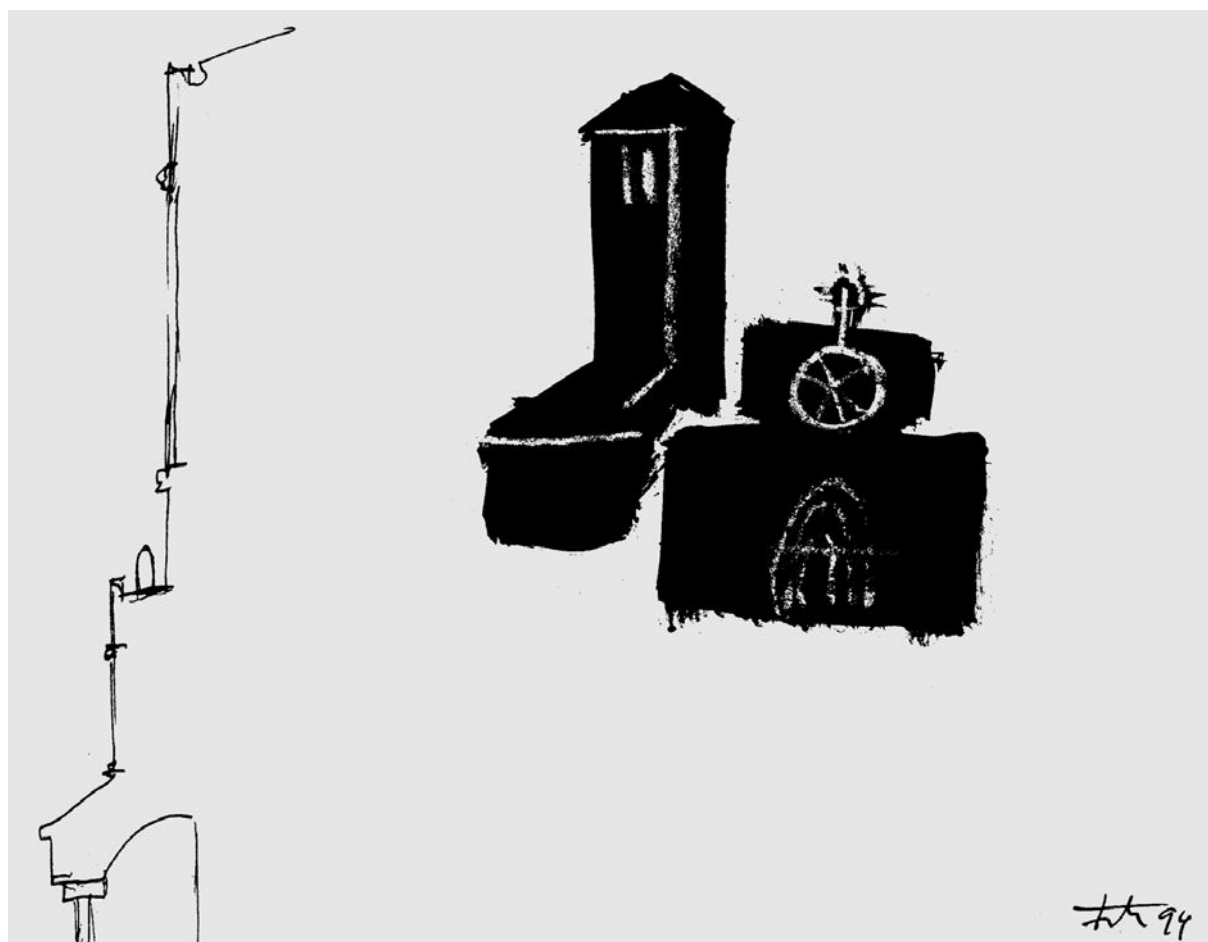
1994 Girona 19.
50 x 69 cm.
Mixta tela.

1994 Girona 23.
50 x 61 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 26.*
50 x 69,5 cm.
Mixta tela.

En aquest conjunt d'obres sobre la ciutat antiga de Girona, el dibuix té una part important de presència en l'elaboració de les pintures, gravats o serigrafies. N'és el motor d'iniciació i transformació cap a una obra diferent. Els mitjans tècnics també tenen la seva part d'importància, igualment com els suports. Els 35 blocs que preparen el conjunt d'obres que hi figuren, si bé també donen una informació general, tenen gran interès, al meu entendre, per tot el sentir i palpar de solucions i enfocaments diversos, encara que no tots seran representats finalment en obres pictòriques.

El fet de plantejar cada vegada les obres fa que no existeixi un criteri immòbil, fins i tot en ordenar aquestes obres sento la invitació de representar nous aspectes per a l'esdevenidor.

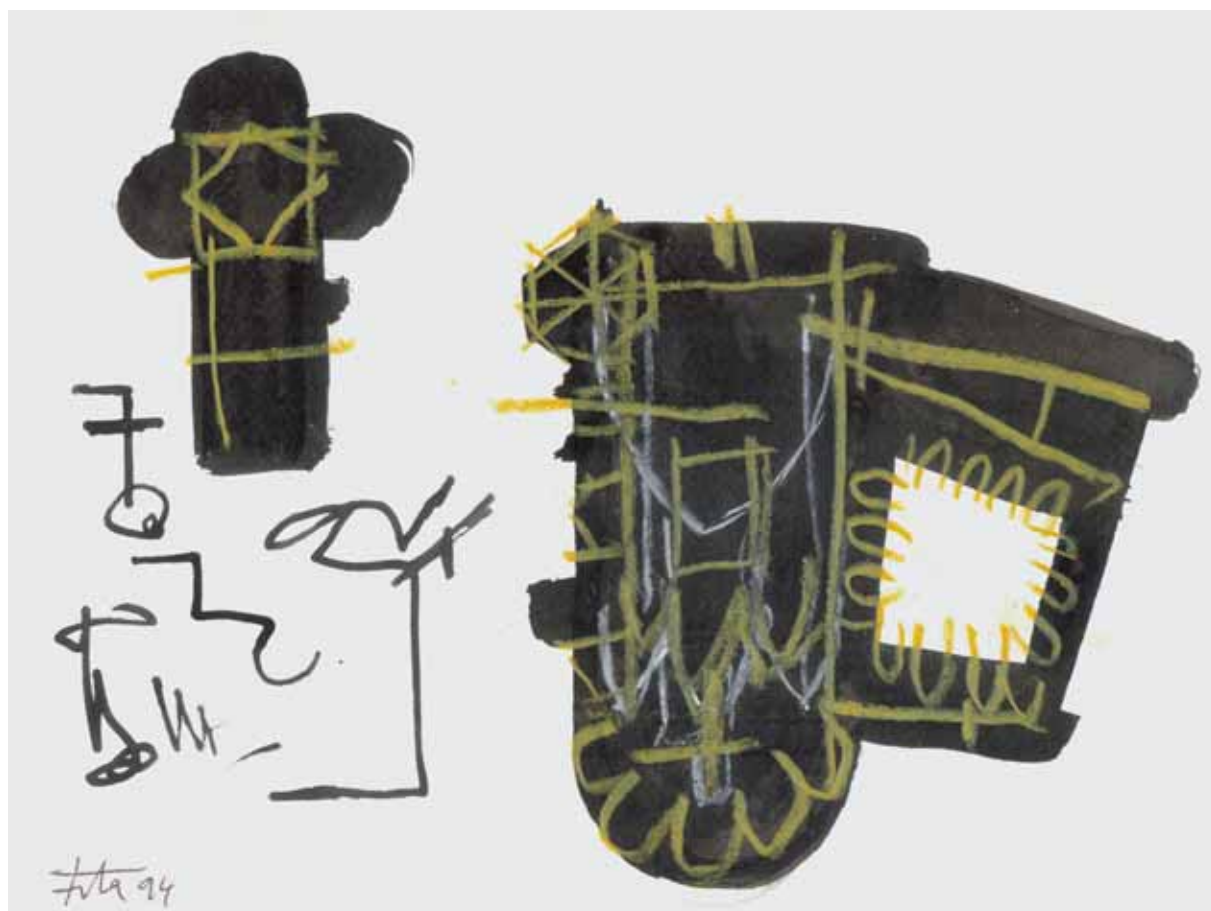
1994 *Bloc 322.*
17 x 24 cm.
Ploma pinzell tinta xinesa paper.

In this group of works of the old part of Girona, drawing plays an important part in the elaboration of the paintings, stencils or serigraphs. It is the starter motor and the transformation towards a different type of work. The technical media also have their part to play, just as the supports. The 35 pads which prepare the group of works of which it is composed, if they also give general information, they have great interest, to my understanding, for all the feeling and touching of solutions and diverse focuses, although not all of them are finally represented in pictorial works.

The fact of considering each time the works, means that there does not exist an immobile criteria, even to ordering these works I feel the invitation of representing new aspects for the future.

1994 Bloc 322.
17 x 24 cm.
Pinzell tinta xinesa ceres paper.

1994 *Bloc 322.*
 17 x 24 cm.
 Pinzell tinta xinesa ceres paper.

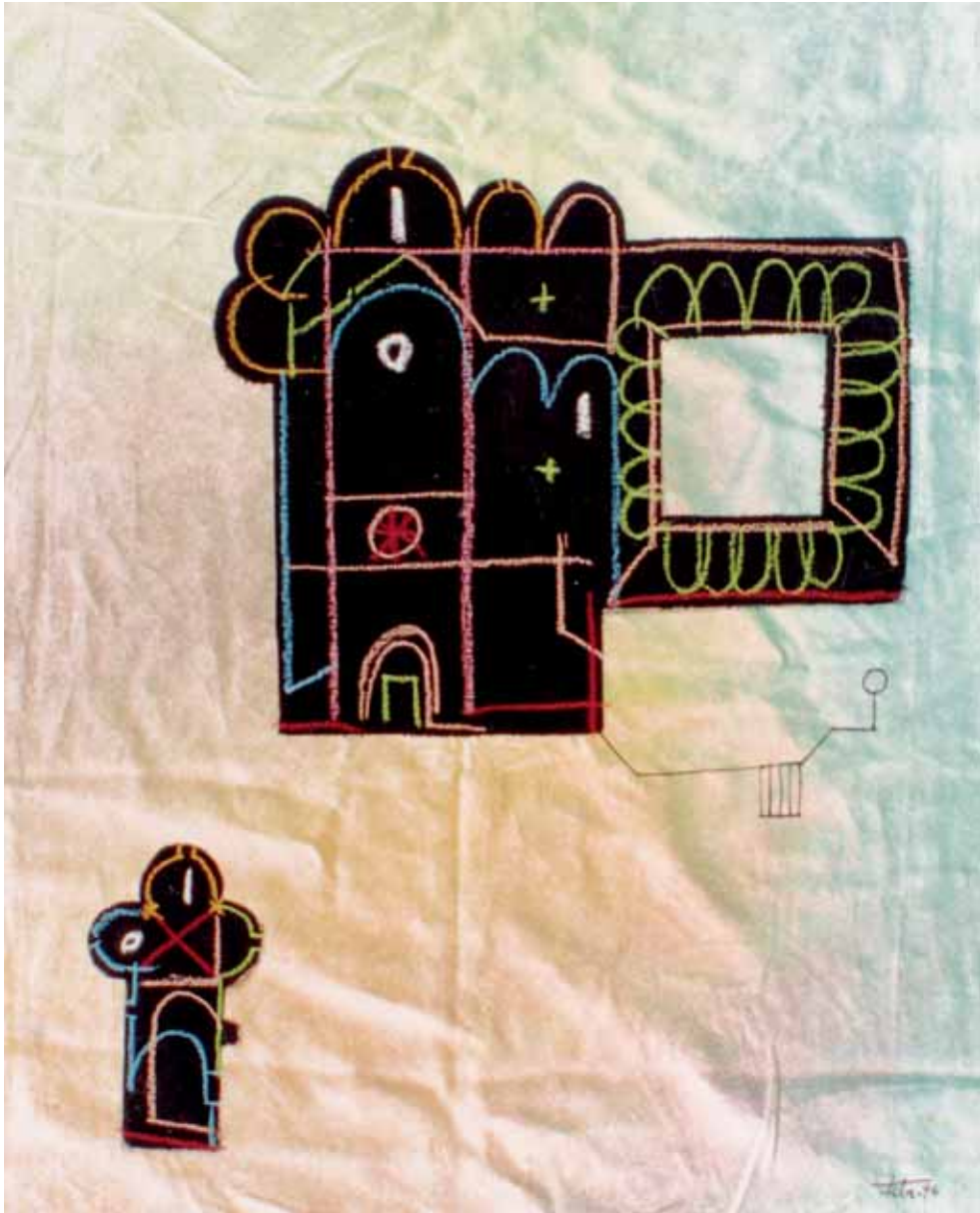
1994 *Bloc 322.*
17 x 24 cm.
Pinzell tinta xinesa ceres paper.

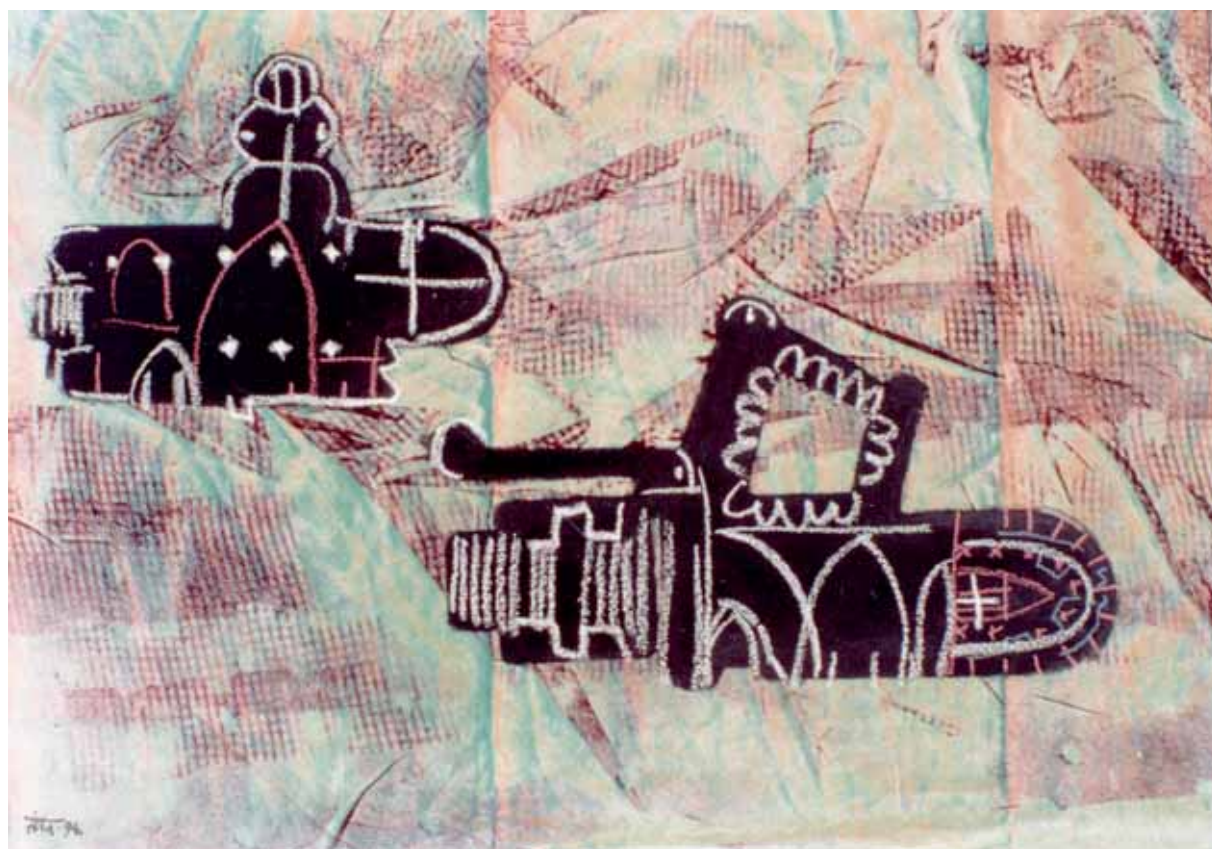
1994 *Bloc 322.*
17 x 24 cm.
Pinzell tinta xinesa ceres paper.

1994 *Bloc 322.*
17 x 24 cm.
Pinzell tinta xinesa ceres paper.

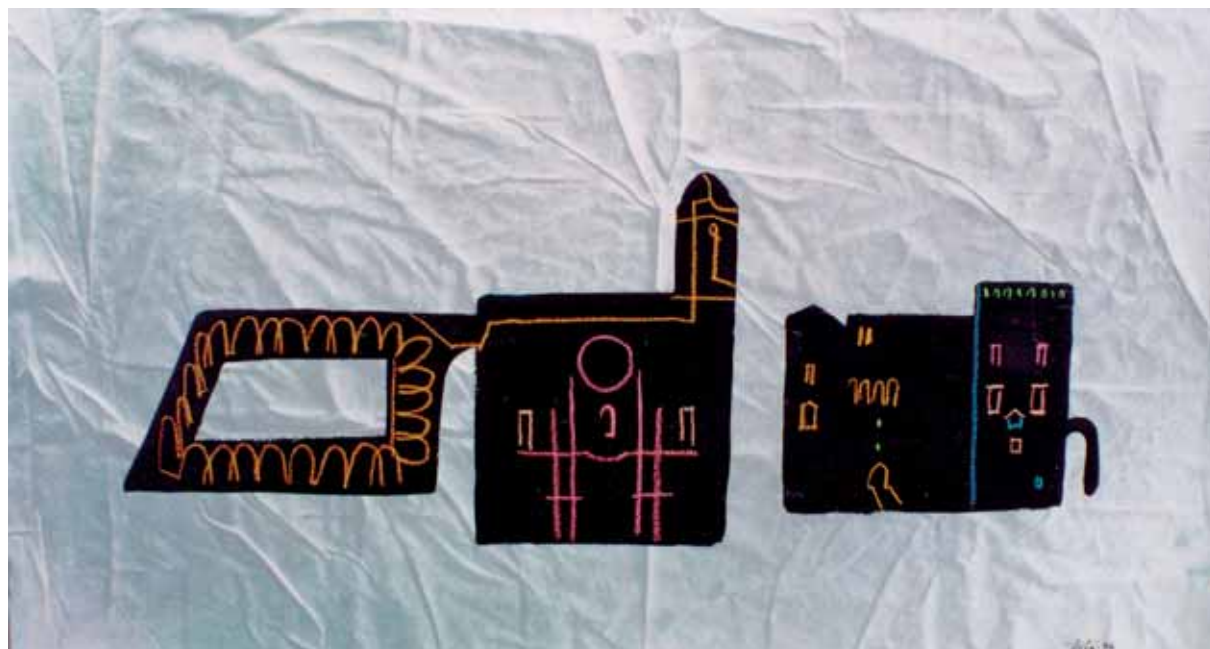
1994 Girona 25.
65 x 53 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 66.*
50 x 70 cm.
Mixta tela.

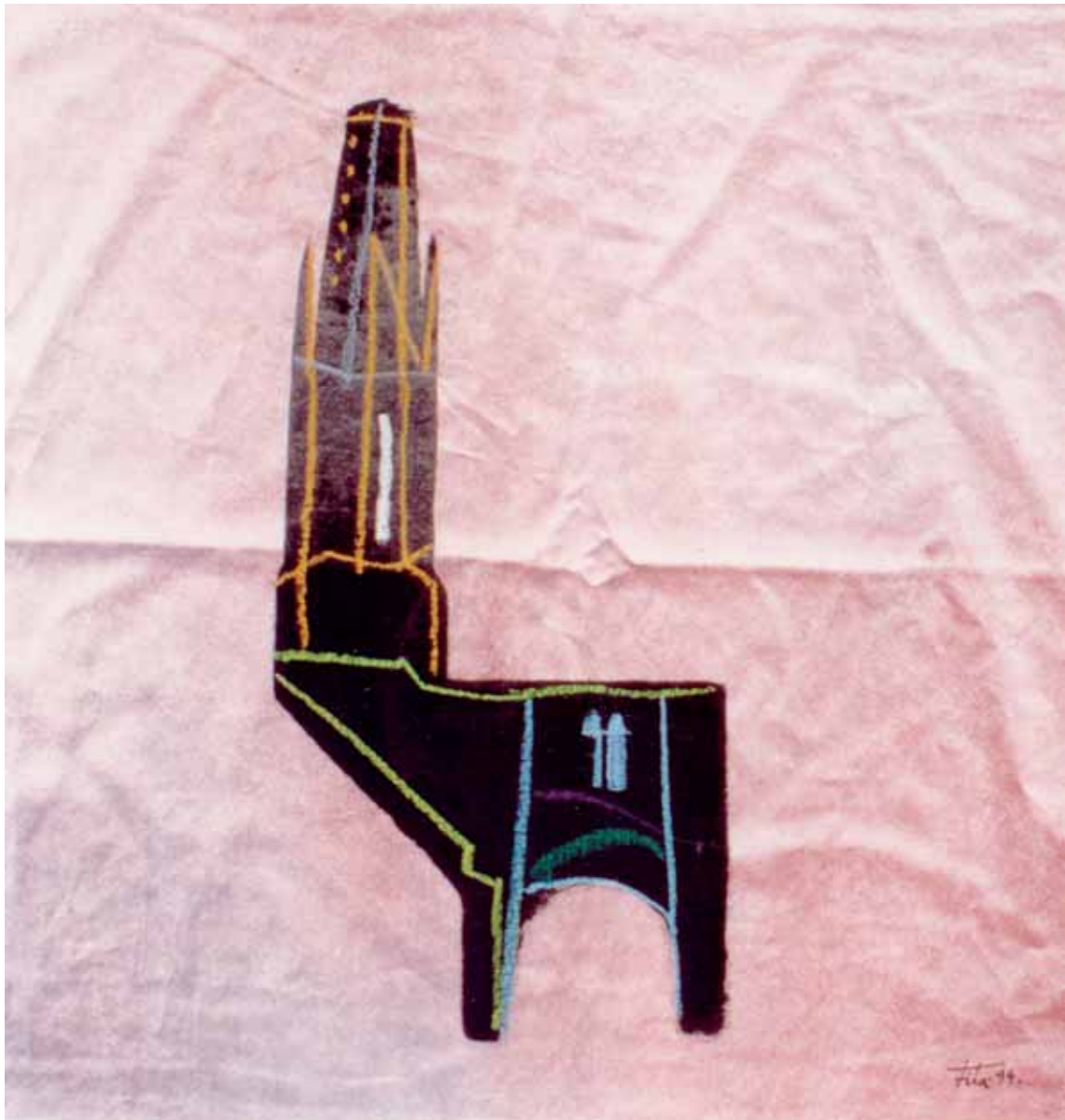
1994 Girona 67.
50 x 70 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 1.*
52 x 95 cm.
Mixta tela.

1994 Girona 29.
50 x 53 cm.
Mixta tela.

1994 Girona 31.
53 x 50 cm.
Mixta tela.

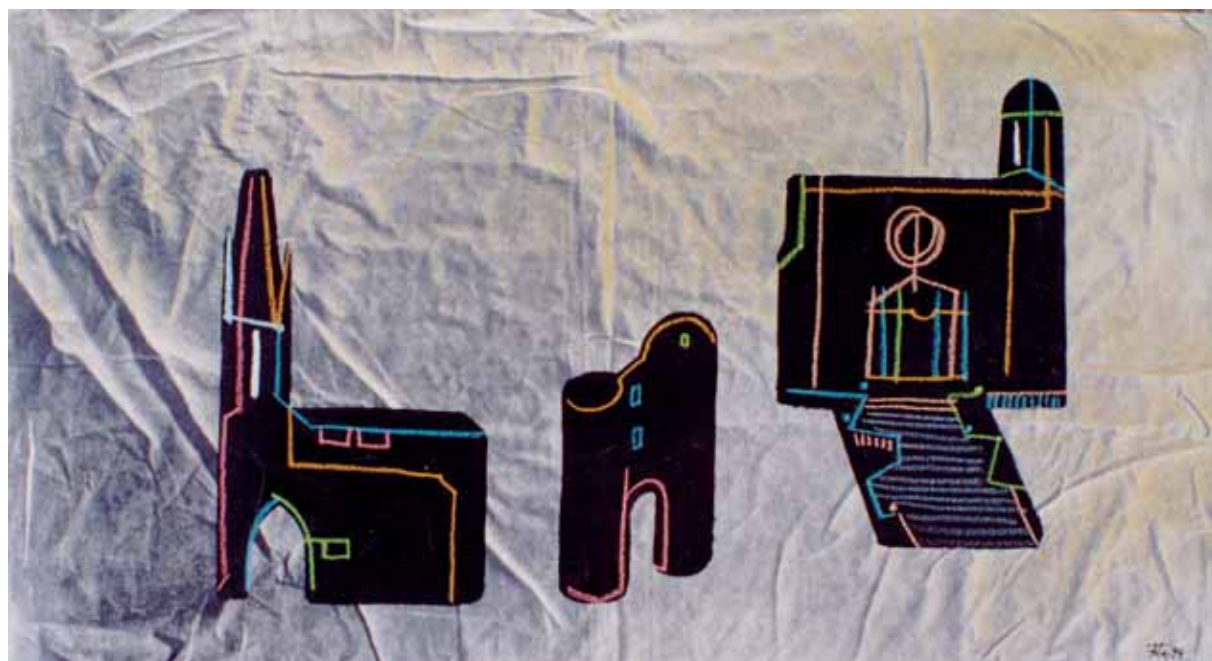
1994 *Girona 12.*
50 x 69 cm.
Mixta tela.

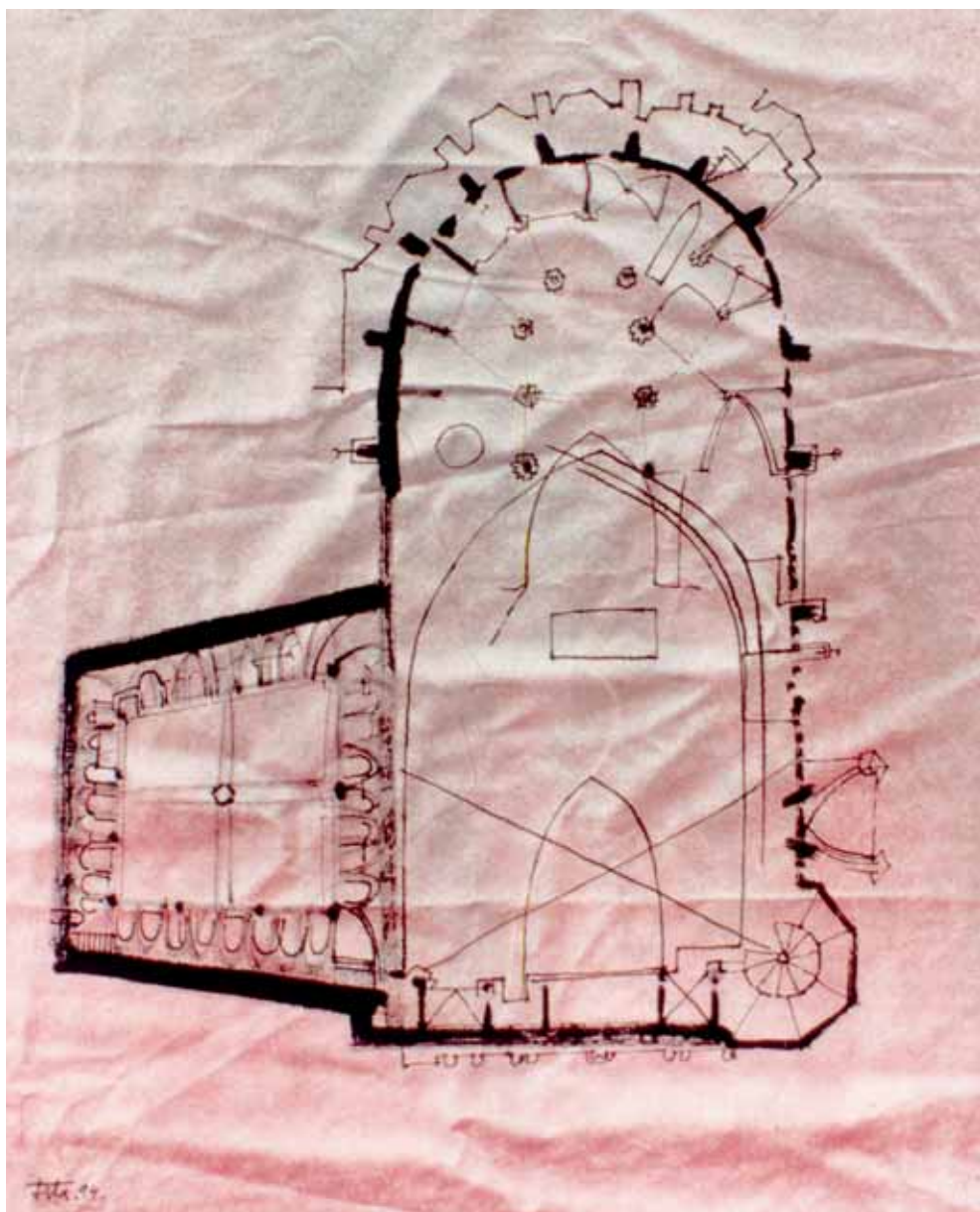
1994 *Girona 28.*
53 x 48 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 2.*
68,5 x 50 cm.
Mixta tela.

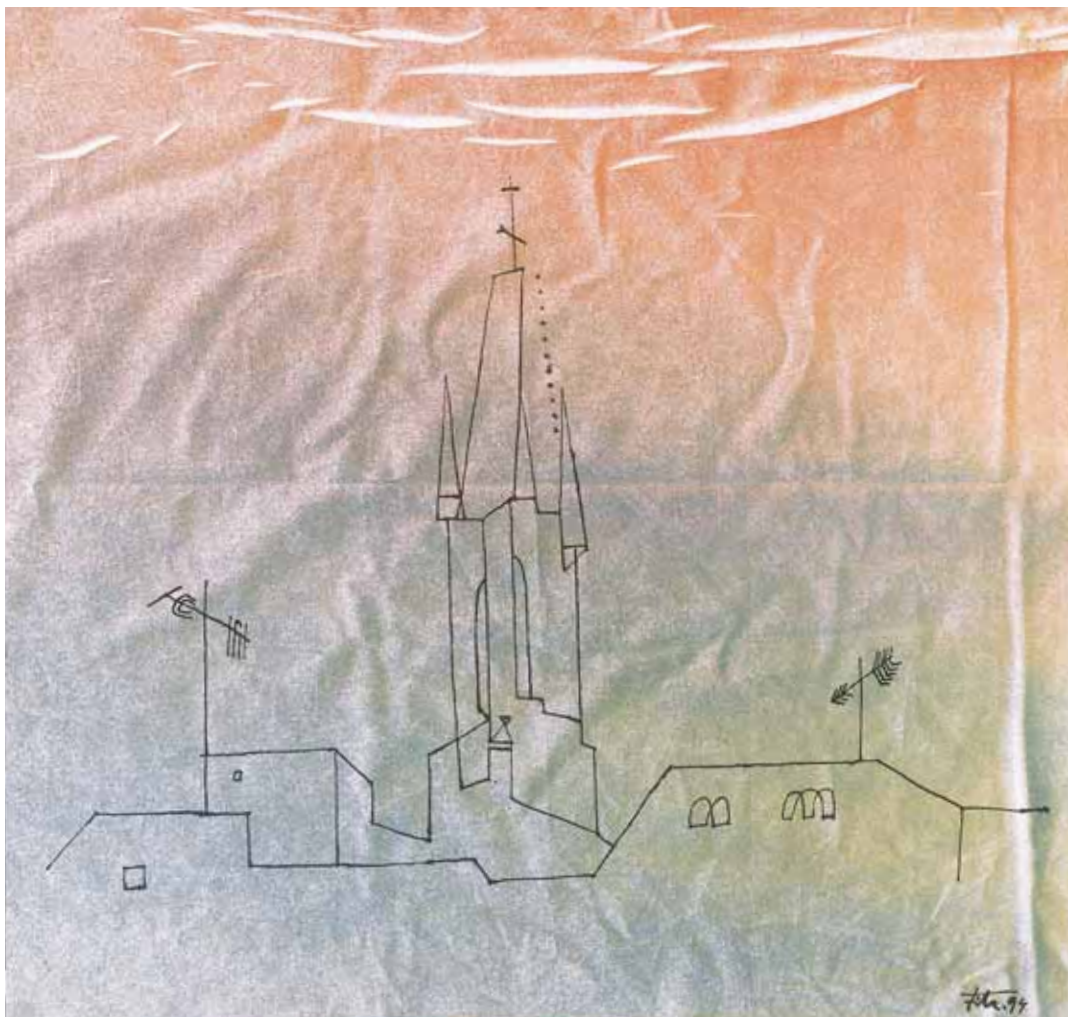
1994 *Girona 14.*
52 x 95 cm.
Mixta tela.

1994 *Girona 22.*
61 x 50 cm.
Mixta tela.

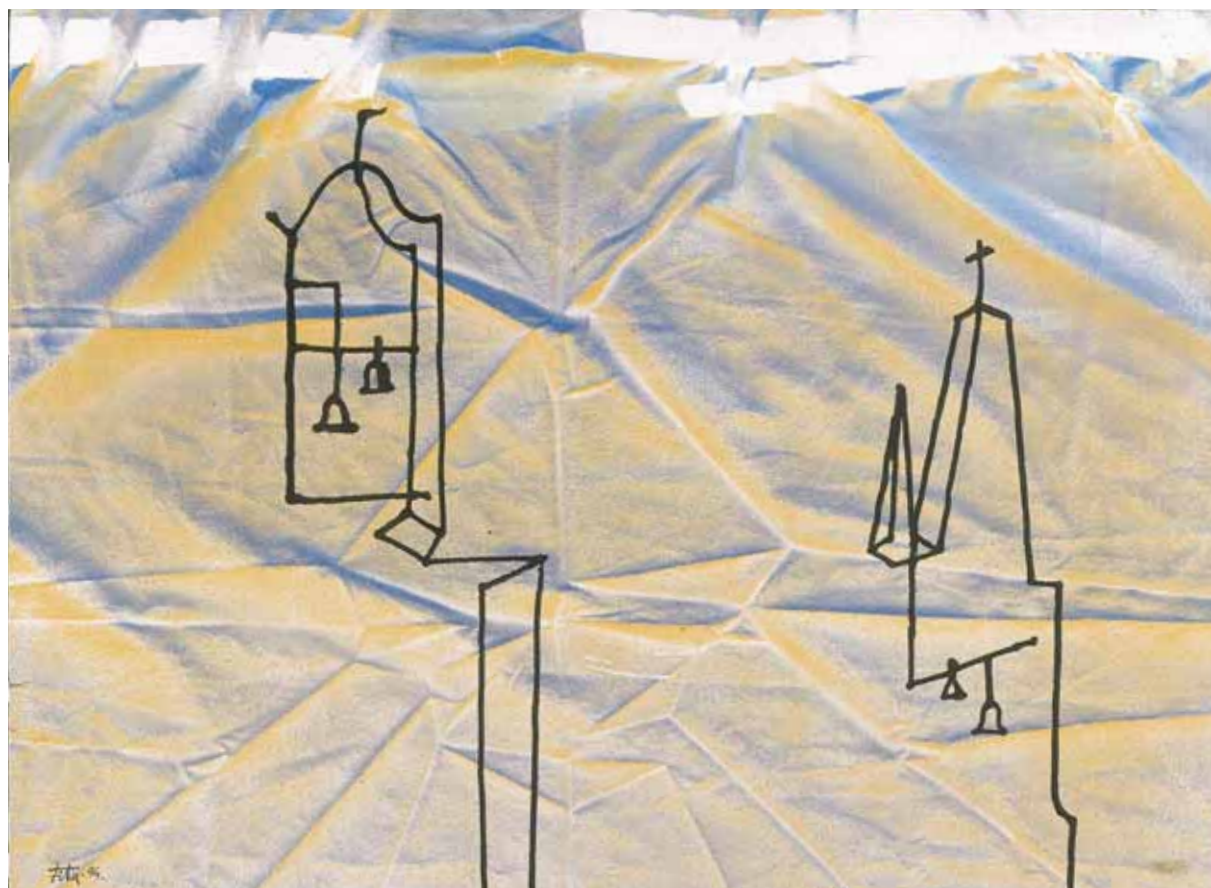
1994 *Girona 15.*
42,5 x 70 cm.
Mixta tela.

1994 *Sant Feliu.*
26,5 x 28 cm.
Serigrafia.

1994 *Campanars*.
20,5 x 28 cm.
Serigrafia.

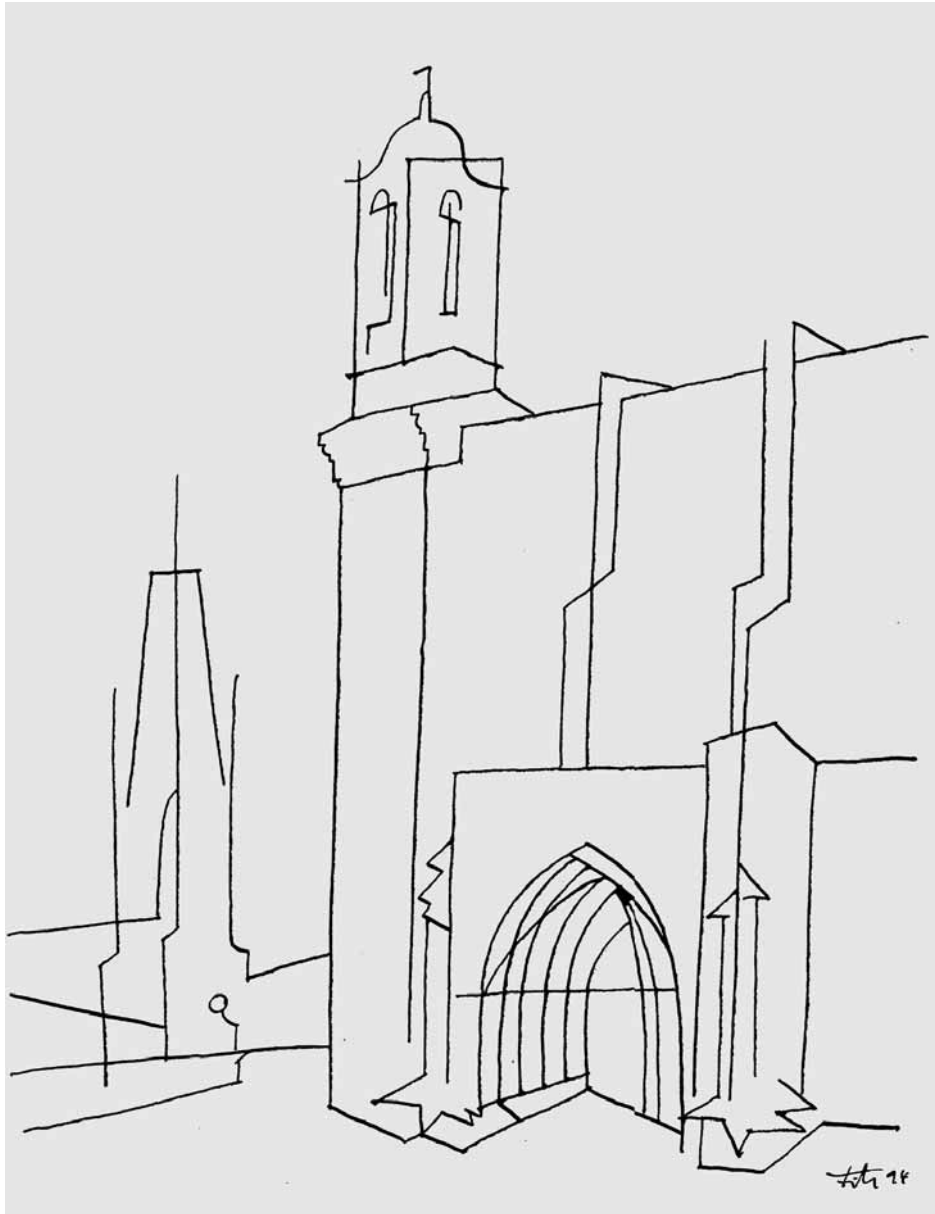

1994 *Esquemes.*
20,5 x 28 cm.
Serigrafia.

GIRONA 1994

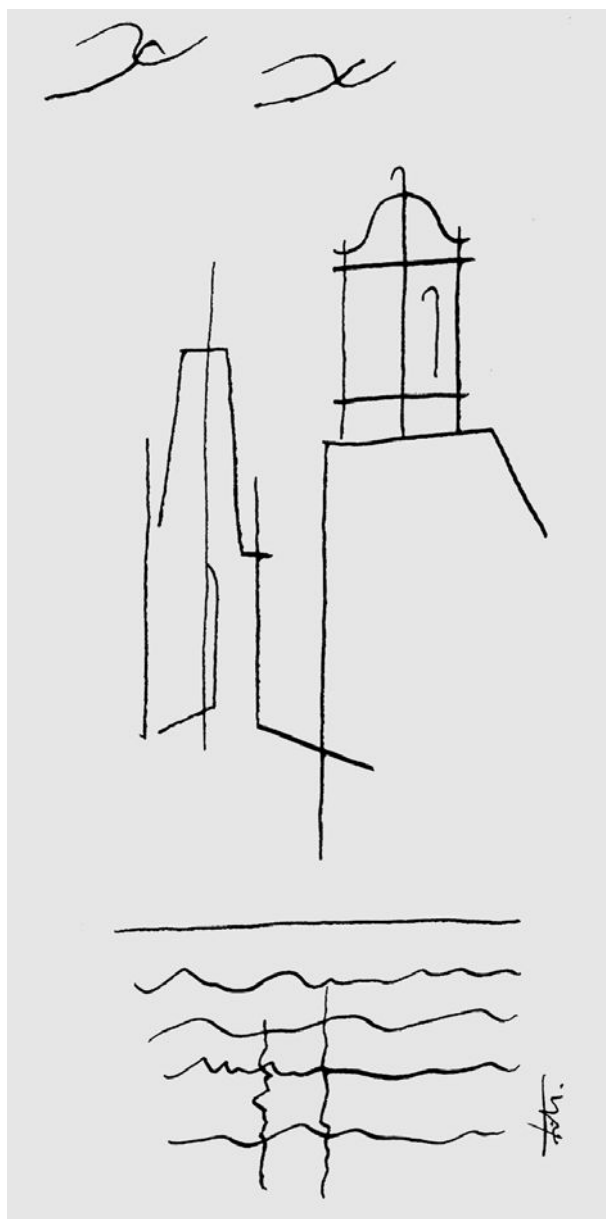
1994 Poesia.
20,3 x 28 cm.
Serigrafia.

L'Enric Homet féu aquest llibre de bibliòfil de poesia, i em demanà que li fes les il·lustracions: per a mi fou un honor.

El llibre de poesies Girona a mà venia acompanyat de dibuixos meus segons el seu desig, i per aquest motiu calia identificar-se amb la poesia i no absorbir-la en l'espai del que el dibuix disposava.

1994 *Girona a mà.*
36 x 28 cm.
Ploma tinta xinesa.

Enric Homet made this book of bibliophile poetry, and he asked me if I would do the illustrations: for me it was an honour.

The book of poems 'Girona to hand' came accompanied by my drawings according to his wish, and for this reason it was necessary to identify oneself with the poetry and not absorb it in the space which was available for the drawing.

1994 *Girona a mà.*
36 x 28 cm.
Ploma tinta xinesa.

Sempre he tingut una gran estima per la comunitat benedictina de Sant Daniel, i un dia hi vaig anar a fer una pintura per tal que elles veiessin com es procedia. Aquest fou un lligam més per a la nostra amistat, i es quedaren la pintura com a record. Després, d'aquesta pintura en vaig fer una sèrie d'interpretacions. La realitat es va interferint, i els seus jocs de colors, formes i llums es fan molt atractius. Com es pot veure, són plantejaments que, al meu entendre, tenen valors plàstics.

1996 *Claustre Sant Daniel.*
60 x 81 cm.
Oli tela.

I have always had a great love for the Benedictine community of Sant Daniel and its monks, and one day I went to do a picture so they could see how I did it. This was a another link in our friendship, and they kept the painting as a memento. After this picture, I did a series of interpretations. Reality was interfering, and its plays of colour, forms and light make them very attractive. As you can see, they are considerations which, to my understanding, have Plastic values.

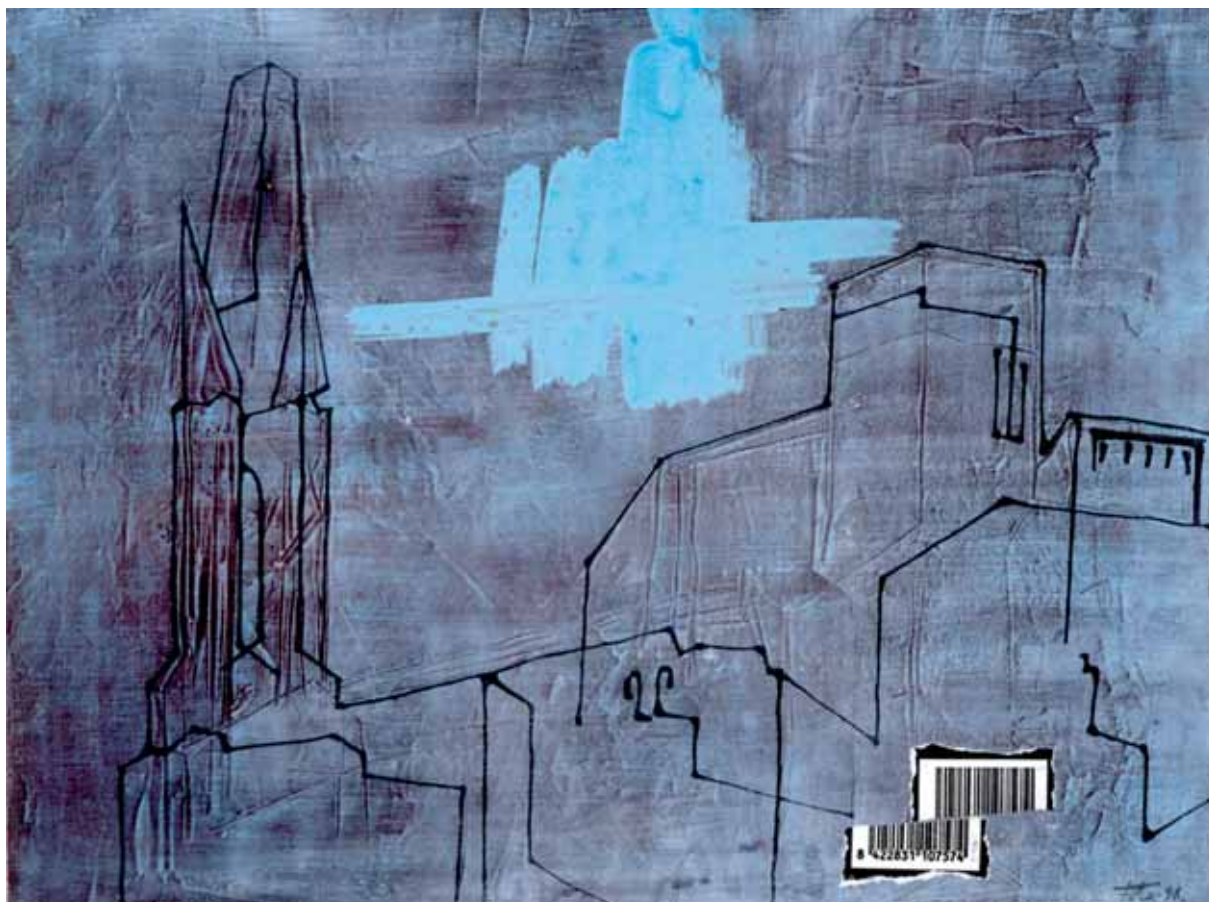
1996 *Claustre Sant Daniel 3.*
60 x 81 cm.
Oli tela.

1996 *Claustre Sant Daniel 4*.
60 x 73 cm (20 F).
Oli tela.

1996 *Claustre Sant Daniel 5*.
60 x 73 cm (20 F).
Oli tela.

Aquestes 16 pintures de colors terrosos, foscos i confusos, responen a un món oníric en què la llum i l'ombra creen misteris que serveixen vius els records de la infantesa, el que sentia davant d'aquestes grans arquitectures com la Catedral i les esglésies de la nostra Girona. Aquests conjunts reproduïen uns aspectes enigmàtics en els quals l'esperit actua i transcendeix, sense entendre, com passa amb aquestes etiquetes de preus que representen els controls econòmics en els quals estem immersos. És amb aquesta anarquia que em sembla adequat explicar les confusions espirituals, plàstiques i econòmiques.

1996 *Sant Feliu.*
65 x 81 cm.
Mixta fusta.

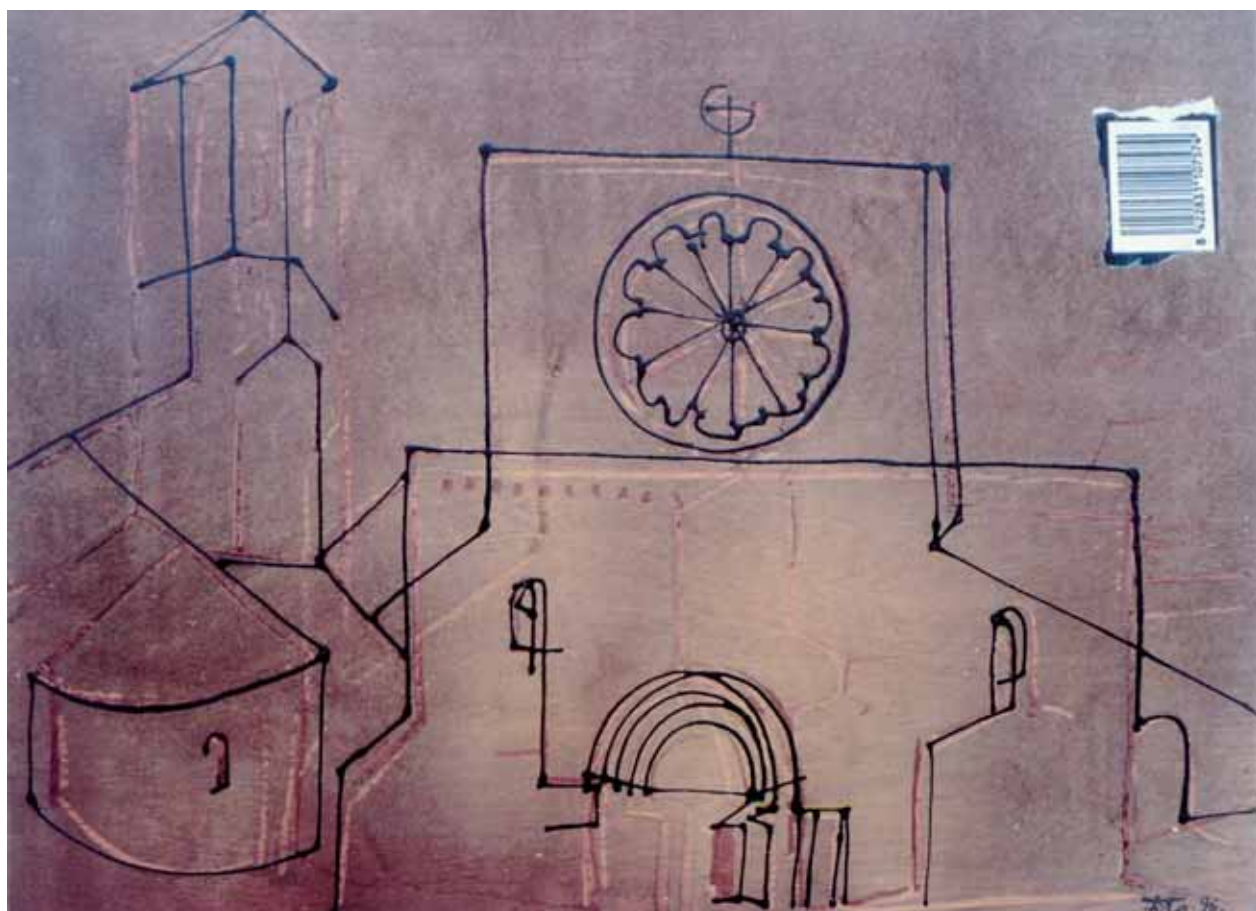

These 16 pictures of earthy colours, dark and confused, are a response to an oniric world in which the light and shade create mysteries, which relive memories from childhood, what one felt in front of those great architectures like the Cathedral and the churches of our Girona. These collections reproduce enigmatic aspects in which the spirit acts and transcends without doubt, as happens with these price labels that represent the economic controls in which we are immersed. It is with this anarchy that it seems to me suitable to explain the spiritual confusion, Plastic and economic.

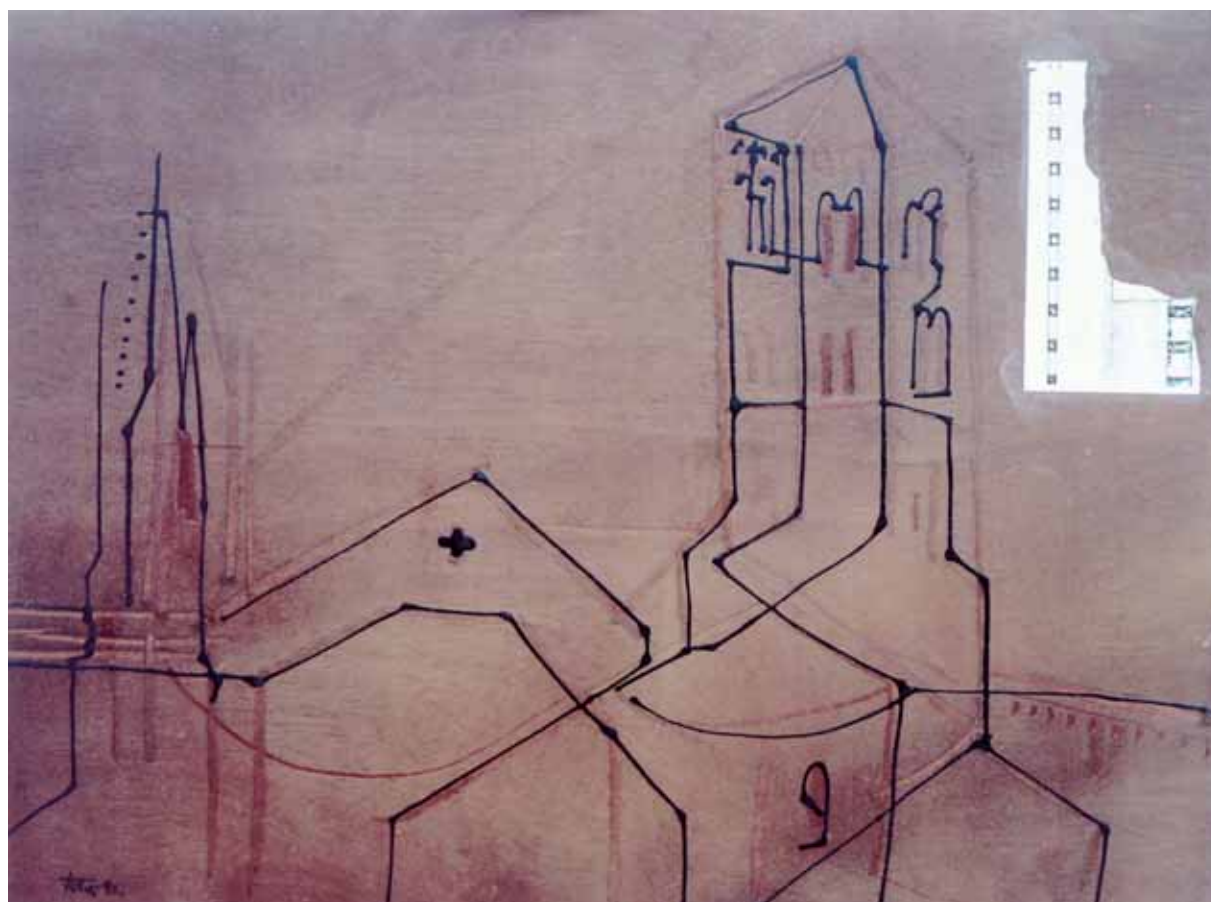
1996 *Muntatge.*
60,8 x 100,5 cm.
Mixta fusta.

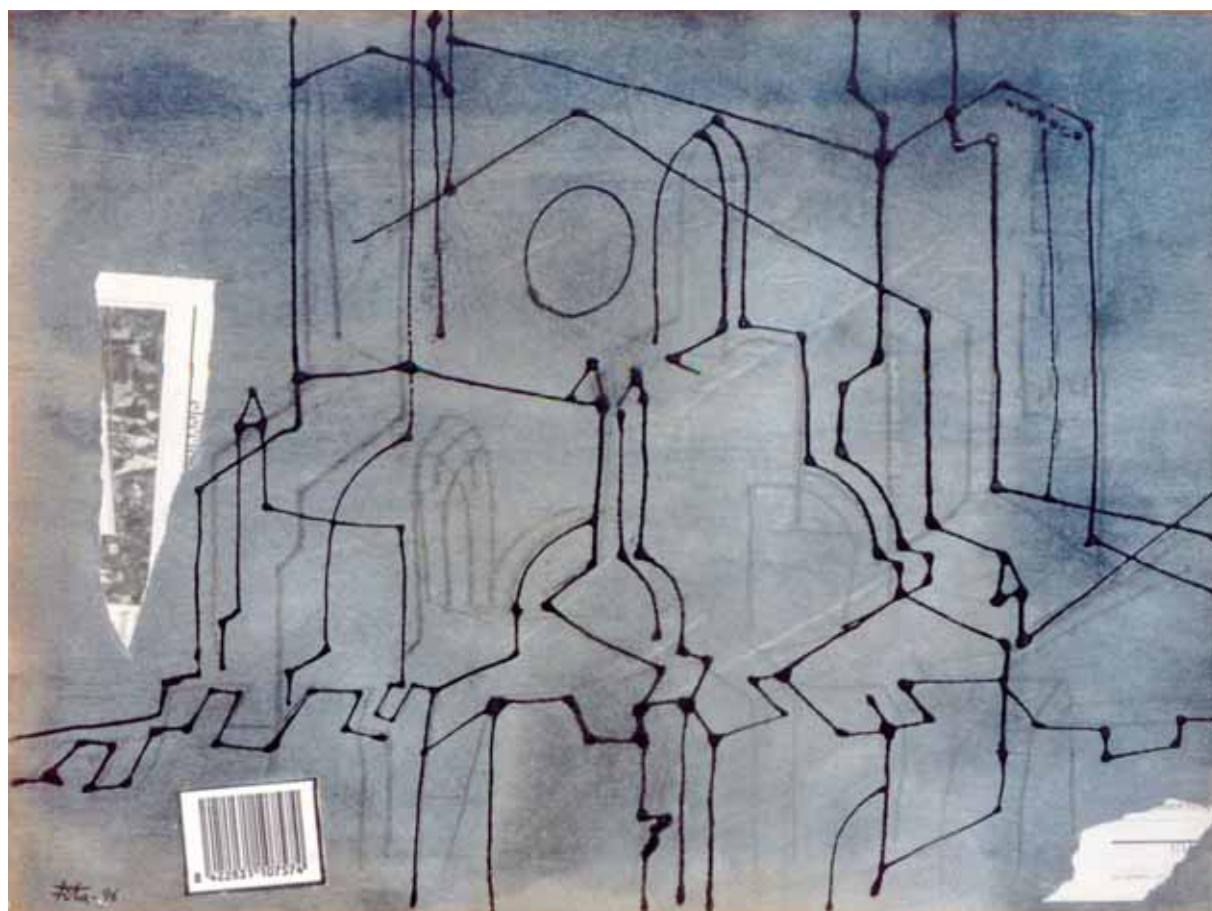
1996 *Sant Nicolau.*
61 x 81 cm.
Mista fusta.

1996 *Galligants*.
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

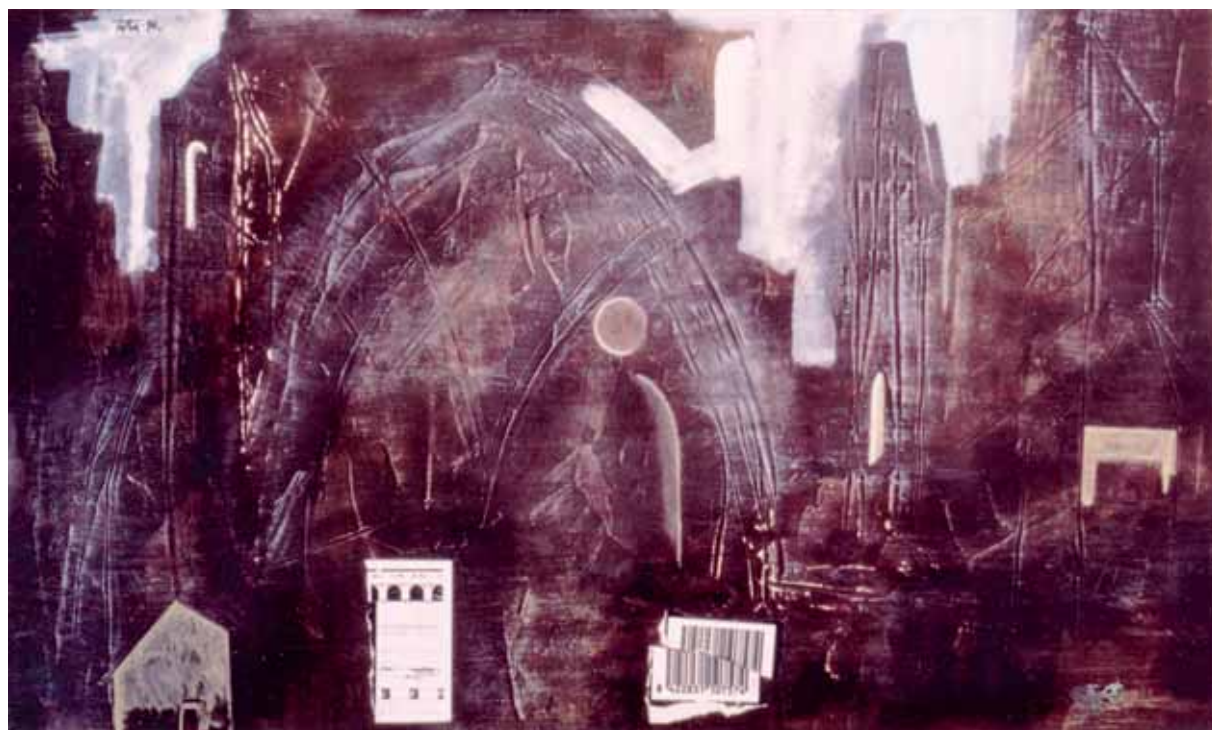
1996 *Campanars*.
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

1996 *Joc.*
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

1996 *Catedral.*
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

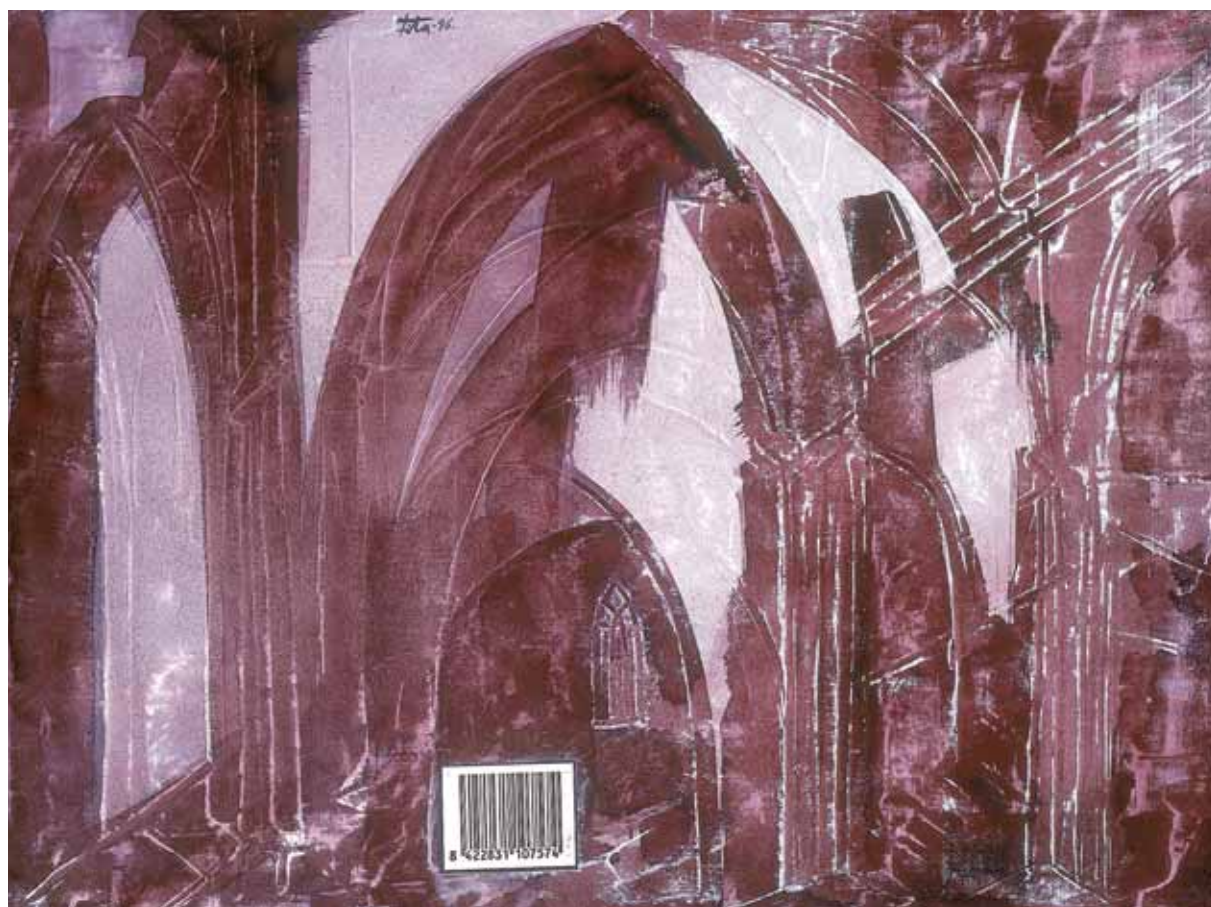
1996 *Misteri.*
60,5 x 100 cm.
Mixta fusta.

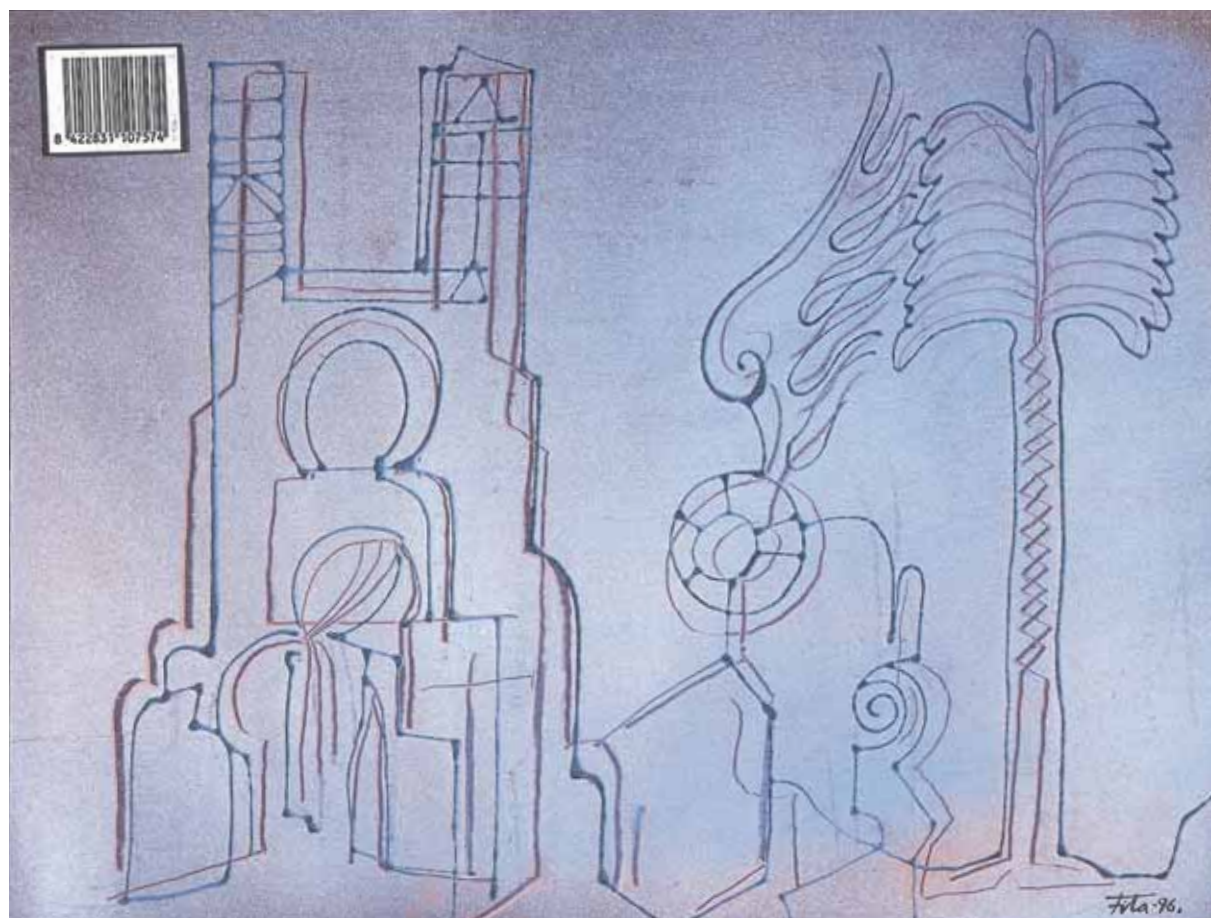
1996 *Rossassa*.
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

1996 *Versi6*.
61 x 100,5 cm.
Mixta fusta.

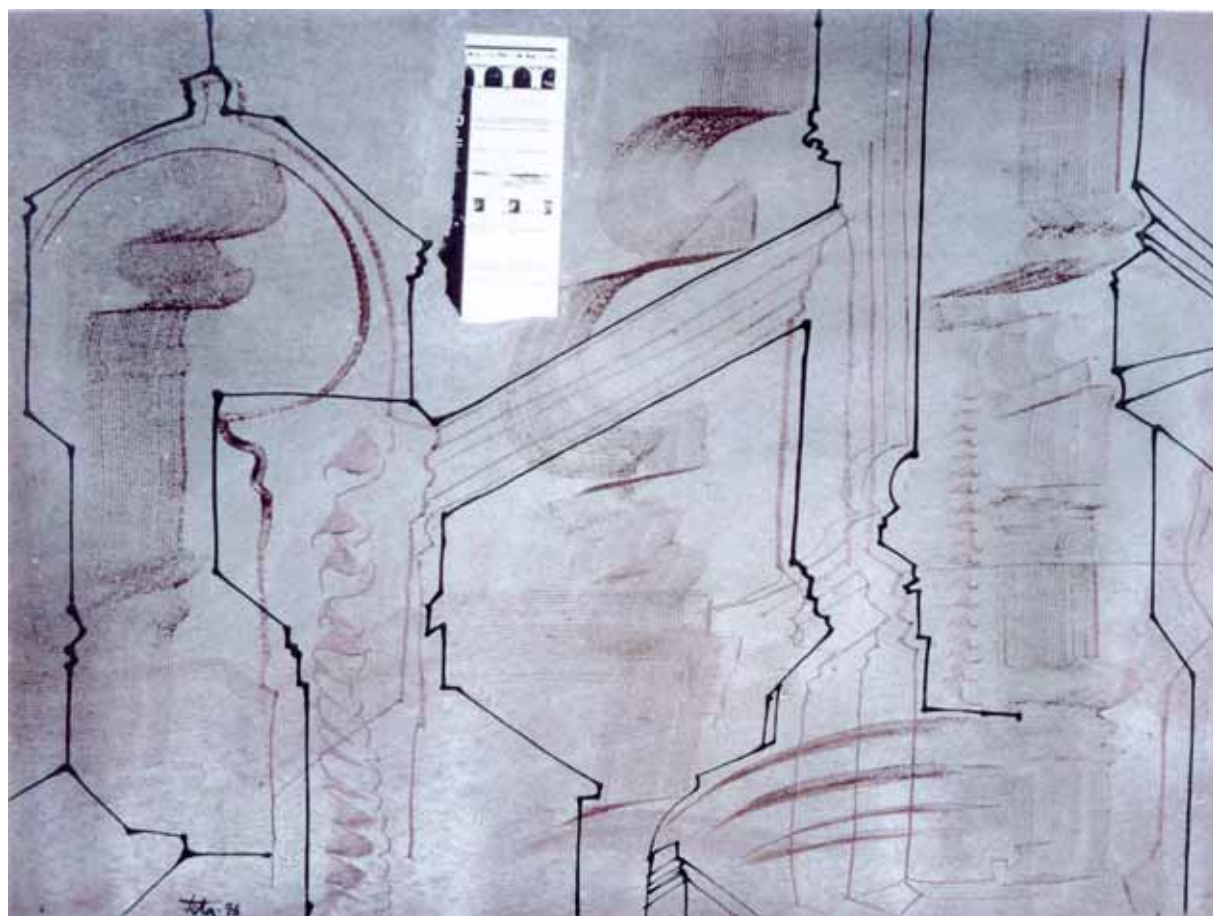
1996 *Interior.*
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

1996 *Còdex.*
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

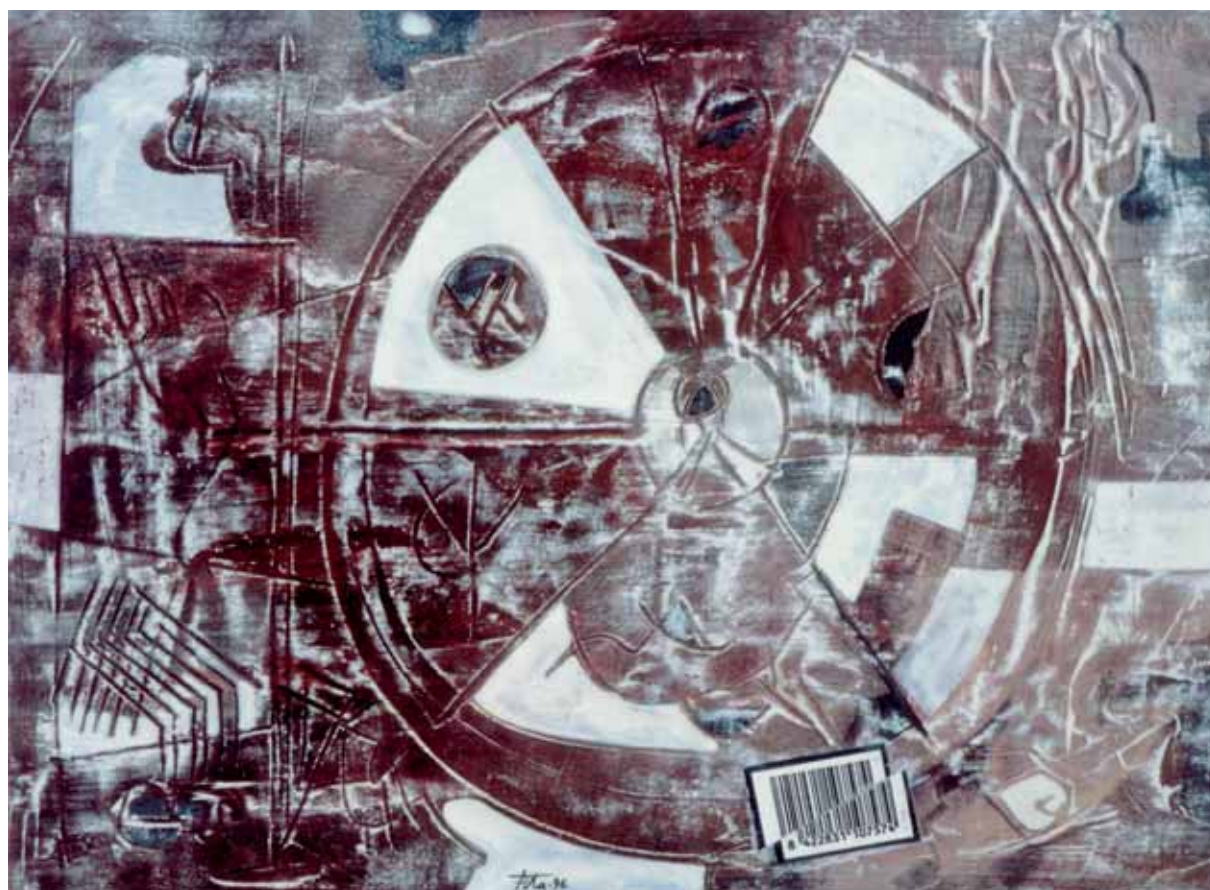
1996 *Perfils.*
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

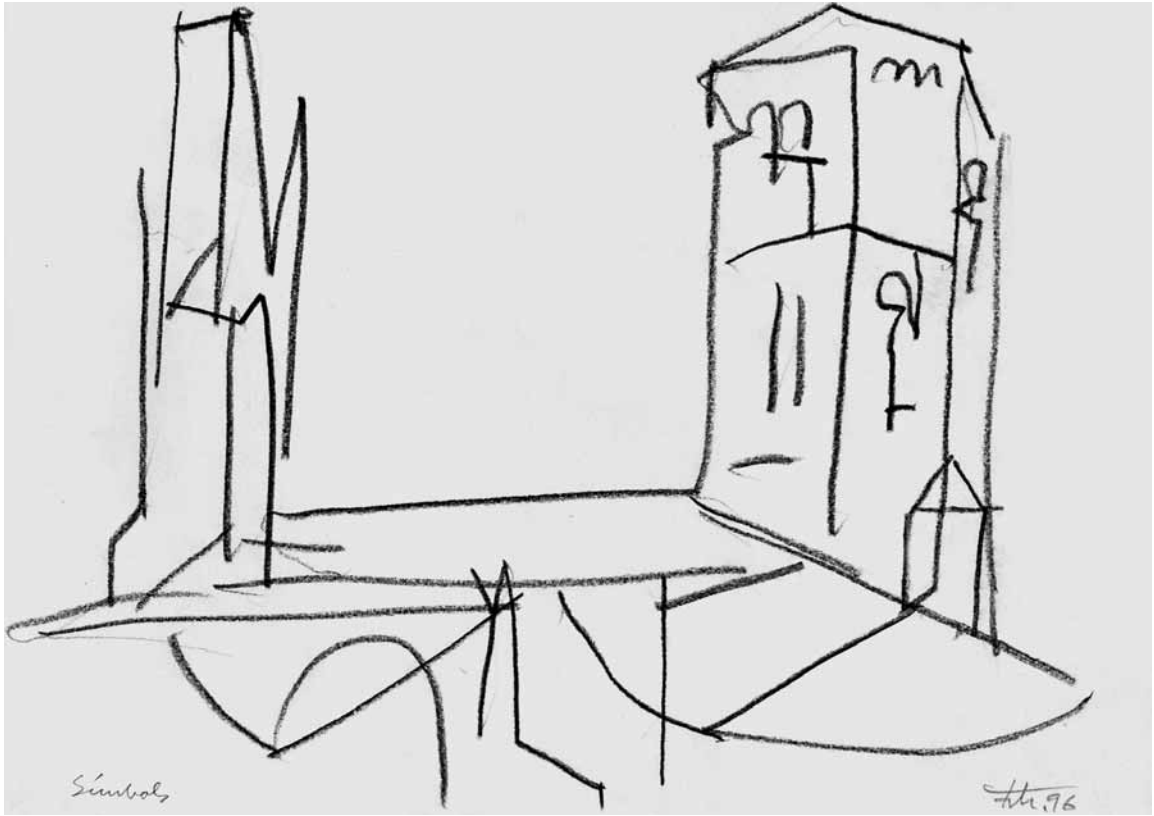
1996 *Motllura.*
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

1996 *Plantes.*
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

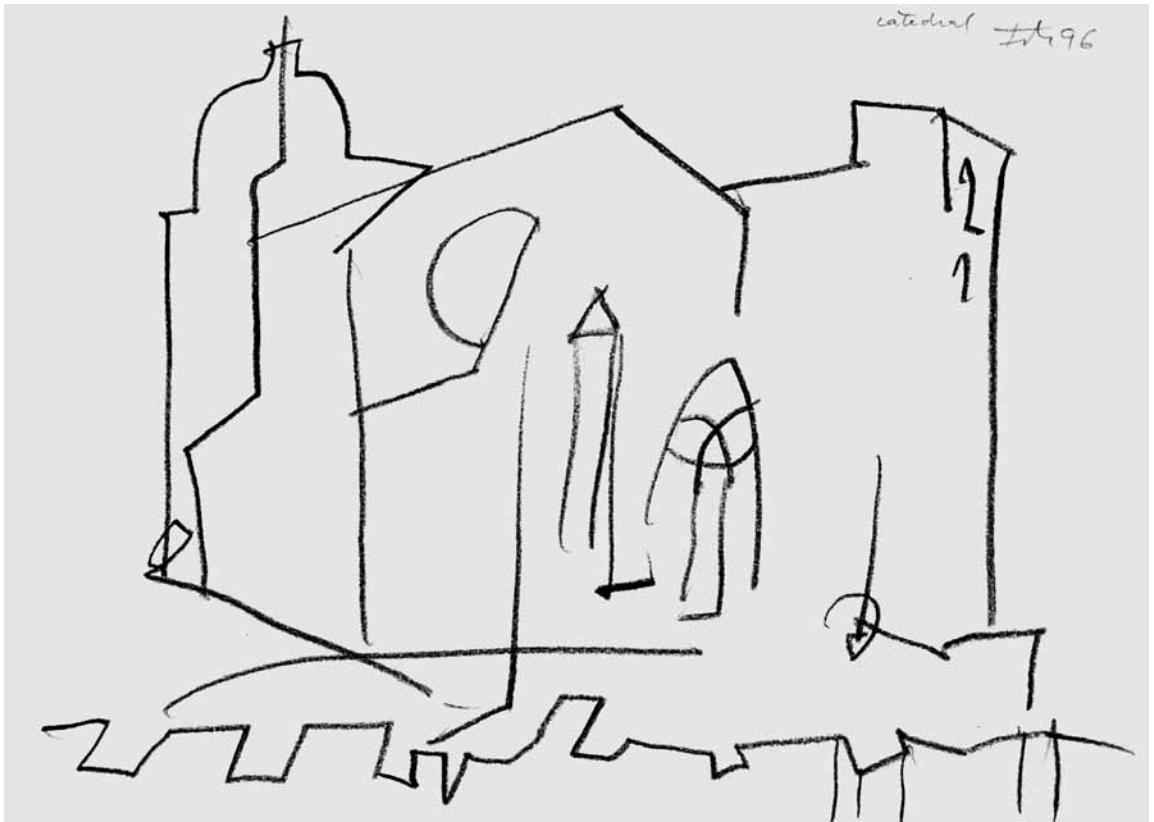

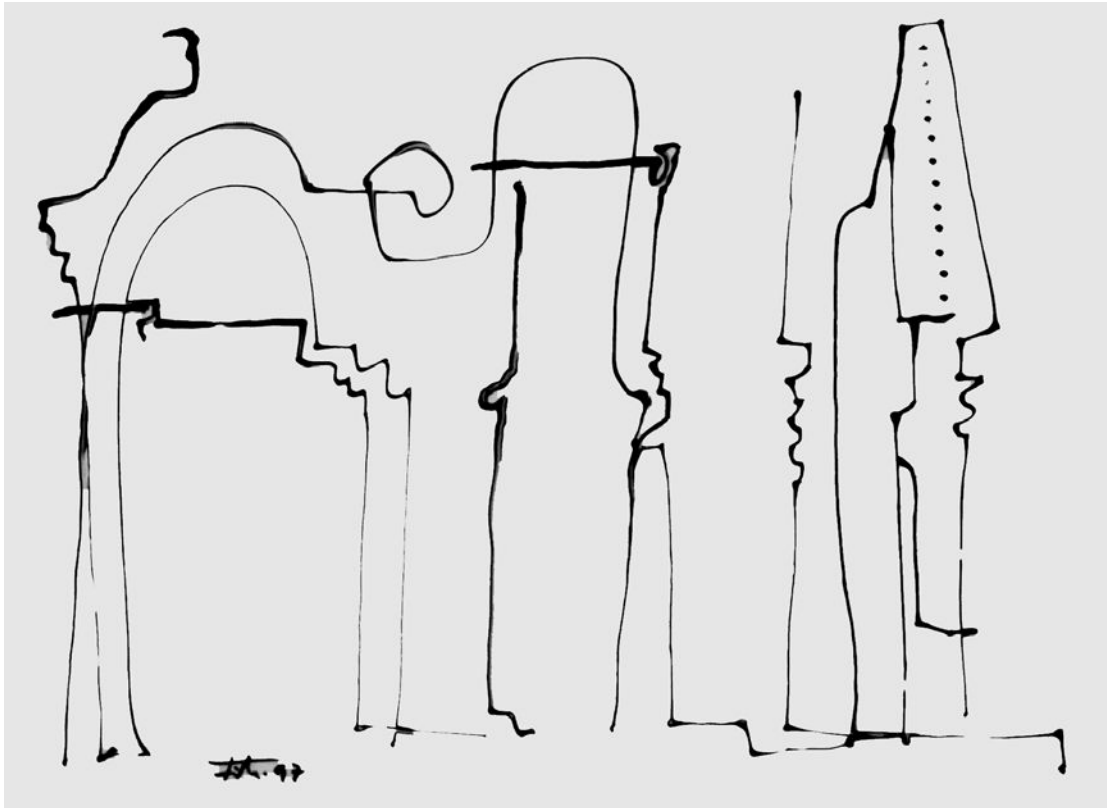
1996 *Història*.
61 x 81 cm.
Mixta fusta.

1996 Bloc 330.
17 x 24 cm.
Grafit paper.

1996 Bloc 330.
17 x 24 cm.
Grafit paper.

1997 *Traç.*
30 x 42 cm.
Xeringa, negre.

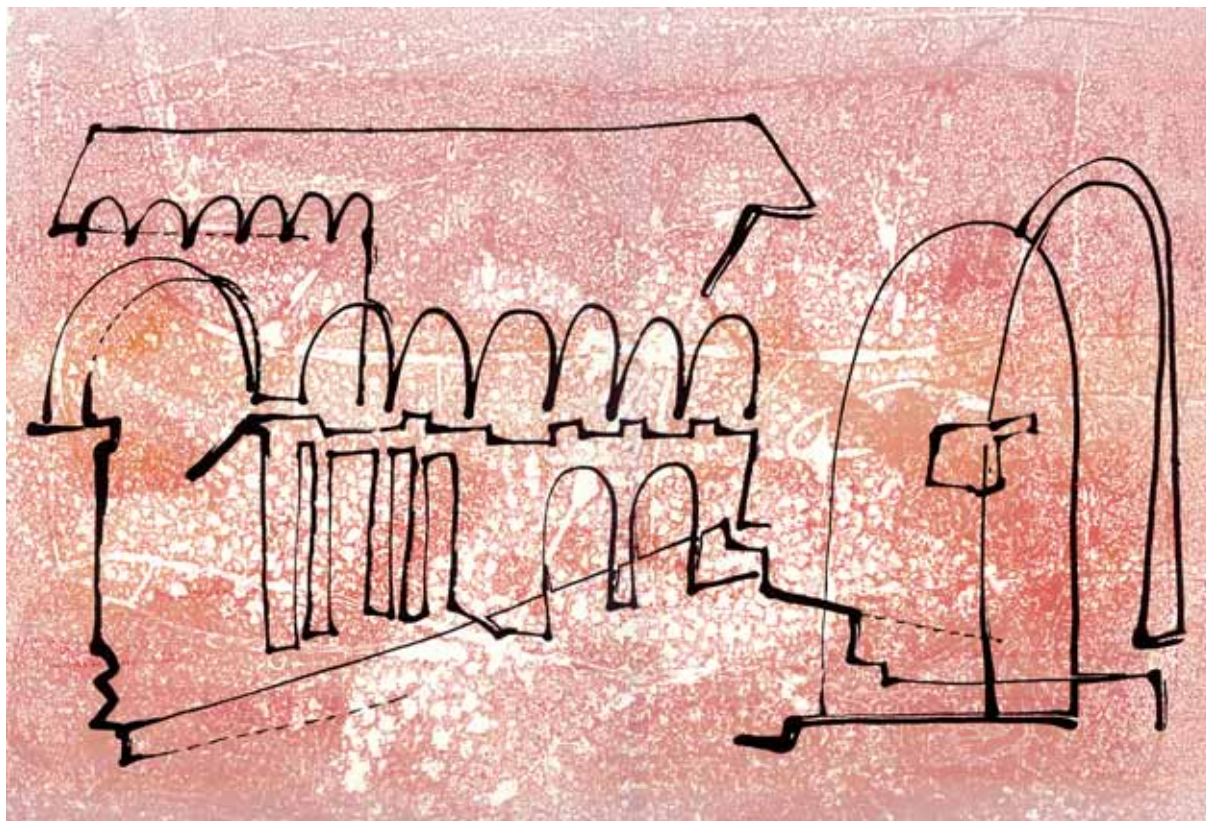
1997 *Catedral.*
30 x 42 cm.
Xeringa, negre.

Simplificar i esquematitzar és una temptació que es presenta sovint a l'hora de versionar aquesta Girona coneguda i plena de matisos. És tan gran i dens tot el conjunt que expressar-lo amb unes poques ratlles que l'ajudin a conformar pot ser una bona manera de donar una pista del que hom voldria.

1997 *Catedral.*
27 x 40 cm.
Serigrafia.

Simplifying and planning is a temptation which often presents itself in the moment of making versions of this Girona so well-known and full of nuances. It is so big, and in all the collection to express it with some few lines which help it to appear, can be a good way of giving a clue of what one wanted.

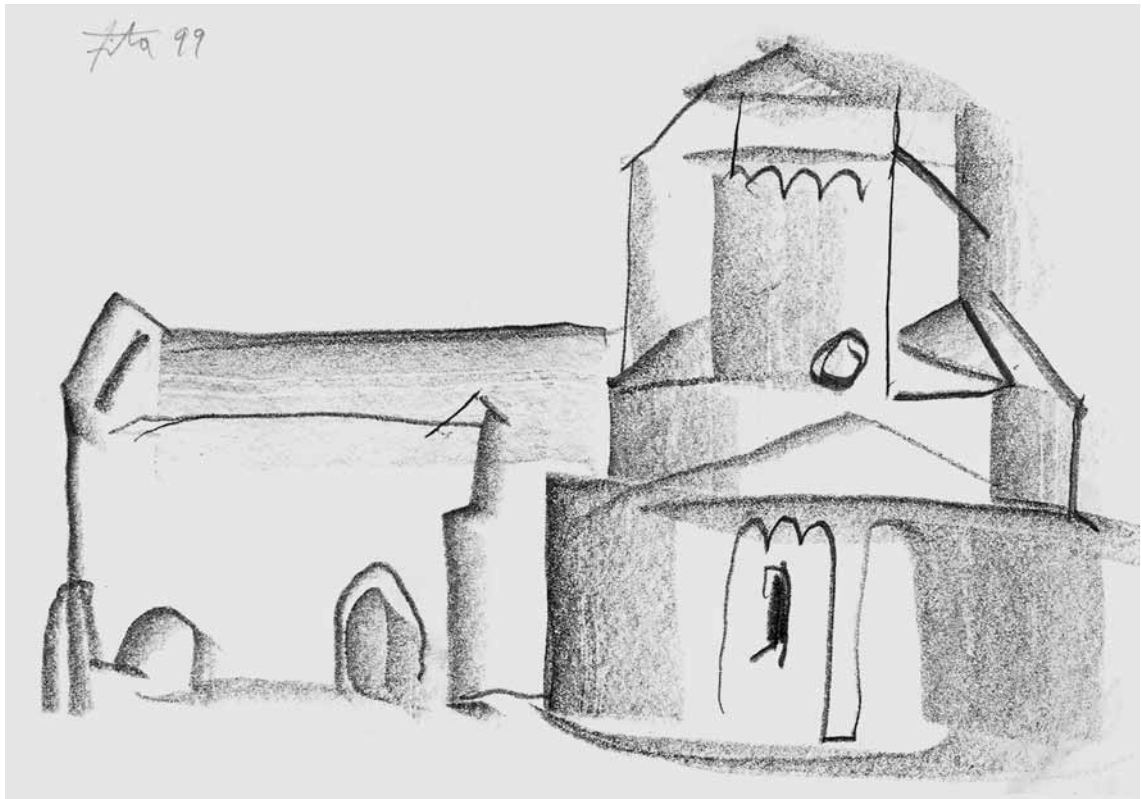
1997 Claustre.
27 x 40 cm.
Serigrafia.

*1998 Girona.
32,5 x 25 cm.
Barra plana paper negre.*

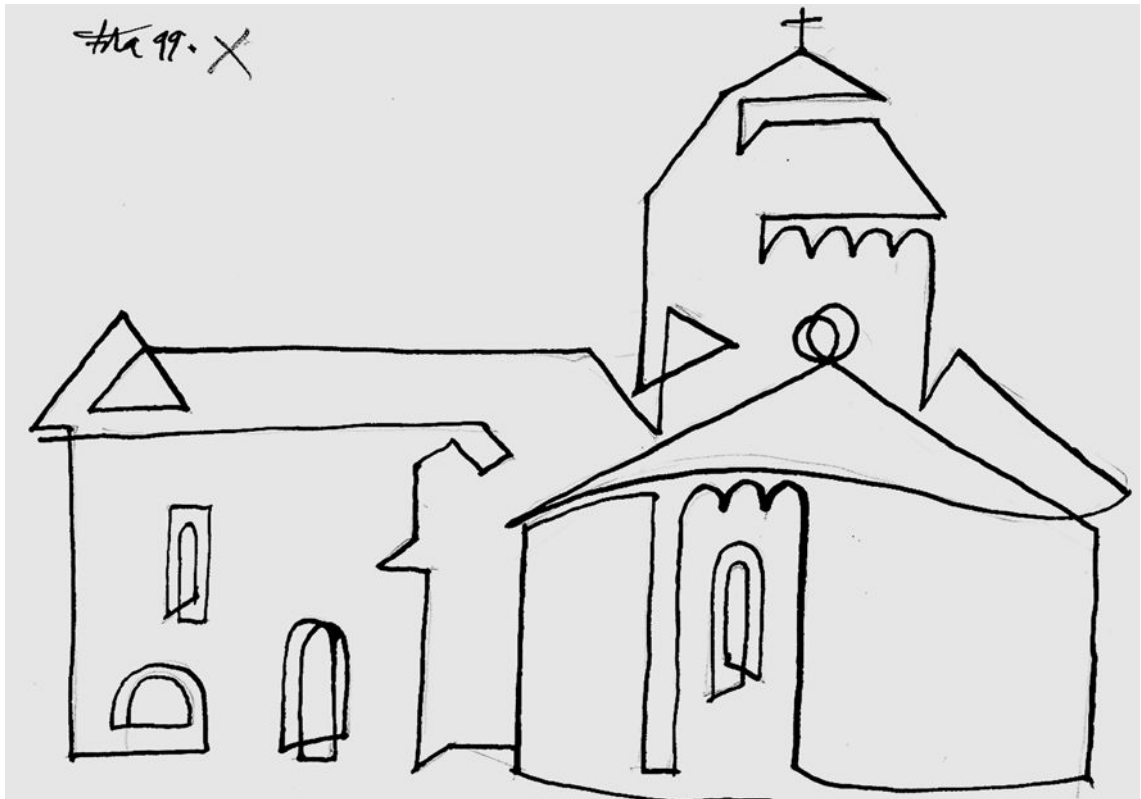

*1998 Amics Museu d'Art.
33 x 21 cm.
Serigrafia.*

1999 Bloc 379.
14 x 21 cm.
Grafit paper.

1999 Bloc 379.
14 x 21 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

1999 Bloc 379.
21 x 14 cm.
Collage.

El joc arquitectònic de la capella de Sant Nicolau té un atractiu molt especial. Hom voldria interpretar-ho tot en aquest conjunt arquitectònic, d'una manera molt lliure i nova per tal de valorar el que és, al mateix temps que s'aporten noves formes artístiques.

Una nota escrita diu: "Un voldria tenir la llibertat d'expressió de l'infant al mateix temps d'anar més enllà del coneixement més ple".

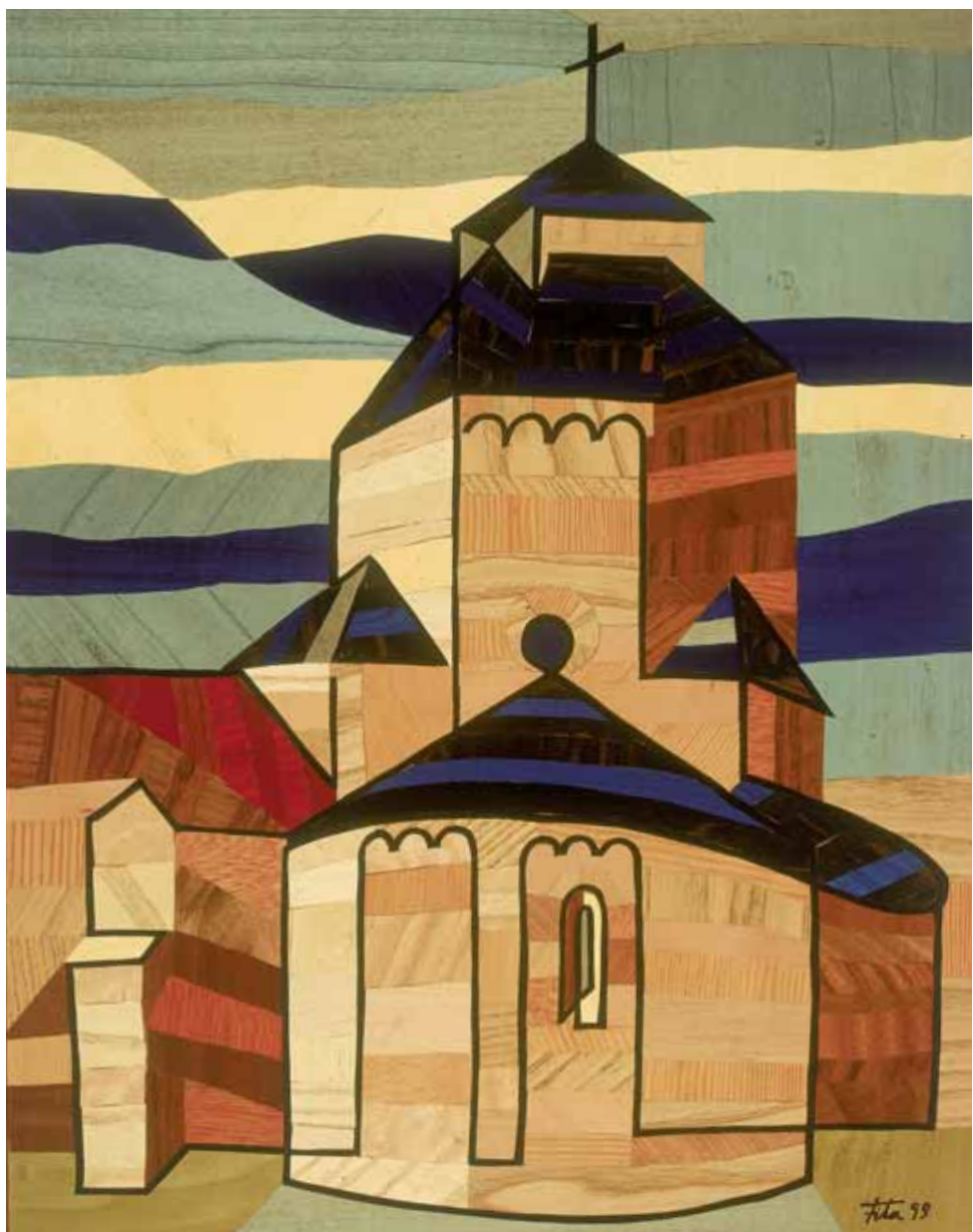
Aquest conjunt dirigeix una atenció especial cap al joc de la línia. Hi ha una preocupació per com fer l'obra pictòrica pensant en la forma, la línia i el color. El fet de valorar totes les coses al mateix temps pot empobrir l'obra, especialment en St. Nicolau.

Després va entrar en joc St. Pere de Galliganst, que és un altre conjunt arquitectònic romànic de molt interès, i naturalment les mateixes idees anteriors s'apliquen també aquí. Si bé hom vol arribar a una expressió nova i lliure, per altra banda també voldria fonamentar la llibertat en el coneixement i no deixar de banda el model referència.

The architectural group of the little church of Sant Nicolau has a very special appeal. One wanted to interpret all this architectural group, in a very free and new way in order to value what it is, at the same time as bringing new artistic forms.

A written note says: "One would want to have the freedom of expression of a child at the same time as going further than the most complete knowledge".

This group directs special attention to the play with lines. There is a worry about how to do a pictorial work thinking in the form, the line, and the colour. The fact of evaluating all these things at the same time can impoverish the work, especially in Sant Nicolau. Then St Pere de Galligants entered the picture, which is another Romanic architectural group of great interest, and naturally the same previous ideas apply here. If one wants to arrive at a new and free expression, on the other hand one wanted to inculcate liberty of knowledge and not leave to one side the reference model.

1983 Sant Nicolau.
64 x 49,5 cm.
Marqueteria.

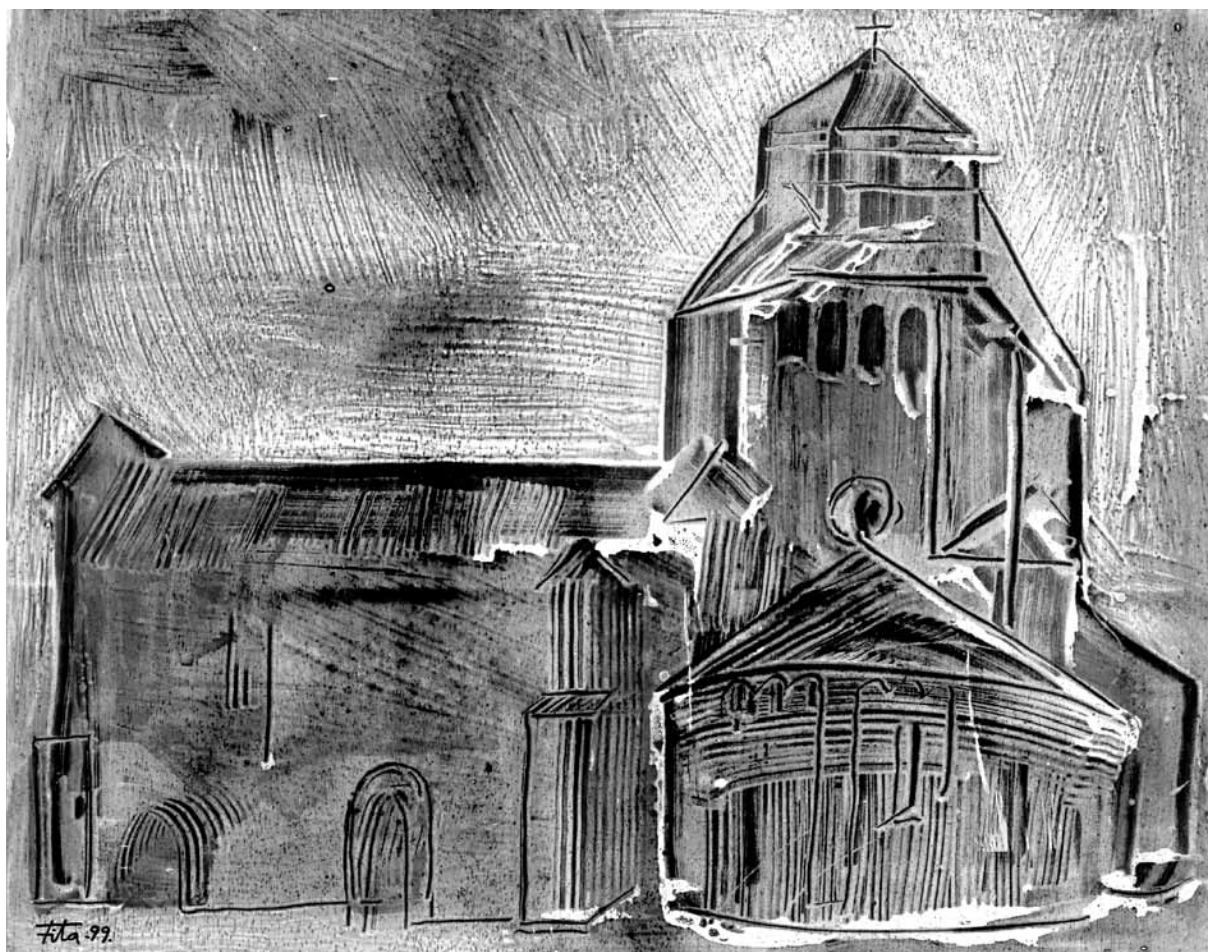
En els dibuixos de St. Nicolau, la línia, especialment, ja sembla arribar a un punt alt, i fins i tot bloquejat. Però ara la barra plana, amb les seves ombres fonent-se, afegeix un altre aspecte d'interès. Altra vegada torna l'arabesc de la línia com a obra definitiva. Es tracta de portar això mateix al campanar de St. Feliu i St. Pere de Galligants, i poder tornar al tema de St. Nicolau enriquit i ampliat amb altres temptatives. Cal, però, tornar a la realitat, tornar a veure aquests espais monumentals: la portalada de St. Feliu, els absis, entendre'n la planta i l'alçat, les muralles, St. Lluç, St. Domènec... El tema es projecta en tot el conjunt de la Girona monumental, qui sap si com una evasió o pel fet que el lloc té un poder tan gran que enganxa. Aquí és mostra una obra en marqueteria feta en col·laboració amb Joan Tauleria. Els colors i les textures de les fulloles de les diferents fustes tenen un escalf humà que pot xocar amb aquest criteri agressiu i transgressor del nostre moment artístic.

In the drawings of Sant Nicolau, the line, especially, already seems to arrive at a high point, even blocked. But now the flat bar, with its melting shadows, adds another aspect of interest. Once again, the arabesque of the line as a definitive work returns. It is about bringing the same thing to the bell tower of St Feliu and St Pere de Galligants, and being able to return to the subject of Sant Nicolau enriched and broadened with other experiments. It is necessary though, to go back to reality, return to see these monumental spaces: the doorway of Sant Feliu, the apse, understanding the height and base, the walls, St Lluç, St. Domènec... The subject is projected all over the group of Gironese monuments, who knows if as an evasion, or for the fact that the place has a power so great, that it hooks you. Here is shown a work in modelling made in collaboration with Joan Tauleria. The colours and the textures of the leaves of the different woods have a human heat which can shock with this aggressive and transgressive criterion of our artistic time.

Tanmateix veure la realitat també té el perill que t'emparin les solucions convencionals, que són les lectures fàcils d'allò amable i conegut però que fàcilment ens redueixen. Cal molta subjectivitat enriquida per la realitat. Aquesta seria la meva pretensió, i és el que persegueixo. Tenir llibertat d'expressió artística costa molt. Vol dir despullar-se de tot allò que s'ha utilitzat per a anar a altres diccions d'imaginació, passió i follia. És possible. Però, com?

1999 *Segle XII.*
 61 x 51 cm.
Mixta fusta.

*However, seeing the reality can also have the danger that it allows you to take conventional solutions, which are the easy lessons of that which is kind and well-known but easily diminishes us. Much subjectivity is necessary, enriched by reality. This would be my intension and it is what I pursue. Having freedom of artistic expression is hard. It means denu-
ding yourself of all that has been useful to take other directions of the imagination, passion and whim. It is possible. But, how?*

1999 Segle XII.
48 x 61 cm.
Mixta fusta.

1999 Segle XII.
48 x 61 cm.
Mixta fusta.

1999 *Segle XII.*
61 x 48 cm.
Mixta fusta.

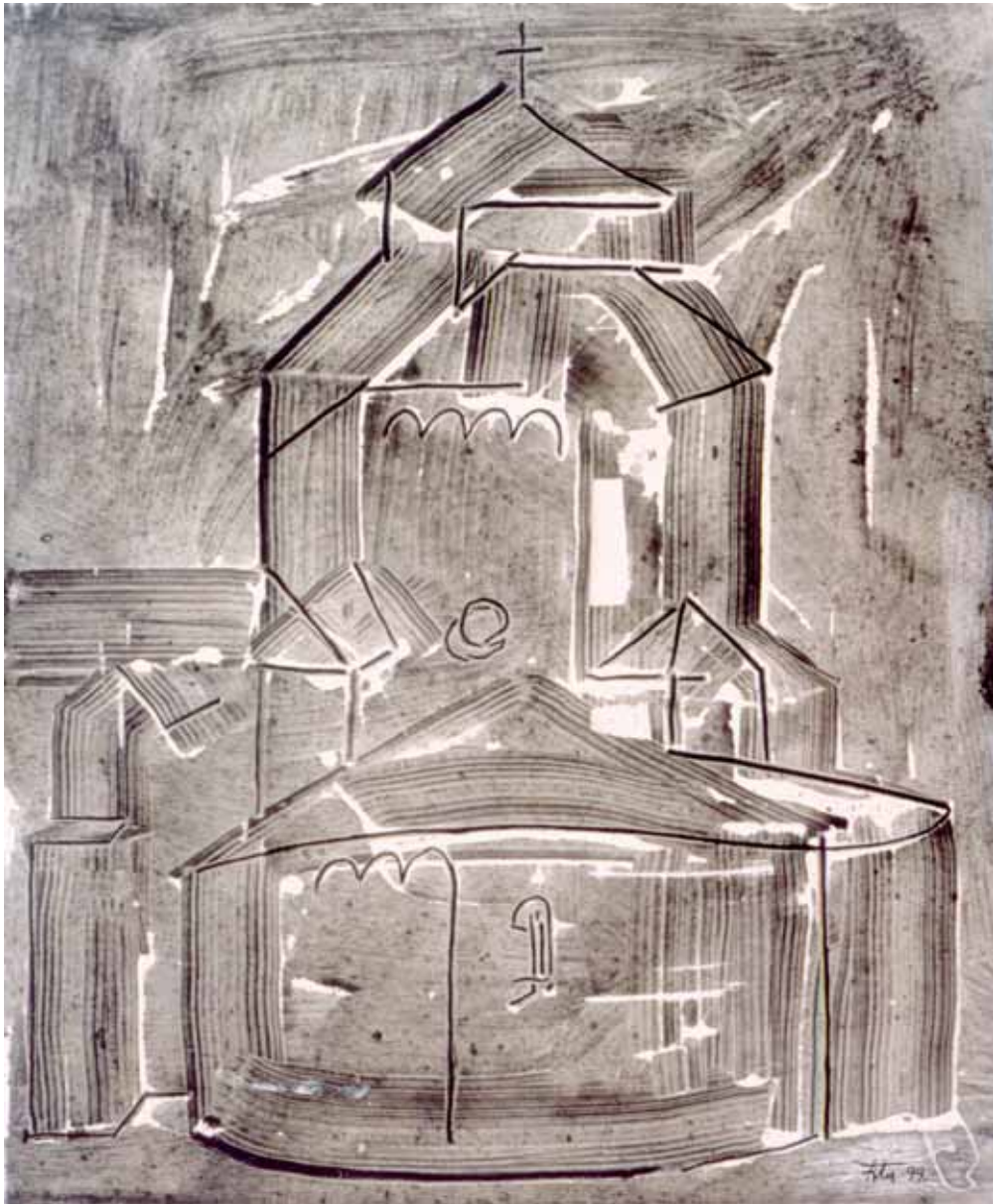
1999 *Segle XII.*
61 x 48 cm.
Mixta fusta.

1999 Segle XII.
48 x 61 cm.
Mixta fusta.

1999 Segle XII.
61 x 51 cm.
Mixta fusta.

1999 *Segle XII.*
61 x 51 cm.
Mixta fusta.

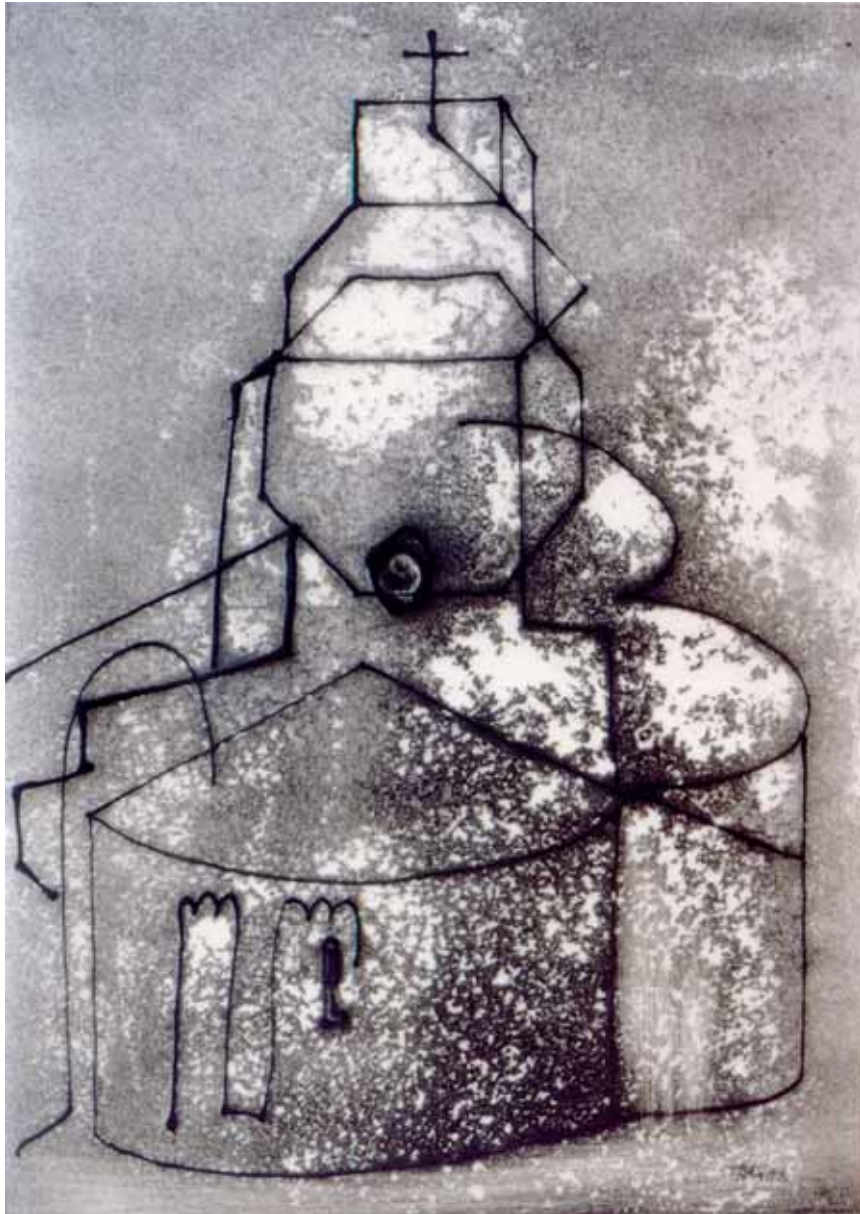
Torna el tema de St. Nicolau. En aquest moment es preparaven unes serigrafies, i hom volia que tot el bagatge d'experimentació sortís com una explosió, trencant i lliurant un gruix contingut, i una línia que lliga el conjunt arquitectònic.

1999 *Bloc 385.*
21 x 14 cm.
Carbó paper.

Returning to the subject of St. Nicolau. In this moment some serigraphs were being prepared and one wanted all the experimental baggage to come out as an explosion, breaking out and liberating a large content, and a line which matched the architectonic group.

*1999 Bloc 385.
21 x 14 cm.
Canya ploma tinta
xinesa paper.*

1999 *Sant Nicolau.*
56,5 x 40,5 cm.
Pintura aigua paper vegetal.

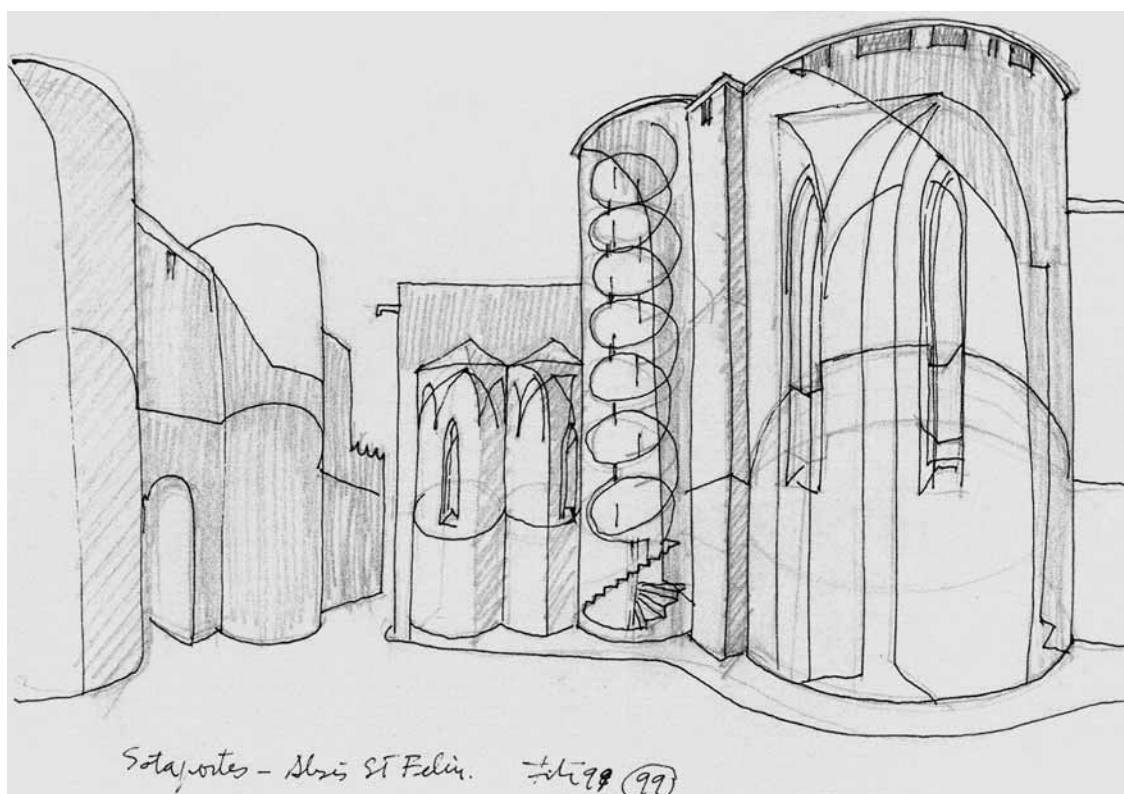
1999 *Sant Nicolau.*
58 x 40,5 cm.
Serigrafia.

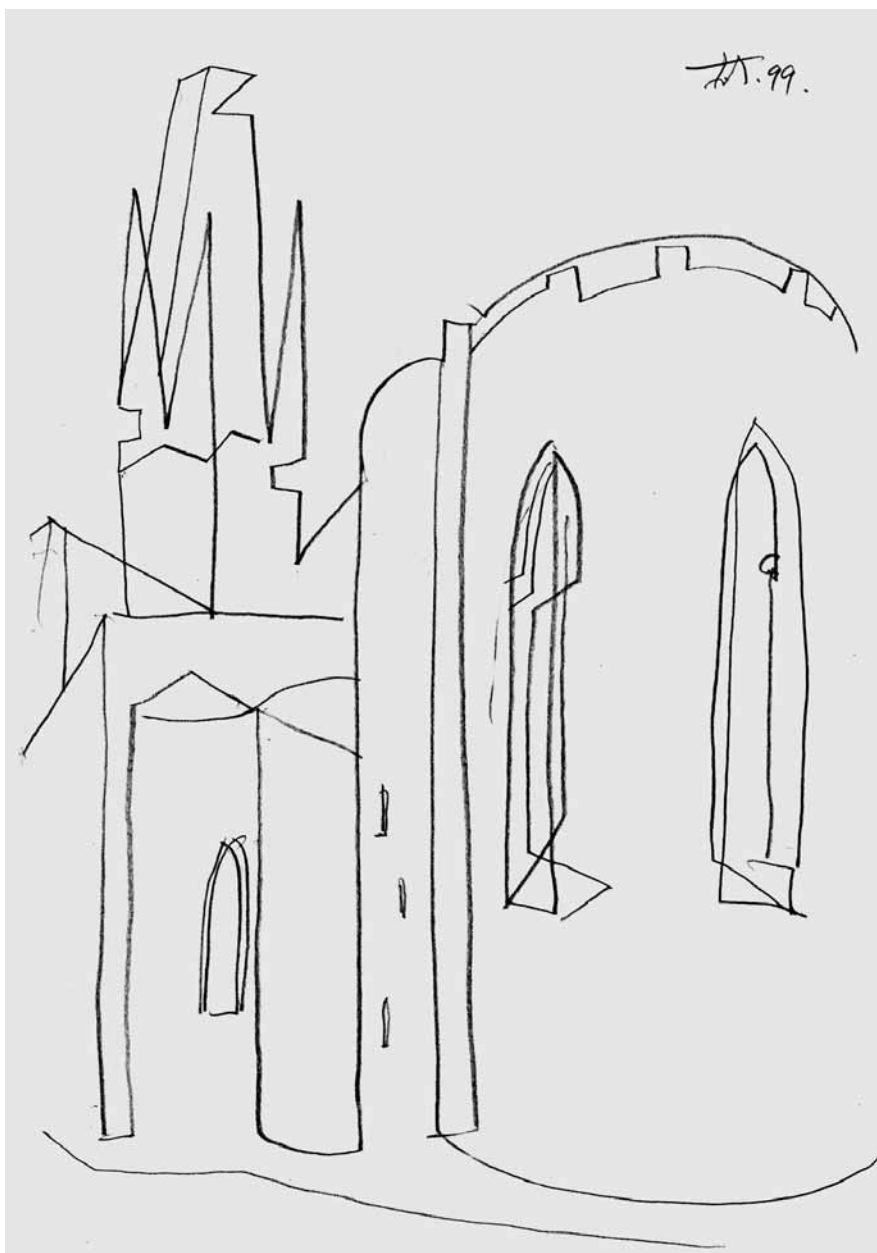
7/1999.

1999 Bloc 380.
14 x 21 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

1999 Bloc 379.
14 x 21 cm.
Ploma - plom - paper.

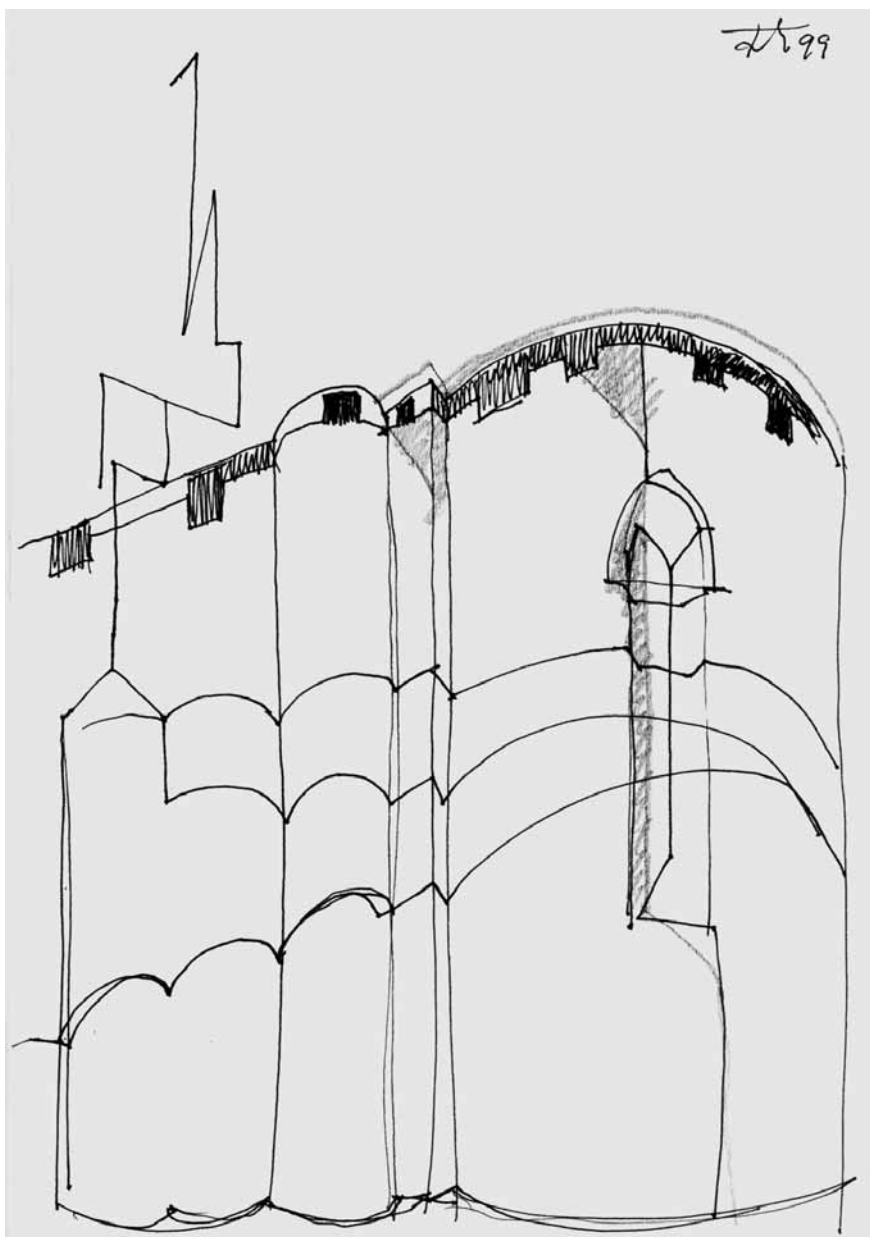
Sotajantes - Moni St Felix. 7/1999 (99)

1999 Bloc 380.
21 x 14 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

A més d'un pòsit acumulat, s'hi ha d'afegir després l'aspecte personal, la imaginació, la poesia, l'atzar, si cal. El tema de St. Nicolau sembla que està bloquejat. S'ha de trencar aquest cul de sac, i es fa tornant a l'origen, veient els cossos de l'arquitectura i observant, a més a més de St. Nicolau, altres parts: St. Pere de Galligants, els absis, St. Feliu, els campanars, la Catedral, St. Daniel, l'entrada de St. Feliu, els conjunts i les parts. Cal establir un diàleg entre els monuments i les pròpies possibilitats personals.

In addition to an accumulated database of experience, one afterwards has to add the personal aspect, the imagination, the poetry, randomness if necessary. The subject of St Nicolau seems to be blocked. This cul de sac has to be broken out of and it is done returning to the original, seeing the massive blocks of the architecture and observing, as well as St Nicolau, other parts: St Pere de Galligants, the apse, St Feliu, the bell towers, the Cathedral, Saint Daniel, the entrance to St Feliu, the group together, and its parts. It is necessary to establish a dialogue between the monuments and their own individual possibilities.

De nou es tornava al tema de Girona, com un tòpic, com un tema vulgar. Tal vegada calia pensar en la forma, en com valorar-la, fent que el color fos més monocrom. Es tractava de fer una obra pensant en la forma exterior i interior al mateix temps, sumant al tema de la Girona monumental les tres expressions: romànic, gòtic i barroc.

L'assumpte escollit fou aquest conjunt d'absis de l'església de St. Feliu, amb aquests interessants cossos cilíndrics. Però després els dubtes van anar guanyant la meua atenció. I així sorgiren unes traces que marquen els volums de diferents nivells, horitzontals i inclinats, seguint les ombres de la llum, de la llibertat, millor del que ho farien unes línies que marquessin cossos arquitectònics.

1999 *Bloc 390.*
21 x 14 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

Once again one turned to the subject of Girona, as something typical, as a vulgar theme. So many times it was necessary to think of the form, in how to treat it, making the colours more monochrome. It was about creating a work, thinking of the exterior form and interior at the same time, adding to the subject of monumental Girona the three styles: Romanic, Gothic and Baroque. The chosen matter was this group of the apse of the church of Sant Feliu with these interesting cylindrical blocks. But after the doubts my attention got the better of me. And this is how some traces that mark the volumes of the different levels came about, horizontal and leaning, following the shadows of the light, of liberty, better than lines marking architectonic masses would have done.

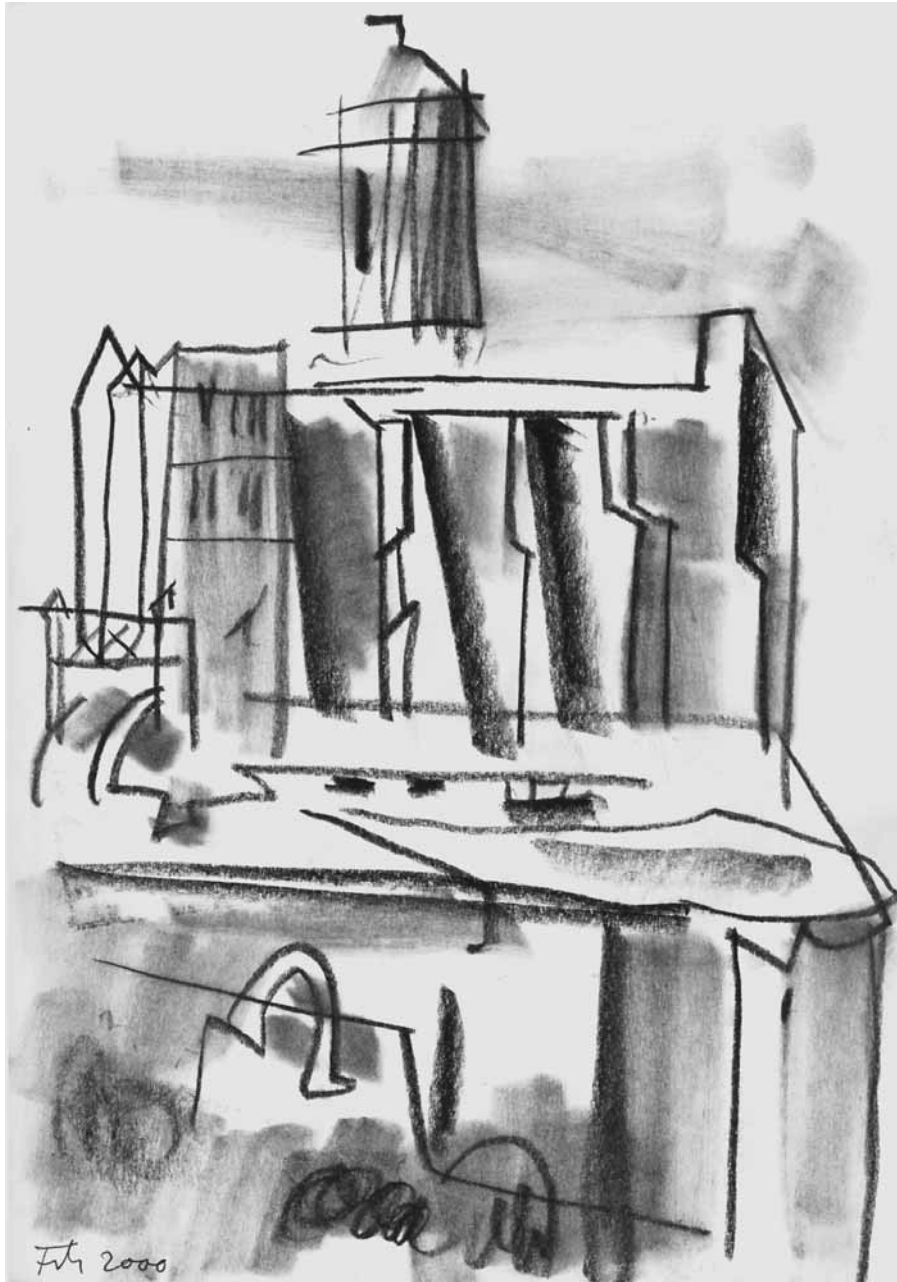
1999 Bloc 390.
21 x 14 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

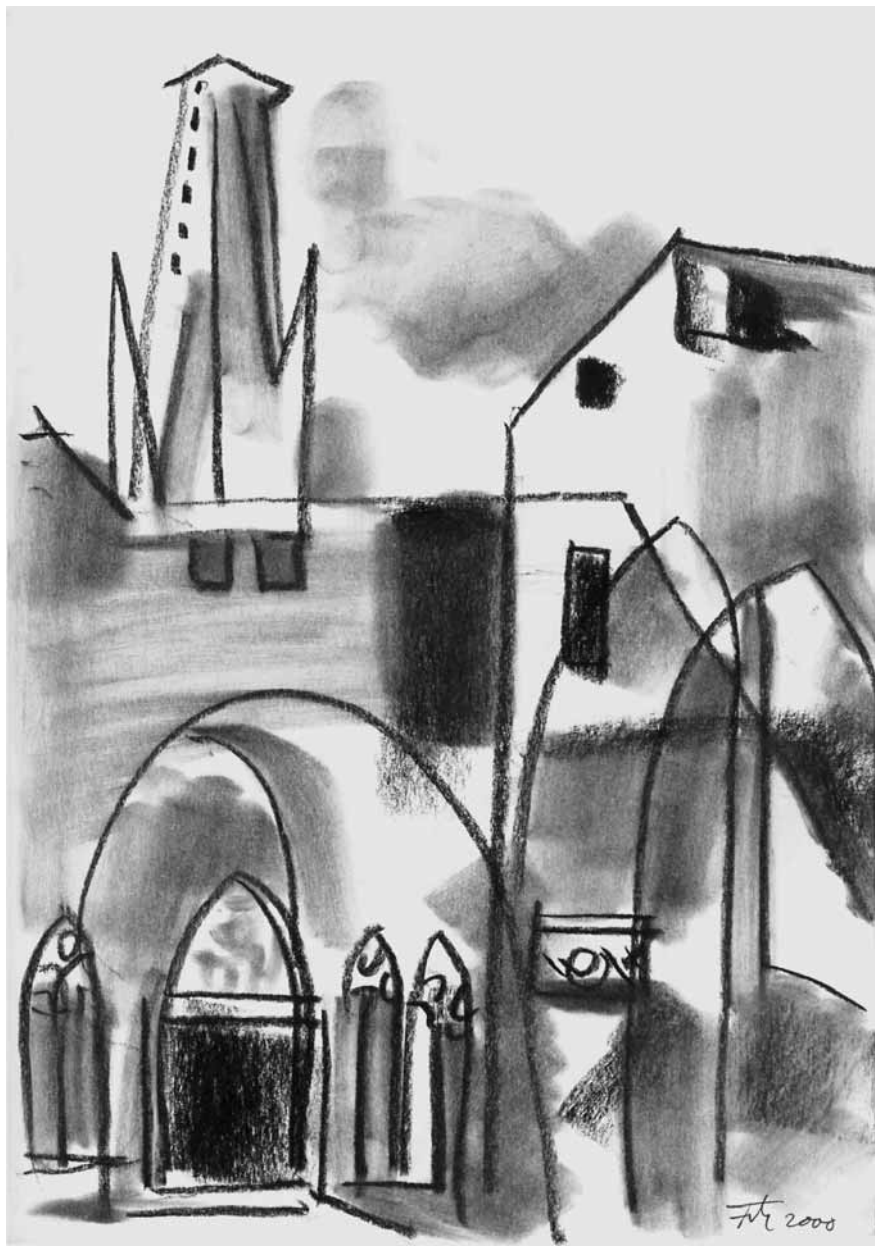
1999 Absis Sant Feliu.
32 x 20 cm.
Pintura paper vegetal.

1999 *Absis Sant Feliu.*
30 x 20 cm.
Serigrafia.

2000 *Bloc 401.*
21 x 14 cm.
Barra negra paper.

2000 *Bloc 408.*
21 x 14 cm.
Barra negra paper.

No es pot evitar la sensació de persona gastada en voler tornar al tema de Girona, al mateix temps que el sentiment de desafiar les meves possibilitats, i també de plasmar la meua estima per la ciutat, per aquest assumpte tan ric plàsticament.

Com sempre, cal anar al lloc a captar les formes i el moment, amb acotacions per, després, versionar-la i donar-ne nous enfocaments.

El fet de treballar amb tècniques diferents també contribueix a enriquir la plàstica: el retolador fi i més fort, gruixut, la barra negra, les ombres, el pinzell i la tinta xinesa, el llapis carbó...

I, també, analitzar el rastre històric de tot allò que ja s'ha fet artísticament invita a ser valent. Efectivament, és molt el que ja s'ha fet, però també és més el que falta per fer.

2000 *Bloc 408.*
14 x 21 cm.
Barra negra paper.

One cannot avoid the sensation of a spent person in wanting to go back to the theme of Girona, to the same time as a feeling of challenging my own possibilities, and also of recording my love of the city, by this matter so plastically rich.

As always it is necessary to go to the place to capture the forms and the moment with notations, for afterwards to make versions and give me new focus points. The fact of working with different techniques also contributes to enriching plastics: the fine pen, and more strongly thick, the black bar, the shadows, the paintbrush and chinese ink, the carbon pencil....

And also analysing the historic remains of all that has been done artistically, invites one to be brave. And so it is, it is much what has already been done, but also there is more which remains to be done.

2000 Bloc 409.
21 x 14 cm.
Barra negra paper.

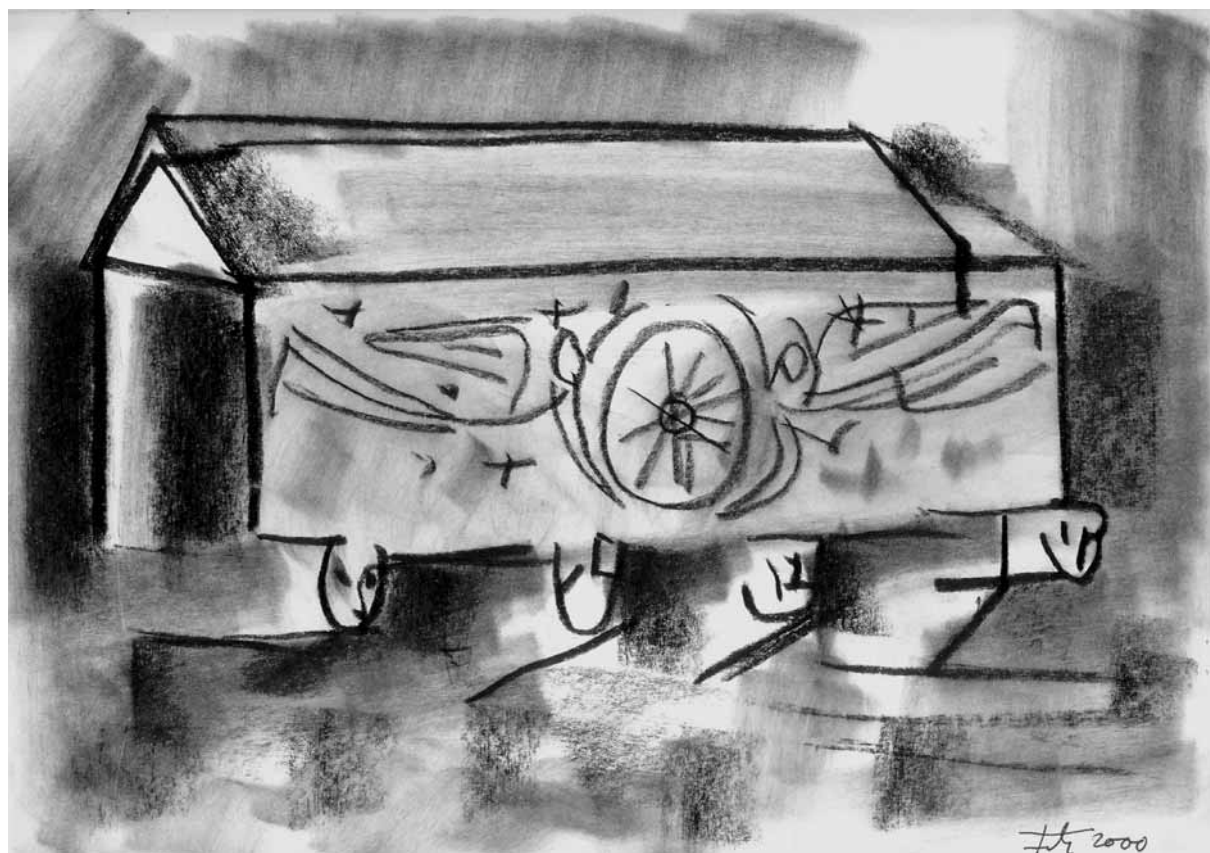
2000 Bloc 409.
21 x 14 cm.
Barra negra paper.

2000 *Bloc 408.*
14 x 21cm.
Barra negra paper.

2000 *Bloc 409.*
21 x 14 cm.
Barra negra paper.

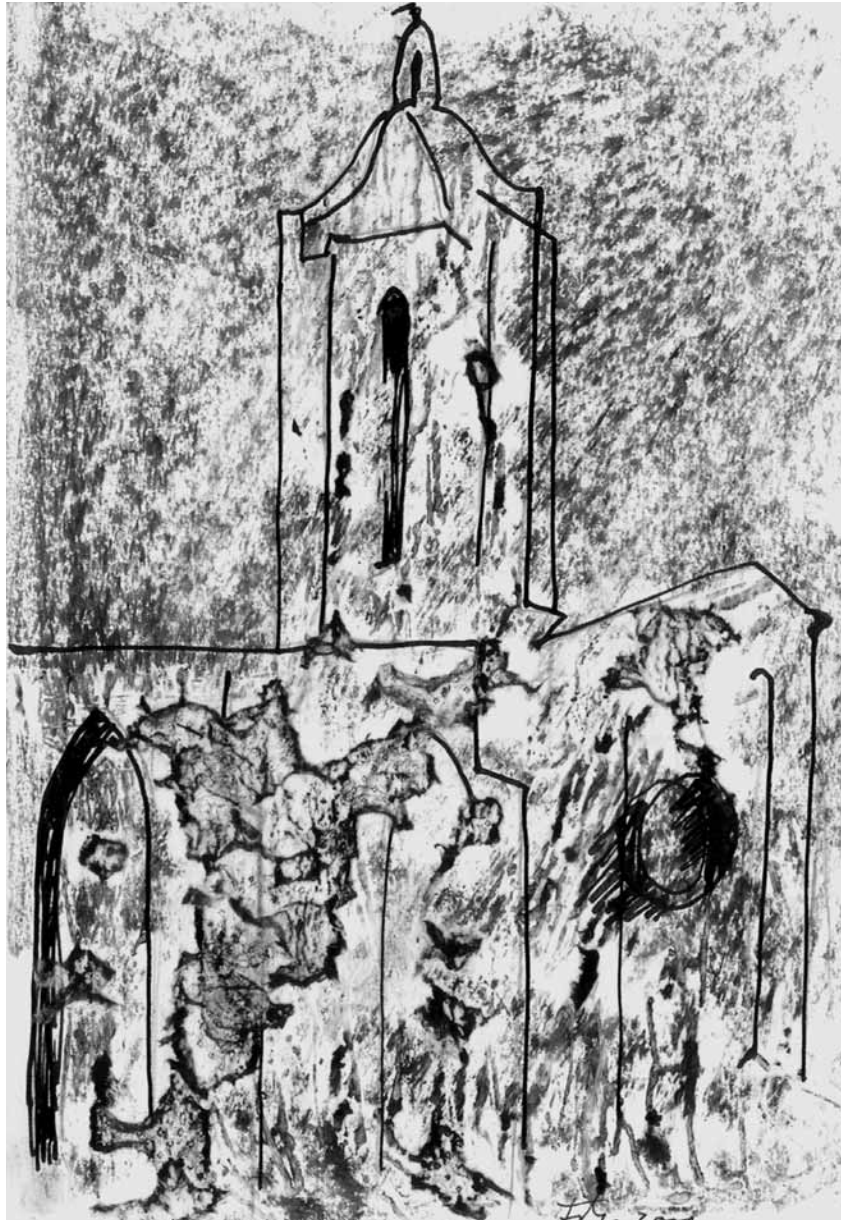
2000 *Bloc 409.*
14 x 21 cm.
Barra negra paper.

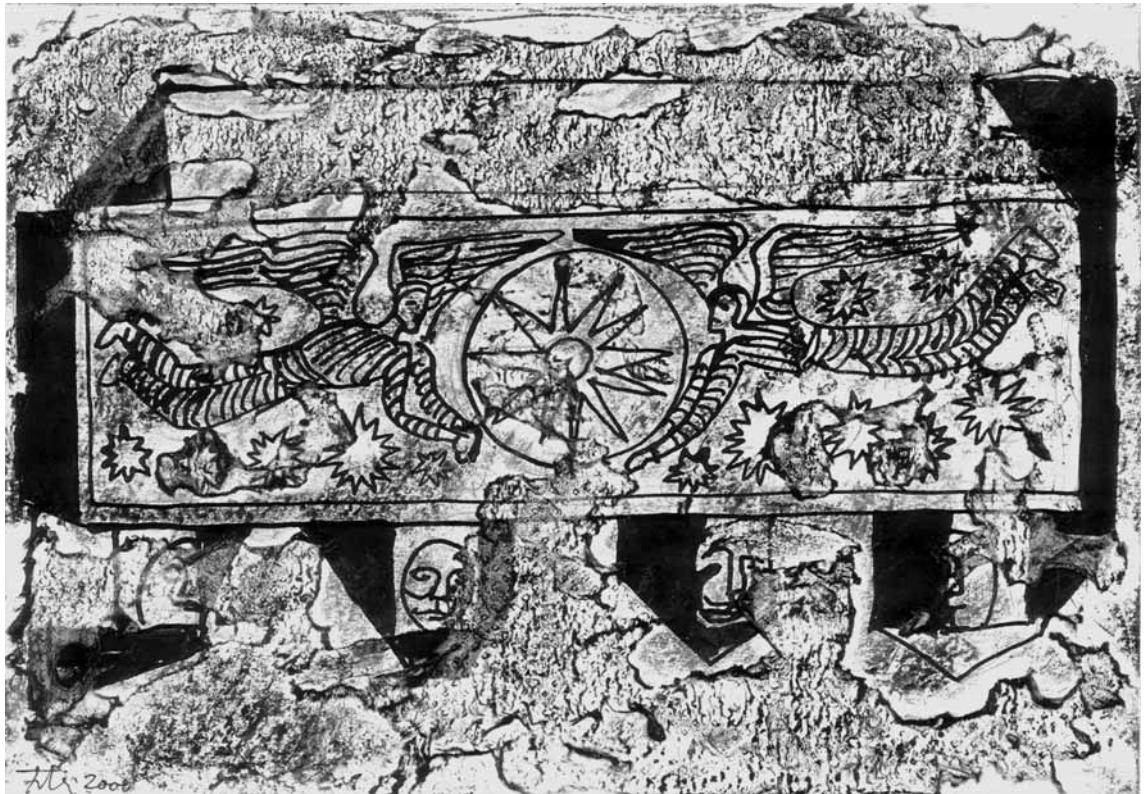
2000 *Bloc 409.*
21 x 14 cm.
Canya tinta xinesa paper.

2000 *Bloc 409.*
21 x 14 cm.
Barra negra paper.

2000 *Bloc 410.*
21 x 14 cm.
Mixta paper.

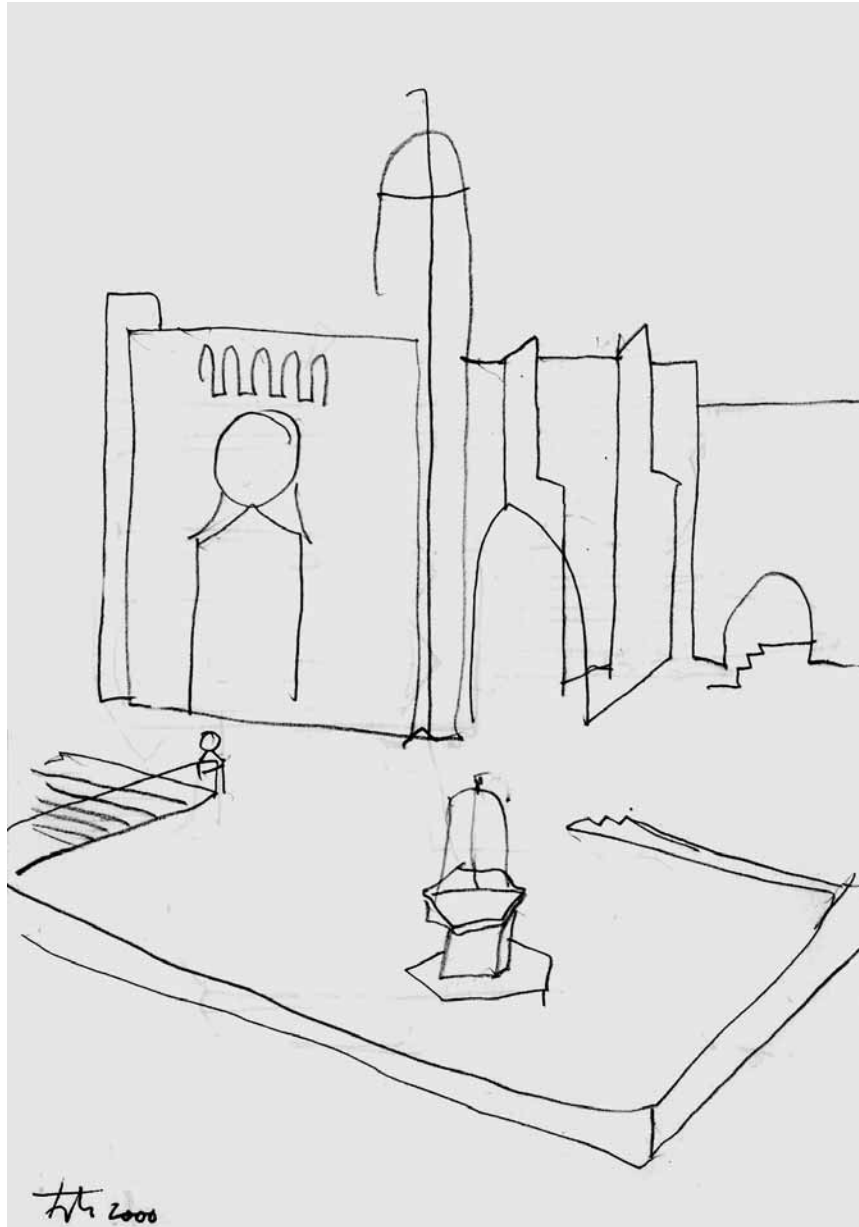
2000 *Bloc 410.*
14 x 21 cm.
Mixta paper.

Com acostumo a fer en pensar en unes obres en tela sobre temàtica de Girona, vaig començar a fer dibuixos per a motivar tot el que pogués venir. Aquests dibuixos, en molts dels casos, tenen tant o més interès que les pintures. I l'interès ve donat per la llibertat, perquè la seva pretensió és preparar més que no deixar-los d'una manera definitiva. Són només estudis, tempteigs. Ja el mateix traç amb pinzell i tinta xinesa, la seva contundència, provoca una nova aventura, per tal com simplifica i fa perdre la racionalitat mitjançant el simple fet de cercar i trobar. Aquests dibuixos preparatoris per a pintures sobre tela van comportar 296 croquis, i en van sortir 32 obres de tècniques mixtes.

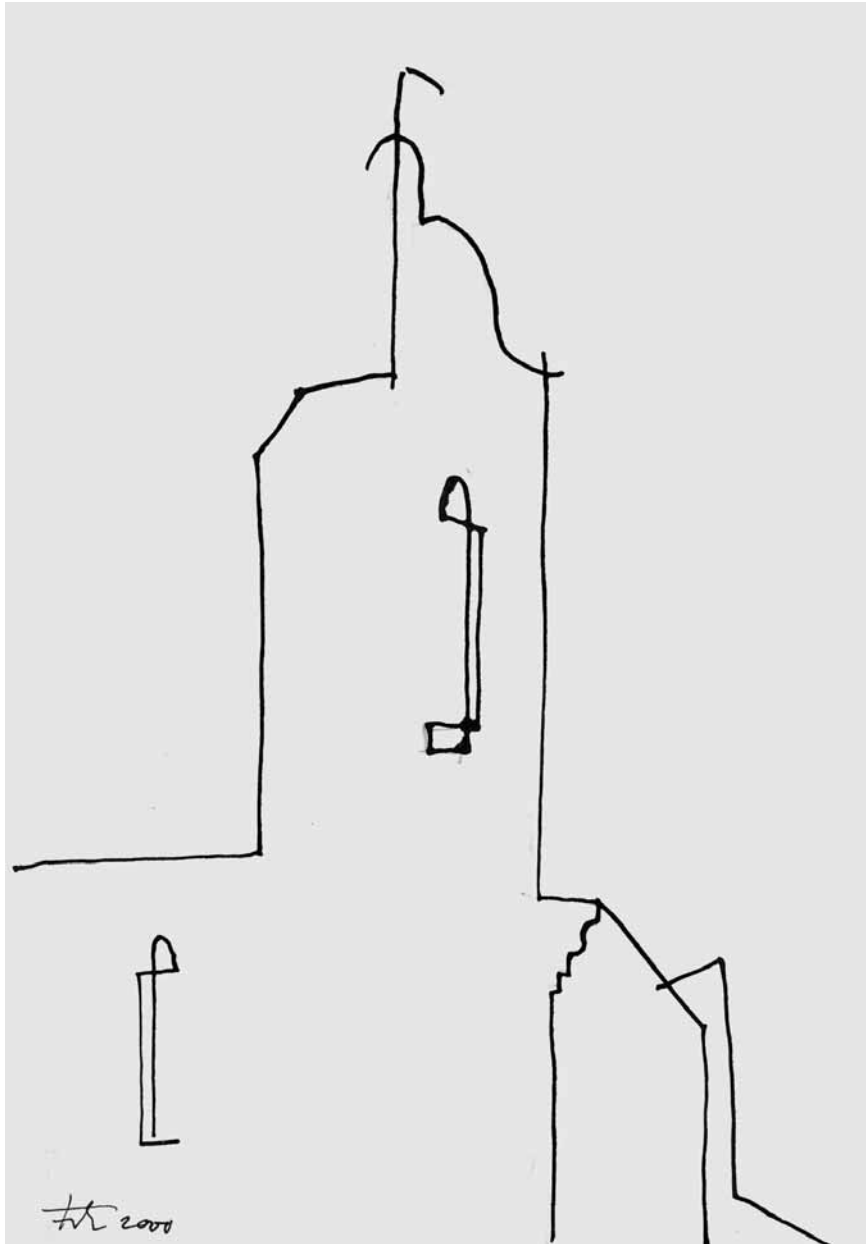
Al mateix temps que vaig pensant en com seran les obres, acostumo a fer notes escrites en els dibuixos preparatoris, i en aquest cas són el resum del que queda dit aquí. Cal poder tenir nous enfocaments de representació.

2000 *Bloc 407.*
21 x 14 cm.
Ploma tinta
xinesa paper.

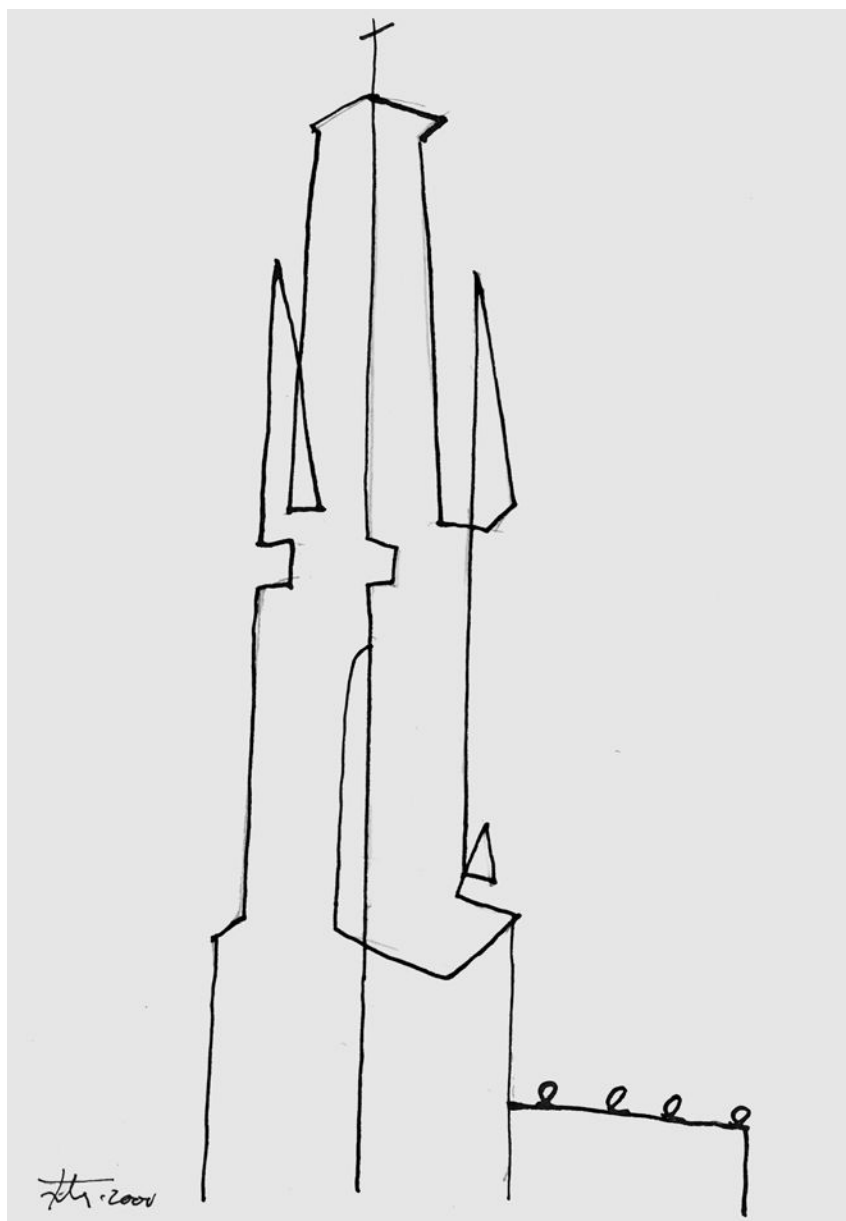

As I usually do when thinking about works on canvass on the theme of Girona, I started to make drawings in order to extract all that could be mined. These drawings, in many cases, have as much if not more interest than the paintings. And the interests comes given by freedom because its aim is more to prepare, than to leave them in a finished form. They are only studies, templates. That same tracing with the paintbrush and chinese ink, its completeness, provokes a new adventure, so as to simplify and make lose rationality by means of the simple fact of getting near and finding. These preparatory drawings for paintings on canvass compose 296 sketches, and 32 works of mixed techniques were the result. At the same time that I think about how the works will be, I usually make written notes on the preparatory drawings, and in this case they are the summary of what is left to say. It is necessary to be able to have new focuses of representation.

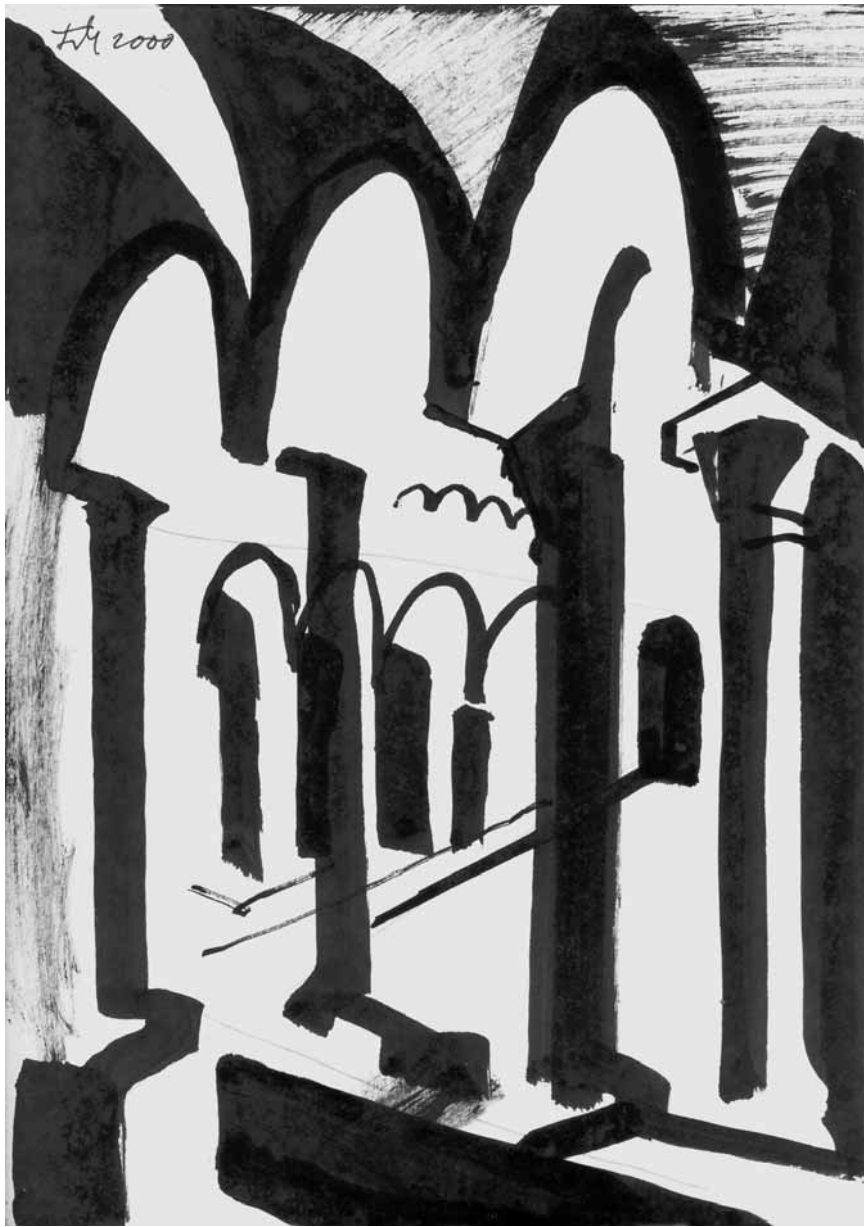
2000 Bloc 410.
21 x 14 cm.
Retolador paper.

2000 *Bloc 407.*
21 x 14 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

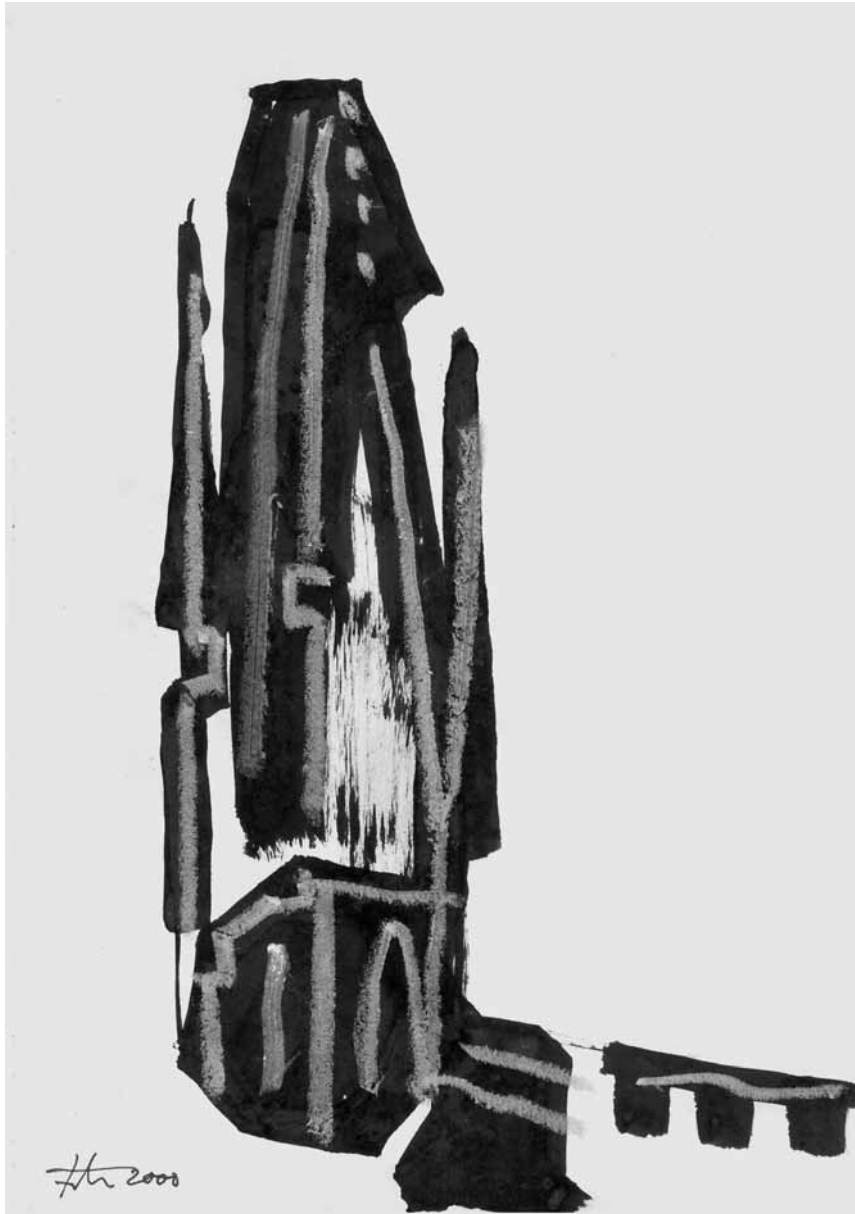
2000 Bloc 407.
21 x 14 cm.
Ploma tinta xinesa paper.

2000 *Bloc 407.*
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa paper.

2000 *Bloc 407.*
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa ceres paper.

2000 *Bloc 407.*
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa ceres paper.

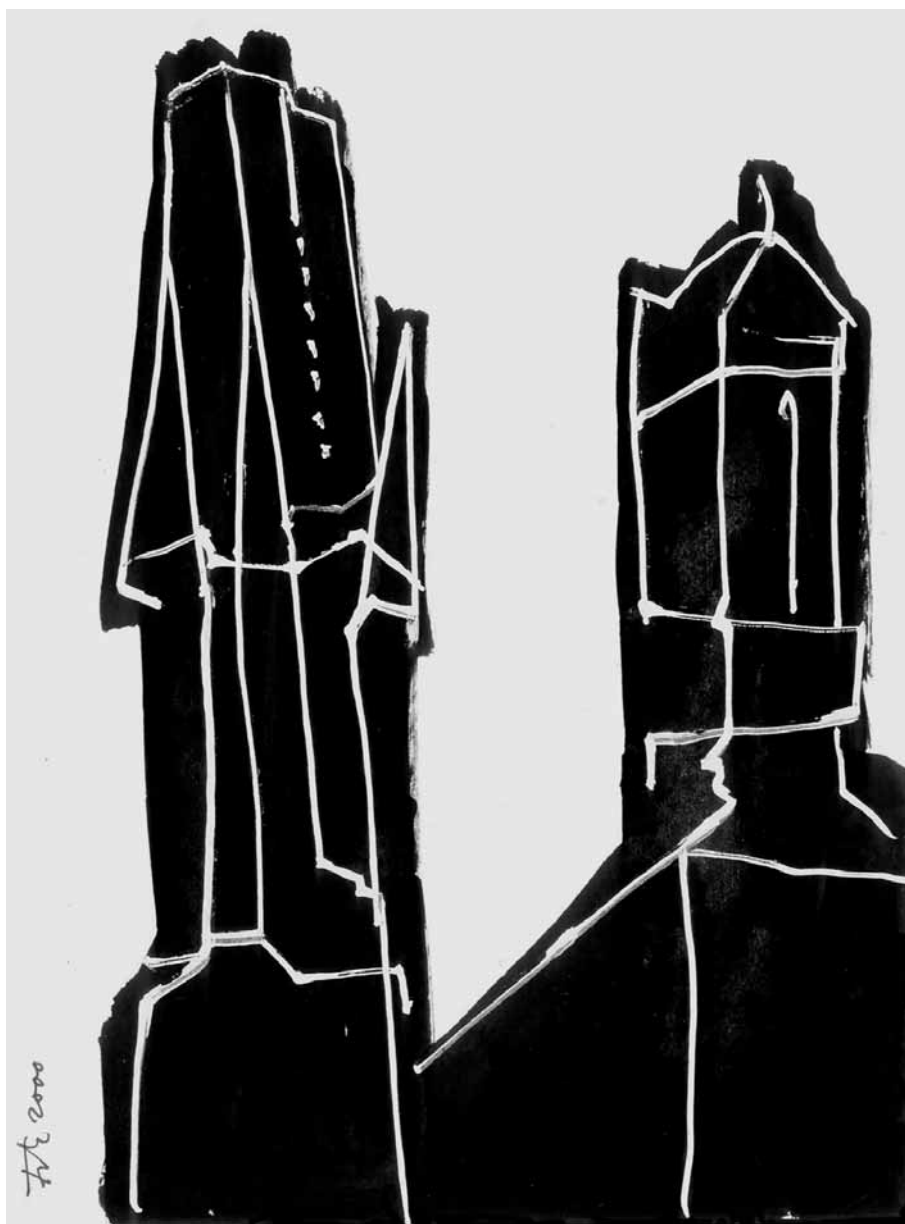
2000 *Bloc 407.*
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa ceres paper.

2000 *Bloc 410.*
 21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

Temptejar, buscar sobre el tema de representar aspectes de la Girona més emblemàtica: els claustres, St. Pere de Galligants, St. Nicolau, l'absis de la Catedral... Se n'han de fer versions, i es tracta de revisar estudis en blocs d'anys enrera i treure'n o valorar-ne diferents aspectes. S'ha de mirar enrera per tal d'intentar recuperar insinuacions que es poden potenciar, fer créixer o derivar solucions millors.

Tempting, looking around the theme of representing aspects of the more emblematic Girona: the cloisters, St. Pere de Galligants, the apse of the Cathedral.... One has to make versions, and it is about revising studies in drawing pads from years before and taking out or valuing different aspects. One has to look behind in order to try to recuperate insinuations that can potentiate, make grow or derive better solutions.

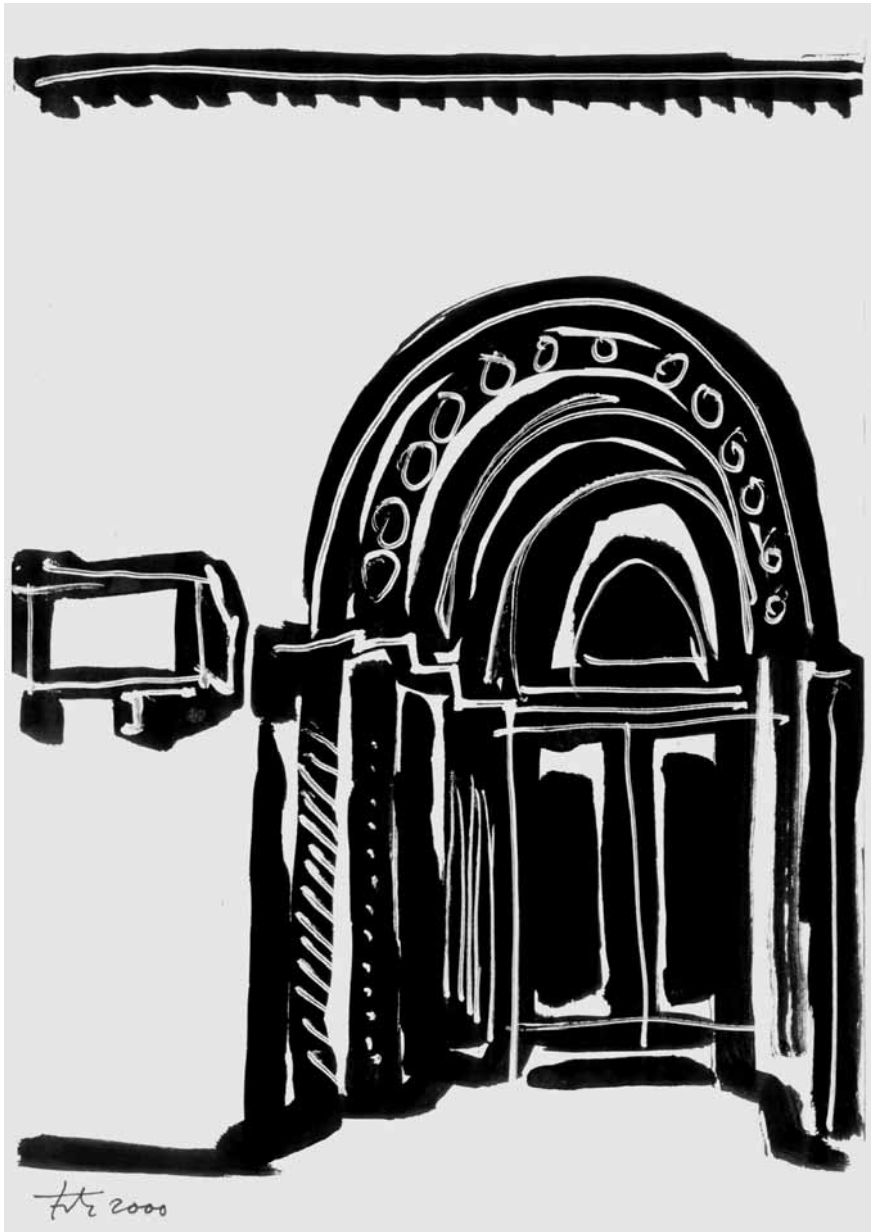
2000 Bloc 410.
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

Aquí el pinzell i la tinta xinesa i les línies blanques de corrector donen la representació. Es tracta que les formes surtin lliures, car sempre tindran més interès que les formes conegudes i rígides. S'ha de procurar no quedar-se limitat de les referències arquitectòniques convencionals després de tenir un llarg pòsit d'observació. Tot ens pot ajudar a concebre noves formes: estructures de monuments espais i zones d'una part... el coneixement d'aquests espais i la llibertat d'interpretació representa donar una altra Girona. Un sepulcre com el de l'entrada de St. Feliu, les parts i les estructures del seu campanar... Alguns aspectes generals i detalls poden servir per a entendre els canvis plàstics.

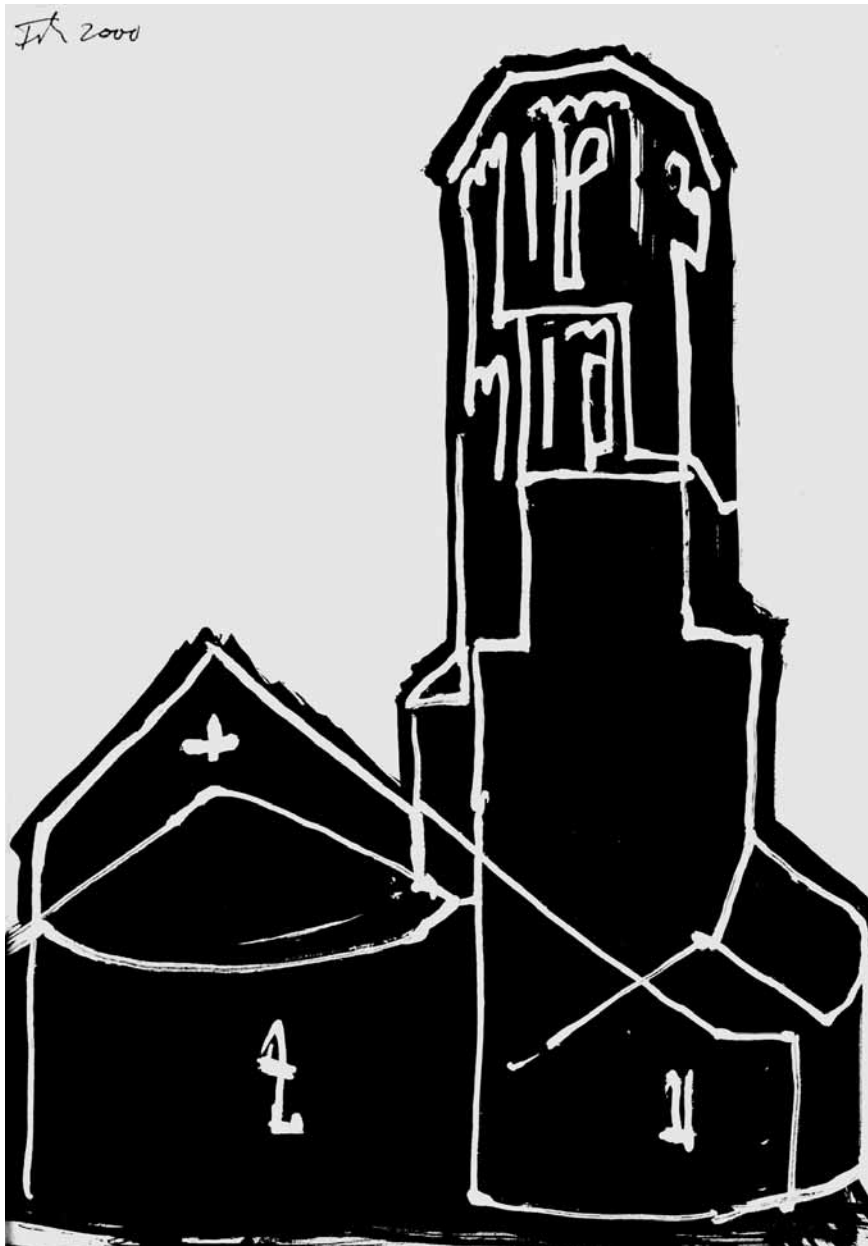
Here the paintbrush and the chinese ink and the white lines of corrector fluid give the representation. It is about the forms coming out freely, because always they will have more interest than forms well-known and rigid. One has to procure not to stay limited to the references conventional architectonic after having a long experience of observation. Everything can help us to conceive new forms: structures of monument spaces and areas of a part... knowledge of these spaces and the freedom of interpretation represent giving another Girona. A sepulchre, as at the entrance of St Feliu, the parts and the structures of its bell tower...Some general aspects and details can serve to understand the plastic changes.

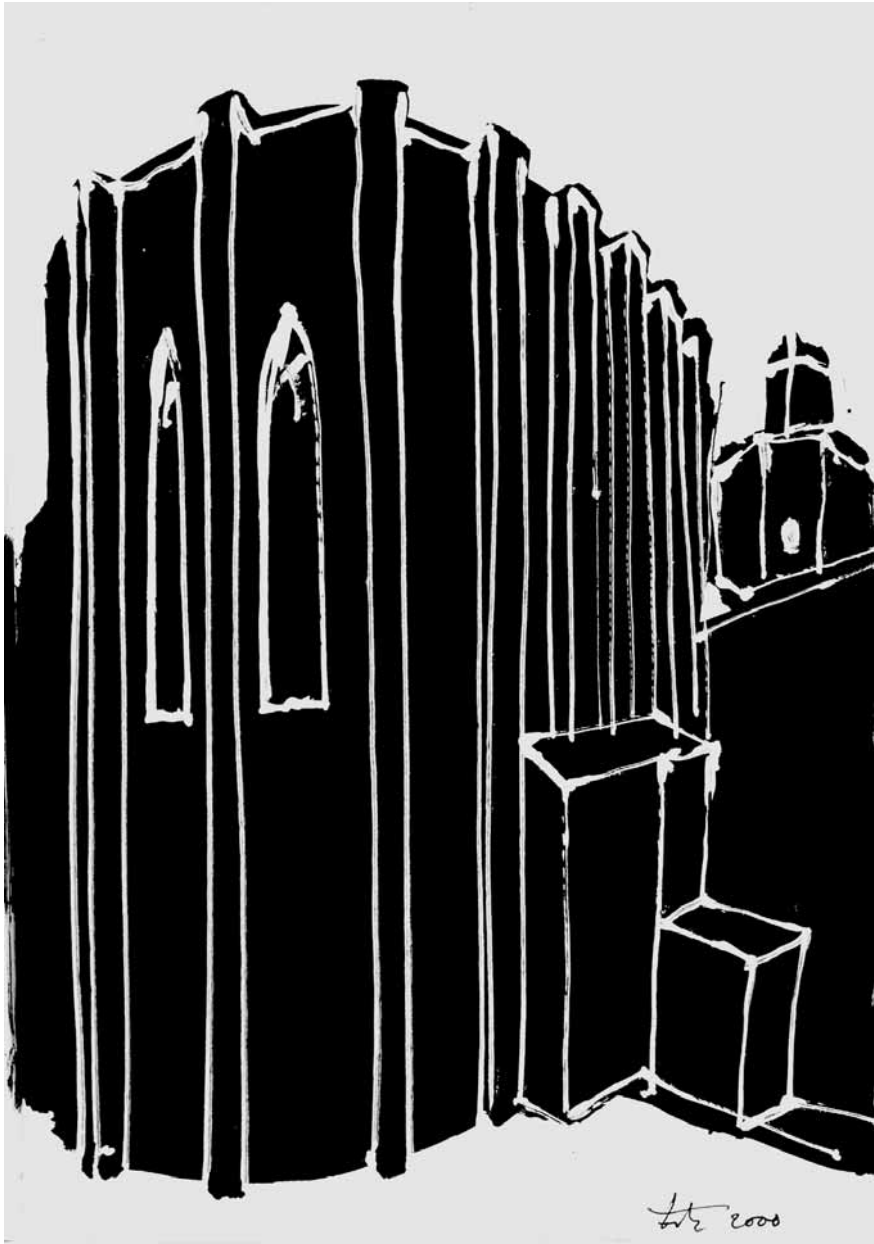
2000 Bloc 410.
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

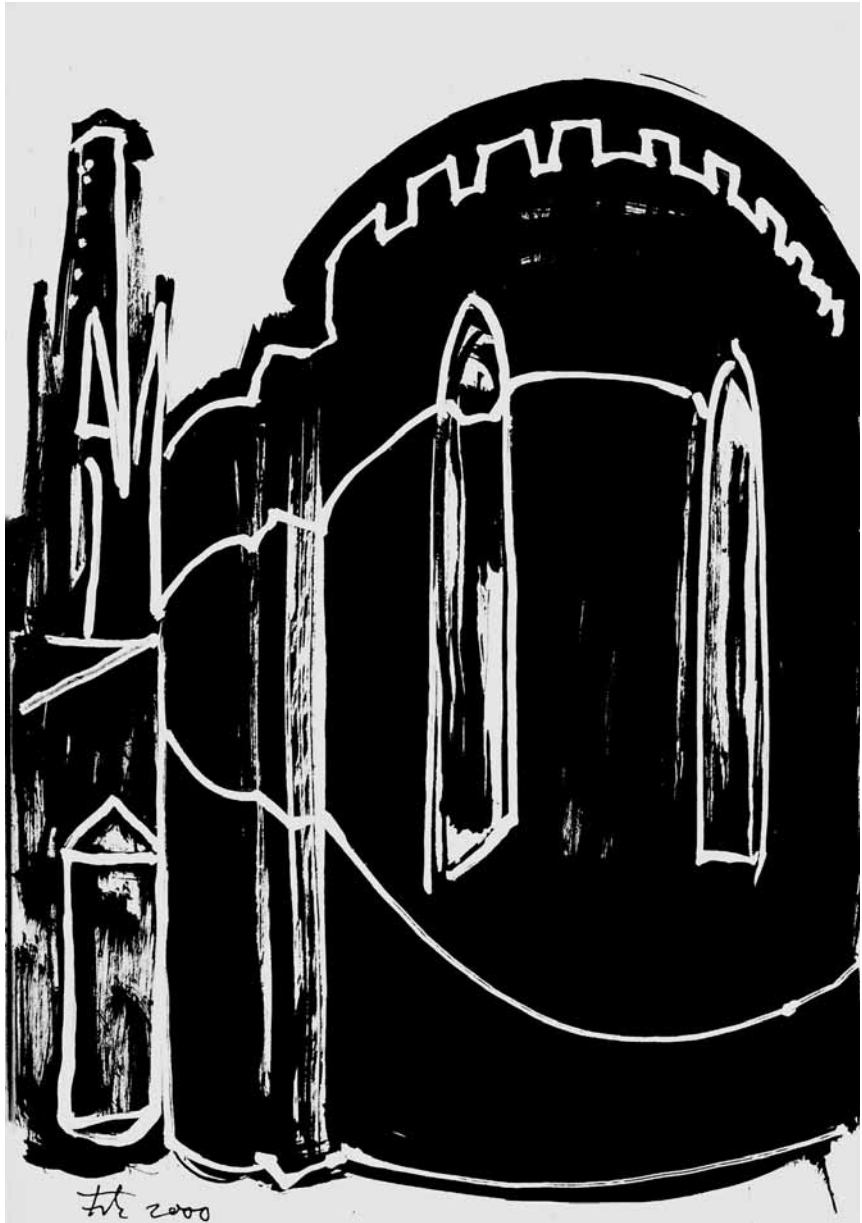
2000 Bloc 410.
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

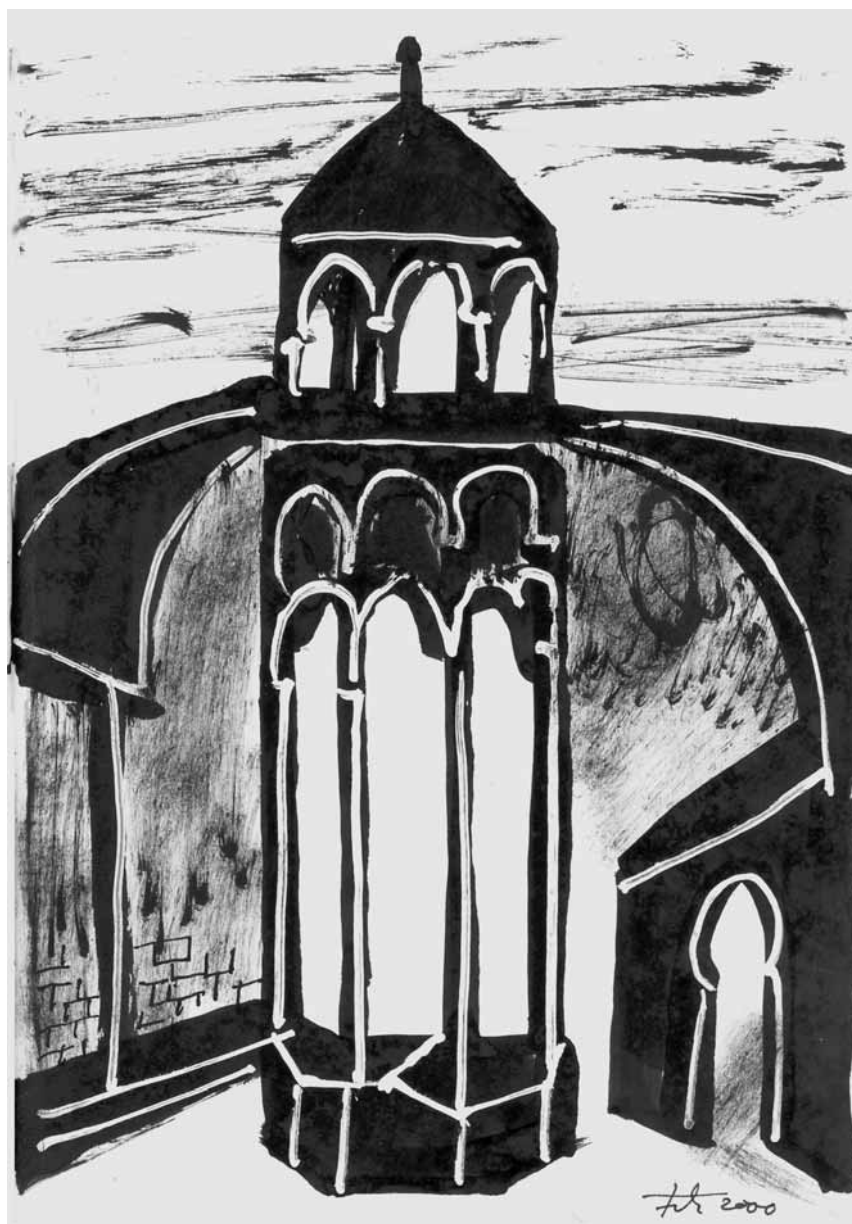
2000 Bloc 410.
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

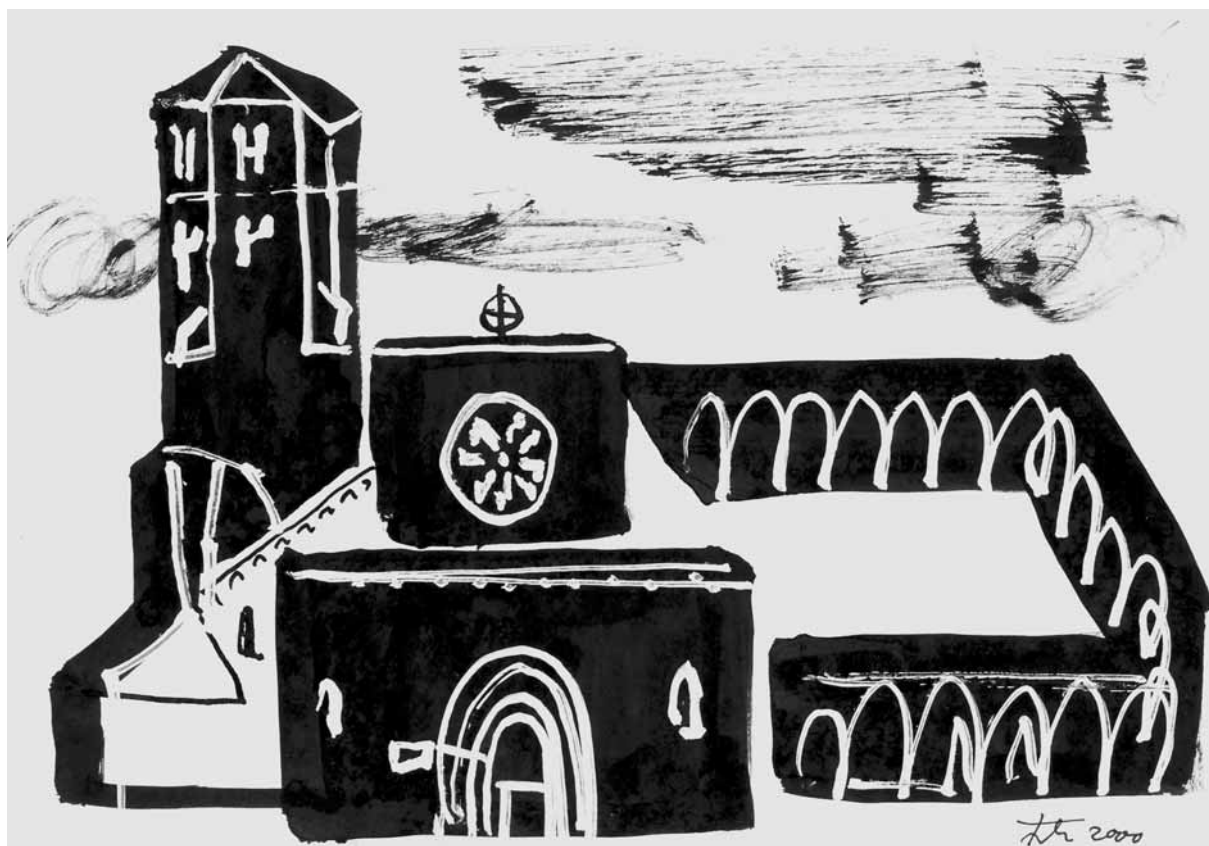
2000 *Bloc 410.*
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

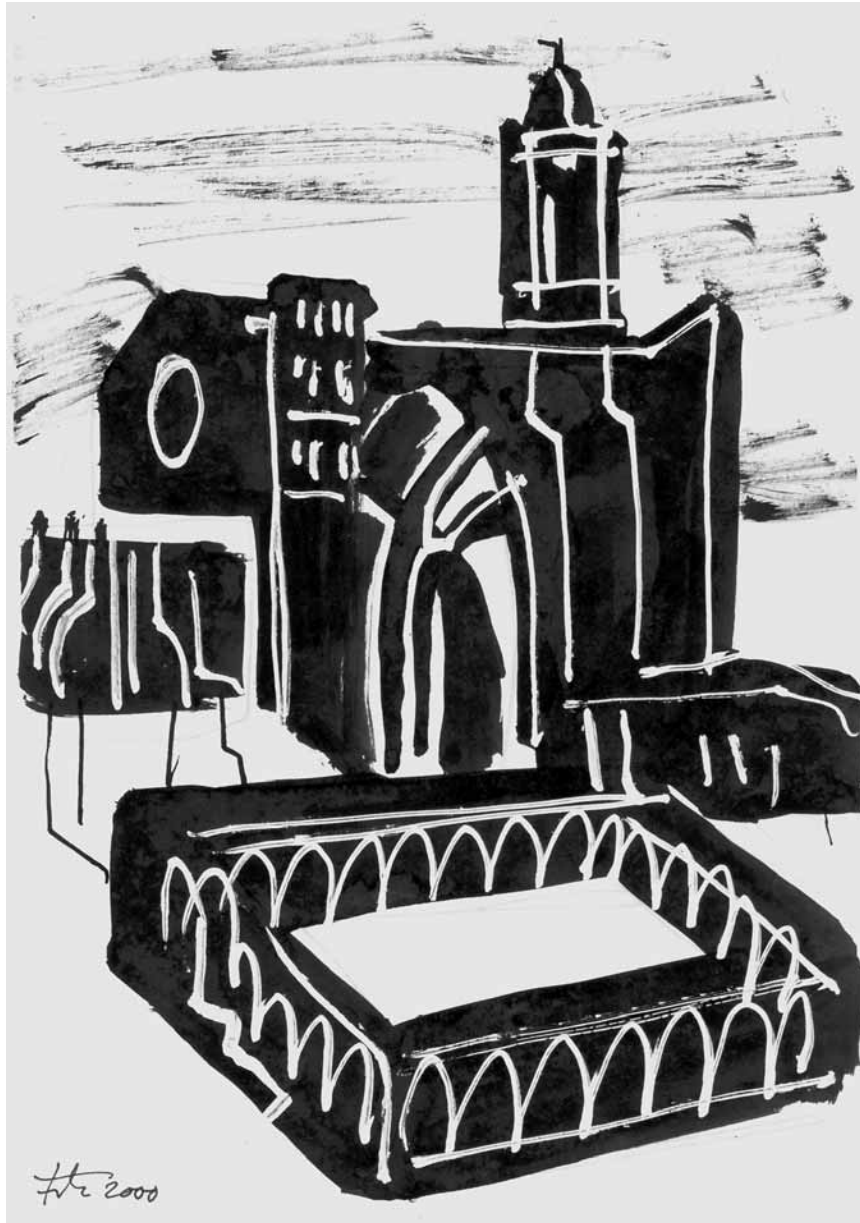
2002 *Bloc 410.*
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

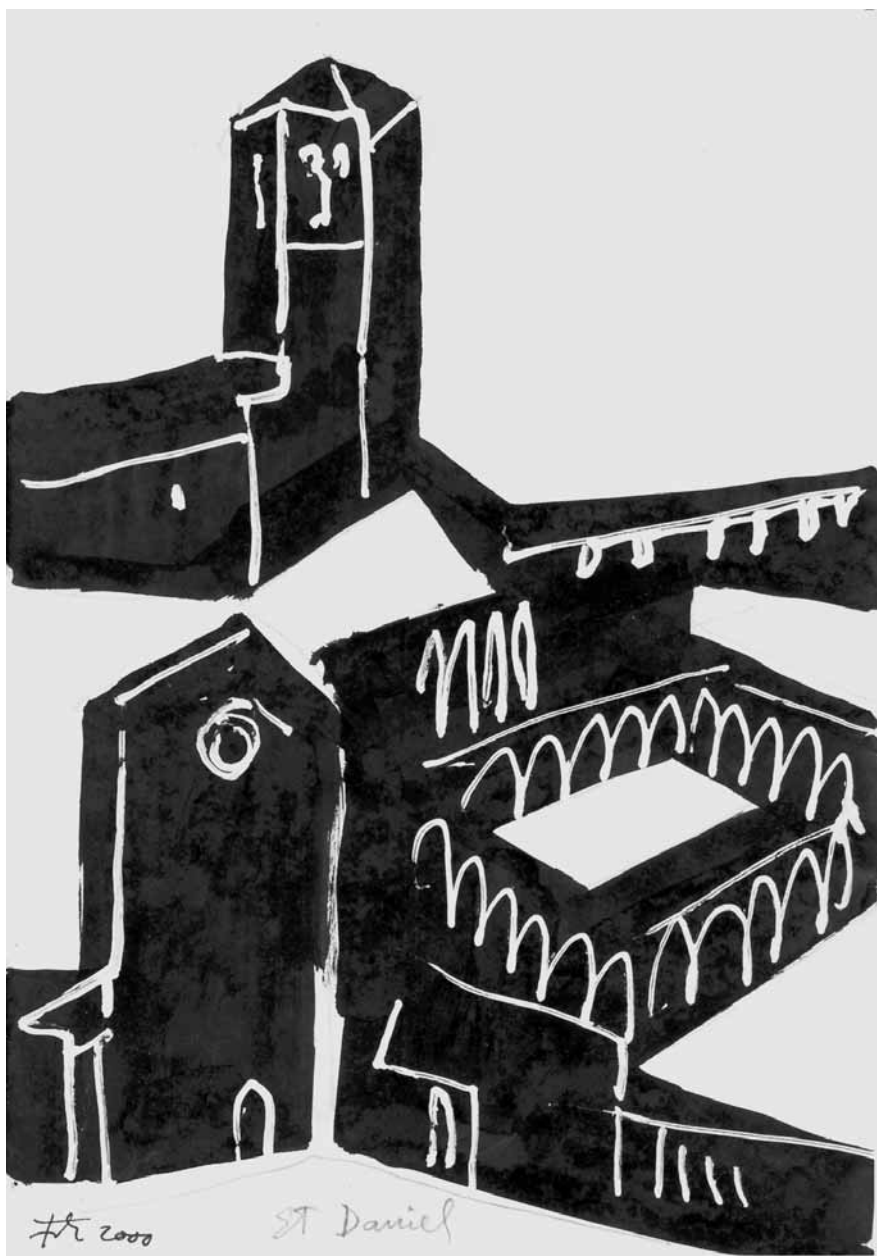
2000 *Bloc 407.*
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

2000 *Bloc 407.*
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

2000 Bloc 407.
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

2000 Bloc 407.
21 x 14 cm.
Pinzell tinta xinesa corrector paper.

2000 *Girona 18.*
92 x 73 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 7.*
42 x 65 cm.
Mixta tela.

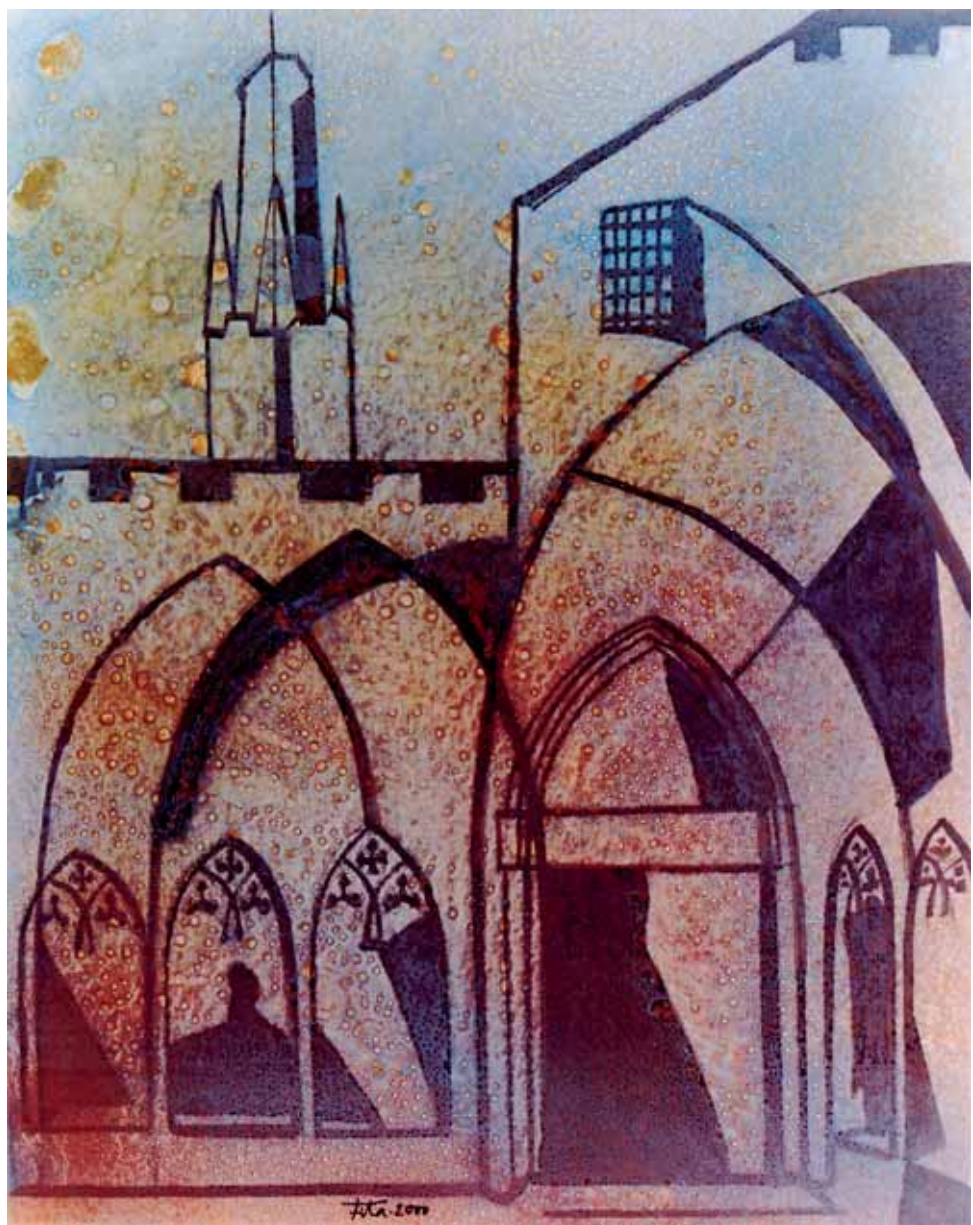
2000 *Girona 27.*
92 x 73 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 4.*
73 x 92 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 12.*
65 x 92 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 2.*
92 x 73 cm.
Mixta tela.

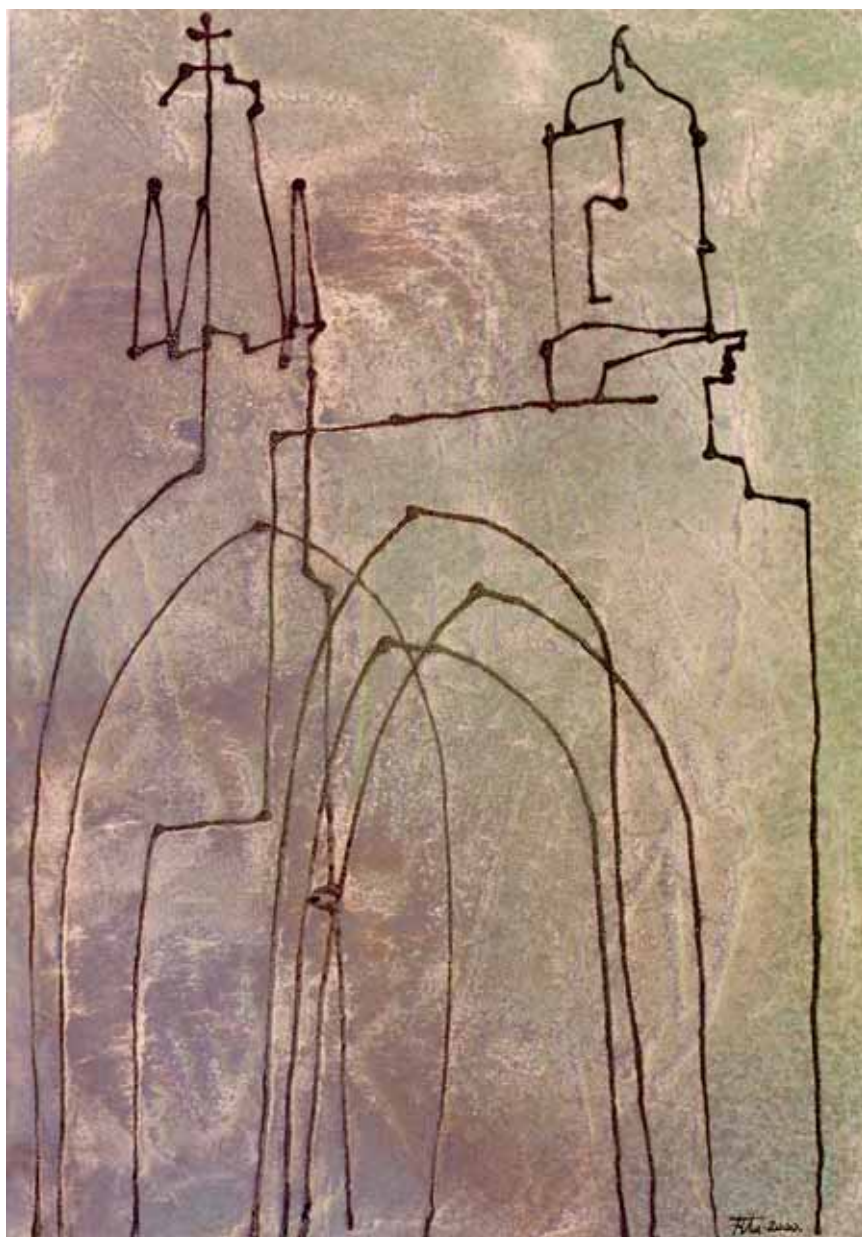
2000 *Girona 6.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

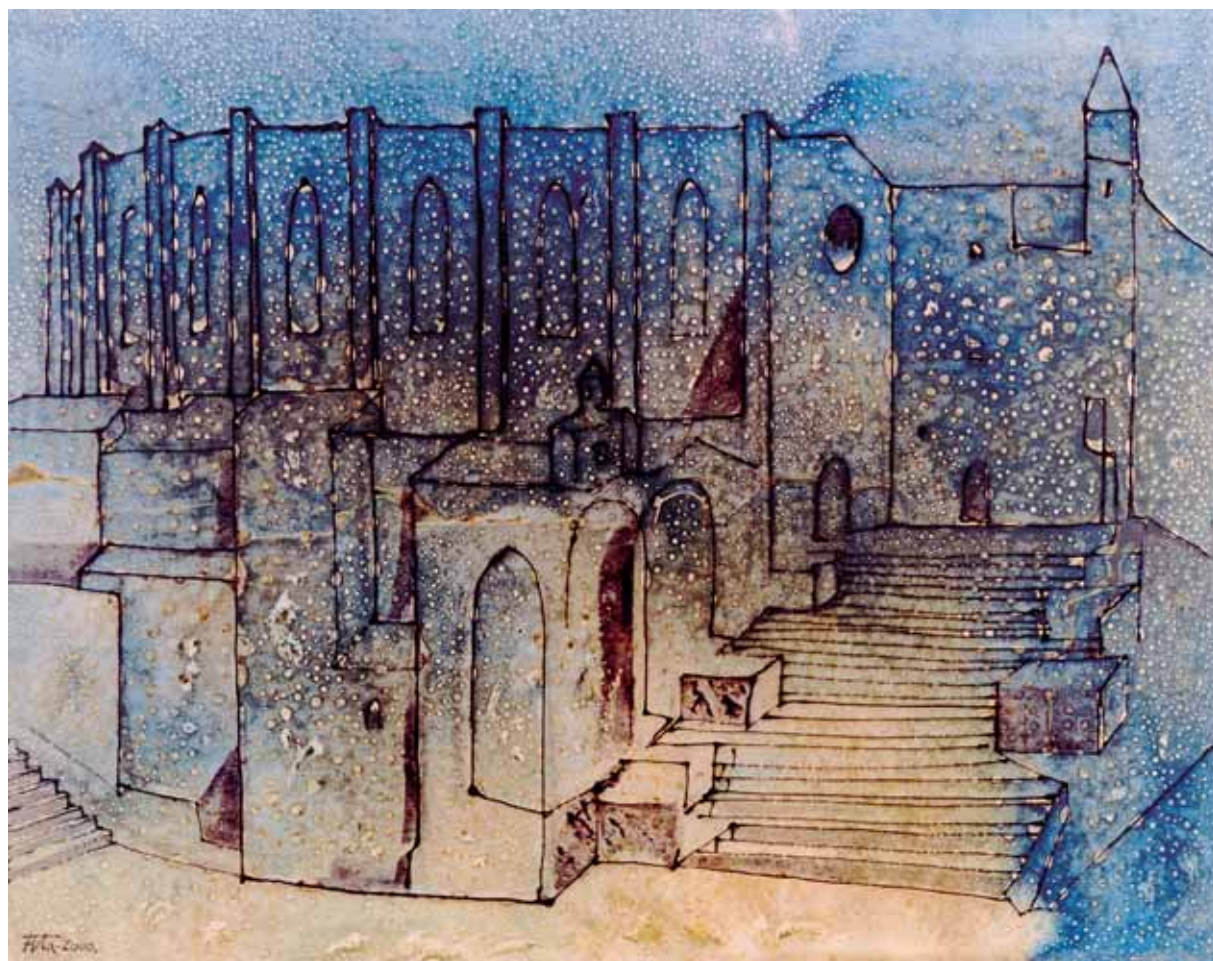
2000 *Girona 23.*
73 x 92 cm.
Mixta tela.

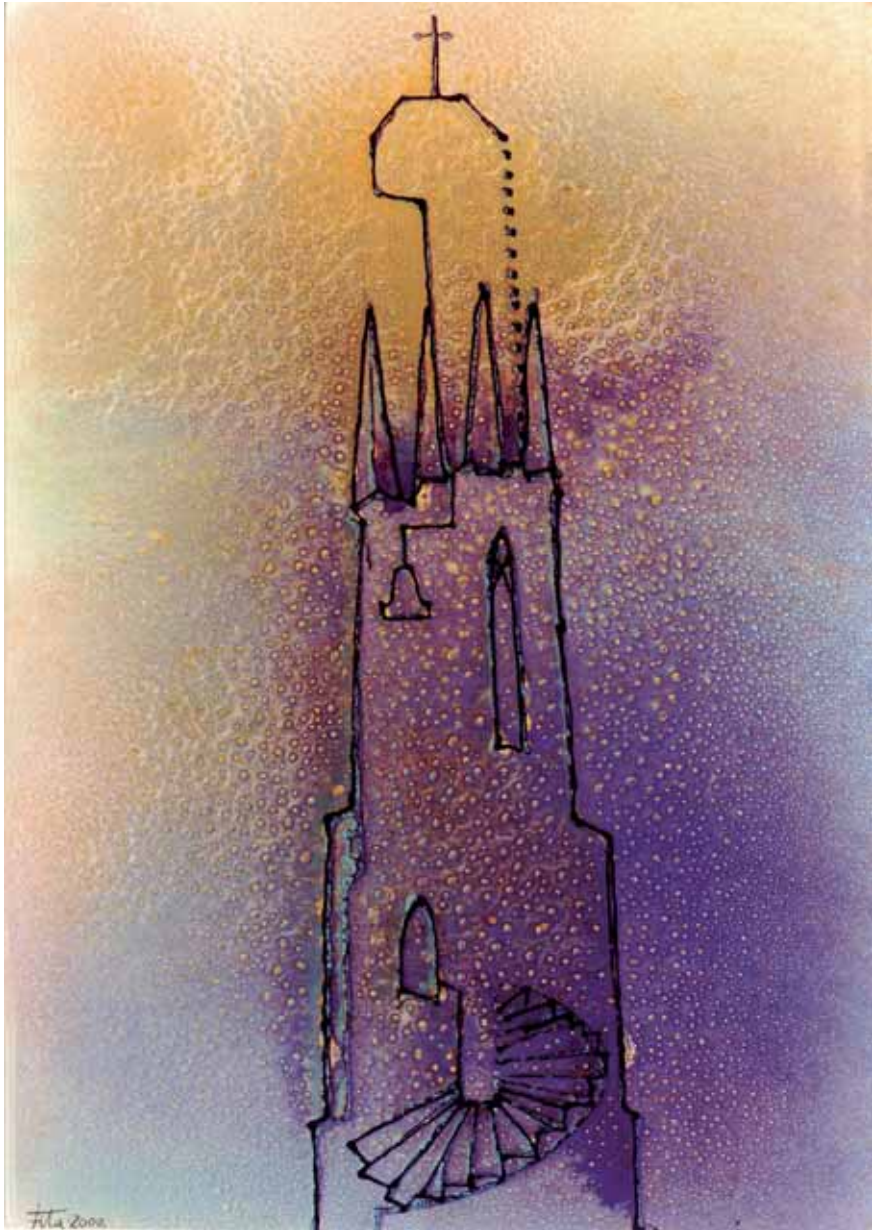
2000 *Girona 1.*
92 x 73 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 20.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 32.*
73 x 92 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 11.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 24.*
92 x 73cm.
Mixta tela.

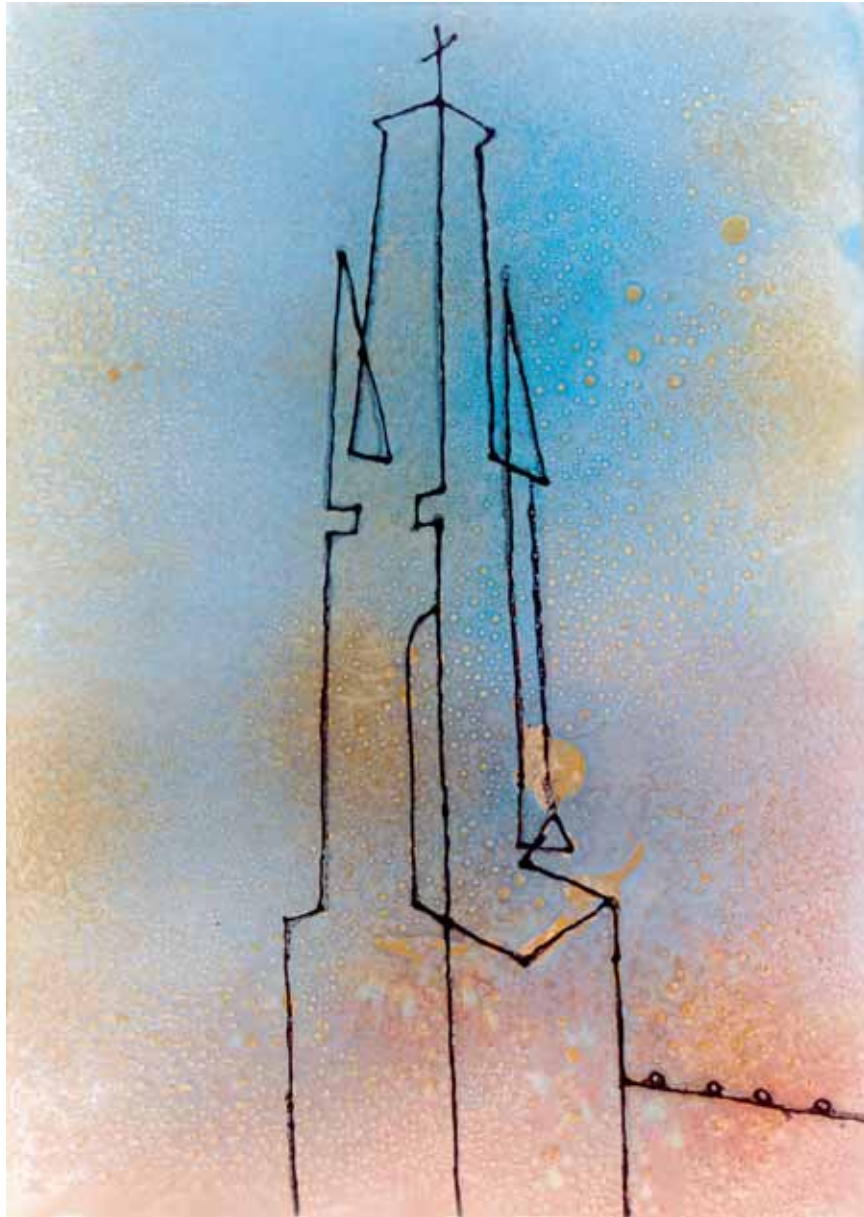
2000 *Girona 16.*
92 x 73 cm.
Mixta tela.

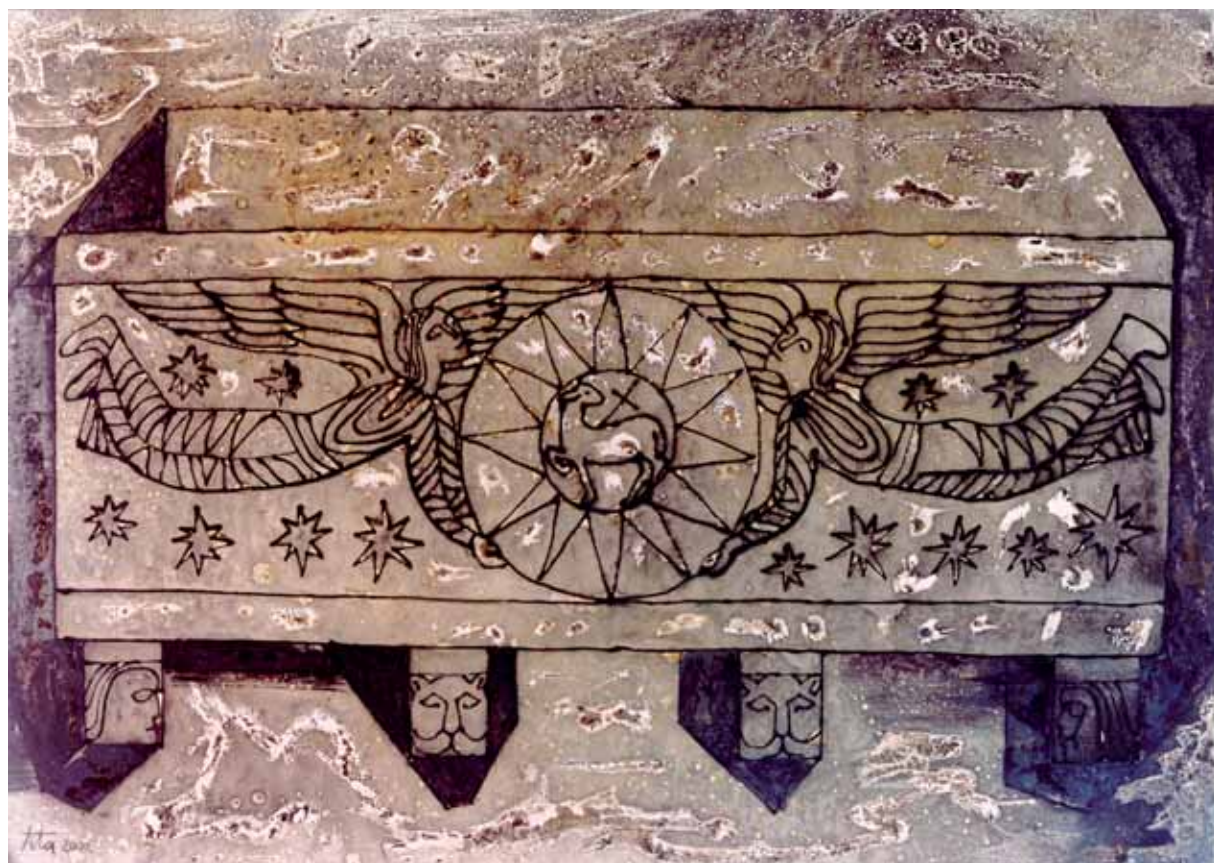
2000 *Girona 26.*
92 x 73 cm.
Mixta tela.

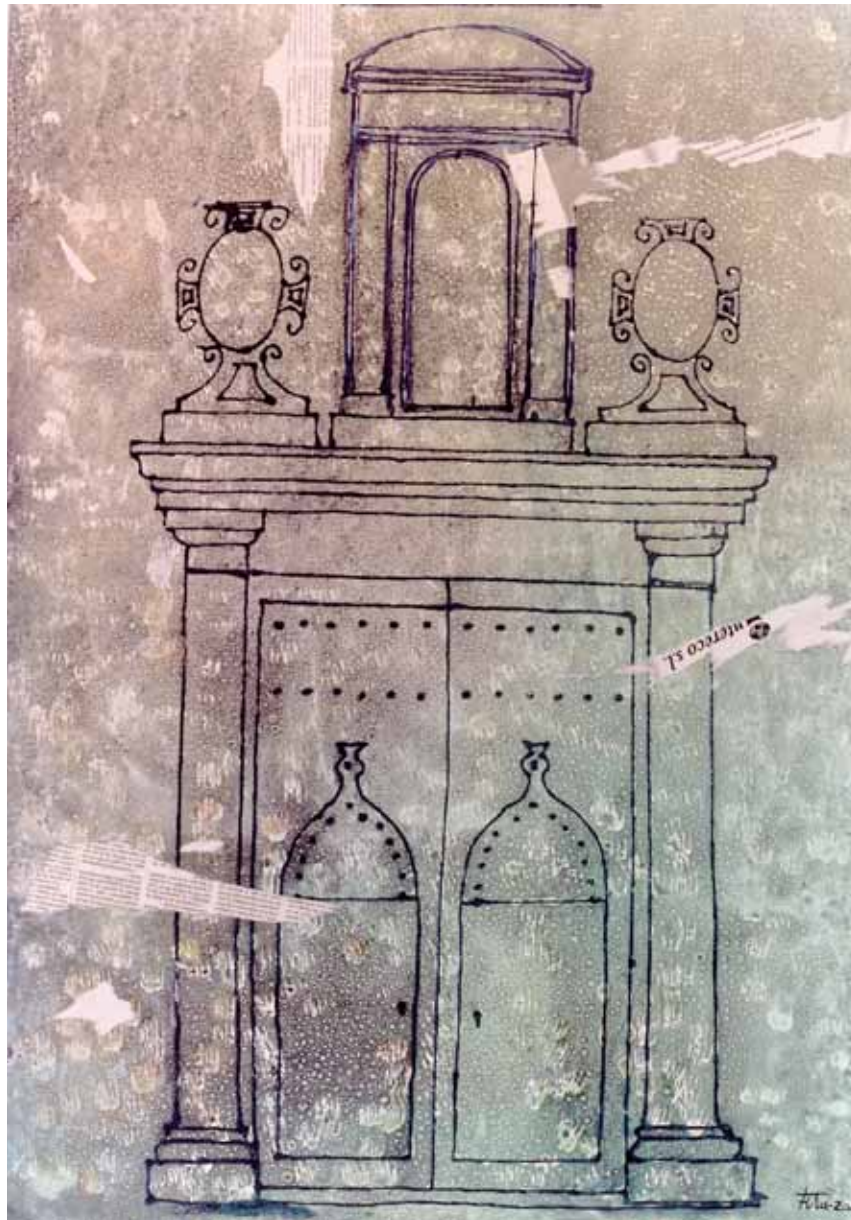
2000 *Girona 14.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 13.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

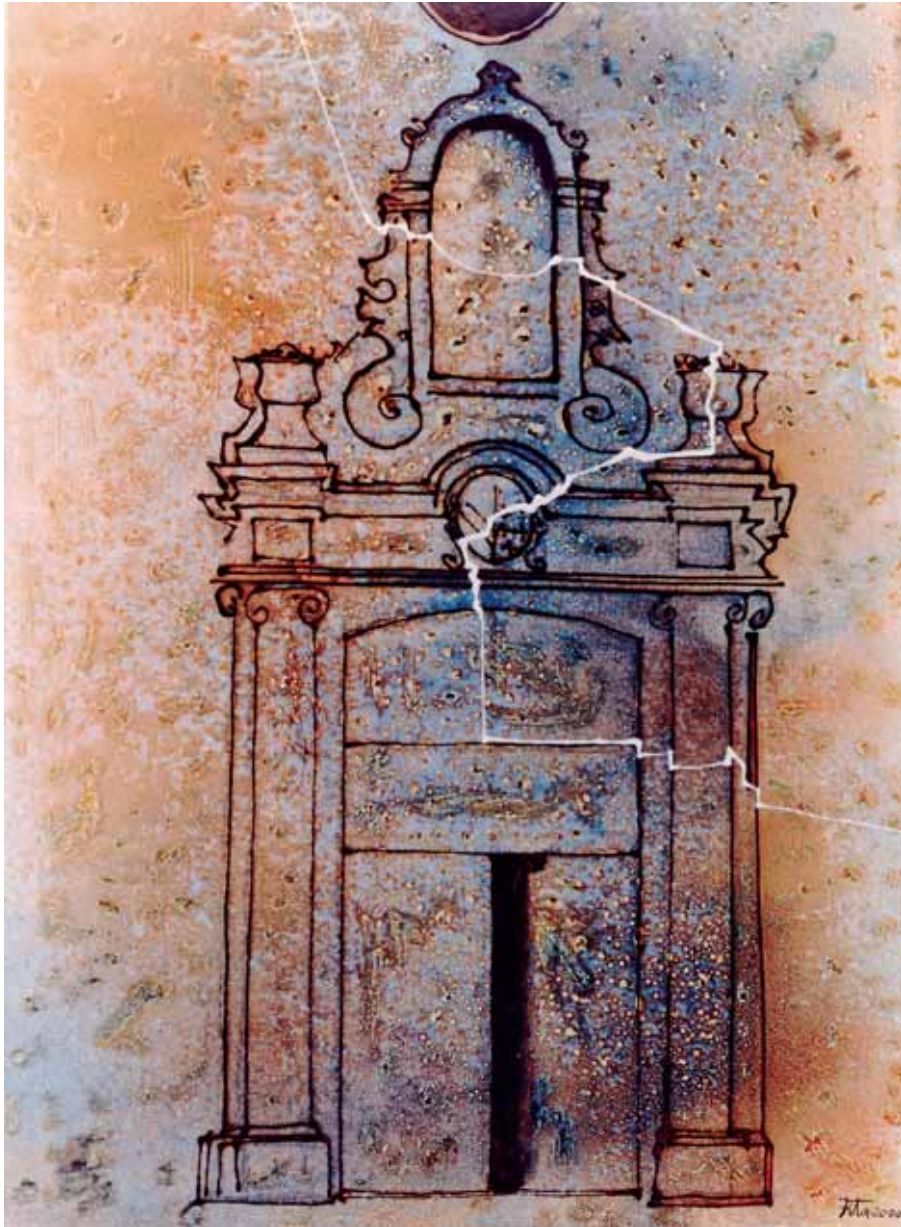
2000 *Girona 28.*
65 x 92 cm.
Mixta tela.

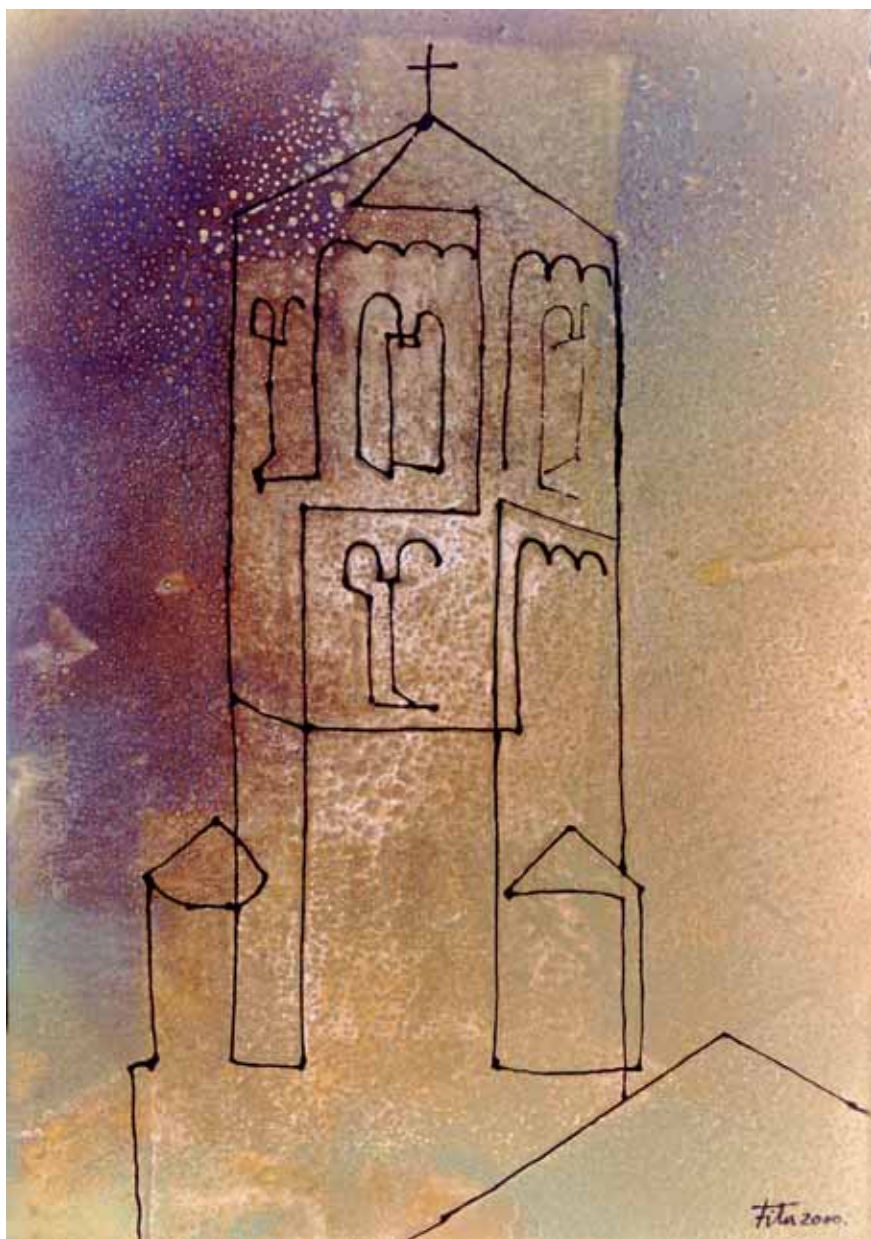
2000 *Girona 29.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 31.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

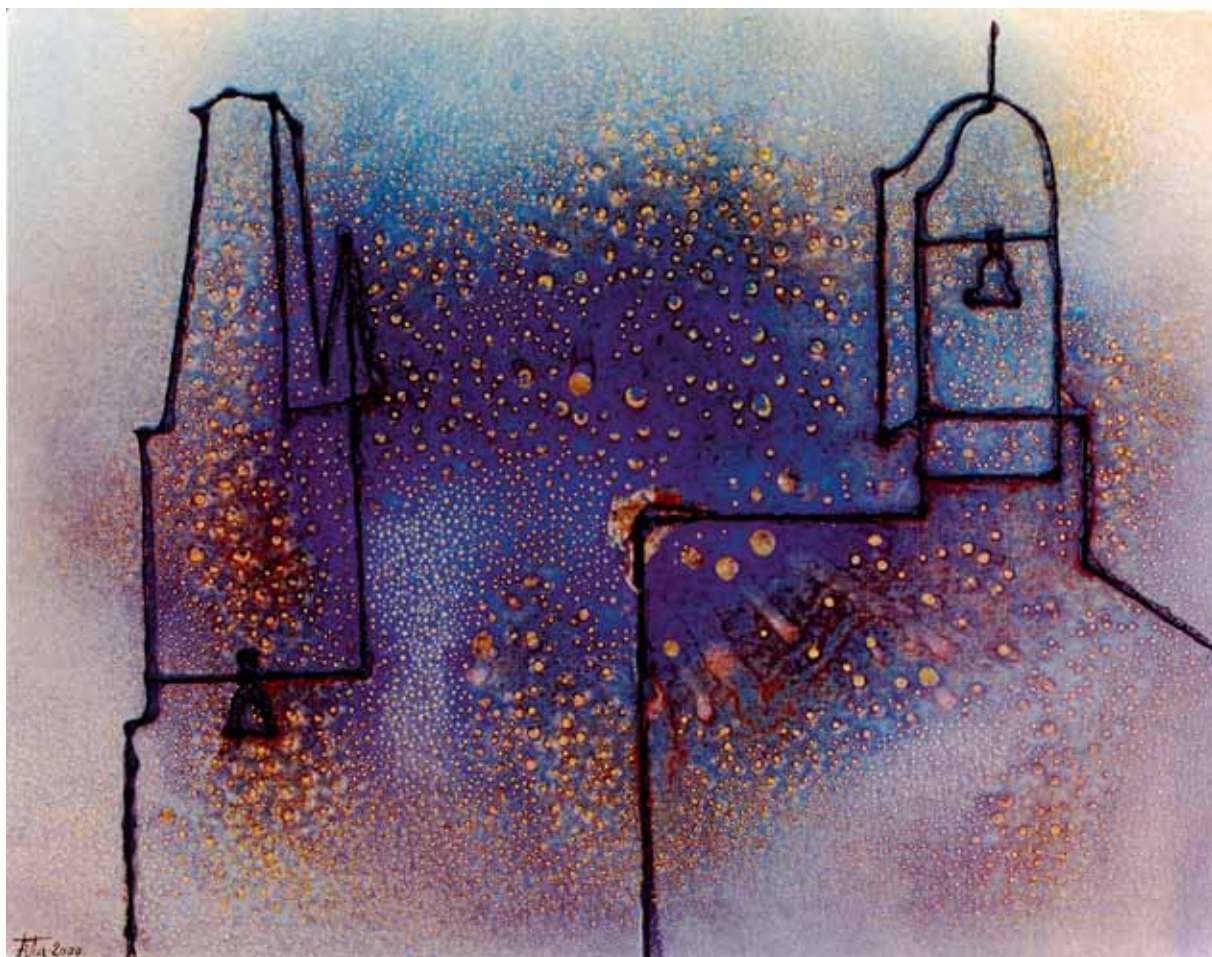
2000 *Girona 30.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 21.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

2000 Girona 25.
73 x 92 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 19.*
73 x 92 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 22.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

2000 *Girona 3.*
73 x 92 cm.
Mixta tela.

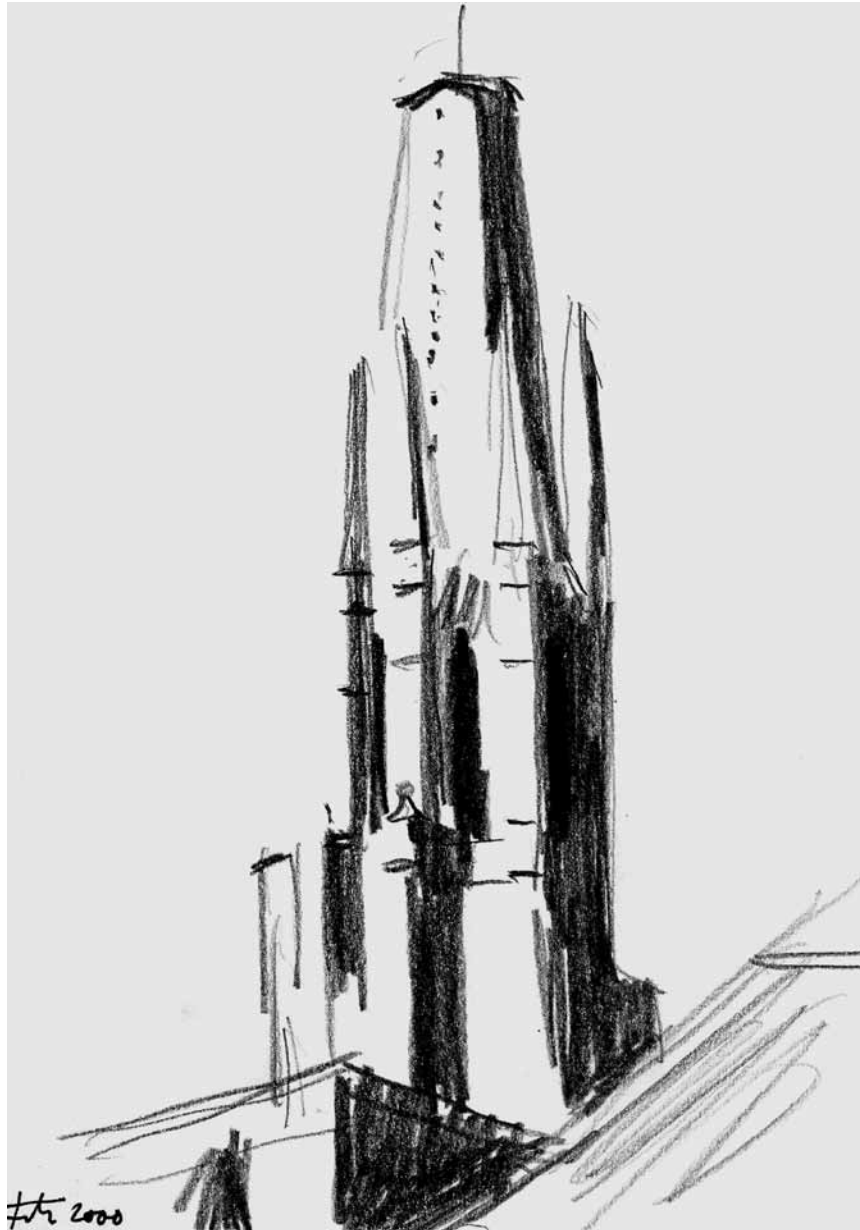

2000 *Girona 5.*
92 x 65 cm.
Mixta tela.

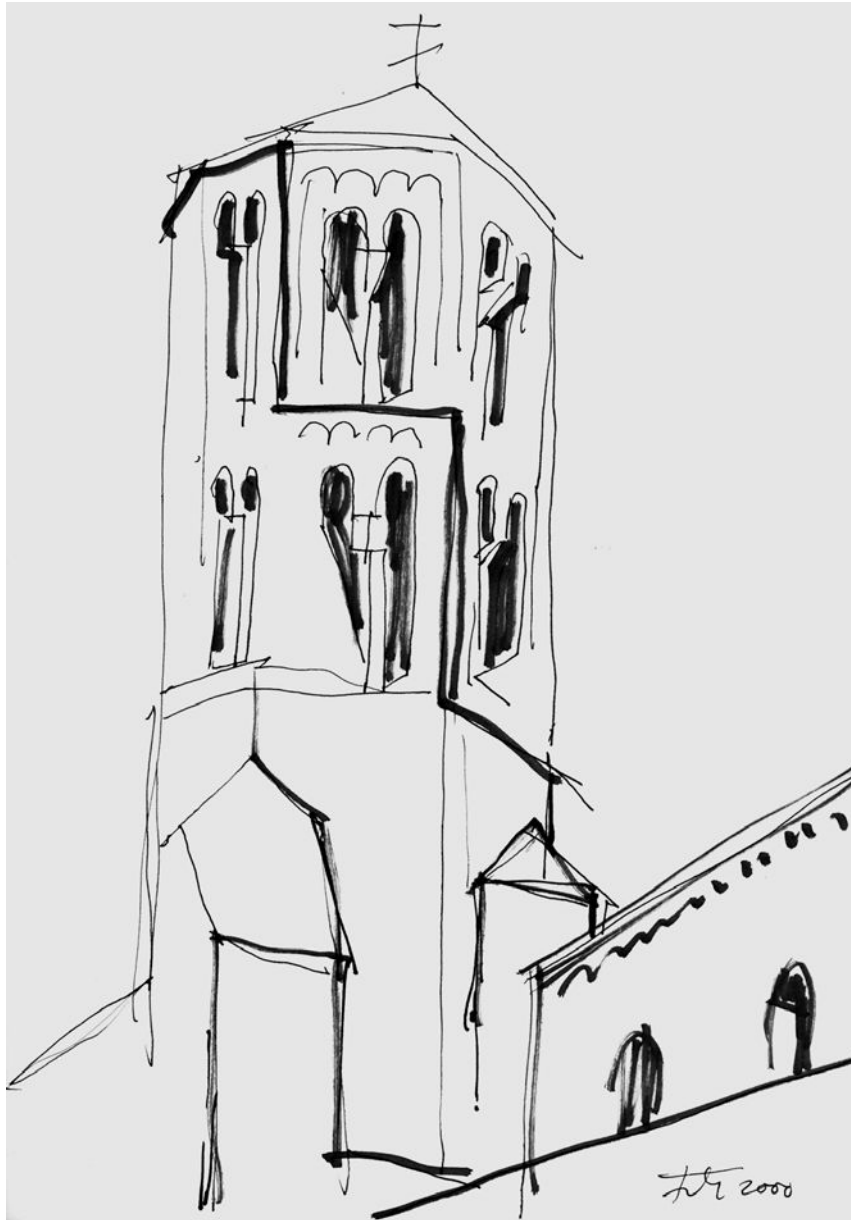
Començar, tornar a la realitat. Aquesta vegada amb l'atenció més posada en l'observació en les ombres. Això és més canviant que la forma i es mostra en taques molt suggerents si les mires apartant-te del context. Les ombres les consideres pels seus valors de clar i fosc, però aquesta operació es pot concretar en ombres que marquen més deixant les mitges tintes fora de joc. Cal veure'n la situació, els llocs de les taques i les seves formes, i d'aquí a anar endinsant-te per entendre que és una nova expressió, que la realitat t'ensenyi nous missatges, i que cal agrair-ho.

2000 *Girona. Bloc 409.*
21 x 14 cm.
Ploma pinzell tinta
xinesa paper.

Beginning, returning to reality. This time with attention more focused on the observation of the shadows. This way it changes more than the shape and it shows very suggestive marks if you look at them separating yourself from the context. The shadows are considered for the light and dark values, but this operation can be defined in shadows which mark more, leaving the middle shades out of it. It is necessary to see the situation, the places, and the marks and their shapes, and from here go entering further, in order to understand what is a new expression, that reality reads you new messages, and it is necessary to be grateful.

2000 Girona 409
21 x 14 cm
Llapis carbó
paper

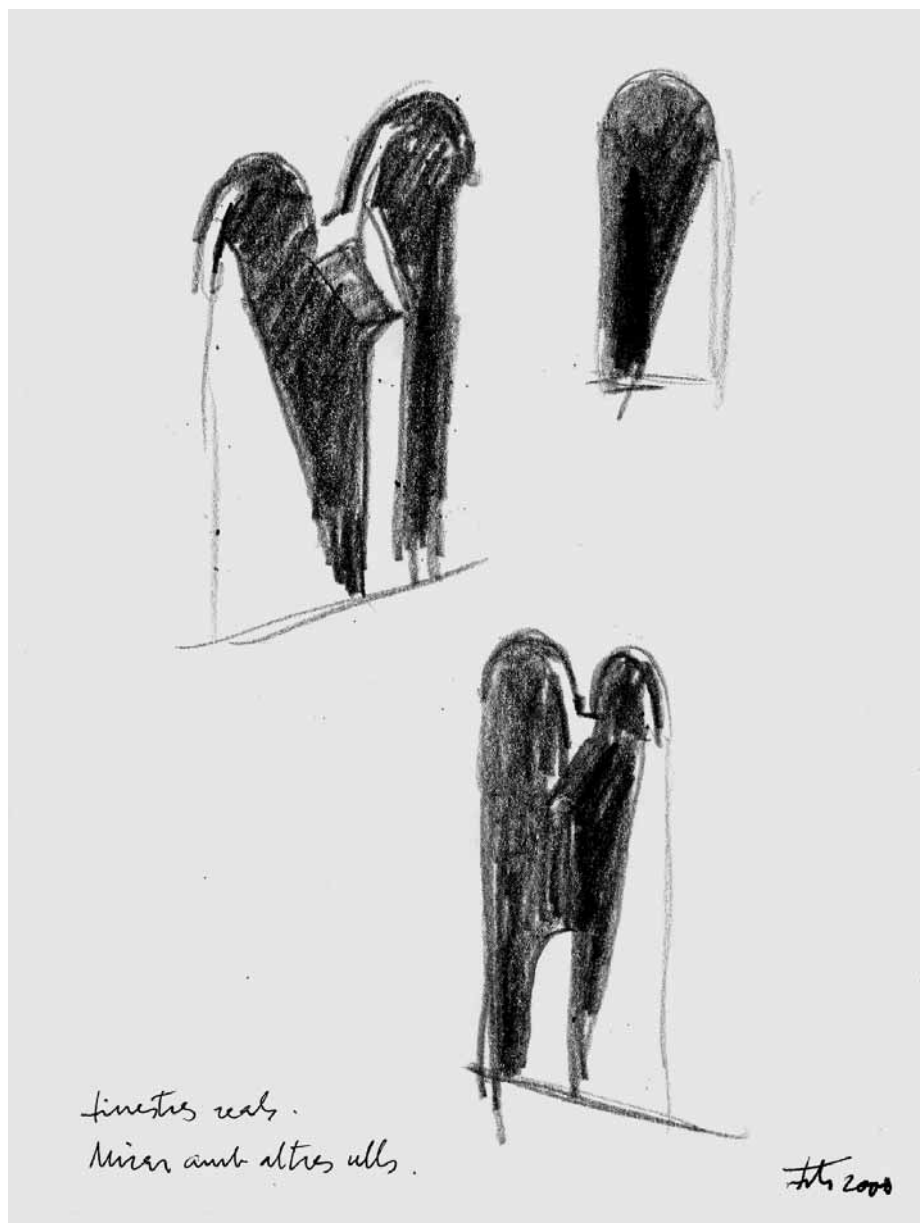

Sobre el lloc vaig veure les ombres i les taques que s'hi percebien, i em van suggerir que mereixien un interès especial, que el fet d'atendre aquest aspecte tenia quelcom d'important, tant si es tractava del campanar de la Catedral, com de St. Nicolau, com de les finestres de St. Pere de Galligants. S'ha d'entendre que dibuixar l'ombra d'una finestra és trencar l'esquema convencional de la finestra, és una altra mirada, i si d'això en neix una manera lliure d'expressar-ho, doncs és el que a mi em plau de la realitat, que t'invita a nous horitzons.

El fet que els temes siguin tan coneguts, que siguin els de sempre, no estimula a la representació, i es necessita una voluntat especial per a superar aquesta situació de voler anar més enllà de l'objectivitat. S'ha de creure que tens un punt de sortida però en desconeixes el seu horitzó i on et portarà.

Fer allò que els altres ja han fet artísticament no m'interessa, i en el tema de Girona comprenc que cadascú pot donar una visió i representació diferent, però amb tot cal estar alerta i no quedar-se ensopit. Cal aguditzar les potències del concebre. Cal evitar les traces apreses.

2000 *Bloc 408.*
21 x 14 cm.
Retolador paper.

In the place, I saw the shadows and the marks that can be perceived there, and they suggested to me that they were worth special interest, that the fact of paying attention to this aspect had something important, as much, if it was about the bell towers of the Cathedral, like Sant Nicolau, or as if it were the windows of St Pere de Galligants. One has to understand that drawing the shadow of a window breaks the traditional scheme of a window, it is a different look, and if from that is born a free way of expressing it, then it is what really pleases me, what invites you to new horizons.

The fact that the subjects are so well-known, that they are the same as always, does not stimulate their representation, and it is necessary to have a special will power in order to get over this situation of wanting to go further than the strictly objective. One has to believe that you have a point of exit but you do not know its horizon and where it will lead you.

Doing that which the others have already done artistically, does not interest me, and on the subject of Girona I understand that everyone can give a view and a different representation, but with all this is it necessary to be alert and not stay complacent. It is necessary to sharpen the potential of the conception. It is necessary to avoid the traces of the already learned.

2000 Bloc 409.
21 x 14 cm.
Retolador paper.

2002 *Girona.*
80 x 60 cm.
Mixta fusta.

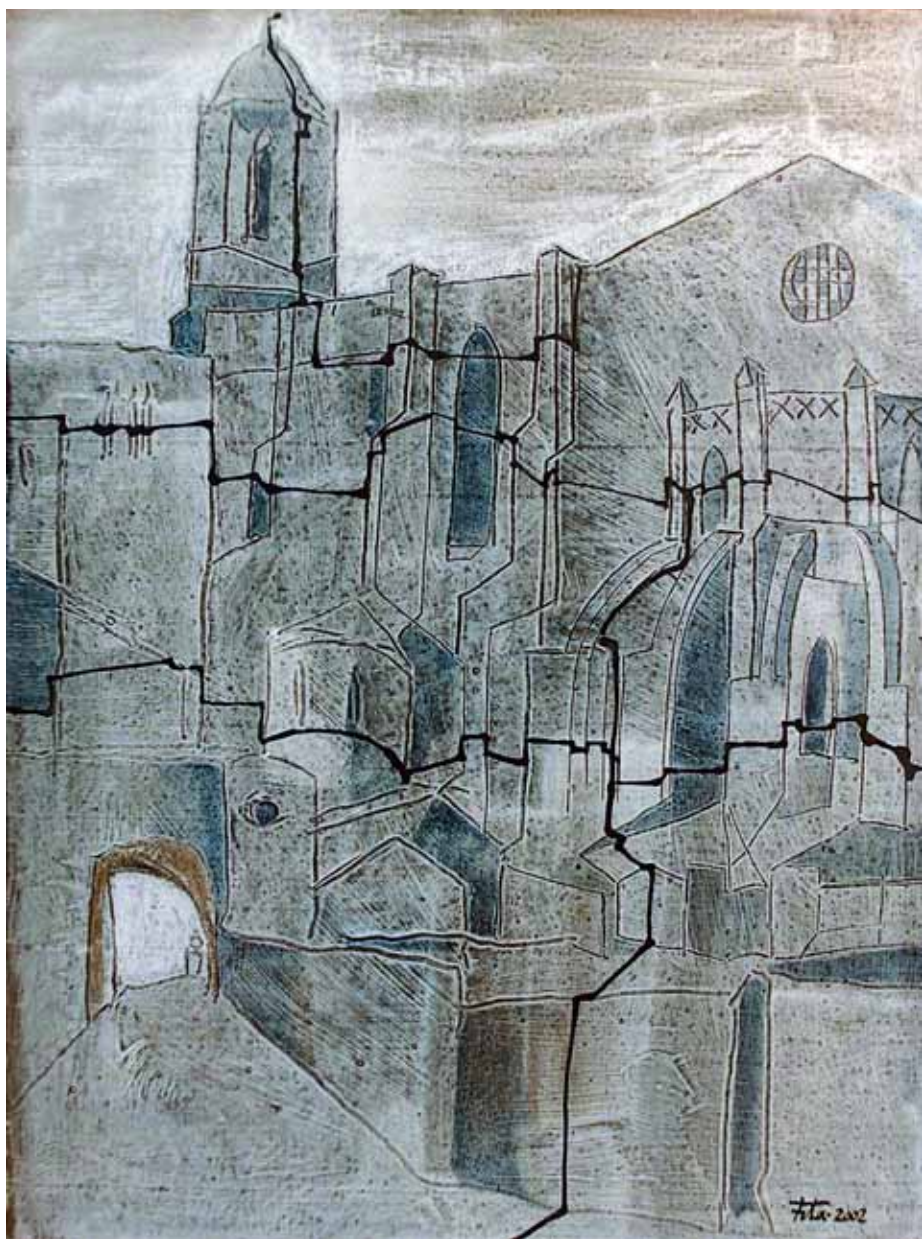
2002 *Girona.*
60 x 60 cm.
Mixta fusta.

2002 *Girona.*
80 x 60 cm.
Mixta fusta.

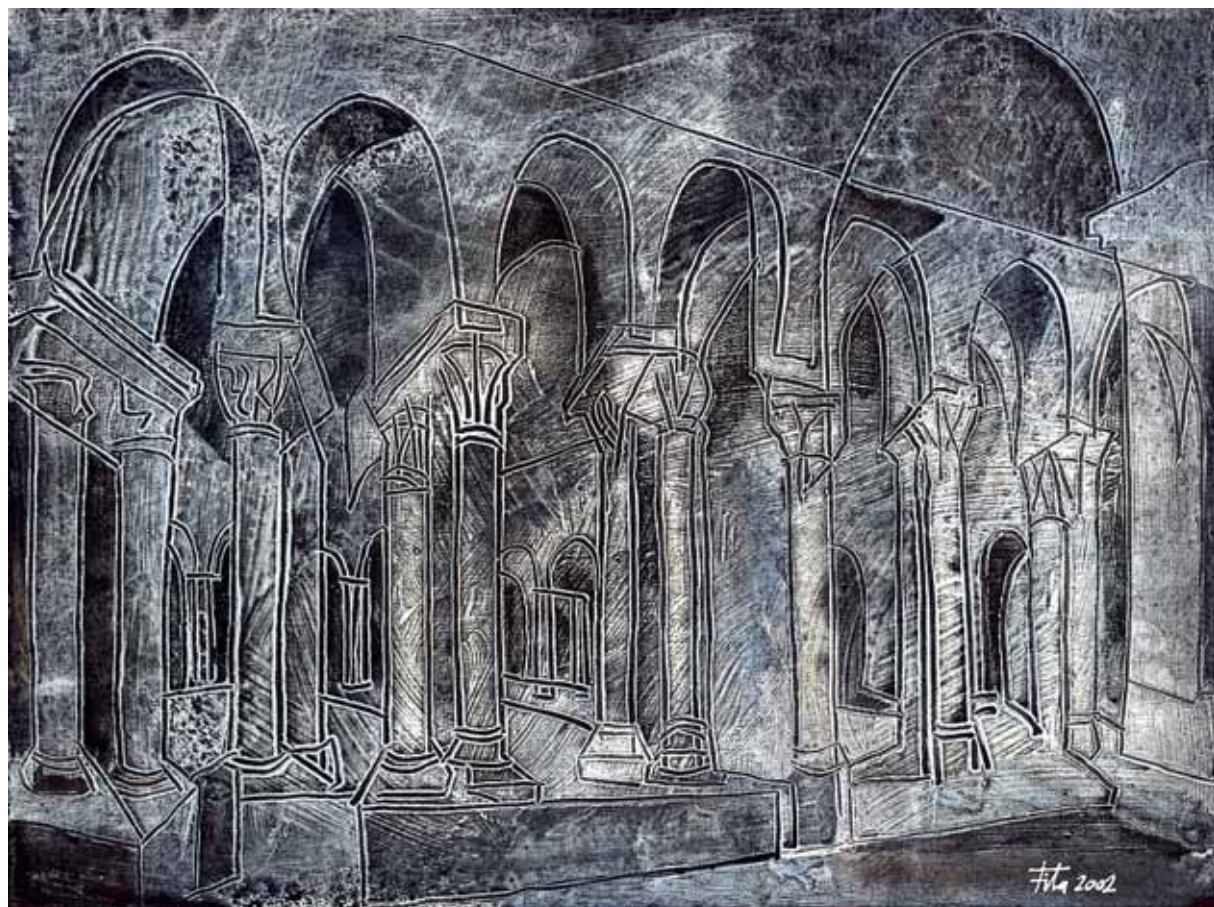
2002 *Girona.*
80 x 60 cm.
Mixta fusta.

2002 *Girona.*
80 x 60 cm.
Mixta fusta.

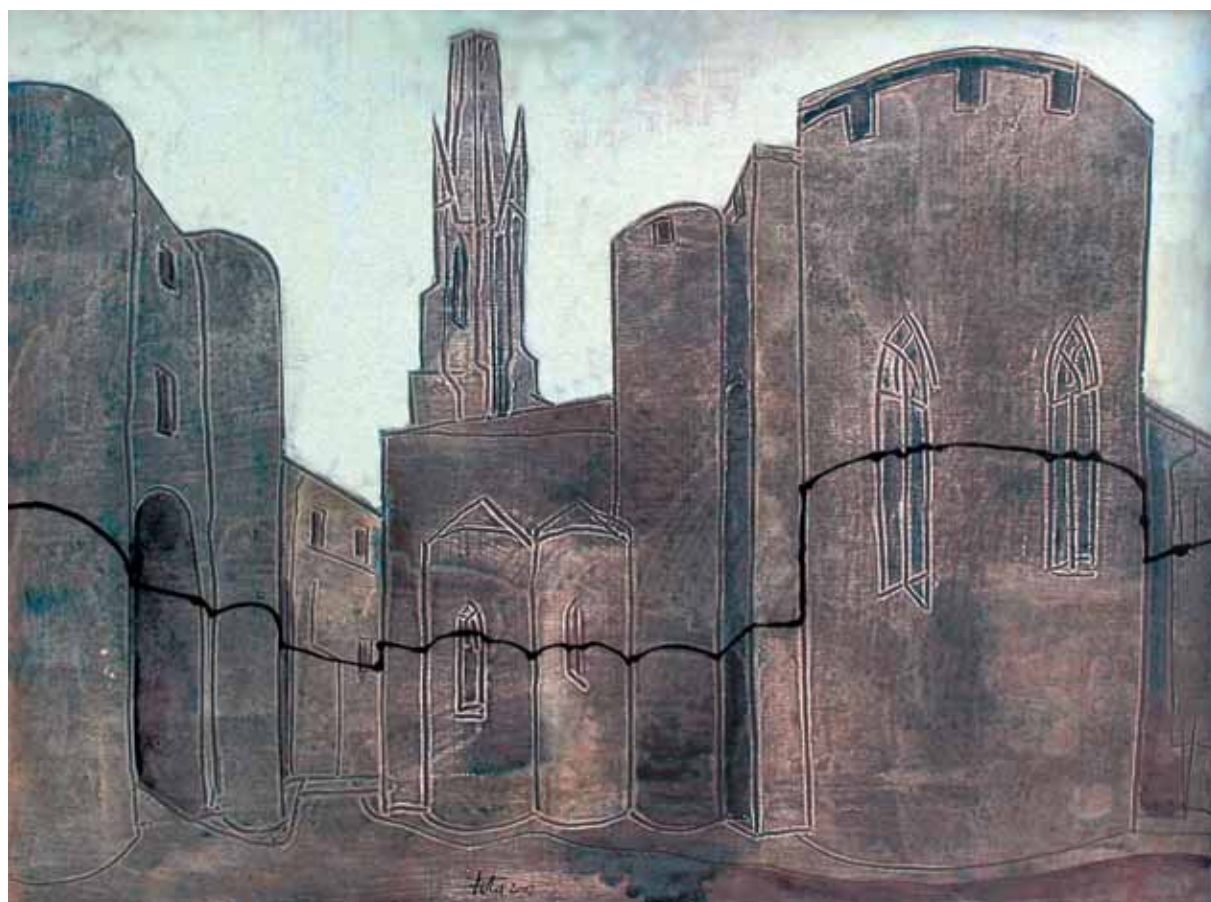
2002 *Girona.*
60 x 80 cm.
Mixta fusta.

2002 Girona.
60 x 80 cm.
Mixta fusta.

2002 *Girona.*
60 x 80 cm.
Mixta fusta.

2002 *Girona.*
60 x 80 cm.
Mixta fusta.

2002 *Girona.*
60 x 80 cm.
Mixta fusta.

2002 *Girona.*
60 x 80 cm.
Mixta fusta.

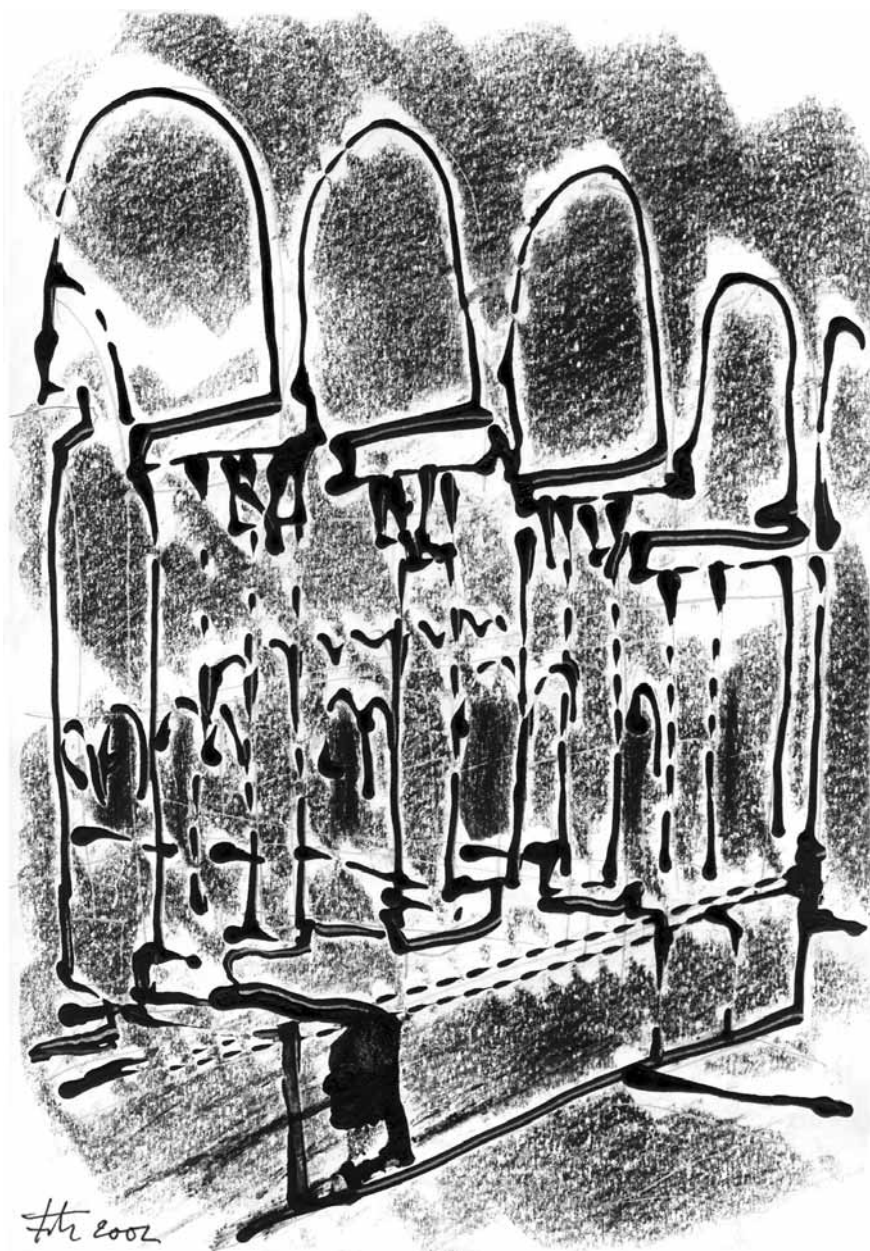
2002 *Girona*.
60 x 80 cm.
Mixta fusta.

2002 *Girona.*
60 x 80 cm.
Mixta fusta.

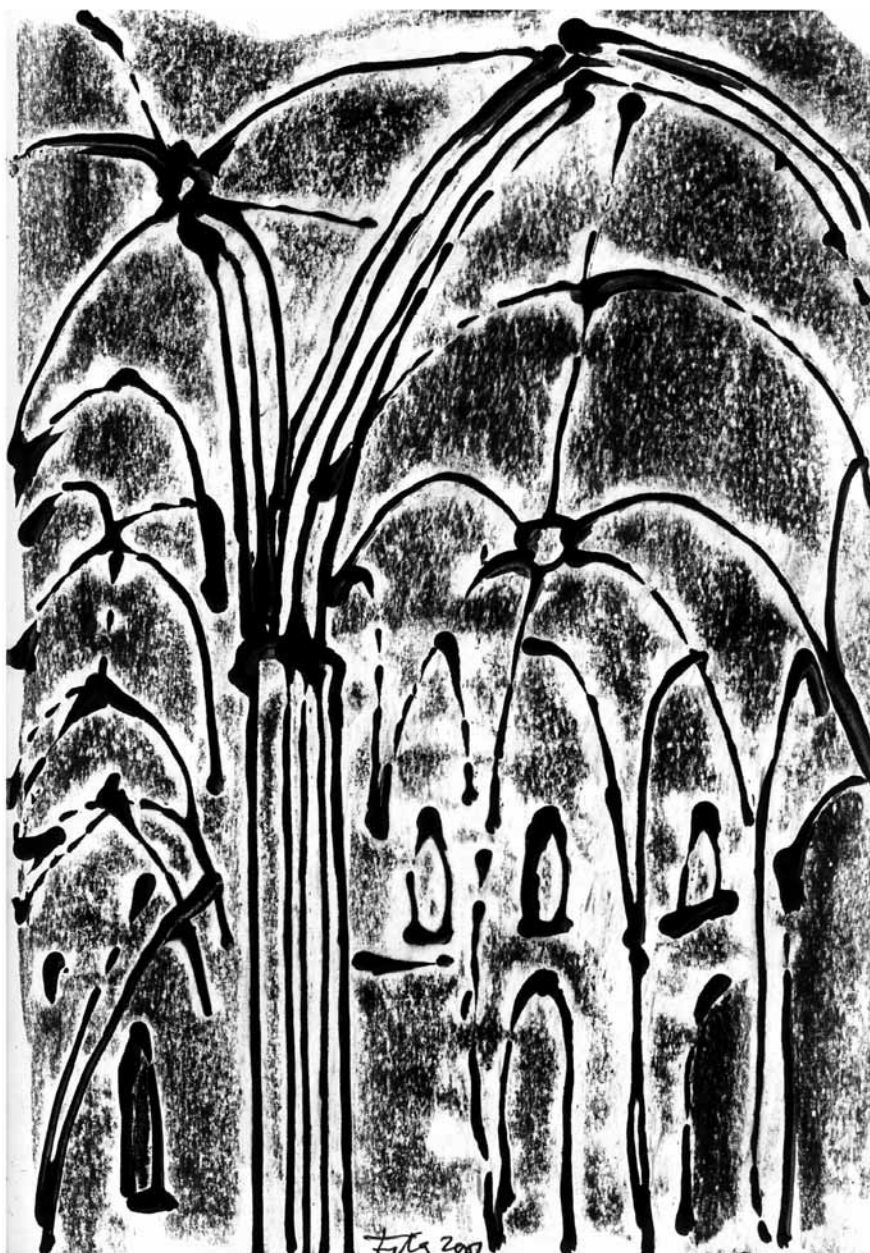
2002 *Girona.*
60 x 60 cm.
Mixta fusta.

Aquests dibuixos vénen després d'haver passat gairebé dos anys des dels darrers, i encara que pot semblar que els temes ja han estat fets anteriorment, el fet de dibuixar amb pintura negra plàstica en forma de xeringa i refregar-hi al damunt una barra negra, produeix uns ombrejats irregulars en què els blancs i els negres proporcionen variants d'interès.

Des dels defectes del traç de la xeringa fins als refregats irregulars de la barra negra, tot té un interès plàstic. El relleu de la pintura fa que tot el que hi ha al seu voltant quedi com una reserva en la qual no entra el negre. És a dir, que els temes de sempre amb una nova tècnica semblen una nova expressió.

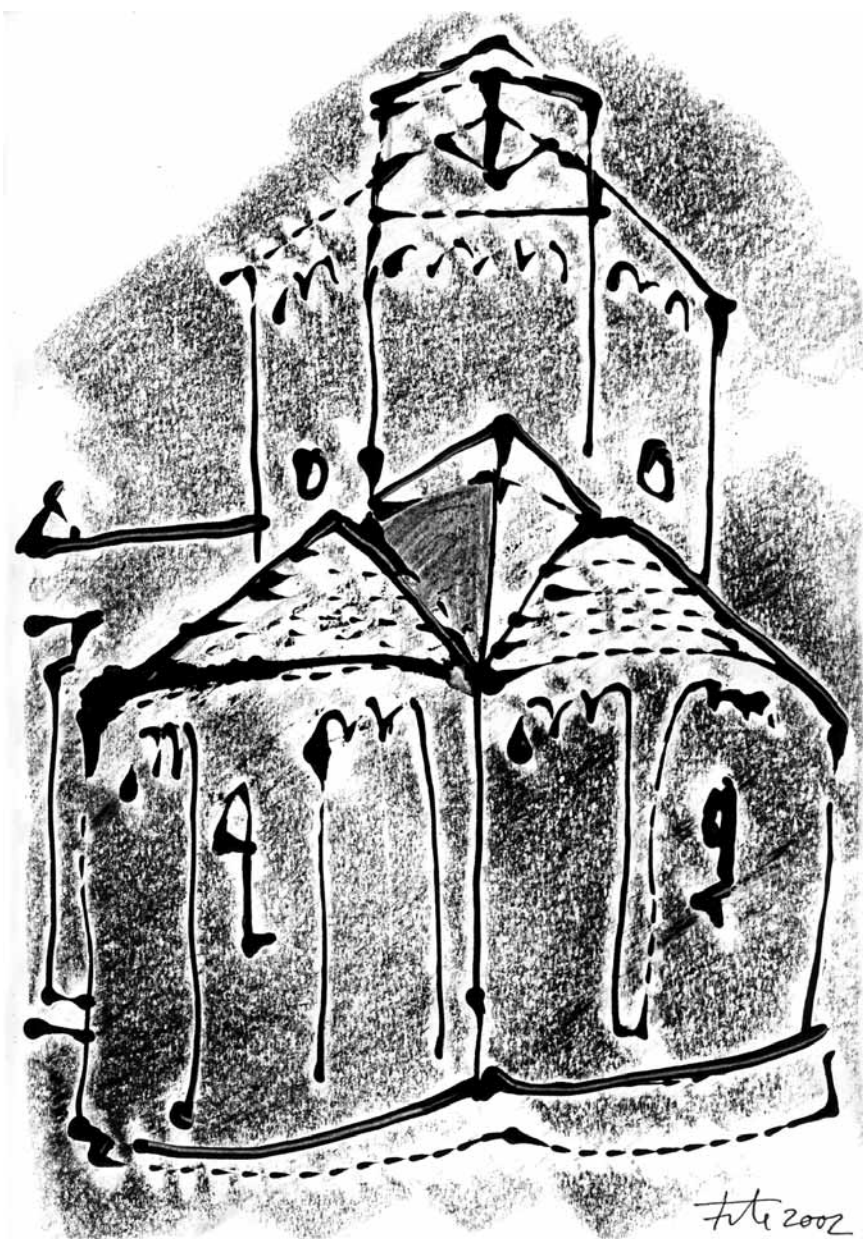
2002 *Bloc 444.*
21x14 cm.
Pintura negra barra
negra paper.

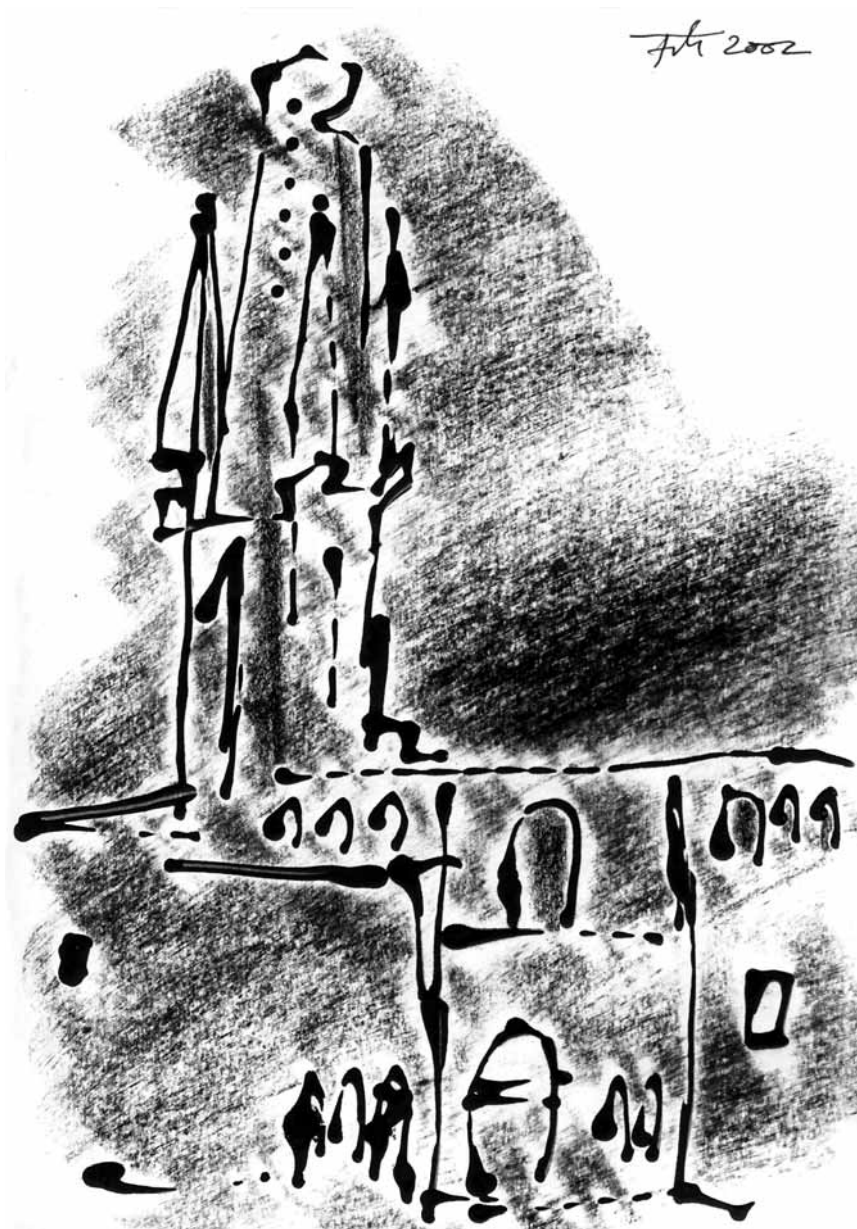
These drawings come after having spent almost the two previous , and still it may seem that the themes have already been done before, the fact of drawing with black plastic paint in the form of a syringe and rubbing it on top of a black bar, produces some irregular shadings in which the whites and the blacks provide variants of interest.

From the slips of the trace of the syringe to the irregular rubbings of the black bar, all has a plastic interest. The relief of the painting makes so that all that there is around it seems like a pool in which the black does not enter. That is to say, that the usual everyday subjects, with a new technique, seem to be a new expression.

2002 Bloc 444.
21x14 cm.
Pintura negra barra
negra paper.

2002 Bloc 444.
21x14 cm.
Pintura negra barra negra paper.

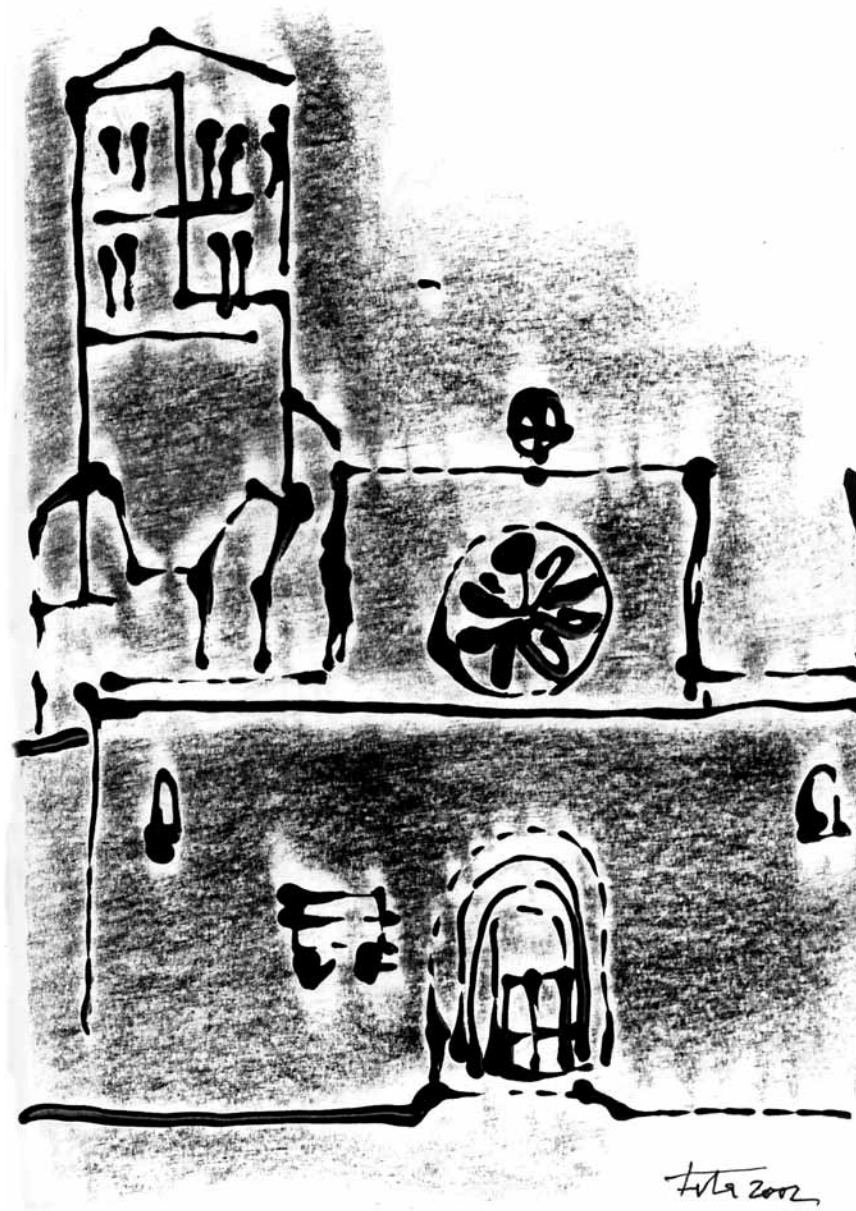
2002 Bloc 444.
21x14 cm.
Pintura negra barra negra paper.

També la línia que tant estimo torna a aparèixer. Hom voldria fer néixer noves solucions, mirar els llibres i recordar els espais d'aquesta Girona pètria, vella i bella, però deixant-se anar en favor d'altres solucions.

S'ha de saber renunciar a la realitat després d'haver-se'n sadollat. Cal sentir com en els absis de St. Feliu i Sobreportes s'encongeixen els espais amb els cilindres, per a entrar després per sota l'arc i trobar una gran escalinata que et condueix a la façana barroca de la Catedral. S'ha de pensar en els espais coneguts per a fer-los mentalment plàstics i traduir-los en dibuixos al paper, i si cal a l'obra pictòrica.

2002 *Bloc 444.*
21 x 14 cm.
Pintura negra barra
negra paper.

Also the line which I so love appears again. One wanted to make new solutions come out, looking at books and recording the spaces of this stone Girona, old and beautiful, but letting it go in favour of other solutions.

One has to know how to renounce reality after having been satiated with it. It is necessary to feel as in the apse of St Feliu and Sobreportes the spaces of the cylinders shrink, to enter afterwards from under the arch and finding a great stairway which takes you to the Baroque façade of the Cathedral. One has to think of the known spaces to make them plastic mentally and translate them into drawings on paper, and if necessary into a pictorial work.

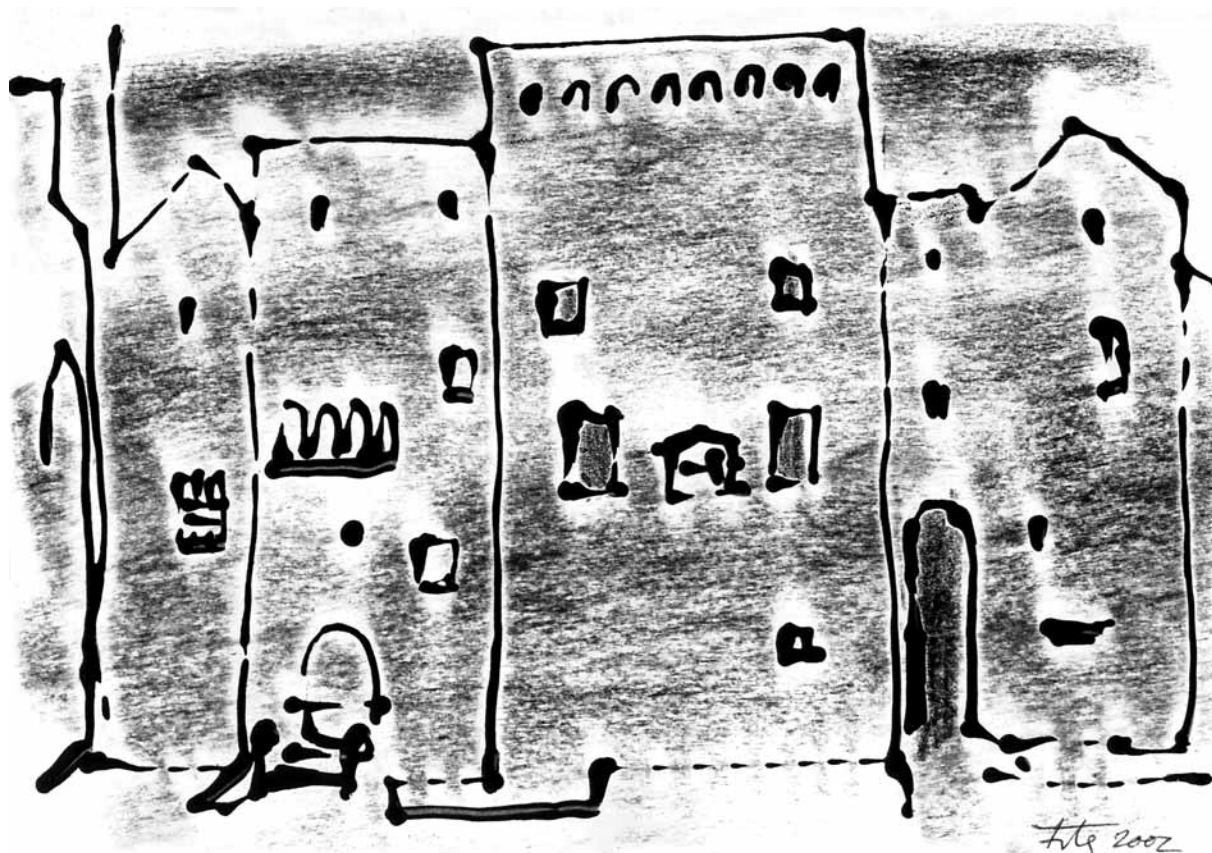
2002 Bloc 444.
21 x 14 cm.
Pintura negra barra
negre paper.

És molt útil treballar diferents blocs al mateix temps per a seguir els canvis i els diferents aspectes creatius. Mentre s'eixuga una pintura es pot treballar en l'altra o en tres blocs al mateix temps.

Hi ha un estancament: s'ha de ser atrevit i anar més enllà, però el fet de no saber el que vull, malgrat voler una obra inèdita, fa que estigui entotsolat en el tema de Girona, i trencar i donar més costa molt. Però tot sortirà, cal tenir paciència.

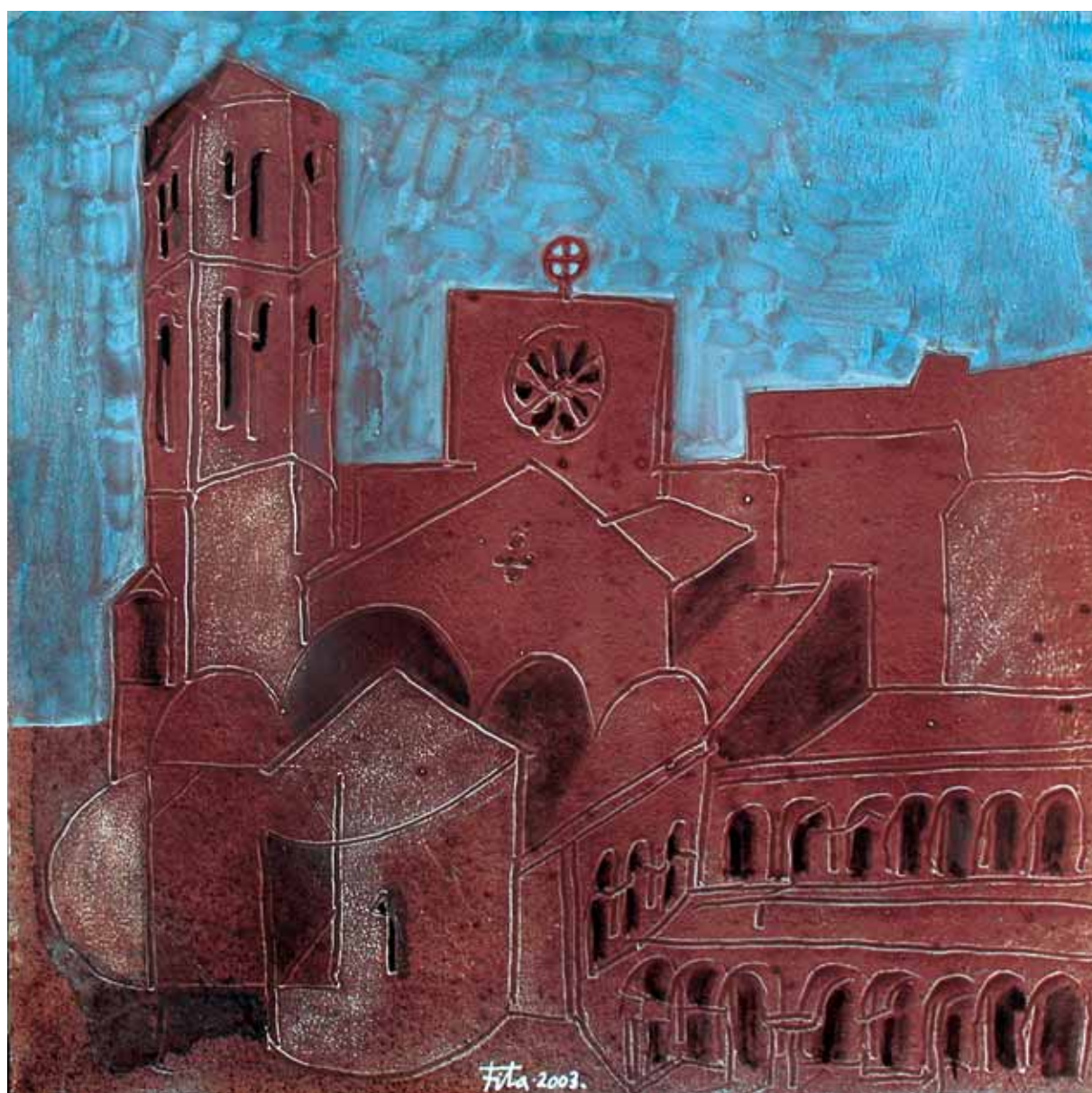
2002 *Bloc 444.*
21x14 cm.
Pintura negra barra
negra paper.

This pad and the one before it form only one collection. It is very useful working different pads at the same time in order to follow the changes and the different creative aspects. While a painting is drying, one can work on the other, or on three pads at the same time.

The most over used subjects of Girona, those that are now typical, become a difficult and complex challenge when it comes to making them original in plastic. There is a stagnation: one has to be daring and go even further, but the fact of not knowing what you want, despite wanting an original piece, makes me immerse and isolate myself in the subject of Girona, and breaking out and giving more, is hard. But it will all end well, it is just necessary to be patient.

2002 Bloc 444.
14x21 cm.
Pintura negra
barra negra paper.

2003 *Girona 65.*
60 x 60 cm.
Mixtes fibres.

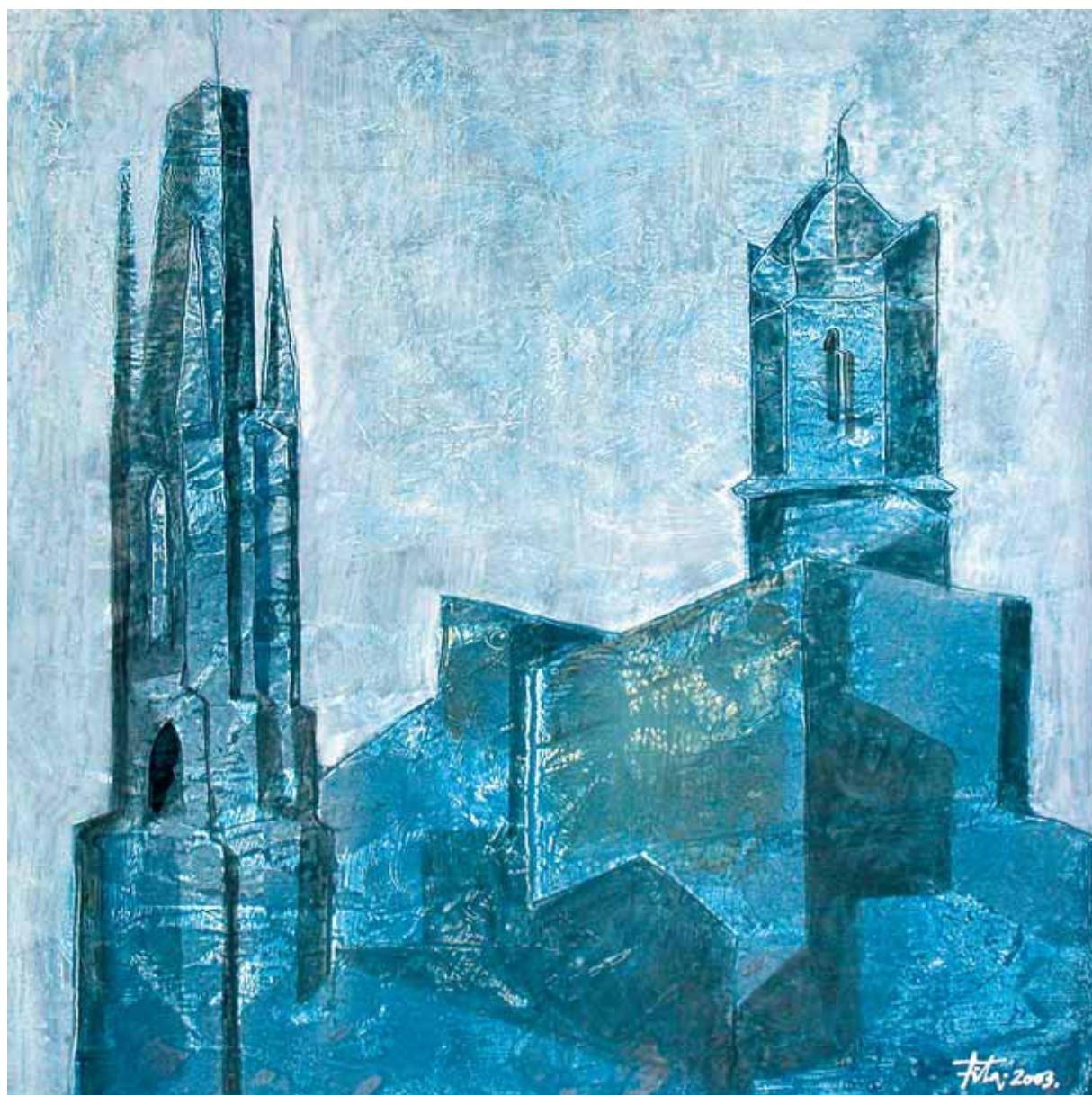
2003 *Girona 21.*
60 x 60 cm.
Mixtes fibres.

2003 *Girona 23.*
60 x 80 cm.
Mixtes fibres.

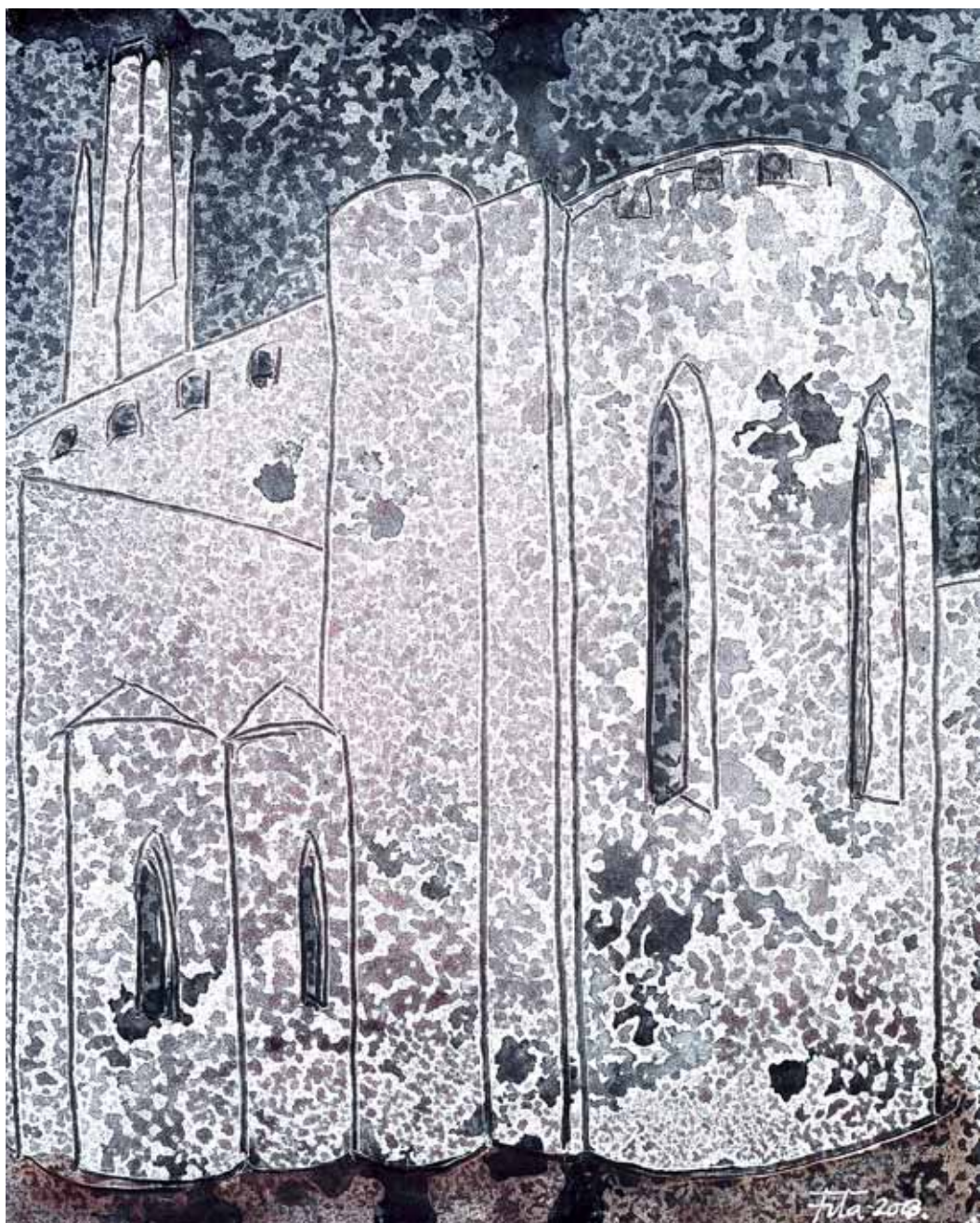
2003 *Girona 24.*
60 x 80 cm.
Mixtes fibres.

2003 Girona 26.
60 x 60 cm.
Mixtes fibres.

2003 *Girona 23.*
60 x 60 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 28.*
60 x 48 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 27.*
60 x 60 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 29.*
60 x 48 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 32.*
48 x 60 cm.
Mixta fibra.

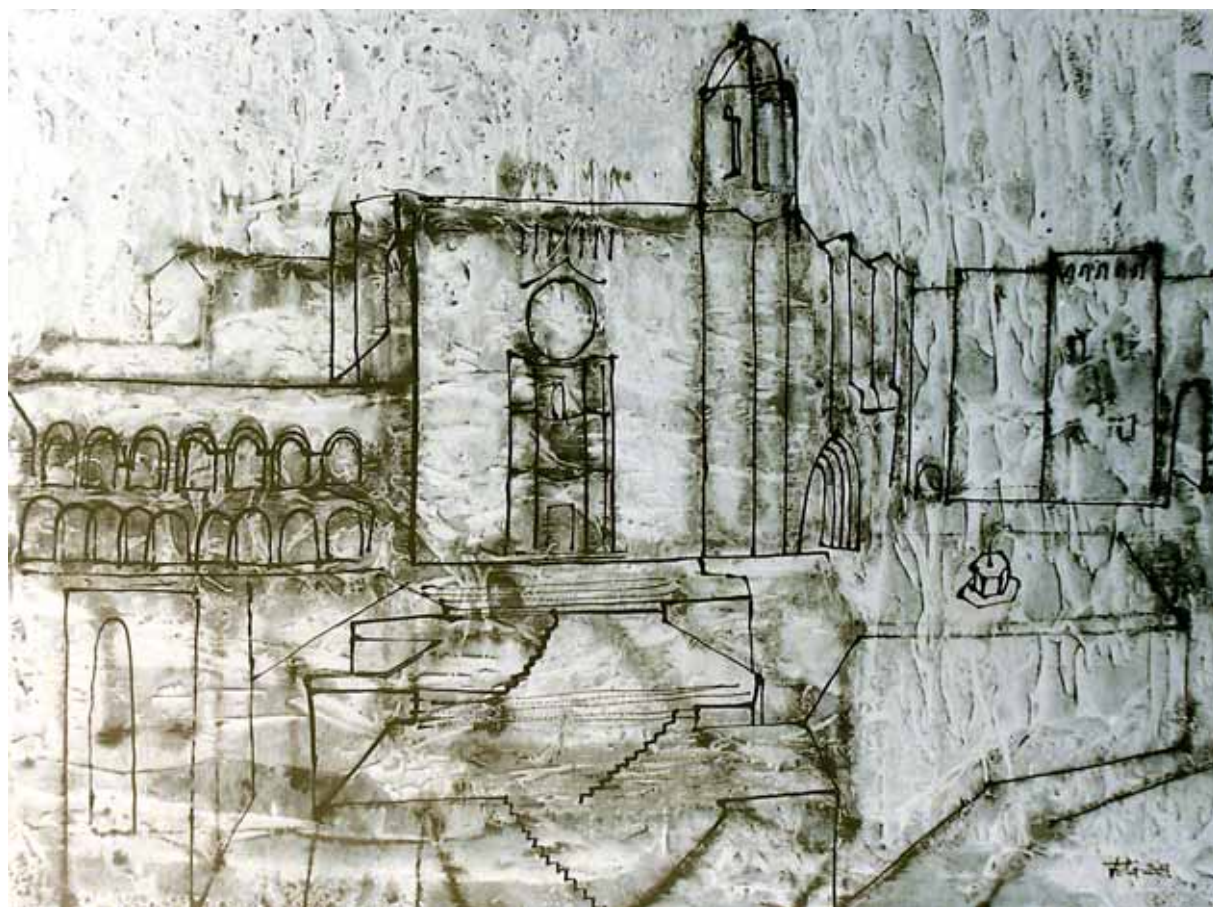
2003 *Girona 33.*
60 x 80 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 34.*
80 x 60 cm.
Mixta fibra.

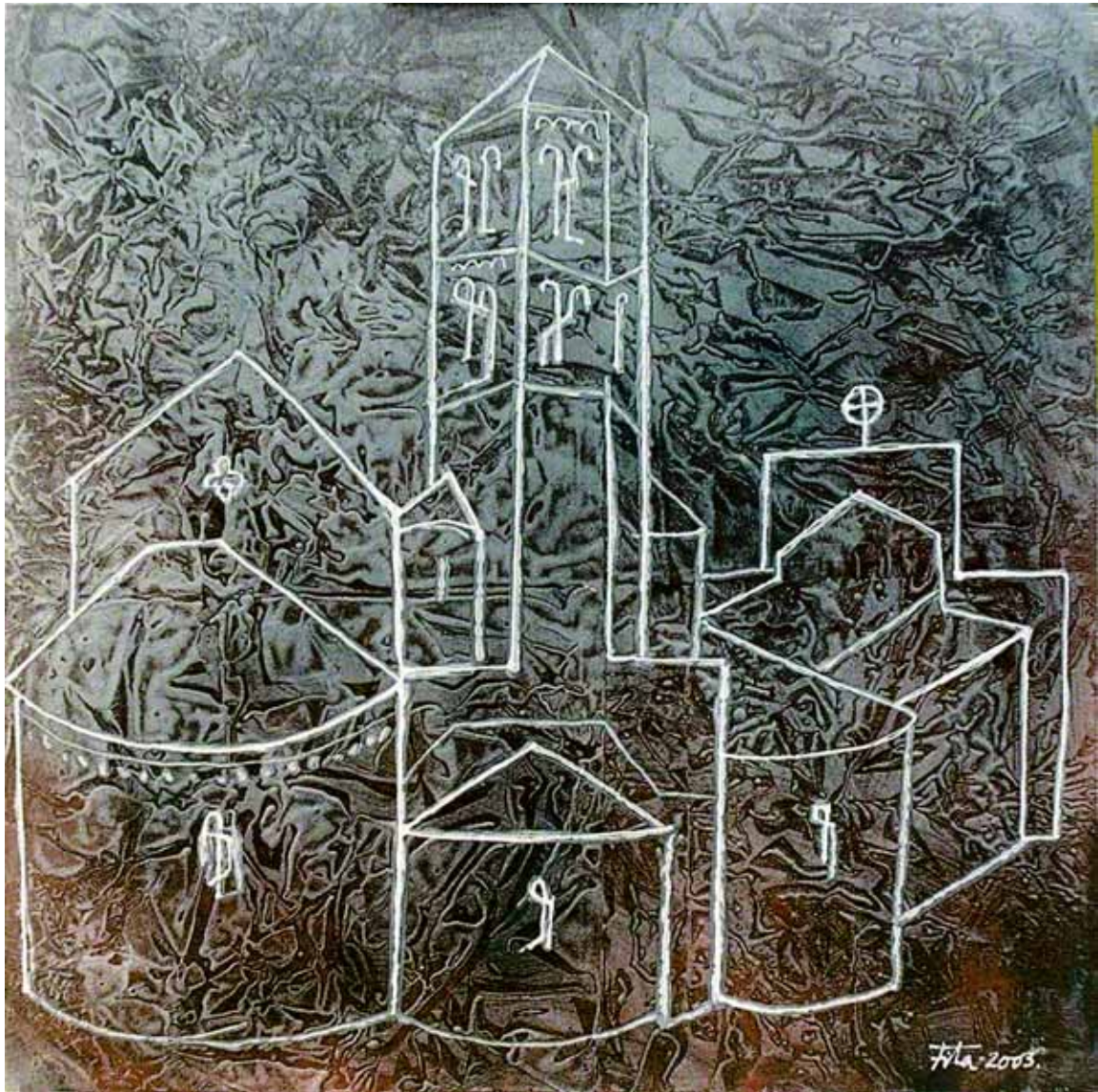
2003 *Girona 39.*
60 x 60cm.
Mixta fibra.

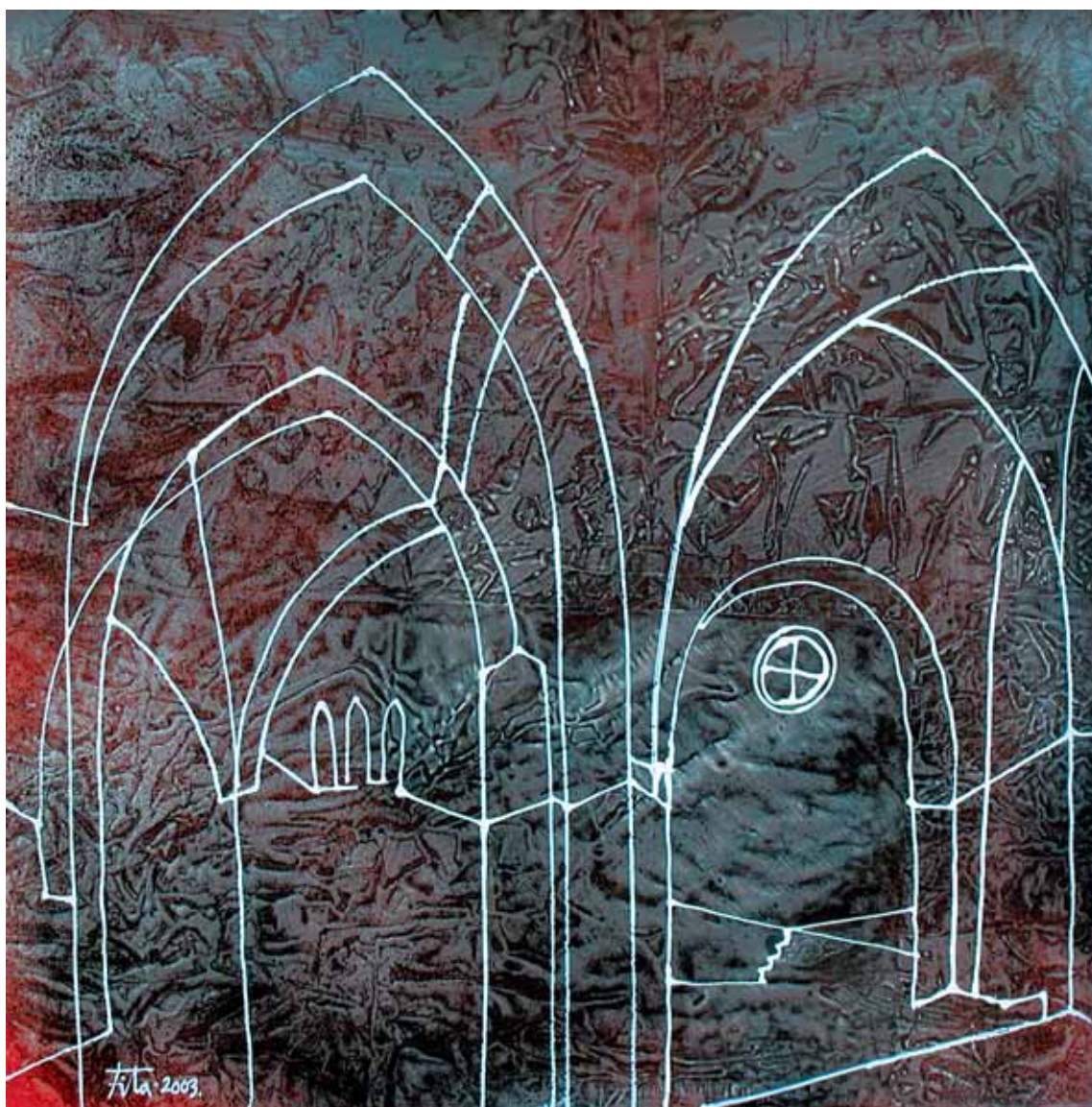
2003 *Girona 35.*
60 x 80 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 41.*
60 x 60 cm.
Mixta fibra.

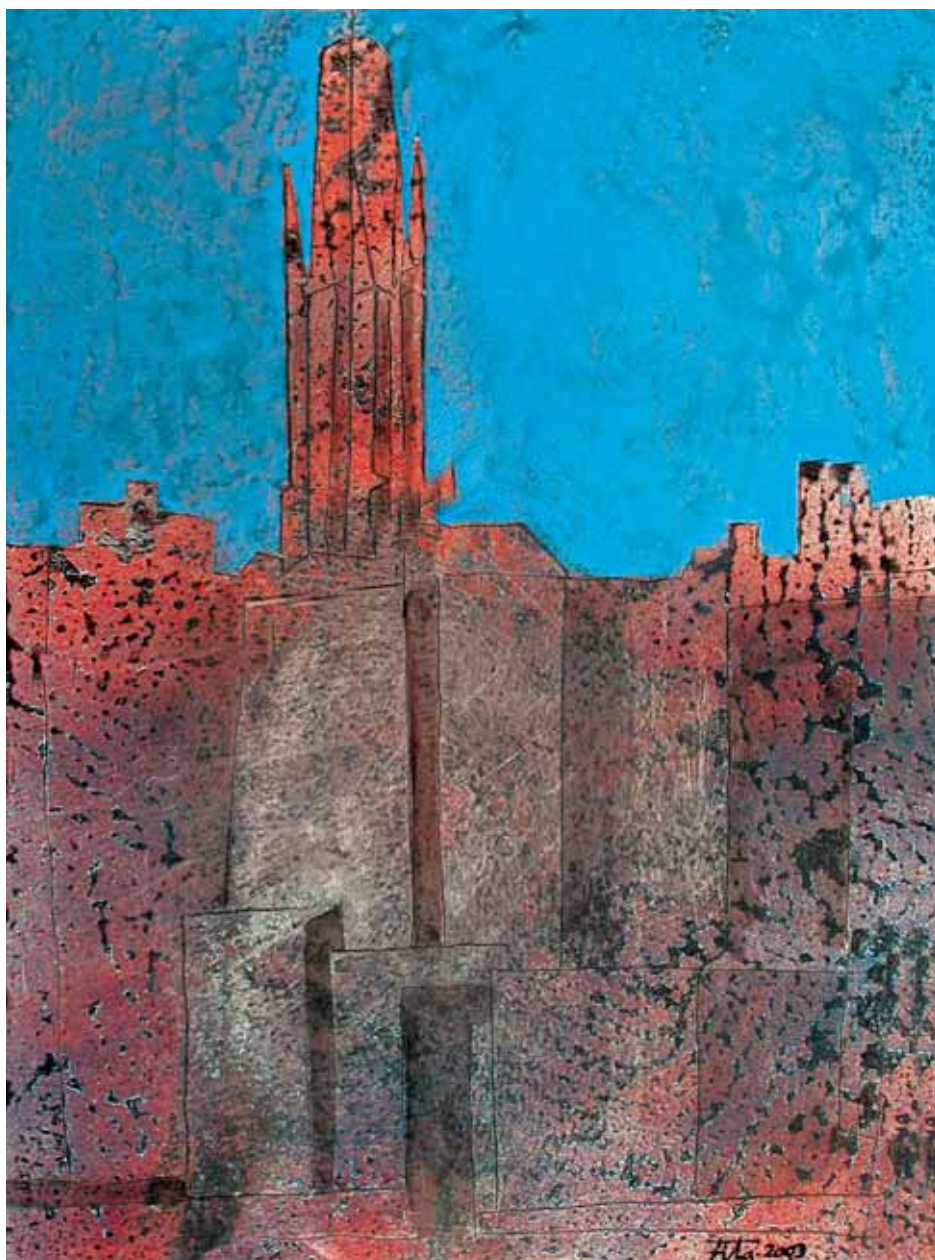
2003 *Girona 42.*
60 x 60 cm.
Mixta fibra.

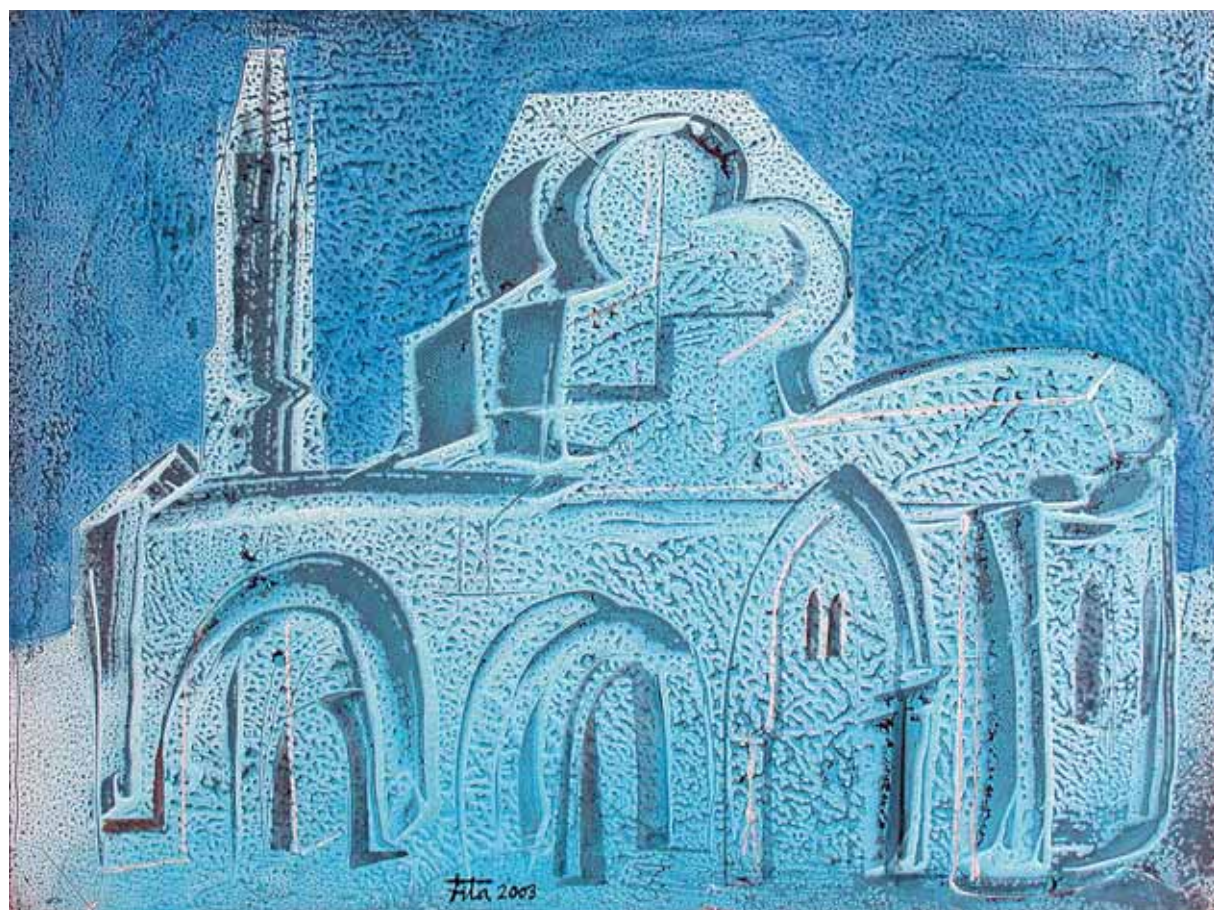
2003 *Girona 44.*
60 x 60 cm.
Mixta fibra.

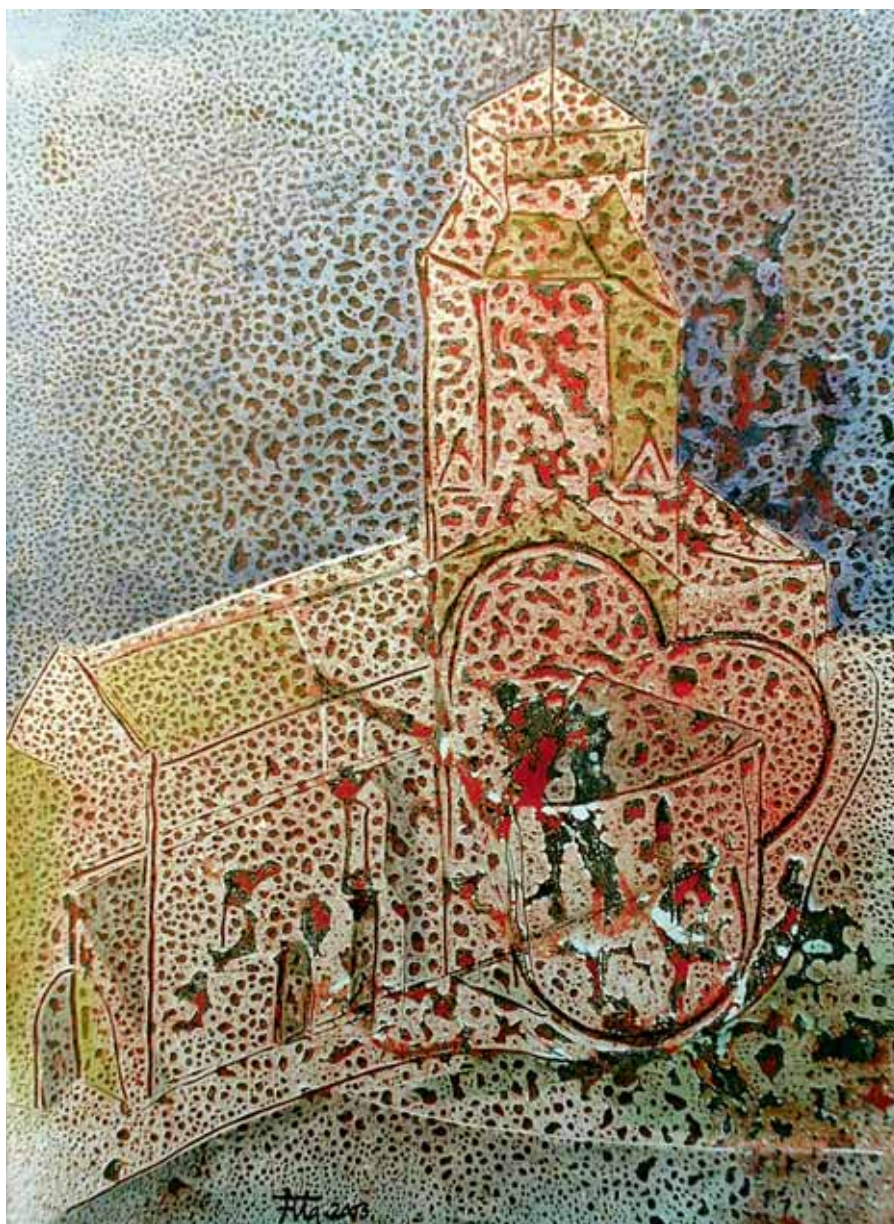
2003 *Girona 48.*
60 x 60 cm.
Mixta fibra.

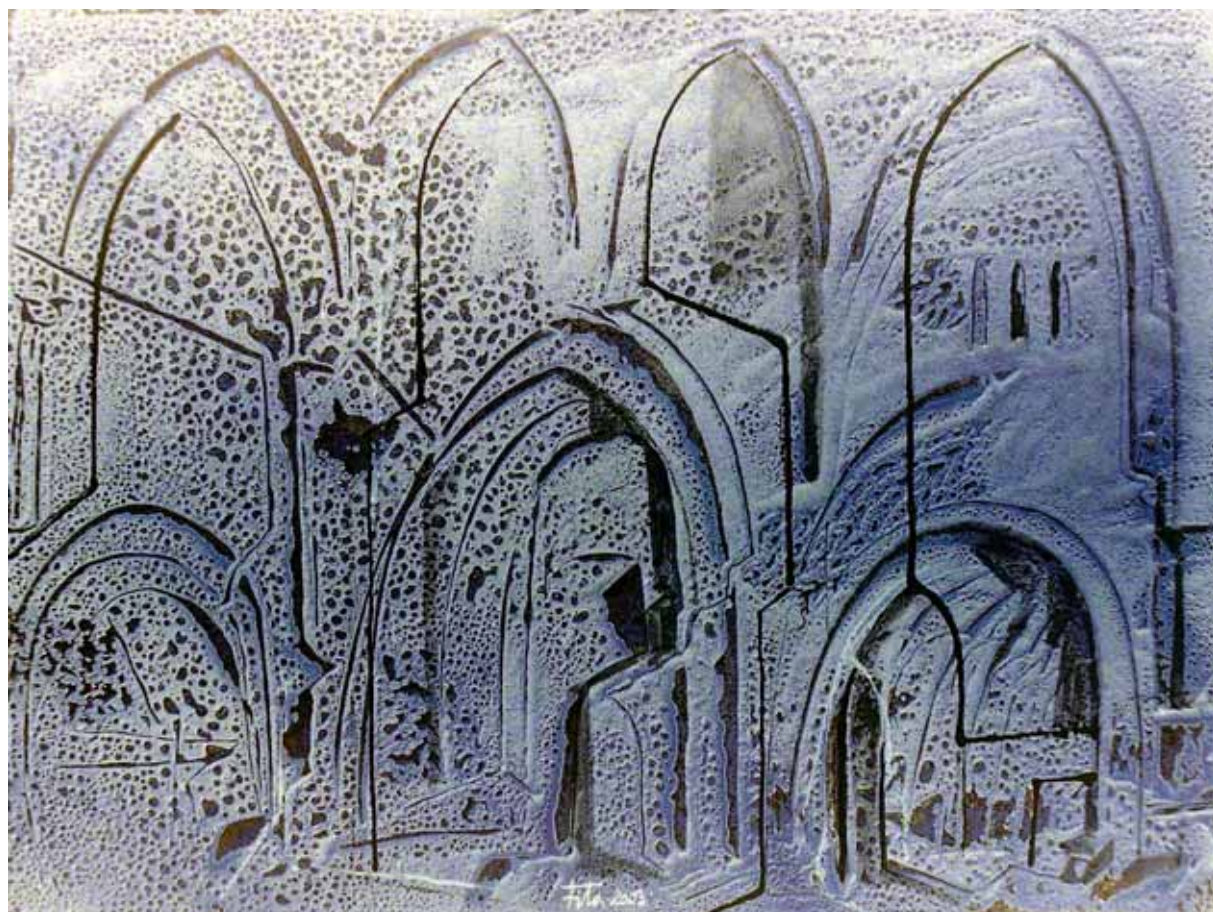
2003 *Girona 55.*
80 x 60 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 61.*
60 x 80 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 57.*
80 x 60 cm.
Mixta fibra.

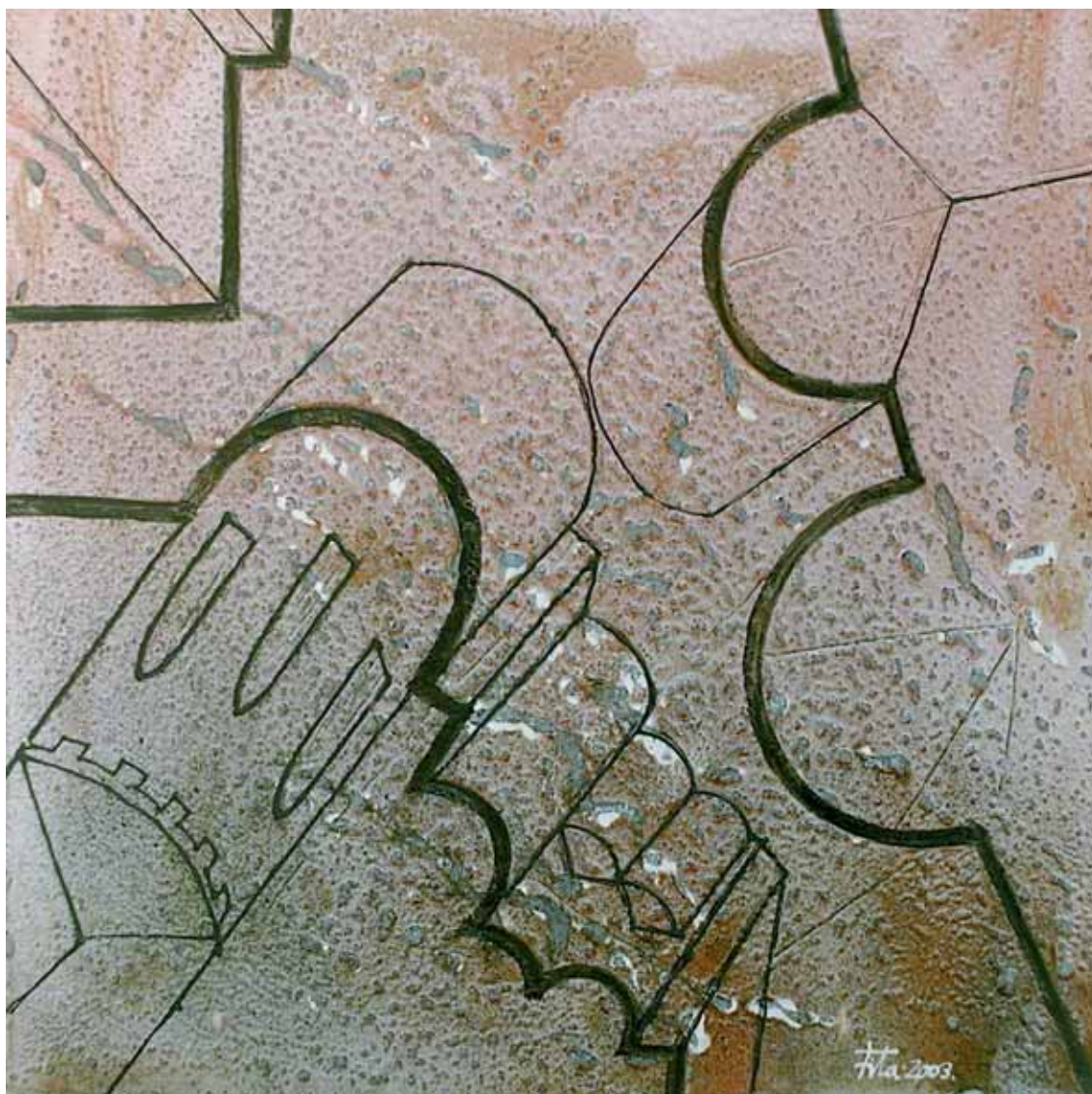
2003 *Girona 62.*
60 x 80 cm.
Mixta fibra.

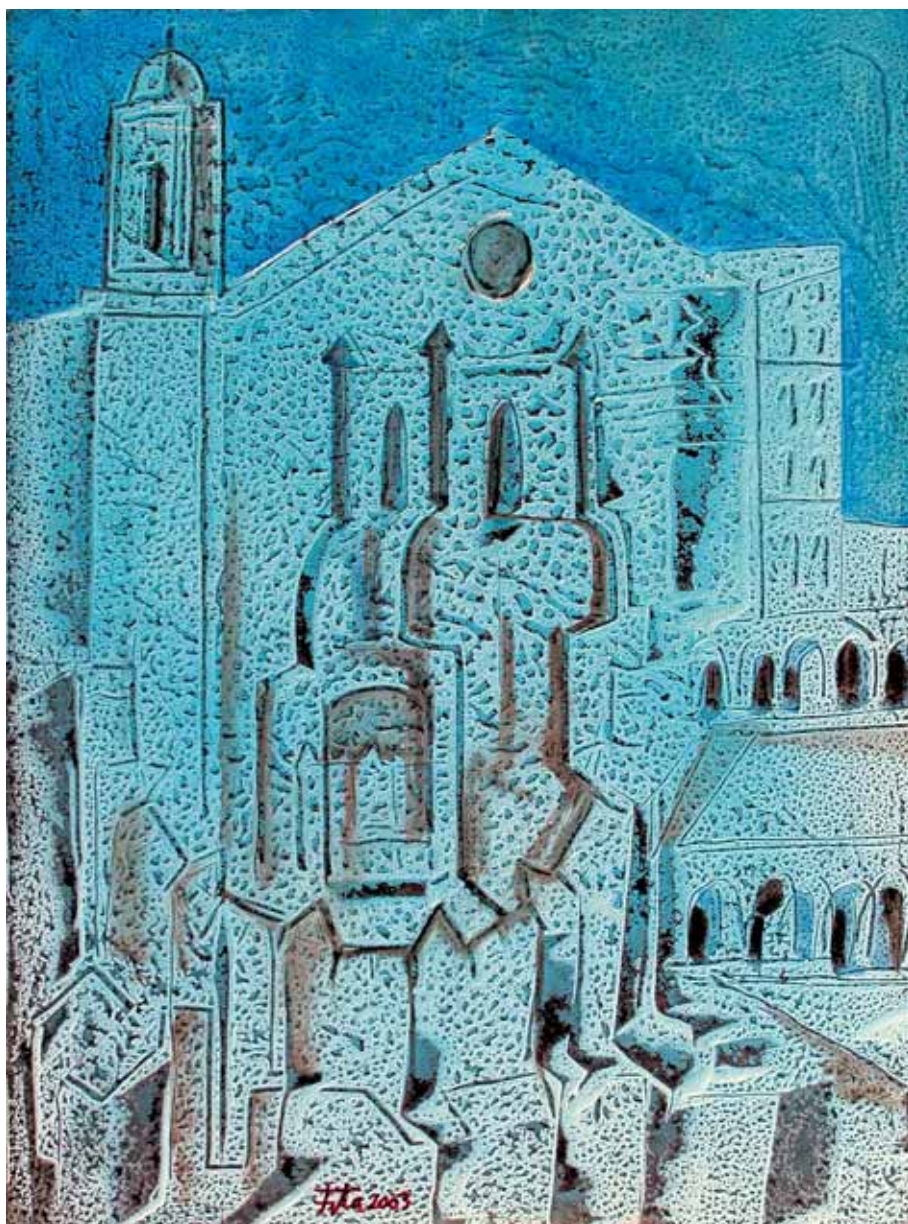
2003 *Girona 63.*
60 x 80 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 64.*
60 x 80 cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 66.*
60 x 60cm.
Mixta fibra.

2003 *Girona 60.*
80 x 60 cm.
Mixta fibra.

